

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

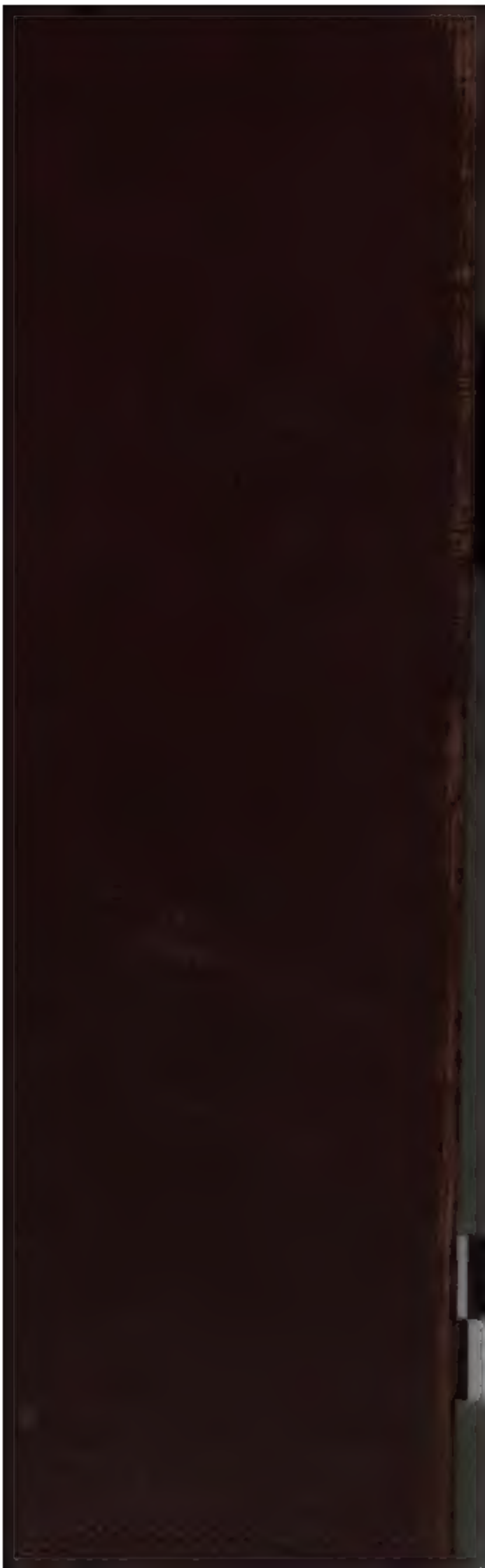
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

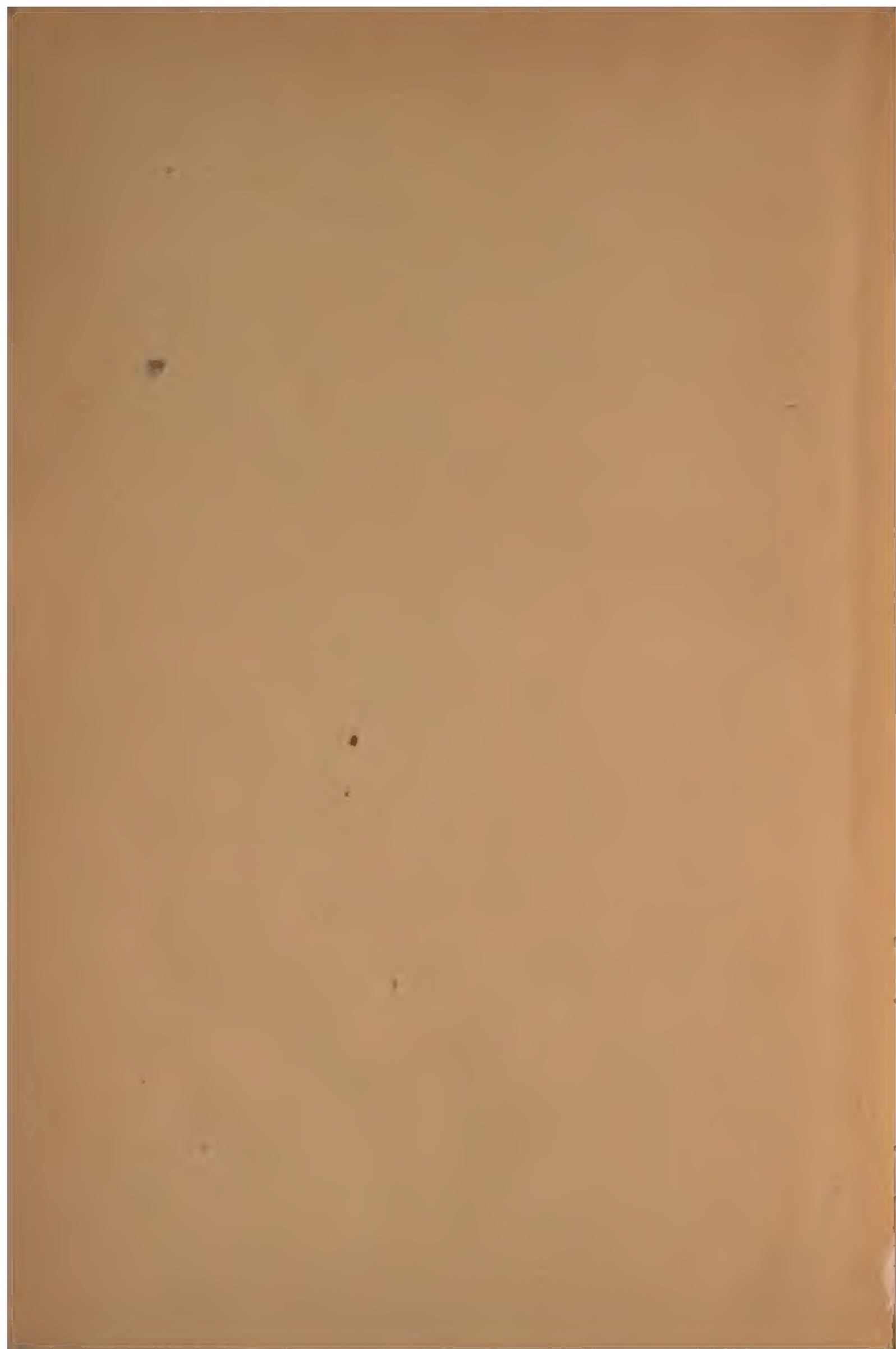
11
A

Harvard College
Library

FROM THE FUND GIVEN BY
Stephen Salisbury
Class of 1817
OF WORCESTER, MASSACHUSETTS
For Greek and Latin Literature

○

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLUMINIS VI FASCICVLVS PRIOR

COMICORVM GRAECORVM FRAGMENTA

VOLUMINIS I FASCICVLVS PRIOR

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCCXCIX

①

COMICORVM GRAECORVM FRAGMENTA

EDIDIT

GEORGIUS KAIBEL

VOLUMINIS I FASCICVLVS PRIOR

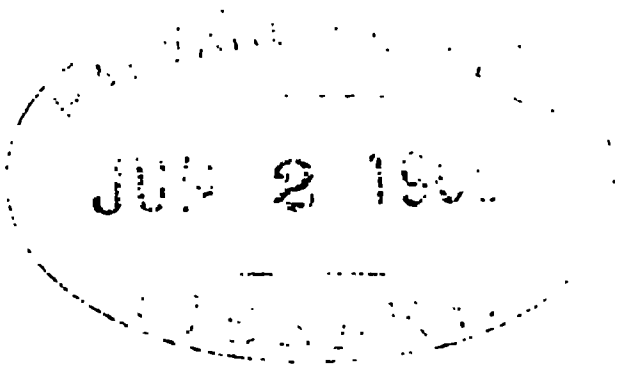
DORIENSIVM COMOEDIA MIMI PHLYACES

BEROLINI

Q169.11

A

Salisbury fund

150

17-85
39

PRAEFATIO

Comicorum atticorum fragmenta omnia ante hos LX fere annos primus edidit AVGVSTVS MEINEKE insigni cum cura collecta, scite disposita, ingeniose emendata et explicata. quod opus plane admirabile cum a Theodoro Kock expilatum magis viderem quam ita ut debebat retractatum, decennio abhinc ipse comoediae graecae reliquias denuo colligere coepi, non quo viderer mihi quae Meinekius egregie praestitit multo melius praestare posse, sed ut quae ille variis de causis ne potuerat quidem praestare supplerem. neque enim satis erat nova quaedam tumultuaria opera conquisita pridem inventis addere vel novis coniecturis corrupta poetarum verba temptare, sed quoniam et de ipsis poetis et de eorum qui poetarum memorias servavere fide et auctoritate rectius iudicare didicimus, longe aliter multa ac gravia nobis administranda erant quam olim Meinekio. his igitur studiis intentus mox cum VDALRICVS DE WILAMOWITZ maiora molitus omnium poetarum graecorum disiecta membra ad unius corporis speciem composita edere constituisset, libenti animo privatam meam operam communi operi commodavi. ita factum est ut dudum parata comicorum editio reliqua operis volumina licet ordine priora antecederet.

primo hoc fasciculo poetarum Siculorum et Italiotarum quae ex comoediis mimis phlyacibus supersunt composui, addito etiam Sopatro Paphio, qui licet atticae comoediae imitatione imbutus iusto tamen veterum iudicio parodus vel phlyax appellatur. poetarum reliquiis subieci glossarium italioticum, sermonis Doriensium quotquot in Sicilia vel Magna Graecia sedes habuere vocabulis collectis omnibus quae ad certos auctores referri non poterant, non quo omnia haec e carminibus scaenicis petita arbitrarer, sed ut eius sermonis pleniorum repraesentarem imaginem, quo si minus Epicharmus, at Sophron Rhinthon Sciras Blaesius quamvis

utrum integra carmina edas an mutila vel singulos si forte supersint versus singulae vocabula, secutus probatum Alexandrinorum grammaticorum exemplum addidi quidquid veterum testimoniis sive de historia comoediae generibusque eius sive de poetarum vita moribus arte traditum reppereram. de comoedia quae servata sunt commentaria satis multa et ampla in ipso operis limine collecta proposui sive graece seu latine scripta, adiutus FRIDERICI KVHN et CONRADI ZACHER prompto ac benevolo studio, maxime vero FRIDERICI LEO spectata amicitia, qui Diomedis Donati Euanthii tractatus ipse suscepit recensendos. molestum sane erat Ioannis Tzetzae stilo loquaci tantum concedere chartae, sed fieri non potuit quin integra eius verba perscriberem bonae et antiquae doctrinae gemmulis multifariam distincta. additurus eram insuper tabulas didascalicas CIA II 971 sq. itemque poetarum laterculos CIA II 977, quos multo pleniore a se descriptos Adolfus Wilhelm dudum se editurum promiserat. quod nondum factum quamquam doleo, tamen cum ad atticam comoediam illa pertineant, non nimis aegre in hoc quidem primo fasciculo desiderabuntur. alterum adhuc spes est gravissimo illo instrumento non cariturum esse.

superest ut gratias agam eis qui opera sua consilium vel consilio operam meam adiuverunt. praeter illos quos antea nominavi doctam expertus sum GVILELMI SCHVLZE MAXIMILIANI WELLMANN GEORGII WENTZEL in adornando glossario opem, RICHARDI REITZENSTEIN inexhaustam in Etymologici sui copiis largiendis liberalitatem, denique WILAMOWITZII ut breviter dicam ad omnia officia pariter paratam voluntatem.

GOTTINGAE KAL. DEC. A. H. S. IIC

ADDENDA

EPICHARMVS

*100 a

Schol. V Arist. Av. 1283 ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας αἷς τὰ σκύτα (σκύταλα V: corr. Wilam) τύπτουσιν, ὃ ἔστι <τοὺς> τραχήλους

. . ἢ παῖσει <τυ> βάκτρῳ καλίνῳι κατ τὰ σκύτα
Φρὺξ ἀνὴρ.

1 ἢ παύσει V: ἢ παῖσει Dindorfius, τυ addidi κατασκύτα V: correxi
Sophronis vel Epicharmi esse coniecerat Hemsterhusius, ad Epicharmi Ulixem
Transfugam recte rettulit Wilam. Hesych. σκύτα· τὸν τράχηλον Σικελοί.

*173 a

Erotian. p. 117, 6 σκύτα· τὸ (l. τὰ) μεταξὺ τῶν τενόντων τοῦ τρα-
χήλου, ὡς Πετρώνιος· ἐν κάρη φησὶν ἀλλάδες ὑπέκνεον καὶ πάλαι τὰ
σχήματα | εὐθύς ἰδὼν καὶ τὰ σκύτα'. cf. Et. M. 720, 34. Siculi poetae
haec esse videntur (v. supra ad fr. 100 a), ut fortasse scribendum sit Ἐπίχαρ-
μός φησιν. verba poetae non expedio: ὑπέκναιον Dindorfius. integrum vide-
tur εὐθύς ἰδὼν. Hesychii glossa ἀλλάδας· ἀλγας. Δωριεῖς vix huc pertinet.

247

cf. Plinii epist. V 21, 3 *Iulius Avitus decessit . . in nave, procul a fratre
amantissimo, procul a matre, a sororibus. nihil ista ad mortuum pertinent,
sed pertinuerunt cum moreretur.*

SOPHRON

ad fr. 55 v. schol. Nic. Alex. 91 γρῆνν . . τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι, ὃ οἱ
Σικελοὶ σῦφαρ καλοῦσιν.

GLOSSAE

Sicularum glossarum numerum liberali manu auxit Maximilianus Wellmann
e suis copiis sive Dioscurideis, de quibus ipse disputavit Hermae vol. XXXIII
p. 360, sive Apuleianis. haec igitur herbarum nomina Sicula una cum Festi
quadam glossa a me omitta hoc loco addo.

165 a [Apuleius] de medicam. herb. c. 66 e codice Vindobonensi: *nomen
herbae paeonia a Graecis dicitur pentorobon, Siculi vocant afglofoetis.* Dio-
scurides ad litterarum ordinem dispositus in cod. C(onstantinopolitano) et N(ea-
politano) recte ἀγλαοφώτιδα. Hesych. ἀγλαοφῶτις· βοτάνη. cf. Diosc. IV 147.

171 a Dioscur. III 41 de sampsucho: καλεῖται δὲ ὑπὸ Κυζικηνῶν καὶ τῶν
ἐν Σικελίᾳ ἀμύρανον Plinius hist. n. VVI 64

177a [Apuleius] c. 26 *nomen herbae camelleam . . Siculi afroditae lot . . recte Dioscur. alphas. s. ἄψακον: οἱ δὲ κροκοδίλιον, οἱ δὲ χαμαιλέων, οἱ δὲ ὄνοκάρδιον, οἱ δὲ Ἀφροδίτης λουτρόν.*

187a [Apuleius] c. 3 *nomen herbae pentafillos . . Siculi tymatitis vocant. Diosc. alphas. s. v. πεντάφυλλον . . οἱ δὲ θυματίτις, quod ex aliis codicibus corrigendum θυμιατίτις. cf. Diosc. IV 42.*

203a Diosc. IV 70 *ψύλλιον· οἱ δὲ κυνοκέφαλον, Σικελοὶ δὲ κρυστάλλιον, οἱ δὲ κυνόμυιαν καλοῦσι. cf. Plin. XXV 140 psyllion, alii cynoides, alii crystallion, alii sicelicon, alii cynomyiam appellant. contra Diosc. alphas. sic: οἱ δὲ κυνοκεφάλιον, οἱ δὲ κρυστάλλιον, οἱ δὲ κυνόμυιαν . . οἱ δὲ σικελιωτικόν, Σικελοὶ δὲ κυνοειδές (κοινηλῆς C, κοινηδῆς N, alii κινιδίς vel κοινιδίς) ἢ κρυστάλλιον. non liquet.*

214a Paulus p. 140 M. *momar Siculi stultum appellant. Hesych. μῶμαρ· μέμψις, ὄνειδος, αἴσχος e Lycophr. v. 1134.*

219a [Apul.] c. 16 *nomen herbae satirion . . Siculi orcis dicunt. Diosc. III 131 ὄρχις, οἱ δὲ κυνὸς ὄρχιν καλοῦσι κτλ.*

220a [Apul.] c. 4 *nomen herbae columbaris a Graecis dicitur hierobotane, Siculi dicunt perestereon. Diosc. IV 61 ἱερὰ βοτάνη· οἱ δὲ περιστερεῶνα ἐκάλεσαν.*

220b [Apul.] c. 2 *plantago . . Siculi dicunt polireunon. Diosc. II 152 ἀρνόγλωσσον· οἱ δὲ ἐπτάπλευρον, οἱ δὲ πολύνευρον.*

222a [Apul.] c. 9 *nomen herbae botracion . . Siculi dicunt selinon agrion. Diosc. alphas. σέλινον ἄγριον, οἱ δὲ βατράκιον. Diosc. II 206 βατράχιον, οἱ δὲ σέλινον καλοῦσι.*

230a [Apul.] c. 24 *de aristolochia: Siculi camemelos. hinc interpolatus Diosc. III 6. Dioscurides alphabeticus s. v. compluria synonyma eodem ex fonte quo Apuleius utebatur adscripsit addiditque haec: καὶ Κρατεύας ὁ ῥιζοτόμος καὶ Γαληνὸς τὰ αὐτὰ κτλ. nomen fuit χαμαίμηλον, cf. Plin. XXII 53.*

CORRIGENDA

p. 62, 14: *et hoc et aliis locis errabam quod graeca in CV erasa esse adnotavi; omissa sunt spatio relicto (F. L)*

p. 69, 202 *adn: non id — elocutio sed vel — elocutio om. A (F. L)*

p. 90, 2 *leg. Sophronis fr. 52*

p. 96 fr. 34, 2 *leg. λαψῆι τὸ κατ τὸ νῦν γὰ θῆν*

p. 97 fr. 37 *leg. Athen. IV 139 b*

p. 100 fr. 52 *leg. Sophronis fr. 27 et deinceps Sophr. fr. 27. 28*

p. 112 fr. 114 *leg. recentiorum τελλίνη*

p. 118 fr. 149 *displacet quam proposui de versu quarto coniectura*

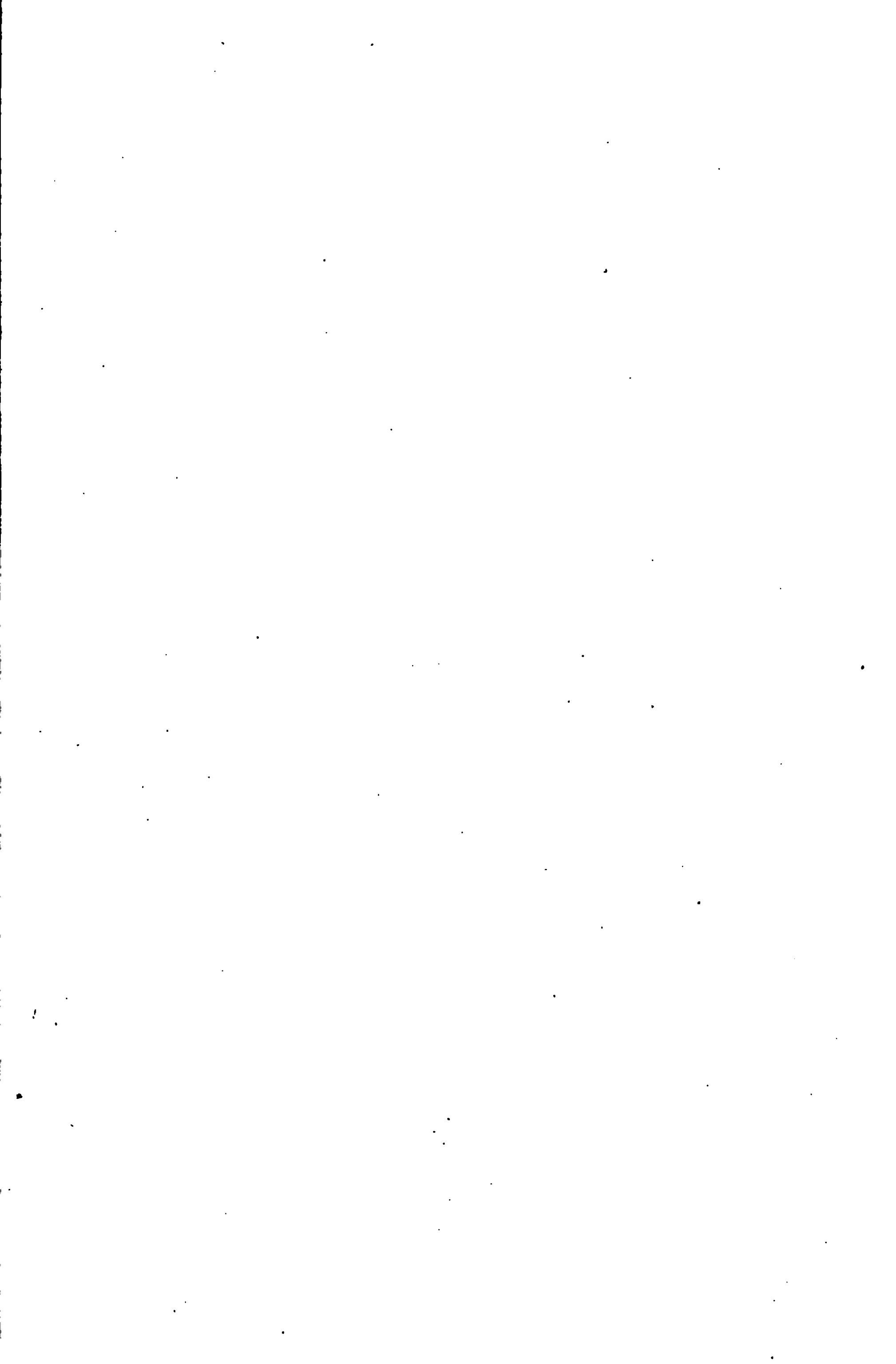
p. 123 fr. 171, 10 *leg. ὅ τι τὸ λῆις*

p. 167 fr. 74 *leg. ὅς τ᾽ ἄνδρον ἀφείς*

DE COMOEDIA GRAECA
COMMENTARIA VETERA

I. ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ

1. ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΩΝ.

1. Καλὸν ἐπισημῆνασθαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμω-
δία ἰδιὸν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μίση διάφορός ἐστι πρὸς ταύτην. 2. ἐπὶ
τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημο-
κρατίας ἐκράτει παρ' Ἀθηναίους καὶ τὴν ἐξουσίαν σύμπασαν ὁ δῆμος
5 εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρ-
χων. τῆς ἰσηγορίας οὖν πᾶσιν ὑπαρχοίσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμωιδίας
συγγράφοντες εἶχον τοῖ σκώπτειν καὶ στρατηγοῖς καὶ δικαστὰς τοὺς
κακῶς δικάζοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας
ἀσελγείαι. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, ἐξήρει τὸν φόβον τῶν κωμωι-
10 δοῦντων, φιλοτίμως τῶν τοὺς τοιούτους βλασφημοῦντων ἀκούων.
ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται γίσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ
ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἠδεται. 3. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ

I 1. Platonius, homo ignotus, Tzetzis fratribus et simplicior et aliquot saeculis antiquior, Aristophanis fabulas enarraturus primum de antiquae mediaeque comoediae historia, tum de Cratino Eupolide Aristophane praecipuis antiquae auctoribus (Quint. X 1, 68. Hor. sat. I 4, 1) praefatus est. priorem partem aut ipse aut post eum alii repetita interpretandi occasione subinde retexuisse videntur. altera pars ut manum Platonii (cf. v. 77 et 89 cum v. 13, *εἰσηγήσασθαι* verbum v. 40 et 85) ita ingenium docti et antiqui refert grammatici. et dicendi genus et indicandi ei simile scriptori qui Dionysio et Quintiliano in poetis iudicandis auctor fuit, Aristarchi et Aristophanis ipse sectator. utroque antiquior Dionysiades Mallota Pleiadis Alexandrinae poeta tragicus teste Suida librum scripsit cui nomen erat *Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκωμωιδός· ἐν οἷ τοὺς χαρακτῆρας ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν* (i. e. τῶν κωμικῶν). — Platonii commentaria aervarunt codices Estensis III D 8 (E), Vaticanus 1294 (F), Venetus Marc. 475 (G), accedit Aldina. Estensam primus adhibuit Zuretti Anal. Aristoph. (Turini 1892) p. 39, de reliquis codicibus refero ubique quae officiosissime mecum communicavit KZacher. e Vaticano descriptum esse Laurentianum 31, 4 idem demonstravit Annal. Fleckeis. vol. suppl. XVI 604.

6 πᾶσιν EG: πάσης FAld 7 τοῦ σκ. E: τῷ σκ. FAld, σκώπτειν G
8 καὶ τῶν FGald: εἶχον τῶν E 9 τὸν φόβον ἐξήρει G 11 sq. cf. [Xen.] de

Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμωιδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννιώντων καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας 15 καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους τινὰς καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος. 4. οὐ γὰρ ἦν τινα προφανῶς σκώπτειν, δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν· ἴσμεν γοῦν τὸν Εὐπολιν ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνου εἰς ὃν καθῆκε τοὺς 20 Βάπτας. 5. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώματα ἐγένοντο καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί· οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη. 6. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν 25 χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξηριέθη τῆς κωμωιδίας τα χορικά μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τύπος μετεβλήθη. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῆι ἀρχαίαι κωμωιδίαι τοῦ σκώπτειν δημαγωγούς καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρὲς ὃ Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἴολον τὸ δράμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγωιδοῖς ὡς 30 κακῶς ἔχον διασύρει. 7. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωιδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. || 8. παράβασις δὲ ἐστὶ τὸ τοιοῦτο· μετὰ τὸ τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνης ἀνα- 35 χωρῆσαι, ὡς ἂν μὴ τὸ θέατρον ἀργὸν ἦ καὶ ὁ δῆμος ἀργὸς καθέζεται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεσθαι ἀπόστροφον ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον· κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. ἢ δὲ παράβασις ἐπληροῦτο διὰ μελυδρίου καὶ 40 κομματίου καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου καὶ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος καὶ ἀναπαίστων. || 9. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παρα-

15 τυραννιώντων E: τυραννούντων FGald 16 τινας om. FGald 17 τῆς om. G (cf. v. 15) 17 fort. οὐκέτι γὰρ 19 ἴσμεν οὖν E 20 ὑπ' ἐκείνων εἰς οὗς Fald. Alcibiadis nomen omissum, ne pugnaret narratio cum Eratosthene, qui ineptam fabellam refutaverat (Cic. ad. Att. VI 1) 25 χορευτῶν et 25. 26 τῶν χορηγῶν codd: corr. Brunck, cf. Vit. Arist. p. XXVIII 4 Duebn. τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν 27 τύπος E: τόπος reliqui ut videtur, τρόπος ed. Basil 28 τῆ ἀρχικωμωδία Fald δημαγωγὸς Blaydes: δῆμους codd 34—42 haec adnotationis loco mediae narrationi interiecta 36 θέατρον ἀργὸν ηῖ καὶ E: θέατρον ἢ (ἢ Ald) καὶ FGald ἀργῶς F 37 et 38 ἀποστροφὴν Bothe 40 διὰ scripsi: ὑπὸ codd

βάσεις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη καθ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεθισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατούσης. 10. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἤμειψαν καὶ τὰ χορικά μέλη παρέλιπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοῖς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ἴσαν αὐταί· τὸ στρατηγούς ἐπιτιμᾶν καὶ δικασταῖς οὐκ ὀρθῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας τίσι καὶ μαχθηρὸν ἐπανηρημένοις βίον. 11. ἡ δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείδαις ποιηταῖς ἦλθον. ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον οἷον διασύρειν Ὅμηρον εἰπόντα τι (οὐκ εὖ) ἢ τὸν δαίνα τῆς τραγωιδίας ποιητήν. 12. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίαι ἔστιν εὔρειν, ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας κρατηθείσης· οἱ γοῦν Ὀδυσσεὺς Κρατινοῦ οὐδενὸς ἐπιτιμήσιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεύς τοῦ Ὀμήρου. τοιαῦται γὰρ αἱ κατα τὴν μέσην κωμωδίαν ὑποθέσεις εἰσὶν· μύθους γὰρ τινὰς τιθέντες ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῖς παλαιότεροις εἰρημένους δέεινον ὡς κακῶς ῥηθέντας, καὶ τὰς παραβάσεις παρητήσαντο διὰ τὸ τοῖς χοροῖς ἐπιλείψαι χορηγῶν οὐκ ὄντων. 13. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ προσωπεῖα ὁμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίαι κατεσκευασμένοις εἰσῆγον· ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἴκαζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμωιδουμένοις, ἵνα πρὶν τι καὶ τοῖς ὑποκριτὰς εἰπεῖν ὁ κωμωιδούμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως κατάδηλος ἦι· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέαι κωμωδία ἐπίτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν, δεδοικότες τοῖς Μακεδόνας καὶ τοῖς ἐπηρητημένους ἐξ ἐκείνων φόβους, ἵνα μηδὲ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότητος προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἄρχοντι καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμωιδεῖν δίκας ἰπόσχη. ὀρῶμεν γοῦν τὰς ὄψεις ἐν τοῖς προσώποις τῆς Μεγάκτου κωμωδίας ὅποιας ἔχει καὶ ὕψως ἐξεστραμμένον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ὀρθῶν ὄψεων γίσειν.

45 nova eiusdem argumenti tractatio (cf. FLeo Quaest. Aristoph. p. 12), dicendi genus non diversum 46 cf. v. 24 sqq. 49 cf. v. 7 52 ἦλθεν Brunck 53 ad sensum suppleri, cf. v. 31 et 59 τὸν δαίνα δν F 55 κωμωιδία om G fort. τελευταία, cf. v. 44 57 rursus nova eiusdem rei tractatio, cf. ad v. 45 60 sq. χορηγούς ἐπιλείψαι χορηγῶν F 61 haec de personis nova accedunt 62 τοῖς EALd om FG 64 ἐκ τινος G 68 ἵα δὲ μή F i. e. 'ne forte similitudo esset personae cum Macedonum aliquo' 70 sq. ὀρῶμεν γοῦν τὰ προσωπεῖα τῆς Μ. κωμ. τὰς ὄψεις ὅποιας Brunck, sufficit fortasse ἐν ταῖς προσω-

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

14. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωιδίας ποιητής, ἅτε δὴ κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζηλώσεις, αὐστηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν· οὐ γὰρ ὥσπερ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμμασι ποιεῖ, τὸ 75 φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῆι τῆι κεφαλῆι τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων, πολὺς δὲ καὶ (ἐν) ταῖς τροπαῖς τυγχάνει. εὐστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἶτα προίων καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. 80

15. Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν ἐστὶ κατὰ τὰς ὑποθέσεις· τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται καὶ ἦν περ ἐν τῆι παραβάσει φαντασίαν κινουῦσιν οἱ λοιποὶ, ταύτην ἐκεῖνος ἐν (αὐτοῖς) τοῖς δράμασιν, ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν ἐξ Ἄιδου νομοθετῶν πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ κατα- 85 λύσεως. ὥσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλὸς οὕτω καὶ ἐπίχαρις καὶ περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὐστοχος. 16. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν χαρακτῆρα· οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν ὥσπερ ὁ Κρατῖνος οὔτε χαρῖεις ὥσπερ ὁ Εὐπόλις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατῖνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος 90 Εὐπόλιδος.

II. ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τὴν κωμωιδίαν ἠϋρῆσθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος· τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι περὶ τὰς κώμας περιμόντες ἦιδον καὶ ἐπεδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν ἀλλ' ἐν κώμαις οἰκούντων τῶν ἀν-

I 2. 73 κωμωιδίας om. G 74 ζηλώσεις E: ζητήσεις reliqui, ἅτε δὴ καὶ τὰ Ἀρχιλόχου ζηλώσας Hemsterhusius 76 ἀπλῶς καὶ κατὰ EAld 78 ἐν addidi, τῆς τροπῆς F; cf. Dion. de imit. p. 21, 22 Us. ὁ δὲ Εὐριπίδης πολὺς ἐν ταῖς ῥητορικαῖς εἰσαγωγαῖς 84 αὐτοῖς addidi, sc. in Demis fabula 86 sq. σκώμματα λοιπὸν E, σκέμματα λίαν FGAlD 91 fort. (τοῦ) Εὐπόλιδος.

II. Commentariolum hoc haud dubie ex litterariae historiae compendio aliquo, sive Procli id fuit sive simile aliud, excerptum servavit praeter Aldinam Aristophanis editionem solus codex Estensis (E). comparari possunt scriptorum laterculi Coislianus et Bodleianus, quos aliis accuratius nuper edidit OKroehnert in dissert. cui inscriptum est 'Canonesne poetarum scriptorum artificum per antiquitatem fuerunt' Regim. 1897 p. 5 sqq. 2 περὶ scripsi: ἐπι

θρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασι μη κώμας καλεῖσθαι παρ' Ἀθηναίους
5 ἀλλὰ δῆμους, καὶ κωμωιδίαν αὐτὴν καλοῦσιν ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώ-
μαζον. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τρυγωιδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν
ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ γλεῦκος δίδουθαι, ὅπερ ἐκάλουν τριῖνα, ἢ ὅτι μήπω
προσωπείων ἠῤῥημένων τρυγί διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο.

2. γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ κωμωιδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ
10 δὲ νέα, ἡ δὲ μέση.

3. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωιδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως
ἀληθοῦς ἀλλὰ παιδιᾶς ἐντραπέλου γενόμενοι ζηλωταὶ τοῖς ἀγῶνας
ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τξε' σὺν τοῖς ψευδ-
επιγράφοις· τούτων δὲ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος Μάγνης Κρα-
15 τίνος Κράτης Φερεκράτης Φρόνιχος Εὔπολις Ἀριστοφάνης.

4. (Ἐπίχαρμος Συρακόσιος). οὗτος πρῶτος τὴν κωμωιδίαν διερ-
ριμμένην ἀνεκτήσατο πολλὰ προσφιλοτεχνίσας. χρόνοις δὲ γέγονε
κατὰ τὴν ογ' ὀλυμπιάδα, τῆι δὲ ποιῆσει γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ
φιλότεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'.

20 5. Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ια'.
τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται, τὰ δὲ ἐπιφερόμενά
ἔστιν ἐννέα.

6. Κρατίνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πέ' ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ
δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὧς φησὶν
25 Ἀριστοφάνης (Pac. 702) 'ὠρακιάσας' οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδεῖν πίθον
καταγνύμενον οἴνου πλέων'. γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων
εἰς τὸν Διοχύλου χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'.

7. Κράτης Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶ-
τον, ὅς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ, πάνν γελοῖος καὶ ἰλαρὸς γενόμενος,
30 καὶ πρῶτος μεθίοντας ἐν κωμωιδίαι παρήγαγε. τούτου δράματα
ἔστιν ἑπτὰ.

1 cf. Arist. Poet. c. 4   12 παιδείας· corr. Fielitz   γιόμενοι Ald

13 τὰ πάντα Blaydes   τξε' numerus anni dierum sollemnis suspectus, cf. ad
v. 61   16 Ἐπίχαρμος suppl. Dindorf   18 γνωμικός: videtur hoc ad spuria

poetae carmina spectare   20 Magnes deest in laterculis Coisl. et Bodl., ubi ad

ditur extremo loco Plato: videtur igitur septenarius poetarum numerus traditus fuisse,

quem ut explerent ei qui Platonem mediae comoediae adscribebant ex Aristophanis

Equit. 521 Magnetem addiderunt   Μάγνης δέ: particula non delenda, v. infra

v. 69   Suidas: ἐδίδαξε κωμωιδίας θ', νίκας δὲ εἶλε β', sed cf. Arist. Eq. l. s.

23 π' vel πα' coniciunt   25 ἰδών Aristoph. codices   28 sq. male haec expressa,

cf. schol. Arist. Eq. 537 de Cratete: οὗτος κωμωιδίας ἦν ποιητής, δε πρῶτος (l. πρῶ-

τον) ὑπεκρίνατο (τὰ add. Kuster) Κρατίνου, καὶ αὐτὸς ποιητὴς ὑστερον ἐγένετο.

8. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρου. γενόμενος δὲ ὑποκριτῆς ἐζήλωκε Κράτητα καὶ αὖ τοῦ μὲν λαιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ἠὺδοκίμει, γενόμενος εὐρετικὸς μύθων. (τούτου δράματα ἔστιν ιζ΄.) 35

9. Φρύνιχος (. . . . . Πολυ)φράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίαι.

10. Εὐπόλις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς τῆι λέξει, καὶ ζηλῶν Κρατίνου πολὺ τὸ λαιδορον καὶ σκαιὸν ἐμφαίνει. γέγραπται δὲ αὐτῶι δράματα ιδ΄. 40

11. Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρῶι λογιώτατος Ἀθηναίων καὶ εὐφύιαι πάντας ὑπεραίρων. ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην . . . τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου (ol. 88, 1) διὰ Καλλιστράτου· τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτωι φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδην. διὰ δὲ τοῦ- 45 τῶν νομισθεῖς ἀγαθὸς ποιητῆς τοῦ λοιποῦ (αὐτὸς) ἐπιγραφόμενος ἐνίκα. ἔπειτα τῶι νῦν ἐδίδου τὰ δράματα, ὅντα τὸν ἀριθμὸν μδ΄. ὦν νόθα δ΄.

12. τῆς δὲ μέσης κωμωιδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἦψαντο ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους λόντες λαλιᾶς λογικὰς ἔχουσι τὰς 50 ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτηῖρα παρ' αὐτοῖς. κατα-

32 ἐπὶ Θεοδώρου (ol. 85, 3) Dobree δὲ Dobr: ὁ δὲ; verba turbata, fortalialia fuerunt γενόμενος δὲ ὑποκριτῆς (τὸ πρῶτον ὕστερον ποιητῆς ἐγένετο). ἐζήλωκως (δὲ) Κράτητα καὶ αὐτὸς τοῦ μὲν κτλ. cf. Arist. Poet. 1449b 7 35 Suidas XVII fabulas eum scripsisse narrat, eis scilicet connumeratis quas Athenaeus memoravit, genuinis spuriis iuxta habitis; XVIII fabulae falso numerantur in laterculo Estensi infra n. III 36 Phrynichus tragicus commemoratus videtur ut a comico distingueretur; utrum in Sicilia obiisse fama fuerit nescimus. de comico quae dicta fuerunt restitui nequeunt, nisi quod fabulam docuisse ferebatur archonte Apollodoro (ol. 87, 3), cf. v. 37 et Suidas ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ π5' (l. πζ cum Clintonio) δλυμπιάδος. praeterea fabularum numerus adiectus erat velut γέγραπται δ' αὐτῶι δράματα ι', ut est in laterculo Estensi infra n. III 39 πολὺ γε λαιδορον: corr. Dindorf fort. καὶ αἰσχρὸν ἐμφαίνει, cf. Vit. Aristoph. πικρότερον καὶ αἰσχρότερον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἐμφαίνει scripsi: ἐπιφαίνει 40 genuinas fabulas novimus XIV, nisi Helotas a poeta abiudices; Suidas vero: ἐδίδαξε δράματα ιζ', ἐνίκησε δὲ ζ', additis fortasse spuriis 41 μακρολογώτατος: corr. Bentley, nisi praestat ἀξιολογώτατος Ἀθηναίων corruptum, puto τῶν ἀρχαίων, cf. infra § 15; ἀγγινολαὶ καὶ εὐφύιαι vix recte Bergk 42 sic Ald: ζήλω δὲ Εὐριπίδης E, cf. schol. Plato Apol. p. 19 ἐκωμωιδεῖτο δ' ἐπὶ τῶι σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτὸν κτλ. 43 πρῶτος: corr. Bekker 45 διὰ δὲ τοῦτο Ald 46 τοὺς λοιποὺς: corr. Dind. αὐτὸς add. Bergk 47 μδ' Vit. Arist.: νδ' 49 οἱ ποιηταὶ Meineke: δύο π. cf. v. 54; in laterculis Coisl. et Bodl. ita est: μέσης κωμωιδίας β', Ἀντιφάνης, Ἀλεξίς Θούριος πλάσμα i. e. genus dicendi, χαρακτηῖρ, ut saepius apud rhetores

σχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ἰποθέσεις. τῆς μὲν οὖν μίσης κωμωιδίας εἰσὶ ποιηταὶ τζ', καὶ τούτων δράματα γέρεται χζ'. τούτων δὲ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Ἄλεξις).

51 13. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος . . . καὶ ἔρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ςη' ὀλυμπιάδα. καὶ γασὶν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφνέστατον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ καὶ τὰ
60 ὅσα αὐτοῖ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωιδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος εἰδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σζ'.

Ἔτι 14. Ἄλεξις δὲ Θούριος . . . δράματα δὲ αὐτοῖ σμ'.

15. τῆς δὲ νέας κωμωιδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλίμων Μενανδρὸς Δίφιλος Φιλίππιδης Ποσειδίππος
65 Ἀπολλόδωρος . . .

16. Φιλίμων μὲν οὖν Δάμωνος Συρακόσιος. μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας. εἰδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ργ' ὀλυμπιάδος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ςζ'.

17. Μενανδρὸς δὲ Διοκείθου υἱὸς Ἀθηναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ
70 καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ Ἰλέξιδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδεύθῆναι. εἰδίδαξε δὲ πρῶτον Ἐφιβος ὧν ἐπὶ Φιλοκλέους ἀρχοντος (ol. 114, 3), γέγονε δὲ εὐφνέστατος πάντων. γέγραφε δὲ (τὰ) πάντα δράματα ρη'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'.

53 δράματα μζ' Ald. omisso verbo γέρεται; μζ' Meineke Athenaeo fisis, qui VIII 336d plus DCCC mediae comoediae fabulas se legisse adfirmabat; sed inde ab a 380 usque ad Menandri aetatem Athenis certe non plus DC fabulae in scenam committi poterant 54 καὶ Ἄλεξις Dobree: καὶ στέφανος traditum, cf. v 55 55 eadem verborum structura v. 66 καὶ lacunae indicium 56 τῆς om. E 59 fort. δραματοποιεῖν 61 debebat καὶ ὁ (υἱὸς αὐτοῦ) Στέφανος Suid. ἔγραψε κωμωιδίας τξε' (cf. ad v. 13., οὐ δὲ οὐκ, εἰκασ δὲ εἴλε ἔγ' 62 suppl. veni ad Suidae fidem 63 laterc. Cousl. et Bodl. νέας κωμωιδίας ε', Μενανδρὸς Φιλίππιδης Δίφιλος Φιλίμων Ἀπολλόδωρος, nisi quod errore omissum Apollodoro nomen in Bodleiano, Posidippum neglectum iure mireris 65 intercidit fabularum numerus universus καὶ τούτων δράματα γέρεται . . . 66 Συρακόσιος Ald 68 δράματα ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐπιτέκοντα Ald, cf. Suid. ἔγραψε δὲ κωμωιδίας (ζ') πρὸς ς' 71 Διοκλείου: corr. Chnton, cf. Euseb. ad ol. 114, 4; fabula fuit Ὀρχή 72 fortasse εὐφνέστατος πάντων τὰ adieci, cf. ad v. 13 73 Apollodoro teste fabulae eius fuerunt CV, aliis CVIII vel CVIII, cf. Gellius XVII 4 1ζ' traditum, cf. Apollodorus

18. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳι· τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρνηι. δράματα δὲ ἔστιν αὐτοῦ ρ.

75

* * *

III. ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Θεοπόμπου δράματα ιζ'
 Στράττιδος δράματα ις'
 Φερεκράτους δράματα ιη'
 Κράτητος δράματα η'
 Πλάτωνος δράματα κη'
 Τηλεκλείδου δράματα ς'
 Φρυνίχου δράματα ι'

* * *

IV. E SCHOLIIS IN DIONYSIVM THRACEM

p. 744, 32 B ἐκ τῆς μιμήσεως γὰρ ἐνάρετα δείκνυνται τὰ ἀναγινωσκόμενα. δεῖ γὰρ τὰ μὲν ἥρωικὰ συντόνῳ τῆι φωνῆι ἀναγινώσκειν καὶ μὴ ἐκλελυμένῃ, τὰ δὲ βιωτικὰ τουτέστι τὰ κωμικὰ ὡς ἐν τῷ βίῳ, τουτέστι μιμουμένους γυναῖκας νέας ἢ γραιδας ἢ δεδοικότητας ἢ ὀργιζομένους ἄνδρας ἢ ὅσα πρέπει τοῖς εἰσαγομένοις προσώποις 5 παρὰ Μενάνδρῳι ἢ Ἀριστοφάνει ἢ τοῖς ἄλλοις κωμικοῖς.

75 ἔστιν om. Ald in fine perierunt de reliquis novae comoediae poetis dicta, supplenda ea e Suida fere, ubi et tempora et fabularum numeri memorantur.

III. servavit praeter Aldinam cod. Estensis (E), cuius in titulo desunt verba καὶ δράματα.

IV. Scholia haec omnia Melampodis, si codici Hamburgensi, Diomedis, si Burbonico credas (cf. Hörschelmann De Dionysii interpretibus p. 26 sqq. et Wachsmuth Mus. Rhen. XX 370) edidit Bekkerus An. gr. p. 744 sqq. e codice H(amburgensi), adhibito simul (p. 1166 sqq) libro Vaticano D (cf. p. 1162); e codice Darmstadiensi W a Werfero descripta ed. Sturz Et. Gud. p. 666, ubi perperam omnia ad Porphyrium auctorem referuntur; cf. AHilgard De Artis gramm. ab Dion. Thr. compositae interpretationibus. Progr. Heidelb. 1880 p. 23 adn.

4 ἢ δεδοικότητας et 5 ἄνδρας add. D 5 ἐναγομένοις HW 6 ἢ παρὰ τοῖς W

p. 746, 22 ἡ δὲ ἔτυμολογία τῆς τραγωιδίας ἐστὶν αὕτη· ἢ ὅτι
 τράγον ἐλάμβανον ἑπαθλον οἱ νικῶντες, οἶονεὶ ἢ ἐπὶ τράγῳ ὠιδή·
 ἢ ὅτι τοῦ γ̄ τρεπομένου εἰς χ νοεῖται τραγωιδία ἢ τραχεῖα ὠιδή·
 10 τραχύτερον γὰρ καὶ φευκτέον καὶ δύσβατον τὸ τῶν θρηῶν εἶδος
 τοῦ γελωτοποιεῖν. ἢ οἶονεὶ τετραγωνοιδία· οἱ γὰρ χορευταὶ αὐτῶν
 ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἰστάμενοι τὰ τῶν τραγικῶν ἐπεδείκνυντο.
 ἦσαν δὲ τῶν μὲν τραγικῶν χορευταὶ δεκατέσσαρες, τῶν δὲ κωμικῶν
 εἰκοσιτέσσαρες. ἕκαστος οὖν ὁ ποιητὴς τραγικὸς καὶ κωμικὸς εἶχε
 15 τούτους προεκμανθάνοντας τὰ ἑαυτοῦ καὶ τρεφομένους ἀπὸ τοῦ
 δημοσίου.

p. 747, 10 κωμοιδία ἐστὶν ἢ ἐν μέσῳ λαοῦ κατηγορία ἴγουν
 δημοσίευσις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κῶμη καὶ τὸ ὠιδή, ἐστὶ δὲ εἶδος
 ποιήματος ἐν κώμαις κατὰ τὸν βίον αἰδόμενον. διὰ τοῦτο καὶ βιω-
 20 τικῶς λέγεται τουτέστιν ἰλαρῶς, ὡς ἂν εὖξαιτό τις βῶναι, ἀντὶ
 τοῦ ἐν ἡδονῇ καὶ γέλῳ. δεῖ οὖν τῷ τὴν κωμοιδίαν ὑποκρινόμενῳ
 μετὰ γέλῳ καὶ πολλῆς ἀστείότητος καὶ ἰλαροῦ τοῦ προσώπου προσ-
 φέρεσθαι. ἢ βιωτικῶς κατὰ μίμησιν τοῦ βίου, ἵνα ἂν μὲν ὑπό-
 κείται γέρον, μιμησώμεθα τὴν φωνὴν τοῦ γέροντος· εἰ δὲ γυνή, μι-
 25 μησώμεθα τὴν φωνὴν τῆς γυναικός. διαφέρει δὲ κωμοιδία τραγωιδίας
 ὅτι ἡ τραγωιδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων, ἡ
 δὲ κωμοιδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων.

p. 746, 1 τραγωιδία λέγεται τὰ τῶν τραγικῶν ποιήματα, ὡς τὰ τοῦ
 Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους καὶ Αἰσχύλου καὶ τῶν τοιούτων· γεγόνασι
 30 δὲ οὗτοι ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Ἀθηναίων. τραγικοὶ δὲ ὄντες καὶ θέλον-
 τες ὠφελεῖν κοινῇ τοὺς τῆς πόλεως, παραλαμβάνοντές τινας ἀρχαίας
 ἱστορίας τῶν ἡρώων ἐχούσας πάθη τινά, ἔσθ' ὅτε καὶ θανάτους καὶ
 θρηῶν, ἐν θεάτρῳ ταῦτα ἐπεδείκνυντο τοῖς ὄρωσι καὶ ἀκούουσιν,
 ἐνδεικνύμενοι παραφυλάττεσθαι τὸ ἁμαρτάνειν. εἰ γὰρ οἱ τηλικοῦτοι
 35 ἦρωες τοιαῦτα ἔπασχον, δηλονότι ἁμαρτημάτων αὐτοῖς προυπηργ-
 μένων. πόσω μᾶλλον ἡμεῖς καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς ἁμαρτήσαντες πεισό-

7 cf. Et. M. 764, 1 infra n. V   10 καὶ φευκτέον καὶ δύσβατον impor-
 tunum additamentum   17—27 om. W et ut videtur D, 21—27 habet etiam codex
 B (arcecius 116) a Gaisfordio adhibitus ad Hephaest. ed. Oxon. 2 I p. 378   21 δεῖ
 δὲ οὖν B   ὑποκρινουμένων B: ὑποκειμένων H   22 γέλῳ et καὶ πολλοῦ τοῦ
 προσώπου φέρεσθαι B   26 ἀπαγγελίαν codd.   28—44 desunt in cod. Darmst. W,

μεθα; δεῖ οὖν, ὡς προεῖρηται, ὡς οἶόν τε βίον ἀναμάρτητον καὶ φιλοσοφώτατον μεταδιώκειν. ἐπ' ὠφελείαι οὖν τῶν πολιτῶν ἢ τῶν τραγικῶν ποιήσεις εἰσῆγετο. ἐπιδεικνύμενοι δὲ τῶν ἡρώων ὡσανεὶ τὰ αὐτῶν πρόσωπα πρῶτον μὲν ἐπελέγοντο ἄνδρας τοὺς μείζονα 40 φωνὴν ἔχοντας, δευτέρον δὲ βουλόμενοι καὶ τὰ σώματα δεικνύειν ἡρωικὰ ἐμβάδας ἐφόρουσαν καὶ ἰμάτια ποδήρη. ταύτην οὖν τὴν τραγωιδίαν φησὶ δεῖν ὁ τεχνικὸς ἡρωικῶς ἀναγινώσκειν, τουτέστι μεγάλη τῆι φωνῆι.

Περὶ τῆς κωμωιδίας.

p. 747, 25 κωμωιδία λέγεται τὰ το παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ τοῦ ἀδικούμενοι παρὰ τῶν πολιτῶν Μενάνδρου καὶ Ἀριστοφάνους καὶ νυκτὸς ἀπήρχοντο παρὰ τὸν δῆμον Κρατίνου καὶ τῶν ὁμοίων. ἐφευ- ἐκεῖνον ἔνθα ὁ ἀδικήσας ἦν καὶ 5 ρέθη δὲ ἡ κωμωιδία, ὡς φασιν, ἔλεγον ὅτι ἔστι τις ἐνταῦθα ποιῶν 5 ἕκ τινος τοιαύτης αἰτίας. βλαπτό- εἰς τὸν γεωργὸν τάδε'. καὶ τοῦτο μενοί τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν πο- ποιούντες ὑπεχώρουν μὴ ἐπιλέγον- λιτῶν τῶν Ἀθήνησι καὶ θέλοντες τες καὶ τοῦνομα· ὀνομαστὶ γὰρ ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήγεσαν ἐν τῆι κωμωιδεῖν ὁ νόμος οὐ δίδωσιν. 10 πόλει καὶ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ καθ- μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητά- 10 εὔδειν περιμόντες περὶ τὰς ἀγνιάς, ζετο καὶ οὕτως αἰσχυνόμενος ἀνε- ἔνθα ἔμενον οἱ βλάπτοντες αὐτούς, στέλλετο τοῦ ἀδικεῖν. ὁρῶντες

p. 747, 25 praeter scholiorum codices BDHW (notavi hoc in capite S b d h w) adhibui Tzetianum commentarium Parisinum (T) codicibus traditum Parisino Q Vaticano R Mutinensi M Parisino P Vaticano V, quos hoc in capite his notis signavi T q r m p v; v. ad n. VI. a dextra adscripsi dissertatiunculam Περὶ τῆς κωμωιδίας in libris Aristophaneis servatam Laurentiano Θ Ambrosiano A, praeterea in editione Aldina. minutias et quisquiliis praetermisi.

inscriptum ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ Tm inscriptionem om. Θ 2 παρὰ ΘΑ: p v, ἕκ ποίας αἰτίας συνέστη ἡ κωμωιδία ὑπὸ Ald 6 εἰς τοὺς γεωργοὺς Ald T q r 1 κωμωιδίαι λέγονται T 2 ὡς 7. 8 ὑπεχώρουν λέγοντες καὶ τοῦνομα Ald. omissis verbis ὀνομαστὶ — δίδω- τὰ τοῦ TSb, ὡς τὰ S d h, ὡς τοῦ S w σιν, quae sane inportuna 8 ὀνοματι- 3 4 Μενάνδρου Ἀριστ. Κρατ. T q r, 9 οὐ δίδωσιν ὁ νόμος A 9. 10 εἰς τὴν πόλιν Tm TSb w 6 ἐξ αἰτίας τοιαύτης T 6 sqq. 10 καὶ νυκτὸς καθευδόντων πάν- p v 10 καὶ νυκτὸς καθευδόντων πάν- των T 11 περὶ om. S d 12 ἔνθα — αὐτοὺς servavit S d, om. S b h w et T

ἔλεγον ἀνωθυμὴν τὰς βλάβας ἃς οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρήσιμον
 ἔπασχον ὑπ' αὐτῶν. ἵνα δὲ σαφέ- τῆι πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτι
 15 στερον εἴπωμεν, τοιαῦτά τινα ἐβόων κὼν ἐκέλευσαν τοὺς ἀδικουμένους 15
 'ἐνταῦθα μένει τις τάδε καὶ τάδε ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικήσαν-
 ποιῶν τισὶ τῶν γεωργῶν καὶ οὐ τας κωμωδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐ-
 μετρίας βλάβας ἐπιφέρων αὐτοῖς'. τοῖς ἄτε πλουσίους πηλὸν χριό-
 ὄστε τοὺς γειννιῶντας ἀκούοντας μενοὶ καὶ τρύγα ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς
 20 ἡμέρας γενομένης πρὸς ἀλλήλους τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῶιδουν. ἐπεὶ 20
 λέγειν ἄτινα νύκτωρ· παρὰ τῶν δὲ μεγάλα ἢ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ
 γεωργῶν ἤκουσαν. ἐπονείδιστον δὲ τούτου, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτωι
 ἦν τῶι ἀδικοῦντι τὸ ἐμφανιζόμενον κωμωδεῖν ὅν [ἄν] βούλοιντο ἀκω-
 τοῖς ἐπὶ τῆς πόλεως (κολάζεσθαι). λύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προείκο-
 25 ὄστε αἰδεῖσθαι καὶ παύεσθαι τῆς πτεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες 25
 τοιαύτης ἀδικίας. τούτοις (δὲ) πολ- μὴ βουλόμενοι κωμωδεῖσθαι το
 λάκις παρακολουθήσαντες ἄλλοι μὲν φανερώς κωμωδεῖν ἐκώλν-
 πολλοὺς τῶν ἀδικούντων ἀνέ- σαν, ἐκέλευσαν δὲ αἰνιγματωδῶς·
 στείλαν. ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως εἶτα δὴ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν, καὶ
 30 ἔδοξεν ἐπ' ἀγαθῶι γεγονέναι τὸ εἰς ξένους μὲν καὶ πτωχοὺς ἔσχω- 30
 ἐπιχείρημα τῶν ἀγροίκων, καὶ ἀνα- πτον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους
 ζητήσαντες αὐτοὺς ἠνάγκασαν καὶ οὐκέτι.
 ἐπὶ θεάτρου τοῦτο ποιεῖν. οἱ δὲ γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμ-
 αιδούμενοι, μᾶλλον δὲ φοβούμενοι ωιδίας ἄριστος τεχνίτης [οὗτος ὁ]
 35 τρυγαὶ περιχρίοντες αὐτῶν τὰς Ἄριστοφάνης καὶ Εὐπόλις, τῆς δὲ 35

13 ἀνωθυμὴ S w, ἀνωθυμῶς S b et T   13 τὸ χρήσιμον Θ A   15 ἐκέλευσαν A
 13. 14 ἃς — αὐτῶν om. S b   14 ἔπασχον   17 δὲ om. Θ Ald   18 ἄτε scripsi:
 Tr   14. 15 ἵνα — εἴπωμεν om. T, ubi τότε Θ Ald, ὡς A   18. 19 χριόντες Θ,
 haec tantum τοιαῦτα λέγοντες   17 τισὶ αὐ. v. 43   21 μεγάλως A   23 ὅν ἐν βού-
 ποιῶν S d h   17. 18 οὐ μικρὰς τινὰς S b λαντας Θ Ald, ὅν ἐν βούλοιντο A
 20 γενομένης S b: γινομένης reliqui   24 ὡς δὲ ἡ A   26 οἱ μὴ Θ   28 δε
 21 ἄτινα S d h: ἄ reliqui   22. 23 δὲ ἦν κρύφα οἶον αἰνιγμ. Ald   34 οὗτος ὁ
 S b h w: δὲ ἦν τοῦτο T, ποιεῖν (τὸν ἀδικ.) om. A
 S d   23—29 sic T: τῶι ἀδικοῦντι· ὅστε
 καὶ πολλοὶ τῶν ἀδικούντων τὸ τοιοῦτο
 διορθώσεως γέγονεν αἴτιον ἀσχηνομένοις
 τῆν ἕβριν· ὅθεν κτλ.   23—25 S sic: τῶι
 ἀδικοῦντι (τὸν ἀδικοῦντα S d)· τὸν δὲ (τόδε S b) ἐμφανιζόμενον (ἐμφανῆ γενομένου
 S d) τοῖς ἐπὶ (sic S b: ἐπὶ om. reliqui) τῆς πόλεως ὅστε (sic S b: ὅστε om. reliqui)
 αἰδεῖσθαι: correxi et supplevi   26 δὲ addidi   27. 28 ἄλλοι πολλοὺς S d h: ἄλλοι
 πολλοὶ S b w   29—40 (ὅθεν — ἀνδράσιν) om. S d   29 οἱ τῆς πόλεως saepius
 legitur   31 τῶν κωμικῶν S fort. rectius   33—35 οἱ δὲ δεξιῶντες τοῦτο ποιεῖν
 ἐμφανῶς (ἐπιφανῶς p) τρυγαὶ κτλ. T   35 τρυγαὶ S b: τρυγί S b d w, τρύγα T
 35. 36 τρυγί S b d w, τρύγα T

ὄψεις οὕτως εἰσήμεσαν. καὶ ἔτι μᾶλλον ἐλεγχομένων τῶν ἀδικούντων ἐπὶ θεάτρου ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο, τῆς αἰδοῦς ἔτι συνοικουσίης τοῖς ἀνδράσιν. ἔδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως τὸ ἐγχείρημα καλὸν ὑπάρχειν καὶ λογίους ἄνδρας αὐτὸ μετιέναι. πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρου κωμωιδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο, οὗ τὰ μὲν δράματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς ἴαμβοι τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μνήμη φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἀκούετε λεῶς· Σουσαρίων λέγει τάδε, υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος. κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὁμως, ὧ δημόται, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν δεξαμένου τοῦ πράγματος πολλοὶ γέγονασι κωμωιδοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιοῦντας καὶ τοὺς ταῖς ἀδικίαις χαίροντας, ἀναστέλλοντες τὰς ἀκαίρους καὶ ἀδίκους αὐτῶν πράξεις καὶ ὠφελοῦντες κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπικρατές — ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ (Hom. A 576) — τὸ δὲ καλὸν ταχέως ἀφίπταται [τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας], οὐ μετὰ

36. 37 δθεν κακ τούτου μᾶλλον τῶν ἀδικούντων ἐλεγχομένων T 38 ἀνοχὴ S: συστολή T 39 ἐγένετο T q r 39. 40 τῆς — ἀνδράσιν om. T 40—43 sic T: ἐπεὶ δὲ ἡ πόλις ἐκ τούτου μεγάλης ἀπέλαυσεν ὠφελείας, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ κωμωιδεῖν οὐδὲ ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. πρῶτον κτλ. 43 cf. schol. Dionys. Cram. An. Ox. IV 315. 316 45 γέγονεν ἀρχηγός T 45. 46 ποιήματα T 47 τοῦ πρώτου δράματος om. Sw et T, πρώτου om. Sb, verba suspecta 48 μνήμης Sd w 49 λεῶς Sdh: λέξεως Sbw, λέξι T 49. 50 τάδε λέγει Sbw 50. 51 υἱός — Τριποδίσκιος om. T, υἱός φιλήνης μεγὰρ δθεν τρίποδος κίων Sd, alii aliter corrupti 54 hinc nihil iam enotatum a Bekkero e codice Vaticano (Sd) οὐδὲ λαβόντος T κωμικοὶ T 55 τοὺς ταῖς om. T 55 sqq. brevius T: χαίροντας καὶ ἐντεῦθεν ὠφέλιον κοινῇ τὴν πολ. τ. Ἀθ. 57 τὴν πόλιν Sb ἐπεὶ δὲ Sw et T 58 ἐπικρατές om. Sbh ἐπεὶ Homerus: ἐπὶ Sbh, ὅτι Sw, ὅτι ἀεὶ T χερίονα T 58. 59 τὰ δ' ἀγαθὰ ταχέως T 59 inclusa om. T

60 πολὺν χρόνον οἱ ἄρχοντες Ἀθηναίων ἤρξαντο κωλίειν τοὺς κωμικοὺς
 τοῦ μὴ φανερώς οὕτως καὶ ὀνομαστί ἐλέγχειν τοῖς ἀδικοῦντας.
 αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδικεῖν καὶ μὴ ἐλέγχεσθαι τούτου χάριν ἐπιτίμων
 αὐτοῖς. ὅθεν ὡσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγχοντο ὑπο
 τῶν κωμικῶν. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πλεον προιοῦσης καὶ ἐπικρατούσης
 65 τῆς κακίας ἐκωλύθησαν τοῦ καὶ αἰνιγματωδῶς ἐλέγχειν καὶ ὑβρίζειν
 τοῖς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας τῆς πόλεως. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς
 ἔδοξεν ἔχειν ἡ κωμωιδία. καὶ ἡ μὲν καλεῖται παλαιά, ἡ ἕξ ἀρχῆς φα
 νερώς ἐλέγχουσα, ἡ δὲ μέση ἢ αἰνιγματωδῶς, ἡ δὲ νέα ἢ μηδ' ὕλως
 τοῦτο ποιοῦσα πλὴν ἐπὶ δοῦλων ἢ ξένων. καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς πολ
 70 λοι γέγονασιν, ἐπίσημος δὲ Κρατῖνος ὁ καὶ πραττόμενος· μετέσχον
 δὲ τινος χρόνου τῆς παλαιᾶς κωμωιδίας Εὐπολῖς τε καὶ Ἀριστοφάνης.
 τῆς δὲ μέσης καὶ αὐτῆς μὲν πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων
 τις, οἷχ ὁ φιλόσοφος ἄλλ' ἑτερός τις ὁμώνυμος, κάκεινου τὰ δρά
 ματα οὐ φαίνεται. τῆς δὲ νέας ὁμοίως πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος
 75 δὲ ὁ Μένανδρος, ὅς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμωιδίας, ὡς μεμα
 θήκαμεν.

εἴρηται δὲ κωμωιδία οἰοῦναι ἐπὶ τῷ κώματι ὠιδίῃ· καὶ γὰρ περὶ
 τὸν καιρὸν τοῦ ἔπνου ἐφευρέθη· κῶμα γὰρ ὁ ἔπνος. ἡ ἢ τῶν κω
 μητῶν ὠιδίῃ· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζοντες ἄγροί.

60 sqq. T sic: οἱ πλοῦσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες οὐ βουλόμενοι κωμωιδεῖσθαι
 ἤρξαντο κωλίειν τοὺς κωμικοὺς τοῦ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστί ἐλέγχειν τοῖς
 ἀδικοῦντας, ἐν' ἐντεῦθεν ἀδικοῦντες μὴ ἐλέγχωνται ὑπ' αὐτῶν. ὅθεν κτλ.

61 τοῦ μὴ Sh: τοῦ T, τοῖς Sb, τῶν Sw 64 ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐπὶ πλεον T
 καὶ ἐπὶ Sw: ἐπὶ Sbh πλεον SbT. πλείον Shw καὶ ἐπικρατούσης om.
 T, καὶ κρατούσης Sbw 65 καὶ τοῦ T, τοῦ Sh 65 sqq. T sic: καὶ τοῦ αἰ
 νιγματωδῶς κωμωιδεῖν· διὸ εἰς ξένους καὶ πτωχοὺς (cf. ad v. 68) ἔσκαπτον, εἰς
 δὲ πλουσίους καὶ ἐιδόξους οὐκέτι. διὸ καὶ τρεῖς κτλ. 66 κρατοῦντας καὶ om.
 Sb 67 ἔχειν ἔδοξεν Sb ἡ μὲν γὰρ καλ. T 68 μέση (τις add. b) καὶ αἰ
 νιγματωδῆς S 68. 69 ἡ δὲ νέα ἢ ἐπὶ ξένων ἢ δοῦλων ἢ πτωχῶν, ὡς εἴρηται T,
 cf. ad v. 65 69. 70 γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμωιδίας Ἀριστοφάνης τε καὶ Εὐπολῖς
 τε ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπολῖς καὶ Κρατῖνος T cf. Tzetzae Prol. ad Lycophr.
 I p. 256 M (infra p. 34) κωμωιδοὶ πραττόμενοι Κρατῖνος Πλάτων Εὐπολῖς Φερεκρά
 της Ἀριστοφάνης καὶ ἑτεροὶ 72 sq. brevius T sic: τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, οἷχ
 (οἷχ om. qv) ὁ φιλόσοφος, τῆς δὲ νέας Μένανδρος 72 καὶ αὐτοὶ Sb 73 ὁμών
 υμος scriptis: ὁμοίως S 74 φαίνεται Sw, fort. γέρεται πολλοὶ ὁμοίως
 Sw 75 versiculus videtur e carmine scholastico petitus 77 sqq. paullo
 aliter T (cf. p. 14b 3): κωμωιδοὶ οὐδ' ἐκλήθησαν ἢ δτι οἱ ἀπὸ τῶν κωμῶν συν
 ἠρμόμενοι ταῦτα ἤιδον, ὡς εἴρηται, ἢ δτι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κώματος ἤγουν τοῦ

ὄψεις οὕτως εἰσήμεσαν. καὶ ἔτι μᾶλλον ἐλεγχόμενων τῶν ἀδικούντων ἐπὶ θεάτρου ἀνοχῇ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο, τῆς αἰδοῦς ἔτι συνοικουσίας τοῖς ἀνδράσιν. ἔδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως τὸ ἐγχείρημα καλὸν ὑπάρχειν καὶ λογίους ἄνδρας αὐτὸ μετιέναι. πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρου κωμωδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο, οὗ τὰ μὲν δράματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς ἴαμβοι τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μνήμη φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἀκούετε λεῶς· Σουσαρίων λέγει τάδε, υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος. κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὧ δημόται, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν δεξαμένου τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγόνασι κωμωδοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιοῦντας καὶ τοὺς ταῖς ἀδικίαις χαίροντας, ἀναστέλλοντες τὰς ἀκαίρους καὶ ἀδίκους αὐτῶν πράξεις καὶ ὠφελοῦντες κοινῇ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπικρατές — ἐπεὶ τὰ χερίονα νικᾷ (Hom. A 576) — τὸ δὲ καλὸν ταχέως ἀφίπταται [τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας], οὐ μετὰ

36.37 δθεν κακ τούτου μᾶλλον τῶν ἀδικούντων ἐλεγχόμενων T 38 ἀνοχῇ S: συστολή T 39 ἐγένετο Tqr 39.40 τῆς — ἀνδράσιν om. T 40—43 sic T: ἐπεὶ δὲ ἡ πόλις ἐκ τούτου μεγάλης ἀπέλαυσεν ὠφελείας, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ κωμωδεῖν οὐδὲ ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. πρῶτον κτλ. 43 cf. schol. Dionys. Cram. An. Ox. IV 315. 316 45 γέγονεν ἀρχηγός T 45.46 ποιήματα T 47 τοῦ πρώτου δράματος om. Sw et T, πρώτου om. Sb, verba suspecta 48 μνήμης Sdw 49 λεῶς Sdh: λέξεως Sbw, λέξιν T 49.50 τάδε λέγει Sbw 50.51 υἱὸς — Τριποδίσκιος om. T, υἱὸς φιλήνης μεγὰρ δθεν τρίποδος κίων Sd, alii aliter corrupti 54 hinc nihil iam enotatum a Bekkero e codice Vaticano (Sd) οὖν λαβόντος T κωμικοὶ T 55 τοὺς ταῖς om. T 55 sqq. brevius T: χαίροντας καὶ ἐντεῦθεν ὠφέλιον κοινῇ τὴν πολ. τ. Ἀθ. 57 τὴν πόλιν Sb ἐπεὶ δὲ Sw et T 58 ἐπικρατές om. Sbh ἐπεὶ Homerus: ἐπὶ Sbh, δτι Sw, δτι ἀεὶ T χερίονα T 58.59 τὰ δ' ἀγαθὰ ταχέως T 59 inclusa om. T

60 πολὺν χρόνον οἱ ἄρχοντες Ἀθηναίων ἤρξαντο κωλύειν τοὺς κωμικοὺς
 τοῦ μὴ φανερώς οὕτως καὶ ὀνομαστί ἐλέγχειν τοὺς ἀδικοῦντας.
 αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδικεῖν καὶ μὴ ἐλέγχεσθαι τούτου χάριν ἐπιτίμων
 αὐτοῖς. ὅθεν ὡσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγχοντο ὑπο
 τῶν κωμικῶν. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πλεον προιοίσης καὶ ἐπικρατούσης
 65 τῆς κακίας ἐκωλύθησαν τοῦ καὶ αἰνιγματωδῶς ἐλέγχειν καὶ ὑβρίζειν
 τοῖς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας τῆς πόλεως. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς
 ἔδοξεν ἔχειν ἡ κωμωδία. καὶ ἡ μὲν καλεῖται παλαιὰ, ἡ ἐξ ἀρχῆς φα
 νερώς ἐλέγχουσα, ἡ δὲ μέση ἢ αἰνιγματωδῶς, ἡ δὲ νέα ἢ μῆδ' ἕως
 τοῦτο ποιοῦσα πλήν ἐπὶ δοῦλων ἢ ξένων. καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς πολ
 70 λοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος δὲ Κρατῖνος ὁ καὶ πραττόμενος· μετέσχον
 δὲ τινος χρόνου τῆς παλαιᾶς κωμωδίας Εὐπολῖς τε καὶ Ἀριστοφάνης.
 τῆς δὲ μέσης καὶ αὐτῆς μὲν πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων
 τις, οἷόν τ' ὁ φιλόσοφος ἄλλ' ἑτερός τις ὁμώνυμος, κάκεινον τὰ δρά
 ματα οὐ φαίνεται. τῆς δὲ νέας ὁμοίως πολλοὶ γέγονασιν, ἐπίσημος
 75 δὲ ὁ Μένανδρος, ὅς ἄστρου ἐστὶ τῆς νέας κωμωδίας, ὡς μεμα
 θήκαμεν.

εἴρηται δὲ κωμωδία οἰονεῖ ἐπὶ τῷ κώματι ὠιδῆ· καὶ γὰρ περὶ
 τὸν καιρὸν τοῦ ἔπνου ἐφευρέθη· κῶμα γὰρ ὁ ἔπνος. ἡ ἢ τῶν κω
 μητῶν ὠιδῆ· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἄγροί.

60 sqq. T sic: οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες οὐ βολόμενοι κωμωδεῖσθαι
 ἤρξαντο κωλύειν τοῖς κωμικοῖς τοῦ φανερώς οὕτως καὶ ὀνομαστί ἐλέγχειν τοὺς
 ἀδικοῦντας, ἐν' ἐπιτιμῶν ἀδικοῦντες μὴ ἐλέγχονται ἐπ' αὐτῶν. ὅθεν κτλ.

61 τοῦ μὴ Sb: τοῦ T, τοῖς Sb, τῶν Sw 64 ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐπὶ πλεον T
 καὶ ἐπὶ Sw: ἐπὶ Sbh πλεον SbT: πλεον Sbw καὶ ἐπικρατούσης om.
 T, καὶ κρατούσης Sbw 65 καὶ τοῦ T, τοῦ Sh 65 sqq. T sic: καὶ τοῦ αἰ
 νιγματωδῶς κωμωδεῖν· διὸ εἰς ξένους καὶ πτωχοὺς (cf. ad v. 68) ἔκωπτον, εἰς
 δὲ πλουσίους καὶ ἐπιδόξους οὐκέτι. διὸ καὶ τρεῖς κτλ. 66 κρατοῦντας καὶ om.
 Sb 67 ἔχειν ἔδοξεν Sb ἡ μὲν γὰρ καλ. T 68 μέση (τις add. b) καὶ αἰ
 νιματωδῆς S 68. 69 ἡ δὲ νέα ἢ ἐπὶ ξένων ἢ δοῦλων ἢ πτωχῶν, ὡς εἴρηται T,
 cf. ad v. 65 69. 70 γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμωδίας ἄριστος τεχνίτης οὐ
 τὸς τε ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπολῖς καὶ Κρατῖνος T cf. Tzetzae Prol. ad Lycophr.
 I p. 256 M (infra p. 34) κωμικοὶ πραττόμενοι Κρατῖνος Πλάτων Εὐπολῖς Φερεκρά
 της Ἀριστοφάνης καὶ ἑτεροὶ 72 sq. brevius T sic: τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, οἷόν
 (οἷόν om. qτ, ὁ φιλόσοφος, τῆς δὲ νέας Μένανδρος 72 καὶ αὐτοὶ Sb 73 ὁμών
 υμος scripti: ὁμοίως S 74 φαίνονται Sw, fort. γέρεται πολλοὶ ὁμοίως
 Sw 75 versiculus videtur e carmine scholastico petitus 77 sqq. paullo
 aliter T (cf. p. 14b 3): κωμικοὶ οὐν ἐκλήθησαν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν κωμῶν συν
 α,όμενοι ταῦτα ἤιδον, ὡς εἴρηται, ἢ ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κώματος ἤγουν τοῦ
 ἔπνου — λέγεται γὰρ κῶμα (sic qτ: κῶμος mrv) ὁ ἔπνος — ἤιδον. ἔστι δὲ
 τὴν κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν εἰπεῖν οἰονεῖ τραγωδίαν τινὰ οἰσαν, ὅτι τρέφα

ταύτην οὖν τὴν κωμωιδίαν δεῖ βιωτικῶς ἀναγινώσκειν, τουτέστιν 80
 ὡς ἐν τῷ βίῳ, μιμουμένους τὸ παρειαγόμενον πρόσωπον καὶ τὴν
 ἐκείνου σχέσιν ἀναματτομένους.

81 παρειαγόν S b w

V. GLOSSA ETYMOLOGICI MAGNI.

ρ. 764, 1 τραγωιδία ἐστὶ βίων καὶ λόγων ἥρωικῶν μίμησις. κέ-
 κληται δὲ τραγωιδία ὅτι τράγος τῆι ὠιδῆι ἄθλον ἐτίθετο· ὠιδὴ γὰρ
 ἢ τραγωιδία. ἢ ὅτι τρύγα ἄθλον ἐλάμβανον οἱ νικῶντες· τρύγα γὰρ
 ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον. ἢ ὅτι τετράγωνον εἶχον οἱ χοροὶ
 σχῆμα. ἢ ὅτι τὰ πολλὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο, οὓς ἐκά- 5
 λουν τράγους σκώπτοντες ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος δασύτητα ἢ διὰ
 τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδὴν· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶιον. ἢ ὅτι οἱ
 χορευταὶ τὰς κόμας ἀνέπλεκον, σχῆμα τράγων μιμούμενοι. ἢ ἀπὸ
 τῆς τρυγὸς τρυγωιδία. ἦν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν
 κωμωιδίαν, ἐπεὶ οὐπω διεκέκριτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρας, ἀλλ' 10
 εἰς αὐτὴν ἐν ἦν τὸ ἄθλον ἢ τρύξ· ὕστερον δὲ τὸ μὲν κοινὸν ὄνομα
 ἔσχεν ἢ τραγωιδία· ἢ δὲ κωμωιδία ὠνομάσθη ἐπειδὴ πρότερον κατὰ
 κόμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος.
 ἢ παρὰ τὸ κωμάζειν ἢ ἐπὶ τῷ κόματι ὠιδή· ἐπειδὴ ἐπὶ (l. περὶ) τὸν
 καιρὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη. ἢ ἢ τῶν κωμητῶν ὠιδή· 15
 κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί. βλαπτόμενοι γὰρ τινες γεωρ-
 γοὶ παρὰ τῶν Ἀθήνησι πολιτῶν κατήμεσαν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου,
 καὶ περιμόντες τὰς ἀγυῖας ἔλεγον ἀνωνυμὶ τὰς βλάβας ἃς ἔπασχον
 ὑπ' αὐτῶν, οἷον 'ἐνταῦθα μένει τις τὰ καὶ τὰ ποιῶν'. καὶ ἐκ τούτου
 ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο.

V. petita haec sive e scholiis in Dionysii Artem sive ex eodem unde illa pen-
 dent auctore

11 εἰς αὐτὰς V, fort. ἑκατέρας 13 an αὐτὰς? 16 incipit narratio quam
 pleniorē proposui n. IV p. 12

VI. IOANNIS TZETZAE

IN ARISTOPHANEM BIS BINA PROOEMIA
ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ

Pa

I § 1—11. Κωμωιδίαι λέγονται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα κτλ.

II 12. ἐστὶ δὲ κωμωιδία μίμησις πράξεως . . . καθαρτήριος παθημάτων, συστατικὴ τοῦ βίου, διὰ γέλωτος καὶ ἡδονῆς τυπουμένη. 13. διαφέρει δὲ τραγωιδία κωμωιδίας ὅτι ἡ μὲν τραγωιδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων, κἂν ὡς ἤδη γινομένης σχηματίζῃ αὐτάς, ἡ δὲ κωμωιδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων· καὶ ὅτι τῆς μὲν τραγωιδίας σκοπὸς τὸ εἰς θρήνον κινήσασθαι τοὺς ἀκροατάς, τῆς δὲ κωμωιδίας εἰς γέλωτα.

III 14. καὶ πάλιν καθ' ἑτέραν διαίρεσιν τῆς κωμωιδίας τὸ μὲν 10 ἐστὶν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον [τὸ δὲ μέσον]. διαφέρει οὖν τῆς νέας ἢ παλαιᾶ κωμωιδία χρόνῳ διαλέκτῳ ἔλῃ μίτρῳ διασκευῇ. 15. χρόνῳ μὲν καθὸ ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἦν, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δὲ καθὸ ἡ μὲν νέα τὸ

VI. Prooemia Pa et Pb nullo auctoris nomine insignita e codice Parisino ed. Cramer An. Par. I 3, ad plurimum et meliorum librorum fidem recensuit Studemund Philologi vol. XLVI 1, qui codices hi sunt: Parisinus 2821 (Q) s. XIV vel XV eique similis Vaticanus 62 (R) s. XVI, tum Mutinensis III C 14 (M) s. XV, Parisinus Cramerii 2677 (P) s. XVI, denique Vaticanus 1385 (V) s. XV. Ioannes Tzetza prooemii auctor videtur, cf. Comment. soc. Gotting. II 2 a. 1898 p. 3

Pa inscriptum in QR sic: ἐκ ποίας αἰτίας συνέστη ἡ κωμωιδία, quae ad solum caput primum pertinent.

caput I in undecim paragraphos a Studemundo divisum ab Diomedis scholio in Dionysii Artem (v. supra p. 12) non diversum.

II 2 πράξεως (γέλωτος) suppl. Bergk, videntur plura praetermissa esse, v. Tract. Coislin. 2 (infra n. X) et schol. Dionys. ed. a Goettlingio Theodos. p. 58, 31 ἐστὶ δὲ κωμωιδία μίμησις πράξεως καθαρτικῶν παθημάτων καὶ τοῦ βίου συστατικῆ, τυπωμένη δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος· οἷα ἡ τοῦ Ἀριστοφάνους ἢ τοῦ Μενάνδρου. καὶ ἡ μὲν κωμωιδία τὸν βίον ἀντίστησιν, ἡ δὲ τραγωιδία [δια]λύει καθαρωτέρας MPV 5 ἀπαγγελίαν codd: corr. Bergk 7. 8 eadem Anonymus περὶ τῆς κωμωιδίας, supra p. 14^b

III eadem Anonymus π. τ. κωμ. l. s., cuius e codicibus adnotabo quae utilia esse videntur 9 καὶ πάλιν: iungenda haec cum cap. I, quo de tripertita comoedia expositum erat . 10 τὸ δὲ μέσον del. Meineke πῶς δὲ μὲν συνέστη . . .

σαφέστερον εἶχε, τῆι νέαι κεχρημένη Ἀτθίδι, ἢ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιτηδεύουσι λέξεις τινάς. ὕλη 15 δὲ καθὸ (ἢ μὲν νέα . . . ἢ δὲ παλαιὰ . . . μέτρῳ δὲ καθὸ) ἢ μὲν νέα τῷ λαμβικῷ μέτρῳ ἐπὶ πλεῖστον χοῖται, σπανίως δὲ καὶ ἑτέροις μέτροις, τῆι δὲ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῆ δὲ ὅτι ἐν μὲν τῆι νέαι χορῶν οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ καὶ μάλιστα. 16. καὶ αὐτὴ δὲ ἢ παλαιὰ ἑαυτῆς διαφέρει· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῆι Ἀτ- 20 τικῆι πρῶτον συστησάμενοι τὸ ἐπιτήδευμα τῆς κωμωδίας (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα) τὰ πρόσωπα ἀτάκτως εἰσῆγον, καὶ γέλωσ ἦν μόνος τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπιγενόμενος δὲ ὁ Κρατῖνος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῆι κωμωδίαι πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας τὴν ἀταξίαν, καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ ὠφέλιμον προσέθηκε, 25 τοὺς κακῶς πράσσοντας διαβάλλων καὶ ὡσπερ δημοσίαι μάστιγι τῆι κωμωδίαι κολάζων. ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος μετεῖχε καὶ ἠρέμα πως τῆς ἀταξίας· ὁ μὲντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τὴν κωμωδίαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ἀνέλαμψεν ἐν ἅπασιν ἐπίσημος φανείς. 30

IV 17. ὁ δὲ γέλωσ τῆς κωμωδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν· ἐκ μὲν τῶν λέξεων κατὰ τρόπους ἑπτὰ· πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν ὡς τὸ 'διαφορομένοις'· σημαίνει γὰρ τό τε διαφο-

14 εἶχε scripsi: ἔσκε codd, ἔχει vel ἔσχε Anon. 15 τοῦ λέγειν rectius fort. Anon. codices G (Venetus) V (aticanus) E (stensis) ἐπιτηδεύουσι καὶ Anon. UE, καὶ ἐπιτηδεύει G 16 lacuna supplenda ad Euanthii verba infra n. XII p. 64, 68 16 sq. ἢ μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον στρέφεται περὶ τὸ λαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον ἑτερον (περὶ τὸ ἕτερον μέτρον U) Anon. 18 ἐν δὲ τῆι παλαιᾷ Anon. 19 χοροῦ Anon. δὲ καὶ μάλιστα Q: δὲ μάλιστα RMPV, δὲ δεῖ Anon. 20. 21 ἐν Ἀττικῆι QV et Anon. 22 περὶ Σαννυρίωνα Anon. εἰσῆγον ἀτάκτως Anon. 22. 23 καὶ μόνος ἦν γέλωσ Anon. 24 συστήσας Anon. plerique libri 26 πρῶτοντας Anon. 27 fort. ἀλλ' ἔτι μὴν 29 τὴν κωμ. τῶν μεθ' ἑαυτοῦ scripsi: τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κωμ. Anon. τὴν κωμ. ἐν ταύτῃ Tzetzae codd. ἀνέλαμψεν Anon. 30 φανείς: ὀφθαίς οὕτω (hoc om. U), καὶ οὕτω πᾶσαν κωμωδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τούτου δράμα ὁ Πλοῦτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλάσμα· τὴν τε γὰρ ὑπόθεσιν ὡς ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται, ὅπερ τῆς νεωτέρας ὑπῆρχε κωμωδίας Anon. quae sunt illius additamenta qui Plutum fabulam interpretaturus haec praefatus erat

IV eadem Duebneri Anon. VI, cuius codices VGΘM (ediolanensis); in ΘM hoc caput post Anon. IV (supra p. 12) sequitur, quocum arta argumenti necessitudine coniunctum est 31 ὁ δὲ γέλωσ Tzetza et Anon. cod. M: ὅτι ὁ γέλωσ Anon. reliqui libri 32 τῆς λέξεως Anon. rectius, sicut etiam v. 31 praestat λέξεως scribere 33 sq. διαφορομένοις (vel -μενος) οἶον τὸ μέτρον. δεύτερον Anon. omissis quae intermedia erant 33. 34 διάφορος inimicus et τὸ διάφορον *lucrum*, quamquam neutrum verbo διαφορεῖσθαι exprimi poterat

τῶν ἄλλων ἔθνῶν σοφοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἑκάστου ἔθνους τὴν τε οἰκίαν 15
 φωνὴν τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καλῶς εἰδόσι τὰς ἐξ ἑκάστου ἔγχειρίσας
 οὕτως ἐρμηνευθῆναι αὐτὰς πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώτταν· ὅτε
 δὴ καὶ τὰς τῶν Ἑβραίων διὰ τῶν ἑβδομήκοντα ἐρμηνευθῆναι πεποι-
 ηκεν. οὕτω μὲν οὖν μετενεχθῆναι τὰς τῶν ἄλλων ἔθνῶν εἰς τὴν
 Ἑλλάδα φωνὴν πεποίηκε· τὰς δὲ γε σκηνικὰς Ἀλέξανδρός τε, ὡς 20
 ἔφθην εἰπών, καὶ Δυκόφρων διωρθώσαντο, τὰς δὲ [γε] ποιητικὰς
 Ζηρόδοτος πρῶτον καὶ ὕστερον Ἀρίσταρχος διωρθώσαντο. 22. καί-
 τοι τὰς Ὀμηρικὰς ἑβδομήκοντα δύο γραμματικοὶ ἐπὶ Πεισιστράτου
 τοῦ Ἀθηναίων τυράννου διεθήκαν οὕτως ἰσορᾶδην οὔσας τὸ πρῶτον·
 ἐπεκρίθησαν δὲ κατ' αὐτὸν ἐκείνων τὸν καιρὸν ὑπ' Ἀριστάρχου καὶ 25
 Ζηροδότου, ἄλλων ὄντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάν-
 των. οἳ δὲ τέσσαρσί τισι τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου διόρθωσιν ἀναφέρου-
 σιν, Ὀργεῖ Κροτωνιάτῃ, Ζωπύρωι Ἡρακλεώτῃ, Ὀνομακρίτῃ Ἀθηναίῳ
 καὶ Ἐπικογκίλῳ. 23. ὕστερον δὲ ταύτας ἀπάσας σκηνικὰς τε καὶ
 ποιητικὰς πλείστοι ἐξηγήσαντο, Δίδυμος, Τρύφων, Ἀπολλώνιος, 30
 Ἡρωιδιανός, Πτολεμαῖος Ἀσκαλωνίτης, καὶ οἱ φιλόσοφοι Πορφύριος,
 Πλούταρχος καὶ Πρόκλος, ὡς καὶ πρὸ αὐτῶν πάντων Ἀριστοτέλης.

II 24. ἔτι ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη κωμῶδία, ἣς τὰ σκώμματα φανερὰ
 κατὰ πάντων ἦσαν πολιτῶν, μέχρι Εὐπόλιδος διάρκεσεν. ἐπεὶ δὲ οὗτος
 εἰς Ἀλκιβιάδην ἔβρισεν ὄντα τότε στρατηγὸν καὶ διελθοδορήσατο αὐτῷ, 35
 ὦν τότε Ἀλκιβιάδης ἐμπαράσκενος πρὸς πόλεμον ὡς ναυμαχίας προσ-
 δοκωμένης κελεύει τοῖς στρατιώταις συλλαβεῖν αὐτόν· οἳ δὲ συλλα-
 βόντες, ὡς μὲν τινὲς φασιν, παντελῶς ἀπέπνιξαν αὐτόν εἰς τὴν θά-
 λασσαν, ὡς δ' ἄλλοι, δεδεμένον αὐτόν σχοίνῳ ἀνήγόν τε καὶ κατῆγον
 εἰς τὴν θάλασσαν, οὐ μόντοι καὶ ἀπέπνιξαν παντελῶς, τοῦ Ἀλκιβιά- 40
 δου λέγοντος 'βάπτ' ἐμὲ σὺ θυμίλαις, ἐγὼ δὲ σὲ ἄλμυροῖς ἴδασι
 κατακλύσω'. καὶ οὕτω δὴ ἡ διαφθαρέντος τοῖς κύμασι παντελῶς ἢ
 καὶ περισωθέντος ψήφισμα ἔθετο Ἀλκιβιάδης μηκέτι φανερῶς ἀλλὰ
 συμβολικῶς κωμῶδειν. 25. τότε δὲ αὐτός τε ὁ Εὐπολις καὶ Κρα-

15 ἐξ ἑκάστοι ἔθνους om. P   20 δὲ γε MV: δὲ P   21 δὲ γε MV: δὲ P
 ποιητικὰς i. e. epicorum carmina   29 καὶ κατ' ἐπὶ κογκύλω P; quartum nomen
 a Byzantinis inepte fictum, ansam coniecturae ὁ ἐπικὸς κύκλος dedit; in P docta
 sed infelix coniectura adnotata ἀθηναίων ἐπικλῆν κορδύλλωνι

II eadem paullo aliter narrata p. 28, 1, cf. p. 4, 19 et schol. Aristid. III 444
 Di: ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐκωμῶδίου ὀνομαστί τοὺς ἀνδρας μέχρι Εὐπόλιδος·
 περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγός καὶ ρήτωρ. κωμῶδηθεῖς γὰρ παρὰ
 Εὐπόλιδος ἔβρισεν αὐτόν ἐν τῇ θαλάττῃ κτλ.   34 τῶν πολιτῶν V   οὗτος
 p. 28, 1: αὐτός MPV   39 altera fabulae forma adinventata postquam priorem dam-
 navit Eratosthenes, cf. ad p. 4, 20

45 τίνος καὶ Φερεκράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸς τὰ συμβολικὰ μετεχειρίσαντο σκώμματα· ἢ δὴ δευτέρα κωμωδία ἐλέγετο, μέχρι οὐ μὴδὲ συμβολικῶς ἐθειλόντων τῶν πολιτῶν σκώπτεσθαι εἰς δούλους μόνους καὶ ξένους ἔσκωπτον· ἢ δὴ τρίτη ἦν κωμωδία, αὐξηθεῖσα ἐπὶ Μενάνδρου καὶ Φιλήμονος.

50 III 26. ἴδιον δὲ κωμωδίας μὲν τὸ μειγμένον ἔχειν τοῖς σκώμασι γέλωτα, τραγωιδίας δὲ πένθη καὶ συμφορὰς· σατυρικῆς δὲ οὐ τὸ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καταντᾶν, ὡς ὁ Εὐριπίδου Ὀρέστης καὶ Ἀλκηστis καὶ ἡ Σοφοκλέους Ἥλέκτρα ἐκ μέρους, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἀλλ' ἀμιγῆ καὶ χαρίεντα καὶ θυμελικὸν ἔχει γέλωτα. 27. οἶον Ἡρακλῆς
55 πρᾶθεις τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δοῦλος ἔσταλται εἰς τὸν ἀργὸν τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακῶς δὲ δικέλλῃ προορρίζουσας τὰς ἀμπέλους νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἀγροῦ θωμούς τε μεγάλους ἐποίησε καὶ τὸν κρείττω τῶν βοῶν θύσας καὶ τὸν πιθεῶνα διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπώμασας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν
60 θείς ἤσθιε καὶ ἔπινεν αἶδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὠραία τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὄλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἑπανλίαν τρίψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. ἐστὶ δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δράμα. τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τὰ σατυρικὰ δράματα. 28. τέλος δὲ τραγωιδίας μὲν λύειν τὸν βίον, κωμωδίας δὲ συνι-
65 στᾶν αὐτόν, σατυρικῆς δὲ τοιούτοις θυμελικοῖς χαριεντισμοῖς καθυδύνειν αὐτόν. λυρικοὶ δὲ οἱ καὶ κυκλικοὶ καὶ διθύραμβοι ἢ ἀθλητὰς ἀγῶσι νικῶντας ἐπήνουν ἢ τὸν Διόνυσον ὑμνοῦν ἢ ἑτέρους θεούς.

IV 29. ἔτι ἰστέον ὅτι κατὰ Διονύσιον καὶ Κράτητα καὶ Εὐκλείδην μέρη κωμωδίας εἰσὶ τέσσαρα· πρόλογος, μέλος χοροῦ, ἐπεισόδιον
70 καὶ ἔξοδος. καὶ πρόλογος μὲν ἐστὶ τὸ μέχρι τοῦ χοροῦ τῆς εἰσόδου. ἢ δὲ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ χοροῦ λεγομένη ῥῆσις μέλος καλεῖται χοροῦ. ἐπεισόδιον δὲ ἐστὶ τὸ μεταξὺ μελῶν καὶ ῥήσεων δύο χορικῶν. ἔξοδος δὲ ἐστὶν ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ χοροῦ ῥῆσις. 30. μέρη δὲ παρα-

III eadem fere Mb p. 33 (significantur Ma et Mb Tzetzae prooemia Mediolanensia, infra p. 24 sqq.) 55 *δατάλη* Mb 56 *ἀμπέλους ἀπάσας* Mb 57 *θωμούς τε* Nauck: *ἀρτους τε* MPV, *ψιμοῦς* Mb 58 *ἐποίησε τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθεινᾶτο, καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας* Mb 62 *κατέκλυσεν ὁ δοῦλος ἐκείνος, ὁ τεχνικώτατος γεωργός* Mb 62. 63 *ἐστὶ δὲ .. δράμα* op. Mb 66 *διθύραμβοι* Bergk

IV eadem Ma c. 5 (et Mb c. 5) et Tzetzae Iamb. de com. infra n. VIII 11 sqq., praeterea Tract. Coisl. infra n. X § 8 68 tria auctorum nomina ommissa in Tzetzae Iambis 72 *ἐστὶ μέλος μεταξὺ μελῶν κ. ῥήσεων δύο χορῶν* MPV itemque Ma, *λόγος μεταξὺ πλὴν μελῶν χορῶν δύο* Iambi: correctum ex Tract. Coisl. § 9 *ἐπεισόδιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν* 73 sq. cf. Iamb. v. 40 sqq. et quae Vitae

βάσεως ἑπτά· ἑπτάκις γὰρ ὁ χορὸς ὄρχεϊτο ἐπειδὴν εἰς τὴν ὄρχηστραν εἰσῆρχετο, ἣν δὴ καὶ λογεῖον καλοῦσιν. ἡ μὲν οὖν πρώτη ὄρχησις 75 κομμάτιον ἐλέγετο, ἡ δὲ δευτέρα παράβασις ὁμωνύμως τῷ γένει ἐκαλεῖτο (καὶ γὰρ τὸ ὅλον τοῦτο τὸ ἑπτάστροφον σχῆμα παράβασις ἐκαλεῖτο), ἡ δὲ τρίτη μακρόν, ἡ δὲ τετάρτη ὠιδὴ καὶ στροφή, ἡ δὲ πέμπτη ἐπίρρημα, ἡ δὲ ἕκτη ἀντωιδὴ καὶ ἀντίστροφος, ἡ δὲ ἑβδόμη ἀντεπίρρημα. 31. εἰσελθὼν οὖν ὁ χορὸς εἰς τὴν ὄρχηστραν μέτροις τισὶ διελέγετο τοῖς ὑπο- 80 κριταῖς καὶ πρὸς τὴν σκηνὴν ἑώρα τῆς κωμωιδίας· ἄν οὖν ὡς ἐκ πόλεως ἐβάδιζε πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος ἐβαινεν, ἄν δ' ὡς ἀπ' ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς. τετραγωνιζόμενός τε ὁ χορὸς πρὸς μόνους ἑώρα τοὺς ὑποκριτάς. ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη τοῦ δήμου ὄρων ἐκ τετραμέτρων δεκαῆς στίχους 85 ἀναπαίστους ἐφθέγγετο, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή· εἶτα ἕτεροὺς τοιούτους ἐφθέγγετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀντίστροφος· ἄπερ ἀμφοτέρωθεν οἱ παλαιοὶ ἐπίρρημα ἔλεγον· ὅλη δὲ ἡ πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. 32. συμβαίνει δὴ τὸ ἐπίρρημα πέντε σημαίνειν, αὐτὸ τε τὸ οἰκτεῖον σημαινόμενον καὶ τὴν στροφήν καὶ ἀντίστροφον καὶ ὠιδὴν 90 καὶ ἀντωιδὴν, ἐπειδὴ ἡ μὲν στροφή τὴν ὠιδὴν σημαίνει, ἡ δὲ ἀντίστροφος τὴν ἀντωιδὴν.

V 33. γένοιτο δ' ἄν σαφεστέρα ἡ τῶν τοιούτων διδασκαλία ὧδί πως. ἐν ἑαρινῷ καιρῷ πολυτελέσι δαπάναις κατεσκευάζετο ἡ σκηνὴ τριωρόφοις οἰκοδομήμασι, πεποικιλμένη παραπετάσμασι καὶ ὀθόναις 95 λευκαῖς καὶ μελαίλαις βύρσαις τε παταγούσαις καὶ χειροτινάκτωι πυρρί, ὀρύγμασι τε καταγαίοις καὶ ὑπογαίοις καὶ ὑδάτων δεξαμεναῖς εἰς τύπον θαλάσσης, Ταρτάρου Ἰδίου, κεραιῶν καὶ βροντῶν, γῆς

74 confunditur cum parabasi parodus 76 commation omissum Ma et in Iambis (v. 44) 79 sqq. cf. Duebneri Anon. VII, ubi sic: ὁ χορὸς ὁ κωμικός εἰσῆρχετο ἐν τῇ ὄρχηστρῃ τῷ νῦν λεγομένῳ λογεῖῳ (cf. supra v. 75), καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτάς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφῆρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῆι, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἰαμβεῖα τετράμετρα (haec corrupta; sensus hic 'post stropham tetrametri recitabantur'). εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων· ἦν δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον 15'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα· ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις· Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσει (507) 'εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωιδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠνάγκαζεν λέγοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι'. rectius Et. M. 363, 46 ἐπιρρήματα· ἐν τοῖς χορικοῖς ὅτε στροφήν ἄσειαν μέλος (l. μέλους, cf. Hephaest. p. 139, 18), ἐπέλεγον ποιημάτων 15' στίχων· εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες ἐπέλεγον πάλιν τετράμετρον ποιημάτων τῶν ἴσων στίχων· ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα 89 sqq. cf. Ma § 23

V eadem Mb c. 4 93. 94 ὧδέ πως P 94 πρῶτον μὲν ἐν ἑαρινῷ τῷ καιρῷ πολυαναλώτοις δαπάναις Mb

καὶ νυκτός, οὐρανοῦ ἡμέρας, καὶ ἀνακτόρων καὶ πάντων ἀπλῶς.
 100 ἀλλάς τε οὐ μικρὰς εἶχεν ἐξειρασμένας καὶ ἀψίδας εἰς τύπον ἑδῶν.
 διὰ μὲν οὖν ἀριστερᾶς ἀψίδος ἐχώρουν, εἰ ὡς ἐκ πόλεως ἦσαν ὀδεύ-
 οντες ὡς πρὸς ἀγροὺς ἢ καὶ θέατρα· ἄν δὲ πρὸς πόλιν ὡς ἐκ θεά-
 τρων ἢ ἀπ' ἀγροῦ, διὰ δεξιᾶς. τοιαύτη μὲν ἢ τῆς σκηνῆς ἐργασία.

VI 34. τὰ σκηνικὰ δ' ἀπ' αὐτῆς καλούμενα δράματα καὶ πρακτι-
 105 κῶς ἐτελεῖτο καὶ λογικῶς. οὐστασις δὲ τούτων ὑπῆρχε τὰ τῶν ὑπο-
 κριτῶν πρόσωπα. ταῦτα δὲ τοῖς μὲν τραγικοῖς καὶ σατυρικοῖς ἀνὰ
 δεκαεῖς ἦσαν, ὁ κωμικὸς δὲ εἶχεν εἰκοσιτέσσαρα· ἃ δὲ πρόσωπα ὑπο-
 κριτικὰ τῶν τριῶν σκηνικῶν ποιημάτων τὰ οἰκεία τῶι καθ' ἐνὶ
 αὐτῶν καὶ οἰκείω ἡθροισμένα δρῶντά τι χορὸς ἐκαλεῖτο. 35. διαι-
 110 ρεθεῖς δὲ ὁ χορὸς εἰς τμήματα δύο ἡμιχόρια ὠνομάζετο, παραχρηστι-
 κῶς δὲ καὶ χορὸς· εἰ δὲ καθ' ἓνα ἐτέμνετο, ὑποκριταὶ ἐκαλοῦντο
 κοινῶι τῶι ὀνόματι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι μιᾷ κλήσει περιειληφθαι ὡς
 ὁ χορὸς καὶ τὰ ἡμιχόρια. διαιροῦνται γὰρ τὰ μερικὰ ταῦτα εἰς πολλά,
 εἰς προλογίζοντας, εἰς ἀγγέλους, εἰς ἐξαγγέλους, εἰς κατασκόπους, εἰς
 115 φύλακας, εἰς ἤρωας, εἰς θεοὺς καὶ εἰς ἄλλα μυθία. 36. τούτων οὖν
 τῶν προσώπων τὸ ὄλον ἄθροισμα, ὃ καὶ χορὸς ἐκαλεῖτο, εἰσελθὼν
 εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἦν ἔφασαν καὶ λογεῖον — ἐκαλεῖτο δὲ ἢ εἰσελεύσεις
 εἴσοδος καὶ ἐπίλυσις καὶ ἐπίβασις καὶ πάροδος καὶ παράβασις —
 εἰσελθὼν οὖν καὶ παραβάν εἰς τὴν ὀρχήστραν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς
 120 τὸν λόγον ποιούμενον τὸ πρόσωπον βλέπον εἶχε πρὸς τὴν σκηνὴν.
 ἐξελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ τοῦ δήμου μέρος ἐστρέφετο
 ἢ τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν, καὶ πάλιν ἀντιστρέφετο πρὸς τὸ ἕτερον
 καὶ ἔλεγέ τι ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν· εἶτα ἐξήρχετο καὶ τέλος τὸ δράμα
 125 ἐλάμβανεν. ταῦτα μὲν οὖν ἦσαν πρακτικὰ τέσσαρα μέρη τοῦ δράμα-
 τος, παράβασις, στροφὴ, ἀντίστροφος καὶ ἔξοδος. 37. καὶ λογικὰ δὲ
 μέρη αὐτῆς τέσσαρα· ἀντὶ παραβάσεως ἤγουν πρώτης βάσεως πρό-

VI eadem M b c 5 106 πρόσωπα δὲ τοῖς M b 107 δὴ om. M b 109 οἰ-
 κείως V corr ἡθροισμένως M b, verba corrupta huius fere sententiae εἶτε οἰ-
 κείως τῶι καθ' ἐνὶ αὐτῶν εἶτε οἰκείως ἡθροισμένοις δρῶντά τι 110 εἰς μὲν
 τμήματα M b 111 εἰ δὲ εἰς ἓνα ἓνα ἐτμήθη καὶ μερικόν M b, fort. εἰ δὲ εἰς
 ἓνα καθ' ἓνα ἀπλῶς ἐκαλοῦντο M b 112 περιληφθῆναι M b 113 εἰς πῶσα;
 M b 115 καὶ om. M b 117 cf. supra v. 75. 80 117 sq. τὴν δὲ εἰσελεύσειν
 ταύτην οὐ μέλον ἐστὶ μοι δεῖν καὶ καλέσειας, εἶτε εἴσοδον ἢ εἰσελεύσειν ἢ
 ἐπίλυσιν ἢ ἐπίβασιν ἢ πάροδον ἢ παράβασιν ἢ ἄλλως πως σημαίνων ταύτῃ M b
 119 post ὀρχήστραν addit M b τοῦτο τὸ σύστημα πᾶν, ὃ καὶ χορὸς ἐκαλεῖτο
 120 λόγους (sine articulo) M b 124 οὖν om. M b 125 δὲ om. M b 126 αὐτῆς
 i. e. τῆς κωμωδίας

λογος, ἀντι δὲ στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου ᾠδῆ καὶ ἀντωιδῆ ἢ ἐπιρρημα καὶ ἀντεπίρρημα, ἀντι δὲ ἐξόδου ᾠδῆ καὶ ῥῆμα ἐξιτήριοι. ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα μέρη πρακτικὰ καὶ λογικὰ τῶν δραματικῶν ποιημάτων ὑπῆρχεν. 38. τῶν δὲ λυρικῶν συγγραμμάτων τρία ἦσαν 130 τὰ μέρη, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἐξοδος ἢ ἐξέλευσις πρακτικά, λογικὰ δὲ ᾠδῆ, ἀντωιδῆ καὶ ἐπωιδός· ἢ οὖν ἀντωιδῆ τῆι ᾠδῆι ἰσαρίθμους ἔχει τοὺς στίχους, καὶ τοῖς αὐτοῖς μέτροις ἑκατέρα χρῆται. ὁ δὲ ἐπωιδὸς διάφορα ἐκείνων ἔχει καὶ τῶι ἀριθμῶι καὶ τῆι ποιότητι· εἰ δὲ πού τῶι ἀριθμῶι ἰσάζει, τῆι γε μὴν ποιότητι οὐδαμοῦ. 135 39. ἐφθέγγοντο δὲ καὶ οἱ λυρικοὶ πρὸς ἑκάτερα μέρη τοῦ δήμου ὄρωντες πρῶτον μὲν τὴν ᾠδὴν, εἶτα τὴν ἀντωιδῆν, ἐπὶ δὲ τῶι τέλει τὸν ἐπωιδὸν ἤγουν ὑστερωιδῆν τε καὶ ἐπίλογον, εἰς εὐχὰς τὸ πλεῖστον αὐτῶν περικλείοντες. προοίμιον δὲ τούτοις οὐκ ἦν ὡς ἐκείνοις, ὅτι ἅμα τῶι εἰσελθεῖν εἰς τὸ θέατρον πρὸς τὸν δῆμον στραφέντες 140 ἅμα τὸ αὐτὸ ἔλεγον καὶ στροφήν καὶ προοίμιον.

M a

Βίβλος Ἀριστοφάνους Τζέτζην φορέουσ' ὑποφήτην.

p. 110 K

I 1. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεύς, μεγαλοδωρίαις βασιλικαῖς προτραπέντες Πτολεμαίω τῶι Φιλαδέλφωι τὰς σκηνικὰς διωρθώσαντο βίβλους, τὰς τῆς κωμωιδίας καὶ τραγωιδίας καὶ τὰς τῶν σατύρων φημί, συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ συνανορθοῦν-

127 sq. καὶ ἀντι τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστρόφου λόγια (κἂν ᾠδαὶ καὶ ἀντωιδῆς ἢ ἐπιρρήματα καὶ ἀντεπιρρήματα εἴποις, οὐ διαμάχομαι), καὶ ἡ ἐξοδος ἢ ᾠδῆ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ δράματος τὸ ἐπιτελεύτιον, ἃ οἱ αἰθέριοι καὶ οὐρανοβάμονες λαλοῦσιν ὡσπερ λαλοῦσιν κτλ. Mb partim corrupta 132 sqq. στροφικὸν καὶ ἀντιστροφικὸν λόγια, ἑκάτερον ἑκατέρωι ἰσαρίθμους ἔχον τοὺς στίχους, καὶ μέτρων δὲ τῶν αὐτῶν. πρὸς τοῖς στροφικοῖς δὲ καὶ ἀντιστροφικοῖς τρίτον ἦν μέρος τὸ ἐπωιδικὸν λόγιον, ὁμωνύμως καὶ ταῦτα λεγόμενα τοῖς ἑαυτῶν πρακτικοῖς τῆι τε στροφῆι καὶ ἀντιστρόφωι καὶ ἐπωιδῶι ἦτοι ἐξόδωι καὶ ἐξελεύσει καὶ ἐπίλογωι. καὶ γὰρ καὶ οἱ λυρικοὶ πρὸς ἑκάτερον μέρος τοῦ δήμου ὄρωντες ἐφθέγγοντο τὰ ποιήματα, καὶ τέλει τοῦ δράματος μέλλοντες παύεσθαι τὸν ἐπωιδὸν ἐπεφθέγγοντο ἦτοι τὴν ὑστέραν ᾠδὴν τε καὶ τὸν ἐπίλογον, εἰς εὐχὰς κτλ. Mb 133 τοὺς V, om. P: τε M 138 ὑστερωιδῆν MP, rectius fort. ὑστέραν ᾠδὴν Mb

M a b duo haec prooemia servavit codex Ambrosianus C 222 ord. inf. (A), unde edidit HKeil Mus. Rhen. VI (1848) p. 108 sqq. iteravitque in Ritschellii Opusc. I 199; melius descripta repetiit EMiller Journ. des Savants 1870 p. 169, ad codicis fidem correxit WStudemund Anecd. var. I 251, emendabat ANauck ad Lex. Vind. p. 237.

I cf. P b § 19. Mb § 8 2 i. e. ὑπὸ Πτολεμαίου

5 τος καὶ τοῦ [τοιούτου] βιβλιοφύλακος τῆς τοσαύτης βιβλιοθήκης Ἐρα-
 τοσθένους· ὧν βιβλίων τοὺς πίνακας Καλλίμαχος ἀπεγράψατο.
 Ἀλέξανδρος ὠρθον τὰ τραγικά, Λυκόφρων τὰ κωμικά· νεανίαι ἦσαν
 Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης. 2. οὗτοι μὲν τὰς σκηνικὰς διορθώ-
 σαντο βιβλους, ὡς τὰς τῶν ποιητῶν ἐπεσκέψαντο Ἀρίσταρχός τε καὶ
 10 Ζηρόδοτος. ὕστερον δὲ ταύτας ἀπάσας πολλοὶ ἀνεφάνησαν ὑποφητεί-
 οντες καὶ ἐπεξηγούμενοι, Δίδυμοι, Τρύφωνες, Ἡρωιδιανοί, Ἀπολλώ-
 νιοι, Πτολεμαῖοι τε Ἀσκαλωνῖται καὶ οἱ Κυθήριοι. πρότερος δὲ ἦν
 Ζηρόδοτος ὁ Ἐφέσιος, εἴ δὲ ἢ δ' μετ' αὐτὸν ὁ Ἀρίσταρχος, 'ἄλλη
 τ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων' (B 804). 3. μεθ' οὗς
 15 καὶ οἱ φιλόσοφοι Πορφύριος, Πλούταρχος, Πρόκλος, ὡς καὶ πρὸ πάν-
 των αὐτῶν καὶ πρὸ τῶν χρόνων τῶν Πτολεμαίων φιλοσόφων ἑτέρων
 μερὶς οὐ μετρία καὶ ὁ ἐκ Σταγείρων αἰθέριος νοῦς, ὁ τοῖς νέοις σο-
 φοῖς τοῖς ἀνεγνωκέναι μαθήματα λέγουσι — τὰς τούτου βιβλους
 οὕτω κατονομάζουσι — διδάξας τὰς νυκτερίδας λέγειν εἶναι τετρά-
 20 ποδας (de incessu anim. p. 714 b 13), καὶ ὡς ὁστέον ἔχουσιν αἱ τῶν
 ἔκπων καρδίαι καὶ βοῶν δέ τινων (h. an. p. 506 a 9), καὶ ὡς ἕτερον
 τὸ πῖόν ἐστι καὶ ἄλλο τὸ πιμελές (distinguitur ἢ πιμελή et τὸ στέαρ
 ibid. p. 520 a 6), καὶ ὅτι τὰ γαμφώνυχα οὐκ ὀχευτικά (de gen. an.
 p. 749 b 10), τῆς λέρακος τεσσαρακοντάκις μιᾷ ῥοπῆι ἐπιβαινομένης,
 25 καὶ ὅτι τῶν ὀρνέων βαρὺ καὶ πτητικὸν ἢ περιστερά (ibid. p. 749 b 11),
 καὶ ὅτι τῶν ἀναίμων οὐδὲν ὠιοτοκεῖ (p. 751 a 34), τοῦ πολύποδος
 ἀναίμων τε ὄντος καὶ τύσον γόνον ὠιοτοκοῦντος, ὡς ἔ ἐχίνος τε
 ὠιά πέντε γενναῖ (de part. an. p. 680 b 4), ἔν δὲ τὸ ὄστρεον (ibid.),
 καὶ ὡς ὀδόντας ἔχει ἢ μέλισσα (ibid. p. 678 b 14), καὶ ἅττα τοιαῦτα
 30 μνῆρια ἐν τε θεωρητικοῖς (καὶ) πρακτικοῖς καὶ ὀργανικοῖς τούτου
 συγγράμμασιν. 4. ἂ μόνους τοῖς ἀνεγνωκέναι βοῶσι μαθήματα δο-
 κοῦσι θεσπέσια τε εἶναι καὶ ἀτρεκέστατα, ἀπὸ [δ'] αὐτῶν τῶν ἔργων
 ἐληλεγμένοις ἢ μηδὲ ὄλως ταῦτα θεάσασθαι ἢ καὶ θεασαμένοις καὶ
 ἀναγνοῦσιν ἀναισθήτως ἔχειν τὰ μάλιστα· ταῦτα τοῖς τοιούτοις κομ-
 35 ποῖς καὶ οὐρανοβάμοσι σοφά τε καὶ ὄντως ὄντα δοκείτων καὶ ἀλη-
 θέστατα, ἡμῖν δὲ τοῖς περιπεζίοις τε καὶ ὑλαίοις καὶ μηδαμῆι μηδα-
 μῶς μηδὲ ἐν βιβλιδάριον ἀναγνοῦσι πάντη ἐκφυλά τε δοκοῦσι καὶ
 ἀποδάσμια καὶ ἀληθείας πορρωτάτω ἐκτρέχοντα καὶ κωμωιδίας ἐπάξια

p. 111 K

5 τοιούτου scriptum videtur 8 καλλίμαχος A, cui superscriptum γρ. σώ-
 στρατος 11. 12 ἀπολλώνιοι A, cui superser. A² ἠρωιδιανῶ πατήρ 17 ὁ αἰ-
 θέριος νοῦς aliunde petatum; ceterum similis invecitva apud Athen. VIII 352 d
 25 A¹ in marg. σχόλιον· τὸν στρατηγὸν οἶδε καὶ τὰ βρεφύλλια 38 ἀποδάσμια
 non installant

ὡς 'τρισάθλια καὶ τρισταλαίπωρα' (Menandri fr. 452 K) ἔκγονα φρε-
νὸς ἔξεστηκυίας, πεπαταγμένης καὶ ἀπαγοῦς. 5. δεινὸν γὰρ ἂν εἶη 40
καὶ ἄτοπον, εἰ Εὐριπίδης οὐκ ὦν φιλόσοφος ἐκωμωιδήθη 'σώφρων
μᾶλλον' εἰπὼν (Alc. 182. Arist. Eq. 1252), ὁ πανδαῆς δὲ καὶ αἰθέ-
ριος καὶ πάντας ἀπλῶς σοφοὺς διασύρων 'ψυχὴν ἀθανατωτέραν'
εἰπὼν (Aristot. de an. p. 411 a 11) καὶ μυρία μυριάκις ἕτερα ἄτοπα,
εἰ μὴ καὶ ὡς ἀφιλόσοφος Εὐριπίδης. ἀλλὰ μοι παρατροχάσαντι τόσον 45
πάλιν ἀναληπτέον τοῦ λόγου τὰ καίρια.

p. 112 K

II 6. αἱ σκηνικαὶ βίβλοι, ὧν καὶ αἱ τῆς κωμωιδίας εἰσὶν, ὡς καὶ
προλαβὼν πρότερον εἶρηκα, καὶ ὠρθώθησαν καὶ πολλοῖς ἀνδράσιν
ἐπεξηγήθησαν, καὶ ἥκιστον ἢ ἐλάχιστον τὸ ἐπιλήψιμον ἔχουσιν.
7. ἐπεὶ δὲ Σαπφῶ σὺ τὴν ἐμὴν ἐθέλεις τῷ νῦν ἐμφιλοχωρῆσαι 50
συγγράμματι, καὶ τὴν Γοργῶ δὲ τὸ Κλεομένους θυγάτριον, Πειθῶ
τε καὶ τὴν μεγαλοπρεπεστάτην Πολύμνιαν καὶ Ἀφροδίτην λόγου καὶ
Χάριτας περιχορεῦσαι τὸ ἑναρμόνιον, 'τοὶ μὲν ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύν-
θεο καὶ μευ ἄκουσον' (A 76. Z 334). 8. ἱστορία (cf. Herod. II 134).
ἢ Σαπφῶ μελῶν λυρικῶν ὑπῆρχε ποιήτρια, Μιτυληναία οὖσα τῷ 55
γένει, Σκαμανδρωνύμου θυγάτηρ. Χάραξος δὲ ἦν αὐτῆς ἀδελφός, ὃς
τὴν 'Ροδῶπιν τὴν ἑταιρίδα ἐκ Ξάνθου ὠνήσατο, Ἰάδμονος δούλην
ὑπάρχουσαν, σύνδουλον δὲ τοῦ λογοποιοῦ καὶ μυθογράφου Αἰσώπου,
καὶ ταύτην συνῆν. καὶ τούτου ἕνεκεν ἢ ἀδελφῆ τούτου Σαπφῶ μέλει
ἐνὶ τῶν αὐτῆς καθάπτεται οὐ μετρίως. 9. ἱστορία (cf. Herod. V 51. 60
VII 239. VI 75). Γοργῶ δὲ θυγάτηρ ἦν Κλεομένους τοῦ Σπαρτια-
τῶν βασιλέως, γυνὴ δὲ Λεωνίδου ἐκείνου τοῦ βασιλέως καὶ στρατη-
γοῦ, πάννυ ἐχέφρων καὶ νουνεχῆς. καὶ γὰρ ἑνναετῆς οὖσα ἔπεισε
πατέρα τὸν ἑαυτῆς μὴ πεισθῆναι Ἀρισταγόρῃ τῷ Ἰστιαίου γαμβρῷ
καὶ ἀνεπιῶνι, εἰποῦσα 'ἀπατήσει σε ὁ ξένος, πάτερ, εἰ μὴ ἀποστῆς 65
ἀπ' αὐτοῦ'. καὶ ὕστερον δὲ παρὰ Δημαράτου γράμμα σταλὲν πίνακι
κεκηρωμένῳ διὰ φόβον ὀδοφυλάκων, δηλοῦν δὲ τοῖς Λάκωσι πάντα
τὸν Ξέρξου σκοπὸν, μηδενὸς δὲ τι γνῶναι ἰσχύοντος, αὕτη τοῖς Λά-
κωσιν εἶπε, καὶ ξέσαντες τὸν κηρὸν εὔρον γράμματα δηλοῦντα τὸν
Ξέρξου σκοπὸν. τοιαύτη μὲν ἦν ἡ Γοργῶ· ὁ δὲ ταύτης πατὴρ Κλεο- 70
μένης μανεῖς μεληδὸν ἑαυτὸν κατέτεμεν, ἀπὸ κνημῶν ἀπαρξάμενος
μέχρι γαστρὸς καὶ ἐντοσθίων αὐτῶν. 10. ἱστορία. ἢ Πειθῶ μία ἐστὶ
τῶν Χαρίτων, ἢ Πολύμνια δὲ μία ἐστὶ τῶν Μουσῶν. οὕτω μὲν
ταῦτα καθ' ἱστορίαν καὶ πραγματικῶς ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ χαριεντιζό-

p. 113 K

45 εἰ μὴ κτλ. haec corrupta 50 σχόλιον περὶ τῆς σαπφοῦς A¹ in margine;
quo tamen consilio haec interiecta sint continuae narrationi, vide lepidam ipsius
Tzetzae explicationem v. 75 60 ἕτερον σχόλιον A²

75 μενος παρεγκλιτικῶς οὕτως εἶπον τὰς τέσσαρας χάριτας τοῦ λόγου καὶ ἀρετὰς, τὴν τε σαφήνειαν καὶ τὴν συντομίαν τὸ πιθανόν τε καὶ αὐτὴν τὴν μεγαλοπρέπειαν· ὁ γὰρ τῶν ὀνομάτων ἑλληνισμὸς καὶ τῶν λέξεων ἐργάτης τῆς σαφηνείας ἐστίν.

III 11. Περὶ ποιητῶν πολλάκις ὑμῖν ἐδιδάξαμεν καὶ περὶ τῆς
 80 ἀγοραίας καὶ ἀγνιάτιδος κωμωιδίας [καὶ ἀγνοτριίδος], ὅτι τε γεωργῶν εἶρημα καὶ ὅτι τραγωιδίας μήτηρ ἐστὶ καὶ σατέρων· νῦν δὲ περὶ τῆς λογιμῆς ἡμῖν κωμωιδίας μόνῃς ἐστὶ διδακτέον. 12. αἴτη ἢ κωμωιδία τριττὴ ἐστὶ, πρώτη μέση καὶ ἑσττέρα. ὧν τῆς μὲν πρώτης ἦν γνώρισμα λοιδορία συμφανῆς καὶ ἀπαρακάλυπτος· τῆς μέσης δὲ καὶ
 85 δευτέρας ἦν γνώρισμα τὸ συμβολικωτέρως, μὴ καταδήλως λέγειν τὰ σκώμματα, ὅλον τὸν ἑλφασπιν στρατηγὸν ἀετὸν ὄφιν ἀσπίδα κρατήσαντα καὶ δηχθέντα ὑπ' αὐτῆς αἴτην ἀπορρίψαι (Arist. Vesp. 16). ἐχράτο δὲ αἴτη ἢ μέση τοῖς συμβολικοῖς τούτοις σκώμμασιν ὁμοίως ἐπὶ τε ξένων καὶ πολιτῶν. 13. καὶ ἡ τρίτη δὲ καὶ ἑσττέρα συμβολικῶς ὁμοίως ἐχράτο τοῖς σκώμμασιν, ἀλλὰ κατὰ δούλων καὶ ξένων, οὐ μὲντοιγε κατὰ πολιτῶν· ἤδη γὰρ οἱ πολῖται ἀδικεῖν ἀναιδέστερον ἴσχαντο καὶ οὐκ ἤθελον παρὰ ποιητῶν τῶν καὶ διδασκάλων καλουμένων ἐλέγχεσθαι. 14. τῆς οὖν κωμωιδίας τῆς καλουμένης πρώτης πρώτος καὶ εὐρετῆς γέγονεν ὁ Μεγαρεὺς Σουσαρίων ὁ Τριποδίσκιος,
 95 υἱὸς ὧν Φιλίννου, ὃς φαύλην γυναικὶ συνοικῶν ἀπολιπούσῃ αὐτὸν Διονυσίων ἰγμένων εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον τὰ τέσσαρα λαμβεῖα ταυτὶ ἀνεφθέγγετο, ἃ μόνα τῶν ἐκείνου συγγραμμάτων ἐφεύρηται τῶν ἄλλων ἀπάντων ἠφανισμένων·

ἀκούετε λεῶι· Σουσαρίων λέγει τάδε,
 100 υἱὸς Φιλίννου, Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος·
 κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
 οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

15. οὕτως ἡ πρώτη κωμωιδία τὸ σκῶμμα εἶχεν ἀπαρακάλυπτον, ἐξήρχεσε δὲ τὸ ἀπαρακαλύπτως οὕτως κωμωιδεῖν μέχρις Εὐπόλιδος·

75 παρεγκλιτικῶς i. e. symbolice; Sappho enim (α σάφα) τῆς σαφηνείας exemplum, Gorgo τῆς συντομίας (; ὅρ, ὅν enim concisum dicendi genus), τὸ πιθανόν τῆς Πειθοῦς, magnificentia autem Polymniae est, quam ipse Tzetza v. 52 τὴν μεγαλοπρεπεστάτην dixerat 80 καὶ ἀγνοτριίδος suspectum; similia narrata in schol. Dionys. supra p. 12 82 λογίμης i. e. quae per litteras tradita erat 84 sq. cf. Tract. Coishm. § 4 85 fort. (καὶ) μὴ 86 fort. ὄφιν ἢ ἀσπίδα 89. 90 fort. συμβολικοῖς 95 φιλίννου A, sed superser. v, cf. v. 100 96 ἀγούμενων Nauck 97 ἐφεύρηται A, -ρηται A², γέρονται Nauck 100 A² in marg. τριποδίσκη πόλις ἐστὶ μεγαρίδος 104 rectius διεύρησε Pb § 24, ubi simillima magratio

p. 114 K ἐπεὶ δὲ οὗτος εἰς Ἀλκιβιάδην τὸν στρατηγὸν ἀπέριψε σκῶμμα καὶ 105
φανερῶς τὴν τρανλότητα τοῦτον διελοιδόρησεν — ἔτεχον δὲ τότε
κὰν ταῖς τριήρεσιν ὄντες ὡς ναυμαχίας προσδοκωμένης — κελεύει
τοῖς στρατιώταις (συλλαβεῖν αὐτόν), καὶ ἡ ἄπαξ ἐκβράττουσιν αὐτὸν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ ἀπόλειτο, ἡ σχοίνωι δεδεμένον ἀνάγοντες καὶ
κατάγοντες ἦσαν εἰς θάλασσαν καὶ τέλος περιέσωσαν τοῦτον, τοῦ 110
Ἀλκιβιάδου εἰπόντος αὐτῶι ἄραπτ' ἐμὲ σὺ θυμέλαις, ἐγὼ δὲ σὲ κατα-
κλύσω ὕδασιν ἀλμυρωτάτοις'. 16. καὶ ἡ οὕτως ἡ παντελῶς δι-
εφθαρμένος τοῖς κύμασι τῆς τε φανεράς καὶ τῆς συμβολικῆς κωμωι-
δίας ἐπαίθη, ἡ τοῦ τοιοῦτου θανάτου περισωθεὶς οὐκίτι κωμωιδίαν
μετῆλθεν ἀπαρακάλυπτον, ἀλλὰ ψήφισμα θέντος Ἀλκιβιάδου κωμωι- 115
δειν ἐσχηματισμένως καὶ μὴ προδήλως, αὐτός τε ὁ Εὐπόλις Κρατίνος
τε καὶ Φερεκράτης καὶ Πλάτων — οὐχ ὁ φιλόσοφος — Ἀριστοφάνης
τε σὺν ἑτέροις τὰ συμβολικὰ μετεχειρίσαντο σκῶμματα, καὶ ἡ δευτέρα
κωμωιδία τῆς Ἀττικῆς ἀνεσκήρτησεν. 17. ὡς δ' ἐπὶ πλέον ἐπεχείρουν
οἱ Ἀττικοὶ ἀδικεῖν καὶ οὐδὲ συμβόλοις ἐλέγχεσθαι ἤθελον, ἐψηφίσαντο 120
συμβολικῶς μὲν γίνεσθαι κωμωιδίας, πλὴν κατὰ μόνων δούλων καὶ
ξένων· κἀντεῦθεν καὶ ἡ τρίτη κωμωιδία ἐφάνη, ἧς ἦν Φιλήμων καὶ
Μένανδρος. ἀλλ' ἐπεὶ τὰς διαφορὰς τῆς λογίμης κωμωιδίας εἰρήκαμεν
λεκτέον ἤδη καὶ πόσα μέρη αὐτῆς.

V 18. μέρη τῆς κωμωιδίας εἰσὶ τέσσαρα, πρόλογος, μέλος χοροῦ, 125
τρίτον ἐπεισόδιον καὶ τέταρτον ἐξοδος· καὶ πρόλογος μὲν ἐστὶ τὸ
μέχρι τοῦ χοροῦ τῆς εἰσόδου, ἡ δὲ ἅμα τῆι εἰσόδωι τοῦ χοροῦ λεγο-
μένη ῥῆσις μέλος καλεῖται χοροῦ. ἐπεισόδιον δὲ ἐστὶ μέλος μεταξὺ
μελῶν καὶ ῥήσεων δύο χορῶν. ἐξοδος δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τῶι τέλει τοῦ
χοροῦ ῥῆσις· καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ μέρη τῆς κωμωιδίας, μέρη δὲ 130
παραβάσεως ἑπτὰ. 19. πρῶτα δὲ τὰ Διονυσίου καὶ Κράτητος καὶ
Εὐκλείδου ῥητέον μοι, ἔπειτα [δὲ] τὰ ἡμέτερα ταῦτα σαφῶς ἐκδι-
δάξονται. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄβρα τράπεζα, (εἰ) μὴ μετὰ τροφῆς ἐνδειαν,
p. 116 K οὐδὲ γαλήνη, (εἰ) μὴ μετὰ τρικυμίας [καὶ] κλύδωνα, οὐδ' ἡ ὠραιότης
καὶ ἀρετὴ καὶ χάρις τοῦ λόγου (καὶ) σαφίγεια τοσοῦτον οἶδεν εἴφρατ- 135
νειν, εἰ μὴ μετὰ τὴν κατ' Ἐμπεδοκλέα (396 Stein) μελάγκουρον, κατὰ
δὲ Τζέτζην κοντοῦλαν καὶ κερκεσίφραν περιεργεστάτην Ἀδάφειαν, καὶ

107 κὰν an καὶ scriptum fuerit in codice incertum, ἐπὶ Nauck 108 sup-
pletum ex Pb 112 ἢ οὕτως quamvis molestum legitur etiam Pb
121 πλὴν i. sed, cf. Iamb. de poet. infra n. VII v. 86 128 sq. leg. ἐστὶ τὸ μεταξὺ
μελῶν καὶ ῥήσεων δύο χορικῶν, cf. ad Pb § 29 132 δὲ delevi, quo servato
ἐκδιδάσσονται conl. Nauck 133. 4 εἰ adieci 134 καὶ delevi 135 καὶ add.
Studemund 137 τουτοῦλαν ut videtur A²; non intellego cf. Ptol. Heph. apud
Phot. bibl. p. 147, 19 Ἀχιλλῆα Ἀριστόνικος ὁ Ταραντῖνος διατρέβοντα ἐν ταῖς

μάλλον εἰ σοφοῖς λόγοις αὐτῇ ἑαυτῇ ἀντιβαίνουσα γίνοιτο ὅτι μὲν
 ἀρνίον ὅτι δὲ τραγίον, ὅτι δὲ κόνδουρον ἀειδούριον. καὶ δὴ κριτι-
 140 κωτάταις ἀκροᾶσθε ταῖς ἀκοαῖς. 20. ὁ χορός, φασίν, ὁ κωμικός
 εἰσῆγεται τῇ ὀρχήστρῃ, ἣν καὶ λογεῖον καλοῦμεν, καὶ διαλεγόμενος
 μὲν τοῖς ὑποκριταῖς μέτροις ἑτέροις πρὸς τὴν σκηνὴν ἑώρα τῆς κωμ-
 ωιδίας· ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸν δῆμον ὄρων ἐκ
 τετραμέτρων ἰς' ἑστίχους ἀναπαίστους ἐφθέγγετο, καὶ τοῦτο ἔκαλεῖτο
 145 στροφὴ· εἶτα ἑτέρους ἑκατάδεκα τοιοῦτους ἐφθέγγετο, καὶ ἔκαλεῖτο
 τοῦτο ἀντίστροφος. ἄπερ ἀμφοτέρα οἱ παλαιοὶ ἐπίρρημα ἔλεγον. ἡ
 ὄλη δὲ πάροδος τοῦ χοροῦ καλεῖται παράβασις. 21. ἂν οὖν ὡς ἐκ
 πόλεως ἐβάδιζε πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος ἔβαινε·
 εἰ δ' ὡς ἀπ' ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς ἐν τετραγωνίζοντι τοῦ χοροῦ
 150 τύπῳ, πρὸς μόνους ὄρων τοὺς ὑποκριτάς· ὧν ἐξελθόντων ὁ χορός
 ἐπτάκις στρεφόμενος πρὸς ἀμφοτέρα τὰ μέρη τοῦ δῆμου ἑώρα.
 22. τὸ δ' ἐπτάστροφον ὄρχημα τοῦτο παράβασις ἔκαλεῖτο τῷ γένει,
 καὶ ἡ πρώτη δὲ ὄρχησις ὁμωνύμως τῷ γένει παράβασις, τὸ τρίτον
 μακρὸν καὶ πνίγος, τὸ τέταρτον ὠιδὴ καὶ στροφὴ, τὸ πέμπτον ἐπίρ-
 155 ρημα, τὸ ἕκτον ἅμα ἀντωιδὴ καὶ ἀντίστροφος, τὸ δ' ἑβδομον ἀντε-
 πίρρημα. 23. ταυτὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν εἰσὶν ὧν περ ἔφημεν· κἄν περ
 ἡμεῖς συντόμως [καὶ] ταῦτα καὶ σαφειτέρως εἰρήκειμεν, τὸ ἀρνίον
 [δὲ] καὶ τραγίον σκοπεῖτε. τούτοις ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος ἀνω-
 τέρω μὲν ἐπίρρημα ἔκαλεῖτο, νῦν δὲ ἡ ὠιδὴ καλεῖται καὶ στροφὴ,
 160 τὸ δὲ μετ' αὐτὴν πέμπτον μέρος ἐπίρρημα, ἡ ἀντωιδὴ δὲ καὶ ἀντί-
 στροφος, ἀντεπίρρημα δὲ τὸ ζ' μέρος· ὥστε συμβαίνειν τὸ ἐπίρρημα
 πεντῶνυμον γίνεσθαι (καὶ) ἔχειν μὲν τὴν ἑαυτοῦ κλήσιν, καλεῖσθαι
 δὲ καὶ στροφὴν καὶ ἀντίστροφον· ἡ δὲ ὠιδὴ κατ' αὐτοὺς καλεῖται p. 116 K
 καὶ στροφὴ, ὡς ἡ ἀντωιδὴ καὶ ἀντίστροφος. 24. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἱ
 165 κομποπρεπεῖς ἐξηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι· οἷς εἶ πον κἄν (μέχρι) μιᾶς
 λέξεως ἐπέσθην, εὐθὺς κατ' αὐτοὺς ἀνηρτημένος μετέωρος ἰκρίων
 τοῦ ψεύδους ἀρίσθλος γέγονα, 'τόργοισιν αἰώρημα φοινλοῖς δέμας'
 (Lycophr. 1080)· ὡς ἄρτι ποτὲ τὴν ἔφηβον ἡλικίαν πατῶν καὶ τὸν
 αἰθέριον ἐξηγούμενος Ὅμηρον πεισθεὶς Ἡλιοδώρῳ τῷ βδελυρῷ

παρθένοις παρὰ Λυκομήδει Κερκυσέραν (l. Κερκεσύραν) καλεῖσθαι φησιν περι-
 επειστάτην A: correxi 138 αὐτῇ i. e. ἡ Ἀσάφεια 139 γαιειδούριον (i. asellus)
 Wilamowitz, non satis haec illustrantur scholio in margine scripto hoc: κοντός τὸ
 κοντάριον, κονδός δὲ ὁ χαμερπής, κονοειδέος τις καὶ κόνει πεφυρμένος
 140 sqq. similia P b § 30 153 numerandi error non Librarii sed ipsius Tzetzae,
 cf. Iamb. de com. v. 45 (infra p. 41) 158 cf. v. 139 165 μέχρι additum ex
 Mb § 34 167 potius ἐγυρόμεν 168 πατῶν Nauck (cf. Pind. Ol. I 115): πασῶν

εἶπον συνθεῖναι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ Πεισιστράτου ἑβδομήκοντα δύο σο- 170
 φούς, ὧν ἑβδομήκοντα δύο εἶναι καὶ τὸν Ζηνόδοτον καὶ Ἀρίσταρχον.
 25. καίτοι τεσσαρῶν ἀνδρῶν ἐπὶ Πεισιστράτου συνθέντων τὸν Ὅμη-
 ρον, οἵτινές εἰσιν οὗτοι· Ἐπικόγκυλος, Ὀνομάκριτος Ἀθηναῖος, Ζώ-
 πυρος Ἡρακλεώτης καὶ Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης· Ζηνοδότου δὲ χρόνοις
 ὑστέροις ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου αὐτὸν ἀνορθώσαντος, ἔπειτα δὲ πάλιν 175
 τοῦ Ἀριστάρχου. 26. ταῦτα μὲν μοι Ἡλιοδώρῳ συμπέπτωκε, τοῖς δὲ
 τὰς τραγικὰς βίβλους ἐξηγησαμένοις πεισθεῖς, οἷς καὶ οὗτοί φασι τὰ
 αὐτά, εἶπον Ὀρέστην καὶ Ἀλκηστιν Εὐριπίδου καὶ τὴν Σοφοκλέους
 Ἡλέκτραν εἶναι σατυρικὰ δράματα, ὡς ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν κατα-
 λήγοντα, καὶ οὕτω μέτροις τε καὶ λοιποῖς μου συγγράμμασιν γράφων 180
 ἐδίδασκον, ἕως ἀναγνοῦς Εὐριπίδου πολλὰ δράματα εὔρον καὶ ἔγνω
 τὰ σατυρικὰ δράματα τέρψεις θυμελικὰς ἀμιγεῖς καὶ γέλωτα φέροντα.
 27. ἔω τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς λεξιγράφους Ὀμήρου, ἃ ἠγνόησαν εἰς
 τε λέξεις τινὰς καὶ ἱστορίας καὶ ἕτερα καὶ τοῦ ποιητοῦ κατεψεύσαντο,
 ὥσπερ καὶ οἱ προκείμενοι ἄνδρες τοῖς περὶ τῶν σκηρικῶν τῶνδε 185
 δραμάτων διδάγμασιν, ὡς ἀπ' αὐτῶν τῶν βιβλῶν ἐλέγχονται. ἀλλὰ
 παρέντες τὰ περιττὰ σαφῶς συντόμως καὶ ἀληθῶς καὶ ὡς ὁ νοῦς
 ἔχει τῆς βίβλου ταῦτα ἐκθείημεν· πᾶς δὲ ἀληθείας ἔρων κριτικωτάτως
 βασανίζέτω τὸ σύγγραμμα.

170 εἶπον i. e. in commentario P b § 22   176 Ἡλιοδώρῳ i. e. ὑπὸ τοῦ
 Ἡλιοδώρου, cf. ad v. 2   177 haec igitur eodem ex libro unde Cratetis Dionysii
 Euclidae memoriam Tzetza petierat; ceterum comparandum scholium ad Tzetzae
 Iamb. de discr. poet. v. 93 (infra p. 37): τοῦτο εἶπον ἠπατημένος τοῖς ἐξηγου-
 μένοις Εὐριπίδην καὶ Σοφοκλέα γράψασιν (l. γράψας) οὕτω· 'τὸ δράμα τὸ τῆς
 Ἀλκῆστιδος Εὐριπίδου καὶ ὁ Ὀρέστης καὶ ἡ Σοφοκλέους Ἡλέκτρα καὶ δσα τοι-
 αῦτα, σατυρικὰ εἰσι καὶ οὐ τραγικά. ἀπὸ συμφορῶν γὰρ καὶ δακρύων εἰς
 χαρὰν καταπτῶσιν.' οὕτω μὲν οὖν ἔγραψα περὶ τῶν σατύρων τοῦτοις ἠπατη-
 μένος· ἐντυχῶν δὲ σατυρικοῖς δράμασιν Εὐριπίδου αὐτὸς μόνος ἐπέγνω ἐκ τού-
 των σατυρικῆς ποιήσεως καὶ κωμωιδίας διαφορὰν· ἡ μὲν οὖν κωμωιδία δρι-
 μέως τινῶν καθαρτομένη διαβολαῖς ἐπὶ λοιδορίαις κινεῖ γέλωτα· ἡ δὲ σατυρικὴ
 ποίησις ἀκρατον καὶ ἀμιγῆ λοιδορίας ἔχει τὸν γέλωτα πάνυ ἡδύτατον οἶον τὸν
 ἐν θυμέλαις   178 εἶπον: non dixit hoc in eis quae supersunt   183 fort. τοὺς
 τε ἄλλους καὶ   184 fort. ἕτερα, ἃ καὶ   187 fort. σαφῶς καὶ συντόμως (vel
 συντόμως τε)

M b

I 28. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἀλλὰ p. 117 K
καὶ Ζηνόδοτος ὁ Ἐφέσιος τῷ Φιλαδέλφῳ Πτολεμαίῳ συνωθηθέν-
τες βασιλικῶς ὃ μὲν τὰς τῆς τραγωιδίας, Λυκόφρων δὲ τὰς τῆς κω-
μοιδίας βίβλους διώρθωσαν, Ζηνόδοτος δὲ τὰς Ὀμηρείους καὶ τῶν
5 λοιπῶν ποιητῶν. 29. ὁ γὰρ φηθεὶς βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκεῖνος, ἡ
φιλοσοφωτάτη τῷ ὄντι καὶ θεία ψυχὴ, καλοῦ παντὸς καὶ θεάματος
καὶ ἔργου καὶ λόγου τελῶν ἐπιθυμητῆς, ἐπεὶ διὰ Δημητρίου τοῦ
Φαληρείου καὶ γερονσίων ἑτέρων ἀνδρῶν δαπάναις βασιλικαῖς ἀπαν-
ταχόθεν τὰς βίβλους εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἤθροισε, δυοὶ βιβλιοθήκαις
10 ταύτας ἀπέθετο, ὧν τῆς ἐκτὸς μὲν ἦν ἀριθμὸς τετρακισμύριαι δισχί-
λιαι ὀκτακόσιαι, τῆς δ' ἔσω τῶν ἀνακτόρων καὶ βασιλείου βιβλῶν
μὲν συμμιγῶν ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀπλῶν δὲ καὶ ἀμιγῶν
βιβλῶν μυριάδες ἑννέα, ὡς ὁ Καλλιμάχος νεανίσκος ὧν τῆς αὐτῆς
ἱστορεῖ, ὅς μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοὺς πίνακας αὐτῶν ἀπεγράψατο.
15 30. Ἐρατοσθένης δὲ ὁ ἠλικιώτης αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ το-
σοῦτον ἐνεπιστείδθη βιβλοφυλάκιον. ἀλλὰ τὰ Καλλιμάχου καὶ τοῦ
Ἐρατοσθένους μετὰ βραχύν τινα χρόνον ἐγένετο τῆς συναγωγῆς τῶν
βιβλῶν, ὡς ἔφη, καὶ διορθώσεως, κἂν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Πτολεμαίου
τοῦ Φιλαδέλφου. 31. τότε δὲ συνηθροισμένων ἀπασῶν τῶν βιβλῶν
20 τῶν Ἑλληνίδων καὶ ἔθνους παντὸς καὶ σὺν αὐταῖς τῶν Ἑβραίων,
ἐκεῖνος ὁ ἀφειδὶς βασιλεὺς, ὧν ποταμὸς χρυσορῶας ἀλλ' ἐπιτάστωμος
ἐκρίων, τὰς ἔθνικὰς μὲν ὁμογλώσσοις ἐκείνων ἀνδράσι σοφοῖς καὶ
ἀκριβῶς ἐλληνίζουσι εἰς τε γραφὴν ὁμοῦ καὶ γλώσσαν Ἑλλάδα μετή-
μειψεν, ὡς καὶ τὰς Ἑβραϊκὰς δι' ἑβδομηκοντα δύο ἑρμηνέων Ἑβραίων
25 σοφῶν πεφυκότων καθ' ἑκατέραν διάλεκτον. 32. τὰς ἔθνικὰς μὲν

M b inscriptum ἑτέρα ἀρχὴ A, tum versum βιβλος Ἀριστοφάνους Τζέτζην
φορέουσι ὑποφήτην tanquam ipsius proemii exordium scr. A²

I similia quamquam non hinc petita habet scholium q. d. Plautinum (ed. Ritschl
Opusc. I 5, cf. Dziatzko Mus. Rh. 46, 349), cui praescriptum 'ex Caecio in com-
mento comoediarum Aristophanis poetae in pluto' 2 συνωθηθέντες i. e. com-
pulsī, cf. Tzetzae Prol. Hesiod. p. 6 Basil. in schol. Plautino sic: impulsu regis
ptolemari philadelphici cognomento, qui mirum in modum favebat ingenii et famae
doctorum hominum, et paullo post: nam rex ille philosophis affectissimus et cae-
teris omnibus autoribus claris eqs. 10 sqq. schol. Plaut. sic: in regia autem
bibliotheca voluminum ... digestorum milia nonaginta, sicuti refert Callimachus
aulicus regius bibliothecarius, qui etiam singulis voluminibus titulos inscripsit.
fuit praeterea qui idem assereret eratosthenes non ita multo post eiusdem custos
bibliothecae 13 νεανίσκος τῆς αὐτῆς obscurum, cf. Ma § 1 νεανίαι ἦσαν Καλ-
λίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης 14 ἱστορεῖ, ὅς Dziatzko: ὕστερος 21 fort. ἀληθῶς

οὕτω μετεποίησε βίβλους· τῶν Ἑλληνίδων δὲ βίβλων, ὡς καὶ προλαβὼν ἔφην, τὰς τραγικὰς μὲν διώρθωσε δι' Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ, τὰς τῆς κωμωιδίας δὲ διὰ τοῦ Λυκόφρονος, διὰ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου τὰς τῶν λοιπῶν ποιητῶν, τὰς Ὀμηρείους δὲ κατ' ἔξαιρετον, πρὸ διακοσίων καὶ πλειόνων ἐνιαυτῶν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου 30 καὶ τῆς διορθώσεως Ζηνοδότου συντεθείσας σπουδῇ Πεισιστράτου παρὰ τῶν τεσσάρων τούτων σοφῶν, Ἐπικογκύλου Ὀνομακρίτου τε Ἀθηναίου Ζωπύρου τε Ἡρακλεώτου καὶ Κροτωνιάτου Ὀρφέως. 33. οὕτω μὲν ἐν χρόνοις τοῦ Πεισιστράτου τοῖς τέσσαρσι τούτοις σοφοῖς αἱ Ὀμηρικαὶ συγγραφαὶ τεμαχίως περιφερόμεναι συνετέθησαν 35 καὶ βίβλοι ἐγένοντο· χρόνοις δ', ὡς ἔφην, τοῦ Φιλαδέλφου παρὰ τοῦ Ζηνοδότου ὠρθώθησαν. μετὰ δὲ Ζηνοδότου Ἀριστάρχῳ πάλιν ὠρθώθησαν τετάρτῳ ἢ ε' ἀπὸ Ζηνοδότου τελούντι. / 34. κἂν ὁ πεφυρμένος καὶ βδελυρὸς Ἡλιόδωρος οὐκ εἰδὼς ὃ τι ληρεῖ φύρῃ πάντα καὶ σύμμικτον κυκεῶνα μᾶλλον δὲ κοπρεῶνα ποιῆι, ἐπὶ Πεισιστράτου 40 τὸν Ὀμηρον συντεθῆναι καὶ ὠρθωθῆναι ληρῶν παρὰ τῶν οβ', ἐπικριθῆναι δὲ πάντων τῆν Ζηνοδότου καὶ Ἀριστάρχου σύνθεσιν τε καὶ διόρθωσιν, καὶ ἡμᾶς ἔτι νεάζοντας καὶ πρώτους ὑπηνήτας τελούντας ἔπεισεν οὕτως εἰπεῖν ἐξηγουμένους τὸν Ὀμηρον, ὡς καὶ ἕτεροὶ τινες κομψοὶ καὶ αἰθεροβάμονες· οἷς ἂν καὶ μέχρι μιᾶς λέξεως ἀβασανίστως 45 ἐπέισθην καὶ μὴ ἐκ τοῦ κειμένου τῆς παλαιᾶς βίβλου τὸ ἀληθὲς ἀπηκρίβωσα, κατ' ἐκείνους παραληρῶν ἐφαινόμην· ἀλλ' ἅπαξ καὶ δις τοῦτο παθὼν τῷ νεάζοντι [τῷ] 'πάθει μάθος ἐθέμην' (Aesch. Ag. 177). / 35. καὶ τούτους μὲν ἡγῆμαι κομψοὺς αἰθερίους, αὐτὸς δ' ἐκ τῶν κειμένων ἀνθέων τῶν βίβλων ὥσπερ τις 'μέλισσα φιλεργὸς' 50 ὅποια δυναίμην συμβλοποιῶ, οἶμαι δὲ καὶ τῷ μέλιτι πολλοὺς διεκτρέφω· κἂν μυτὰί τινες δυσγενεῖς, ὡς οὐδὲ τῷ Ἀττικῷ οὐδὲ τούτῳ ἰζῆσαι δυνάμεναι, ὁμως λάθρα σὺν ὁμοτρόποις περιπτάμεναι περιβομοῦσιν ἀνήκουστά τε καὶ παράληρα — ἀλλὰ μοι τόσον (παρα)τροχάσαντι ἀναληπτέον πάλιν τοῦ λόγου τὰ καιρία. 55

32 v. ad P b § 22 39sq. schol. Plaut. sic: *Heliodorus multa aliter nugatur quae longo convicio cecius reprehendit. nam ol. LXXII duobus doctis viris a pisistrato huic negotio praepositis dicit homerum ita fuisse compositum, qui quidem zenodoti et aristarchi industria omnibus praelatam comprobarint, quod constat fuisse falsissimum. quippe cum inter pisistratum et zenodotum fuerint anni supra ducentos, aristarchus autem quattuor annis minor fuerit ipso et zenodoto atque ptolemaeo* 39. 40 πάντα καὶ scripsi: καὶ πάντα A 46 βιβλίου A 48 ταῦτό Keil 50 μέλισσα φιλεργός Gregorius Nazianz. dixisse fertur in Thesaurο l. gr. 52 δυσγενεῖς A¹ corr. ex δυσμενεῖς ut videtur 52. 53 fort. [οὐδὲ] τούτῳ ζῆσαι δυνάμεναι 54. 55 παρατροχάσαντι, cf. Ma § 5

II 36. περι ποιητῶν πολλάκις ὑμῖν ἐδιδάξαμεν καὶ διαρκῶς ἕκαστα p 119 K
 ἐξεπίστασθε, εἶδη τε τούτων καὶ τὰ γνωρίσματα, τῶν σκηρικῶν τε
 τοὺς χοροὺς ἐκ πόσων ἀνδρῶν καὶ τί ἑκάστῳ τὸ δῶρον καὶ πῶς
 ἐφενρίθησαν καὶ διὰ τί λέγονται δράματα καὶ οὐ γράμματα· ἀλλὰ
 61 καὶ νῦν ἐπιδρομάδην τῶν σκηρικῶν ποιημάτων τὰ καιρία διδακτέον
 μοι, ἵνα καὶ ψῶραν ἐξηγητῶν ταῖς διαφοραῖς ἐκκαθάρωμεν καὶ τὸ
 Διονυσίου τε καὶ Εὐκλείδου καὶ Κράτητος σχολιῶς καὶ πεφυμένως
 καὶ ἀπαρατηρήτως γραφέν εἰς τὸ περὶ μερῶν κωμωιδίας καὶ παρα-
 βάσεως εὐθυτάτως τε καὶ ἀφίρτως μετ' ἐπιστάσεως σαφῶς παραστή-
 65 σαμεν κατὰ τε τὴν πρᾶξιν αὐτὴν καὶ τὸν νοῦν τῶν βιβλίων καὶ τὴν
 ἀλήθειαν. καὶ δὴ πρῶτον ἀρκτέον μοι λέγειν τὰς διαφοράς.

III 37. ἡ κωμωιδία μειγμένον τοῖς σκώμασιν εἶχε τὸν γέλωτα,
 ἡ τραγωιδία πένθη καὶ συμφοράς· ἡ σατυρική δὲ ποιήσις οὐκ ἀπὸ
 πένθους εἰς χαρὰν καταντᾷ, ὡς ὁ Εὐριπίδου Ὀρέστης καὶ Ἀλκυστις
 71 καὶ ἡ τοῦ Σοφοκλέους Ἡλέκτρα, ὡς καὶ οἱ ἀσκέπτως ληροῦντες
 ἐξηγηταὶ καὶ γράφαι καὶ διδάξαι ἠπάτησαν, ἀλλ' ἀμιγῆ καὶ χαρίεντα
 καὶ θυμικὸν ἔχει γέλωτα. 38. οἶον Ἡρακλῆς . . . ὁ τεχνικώτατος
 γεωργός. τοιαῦτα τὰ σατυρικὰ δράματα, οὐχ οἷα γράφουσιν οἱ ἀσκέ-
 πτως ληροῦντες καὶ ἐμὲ αὐτὸν ἀπατήσαντες. 39. ἀλλὰ ῥητέον καὶ τί p 120 K
 75 τῷ βίῳ ταῦτα λυσιτελεῖ. ἡ τραγωιδία λύει τὸν βίον, ἡ κωμωιδία
 δὲ συνιστᾷ, θυμικοῖς δὲ τοιούτοις οἱ σάτυροι καθηδύνουσι. λυρικοὶ
 δὲ οἱ καὶ κυκλικοὶ καὶ διδύραμβοι ἢ ἤνουν κυδαίνοντες ἀθλητὰς
 ἀγῶσι νικῶντας ἢ ὕμνον Διόνυσον ἢ καὶ ἑτέροισι θεοῖς. ἐπεὶ ταῦτα
 σαφῶς ἡμῖν καὶ συντόμως ἐρρήθη, φέρε καὶ ὅπως ταῦτα τὰ δράματα
 80 ἐδιδάσκετο διδακτέον μοι.

VI. E TZETZAE PROLEGOMENIS AD LYCOPHRONEM.

I p. 254 M. Τραγικῶν δὲ καὶ σατυρικῶν καὶ κωμικῶν ποιητῶν
 κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἰστάμενον τὸν χορὸν καὶ τὸ λαμ-
 βάνειν τράγον ἢ τρίγα, τουτέστι νέον οἶνον, καὶ μιμητικῶς ἐν τῇ
 θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαι τε καὶ δραῖσθαι· διάφορον δὲ

61 ταῖς διαφοραῖς cf. v. 66   64. 65 παραστήσωμεν Keil   72 § 38
 v. supra P b § 27   74 § 39 v. P b § 28   post v. 80 secuntur eadem plane
 quae supra P b inde a § 33 ad § 39 proposui, extrema autem verba haec sunt:
 ἵνα καὶ μὲν τῶν ἀχαρίστων ταῦτα ἐγράφη μοι· ἀποδρέπεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τούτων,
 γεννήματα ἐχιδνῶν καὶ ἀχάριστοι. φάμενοι δὲ καὶ τὸ γένος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὸν
 σκοπὸν τὸν τοῦ δράματος νοσήσωμεν ἐπὶ τὴν τοῦ καμμένου σαπῆναιον ἰσαπῆναι-

αὐτοῖς τὸ τὴν κωμωιδίαν γέλωτα ἔχειν καὶ σκώμματα καὶ κδ' χορευ- 5
 τὰς, τὴν δὲ τραγωιδίαν καὶ τοὺς σατύρους ἐπ' ἴσης μὲν ἔχειν χορευ-
 τὰς ις', διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἡ μὲν τραγωιδία θρήνους
 μόνον ἔχει καὶ οἰμωγὰς, ἡ δὲ σατυρική ποιήσις συγκιρνᾷ ταῖς ὀλο-
 φύρσεσιν ἰλαρότητα καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾷν εἶωθε.
 διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τοῦτο τραγωιδία καὶ κωμωιδία ὅτι ἡ μὲν τραγ- 10
 ωιδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμωιδία συνίστησι. κωμωιδία δὲ ἐκλήθη
 ἢ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος ἦτοι τοῦ ὕπνου εὐρέθη, ἢ ὅτι
 ἐν ταῖς κώμας τουτέστιν ἐν ταῖς στενωποῖς, ἢ ἐν ταῖς κώμας τουτ-
 ἐστιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις, ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις τοῦ
 Διονύσου εὐρέθη. ἡ δὲ τραγωιδία ἀπὸ τοῦ τράγον ἢ τρύγα, τουτέστι 15
 νέον οἶνον, λαμβάνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγί χρίσασθαι τὰ πρόσωπα κατ'
 ἀρχάς, ἢ ὅτι τετραγώνως ἴσταντο τετραγωιδία καὶ τραγωιδία, ἢ ἀπὸ
 τοῦ τραχείας ὠιδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους τραχωιδία καὶ τραγωιδία
 ἐκλήθη. ἡ σατυρική δὲ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη τῶν εὐρόντων
 αὐτὴν ἦτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. τραγωιδοὶ δὲ ποιηταὶ 20
 Ἄριων Θέσπις Φρύνιχος Αἰσχύλος Σοφοκλῆς Εὐριπίδης Ἴων Ἀχαιοὶς
 καὶ ἕτεροι μυριοὶ νέοι. κωμωιδοὶ πραττόμενοι Κρατῖνος Πλάτων
 Εὐπολις Φερεκράτης Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. καὶ νέοι Μένανδρος
 Φιλήμων Φιλιστίων καὶ πλῆθος πολὺ. σατυρικός δὲ Πρατῖνας καὶ
 ἕτεροι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν σατυρικῶν καὶ κωμικῶν 25
 ποιητῶν.

VII. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΣΤΙΧΟΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

*Ποιητικῶν μέλλουσιν ἄρχεσθαι λόγων
 χρεῶν διδάσκειν πρῶτα τὰς διαιρέσεις·
 οὕτω γὰρ εὐσύνοπτον ἔσται τοῖς νέοις·*

VI^a 13 ἐν ταῖς ὁδοῖς n. II § 1, cf. Tzetzae Iamb. n. VII v. 31. 115
 14 cf. Steph. Byz. s. κώμη p. 400, 22 15 cf. v. 3 20. 21 tragici praeter Ario-
 nem Thespin Phrynichum eidem in laterculo Coisliniano, de quo v. ad n. II
 22 πραττόμενοι v. schol. Dion. Thr. supra p. 15, 70

VII.—IX Edidit haec Cramerus An. Ox. III 334 duobus codicibus Oxoniensi-
 bus usus, altero Barocciano (B) altero Meermanniano (M); e codice Parisino 2644
 iterum Duebner Mus. Rhen. IV (1836) p. 393. V (1837) p. 154. codices Parisinos 2403
 saec. XIII (P) et 2644 saec. XIV (A) accurate olim in Studemundi usum contulerat
 LCohn, qui quae in Anecdotorum Cramerianorum exemplo Studemundiano (libr.

καὶ δὴ τὸ λοιπὸν ἐγκαταρκτίον λέγειν.

5 ποιητικὸν γίνωσκε σὺ γένος, νέε,
πολλὰς τομὰς φέρον τε καὶ διαιρέσεις·
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν λυρικὴν κλήσιν φέρει,
ἄλλο τραγικὴν, κωμικὴν, μονωιδίαν,
καὶ σατυρικὸν καὶ διθύραμβον πάλιν·

10 λαμβογραφία τε τούτοις συντρέχει
ποιητικὸν τε πᾶν ἀνώνυμον γένος.
καὶ δὴ τὸ πᾶν γνώρισμα σαφηνιστίον.

τῶν λυρικῶν γνώρισμα πρῶτον ἢ λύρα·
πρὸς γὰρ λύραν ἐμελλον αὐτοὶ τὰ μέλη.

15 εἶχον δὲ πενήκοντα τοὺς χοροστάτας,
καὶ βοῦς τὸ δῶρον κυκλικῶς ἐσθηκόντων·
ἴθην περ αὐτοῖς τις καλεῖ ταυροσφάγους.
τοῦ λυρικοῦ κύκλου δὲ σύστημα τόδε·
Κόρινθα, Σαπφώ, Πίνδαρος, Βακχυλίδης,

20 Ἀνακρέων, Ἴβνκος, Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος,
Στησίχορος τε καὶ Σιμωνίδης ἅμα,
δεκάς ἀρίστη παντελὴς πληρεστάτη.

τὴν τραγικὴν μάνθανε καὶ κωμωιδίαν·
ἅμφω πρὸς ὠφέλειαν εἴρηται βίου.

25 τὴν δ' εἴρεσιν μάνθανε πῶς ἐφευρέθη·
πένητες ἄνδρες Ἀττικοὶ γῆς ἐργάται
ἄδικίας πάσχοντες ἐν γεωργίαις
ἐξ Ἀττικῶν μὲν εὐγενῶν δὲ τῶι γένει·
ἀντιλέγειν δὲ μὴ σθένοντες μηδ' ὄλωσ

30 συνεργῶν ἐξεύροντο τὸν νυκτὸς χρόνον.
κώμαις γὰρ αὐτοὶ ταῖς στενωποῖς τριόδοις
κῶμα κατ' αὐτὸ καὶ γλυκὴν ὕπνου χρόνον
περιτρέχοντες καὶ λέγοντες τὰς βλάβας

Studem. n. 921) enotavit, mea gratia parato animo exseripsit diligentissime Fridericus Kuhn, additis simul quae ipse de Tzetzae versibus emendandis explicandisque utiliter observarat non paucis. duplicis huius beneficii meritas hoc loco gratias ago viro doctissimo. equidem pro huius editionis consilio non integram codicum memoriam rettuli, sed elegi quae necessaria viderentur esse.

VII inscriptum carmen in P sic στίχοι Ἰωάννου τοῦ τζέτζου, in reliquis ut edidi, adiectis praeterea his λογιζέσθωσαν δὲ μὴ ὡς στίχοι ἀλλ' ὡς περ σοντάγματα καταλογάδην γραφόμενα

11 πανανώνυμον ABM 17 ἴθην παρ' αὐτοῖς BM in A scholium Κρα-

θόρυβον εἰργάσαντο τοῖς πέριξ μέγαν,
 35 ὥς ἡλίου τρέχοντος ἡμέρας δρόμον
 ζητεῖν ἐρευνᾶν πανταχοῦ τοὺς αἰτίους
 καὶ τοὺς γεωργοὺς τοὺς παθόντας τὰς βλάβας.
 ἐπεὶ δ' ἐφευρέθησαν οἱ γῆς ἐργάται,
 ἤιτησεν αὐτοὺς Ἀττικὴ γερουσία
 40 κώμοις παρ' αὐτοῖς καὶ πότοις Διονύσου
 τελουμένοις κώμαις τε καὶ τοῖς χωρίοις
 βλάβας κατειπεῖν ἃς ἔλεξαν ἐννύχως.
 οἱ δ' αὖ θέλοντες ἅμα καὶ δεδοικότες,
 τρυγὶ καταχρίσαντες αὐτῶν τὰς θέας,
 45 ἀγνωστοφανῶς εἶπον ὥς πρὶν τὰς βλάβας.
 ἐπεὶ δ' ἐσωφρόνισε τὸ πρᾶγμα πόσους,
 ἔδοξε πᾶσι τοῖς σοφοῖς βουλευφόροις
 πρὸς σωφρονισμόν τοῦτο παντὸς τοῦ βίου
 ἀεὶ τελείσθαι τοῖς ἐτησίοις κύκλοις,
 50 ἔαρινῶι μάλιστα καιρῶι δὲ πλέον.

καὶ πρῶτον αὐτό πως μετῆλθον ἀγρόται,
 κωμωιδίαν δὴ φημι καὶ τραγωιδίαν
 καὶ σατυρικὴν τῶνδε τὴν μεσαιτάτην·
 ἄνδρας μετ' αὐτοὺς ἀξιοῦσι πανσόφους
 55 ἅπαντα πράττειν εὐγενῶς καὶ κοσμίως,
 οὕσπερ τὸ λοιπὸν καὶ διδασκάλους ἔφαν·
 κληῖσι δὲ τοῖς σύμπασι ἦν τρυγωιδία.
 χρόνῳ διηιρέθη δὲ κληῖσι εἰς τρία,
 κωμωιδίαν ἅμα τε καὶ τραγωιδίαν
 60 καὶ σατυρικὴν τῶνδε τὴν μεσαιτάτην.
 ὅσον μὲν οὖν ἔσχηκε τὴν θρηνηωιδίαν,
 τραγωιδίαν ἔφασαν οἱ κριταὶ τότε·
 ὅσον δὲ τοῦ γέλωτος ἦν καὶ σκωμμάτων,
 κωμωιδίαν ἔθεντο τὴν κληῖσιν φέρειν.
 65 ἄμφω δὲ πρὸς σύστασιν ἦσαν τοῦ βίου·
 ὁ γὰρ τραγικὸς τῶν πάλαι πάθη λέγων,
 Ῥήσους, Ὀρέστας, Φοίνικας, Παλαμήδεις,
 τοὺς ζῶντας ἐξήλανεν ἀγερωχίας.
 ὁ κωμικὸς δὲ πως γελῶν κωμωιδίαις

40 καὶ πρὸ τοῖς BM   51 αὐτὸ πῶς P: αὐτὰ πῶς ABM   μετῆλθεν P
 56 ἔφην P, cf. Arist. Ran. 1054   67 Παλαμήδης P   68 ἐξέλανεν BM   69 ὁ
 om ABM   πῶς codd

- 70 ἄρπαγά τινα καὶ κακοῦργον καὶ φθόρον
τὸ λοιπὸν ἠδραῖωσεν εἰς εὐκοσμίαν.
οὕτω λυεῖ μὲν ἢ τραγωιδία βίον,
βαθροὶ δὲ καὶ πῆγνυσιν ἢ κωμωιδία
καὶ σατυρικὴ συν ἅμα κωμωιδίαι,
75 ὁμοῦ σκυθρωποῖς τῆι χαρᾷ μεμιγμένη.
διαφορὰν ἔφημεν αὐτῶν ἀρτίως,
τοὺς εὐρετὰς δὲ τοιγαροῦν μοι λεκτέον.
τριττὴν νόει πρῶτον δὲ τὴν κωμωιδίαν,
πρώτην, μέσην, ἔπειτα καὶ τὴν ὑστέραν.
80 πρώτης μὲν ἦν ἴδιον ἐμφανὲς ψόγος,
ἣς ἦν κατάρξας εὐρετῆς Σουσαρίων.
τῆς δευτέρας ἦν ὁ ψόγος κεκρυμμένος,
ἣς ἦν Κρατῖνος, Εὐπόλις, Φερεκράτης,
Ἰριστοφάνης, Ἑρμιππός τε καὶ Πλάτων.
85 καὶ τῆς τρίτης ἦν ὁ ψόγος κεκρυμμένος,
πλὴν κατὰ δούλων καὶ ξένων καὶ βαρβάρων.
ἣς ἦν Μένανδρος ἐργάτης καὶ Φιλήμων.
τραγωιδίας μάνθανε τοὺς διδασκάλους,
Θέσπιν, Φρόνιχον, Δισχύλον, Σοφοκλέα.
90 ὕστατος αὐτῶν Εὐριπίδης Μνησάρχον,
κᾶνπερ κατεῖδε τὸν σοφὸν Σοφοκλέα.
σατυρικὸν δὲ Πρατῖναν οἶδα μόνον.
ἄλλους δ' ἐφευρῶν εἰ θέλεις, τέκνον; γράφε.
εἰ δ' ἀκριβῶς ἅπαντα μανθάνειν θέλεις,
95 Ὅμηρός ἐστι καὶ πατὴρ κωμωιδίας
καὶ σατυρικῆς ἅμα καὶ τραγωιδίας
ἄλλης τε πάσης ἐν λόγοις εὐτεχνίας.
τούτοις δὲ κοινὸν τοῖς τρισὶ χοροστάταις
ἐν τετραγώνωι τῆι στάσει καθεστάναι,
100 τράγον τε πρὸς δῶρημα τῆς νίκης φέρειν
καὶ δημοσίαν τὴν τροφήν ἐσχηκέναι,
μιμητικῶς τε πάντα δρᾶν τῆι θυμέλῃ.

74 om. ABM 77 μοι PA (superscr. νῦν A): νῦν BM 78 πρῶτον δὲ P:
δὲ πρῶτον reliqui 80 ἦν om. P ad hunc v. scholium habet A eadem continens
quae in Tzetziāno prooemio M a § 14 (supra p. 27) leguntur 90 αὐτῶν A: αὐ-
τῶν BM, compendium habet P in utramque partem quod explicari possit
93 scholium adscriptum v. ad Tzetzae prooem. M a § 26 (p. 30) 95 post Aristot.

ὄθενπερ ἐσχήκασι κλῆσιν δραμάτων.
 μίμους γὰρ ἐκτρέφοντες ἄνδρας θυμέλης
 105 μιμητικοῖς ἔπραττον ἅπαντα τρόποις,
 ἀνδρῶν γυναικῶν ἐκμιμούμενοι θεάς.
 ταῦτα τὰ κοινὰ τῶνδε καὶ μεμιγμένα.
 διαφορὰν μάνθανε τῆς κωμωιδίας·
 ἣς εἰκοσιτέσσαρες οἱ χορευγᾶται,
 110 ἐκκαίδεκα δὲ σατύρων τραγωιδίας.
 κωμωιδίας ἔφημεν εἶναι τὸν γέλων,
 τραγωιδίας πάλιν δὲ τὴν θρηνωιδίαν,
 τῶν σατύρων γέλων δὲ καὶ θρηνωιδίαν.
 κλῆσιν δὲ νῦν μάνθανε τῆς κωμωιδίας·
 115 κώμαις στενωποῖς κώματος πρὶν ἐν χρόνῳ
 ἐφευρέθη μὲν, ὡς ἔφην ἀνωτέρῳ·
 ἀγρῶν δὲ κώμαις ἐκτελουμένη τότε
 κώμοις παρ' αὐτοῖς καὶ πότοις Διονύσου
 κωμωιδίας εὔρηκε κλῆσιν εὐλόγως.
 120 τραγωιδία δὲ παρὰ τὴν οἴνου τρύγα,
 ἐν ἧπερ ἐξέχρισαν αὐτῶν τὰς θεάς,
 ἢ παρὰ τὴν τρύγα δὲ τὴν δωρουμένην
 ἦτοι τὸν οἶνον Ἀττικῶι πάντως λόγῳ,
 ἢ τὸν τράγον δὲ καὶ τετράγωνον στάσιν,
 125 ἢ τὴν τραχωιδίαν τε καὶ θρηνωιδίαν.
 τὸ σατυρικὸν ἐκ σατύρων εὐρέθη.
 τοὺς ἀγρότας δὲ πρὶν ἐκάλουν σατύρους·
 ἐκ τῶνδε γοῦν εὔρηκε τὴν κλῆσιν τόδε.
 ἔσχηκε καὶ κλῆσιν δὲ ταῦτα δραμάτων,
 130 οὐ μὴν δὲ λοιπόν, ὡς τὰ λοιπά, γραμμάτων·
 ἐδρῶντο καὶ γὰρ ἐν μίμοις πρὶν ἀνδράσιν
 εἰς Τηλέφου μίμημα καὶ Φιλοκτήτου,
 οὐδ' ἐν μόνοις γράμμασιν εἶχε τὴν στάσιν.
 μονωιδίαν μάνθανε σὺν αὐτοῖς, τέκνον.
 135 γίνωσκε κυρίως δὲ τὴν μονωιδίαν,
 ὅταν μόνος λέγητι τις ἐν θρηνωιδίαις,
 κατὰ δὲ παράχρησιν, ἂν λέγητι μόνος

103 ὄθεν παρεσχήκασι BM   118 κώμας A   καὶ τόποις P, cf. v. 40
 119 εὔρηκε scripsi, cf. v. 128: εἰρησικε P, ἔσχηκε reliqui   121 αὐτῶν τὰς P:
 τὰς αὐτῶν reliqui, cf. v. 44   130 γραμμάτων scil. κλῆσιν ἔσχηκε   post v. 131
 versus integer erasus in A   136 λέγη A: λέγει reliqui

- ὥσπερ Δυκόφρων εἰς Ἀλεξάνδραν γράφει·
 ἄλλοις γάρ ἐστι τραγικὸς χορευγᾶτης,
 140 πολλὰς γεγραφῶς καὶ σοφᾶς τραγωιδίας.
 ἔφην τὸ λοιπὸν καὶ μονωιδούς σοι, τέκνον·
 τοὺς διθυράμβους τοιγαροῦν μοι λεκτέον.
 οὔτοι λυρικὸν καὶ χορὸν καὶ τὴν στάσιν
 καὶ δῶρον εἶχον· τὰ δὲ λοιπὰ μοι μάθε.
 145 οἱ πρὸς τὸν Διόνυσον γράφοντες λόγους
 παμπλειστοσυστρόβητον ἔγραφον μέλος,
 οἷόνπερ αὐτὸς στίχον ἀρτίως ἔφην
 αἰσματοκαμπῶν πλειστοποικίλῳ τρόπῳ.
 ταῦτα δ' ἐποίουν ἐκμιμούμενοι τρόπους
 150 τοὺς βακχικοὺς τε καὶ στροφᾶς πολυστρόφους.
 κλῆσιν δὲ διθύραμβον ἔσχον, ὦ τέκνον,
 ἐκ Διονύσου βακχικοῦ χοροστάτου·
 ὅστις περ ἐξέδραμε θύρας τὰς δύο,
 μηρὸν Διὸς τε καὶ Σεμέλης γαστέρα.
 155 Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον λέγε
 τῶν διθυράμβων εὐρετὴν συγγραμμάτων.
 λαμβογράφους γλωττοτοξότας νόει
 Πάριον Ἀρχίλοχον αἰσχρὸν ἐν λόγοις
 καὶ δεινὸν Ἰπκώνακτα πικρίας πλέων·
 160 οὐδ' περ παρεισέγραψέ τις τύμβῳ τάδε·
 'οὐ βότρυν ἄλλ' ἄχερδον ἐν τάφῳ φέρει
 στύφοντα πικραίνοντα πικρῆαι λόγων·
 ἀλλὰ τις Ἰπκώνακτος ἐλθὼν εἰς τάφον
 τὸν ἄνδρα κνώσσειν εὐμενῶς εἶχον κάτω·'
 165 Ἴον δὲ πως βάζοντες ἐν πικροῖς λόγοις
 κλῆσιν κατεπλούτησαν λαμβογράφων.
 ποιητικὸν δὲ πᾶν ἀνωνόμως λέγε,
 ὅπου περ εὐρήσειας αὐτὸς μοι, τέκνον,
 ἥρωικὸν μέτρον τε καὶ μύθους ἅμα
 170 λέξιν τε ποιᾶν ἱστορικὴν τε φράσιν.

139 ἄλλοις in P legi nequit, ἄλλως Wilamowitz 140 sic Phrynichus de
 Sophocle in Mysis (Argum. Soph. Oed. Col.) πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωιδίας
 145 velut οἱ πρὸς Διόνυσον γεγραφότες 148 αἰσματοκαμπῶν codd: cf. Ar.
 Nub. 333 πλειστοποικίλ(ου)ς) τρόπους P ex v. 149 153 ὅστις παρεξέδραμε τὰς
 δύο θύρας P 160 Alcaeus Messenius Anth. Pal. VII 536 165 idem verilo-
 quium Et. M. 403, 27 ἐμπικρῆαι A, ἐμπικρῶς BM 166 similiter dictum indicavit
 FKuhn Chil. XIII 221 τὸν κλῆσιν κατεπλούτησαν πικρῆαι τὸν τῶς κνώσσει

πεντας δὲ τούτων ἐστὶν ἐξηρημένη
 Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνυσις τρίτος,
 Πείσανδρος, Ἀντίμαχος· οἱ δ' ἄλλοι νέοι,
 ὧν περ τὸν ἔσμὸν τίς διαγράψει λόγος;
 175 οὕτω τὰ πάντα σὺ μαθὼν κατ' ἀξίαν
 γίνωσκε καλῶς καὶ διάκρινον βίβλους
 καὶ τεχνικῶς βάδιζε πρὸς λόγων τρίβους.

VIII. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΑΜΒΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

Ἐπίπερ ἡμῶν τοῖς ἀτέχνους πρὶν στίχοις
 τριπλῆν τελεῖν εἶρηκα τὴν κωμωιδίαν,
 πρώτην ὁμοῦ μέσην τε καὶ τὴν ὑστέραν,
 ἔφην δὲ καὶ γνώρισμα τῶν τριῶν τότε,
 5 οὐκ ἀκριβῶς ἔφην δὲ πᾶν μέχρ' ἔλους,
 τὰ νῦν φέρε γράφωμεν ἠκριβωμένως,
 πόσα μέρη τε τυγχάνει κωμωιδίας,
 καὶ τῆς παραβάσεως ὅποσα δὲ τὰ μέρη
 τίνα τε ταῦτα, τεχνικῶς τε πῶς πρέπει
 10 κωμωιδίας γράφειν τε καὶ τραγωιδίας.
 μέρη μὲν εἰσὶ τέσσαρα κωμωιδίας·
 πρῶτον πρόλογος, τὸ μέχρ' ἰσοδοῦ τῆς εἰσόδου,
 τὸ τοῦ χοροῦ μέλος δὲ δευτέρου λέγω,
 ἐπίσοδος τρίτον δέ· τί δὲ τυγχάνει;
 15 λόγος μεταξὺ πλὴν μελῶν χορῶν δύο·
 τέταρτόν ἐστιν ἔξοδος ταύτης μέρος,
 λόγος χοροῦ τις τῷ τέλει λελεγμένος.
 τόσα μέρη μὲν εἰσὶ τῆς κωμωιδίας.
 ἑπτὰ δὲ (τῆς) παραβάσεως εἰσὶ μέρη,
 20 ἃ νῦν σαφῶς ἄκουε λεπτῶι τῷ λόγῳ.
 ὁ κωμικὸς χορὸς μὲν ὀρχήστρας τόποις,

172 Πάνυσις ABM itemque cod. Paris. G Tzetzae Prol. in Hesiod. p. 12
 Gaisf. cf. Hart de Tzetzarum nomine vitis scriptis p. 69 174 διαγράψοι ABM
 176 sq. διακρίνων ABM, διάκριναι P: corr. Bachmann 177 καὶ P: ὡς ABM (ὡς
 τεχνικὸς A)

VIII deest hoc carmen in P, habent ABM 8 δὲ del. Duebner alii 9 τίνα
 δὲ BM 19 τῆς add. FKuhn 21 ὁ om. BM

την ἴν λογιῖον νῦν καλοῦμεν, ἡγμένος
 ἑποκριταῖς μὲν προσλαλῶν ἄλλοις μέτροις
 σκηνὴν πρὸς αὐτὴν ἴν ὄρων κωμωιδίας·
 25 αὐτῶν ἀπελθόντων δὲ πρὸς δῆμον βλέπων,
 ὃ καὶ στροφὴν ἔσχηκε τὴν κλήσιν φέρειν,
 ἕκ τετραμέτρων ἕξ τε καὶ δέκα στίχους,
 ἀναπαιστικούς δὲ τοῖς μέτροις ἐφθέγγετο.
 ἀντίστροφον δ' ἔφασκεν· εἶτα δευτέρως
 30 τοιῶνδε μέτρῳ καὶ ποσῶι τόσων στίχων.
 τοὺς δ' αὖ στροφῆς λόγους τε σὺν ἀντιστρόφῳ
 ἅπας παλαιὸς πῶς ἐπίρρημα λέγει.
 ἢ παράδοξος ὕλη χοροῦ δὲ παράβασις.
 ἂν οὖν ἐπὶ θεάτρον ἕκ πολισμάτων
 35 εἰδείκνυ δῆθε τὴν ὁδὸν ποιούμενος,
 ἀριστερᾶς ἔβαινεν ἀψίδος τόπων·
 εἰ δ' ὡς ἀπ' ἀγροῦ, δεξιᾶς διὰ τόπων,
 ἐν τετραγωνίζοντι τοῦ χοροῦ τύπῳ,
 ὑποκριταῖς τὸ βλέμμα δεικνύων μόνοις.
 40 ὧν ἐκδραμόντων ἐπτάκις ἐστραμμένος
 χορὸς καθῶρα πρὸς διπλὴν δῆμον στάσιν.
 τὸ δ' ἐπτασυστρόβητον ὄρχημα τόδε
 παράβασις ἔσχε τῷ γένει κλήσιν φέρειν,
 ὄρχησις ἢ πρώτη τε τὴν κλήσιν γένους·
 45 μακρὸν δὲ δὴ πνιγὸς τε τὸ τρίτον πάλιν·
 τέταρτον ὠιδὴ καὶ στροφὴ κλήσιν φέρει·
 τὸ πέμπτον αὐτέ τις ἐπίρρημα λέγει·
 τὸ δ' ἕκτον ἔσχε κλήσιν ἀντωιδῆς φέρειν,
 ἀντιστροφὴν ἅμα τε σὺν αὐτῇ λέγω·
 50 τὸ δ' ἑβδομὸν τις ἀντεπίρρημα λέγει·
 Τζέτζη δ' ἀρεστὸν οὐδαμῶς ἐστὶ τόδε
 οὐδ' αὖ τὸ πέμπτον, ἀλλὰ σοὶ ταῦτα λέγει·
 τὰς πρακτικὰς μὲν συστροφὰς χοροῦ δύο,
 σκηνὴν πρὸς αὐτὴν πρὸς τε τὸν δῆμον, νόει
 55 στροφὰς καλεῖσθαι, σὺν δὲ μὴν ἀντιστρόφους.

25 δὲ om. BM   26 φέρειν ex φέρων corr. A: φέρειν BM   29 ἀντίστρο-
 φος ἔφασκεν BM   30 i. e. eodem metro et totidem numero versuum   33 numeri
 corrupti: δὲ ὡ παράβασις M, idem A sed ω(?) ex η ut videtur correctum, δὲ κλήσει
 παράβασις FKuhn   35 εἰδείκνυ δῆθε verba suspecta   43 λέγει τὴν κλήσιν BM
 45 omisit Tzetza τὸ κομμάτιον, cf. ad prooem. M a § 22 (p. 29)   49 ἀντι-
 στροφῆς BM.

τοὺς τετραμέτρους οὓς ἔφη δὲ τῶν στίχων
τρανωῶς ἐπίρρημά τι τοὺς πρώτους λέγει,
τοὺς δευτέρους αὖ ἀντεπίρρημα πάλιν.

Τζέτζης μὲν αὐτὰ τῶν μερῶν τῆς ἐπτάδος
60 παρεξελών τε καὶ διώξας μακρόθεν
ᾠδὴν διαιρεῖ καὶ στροφὴν ὡς πρὸς δύο
ἀντιστροφὴν αὐτὴν τε κἀντωιδὴν ἅμα,
οὕτω τε πληροῖ σοι πάλιν τὴν ἐπτάδα.
ᾠδὴν καλεῖ δὲ πρὸς θεοὺς τινὰς λόγους,
65 στροφὴν πάλιν δὲ τοὺς πρὸς ἄνθρωπον λόγους,
τὴν δ' ἀντωιδὴν εἰς θεοὺς πάλιν λέγει,
ἀντιστροφὴν δὲ πρὸς γονὰς ἐτησίους.

ταῦτα μὲν οὕτω. καὶ ταδὶ δέ μοι μάθε,
ὡς ἡ παλαιὰ συγγραφή κωμωιδίας
70 ἦρτο πρὸς ὄγκον Ἀττικῆς γλώττης λόγοις,
ἐχρῆτο καὶ μέτροις δὲ ποικίλοις στίχων
χορῶν τε χρεῖαν εἶχεν. ἡ νέα δέ γε
γλώττης σαφοῦς πρῶτα μὲν ἤρμοστο λόγοις,
πλείστῳ δὲ χρῆται τῶν ἰάμβων τῷ μέτρῳ
75 καὶ δὴ σὺν αὐτοῖς καὶ χορῶν ἀποτρέχει.
τὸ τοῦ σκοποῦ δὲ πλάσμα καὶ λέξεις ἅμα
παρεισφοροῦσιν ἡδονὴν κωμωιδίαις
καὶ τὸν γέλῳτα τοῖς ὁμωνύμοις πλέον
ἐσχηματισμένα τε καὶ παρωιδίαι,

80 καὶ κλήσεων πλάσεις δὲ καὶ μεταπλάσεις,
σὺν οἷς κορισμοὶ καὶ καταχρήσεις ἅμα.

σκαμβῶν μετ' αὐτὰ νῦν μελῶν κλήσιν μάθε·
λέγοντες ἦσαν ταῦτα καιροῖς τῶν πότων,
σκαμβὰ δ' ἔφασκον ὡς ἀπλᾶ μᾶλλον τάδε·
85 ἄλλοι δέ φασιν ὡς ἀναγκαῖον πότοις
ἄιδειν ὑπῆρχε πρὸς ψαλάγματα λύρας·
ὅσοις ἐνῆν δὲ μηδαμῶς λύρας τέχνη,

τῆς παραβάσεως ἢ μέρη· ἐκβάλλει μὲν τὸ ἐπίρρημα ἐκ τοῦ πέμπτου τόπου καὶ
τὸ ἀντεπίρρημα ἐκ τοῦ ἑβδόμου. παράβασιν δὲ καλεῖ τὸ γένος καὶ τὸ πρῶτον
ὄρχημα· τρίτον μακρὸν καὶ πνιγὸς· τέταρτον ᾠδὴν τὴν καὶ ἐπίρρημα· πέμπτην
ἀντωιδὴν τὴν καὶ ἀντεπίρρημα· ἕκτον στροφὴν· ἑβδομον ἀντιστροφὴν 57. ἐπι-
ρρήματι codd: corr. Hart 65 ἀνθρώπων AM 66 ἀντωιδὴν sic codd
82 σκαμβὰ i. e. σκολιά, quae utpote Dionysiaca carmina cum comoedia coniuncta
tractavit etiam Vitae Aristophaneae auctor, qualis in Veneto Estensi aliis nonnullis
codicibus est, cf. Duebner Schol. Ar. p. XXVIII adn.

δάφνης λαβόντες εἴτε μυρσίνης κλάδους
 ἤιδον καλοῦντες σκαμβὰ τὰ λύρας μέλη.
 90 ἄλλοι δὲ τοὺς αἰδοντας εἶπον τὴν λύραν
 οἴχλι κατ' εἰθὺ στυτροφαῖς δὲ λαμβάνειν·
 οὔτω τὸ λοιπὸν κλήσιν ἔσχε τὰ μέλη.

IX. ΠΕΡΙ ΤΡΑΓΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ.

Ἰκονε λοιπὸν καὶ τὰ τῆς τραγωιδίας,
 πόνοις περισσοῖς πρὶν ἐμοὶ συνηγμένα
 ἐξ ὧν ὁ Εὐκλείδης τε καὶ λοιποὶ πόσοι
 ἔγραψαν ἄνδρες ἐν λόγοις διηρημένοι.
 5 τραγωιδία τί ἐστὶ πρὶν μαθῶν ἔγνωσ,
 καὶ πῶς ἐγευρέθη δέ, καὶ διδασκάλους,
 κλήσιν ὁμοῦ, πράξεις τε πῶς λύει βίων·
 νόει διαιρέσεις δὲ τῶν τραγωιδίας.
 κατὰ τίπον πρῶτον μὲν εἰς μέρη δύο,
 10 εἰς σκηρικὸν τε καὶ χοροῦ δὲ τὸν τρόπον.
 ἕκαστον αὐτῶν αὐ̄ διαιρεῖσθαι νόει,
 ὠιδὴν πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ καὶ λέξιν λέγω.
 ἵποκριτῆς αἰδεῖ γὰρ ἐν τινι χρόνῳ,
 χοροῦ λαλοῦντος ἢ λαλεῖν θέλει τότε.
 15 ἢ λέξις αὐ̄ δίχασμα διπλοῦν λαμβάνει
 ὡς πρὸς μέτρον τε καὶ σὺν αὐτῷ περιόδον.
 μέτρον τροχαίους σὶν λάμβοις μοι νόει,
 λαμβικοὺς δὲ καὶ ἀναπαίστους περιόδον.
 τομὴν τὸ μέτρον καὶ διαίρεσιν γέρει
 20 εἰς τε προλόγους ἐπεισόδια καὶ ἔξοδον.
 πρόλογος μὲν ἐστὶ τὸ μέχρι χοροῦ τῆς εἰσόδου,

89 *μυρσίνοισι* A

IX habent eisdem codices ABM, sed multo saepius ac gravius hoc in carmine
 BM ab A discrepant quam in prioribus duobus; cf. Hart p. 70 5 *τί* A: *τις* BM
 7 *βίον* B, fort. *βίον* 10 scholium in A adscriptum: τὸ χορικὸν μέρος ἢ
 πρότερον *ἐκ* λέξεσι, ὠιδῆς καὶ ὀρχήσεως· ἢ ὀρχησις δὲ χρόνοι ἐπαύθη
 12 cf. v. 78 18 *περίοδον* A: *ἄθρει* BM, cf. v. 169 20 *εἰς* τε πρὸς λόγους A,
πρὸς λόγους BM: corr. Duebner *ἔξοδον* A: *ἔξοδόν γε* BM 20 sqq. cf. Aristot.

ἐπεισόδιον δὲ ἐστίν, ὡς καὶ πρὶν ἔφην,
 λόγος μεταξὺ πλήν μελῶν χορῶν δύο.
 ἢ δ' ἐξοδός τις τυγχάνει χοροῦ λόγος,
 25 μεθ' ὃν χοροῖς οὐκ ἔστι τι λέγειν μέρος.
 ἢ λέξις οὕτω τὴν διαίρεσιν φέρει,
 τὰ ἅ διηιρέθη τε λέξεως λέγω.

τὴν σκηνικὴν ἀτμητον ᾠδὴν μοι νόει,
 τὴν τοῦ χοροῦ δὲ πενταχῆ τετμημένην·
 30 τῶν τμημάτων κλήσεις δὲ πάροδος καὶ στάσιμον
 ἢ τ' ἐμμέλεια, κομμὸς ἐξόδου μέτα.
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶχε μὴν οὕτως τάδε,
 καιροῖς μετετρέποντο δ' αἱ τάξεις ποτέ·
 ἕκαστον αὐτῶν ἀκριβῶς δέ μοι μάθε.

35 ἢ μὲν πάροδος δὴ τοῖς θεαταῖς δεικνύει
 δι' ἣν ἀφορμὴν ἢ χοροῦ κοινωνία
 ἐγγίνεται πως εἰς τὸ δράματος πάθος
 ἄλλου χοροῦ λέξις τε πρώτη τυγχάνει.
 ᾠδὴν δ' Εὐκλείδης δὲ, λέξιν οὐ λέγει,
 40 ᾠδὴν χοροῦ πρῶτιστον αὐταῖς εἰσόδοις,
 ὡς 'σιγα σιγα λευκὸν ἴχνος ἀρβύλης' (Eur. Or. 140),
 ταῦτὸν τάχα λέγοντες ἐν πολλοῖς λόγοις.
 μετὰ πάροδον Εὐκλείδης ἐπιπάροδον λέγει,
 ἄλλου χοροῦ δ' ἔλευσιν αὐτὴν μοι λέγε
 45 χοροῦ μετ' ἐξέλευσιν ὅς πρὶν ἦν λέγων.

ἔγνωσ μὲν αὐτά. τὸ στάσιμον δέ μοι μάθε·
 μετ' εἴσοδον μὲν ἔσχε τὴν τάξιν φέρειν,
 ὅταν τὸ πρῶτον ἐπεισόδιον μὲν γίνεται,
 τῷ δράματι δ' οὐπω τι τῶν σκυλμῶν μέρος
 50 εἴτ' οὖν μετ' αὐτῶν ἀξιόχρεων πάθος.
 ἄλλοι δὲ τὸ στάσιμον χοροῦ φασὶ μέρος
 ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου τῶν μέτρων.
 πάλιν δ' Εὐκλείδης δὲ φησὶν ᾧδὲ πως·

22 ἐπεισόδιος δὲ A, ἐπεισόδιος BM; praestat fort. ἐπίσοδος, ut est VIII 14
 πρὶν ἔφην A: προέφην BM 30 καὶ om. BM 31 ἐξοδος μέτα BM, cf.
 v. 85 32 μὴν FKuhn: μὲν codd 35 ἢ πάροδος μὲν τοῖς BM 38 ἄλλου
 χοροῦ OMueller Mus. Rh. V 361, cf. Arist. Poet. c. 12; non recte ἄλλως Consbruch
 43 Εὐκλείδης om. B 44 ἀλλ' οὐ BM λέγε scripsi: λέγει codd 46 τὸ
 om. B 48 μὲν γίνεται AM: δράται (om. μὲν) B 50 ἀξιόχρεων μετ' αὐτῶν
 πάθος BM 51 τὸ στάσιμον δὲ φασὶ χοροῦ μέρος (om. ἄλλοι) BM 52 ἄνευ A:
 πλήν BM

όταν χορὸς στάς τι κατάρχεται λέγειν,
 55 ὡς δράματι μὲν νιόυ Θησείως γράφει (Hipp. 120)
 'Ωκεανοῦ τις ὕδωρ στάζουσα πέτρα λέγεται',
 καὶ ταῦτα πολλοῖς ἐν τελοῦσι τοῖς λόγοις.
 τὴν ἐμμέλειαν τοιγαροῦν μοι λεκτέον'
 ἤδη προκοπτούσης δὲ τῆς τραγωιδίας
 60 τὴν ἐμμέλειαν ἠίδον ὠιδῆς τι μέλος,
 τὴν ἦν ὁ Εὐκλείδης μὲν οὐδαμῶς γράφει
 μετ' ἐμμέλειαν κομμὸς ἦν λελεγμένος
 ἀκμὴν πρὸς αὐτὴν ἠρμένης τραγωιδίας'
 οὗτος δ' ὁ κομμὸς τοῦ χοροῦ τελῶν μέλος
 65 ὑποκριταῖς ἦν ὡς πολὺ συνηγμένος'
 κομμὸς δὲ θρήνον πενθικώτερον πλεον,
 ὁ θρήνός ἐστι δ' ἡρεμίστερον μέλος.
 κομμὸν πάλιν ἄλλος δὲ τις θρήνον λέγει,
 κοινὸν χοροῦ σκηνῆς τε τυγχάνειν λέγων,
 70 καὶ τὰλλα ταῦτά' τί πλατύνομεν λόγους;
 τὰ τέσσαρα νῦν τοῦ χοροῦ μαθῶν μέρη
 τὴν ἔξοδον τὸ πέμπτον ἀκροῶ μέρος,
 ὅπερ μετ' ἐμμέλειάν ἐστιν εἰς τέλος'
 τραγωιδίας δ' ὄρχησις αὕτη τυγχάνει.
 75 μέρη τὰ πρῶτα τῆς τραγωιδίας ἔγνωσ,
 τὸν σκηνικόν τε καὶ χοροῦ λέγω τρόπον,
 ἄμφω τε τούτων τὴν διπλὴν τομὴν πάλιν,
 ὠιδῆν πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ καὶ λέξιν λέγω,
 τῆς λέξεως δὲ μέτρα καὶ τὴν περίοδον,
 80 καὶ τὴν τομὴν μέτρον δὲ τὴν τρισσομένην
 τὴν εἰς πρόλογον ἐπεισόδιον καὶ ἔξοδον —
 ἐκείπερ ἔγνωσ ἀκριβῶς πάντα τάδε,
 ὠιδῆς χοροῦ τε πενταπλᾶς διαιρέσεις,
 ἅπερ εἰσὶν ἢ πάροδος ὁμοῦ καὶ τὸ στάσιμον,
 85 ἢ τ' ἐμμέλεια, κομμὸς ἐξόδου μετὰ
 (ἢ σκηνικὴ γὰρ οὐ διαίρεσιν φέρει) —
 ἐκείπερ ἔγνωσ ἀκριβῶς πάντα τάδε,

55 Θησείως νιόυ FKuhn γράφει BM: γράφει superser. λέγει A 56 λέγε-
 ται om. B, totum versum om. M, cf. v. 112 57 ἐντελοῦσι BM 60 μέρος
 Westphal 67 δ' ἐστιν codd μέλος Wilamowitz: μέρος codd 70 ταῦτα BM
 74 αὕτη BM 79 καὶ τῆς λέξεως μέτρα περίοδον τε BM 81 εἰς πρόλογον

ἄκουε πάντα νῦν μέρη τραγωιδίας,
 ἃ πρὶν ὁ Εὐκλείδης τε καὶ λοιποὶ πόσοι
 90 γράψαντες ὡς γράφουσι συμπεφυρμένως
 καὶ συνθολοῦσι πάντας ἠχροαμένους,
 μέρη λέγοντες ἐννέα πεφυκέναι,
 ἄλλα μὲν ἄλλος. ἃ τὰ νῦν μοι λεκτέον.
 καὶ δὴ κατ' Εὐκλείδην μὲν ἀκροῶ τίνα·
 95 πρόλογος, ὁ ἄγγελός τε καὶ ἐξάγγελος,
 πάροδος, ἐπιπάροδος, μεθ' ὧν καὶ τὸ στάσιμον,
 ἑβδομον ὑπορχηματικόν, ἀμοιβαῖον ἔπειτα,
 τὸ σκηνικὸν τάττει δὲ πάντων ἐσχάτως.
 πρῶτον λόγον δὲ τυγχάνειν γίνωσκέ μοι
 100 τῶν ὧν θέλει λέγειν τις ἐκθέσεις λόγων·
 ὅς δ' ἂν τὰ ἔξω τοῖς ἔσωθι μηνύει,
 εἴληχε, φησὶν, ἀγγέλου κλήσιν φέρειν·
 ἐκ δεξιῶν βαίνει δὲ πρὸς λαιὸν μέρος.
 ἐξάγγελος πάλιν δὲ τὴν κλήσιν φέρει
 105 τοῖς ἐκτὸς ὅστις μηνύει τὰ τῶν ἔσω·
 διὰ στοᾶς δ' ἔβαινε τῆς λαιᾶς τότε.
 πάροδος δὲ ὠιδὴ τοῦ χοροῦ ἅμ' εἰσόδωι,
 ὡσπερ τὸ 'σιγα λευκὸν εἶδος ἀρβύλης'.
 ἐπιπάροδος ἔλευσις δὲ δευτέρου χοροῦ,
 110 μετ' ἐξέλευσιν τοῦ χοροῦ τοῦ πρὶν λέγω.
 ὅταν χορὸς στὰς δ' ἐμπαράιδῃ τι μέλος,
 ὡς 'Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ λέγεται στάζειν πέτρα',
 στάσιμον τὸ μέρος εἴληχε τὴν κλήσιν φέρειν.
 τὴν δ' ἐμμέλειαν οὗτος ὑπόρχησιν λέγει,
 115 ὠιδὴν χοροῦ τελοῦσαν ὀρχησμοῦ μέτα,
 ἢ μᾶλλον ἐστὶ πρέπουσα δράμασι τῶν σατύρων·
 αὐτοὶ σὺν ὀρχήσει γὰρ ἦιδον τῶι πάλαι.
 τὸ δ' ἐξ ἀμοιβῆς πρὸς λόγους ἐστὶ λόγος·
 τὸ σκηνικὸν δὲ τυγχάνειν εἶναι νόει,

93 τανῦν A: τῶν νῦν BM, quod fuerit τὸ νῦν
 τε BM 96 ἐπιπάροδος καὶ στάσιμον BM 97 versum ne Tzetzis quidem
 dignum habet A: ἑβδομον ὑπορχηματικόν σὺν τούτοις, | ἀμοιβαῖον ἔπειτα. ταῦτα
 μὲν οὕτως BM 102 εἴληχε, φησὶν A: εἴληγεν οὗτος BM 103 λαιὸν A:
 λάλον BM 107 πάροδος ὠιδὴ χοροῦ ἅμα εἰσόδωι BM 108 leg. ἴχνος, cf.
 v. 41 109 ἐπιπάροδος χοροῦ ἔλευσις ἄλλου (i. e. δευτέρου) BM 112 πέτρα
 om. BM, cf. v. 56 113 τὸ et τὴν om. BM 114 ἐμμέλειαν δ' οὗτος BM
 116 ἐστὶ om. BM 118 ἢ δ' ἐξ BM

- 120 ὑποκριτοῦ πρόσωπον ἂν ᾠδὴν λέγη.
τραγωιδίας μέρη μὲν Εὐκλείδῃ τάδε.
ἄλλοι δέκα λέγουσι τῆι κλήσει τάδε,
πρόλογόν τε ῥῆσιν καὶ ἀμοιβήν, ἄγγελον
ἐξαγγελόν τε, σκηνικὴν ᾠδὴν ἅμα,
125 πρὸς οἷσπερ ἄλλη τῶν μερῶν τετραῶς μέτρῳ
κούρισμα, σάλπιγξ καὶ σκοπὸς χοροῦ μέτα,
ἃ πέντε πρὶν ἔγνωκας Εὐκλείδου λόγοις,
πρῶτον λόγον μὲν, ἀγγέλους, ἐξαγγέλους,
πρὸς οἷς ἀμοιβήν, σκηνικῆς ᾠδῆς τρόπον.
130 τὰ πέντε λοιπὸν σοι κατ' αὐτοὺς λεκτέον,
τί ῥῆσις ἐστὶ καὶ τὰ λοιπὰ δ' αὖ μέρη,
κούρισμα, σάλπιγξ καὶ σκοπὸς χοροῦ μέτα,
ἅπερ παρειάθησαν Εὐκλείδῃ λόγοις.
καθὼς τὰ Εὐκλείδου μὲν αὐτῶν τοῖς λόγοις,
135 ἄκουε λοιπὸν τῶν μερῶν τὴν πεντάδα.
ῥῆσις λόγος τίς ἐστὶν ἐξηγημάτων
ὑποκριτοῦ λέγοντος ὡς πρὸς τοὺς ὄχλους,
ὡς ἐστὶ τοῦτο τοῖς Εὐριπίδου λόγοις
'τὰ μὲν πυλωρῶν κλειθρὰ μ' εἰσεδέξατο' (Phoen. 261).
140 κούρισμα δ' ᾠδὴ συμφορᾶς πληρεστάτη,
ταύτην αἰδόντων τὰς τρίχας κεκαρμένων.
σάλπιγξ λόγος δὲ συμβολὰς μαχῶν λέγων.
σκοπὸς δ' ὁ δηλῶν ἐκ ξένης παρουσίαν,
πύρρωθεν αὐτοὺς εἰσορῶν καὶ προβλέπων.
145 χορὸς δὲ τι σύστημα πρὸς μέλος λέγων.
οὕτω μὲν οὗτοι φασι συμπεφυρμένως·
ὅταν ὁ Εὐκλείδης δὲ καὶ Κράτης γράφων
ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν λόγοις διηρημένων,
ἄνθρωπε, κἂν κράζωσι τοῖς στροφοῖς λόγων,
150 τὰ σκηνικὰ γράφοντες ἐμπεφυρμένως,
μάθῃς δὲ μηδὲν ἐξ ἐκείνων ὧν θέλεις,

121 Εὐκλείδης M 122 sic schol. Dion. Thr. Cram. An. Ox. IV 308

123 πρόλογον ῥῆσιν ἀμοιβήν καὶ ἄγγελον BM 125 μέτρῳ non intellego

133 παρειάθησαν BM 138 λόγοις Εὐριπίδου FKuhn 140 sq. ex una Phoenissis fabula, ut vidit Wilamowitz, haec petita, κούρισμα Iocastae (322), σάλπιγξ nuntius alter (cf. 1377), σκοπὸς Antigona (102) 144 προσβλέπων A

147—150 om. B 148 λόγων M 149 κράζωσι A ad v. 150 scholium Διοκρίσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς καὶ ἕτεροι κατὰ τὸν Τζέτζη. διαίρεσις σκηνικῶν δραμᾶ-

- Τζέτζη προσελθὼν ἀκριβῶς ἅπαν μάθε
 λόγῳ διαυγεί καὶ σαφεῖ καὶ συντόμῳ·
 καὶ δὴ τὸ πᾶν ἄκουε λεπτῶι τῶι τρόπῳ.
- 155 κατὰ τύπον πρῶτον μὲν εἰς μέρη δύο,
 εἷς τε πρόσωπα καὶ σὺν αὐτοῖς εἰς λόγους,
 τέχνην διαιρεῖ κωμικήν, τραγωιδίαν,
 καὶ τὴν τρίτην ποιήσιν, ἣ τούτων μέση.
 τὰ δ' αὖ πρόσωπα δευτέραι διαιρέσει
- 160 εἰς σκηνικὸν τε καὶ χορὸν τέμνει πάλιν,
 ὑποκριτὴν ἓνα τε καὶ πολλοὺς λέγω.
 τὸ σκηνικὸν πρόσωπον αὖ τέμνει πάλιν
 εἷς τε σκοπούς, σάλπιγγας, εἰς τοὺς ἀγγέλους
 ἑξαγγέλους τε πρὸς τρισὶν οἷσπερ λέγω.
- 165 τὰ τοῦ χοροῦ δ' ἄτμητα παντελῶς λέγει.
 τὰ τῶν προσώπων ταῦτα· τοὺς λόγους πάλιν
 ἑξῆς διαιρεῖ πρὸς μέτρα καὶ περιόδους.
 μέτρα τροχαίους σὺν ἰάμβοις μοι νόει,
 τοὺς δ' αὖ ἰάμβους σὺν ἀναπαιστοῖς περιόδον.
- 170 τὰ μέτρα ταῦτα σὺν περιδρομοῖς ἅμα
 πάλιν διαιρεῖ πρὸς τὰ τέσσαρα μέρη,
 προλόγους τε ῥῆσιν, ἐπεισόδιον καὶ ἔξοδον·
 εἰς τὰς ἀμοιβάς, εἰς λόγους κουρισμάτων,
 εἰς σκηνικὴν ᾠδὴν τε καὶ χορευμάτων.
- 175 τὴν σκηνικὴν ἄτμητον ᾠδὴν αὖ λέγει·
 τὴν τοῦ χοροῦ δὲ τετραχῆ τετμημένην,
 εἰς πάροδον, ἐπιπάροδον, στάσιμον, ὀρχηματικόν·
 ἅπερ φέρει σύμπαντα καὶ κωμωιδία
 καὶ τὴν παράβασιν ἔς πλεόν τούτων φέρει·
- 180 ἣς παραβάσεως ἑπτὰ τελοῦσι τὰ μέρη,
 ἃ πρὶν σαφῶς ἤκουσας ἐν λεπτῶι λόγῳ
 ὡς πάντα τᾶλλα· καὶ στραφεῖς βλέπων μάθε.
 ἐπεὶ δὲ καλῶς πάντα σοίπερ ἐγράφη,
 ἄκουε λοιπὸν τί τέλος τραγωιδίας·
- 185 μίμησις ἠθῶν, πράξεων, παθημάτων,

167 καὶ om. BM   169 ἰάμβους περιόδον σὺν ἀναπαιστοῖς omissis verbis
 τοὺς δ' αὖ BM   170 συμπεριδρομοῖς codd, περιδρομος i. q. περίοδος
 172 πρὸς λόγους A, λόγους BM, cf. v. 20. 123; λόγους ἐπεισόδιον ἔξοδον ῥῆσιν
 BM   175 τὴν σκηνικὴν ᾠδὴν ἄτμητον αὖ λ. BM   177 εἷς τε πάροδον ἐπι-
 πάροδον ἅμα· στάσιμον γὰρ συνορχηματικόν τε BM   179 τὴν om. BM
 180 μέρη παραβάσεως ἑπτὰ τελοῦσι BM

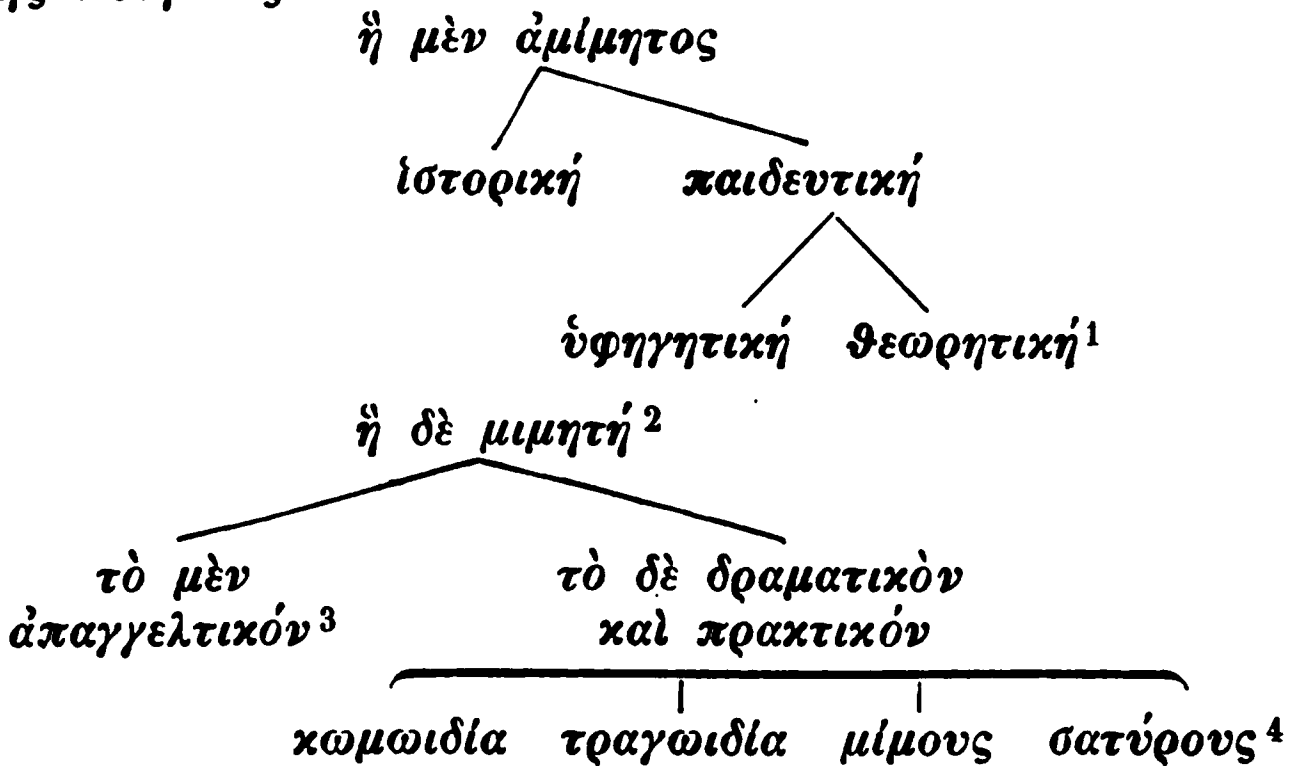
ἥρωικοῦ τρόπου τε τῆς τραγωιδίας,
 σεμνοπρεπῆς λέξις τε καὶ διηρμένη.
 χρῶνται δέκα μέτροις δὲ ταῖς τραγωιδίαις,
 διπλοῖς ἰάμβοις καὶ διπλοῖς τοῖς δοχμίοις
 190 καὶ τοῖς τροχαίοις, κρητικοῖς καὶ δακτύλοις,
 βακχειακοῖς ἄπλοῖς τε καὶ διπλοῖς λέγω,
 καὶ τοῖς χορείοις προσοδιακοῖς τε τοῖς μέτροις,
 καὶ τοῖς προκελευσματικοῖς ἐπόλιζον αὖ μέτροις
 ἰωνικοῖς τε τοῖς ἐλάττοσι λέγω.
 195 ἀντιστροφᾶις μὲν καὶ μελῶν χρῶνται στάσει
 τοῖς οἷς δεκαπλοῖς νῦν ἐγράψαμεν μέτροις·
 τοῖς δ' αὖ τροχαίοις κρητικοῖς καὶ δοχμίοις
 ἄλλοις τε μέτροις, οἵπερ εὐδρομοὶ φύσιν,
 χορειομίκτοις σὺν ἰαμβείωι μέτροις
 200 χρῶνται πρὸς αὐτὰς συγγραφὰς τῶν κομμάτων.
 ἐπεὶ δὲ πάντα σοι σαφῶς νῦν ἐρρέθη,
 καὶ τερματούσθω τοιγαροῦν τὸ βιβλίον.

---

187 σεμνοπρεπῶς ABM: corr. Duebner   192 τοῖς utrumque om. BM
 193 καὶ τοῖς om. BM   αὖ μέτροις Δ: αἰθῆς BM   195 χρῆται codd: corr.
 FKuhn

X. TRACTATUS COISLINIANVS.

1. Τῆς ποιήσεως

2. ἡ τραγωιδία ὑφαιρεῖ τὰ φοβερά παθήματα τῆς ψυχῆς δι' οἴκτου καὶ δέους· καὶ ὅτι⁵ συμμετρίαν θέλει ἔχειν τοῦ φόβου· ἔχει δὲ μητέρα τὴν λύπην.

3. κωμωιδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίου καὶ ἀμοίρου μεγέθους τελείου, χωρὶς⁶ ἐκάστου τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι, δρώντων καὶ (οὐ) δι' ἀπαγγελίας⁷, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν⁸. ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα. γίνεται δὲ ὁ γέλως⁹

X Edidit e cod. Coisliniano 120 (saec. X) Cramerus An. Par. I 403, tum meliore M. Bonneti apographo usus Bernays Zwei Abhandl. über d. Aristot. Theorie des Drama (Berol 1880) p. 137; repetiit praeter alios Vahlen Arist. Poet. ed. 3 p. 78. excerpta haec ex ampliore sive de poetica universa sive de poesi scaenica libro; supersunt quae de similitudine vel dissimilitudine tragoediae et comoediae exposita erant. praemissa est litterarum omnium divisio in partes duas, quarum altera prosae orationis monumenta (ποίησιν ἀμίμητον), altera carmina complectitur, cf. Comment. societ. Gotting. 1897 vol. II 4 p. 53 scriptorem ignotum Aristotelis de Poetica libro integriore usum esse 'praesertim ἐν τοῖς περὶ τοῦ γελοίου' coniecit Cramer conl. Arist. Rhet. III p. 1419 b 6 εἴρηται πόσα εἶδη γελοίων ἔστιν ἐν τοῖς Περὶ ποιητικῆς. argumentando hoc conprobare studuit Bernaysius, ut tamen vere Aristotelicis haud pauca aliena et inepta admixta esse demonstraret. singula singillatim adnotabo.

1 ὑφηγητική et θεωρητική in codice partes sunt non τῆς παιδευτικῆς sed τῆς ἰστορικῆς utroque notavit Bergk 2 fort. μιμητική 3 ἀπαγγελτικόν cod: corr.

4 ἀμιμητικῆς μίμους σατύρους hominis indiligenter excerptantis vestigia

5 ἀμιμητικῆς, cf. § 6 6 (ἡδυσμένωι λόγωι) χωρὶς Vahlen 7 δρών-

8, quod videbatur corrigendum 8 definitio comoediae ad

9 simile facta, cf. Arist. Poet. 6 p. 1449 b 24 9 similis

b 35 ἀνάγκη καὶ τὰ γελοία ἡδέα εἶναι, καὶ ἀνθρώπους

ἀπό τῶν πραγμάτων

ἀπό τῆς λέξεως

κατὰ συνω- ἀδολεο- παρω- ἑποκόρισμα¹⁴ ἐξαλλαγήν¹⁵ σχῆμα λέξεως¹⁶
 νουμίαν¹⁰ νυμίαν¹¹ χίαν¹² νυμίαν¹³

παρὰ πρόσθεσιν
 καὶ ἀφαιρέσιν
 φωνῆ τοῖς ὁμογενέσιν

ὁ ἐκ τῶν πραγμάτων γέλωσ

ἐκ τῆς ὁμοιώσεως ἤσει ρός τὸ κείρον βέλτιον	ἐκ τῆς ἀπάτης ἀδυνατόν	ἐκ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνακολου- θου	ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν ἀξεν τὰ πρόσοπα πρὸς τὸ μοχθηρόν	ἐκ τοῦ κατασκευ- αζέσθαι φορτικῆ ὀρχήσει	ὅταν τις τῶν ἐξουσίαν ἐχόντων παρεῖς τὰ μέγιστα φαινότατα ¹⁷ λαμβάνη	ὅταν ἀσυν- άρτητος ὁ λόγος ᾖ καὶ μηδεμίαν ἀνακολου- θίαν ἔχων
--	------------------------------	--	---	--	---	--

10 cf. Arist. Soph. el. p. 165 b 30 11 Simplicius Categ. p. 43a 13 καὶ γὰρ καὶ δ' Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς
 νόημα εἶπεν εἶναι ὡν πλείω μὲν τὰ ὀνόματα, λόγος δὲ ὁ αὐτός, οἷα δὴ ἐστὶ τὰ πολυώνυμα τὸ τε λάπιον καὶ ἡμάτιον καὶ τὸ
 ἴρος, cf. Rhet. III 1404b 37 12 Arist. Soph. el. p. 165 b 15 ἀδολεσχῆσαι... τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ πολλὰκις ἀναγκάζεσθαι τὸ αὐτὸ
 νεν 13 v. Tzetzes Pa § 17 (supra p. 19) 14 Arist. Rhet. III 1405b 28 ἐστὶν δὲ ὁ ὑποκορισμὸς δεῖ ἑλάττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν
 ἐ τὸ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ δ' Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χειροῦν κρουσιδάριον, ἀντὶ δ' ἡματίου ἡματι-
 φιον, ἀντὶ δὲ λαιδορίας (καὶ ἰδοσι) λαιδορημάτιον καὶ νοσημάτιον 15 ἐξαλλαγή ὀνομάτων v. Arist. Poet. 21 p. 1458a 5. 22
 1458 b 2. Rhet. III p. 1404b 8; verba φωνῆ et τοῖς ὁμογενέσιν ad σχῆμα λέξεως refert Tzetzes l. s.; sed v. Bernays p. 176
 Arist. Soph. el. p. 166 b 10 οἱ δὲ (τοῦ ἐλέγχου τρέποι) παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαινόντων, ὅταν τὸ μὴ ταῦτο ὡσαύ-
 τε ἐρηνηνέηται, οἷον τὸ κερρεν θῆλι ἢ τὸ μεταξὺ θάτερον τούτων κτλ. 17 φαινότατα cod: corr.
 τγκ, fort. (τὰ) φαιλότατα

4. διαφέρει ἡ κωμωδία τῆς λοιδορίας· ἐπεὶ ἡ μὲν λοιδορία ἀπαρκαλύπτως τὰ προσόντα κακὰ διέξεισιν, ἡ δὲ δεῖται τῆς καλουμένης ἐμφάσεως.¹⁸
5. ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἁμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.
6. συμμετρία¹⁹ τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωιδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωιδίαις.

7. κωμωιδίας ὕλη²⁰

μῦθος ἦθος διάνοια λέξις μέλος ὄψις.

μῦθος κωμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. ἦθη κωμωιδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων.²¹ διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις.

(πίστεις) ε' ²²

ὄρκιοι συνθήκαι μαρτυρίαι βάσανοι νόμοι

8. κωμική ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ.²³ μέλος τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον· ὄθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει²⁴ λαμβάνειν. ἡ ὄψις μεγάλην χρεῖαν τοῖς δράμασι τὴν συμφωνίαν²⁵ παρέχει. ὁ μῦθος καὶ ἡ λέξις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωιδίαις θεωροῦνται, διάνοια²⁶ δὲ καὶ ἦθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

9. μέρη τῆς κωμωιδίας τέσσαρα²⁷

πρόλογος χορικόν ἐπεισόδιον ἔξοδος.

18 Arist. Eth. Nic. IV p. 1128a 20 ἡ τοῦ ἐλευθερίου παιδιὰ διαφέρει τῆς τοῦ ἀνδραποδώδους, καὶ αὐτὸ τοῦ πεπαιδευμένου καὶ ἀπαιδευτοῦ· ἴδιοι δ' ἂν τις καὶ ἐκ τῶν κωμωιδιῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν καινῶν· τοῖς μὲν γὰρ ἦν γελοῖον ἢ αἰσχρολογία, τοῖς δὲ μᾶλλον ἡ ὑπόνοια (i. e. ἡ ἐμφασίς) 19 σύμμετρα cod: corr. e § 2 20 cf. Arist. Poet. c. 6 21 Arist. Eth. Nic. II p. 1108a 21 ἡ δὲ προσποίησις ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μείζον ἀλαζονεία καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν ἀλαζών, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ ἕλαττον εἰρωνεία καὶ εἴρων. περὶ δὲ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ ὁ μὲν μέσος εὐτράπελος καὶ ἡ διάθεσις εὐτραπέλια, ἡ δὲ ὑπερβολὴ βωμολοχία καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν βωμολόχος κτλ. 22 με' cod. teste Cramero, //ε' teste Bonneto: suppletum ex Arist. Rhet. I 1375a 24 εἰσὶν δὲ πέντε τὸν ἀριθμὸν (αἱ ἐντεχνοὶ πίστεις), νόμοι μάρτυρες συνθήκαι βάσανοι ὄρκιοι. ceterum inepte haec addita esse sensit Cramerus 23 αὐτῷ τῷ ξένῳ Bernays, requiri videtur τὴν δὲ ἐπιχώριον ἐκάστου τῷ ξένῳ 24 δεήση cod 25 τῆς ψυχαγωγίας vel πρὸς τὴν ψυχαγωγίαν Bernays conl. Arist. Poet. 6 p. 1450b 17 26 διάνοιαι cod: corr. Bergk 27 cf. Arist. Poet. c. 12

πρόλογός ἐστιν μέρος κωμωδίας τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. χορικόν ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέρος αἰδόμενον ὅταν ἔχη μέγεθος ἰκανόν. ἐπεισόδιόν ἐστι τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. ἔξοδος ἐστι τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

10. τῆς κωμωδίας

παλαιά, ἢ πλεονάζουσα τῶι γελοίωι	νέα, ἢ τοῦτο μὲν προειμένη, πρὸς δὲ τὸ σεμνὸν ῥέπουσα	μέση, ἢ ἀπ' ἀμφοῖν μεμιγμένη
---	---	------------------------------------

XI. DIOMEDIS

ARTIS GRAMMATICAE LIBRI III CAPUT DE POEMATIBUS.

p. 42 K. Hactenus originem et historiam generalium pedum exposuimus; I poematum genera metrorumque tractatus ostendere tempus est.

Poematos genera sunt tria: aut enim activum est vel imitativum, 2 quod Graeci δραματικόν vel μιμητικόν, aut enarrativum vel enuntiati- 5 vum, quod Graeci ἐξηγητικόν vel ἀπαγγελτικόν dicunt, aut commune vel mixtum, quod Graeci κοινόν vel μικτόν appellant. δραματικόν 3 est vel activum in quo personae agunt solae sine ullius poetae interlocutione, ut se habent tragicae et comicae fabulae (quo genere scripta est prima bucolicon et ea cuius initium est *Quo te, Moeri, pedes*); ἐξη- 10 γητικόν est vel enarrativum in quo poeta ipse loquitur sine ullius personae interlocutione, ut se habent tres georgici et prima pars quarti, item Lucreti carmina et cetera his similia; κοινόν est vel commune in quo poeta ipse loquitur et personae loquentes introducuntur, ut est scripta Ilias et Odyssea tota Homeri et Aeneis Vergilii et cetera his 15 similia.

Poematos dramatici vel activi genera sunt quattuor: apud Grae- 4 cos tragica comica satyrica mimica, apud Romanos praetextata tabernaria Atellana planipes.

Diomedea et duplicem de comoedia tractatum recensuit F. Leo

Scripturae sine signo consensum reddunt codicum A (Puteanei) B (Pari-
sini) M (Monacensis) 3 DE POEMATVS inscribit A 4 vocabula graeca
latiniis dittando coniuncta

- 5 Exegetici vel enarrativi species sunt tres: ἀγγελτική, ἱστορική, διδασκαλική. ἀγγελτική est qua sententiae scribuntur, ut est Theognidis liber, item chriae; ἱστορική est qua narrationes et genealogiae componuntur, ut est Ἡσιόδου γυναικῶν κατάλογος et similia; διδασκαλική est qua comprehenditur philosophia, Empedoclis et Lucreti, item astrologia, ut phaenomena Ἀράτου et Ciceronis, et georgica Vergilii et his similia. p. 483
25
- 6 Κοινοῦ vel communis poematos species prima est heroica, ut est Iliados et Aeneidos, secunda elegiaca * * ut est Archilochi et Horati.
- II Poematos χαρακτηῆρες sunt quattuor: μακρός, βραχύς, μέσος, (ἀνθηρός). μακρός est χαρακτηῆρ ut apud Vergilium in XI, ubi de Camilla facit narrationem sic (v. 539), aut ut se habent II et III liber; 30 βραχύς est ut in V, ubi de Ganymede strictim narrat sic (v. 250—253); μέσος est ut in I (343 sq.): est enim castigata narratio, sic tamen ut omnia complexa sit; ἀνθηρός ut in VII, ubi amoenitatem luci ac fluminis describendo facit narrationem sic (v. 30—34).
- III Epos dicitur graece carmine hexametro divinarum rerum et heroi- 35 carum | humanarumque comprehensio; quod a Graecis ita definitum est: p. 484 ἔπος ἐστὶν περιοχὴ θεῶν τε καὶ ἥρωικῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. latine paulo communius carmen auditur. epos latinum primus 2 digne scripsit Ennius, qui res Romanorum decem et octo complexus est libris, qui et Annales inscribuntur, quod singulorum fere annorum actus 40 continent, sicut publici annales quos pontifices scribaeque conficiunt, vel 3 Romais, quod Romanorum res gestas declarant. epos autem appellatur, ut Graecis placet, παρὰ τὸ ἐπεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἐξῆς μέρη τοῖς πρώτοις. praecipue vero hexameter versus ἔπος dicitur, quoniam quidem hoc versu verba responsi in mutuum, ut sic dixerim, consequentiam 45 primus deus vates comprehendit, unde postea abusive verbum et solutae 4 orationis ipsa scriptura consequens ab aliis ἔπος dictum. ῥαψῳδία

---

19 poematos *add. Reifferscheid* 21 diriae *BM* 26 DE SPECIE POEMATOS COMMVNIS 27 eliacae *supplevit Vsener relat. acad. Bav. 1892, 615* (ut est Callimachi et Properti, tertia iambica) archiloci et oratius 28 loci de characteribus prima verba (poematos ch. s. quattuor) excipit locus de epica poesi epos dicitur — ut sic dixerim (v. 35—45), sequitur iterum poematos characteres sunt hi brachys macros mesos. macros est e. q. s., deinde suo ordine de epica poesi iterum 30 secundi et tertii libri 37 esten 38 audit *Santen; aliquid deficere videtur* 39 scripsit is qui decem et octo altero loco, quindecim altero 40 scribuntur 41 contineant puplici altero loco, publi altero *AM* 41. 42 vel romanis 43 autoic altero loco, autoi fere altero 46 verbum *del. Iahn*

dicitur graece ποιήσεως μέρος (aliqua particula discreta atque divulsa), dicta παρὰ τὸ ῥάπτειν, quod versus in unum volumen velut consuantur 50 et comprehendantur, vel quod olim partes Homerici carminis in theatralibus circulis cum (ῥάβδῳ) [baculo] id est virga pronuntiabant, qui ab eodem Homero dicti Ὀμηρισταί.

Elegia est carmen compositum hexametro versu pentametroque IV alternis (in) vicem positis, ut (Tib. I 1, 1. 2). quod genus carminis 55 praecipue scripserunt apud Romanos Propertius et Tibullus et Gallus, imitati Graecos Callimachum et Euforiona. elegia autem dicta sive 2 παρὰ τὸ εὖ λέγειν τοῖς τεθνεώτας (fere enim defunctorum laudes hoc carmine comprehendebantur) sive ἀπὸ τοῦ ἔλεου, id est miseratione, quod θρήνους Graeci (vel) ἔλεια isto metro scriptitaverunt; cui opi- 60 nioni consentire videtur Horatius, cum ad Albium Tibullum elegiarum p. 485 auctorem scribens ab ea quam diximus miseratione elegos miserabiles dicit, hoc modo: *neu miserabiles decantes elegos.* apud Romanos autem id carmen, quod cum lamentatione extremum atque ultimum mortuo accinitur, nenia dicitur, παρὰ τὸ νεῖατον id est ἔσχατον (unde et in chordis extremus nervus appellatus est νῆτη); nam et elegia extrema 65 mortuo accinebatur sicuti nenia, ideoque ab eadem elogium videtur tractum cognominari quod mortuis vel morituris ascribitur novissimum.

Iambus est carmen maledicum, plerumque trimetro versu et epodo V sequente compositum, ut (Hor. 10, 1. 2). appellatum est autem παρὰ τὸ λαμβίζειν quod est maledicere. cuius carminis praecipui scriptores 2 70 apud Graecos Archilochus et Hipponax, apud Romanos Lucilius et Catullus et Horatius et Bibaculus. ἐπῳδοί dicuntur versus quolibet 3 metro scripti et sequentes clausulas habentes particularum, quales sunt epodoe Horatii, in quibus singulis versibus singulae clausulae adiciuntur, ut (epod. 15. 16) et quicumque sunt similes. dicti autem ἐπῳδοί συν- 75 ἐδόχικῶς a partibus versuum quae legitimis et integris versibus ἐπάδονται id est accinuntur.

Satura dicitur carmen apud Romanos, nunc quidem maledicum VI et ad carpenda hominum vitia archaeae comoediae caractere compositum, quale scripserunt Lucilius et Horatius et Persius; set olim carmen 80 quod ex variis poematibus constabat satura vocabatur, quale scripserunt

49 paptin (aptin A, paptini M) 50 πῶρος 55 tribullus 57 legin A: legen BM 59 grecia ea eia isto metron 61 elogos 65 ob eodem B elegia, corr. Rabbow 67 iambum 71 catulus uinuaculus 74 cyneudocheos 75 apadonte 77 satyra ubique (satira A v. 80, B v. 85; satura v. 92?), sic [Homeres inas critum in annuicis nramis] 79 quales AM et olim

2 Pacuvius et Ennius. satura autem dicta sive a satyris, quod similiter in hoc carmine ridiculae res pudendaeque dicuntur velut quae a satyris proferuntur et fiunt; sive satura a lance, quae referta variis multisque primitiis in sacro | apud priscos dis inferebatur et a [copia] saturitate p. 488 rei satura vocabatur (cuius generis lancium et Vergilius in georgicis 85 meminit, cum hoc modo dicit: *lancibus et pandis fumantia reddimus exta et lancesque et liba feremus* [2, 194. 394]); sive a quodam genere farciminis, quod multis rebus refertum saturam dicit Varro vocitatum. est autem hoc positum in II libro Plautinarum quaestionum: *satura est uva passa et polenta et nuclei pinei [ex] mulso consparsi; ad haec alii 90 addunt et de malo punico grana.* alii autem dictam putant a lege satura, quae uno rogatu multa simul comprehendat, quod scilicet et satura carmine multa simul poemata comprehenduntur; cuius saturae legis Lucilius meminit in primo: *per saturam aedilem factum qui legibus solvat* et Sallustius in Iugurtha (c. 29): *deinde quasi per saturam sen- 95 tentiis exquisitis in deditionem accipitur.*

VII Bucolica dicuntur poemata secundum carmen pastorale composita. instituta autem sunt, sicut quidam putant, in Laconica vel, ut alii, in Sicilia; nam inter Lacedaemonios et Siculos diversa fuit condicio. 2 sed quod ad Laconas pertinet, haec eorum fuit origo. quo tempore ad-100 ventante Xerxe in Graeciam * *, omnes deserta Laconica metu barbarorum perterriti in diversas partes fugisse creduntur et, cum virgines timore laterent, ex hoc evenisse ut eo die quo solitus erat chorus virginum Dianae Caryatidi hymnum canere nemo ad solemne sacrificium inveniretur. tunc itaque pastores ex rure in urbem convenerunt et, ne 105 ritus sacrorum interrumperetur, pastorali carmine composito deae honorem celebraverunt. unde est bucolismus dictus. a Siculis autem origo quae trahitur haec est. antequam Hiero rex Syracusas expugnaret, morbo Sicilia laborabat. variis et adsiduis caerimoniis Dianam placantes finem malis invenerunt eamque Lyaeam cognominaverunt quasi solu-110 tricem malorum. inde res in consuetudinem tracta est, ut greges rusticorum theatrum ingrederentur et de victoria canerent. habitus autem

---

82 quae velut 84 copia *BM*, copia ac *A* 90 pini 95 et salustius *M*, om. *B* 97 locus de bucolicis, ut ultima verba docent, ex scholiorum prolegomenis assumptus. cf. Theocriti schol. p. 1 *Z.*, Probi in Verg. p. 2 *K.*, Servi p. 1 *Th.* 98 lacona *AB*, laconia *M* 101 deficit fere immane bellum instabat desertam 102 fuisse videtur cum (victoribus reversis tamen) virgines 103 ex *M*: et ex *AB* 104 curyatidi 107 bucolismus singulis *AM* 108 Gelonem dicit Probus 109 placentes *AB* 110 lyaem expuncta in *A*, lien *BM*

huius modi videbatur: erat panis magnus omnium ferarum imagine com-
 pletus et uter cum vino et follis cum omnium leguminum genere; | inerat
 115 et corona in capite et in manu pedum clavatum. atque ita victorum
 omnium fores multitudo circumibat, carmen in victoriam quam adepti
 fuerant canebant et de eo folle limina frugibus spargebant. nonnulli 4
 et in Italiam et in Lydiam et in Aegyptum transisse creduntur, quos
 lydiastas et bucolistas appellaverunt. quamquam est et alia opinio, cir- 5
 120 cum pagos et oppida solitos fuisse pastores composito cantu precari pe-
 corum ac frugum hominumque proventum, atque inde in hunc diem
 manere nomen et ritum bucolicorum, putant autem quidam hoc genus 6
 carminis primum Dafnin composuisse, deinde alios complures, inter quos
 Theocritum Syracusanum, quem noster imitatur.

125 Tragoedia est heroicae fortunae in adversis comprehensio. a Theo- VIII
 frasto ita definita est: τραγωδία ἐστὶν ἡρωικῆς τύχης περιστάσις.
 tragoedia, ut quidam, a τράγω et ᾠδῆ dicta est, quoniam olim actori- 2
 bus tragicis τράγος, id est hircus, praemium cantus proponebatur, qui
 Liberalibus die festo Libero patri ob hoc ipsum immolabatur, quia, ut
 130 Varro ait, depascunt vitem; et Horatius in arte poetica (v. 220. 221) et
 Vergilius in georgicon II, cum et sacri genus monstrat et causam talis
 hostiae reddit his versibus (380. 381). alii autem putant a faece, quam
 Graecorum quidam τρέφα appellant, tragoediam nominatam, per muta-
 tionem litterarum v in α versa, quoniam olim, nondum personis a Thes-
 135 pide repertis, tales fabulas peruncti ora faecibus agitabant, ut rursus
 est Horatius testis sic (275—277). alii ⟨a⟩ vino arbitrantur, propterea
 ⟨quod⟩ olim τρέψ dictitabatur, a quo τρέψητος hodieque vindemia est,
 p. 438 quia Liberalibus apud Atticos, die festo | Liberi patris, vinum cantoribus
 pro corollario dabatur, cuius rei testis est Lucilius in XII.

140 Comoedia est privatae civilisque fortunae sine periculo [vitae] com- IX
 prehensio, apud Graecos ita definita: κωμωδία ἐστὶν ἰδιωτικῶν πραγ-
 μάτων ἀκίνδυνος περιοχὴ. comoedia dicta ἀπὸ τῶν κωμῶν (κῶμαι 2
 enim appellantur pagi, id est conventicula rusticorum): itaque iuventus

115 prius et. ea M, eo AB 119 circa BM 120 pados 122 bucolicarum
 123 dafin BM 125 tragedydia A, tragidia BM, item c. 127 a A: u BM 126 est
 herotices (er. AM) 127 auctoribus 129 ipsud 130 Varronis rer. rust. I 2, 19
 admonet Rabbow 132 afece M: affece B, affecte A 134 versam thespide
 135 rursu A, rursus B 136 arbitrabantur 137 dictitabantur AB, dictabantur M
 trygetis B, trigetis M, trygoetis A 139 eorellario (-os A) AM, colellario B
 gestis AM 140 vitae post privatae posuit Iahn, cf. de com. c. V 1 (infra
 p. 47) — 477 — 478 — 479 — 480 — 481 — 482 — 483 — 484 — 485 — 486 — 487 — 488 — 489 — 490 — 491 — 492 — 493 — 494 — 495 — 496 — 497 — 498 — 499 — 500

Attica, ut ait Varro, circum vicos ire solita fuerat et quaestus sui causa hoc genus carminis pronuntiabat; aut certe a ludis vicinalibus: nam 145 posteaquam ex agris Athenas commigratum est et hi ludi instituti sunt, sicut Romae compitalicii, ad canendum prodibant et ab urbana κώμη καὶ ᾠδῆ̄ comoedia dicta est; vel quod in ea viculorum id est humilium domuum fortunae comprehendantur, non ut in tragoedia publicarum regia- rumque; vel ἀπὸ τοῦ κώμου, id est comisatione, quia olim in eiusmodi 150 3 fabulis amantium iuvenum κῶμοι canebantur. comoedia a tragoedia differt, quod in tragoedia introducuntur heroes duces reges, in comoedia humiles atque privatae <personae>, in illa luctus exilia caedes, in hac amores, virginum raptus; deinde quod in illa frequenter et paene semper laetis rebus exitus tristes † et liberorum fortunarumque priorum in peius 155 adgnitio †. quare varia definitione discretae [sunt] altera [enim] ἀκίνδυνος περιοχή, altera τύχης περίστασις dictae sunt. tristitia namque tragoediae proprium; ideoque Euripides petente Archelao rege, ut de se tragoediam scriberet, abnuit ac precatus est ne accideret Archelao ali- quid tragoedice, ostendens nihil aliud esse tragoediam quam miseriarum 160 4 comprehensionem. poetae primi comici fuerunt Susarion, Mullus et Magnes. hi veteris disciplinae iocularia quaedam minus scite ac venuste pronuntiabant, in quibus hi versus fuerunt: Σουσαρίων ταυτὶ λέγει· | κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὁμως, ᾧ δημόται, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν ἄνευ p. 489 κακοῦ. secunda aetate fuerunt Aristophanes, Eupolis et Cratinus, qui 165 et principum vitia sectati acerbissimas comoedias composuerunt. tertia aetas fuit Menandri, Diphili et Philemonis, qui omnem acerbitatem comoediae mitigaverunt atque argumenta multiplicia gratis erroribus secuti 5 sunt. ab his Romani fabulas transtulerunt, et constat apud illos 6 primum latino sermone comoediam Livium Andronicum scripsisse. sunt 170 qui velint Epicharmum in Co insula exulantem primum hoc carmen fre-

144 fuerit *AM* 146 ladi *AM* 147 compitalici 147.48 comice (-ae *M*)
 odae 148 uel quod in ea *B*: uela enea *AM* 150 comin *M* comisationem *A*,
 comesationem *B*, commirationem *M* qui *AM* 151 comae *B* 153 cf. c. X 4
 155 iberorum *AB*, hiberorum *M* prior talia fuerunt: tristes fortunarumque
 priorum in peius <commutatio succedunt, in hac tristibus rebus exitus laeti velut
 nuptiae> et liberorum adgnitio 156 uariat *A*, uareat *BM* difinitione
 157 dicta est ζ 158 ideo quod 159 scriberit abnuet *AM* accederet
 160 tragoediae ostendens, cf. *Vsener (supra ad v. 27) p. 620 sq.* 162 iocula-
 tria *AB*, ioculae.utra *M*, ioculatoria ζ 163 pronuntiabat *AM* tauta
 164 gynecec (-cet *M*, -cae *B*) allumoso (alu- *M*) odemote ucesti 165 cratinus ζ :
 oratius 166 aceruissimas 167 difhili *B*, phili *M*, fili *A* aceruitatem 168
 graecis 170 primo liboem 171 in cum insulae *M*, in choum insule *B*

quentasse et sic a Coo comoediam dici. antea itaque galearibus, non 7
 personis utebantur, ut qualitas coloris indicium faceret aetatis, cum essent
 aut albi aut nigri aut rufi. personis vero uti primus coepit Roscius
 175 Gallus, praecipuus histrio, quod oculis perversis erat nec satis decorus
 [in personis] nisi parasitus pronuntiabat.

Initio togatae comoediae dicebantur, quod omnia in publico honore X
 confusa cernebantur; quae togatae postea in praetextatas et tabernarias
 dividebantur. togatae fabulae dicuntur quae scriptae sunt secundam 2
 180 ritus et habitum hominum togatorum, id est Romanorum (toga namque
 Romana est), sicut graecas fabulas ab habitu aequae palliatae Varro ait
 nominari. togatas autem, cum sit generale nomen, specialiter tamen pro
 tabernariis non modo communis error usurpat, qui Afrani togatas appellat,
 sed et poetae, ut Horatius qui ait *vel qui praetextas vel qui docuere*
 - 185 *togatas* (a. p. 288). togatarum fabularum species tot fere sunt quot 3
 et palliatarum. nam prima species est togatarum quae praetextatae di-
 cuntur, in quibus imperatorum negotia agebantur et publica et reges Ro-
 mani vel daces inducuntur, personarum dignitate et [personarum] subli-
 mitate tragoediis similes. praetextatae autem dicuntur, quia fere regum
 190 vel magistratum, qui praetexta utuntur, in eiusmodi fabulis acta com-
 prehenduntur. secunda species (est) togatarum quae tabernariae dicuntur 4
 et humilitate personarum et argumentorum similitudine comoediis pares,
 in quibus non magistratus regesve sed humiles homines et privatae
 domus inducuntur, quae quidem olim, quod tabulis tegerentur, commu-
 490 195 niter tabernae vocabantur. tertia species est | fabularum latinarum 5
 quae a civitate Oscorum Atella, in qua primum coeptae, appellatae sunt
 Atellanae, argumentis dictisque iocularibus similes satyricis fabulis graecis.
 quarta species est planipedis, qui graece dicitur mimus. ideo autem la- 6
 tine planipes dictus, quod actores pedibus planis, id est nudis, proscenium
 200 introirent, non ut tragici actores cum coturnis neque ut comici cum
 soccis; sive quod olim non in suggestu scaenae sed in plano orchestrae

172 choo B galearibus, cf. Charis. 80, 10 174 ruffi 175 euersis, cf. Keil
 (Cic. de nat. deor. 1, 79) 176 sine personis Langius nisi om. M 177 comoediae
 non apte, transitus causa quod omnia sq.: haec cum Suetoniano c. XIV 5
 componenda esse monet Babbow togata et hic bisariam dividitur et in se-
 quentibus, nam nec Atellanam togatam dicit nec planipedem. item Festus 352
 (aliter Vsener 614—620). cf. ad v. 185 178 pretextas M 180. 81 id est —
 est om. M 183 quis fauni togatas (togas BM) appellant 185 turbavit com-
 pulator, qui debuit latinarum — quot et graecarum. cf. I 4 186 pallatarum AM,
 pellatarum B 188 et argumentorum Buschius 189 praetextae AB, praetexta M
 194 inducuntur (indicuntur B, indicantur M) quaedam olim 195 tabernariae

positis instrumentis mimicis actitabant. cuius planipedis Atta togatarum scriptor ita in Aedilicia fabula meminit: *daturin estis aurum? exultat planipes*. siquas tamen ex soccis fabulas fecerant, palliati pronuntiabant.

7 togata praetextata a tragoedia differt, quod in tragoedia heroes indu- 205
cuntur, ut Pacuvius tragoedias nominibus heroicis scripsit, Orestem, Chrysen et his similia, item Accius, in praetextata autem <duces Romani,
8 ut in ea> quae inscribitur Brutus vel Decius, item Marcellus. togata
tabernaria a comoedia differt, quod in comoedia graeci ritus inducuntur
personaeque graecae, Laches Sostrata, in illa vero latinae. togatas taber- 210
narias in scaenam dataverunt praecipue duo, L. Afranius et C. Quintius.
9 nam Terentius et Caecilius comoedias scripserunt. latina Atellana a
graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae indu-
cuntur aut siquae sunt ridiculae similes satyris, Autolycus, Busiris, in
Atellana Oscae personae, ut Maccus. 215

XI Dramata autem dicuntur tragica aut comica *παρὰ τὸ δράν* id est agere. latine fabulae appellantur sive fatibulae, in latinis enim fabulis plura sunt <fantium diverbia quam> cantica quae canuntur; vel a faciendo, nam et agi fabula, non referri ab actoribus dicitur. ideoque Horatius utraque significatione interpretatur, cum ita de fabula dicit: *aut* 220
2 *agitur res in scaenis aut acta refertur (a. p. 179)*, sicut in choro. in graeco dramate fere tres personae solae agunt, ideoque Horatius ait: *ne quarta loqui persona laboret (192)*, quia quarta semper muta. at latini scriptores complures personas in fabulas introduxerunt, ut speciosiores frequentia facerent. 225

XII Satyrica est apud Graecos fabula in qua item tragici poetae non heroas aut reges sed satyros induxerunt ludendi causa iocandique, simul ut spectator inter res tragicas seriasque satyrorum iocis et lusibus delectaretur, ut Horatius sensit his versibus (*a. p. 220—224*).

XIII Mimus est sermonis cuiuslibet <et> motus sine reverentia vel facto- 230
rum <et honestorum> et turpium cum lascivia imitatio, a Graecis ita de-

---

202 mimicis *BM* acta *B*, ac *M* 203 daturine *B* est scaurum *A*,
est isairum *M* 204 inepta compilatoris verba 205 a praetextata 206 horestem
207 actius 210 itogatas *A*, intogatas *BM* 211 lafranius *M*, uel afra-
nius *A*, afranius *B* g. quintius *AM*, quintilis *B* 213 ineatyrica 214 autolicus
busiridis 216 dyan 218 cf. Varro de l. l. 6, 55 220 scil. et faciendi et
fandi 221 chorum *AB*, choru *M* 223 muta at *A*: mutat *BM* latinis
AM 224 introduxerint *BM* spaciosiores *A*, spatiosiores *BM* 226 de sa-
tyris capitulum fere repetit Mar. Vict. 82, post Horati verba addens quod genus
nostri in Atellanis habent (cf. c. X 5. 9) satyricae 227 iocundique 228 ex-
pectator (-ur *B*) *BM* satyrorumque 230 sene *B*, siue *A*¹ 231 supplementum
graecis assimilavit Rabbow

finitus: μῖμος ἔστιν μίμησις βίου τὰ τε συγκεχωρημένα καὶ ἀσυγχώρητα περιέχων. mimus dictus παρὰ τὸ μιμῆσθαι, quasi solus imi- 2
tetur, cum et alia poemata idem faciant. sed solus quasi privilegio
235 quodam quod fuit commune possedit, similiter atque is qui versum facit
dictus ποιητής, cum et artifices cum aequae quid faciant non dicantur
poetae.

Membra comoediarum sunt tria: diverbium canticum chorus. XIV
membra comoediae diversa sunt, definito tamen numero continentur a
240 quinque usque ad decem. diverbia sunt partes comoediarum in quis 2
diversorum personae versantur; personae autem diverbiorum aut duae
aut tres aut raro quattuor esse debent, ultra augere numerum non licet.
in canticis autem una tantum debet esse persona aut, si duae fuerint, 3
ita esse debent ut ex occulto una audiat nec conloquatur, sed secum, si
245 opus fuerit, verba faciat. in choris vero numerus personarum definitus 4
non est, quippe iunctim omnes loqui debent quasi voce confusa et con-
centu in unam personam reformantes. latinae igitur comoediae chorum
non habent, sed duobus membris tantum constant, diverbio et cantico.
primis autem temporibus, sicuti adserit Tranquillus, omnia quae in scaena 5
250 versantur in comoedia agebantur. nam et pantomimus et pythaulus et
choraulus in comoedia canebant. sed quia non poterant omnia simul
apud omnes artifices pariter excellere, siqui erant inter actores comoedia-
rum pro facultate et arte potiores, principatum (sui) sibi artificii vindi-
cabant. sic factum est (ut), nolentibus cedere minis in artificio suo
255 ceteris, separatio fieret reliquorum. nam dum potiores inferioribus qui in
communis ergasterio erant servire dedignantur, se ipsos a comoedia se-
paraverunt, ac sic factum est ut exemplo semel sumpto usus quisque
artis suae rem exequi coeperit neque in comoediam venire. cuius rei
indicia produnt nobis antiquae comoediae, in quibus invenimus 'acta
260 tibiis paribus aut imparibus aut sarranis'. quando enim chorus canebat,
choricis tibiis id est choraulicis artifex concinebat, in cantico autem
pythaulicis responsabat. sed quod 'paribus tibiis vel imparibus' inveni-
mus scriptum, hoc significat quod, siquando monodio agebat, unam tibiā
inflabat, siquando synodio, utrasque.

232 mimus AB 233 munus A 234 eum et 236 petes faciunt AB
238 tres 239 interposuit sententiam ad μένη i. e. actus spectantem, cf. act. soc.
Gott. nor. ser. I 7, 112 240 quibus B 241 fort. diversae actorum personae
243 tantum B: tamen AM 247 se formantes Reifferscheid 250 pythaulus
254 remimis M, se mimis A, eximis Rabbow 255 dum om. BM 255. 56 in
omni 256 ergasterio B 257 extemplo AM unusquisque ζ 258 coepit
260 sarranis A 261 choralicis = 264 utrisque B = utrisque AM.

XII. (EVANTHIVS DE FABVLA HOC EST DE COMOEDIA.)

I Initium tragoediae et comoediae a rebus diuinis est incoha-
 2 tum, quibus pro fructibus uota soluentes operabantur antiqui. namque
 incensis iam altaribus et admoto hirco id genus carminis quod sacer chorus
 reddebat Libero patri tragoedia dicebatur uel ἀπὸ τοῦ τραγού και
 τῆς ᾠδῆς hoc est ab hirco hoste uinearum et a cantilena (cuius ipsius 5
 rei etiam apud Virgilium plena fit mentio), uel quod hirco donabatur
 eius carminis poeta uel quod uter eius musti plenus sollemne praemium
 cantatoribus fuerat, uel quod ora sua faecibus perlinebant scaenici ante
 3 τρύγες. et his quidem causis tragoediae nomen inuentum est. at 10
 uero nondum coactis in urbem Atheniensibus, cum Apollini Nomio uel
 Ἄγνατω id est pastorum uicorumue praesidi deo instructis aris in hono-
 rem diuinae rei circum Atticae uicos uillas pagos et compita festiuium
 carmen sollemniter cantaretur, ἀπὸ τῶν κωμῶν και τῆς ᾠδῆς comoedia
 uocitata est, ut opinor, a pagis et cantilena composito nomine, uel ἀπὸ 15
 τοῦ κωμάζειν και ᾄδειν, quod est comessatum ire cantantes; quod ap-
 potis sollemni die uel amatorie lasciuientibus [choris comicis] non absur-
 4 dum est. itaque, ut rerum ita etiam temporum reperto ordine, tra-
 goedia primum prolata esse cognoscitur. nam ut ab incultu ac feris
 moribus paulatim peruentum est ad mansuetudinem urbesque sunt con- 20
 ditae et uita mitior atque otiosa processit, ita res tragiccae longe ante
 5 comicas inuentae. quamuis igitur retro prisca uoluentibus reperiatur
 Thespis tragoediae primus inuentor et comoediae ueteris pater Eupolis
 cum Cratino Aristophaneque esse credatur, Homerus tamen, qui fere

*recensuimus secundum codices A (Parisinum 7920 A s. XI) C (Oxoniensem Bodl. 95 s. XV) V (Vaticanum 1496 s. XV) quorum lectionem liberaliter com-
 modauit Wesenerus Rufinus p. 554 K. huius tractatus uerba (v. 71 6, 9 sq.)
 adferens titulum ponit: Euanthius in commentario Terentii de fabula hoc est de
 comoedia 4. 5 graeca om. C¹, ΚΑΙ. ΤΗC ΟΔΗC. (sic A) om. V 5 est om. A
 6 plenam A georg. 2, 380 (Dion. v. 132) 8 cantoribus V signici A
 9. 10 dicuntur triges A: ille dicuntur V, dicuntur C 11 uera A atheni-
 rasibus A uel ΔΦΥΑΘΩ A, om. CV 12 uicinorumue (-que V) CV, uicino-
 rum A praesidi om. A constructis CV 13 uices A festiuum A, festum
 CV 14 cantaret C, cantarent V i (id est 5) et rasura in CV omissis uerbis
 ἀπὸ τῶν usque ad ᾄδειν ΤΗCΩAe A 15 composcit A 16 uel ulw. τοῖ;
 ΚΩΜΑΖΕΙΝ. ΚΑΙΝΑΕΙΝ. A 16 a poetis A, a potis (ras. sup. o C) CV 19 prio-
 rum A, om. CV ab om. A in cultua conferes A 20 peruentum: prolata
 tum A (cf. 19) 21 et om. CV tragiccae A 22 uolentibus A 23 thespis A
 24 cratino aristophaneque A*

25 omnis poeticae largissimus fons est, etiam his carminibus exempla prae-
 buit et uelut quandam suorum operum legem praescripsit: qui Iliadem
 ad instar tragoediae, Odysiam ad imaginem comoediae fecisse monstratur.
 nam post illius tale tantumque documentum ab ingeniosissimis imitatori-
 bus et digesta sunt in ordinem et diuisa cuncta quae etiam tum temere
 30 scribebantur, adhuc impolita atque in ipsis rudimentis hautquaquam ut
 postea facta sunt decora atque leuia. postquam demonstrandae originis 6
 causa de utriusque generis initio diximus, quod necesse est iam dicamus,
 adeo ut ea quae proprie de tragoedia dicenda sunt titulo propositi nunc
 operis instantes in alia tempora differamus et de his fabulis iam loqua-
 35 mur quas Terentius imitatus est.

Comoedia fere uetus ut ipsa quoque olim tragoedia simplex II
 carmen, quemadmodum iam diximus, fuit, quod chorus circa aras fu-
 mantes nunc spatiatas nunc consistens nunc reuoluens gyros cum tibi-
 cine concinebat. sed primo una persona est subducta cantoribus, 2
 40 quae respondens alternis [id est] choro locupletauit uarianteque rem
 musicam: tum altera, tum tertia, et ad postremum crescente numero per
 auctores diuersos personae pallae cothurni socci et ceteri ornatus atque
 insignia scaenicorum reperta, et ad hoc unicuique suus habitus; et
 ad ultimum qui primarum partium, secundarum [partium] tertiarumque,
 45 qui quarti loci atque quintarum actores essent distributum et diuisa
 quinquepartito actu est tota fabula. quae tamen in ipsis ortus sui 3
 uelut quibusdam incunabulis et uixdum incipiens ἀρχαία κωμωδία et
 ἐκ' ἐπώνυμου dicta est: ἀρχαία idcirco quia nobis pro nuper cognitis
 uetus est, ἐκ' ἐπώνυμου autem quia inest in ea uelut historica fides
 50 uerae narrationis et denominatio ciuium, de quibus libere describebatur.
 etenim per priscos poetas non ut nunc ficta penitus argumenta sed res 4

26 quadam AV, quaedam C suam A lege perscripsit CV idia-
 dem A 27 ad prius om. CV 29 cuncta: sunt ea (sunt om. V etiam alias inter-
 polatus) 31 lenia postquam — dicamus tradita post imitatus est 33. 34
 propositi (praep. ante corr. C) operisue instantis CV 36 ter A 38 spaciatur A
 39 subducta est CV cantatoribus C 40 fuisse ἀμοιβαίως id est alternis
 coniecit Schopen uariantque A 42 actores AV² cothurni A 43 sceni-
 cet A repetita AC 44 hic posuisse videtur ad ultimum vel ad postremum
 crescente numero, eadem v. 41 non posuisse (qui) secundarum vulgo 45 quinta
 Reifferscheid 45 auctores A distributa CV 46 quinquepartita CV actam A,
 acta V¹ C², om. C¹ V² 47 in quibusdam cunabulis A uix diuem C, uix
 digne V 47 48 ΑΡΧΑΙΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΤ ΕΠΟΝΟΜΑΤΟΣ. A, om. in lac. CV
 48 archaia idcirco A¹ per nuper CV², parumper V¹ 49 uitiis, corr. Dziatzko
 est om. CV Eponomatos autem A, post rasuram aut CV uelu A 50 ci-

gestae a ciuibus palam cum eorum saepe qui gesserant nomine decantabantur; idque ipsum suo tempore moribus multum profuit ciuitatis, cum unusquisque caueret culpam, ne spectaculo ceteris extitisset et domestico probro. sed cum poetae licentius abuti stilo et passim laedere 55 ex libidine coepissent plures bonos, ne quisquam in alterum carmen infame componeret lata lege siluere. et hinc deinde aliud genus fabulae id est satyra sumpsit exordium, quae a satyris, quos in iocis semper ac petulantibus deos scimus esse, uocitata est: etsi (alii ductum) aliunde nomen praue putant. haec satyra igitur eiusmodi fuit, ut in ea quamuis 60 duro et uelut agresti ioco de uitis ciuium tamen sine ullo proprii nominis titulo carmen esset. quod item genus comoediae multis offuit poetis, cum in suspicionem potentibus ciuium uenissent, illorum facta descripsisse in peius ac deformasse genus stilo carminis. quod primus Lucilius nouo conscripsit modo, ut poesin inde fecisset, id est unius car- 65 minis plurimos libros. hoc igitur quod supra diximus malo coacti omittere satyram aliud genus carminis *νέα κωμωδία*, hoc est nouam comoediam, repperere poetae, quae argumento communi magis et generaliter ad omnes homines qui mediocribus fortunis agunt pertineret et minus amaritudinis spectatoribus et eadem opera multum delectationis 70 afferret, concinna argumento, consuetudini congrua, utilis sententiis, grata salibus, apta metro. ut igitur superiores illae suis quaeque celebrantur auctoribus, ita haec *νέα κωμωδία* cum multorum ante ac postea tum praecipue Menandri Terentique est. de qua cum multa dicenda sint, sat erit tamen uelut admonendi lectoris causa quod de arte comica 75 in ueterum cartis retinetur exponere.

III Comoedia uetus ab initio chorus fuit paulatimque personarum numero in quinque actus processit; ita paulatim uelut attrito. atque extenuato choro ad nouam comoediam sic peruenit, ut in ea non modo non inducatur chorus sed ne locus quidem ullus iam relinquatur choro. 80

---

53 id quod ipsa CV ciuitatibus ACV¹ 54 extitisset cf. v. 65 fecisset
 56 ne quam A crimen 56. 57 infami(a)e poneret CV 57 lata lege
 siluere cf. Horati art. p. 283 58. 60 satira et satiris C, 67 satiram AC
 58 locis CV, uocis A 59 petulantes 60 igitur A: dicitur CV 61 ioco A:
 modo CV 62 multus A 63 ciuibus CV 64 rescripsisse CV primo CV
 67 graeca om. in lac. CV 68 reperiere *expuncta* i C, reperirentur A 69 qui
 om. CV¹ pertinetur A 70 inultu A dilectionis CV 71 sententius A
 72 igitur A: dicitur CV celebrabantur CV 73 νεαν κωμωδία A, om. in
 lac. CV hac 76 in om. CV carnis A retinentur A, rimentur C, con-
 tinetur in ras. V² 77—78 personarum — paulatim om. A 78 attrito A
 80 iocus A

nam postquam otioso tempore fastidiosior spectator effectus est et tum cum ad cantores ab actoribus fabula transiebat consurgere et abire coepit, res admonuit poetas ut primo quidem choros tollerent locum eis relinquentes, ut Menander fecit hac de causa, non ut alii existimant
 85 alia; postremo ne locum quidem reliquerunt, quod latini fecerunt comici, unde apud illos dirimere actus quinquepartitos difficile est. tum etiam 2
 Graeci prologos non habent more nostrorum, quos Latini habent. deinde θεοὺς ἀπὸ μηχανῆς, id est deos argumentis narrandis machinatos, ceteri Latini ad instar Graecorum habent, Terentius non habet. ad
 90 hoc προτατικὴ πρόσωπα, id est personas extra argumentum accersitas, non facile ceteri habent; quibus Terentius saepe utitur, ut per harum inductiones facile pateat argumentum. ueteres etsi ipsi quoque in 3
 metris neglegentius egerunt, iambici uersus dumtaxat in secundo et quarto loco, tamen a Terentio uincuntur resolutione huius metri quantum
 95 potest comminuti ad imaginem prosae orationis. tum personarum 4
 leges circa habitum, aetatem, officium, partes agendi nemo diligentius Terentio custodiuit. quin etiam solus ausus est, cum in fictis argumentis fidem ueritatis assequeretur, etiam contra praescripta comica meretrices interdum non malas introducere; quibus tamen et causa cur bonae sint
 100 et uoluptas per ipsum non deficit. haec cum artificiosissima Terentius 5
 fecerit, tum illud est admirandum quod et morem retinuit, ut comoediam scriberet, et temperauit affectum, ne in tragoediam transiliret; quod cum aliis rebus minime obtentum et a Plauto et ab Afranio et appio et multis fere magnis comicis inuenimus. illud quoque inter Te-
 105 rentianas uirtutes mirabile, quod eius fabulae eo sunt temperamento, ut neque extumescant ad tragicam celsitudinem neque abiciantur ad mimicam uilitatem. adde quod nihil abstrusum ab eo ponitur aut quod 6

81 otioso tempore cf. Hor. A. P. 208—224 (Rabbow) est et : esset C, est V, et A 81. 82 tunc cum ad actores CV 82 transibat C adire CV 83 coepisset admonuit tollerent om. CV eius 84 haec A 85 aliam postremo C, alii in proscenio (r sup. scr.) in ras. V² reliquerunt A 86 cum 87 uerba non integra, de sententia dixi quaest. Plant. 204 88 ANO A; graeca om. in lac. CV 90 pro-
 tastica prosopa (prosopa C) AC, προτατικὰ πρόσωπα V (m. 2?) 93 egerunt A: om. C¹, usi sunt C², in ras. V² 95 comminuti A de § 4—9 cf. Rabbow de Donati comm. 315 sq. 96 habitu A 97 a terentio A, cf. Woelfflin arch. 7. 125 sq.

98 praescriptura A, proscripta C 99 intro producere CV¹ et causa (-am A) ante non v. 100 legitur 100 ipsum scil. quod bonae sunt desit artificiosissime V, tificiosissima A 101 illis AC 102 quod ζ: quam A, qua CV munirie A afranio CV 104 apio C, actio V², a Pomponio Dziatzko magus A inueniemus CV 105 mirabiles A temperamento (-o corr.) extumescant A 106 mimicam V, mimateam (in marg. i. hystrionicam inde mimus i.

ab historicis requirendum sit, quod saepius Plautus facit, et eo est ob-
 7 scurior multis locis. adde quod argumenti ac stili ita attente memor
 est, ut nusquam non aut cauerit aut curauerit quae obesse potuerunt, 110
 quodque media primis atque postremis ita nexuit, ut nihil additum alteri
 sed aptum [et] ex se totum et uno corpore uideatur esse compositum.
 8 illud quoque mirabile in eo, primo quod non ita miscet quatuor per-
 sonas ut obscura sit earum distinctio, et item quod nihil ad populum
 facit actorem uelut extra comoediam loqui; quod uitium Plauti frequen- 115
 9 tissimum. illud etiam inter cetera eius laude dignum uidetur, quod
 locupletiora argumenta ex duplicibus negotiis delegerit ad scriben-
 dum; nam excepta Hecyra, in qua unius Pamphili amor est, ceterae
 quinque binos adulescentes habent.

IV Illud uero tenendum est, post *ῥέαν κωμῳδίας* Latinos multa 120
 fabularum genera protulisse, ut togatas ab scaenicis atque argu-
 mentis latinis, praetextatas a dignitate personarum tragicarum ex latina
 historia, Attellanas a ciuitate Campaniae, ubi actitatae sunt primae, Rin-
 thonicas ab auctoris nomine, tabernarias ab humilitate argumenti ac stili,
 mimos ab diuturna imitatione uilium rerum ac leuium personarum. 125
 2 inter tragoediam autem et comoediam cum multa tum imprimis
 hoc distat, quod in comoedia mediocres fortunae hominum, parui impetus
 periculorum laetique sunt exitus actionum, at in tragoedia omnia contra,
 ingentes personae, magni timores, exitus funesti habentur; et illic prima
 turbulenta tranquilla ultima, in tragoedia contrario ordine res aguntur; 130
 tum quod in tragoedia fugienda uita, in comoedia capessenda exprimitur;
 postremo quod omnis comoedia de fictis est argumentis, tragoedia saepe
 3 de historica fide petitur. latinae fabulae primo a Liuio Andro-
 nico scriptae sunt, adeo cuncta re etiam tum recenti ut idem poeta et
 4 actor suarum fabularum fuisset. comoediae autem motoriae sunt aut 135
 statariae aut mixtae: motoriae turbulentae, statariae quietiores, mixtae

109 lotis 110 non aut om. CV 111 quodque A: tum quod CV noxuit
 A aditum AC¹ cf. Cic. de or. 2, 325 (Rabbow) 113.4 personas quatuor CV
 115 auctorem A ex tragoedia (tragedie C) 116 digna 118 echira V, echirra C,
 exchyra A in qua scribit pamphili amorem ceterae CV 120 nean come^oΔIAN· A,
 ne aetomo g (ne etomo V) sequente rasura CV 121 ut A: et ut CV a VC²,
 cf. v. 218 122 a (ad C) dignitatem ex A: et CV 123 attellanas V, actella-
 nas C, cf. v. 185. 198 plurimae 124 actoris tili A 125 mimos A
 126 eum A: hoc est eum C, hoc interest eum V tum A: tamen CV 127 impet
 A 128 pericula AV, periclam C, corr. Dziatzko 130 contraria A arguntur A
 131 uitia V¹, uicia C capessenda AC 134 ad cunctas res etiam tum recentius
 idem CV, adeo ut ad has res etiam tum recentes idem A 135 fabularum suarum
 CV 136 stratariae aut A quietiores A

ex utroque actu consistentes. comoedia per quatuor partes diuiditur, 5
 prologum protasin epitasin catastrophem: est prologus uelut praefatio
 quaedam fabulae (in quo solo licet praeter argumentum aliquid ad po-
 140 pulum uel ex poetae uel ex ipsius fabulae uel actoris commodo loqui),
 protasis primus actus initiumque est dramatis, epitasis incrementum pro-
 cessusque turbarum ac totius ut ita dixerim nodus erroris, catastrophe
 conuersio rerum est ad iucundos exitus patefacta cunctis cognitione
 gestorum.

DE COMOEDIA.

145 Comoedia est fabula diuersa instituta continens affectuum ciuiliū V
 ac priuatorum, quibus discitur quid sit in uita utile, quid contra euitan-
 dum. hanc Graeci sic definiverunt: *κωμῳδία ἐστὶν (ἰδιωτικῶν) πραγ-*
μάτων περιόχη ἀκίνδυνος. comoediam esse Cicero ait imitationem
 uitae, speculum consuetudinis, imaginem ueritatis. comoediae autem a 2
 150 more antiquo dictae, quia in uicis huiusmodi carmina initio agebantur
 apud Graecos (ut in Italia compitaliciis ludicris), admixto pronuntiationis
 modulo, quo dum actus commutantur populus attinebatur: *ἀπὸ τῆς κώ-*
μῆς, hoc est ab actu uitae hominum qui in uicis habitant ob mediocri-
 tatem fortunarum, non in aulis regiis, ut sunt personae tragicae. co- 3
 155 moedia autem, quia poema sub imitatione uitae atque morum
 similitudine compositum est, in gestu et pronuntiatione consistit. comoe- 4
 diam apud Graecos dubium est quis primus inuenerit, apud Romanos
 certum: et comoediam et tragoediam et togatam primus Liuius Andronicus
 repperit. aitque esse comoediam cotidianae uitae speculum, nec 5
 160 iniuria; nam ut intenti speculo ueritatis liniamenta facile per imaginem
 colligimus, ita lectione comoediae imitationem uitae consuetudinisque non
 aegerrius animaduertimus. huius autem originis ratio ab exteris 6

137 utroque A 138 katastrophem V, et tastrophen C¹, trophen A
 140 poeta A fabula A 141 est om. CV 141 procesusque A 142 modus
 143 iandos A titulum om. CV 145 constituta CV 147 diffiniuer A, dif-
 finiere V, diffinire C 147. 48 comodia est in ΠΗΡΙΟΧΗ Α ΚΙΝΑΙΝΟC A, comoedia
 est .g. (g. om. V, cf. v. 120) sequente ras. CV; και πολιτικῶν addi solet, cf. Diom.
 v. 141 149 spectaculum CV¹ imaginem om. ACV¹ a om. CV 151 compita-
 licis AC 152 comutantur A ΑΠΩΤΗCΚΩΜΗC A, ait .g. sequente ras. C,
 litterae erasae V 153 habitent A, habitabant V 155 qui A imitationem A
 morum om. CV 156 similitudinem AC est om. CV gesti A 158 troga-
 tam A 159 atque scil. Cicero (cf. Scheudemantel quaest. Euanth. 16). cohaerent
 § 1 (comoediam — ueritatis) 3. 5, item § 1 (comoedia — ἀκίνδυνος) 2. 4. 6, sed
 ut adiectis et aliis et de Livio uerbis (4) adaptata sint a graeco auctore sumpta

ciuitatibus moribusque prouenit. Athenienses namque Atticam custodientes elegantiam cum uellent male uiuentes notare, in uicos et compita ex omnibus locis laeti alacresque ueniebant ibique cum nominibus singulo-¹⁶⁵rum uitia publicabant; unde nomen compositum, ut comoedia uocaretur.

7 haec autem carmina in pratis mollibus primum agebantur. nec deerant praemia quibus ad scribendum doctorum prouocarentur ingenia, sed et actoribus munera offerebantur, quo libentius iucundo uocis flexu ad dulcedinem commendationis uterentur: caper namque pro dono his da-¹⁷⁰batur, quia animal uitibus noxium habebatur; a quo etiam tragoediae nomen exortum est. nonnulli autem ex amurca, olei faece, quae est

8 umor aquatilis, tragoediam dici uocarique maluerunt. qui lusus cum per artifices in honorem Liberi patris agerentur, etiam ipsi comoedia-¹⁷⁵rum tragoediarumque scriptores huius dei velut praesens numen colere uenerarique coeperunt. cuius rei probabilis ratio extitit. ita enim carmina incohata proferebantur, ut per ea laudes eius et facta gloriosa cele-

9 brari proferrique constaret. tum paulatim fama huius artis increbruit. Thespis autem primus haec scripta in omnium notitiam protulit, postea Aeschylus secutus prioris exemplum locupletavit; de quibus ita Horatius¹⁸⁰ in arte poetica loquitur (275—288).

VI Fabula generale nomen est: eius duae primae partes tragoedia et comoedia. (tragoedia,) si Latina argumentatio sit, praetexta dicitur. comoedia autem multas species habet; aut enim palliata est aut togata aut tabernaria aut Attellana aut mimus aut Rinthonica aut planipedia.¹⁸⁵

2 planipedia autem dicta ob humilitatem argumenti eius ac uilitatem actorum, qui non coturno aut socco nituntur in scaena aut pulpito sed plano pede; uel ideo quod non ea negotia continet, quae personarum in turribus aut in cenaculis habitantium sunt sed in plano atque in humili

3 loco. personati primi egisse dicuntur comoediam Cincius [et] Fa-¹⁹⁰

163 prouenit (pro *in ras.* V²) AV: peruenit C atheniens A 164 ex AV²: et CV¹ 167 mollibus in pratis *Verg. georg. 2, 384* 168 prouocarentur doctorum CV¹ 170 caper nam A¹, nam caper A² 170 dabitur A 171 tragoediae — etiam (174) om. A 172 ortum VC², et ortum C¹ cf. *Varro rer. rust. 1, 64, 1* 175 tragoediarum A, et tragoediarum V diei ACT¹ nomen CV¹ 176 itaque carmina CV¹ 177 et AV²: sed et CV¹ 178 praeferrique A 179 protulit A 180 aeschylus sequitur A publicauit; cf. v. 40; amplificauit *Scheidemantel quaest. Euanth. 15* 182 tragoedia A 183 praetextata V² 185 attellana C rinthonica A 186 nobilitatem CV utilitatem CV 187 utuntur CV² in scaena culis habitantium *omissis quae intercedunt A* 189 habitantium *in ras. (ex -taculis?) et sunt om. A, quae aliam enuntiationis speciem indicant* 190 personatim A egesse A cincius C, cyneius V falicius A

- discus, tragoediam Minucius [et] Prothymus. omnium autem comoedia- 4
rum inscripta ex quatuor rebus omnino sumuntur, nomine loco facto
euentu: nomine, ut Phormio Hecyra Curculio Epidicus; loco, ut Andria
Leucadia Brundisina; facto, ut Eunuchus Asinaria Captiui; euentu, (ut)
195 Commorientes Crimen Heautontimorumenos. comoediarum formae 5
sunt tres: palliatae Graecum habitum referentes; togatae iuxta formam
personarum habitum togarum desiderantes, quas nonnulli tabernarias uo-
cant; Attellanae salibus et iocis compositae, quae in se non habent nisi
uetustatum elegantias.
- 200 Comoedia autem diuiditur in quatuor partes: prologum *πρότασιν* VII
ἐπίτασιν καταστροφῆν. prologus est prima dictio, a Graecis dicta 2
πρῶτος λόγος, uel antecedens ueram fabulae compositionem elocutio.
eius species sunt quatuor: *συστατικός*, commendaticius, quo poeta uel
fabula commendatur; *ἐπιτιμητικός*, relatius, quo aut aduersario male-
205 dictum aut populo gratiae referuntur; *δραματικός*, argumentatiuus, ex-
ponens fabulae argumentum; *μικτός*, mixtus, omnia haec in se conti-
nens. inter prologum et prologium quidam hoc interesse uoluerunt, 3
quod prologus est ubi aut poeta excusatur aut fabula commendatur,
prologium autem est cum tantum de argumento dicitur. *πρότασις* 4
210 est primus actus fabulae, quo pars argumenti explicatur, pars reticetur
ad populi expectationem tenendam, *ἐπίτασις* inuolutio argumenti, cuius
elegantia conecitur, *καταστροφῆ*, explicatio fabulae, per quam euentus
eius approbatur.

191 prothimus A, protimius V, prothintus C 192 scripta sumuntur
CV 193 formio haec ira A; de Hecyra dubitatur gurgulio AV, curgulio C
194 brundisina A¹, brundisina A², brundusina C¹, brundusina C², brundusia V;
cf. de Afrani fabulae titulo Ribbeckius com.² p. 167 195 heautontimorumenos
A, eautontimerumenos (eut. C) CV 196 habitum referentes A: habentes habi-
tum CV 197 ut (et C¹) ante habitum CV quas n. t. uocant post referentes; cf.
Dion. c. X 2 198 saltibus AC 199 fort. uetustas dictorum 200 prologum A,
in prologum CV 201 kaeastrosen A (epit. et prot. hic latine, infra graece ex-
arata A, latine utriusque CV) dictio prima CV 202 ΛΟΓΟΣ A; pro graecis
g. cum ras. C id — elocutio om. A uel Rabbow: ut C, om. V elocutio
g. sequente ras. C; elocutio, (ὁ πρὸ τοῦ δράματος λόγος) Rabbow. cf. quaest.
Plaut. 212 203 quatuor sunt CV CYNATIROC. A, cynthia V, Cintakon
C commendatiuus AC, commentatiuus V qua CV¹ 204 ΕΠΙΤΙΝΗΤΙΚΟΣ.
Relatus A, et g (ras.) sic latus C, relatus cum ras. V; cf. quaest. Plaut. 214
205 ΔΡΑΜΑΤΙΡΟΣ A, erasa (g. C) CV 206 argumenta CV MIRTOC. A, erasa
(g. C) CV 207 inter CV: item A soluerunt A 208 diducitur AC, dedu-
citur V 210 reticetur V² in ras., recietur A, recitatur C 211 fort. qua

- VIII In plerisque fabulis priora ponebantur ipsarum nomina quam poetarum, in nonnullis poetarum quam fabularum; cuius moris diuersi- 215
tatem antiquitas probat. nam cum primum aliqui fabulas ederent, ipsa-
rum nomina pronuntiabantur antequam poetae pronuntiaretur, ne aliqua
inuidia ab scribendo deterreri posset; cum autem per editionem multarum
poetae iam esset auctoritas adquisita, rursus priora nomina poetarum
proferebantur, ut per ipsorum uocabula fabulis attentio acquireretur. 220
- 2 actas diuersis ludis manifestum est inscribi. nam sunt ludorum species
quatuor, quos aediles curules munere publico curant: Megalenses, magnis
dis consecrati, quos Graeci *μεγάλους* appellant; funebres, ad attinendum
populum instituti, dum pompa funeri decreta in honorem patricii uiri
plene instruitur; plebei, qui pro salute plebis eduntur; Apollinares, 225
- 3 Apollini consecrati. in scaena duae arae poni solebant, dextera
Liberi, sinistra eius dei cui ludi fiebant, unde Terentius in *Andria* (726)
- 4 aut ex ara sume hinc verbenas tibi. Vlixen pilleatum semper in-
ducunt, siue quod aliquando insaniam simulauit, quo tempore tectum se
esse uoluit, ne agnitus cogere in bella prodire, seu ob singularem 230
sapientiam, qua tectus munitusque plurimum sociis profuit (huius enim
virtus erat animi semper decipientis ingenium); nonnulli Ithacae incolae
- 5 sicut Locros pilleatos fuisse commemorant. Achilles sicut Neoptolomi
personae diademata habent, quamuis numquam regalia sceptrata tenuerunt;
cuius argumenti probatio talis inducitur, quod numquam cum reli- 235
qua Graeciae iuuentute ad gerenda cum Troianis bella sacramenta
coniurationis inierunt nec umquam sub Agamemnonis imperio fuerunt.
- 6 comicis senibus candidus uestitus inducitur, quod is antiquissimus fuisse
memoratur; adolescentibus discolor attribuitur. serui comici amictu exiguo
teguntur paupertatis antiquae gratia uel quo expeditiores agant. para- 240
siti cum intortis palliis ueniunt. laeto uestitus candidus, aerumnoso ob-
soletus, purpureus diuiti, pauperi foenicus datur. militi clamis pur-

214 im A 215 modis A 216 ipsa A 217 poetae A, in ras. V²: fa-
bula C 218 a CV 220 fabulis om. CV¹ attenta A ante corr. 221 actos
CV¹ inscribis A 222 quod ediles cui ules A numere post ras. A
223 ΜΕΠΟΥΚΙΟΥΚ· A, erasa (addito .g. C) CV actenendum C, detinendum V
224 patri iuri A 225. 26 plebei — consecrati om. CV¹ appollinares apollini
consecrati A 227 diei A cuius CV 228 ex ara hinc sume (summe V) uer-
benas ubi CV, exami sume hinc ubi A semper palliatum CV 231 sociis: se-
cus A 232 uirtutis 233 pilleatus A, palliatos CV sicut: si A, sed et C, siue
in ras. V² 234 persona AC² sceptrata C, septua A 236 iuuentutem A
237 inere CV (inief A) 239 narratur CV 240 integuntur CV 241 cum in
intortis A 242 fenetus C, reuetus V multici A purpurea (ea in ras. 2
m. V, -ea est C) om. A

purea, puellae habitus peregrinus inducitur. leno pallio colore uario
 utitur, meretrici ob avaritiam luteum datur. syrmata dicta sunt 7
 245 ab eo quod trahuntur, quae res ab Ionica luxuria instituta est; eadem
 in luctuosis personis incuriam sui per negligentiam significant. aulaea 8
 quoque in scaena intexta sternuntur, quod pictus ornatus ex Attalica
 regia Romam usque perlatus est. pro quibus siparia aetas posterior ac-
 cepit; est autem mimicum uelum, quod populo obsistit dum fabularum
 250 actus commutantur. diuerbia histriones pronuntiabant; cantica 9
 uero temperabantur modis non a poeta sed a perito artis musicae factis.
 neque enim omnia isdem modis in uno cantico agebantur, sed saepe
 mutatis, ut significant qui tres numeros in comoediis ponunt, qui [tres]
 continent 'mutatis modis cantici'. eius qui modos faciebat nomen 10
 255 in principio fabulae et prope scriptoris et actoris superponebatur. huius- 11
 modi carmina ad tibias fiebant, ut his auditis multi ex populo ante
 dicerent quam fabulam acturi scaenici essent quam omnino spectatoribus
 ipsius antecedens titulus pronuntiaretur. agebantur autem tibiis paribus
 (id est dextris aut sinistris) et imparibus: dextrae autem tibiae sua gra-
 260 uitate seriam comoediae dictionem praenuntiabant, sinistrae [Serranae]
 acuminis leuitate iocum in comoedia ostendebant; ubi autem dextra et
 sinistra acta fabula inscribebatur, mixtim ioci et grauitates denuntia-
 bantur.

243 puella A   244 ob: bus A   syrinata A, serinata C   245 iocinica A,
 scenica CV¹ (ob scenicam V²)   246 significabant CV¹   247 cena AV², sce-
 nas C, scenus V¹   intexta A: in terram CV   quid A, qui V   atalica A,
 actalia C   248 sipatria C, suppar V¹, suprema V²   posteriora A   249 est:
 ea A   nomicum A, inimicum C², minutum V¹; Paulus 341 siparium genus
 uel mimicum   250 deuerbia AC, de umbra in ras. V²   lustriones A
 251 poetas A   sed om. A   252 sed om. A   253 tres notas Ritschl op. 3, 46
 qui tres A: quae res CV   254 continet AC   modos AV²   qui A: qui
 eius modi CV   faciebat in ras. V², faciunt C   255 et pro A, pro C, et V
 superponebantur AC   256 adeo ante carmina CV   e V, et C   257 disce-
 rent   qua omnino A   259 et imparibus post paribus   tibiae: lithae A
 260 dilectionem A   pronuntiabant (-at C)   serranae A, sertane C   261 et
 om. CV¹

XIII. E LIBRO GLOSSARVM.

I

1. Comoedia. historia tragoedia.
comoediae. cantica agrestia graece.
2. comoedia est quae res privatorum et humilium personarum comprehendit non tam alto ut tragoedia stilo sed mediocri et dulci.
3. comoedia est quae privatorum hominum continet acta. comoediam 5
autem invenisse Thalam unam ex Musis poetae finxerunt. dicta
autem comoedia sive a loco, quia circum pagos agebatur, quos Graeci
comas vocant, sive a comessatione: solebant enim post cibum ho-
mines ad eos audiendos venire. 4. sed prior ac vetus comoedia ridi-
cularis extitit. postea civiles vel privatas adgressa materias in dictis 10
atque gestu universorum delicta corripiens in scaenam proferebat, nec
vetabantur poetae pessimum quemque describere vel cuiuslibet pec-
cata moresque reprehendere. auctor eius Susarion traditur. 5. sed
in fabulas primi eam contulerunt <non> magnas, ita ut non exce-
derent in singulis versus trecenos. 6. postea autem omissa maledi- 15
cendi libertate privatorum hominum vitam cum hilaritate imitabantur,
admonentes quid adpetendum quidve cavendum esset. 7. Romae
tragoedias comoediasque primus egit idemque etiam composuit Livius
Andronicus duplici toga infulatus. apud Romanos quoque Plautus
comoediae choros exemplo Graecorum inseruit. 20
8. comoedi sunt qui privatorum hominum acta dictis aut gestu canebant
atque supra virginum et amores meretricum in suis fabulis ex-
primebant.

II

9. Tragoedia est quae res publicas amplissimas et regum historias con-
tinet. tragoediam autem a Melpomene Musa asserunt poetae inven- 25

XIII *Edidit haec Usener Mus. Rhen. XXVIII 418 codicibus usus Bernensi (B) Monacensi (M) Sangallensi (G), e quibus pauca enotabo orthographicis omissis*

I 3 in mg. ESIDOR B IS M om. G 'pro Isidoro Placidus nominandus erat auctor' Usener, *Isid. Or.* 8, 7 6 talem BM 7 quos BG: quas M 9 sed —
17 Romae om. M 10 privales G 12 betabatur BG 'nec vetabatur eis' *Isid.* 8, 7
describere *Isid.*: discrimine BG cuilibet BG: corr. *Isid.* 13 aorion BG
14 non suppl. Usener 15 singulos versus (versos B, pr. G) tricenos BG: corr. *idem*
16 imitabant BG 19 infulatus B, incolatus GM, cf. v. 32 et Charisius
p. 127, 12 *Bibaculus* 'duplici, inquit, toga involutus' 21—23 eadem *Isid.* 18, 46
II e codicibus GM, nisi quod § 9. 10. 12 desunt in M

tam. dicta autem est, ut quidam ferunt, a trago hoc est hircō, quod initio canentibus praemium erat hircus. 10. iam dehinc tragoedia per insequentes poetas multum florem adeptā est in choris in canticis et in argumentis fabularum ad veritatis imaginem fictis. 11. tragoedias autem Ennius fere omnes ex graecis transtulit, plurimas (ex) Euripideis, nonnullas Aristarchiis. tragoedias comoediasque primus egit idemque etiam composuit Livius Andronicus duplici toga infulatus. 12. tragoedorum coturni sunt, quos quidam etiam calones appellarunt.

XIV. DE COMOEDIA DORICA.

1. Aristot. Poet. c. 3 p. 1448 a 29 διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωιδίας καὶ τῆς κωμωιδίας οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν γὰρ κωμωιδίας οἱ Μεγαρεῖς οἳ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας (ἐκείθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς πολλῶι πρότερος ὢν Χιονίδου καὶ Μάγνητος), καὶ τῆς τραγωιδίας ἐνιοὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ποιοῦμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναῖοι δὲ δῆμους, ὡς κωμωιδούς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας ἀλλὰ τῆι κατὰ κώμας πλάνηι ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστικως, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν.

2. Athen. XIV 621 d παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιός, ὡς φησὶ Σωσίβιος, οὐκ ἄγαν σπουδαῖος, ἅτε δὴ κἀν τοῖς τὸ λιτὸν τῆς Σπάρτης μεταδιωκούσης. ἐμμεῖτο γὰρ τις ἐν ἐπιτελεί τῆι λέξει κλέπτοντάς τινας ὁπώραν ἢ ξενικὸν ἱατρῶν τοιαυτὴ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν (Π 348 Kock) . . . ἐκαλοῦντο δ' οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς Λάκωσι δικηλισταί, ὡς ἂν τις σκευοποιούς εἶπη καὶ μιμητάς. τοῦ δὲ εἶδους τῶν δικηλιστῶν πολλαὶ κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγορίαι. Σικυώνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοῖς καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδάλους, οἳ δὲ φλύακας, ὡς Ἴταλοί, σοφιστάς δὲ οἱ πολλοί, Θηβαῖοι δὲ τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζειν εἰωθότες ἐθελοντάς (?) . . . Σῆμος δ' ὁ Δήμιος ἐν τῷ Περὶ παιάνων· οἱ

28 fort. i. e. canticis 30. 31 plurimas Euripides et aristarchus GM: corr. Usener 31 primus G: ennius primus M 32 composuit libius G: om. M infolatus M 33 quidam Isid. 19, 34: quidem GM calones Isid. l. s.: colo-

αὐτοκάβδαλοι, γησί, καλούμενοι ἐστεφανωμένοι κιττωὶ σχέδην ἐπέβαινον ῥήσεις· ἕτερον δὲ ἱαμβοὶ ὠνομάσθησαν αὐτοὶ τε καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, γησί, καλούμενοι προσωπεῖα μεθνόντων ἔχουσιν καὶ ἐστεφάνωνται, χειρῖδας ἀνθινὰς ἔχοντες· κιττωὶ δὲ χρωῶνται μεσολεύκοις καὶ περιέζωνται ταραντῖνον (ἢ ταραντινίδιον) καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν· σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες

ἀνάγεται εὐρυχωρίαν ποι-
εἶτε τῷ θεῷ· ἐθέλει γὰρ
[ὁ θεὸς] ὀρθὸς ἐσφνδωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ γαλλοφόροι, γησί, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσιν, προσκόπιον δ' ἐξ ἐρπύλλον περιτιθέμενοι καὶ παιδέρωτος ἐπάνω τοῦτου ἐπιτίθενται στέφανον δασὺν ἴων καὶ κιττωῦ· καννάκας τε περιβεβλημένοι παρίρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου οἱ δὲ κατὰ τὰς μέσας θύρας, βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες

σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαίζομεν,
ἄπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλωι μέλει,
καινὰν ἀπαρθέρευτον, οὐ τι ταῖς πάρος
κεκρημέραν ὠιδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

εἶτα προτρέχοντες ἐτώθαζον οὐς δὴ προείλουντο, στάδην δὲ ἐπραττον . . . ὁ δὲ γαλλοφόρος ἰθὺ βαδίζων (ἰθυμβίζων Voelker) καταπασθεῖς αἰθάλωι.

Hesych. δίκηλον· γάσμα, ὄψις, εἶδωλον, μιμημα· ὄθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ Λάκωσι δικηλίκτας. Plut. Ages. 21, ubi Callippides tra-goedus cum molestus esset, contemptum rex ἀλλ' οὐ σύ γε, inquit, ἔσσι Καλλιπίδας ὁ δεικηλίκτας; cf. Weber Quaest. Lacon. p. 32. 45.

Hesych. et Phot. Suid. ἰθύφαλλοι· οἱ ἐπίορκοι (corrupte, οἱ ἔφοροι τοῦ Διονύσου interpol. Suid.) καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ γαλλῷ, γυναικίαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δὲ (γαλλὸς Phot.) ὅτι μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὅτι δὲ τὸ ποίημα τὸ ἐπὶ τῷ ἰσταμένῳ γαλλῷ αἰδόμενον. idem εἰθύφαλλοι. Eust. 1413, 37 Αἴλιος δὲ Διονύσιος καὶ τοῦ ἰθύφαλλος τὴν ἀρχὴν διὰ διαθόγγου γράφει, ὃ δηλοῖ, γησί, αἰδοῖον ἐντεταμένον καὶ αἶσμα Διονυσιακὸν Ἀθήνησι καὶ ἑταιρικὸν δέ, τουτίσσι γίλον ταῖς ἑταιρίσιν, αἱ καὶ ἀναβεισίφαλλοι γεροντύμως λέγονται παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ. Πανσανίας δὲ διὰ διαθόγγου γράφων καὶ αὐτός γησί, ὅτι εἰθύφαλλος αἰδοῖον, καὶ ὁ πρόχειρος εἰς συνουσίαν, καὶ ὠιδὴ ὑπόκενος. cf. Harpoc. p. 100, 22. An. Bekk. 246, 19 (Etym.

gen. p. 100 Mill) εἰθύγαλλοι· εἶδος οἰδῆς ὄρχημένης. ἔστι δὲ καὶ αἰδοῖον δερμάτινον, καὶ τελετὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τῆς κωκυτοῖ (an Κοτυτοί?) ἀγομένη.

Hesych. αὐτοκάβδαλα· αὐτοσχέδια ποιήματα, εὐτελεῖ. An. Bekk. 467, 12 ex Eupolidis Maricante.

SICYONII cf. TEST. 2

3. Honestus A. P. XI 32

Μοῖσης νουθεσίην φιλοπαλμονος εὕρειτο Βάκχος,
ὃ Σικυῶν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων Χαρίτων·
δι, γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον ἐν τε γέλωτι
κέντρον· χῶ μεθύων ἀστὸν ἔσωφρόνισεν.

MEGARENSES

4. Aristot. Poet. c. 3 v. TEST. 1.

5. Arist. Eth. Nic. IV 6 p. 1123a 21 ἐν γὰρ τοῖς μικροῖς τῶν δαπανημάτων πολλὰ ἀναλίσκει (ὁ βάνανσος) καὶ λαμπρύνεται παρὰ μέλος, οἷον ἱρανιστὰς γαμικῶς ἑστιῶν καὶ κωμικοῖς χορηγῶν ἐν τῆι παρόδῳ πορφυράν εισφέρων, ὡσπερ οἱ Μεγαρεῖς. ubi schol. anon. p. 186, 9 Heylbut: σύνηδες ἐν κωμωδίαι παραπετάσματα δέρρεις ποιεῖν, οὐ πορφυρίδας. Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασι (. . . . Εὐπολις Προσπαλτικοῖς) 'τὸ δεῖν' ἀκούεις; 'Ἡράκλεις, τοῖτ' ἔστι σοὶ τὸ σκῶμ' ἀσελγῆς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα ψυχρὸν· γελᾷ (γὰρ, ὡς) ὄρᾳς τὰ παιδία'. διασφύρονται γὰρ οἱ Μεγαρεῖς ἐν κωμωδίαι, ἐπεὶ καὶ ἀντιποιοῦνται αὐτῆς ὡς παρ' αὐτοῖς πρῶτον εὐρεθείσης, εἴ γε καὶ Σουσαρίων ὁ κατάρξας κωμωδίας Μεγαρεῖς. ὡς γορτικοὶ τοίνυν καὶ ψυχροὶ διαβάλλονται καὶ πορφυρίδι χρώμενοι ἐν τῆι παρόδῳ. καὶ γοῖν (l. γὰρ) Ἀριστοφάνης ἐπισκώπτων αὐτοὺς λέγει πον (Vesp. 58) 'μηδ' αὐ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον'. ἀλλὰ καὶ Ἐκφαντίδης παλαιότατος ποιητῆς τῶν ἀρχαίων ψηοὶ 'Μεγαρικῆς κωμωδίας ἄσμα δίειμαι ἀσχνρόμενος τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν'. δείκνυται γὰρ ἐκ πάντων τούτων ὅτι Μεγαρεῖς τῆς κωμωδίας εὕρεται. cf. schol. Arist. Vesp. 58.

6. Ps. Diogen. III 88 γέλως Μεγαρικός· ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων. ἤχημασε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμωδία ἐπὶ χρόνον, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι ἐγέλων.

Megaricam comoediam nullam fuisse olim contendebat vWilamowitz Hermae IX 326 sqq. at vide idem quae dixit Comment. metr.

ΜΑΙΣΩΝ

7. Athen. XIV 659 a Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος τὸν μαίσιωνα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἶεται κεκληῖσθαι, οἷον τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσιων γέγονεν κωμωδίας ὑποκριτῆς Μεγαρέως τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ προσωπεῖον εὔρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Μαίσιων, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ Περὶ προσώπων, εὔρειν αὐτὸν φάσκων καὶ τὸ τοῦ θεράποντος πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου. καὶ εἰκότως καὶ τὰ τούτοις πρέποντα σκώμματα καλεῖται Μαίσιωνικά. . . τὸν δὲ Μαίσιωνα Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Τίμαιον ἐκ τῶν ἐν Σικελίαι φησὶν εἶναι Μεγάρων καὶ οὐκ ἐκ τῶν Νισαίων. cf. Hesych. Μαίσιωνα· μάγειρον. ἄλλοι βορὸν, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. Athen. l. s. ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον μαίσιωνα, τὸν δ' ἐκτόπιον τέττιγα (Hesych. s. τέττιξ). recte Chrysippus, nec ab Maesone nomen accepit persona, sed μαίσιων i. q. Manducus est (Dieterich Pulcin. p. 87), nec differt multum ab Mattone, cuius heroum apud Spartanos fuisse Polemo testatur (Athen. II 39c. IV 173 f). omitto Philodemi in Rhetoricis verba I 189, 13 Sudh, quae sic ut edita sunt intellegi nequeunt. de Maesonis qui ferebatur versiculo ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν ἄχαιοί cf. Crusius Philol. suppl. vol. VI 275. ceterum Τέττιξ ille aliter explicatur apud Clem. Alex. Protr. I 1: Ἑλλησι δ' ἐδόκει ὑποκριτῆς γεγονέναι μουσικῆς. aliter etiam, nec recte opinor, Dieterich l. s. p. 39.

ΤΕΛΛΗΝ (ΤΟΛΥΝΟΣ)

8. Etym. genuin. Τολύνιον· τὸ καλούμενον Κρατίνειον μέτρον πολυσύνθετον. καλεῖται καὶ Τολύνιον ἀπὸ τοῦ Μεγαρέως Τολύνου· ἐστὶ δὲ προγενέστερος Κρατίνου. ubi Τελλήνειον probabiliter correxit Meinekios. quod si verum est, nec comicus fuit poeta nec Cratino antiquior. Τέλλην enim tibicin fuit Epaminondae aequalis (Plut. Apophthegm. Epam. 20 p. 193 f), in quem distichon scripsit Leonidas Tarentinus (A. P. VII 719), τὸν πρᾶτον γνόντα γελοιομελεῖν i. e. tibiatarum cantu voces alienas ridicule imitari. carmina eius memorantur Zenob. vulg. I 45. II 15 (μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος). cf. v Wilamowitz Ind. lect. Gryph. 1880/81 p. 8. nomen autem Τόλυνος male fictum ex vocabulo Τολύνειον, hoc vero corruptum ex Τελλήνειον.

de Susarione v. infra cap. XV.

XV. DE COMOEDIAE ATTICAE PRIMORDIIS.

ΣΟΥΣΑΡΙΩΝ

1. Clem. Alex. Strom. I 16, 79 p. 365 P *καὶ μὴν Ἰαμβον μὲν ἐπε-
νόησεν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, χολὸν δὲ Ἰαμβον Ἰππῶναξ ὁ Ἐφέσιος,
καὶ τραγωιδίαν μὲν Θέσπις ὁ Ἀθηναῖος, κωμωιδίαν δὲ Σουσαρίων ὁ
Ἰκαριεύς.* cf. schol. Dion. Thr. Cramerii An. Ox. IV 316 *καὶ εὑρέθη
ἢ μὲν τραγωιδία ὑπὸ Θεσπιδὸς τινος Ἀθηναίου, ἢ δὲ κωμωιδία ὑπὸ
Ἐπιχάρμου ἐν Σικελίαι, καὶ ὁ Ἰαμβος ὑπὸ Σουσαρίωνος κτλ.*

2. Diomedes p. 488, 23 K (supra p. 58) *poetae primi comici fuerunt
Susarion Mullus et Magnes. hi veteris disciplinae iocularia quaedam
minus scite ac venuste pronuntiabant.* v. e libro glossarum supra p. 72, 9.

3. Susarionem Megarenssem finxerunt veteres quidam nimis docti,
fuisse qui hanc fabulam aut spernerent aut ignorarent, versiculi docent
qui illius nomine ferebantur quattuor vel quinque. hos igitur hoc loco
proponendos censui.

*ἀκούετε λεῶι Σουσαρίων λέγει τάδε,
υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος
κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ᾧ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.*

habent Stob. fl. 69, 2 v. 1. 3—5. Diomed. p. 488, 26 (supra p. 58) v. 1
inde ab Σουσαρίων, tum 3. 4. schol. Dion. Thr. p. 748 B (supra p. 14)
*πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρον κωμωιδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο.
οὗ τὰ μὲν δράματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἢ τρεῖς Ἰαμβοὶ τοῦ πρῶ-
του δράματος ἐπὶ μνήμη φέρονται. εἰσὶ δὲ οἷτοι ἀκούετε... ἄνευ
κακοῦ.* inde eadem fere Tzetzes Cram. An. Par. I 3 et prooem. Ambros.
(supra p. 27), quo altero loco sic: *τῆς οὖν κωμωιδίας τῆς καλουμένης
πρώτης πρῶτος καὶ εὑρετὴς γέγονεν ὁ Μεγαρεὺς Σουσαρίων ὁ Τρι-
ποδίσκιος, υἱὸς ᾧν Φιλίνου, ὃς φαίλην γυναικὶ συνοικῶν ἀπολιπού-
σῃ αὐτὸν Διονυσίων ἡγμένων εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον τὰ τέσσαρα
Ἰαμβεῖα ταυτὶ ἀνεφθέγγετο, ἃ μόνα τῶν ἐκείνου συγγραμμάτων ἐφεύ-
ρηται τῶν ἄλλων ἀπάντων ἠφανισμένων ἀκούετε... ἄνευ κακοῦ.*
similiter Tzetzes Cram. An. Ox. III 336. denique schol. Ar. Lys. 1038
ἐν παροιμίαι τοῦτο ἔλεγον ἀκακὸν γυναῖκες... ἄνευ κακοῦ, inde
Suid. οὔτε σὺν πανωλίθροισι et τούπος.

deest igitur v. 2 apud Stobaeum et Diomedem, fuit in eo libro
unde scholia Dionysiana compilata erant. nec casu deesse versum inde
deest igitur v. 2 apud Stobaeum et Diomedem, fuit in eo libro
unde scholia Dionysiana compilata erant. nec casu deesse versum inde

bene atticos (ἀκούετε λεῶι cf. Plut. Thes. 13) certe non Megarensem existimabat sed Icarientem (inde v. 3 ὧ δῆμοίται): dorice enim scripsisset. itaque falsarius interpolatorem nactus est. incerta res de v. 5, quem unus servavit Stobaeus, fortasse ex alio poeta scaenico additum. — de varia versuum corruptela otiosum est verba facere.

4. Suidas *Ἐπίχαρμος* — ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη 5' διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις *Εὐέτης* καὶ *Εὐξενίδης* καὶ *Μύλλος* (*Μύλος* codd) ἐπεδείκνυντο. e quibus *Euetes* tragicus potius videtur, si quidem in titulo CIA II 977 a quod legitur . . ΕΤΗΣ I suppleri non potest nisi *Εὐέτης* α'. positus autem hic in victorum tabula inter Aeschylum et Polyphrasmonem. *Euxenidae* vel nomen ignotum. *Myllus* vero a *Diomede* (supra p. 58) cum *Susarione* et *Magnete* inter primos poetas comicos refertur, sed ipse potius ridendi fuit causa quam risus auctor. Hesych. *Λύλιος* ἢ *Μύλλος*· οὗτος ἐπὶ μωρίαὶ ἐκωμωδεῖτο. hinc interpolata glossa Photii *Λίλλος*· ποιητὴς ἐπὶ μωρίαὶ κωμωδοῦμενος. Zenob. vulg. V 14 *Μύλλος* πάντ' ἀκούων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωμότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκούόντων. μέμνηται αὐτῆς *Κρατῖνος* ἐν *Κλεοβουλῖναις*. ἐστὶ δὲ καὶ κωμωιδῶν ποιητὴς ο *Μύλλος*. e *Cratini* versiculi mala interpretatione *Myllus* poeta natus videtur. nomen vero non a *μύλλειν* verbo obscaeno ductum (*Wilamowitz Hermae IX 337*), sed *μυλλός* i. q. *κυλλός* vel *στρεβλός*; *διεστραμμένος τὴν ὄψιν*, alio oculis alio mente conversus.

XVI. VARIA DE COMOEDIA TESTIMONIA.

1. *Aristot. Poet. c. 4 p. 1448b 34* ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν (μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὐ' ἄλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν), οὕτως καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ *Μαργίτης* ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ ἡ *Ἰλιάς* καὶ ἡ *Ὀδύσσεια* πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανείσης δὲ τῆς τραγωδίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν *λάμβων* κωμωδοποιοὶ ἐγίνοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν *ἐπῶν* τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς εἶδεσιν ἰκανῶς ἢ οὐ, αὐτό τε

καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ θιάτρα, ἄλλος λόγος. γενομένης οὖν ἀπ' ἀρχῆς ἀντοσχεδιαστικῆς, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κωμωδία καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ γαλλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ηὐξήθη προαγόντων ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῖσα ἡ τραγωιδία ἐπαίσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὐτῆς φύσιν. tum postquam de tragoediae incrementis dixit, pergit c. 5 p. 1449 a 30: ἡ δὲ κωμωδία ἐστὶν ὥσπερ εἶπομεν μίμησις φανλοτέρων μὲν οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μίριον· τὸ γὰρ γελοῖον ἐστὶν ἀμάρτημά τι καὶ αἰσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον εὐθύς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἀνευ ὀδύνης. αἱ μὲν οὖν τῆς τραγωιδίας μεταβάσεις καὶ δι' ὧν ἐγένοντο οὐ λεληθάσιν, ἡ δὲ κωμωδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμωιδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθειλονταὶ ἦσαν. ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχοίσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ κλίθην ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἠγγνόηται· τὸ δὲ μῦθους ποιῆν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις· τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐξ Σικελίας ἦλθε, τῶν δὲ Ἀθηνησιν Κράτης πρῶτος ἤρξεν ἀγόμενος τῆς λαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιῆν λόγους καὶ μῦθους.

de comoedia antiquissima vasis potissimum adhibitis plura sciri possunt, cf. Poppelreuter De com. Att. primordiis Berol. 1893. AKoerte Jahrb. des arch. Inst. VIII (1893) p. 61. Bethe Prolegom. p. 48.

2. Poll. IV 109 ὁ δὲ κωμικὸς χορὸς τέτταρας καὶ εἴκοσιν ἦσαν οἱ χορευταί, ζυγὰ ἕξ, ἕκαστον δὲ ζυγὸν ἐκ τεττάρων, στοῖχοι δὲ τέτταρες, ἕξ ἄνδρας ἔχων ἕκαστος στοῖχος. cf. schol. Ar. Av. 297. Ran. 354. de choro bipertito schol. Ar. Eq. 589.

idem ibid. 111 τῶν δὲ χορικῶν αἰσμάτων τῶν κωμικῶν ἐν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἃ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θιάτρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγη. ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιῶσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἐστίν. de parabasi v. supra p. 4. 22 cum adnot. Hephaest. p. 135, 5. 139, 13.

idem ib. 118 de actorum habitu. 143 --154 de personis.

3. [Xen.] Rep. Athen. II 18 κωμωιδεῖν δ' αὖ καὶ κακῶς λέγειν τὸν μὲν δῆμον οὐκ ἐῷσιν, ἵνα μὴ αὐτοὶ ἀκούωσι κακῶς, ἰδίαὶ δὲ (καὶ) κελεύουσιν εἴ τις τινα βούλεται, εὐ εἰδότες ὅτι οὐχὶ τοῦ δήμου ἐστὶ

κῶν κωμωιδουῦνται καὶ οὐδ' οὗτοι ἐὰν μὴ διὰ πολυπραγμοσύνην καὶ διὰ τὸ ζητεῖν πλεον τι ἔχειν τοῦ δήμου· ὥστε οὐδὲ τοὺς τοιούτους ἄχθονται κωμωιδουμένους. cf. Platonius I 2 (supra p. 3).

4. Cicero apud August. de civ. d. II 9 (Cic. Rep. IV 11): *nunquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent. et Graeci quidem antiquiores vitiosae suae opinionis quamdam convenientiam servaverunt, apud quos fuit etiam lege concessum, ut quod vellet comoedia de quo vellet nominatim diceret . . . . quem illa non attigit vel potius quem non vexavit? cui pepercit? esto, populares homines improbos, in re publica seditiosos, Cleonem Cleophontem Hyperbolum laesit . . . sed Periclem, cum iam suae civitati maxima auctoritate plurimos annos domi et belli praefuisset, violari versibus et exagitari in scaena non decuit.*

5. Horatius AP 281 postquam de Thespide et Aeschylo dixit:

*successit vetus his comoedia non sine multa
laude: sed in vitium libertas excidit et vim
dignam lege regi. lex est accepta chorusque
turpiter obticuit sublato iure nocendi.*

6. Schol. Ar. Ach. 67 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος (a. 437/6). οὗτος ὁ ἄρχων ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ (ὀνομαστὶ) κωμωιδεῖν, γραφὴν ἐπὶ Μορυχίδου (a. 440/39). ἴσχυσε δὲ ἐκείνόν τε τὸν ἐνιαυτὸν καὶ δύο τοὺς ἐξῆς ἐπὶ Γλαυκίνου τε (a. 439/8) καὶ Θεοδώρου (a. 438/7), μεθ' οὓς ἐπ' Εὐθυμένους κατελύθη. cf. schol. Nub. 31. Ran. 501. Vesp. 1291.

7. Arist. Ach. 1150 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφεὶ τὸν μελέων ποιητὴν ὡς μὲν ἀπλῶι λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς· ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον. ubi scholia: ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι μὴ δεῖν κωμωιδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληφόμενοι τὸν καιρὸν (χορὸν Suidas), καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπέινων. ἐχορήγει δὲ ὁ Ἀντίμαχος τότε ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα. legis Antimacheae memoria ex falsa poetae interpretatione nata.

8. Schol. Ar. Av. 1297 Συρακοσίῳ· οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα . . . δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμωιδεῖσθαι ὀνομαστὶ τινα, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησὶ 'ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι· ἀφείλετο γὰρ κωμωιδεῖν οὓς ἐπεθύμουν' (in quibus nihil certum nisi hoc, anapaestos fuisse fortasse e parabasi petitos). de Syracosii rogatione omnia pendent e Phrynichi versibus recte interpretandis; nos quid poeta dixerit ignoramus.

9. Quintil. X 1, 65 *antiqua comoedia cum sinceram illam sermonis attici gratiam prope sola retinet tum facundissimae libertatis est, in insectandis vitiis praecipua, plurimum tamen virium etiam in ceteris partibus habet. nam et grandis et elegans et venusta, et nescio an nulla, post Homerum tamen, quem ut Achillem semper excipere par est, aut similior sit oratoribus aut ad oratores faciendos aptior. plures eius auctores, Aristophanes tamen et Eupolis Cratinusque praecipui. Dionys. de imit. p. 22 Usener: τῶν δὲ κωμωιδῶν μιμητέον τὰς λεκτικὰς ἀρετὰς ἀπάσας· εἶσι γὰρ καὶ τοῖς ὀνόμασι καθαροὶ καὶ σαφεῖς καὶ βραχεῖς καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ δεινοὶ καὶ ἰθικολοί (cf. Quintil. XI 3, 74), Μενάνδρου δὲ καὶ τὸ πραγματικὸν θεωρητέον. cf. Plinius ep. VI 21 de Vergilio Romano, simili auctore usus ac Dionysius et Quintilianus: nunc primum se in vetere comoedia, sed non tamquam inciperet, ostendit. non illi vis non granditas non subtilitas non amaritudo non dulcedo non lepos defuit; ornavit virtutes, insectatus est vitia, fictis nominibus decenter, veris usus est apte.*

10. Horatius sat. I 4, 1

*Eupolis atque Cratinus Aristophanesque poetae
atque alii quorum comoedia prisca virorumst,
si quis erat dignus describi, quod malus ac fur,
quod moechus foret aut sycarius aut alioqui
famosus, multa cum libertate notabant.*

cf. [Dionys.] Art. rhet. p. 57, 19 Us. ἡ δὲ γε κωμωιδία ὅτι πολιτεύεται ἐν τοῖς δράμασι καὶ φιλοσοφεῖ, ἡ τῶν περὶ Κρατῖνον καὶ Ἀριστοφάνην καὶ Εὐπολίην, τί δεῖ καὶ λέγειν; Velleius I 16, 3 una (aetas illustravit) priscam illam et veterem sub Cratino Aristophane et Eupolide comoediam.

10. Horat. sat. II 3, 11

*quorsum pertinuit stipare Platona Menandro,
Eupolin Archilochum, comites educere tantos?*

11. Plut. Quaest. conv. VII p. 711f τῶν δὲ κωμωιδῶν ἡ μὲν ἀρχαία διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἀνάρμοστος ἀνθρώποις πίνουσιν. ἡ τε γὰρ ἐν ταῖς λεγομέναις παραβάσειν αὐτῶν σπουδὴ καὶ παρρησία λίαν ἀκρατός ἐστι καὶ σύντονος, ἡ τε πρὸς τὰ σκώμματα καὶ βιομολοχίας εὐχέρεια δεινῶς κατάκορος καὶ ἀναπιπταμένη καὶ γέμουσα ῥημάτων ἀκόσμων καὶ ἀκολάστων ὀνομάτων· ἐτι δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς

παρ' Εὐπόλιδι καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλάτωνι καὶ ὁ Λάμπων παρὰ Κρατίνωι καὶ τῶν κωμοιδουμένων ἕκαστος· ὥστε γραμματοδιδασκαλεῖον ἡμῖν γίνεσθαι τὸ συμπόσιον ἢ κωφὰ καὶ ἄσημα τὰ σκώμματα διαφέρεσθαι. sequitur Menandri laus, cf. Plut. Comp. Aristoph. et Menandri, quam Aristophanis reliquiis praepositam invenies.

12. Dio Prus. or. Tars. 1, 9 (I 299 Arnim) Ἀθηναῖοι γὰρ εἰωθότες ἀκούειν κακῶς καὶ νῆ Δία ἐπ' αὐτὸ τοῦτο συνιόντες εἰς τὸ θέατρον ὡς λοιδορηθησόμενοι καὶ προτεθεικότες ἀγῶνα καὶ νίκην τοῖς ἄμεινον αὐτὸ πράττουσιν, οὐκ αὐτοὶ τοῦτο εὐρόντες ἀλλὰ τοῦ θεοῦ συμβουλεύσαντος, Ἀριστοφάνους μὲν ἤκουον καὶ Κρατίνου καὶ Πλάτωνος, καὶ τούτους οὐδὲν κακὸν ἐποίησαν. ἐπεὶ δὲ Σωκράτης ἄνευ σκηνῆς καὶ ἰκρίων ἐποίει τὸ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα, οὐ κορδακίζων οὐδὲ τερετίζων, οὐχ ἐπέμειναν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὑφορώμενοι καὶ δεδιότες τὸν δῆμον ὡς δεσπότην ἐθώπευον, ἡρέμα δάκνοντες καὶ μετὰ γέλωτος, ὥσπερ αἱ τιτθαὶ τοῖς παιδίοις, ὅταν δέη τι τῶν ἀηδεστέρων πιεῖν αὐτά, προσφέρουσι μέλιτι χρίσασθαι τὴν κύλικα. τοιγαροῦν ἔβλαπτον οὐχ ἦττον ἢπερ ὠφέλουν, ἀγερωχίας καὶ σκωμμάτων καὶ βωμολοχίας ἀναπιμπλάντες τὴν πόλιν. ὁ δὲ φιλόσοφος ἤλεγχε καὶ ἐνουθέτει.

13. Hermog. Περὶ μεθόδου δεινότητος c. 34 Περὶ τοῦ κωμικῶς λέγειν. Τοῦ κωμικῶς λέγειν ἅμα καὶ σκώπτειν ἀρχαίως τρεῖς μέθοδοι· τὸ κατὰ παρωιδίαν σχῆμα, τὸ παρὰ προσδοκίαν, τὸ ἐναντίας ποιεῖσθαι τὰς εἰκόνας τῆι φύσει τῶν πραγμάτων. τούτων παραδείγματα λάβωμεν τὰ μὲν ἐκ τοῦ κωμικοῦ, τὰ δὲ ἐκ τοῦ βίου, τὰ δὲ ἐκ τοῦ ῥήτορος. adfertur deinceps primi generis exemplum Arist. Vesp. 45, alterius comici incerti fr. ad. 187 Mein. de tertio genere sic pergit: τὸ δὲ ἐναντίως χρῆσθαι ταῖς εἰκόσι πρὸς τὰ μεγέθη τῶν πραγμάτων οὕτω γίνεται, ἐὰν μεγάλω μικρὸν ἀντιτιθῶμεν καὶ μικρῶι μέγα, οἷον ἔμαχέσαντο οἱ ὄρτυγες ὡς Αἴας καὶ Ἐκτωρ καὶ Ἐκτωρ καὶ Ἀχιλλεὺς ἔμαχέσαντο ὡς ἀλεκτρούνες, quod exemplum non ex scriptore sed e vitae usu fictum est. tum omnium trium generum exempla secuntur Demosthenica.

14. idem ibid. c. 36 δημηγορία διάλογος κωμοιδία τραγωιδία συμπόσια Σωκρατικά διὰ τινος διπλῆς μεθόδου πάντα πλέκεται... κωμοιδίας δὲ πλοκὴ πικρὰ καὶ γελοῖα, τῶν μὲν πικρῶν σωφρονιζόντων, τῶν δὲ γελοίων παραμυθουμένων κτλ.

15. Strabo I p. 18 Hipparcho vel Posidonio duce contra Eratosthenem disputans de Homero omnium litterarum artiumque auctore principe: ὡς

δ' εἰπεῖν, ὁ πεζὸς λόγος ὃ γε κατεσκευασμένος μίμημα τοῦ ποιητικοῦ ἐστίν. πρῶτιστα γὰρ ἡ ποιητικὴ κατασκευὴ παρήλθεν εἰς τὸ μέσον καὶ εὐδοκίμησεν· εἶτα ἐκείνην μιμούμενοι λύσαντες τὸ μέτρον, τᾶλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικὰ συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμον καὶ Φερεκύδη καὶ Ἑκαταῖον. εἶτα οἱ ὕστερον ἀφαιροῦντες ἀεὶ τι τῶν τοιούτων εἰς τὸ νῦν εἶδος κατήγαγον ὡς ἂν ἀφ' ἕψους τινός· καθάπερ ἂν τις καὶ τὴν κωμωδίαν φαίη λαβεῖν τὴν σύστασιν ἀπὸ τῆς τραγωιδίας καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἕψους καταβιβασθεῖσαν εἰς τὸ λογοειδὲς νυνὶ καλούμενον κτλ.

COMOEDIA DORICA.

MIMI . PHLYACES

I COMOEDIA DORICA

1. *ARISTOXENVS

TESTIMONIA

1 Hephaestio p. 49 Ἀριστόξενος δὲ ὁ Σελινοῦντιος Ἐπιχάρμου πρεσβύτερος ἐγένετο ποιητής, οὗ καὶ αὐτὸς Ἐπιχάρμος μνημονεύει ἐν Δόγῳ καὶ Δογίῳαί 'οἱ τοὺς λάμβους καὶ τὸν ἄριστον τρόπον, ὃν πρῶτος εἰσηγήσαθ' ὤριστόξενος'.

2 Eusebius (Sync. 401, 18) II 86 Sch. ad ol. 28 Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ (*Aristoxenus musicus recte Hieron.*) ἐγνωρίζοντο. cf. Bergk Hist. litt. IV 3.

Aristoxenum comicum poetam fuisse nemo tradidit, iambos et tetrametros fecisse probabile est. Hephaestionis doctrina videtur ex Apollodori ad Epicharmi verba commentario fluxisse, qui de patria poetae incertum est utrum Epicharmo an alio auctore usus sit. apud Eusebium non aetate sed simili carminum genere aequales poetae compositi sunt. comicis Aristoxenum adscripsit qui versum tetrametrum anapaesticum ei adfinxit.

VERSVS SPVRIVS

Hephaest. p. 49, 6 καὶ τούτου τοῦ Ἀριστοξένου μνημονεῖται τινὰ τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγραμμένα

τίς ἀλαζονίαν πλείσταν παρέχει τῶν ἀνθρώπων; τοὶ μάντις.

---

2. EPICHARMVS

TESTIMONIA

1 Suidas Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Λιμάρου καὶ Σηκίδος (σικίδος cod. v. ad fr. 125), Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κραστοῦ τῶν Σικανῶν. ὃς εἶρε τὴν κωμωδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμωι. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ', ὡς δὲ Δίκων (Lyconem Iasensem intellegit Wilamowitz Pythagoreum, cf. Athen. X 415f; δ' Ελικώνιος Rohde, fort. δὲ Δυκόφρων) φησί, λέ'. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῶιον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σάμιον, ἄλλοι Μεγαρεῖα (μεγάρων codd) τῶν ἐν Σικελίαι. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη 5' διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις Εἰέτης καὶ Εἰξενίδης καὶ Μίλλος ἐπεδείκνυντο.

Steph. B. p. 392, 13 Κραστός, πόλις Σικελίας τῶν Σικανῶν. . . ἐκ ταύτης ἦν Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός καὶ Λαίς ἢ ἔταίρα, ὡς Νεάνθης ἐν τῷ Περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. Diomedes c. 9, 6 (supra p. 58) sunt qui velint Epicharmum in Co insula exulantem primum hoc carmen frequentasse et sic a Co comoediam dici.

2 Aristot. Poet. 5 p. 1449b 5 τὸ δὲ μῖθους ποιεῖν (ἀπέδωκεν) Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμης· τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. ibid. 3 p. 1448a 30 διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωιδίας καὶ τῆς κωμωιδίας οἱ Λωριεῖς· τῆς μὲν γὰρ κωμωιδίας οἱ Μεγαρεῖς οἳ τε ἐνταῖθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πολλῶι πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος.

3¹⁾ Diog. Laert. VIII 3 Ἐπίχαρμος Ἠλοθαλοῖς Κῶιος. καὶ οὕτως ἤκουσε Πυθαγόρου. τριμηναῖος δ' ὑπάρχων ἀπηνέχθη τῆς Σικελίας εἰς Μέγαρα, ἐντεῦθεν δ' εἰς Συρακούσας, ὡς φησι καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς συγγράμμασιν. καὶ αὐτῷ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγέγραπται τόδε

εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἄλιος ἄστρων
καὶ πόντος ποταμῶν μελίζον' ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίαι προέχειν Ἐπίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἑστεφάνωσ' ἄδε Συρακοσίων.

οὗτος ὑπομνήματα καταλέλοιπεν ἐν οἷς φυσιολογεῖ γνωμολογεῖ λατρολογεῖ. καὶ παραστιχίδια ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ὑπομνημάτων πεποίηκεν, οἷς διασαφεῖ ὅτι ἑαυτοῦ ἐστὶ τὰ συγγράμματα. βιοῖς δ' ἔτη ἐνενήκοντα κατέστρεψεν. cf. [Lucian.] Maerob. 25 καὶ Ἐπίχ. δὲ ὁ τῆς κωμωιδίας ποιητής καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἐπὶ ἔτη λέγεται βιώναι.

4 Plut. Num. 8 Ἐ. ὁ κωμικός . . παλαιὸς ἀνὴρ καὶ τῆς Πυθαγορικῆς διατριβῆς μετεσχηκώς. cf. Iambl. vit. Pyth. 266. de Pythagoreorum studiis litterariis idem Iambl. 166: οἳ τε γνωμολογήσαι τι τῶν κατὰ τὸν βίον βοιζόμενοι τὰς Ἐπιχάρμου διανοίας προφέρονται καὶ σχεδὸν πάντες οἱ φιλόσοφοι κατέχουσιν.

5 Columell. I 1 Siculi quoque non mediocri cura negotium istud (i. e. rem rusticam) prosecuti sunt Hieron et Epicharmus. sic Statius silv. V 3, 155 a patre se didicisse profitetur quantum pios ditavit agrestes Ascræus Siculusque senex.

6 Iambl. vit. Pyth. 241 Μητροδώρος τε ὁ Θίρσον τοῦ πατρὸς Ἐπιχάρμου

¹⁾ testimonia quae secuntur tertium quartum quintum sextum ad Pseudepicharmeorum librorum auctores pertinent, de quibus p. 133 accuratius agendum erit.

καὶ τῆς ἐκείνου διδασκαλίας τὰ πλείονα πρὸς τὴν λατρικὴν μετενέγκας, ἐξηγούμενος τοῖς τοῦ πατρὸς λόγους πρὸς τὸν ἀδελφὸν φησι τὸν Ἐπίχαρμον καὶ πρὸ τοῦτου τὸν Πυθαγόραν τῶν διαλέκτων ἀρίστην λαμβάνειν τὴν Δωρίδα. cum haec tum alia quae de singularum dialectorum harmoniarumque discrimine et praestantibus Metrodorus (Aristoxenum secutus cf. Rohde Mus. Rhén. 27, 48) disseruisse fertur, aetati recentiori videntur aptiora esse. ceterum verba haud integra: certe non frater sed aut filius aut nepos Epicharmi dici videtur Metrodorus medicus, qui poetae subtilitatis libros compilavit. recte fortasse Wilamowitzius ὁ Θύρσον τοῦ [πατρὸς] Ἐπιχάρμου ἐκ τῆς κτλ.

7 Plato Theaet. p. 152 de ἔστι μὲν γὰρ οὐδέποτε οὐδέν, αἰεὶ δὲ γίγνεται. καὶ περὶ τοῦτου πάντες ἐξῆς οἱ σοφοὶ πλὴν Παρμενίδου συμφερέσθων, Πρωταγόρας τε καὶ Ἡράκλειτος καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρως, κωμωδίας μὲν Ἐπίχαρμος, τραγωδίας δὲ Ὅμηρος.

8 Marm. Par. v. 71 ἀφ' οὗ Ἰέρων Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΓΙΙΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Χάρητος (a. 472 1). ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος κατὰ τοῦτον. Clemens Al. Strom. I p. 353 P Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος . . ὃν φησι Τίμαιος κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας διτάστην καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι. cf. fr. 99. vide Test. 1 et 9.

9 Anonymus de com. 4 (supra p. 7) Ἐπίχαρμος Συρακόσιος· οἷτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διερριμμένην ἀνεκτίσατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν οὐ' ὀλυμπιάδα. τῆι δὲ ποιήσει γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'. fabulas (genuinas) xxxv novit Lycón vel Lycophron (v. Test. 1), totidemque nos, si Atalantas inter spurias reieceris.

10 Alexis apud Athen. IV 164c Linum facit ad Herculem talia dicentem

βιβλίον

ἐντεῦθεν ὅτι βούλημ προσελθὼν γὰρ λαβέ,
ἔπειτ' ἀναγνώσῃ, πάνν γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῆ·
ὁ Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγωδίαι,
Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
παντοδαπά.

ὁ (ἔστ') Ἐπίχαρμος, γράμματα κ. GHermann.

11 Theocriti epigr. 17 (Anth. P. IX 600)

ἂ τε φωνὰ Δώριος χῶνῆρ ὁ τὰν κωμωδίαν
εὐρῶν Ἐπίχαρμος·
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τιν ᾧδ' ἀνέθηκαν
ὁ τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωρίσται πόλει,
οἳ ἄνδρῖ πολίται
σοφῶν ἔοικε φημάτων μεμναμένοις
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ γὰρ πότε τὰν ζῶαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα·
10   μεγάλα χάρις αἰτῶι.

ὁ i. e. maximae urbi   7 σωρὸν γὰρ εἶχε ὁ. codd. Theocr. γὰρ om. cod.

12 varias de Epicharmo historiolas v. apud Plut. apophth. p. 175 c, de adulat. ab amico disting. p. 68 a. Aelian. v. hist. II 34 (v. ad Sophronis fr. 62).

13 Horatius epist. II 1, 55

*ambigitur quotiens uter utro sit prior, aufert
Pacuvius docti famam senis, Accius alti,
dicitur Afrani toga convenisse Menandro,
Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi,
vincere Caecilius gravitate, Terentius arte.*

4 cf. Arist. Eccl. 582 ἄλλ' οὐ μέλλειν ἄλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ τῆς ἐπι-
νοίας· ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.

14 Porphy. vit. Plot. 24 ὁ μὲν (i. e. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος) Ἐπίχαρμον
τὸν κωμωιδιογράφον εἰς δέκα τόμους φέρων συνήγαγεν.

15 Suid. Διονίσσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ
φιλόσοφος· Ἐπιστολάς, καὶ Περὶ τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμου.

Apollodorus Epicharmea edidit diligentia ac fide usus vere Alexandrina non qualia ab ipso poeta scripta existimari possunt sed qualia in libris traditis ferebantur. videntur autem haec exempla non nimis antiqua fuisse sed ad recentiore[m] scribendi usum reformata, velut litterae *Ϝ* vestigia ubi fieri poterat obscurata non sane ad Apollodori arbitrium sed ad librorum fidem referenda videntur. servata sunt talia βδελυχραὶ ἀδέαι (fr. 63), τε ἰέρακες (68), τε οἶ (71), ἄγροθεν ἔοικε (161), quae tolli non facile poterant, sed fr. 53 legitur οὐκ ἴσαντι, non οὐ *Ϝ*ισαντι, 100 οὐχ ἔκων, non οὐ *Ϝ*εκων, quamquam qui haec tradidit idem Athenaeus recte fr. 37 τὸ δὲ ἔκων scriptum reliquit. poeta si ubique littera tum viva usus est, graviter corrupta videntur fr. 21 ἀλκ ἔσθοντ' ἴδοις, corruptum etiam fr. 56 λεπταὶ μὲν ἀδεῖαι δέ, item fr. 171 φέρ' ἴδω et si quae alia. abstinui coniecturis, ea restituere contentus quae Apollodorum scripsisse probabile erat. commentarii Apollodorei manifesta vestigia servaverunt Varro de l. l. V 105 et Hesychius s. περιλαμβίδες. illius igitur fere omnia sunt quae ad poetae verba explicanda passim veteres protulerunt, in his ea quoque quae in scheda chartacea (fr. 99) supersunt scholia. vere Epicharmea a subditiciis carminibus primus haud dubie distinxit Apollodorus (Athen. XIV 648 d, v. quae Pseudepicharmeis praefatus sum), si quidem Diodorus Aristophaneus de Chironis carminis genuitate nondum dubitavit (Athen. XI 479 a), carmen autem Πολιτεία inscriptum grammaticorum quidem nemo videtur adhibuisse post illum cui Antiatticistae Bekkeri copiae debentur, post Aristophanem Byzantium (Cohn Fleckeis. ann. vol. suppl. XII 292); quamquam hoc quod adstruxit Wilamowitzius incertum est argumentum eo nomine, quod non omnes Antiatticistae glossae ad Aristophanem referri possunt.

Epicharmi reliquias selectas composuit Ahrens de dial. II 435, integram syllogen instituit Lorenz, Leben und Schriften des E. (1864) p. 219.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ ΔΡΑΜΑΤΑ

ΑΓΡΩΣΤΙΝΟΣ (p. 219 Lor)

de nominis forma v. ad Epicharmi *Λόγος καὶ Λογίνα*.

1 (1 Ahr)

Soranus Et. gen. s. *κολαφίζω* (Et. M. 525, 8) . . τὸ δὲ ὄνομα Ἑλληνικὸν παρὰ Ἐπιχάρμωι·

ὡς ταχὺς

Κόλαφος περιπατεῖ δίνος.

Hesych. *κόλαφος*: *κόνδυλος*. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμωι ἐν Ἀγρωστίνωι καὶ παιδοτριβον (-*τρίβαις* cod) ὄνομα. Pausanias ap. Eust. 1871, 53. Suid. s. *κόνδυλος*.

1 *ταχὺ*: correxi · 2 *δεινός*: corr. Meinekios.

2

Athen. XV 682 a τῶν δὲ *καλχῶν* . . *μνημονεύει* . . Ἐ. ἐν Ἀγρωστεινῶι.
Hesych. s. *κάλχη*.

3

Athen. III 120 c τὸ *σίσαρον* καλούμενον, οὗ *μνημονεύει* Ἐ. ἐν Ἀγρωστίνωι, ἐν Γῆι καὶ Θαλάσσηι (fr. 27), καὶ Διοκλῆς ἐν α' Ἑγχεινῶν, inter ea olera quae τὰς ἐκκρίσεις ποιῶντα εὐλύτους εὐστόμαχα καθέστηκεν.

ΑΛΚΥΟΝΕΥΣ (p. 220 Lor)

De Alcyoneo v. CRobert Hermae 19, 473. Corinthiam fabulam Syracusanis familiarem fuisse consentaneum est. addidit Epicharmus, ut videtur, Diomum Alcyoneo armentarium, cf. fr. 4. non recte Dieterich Pulcinella p. 122 adn.

4

Athen. XIV 619 ab *Δίομος* δ' ἦν βουκόλος Σικελιώτης, ὁ πρῶτος εὐρῶν τὸ εἶδος (i. e. τὸν βουκολιασμόν). *μνημονεύει* δ' αὐτοῦ Ἐ. ἐν Ἀλκυονεῖ (-όνι cod: corr. OIahn).

5 (2 Ahr)

Apollon. de pron. p. 80 b *σύγκρισίν τε καὶ παραγωγὴν ἀνεδέξατο* (pronomen αὐτός), ὡς ἐν Ἀλκυονεῖ (*αλκνονι* cod) Ἐπιχάρμος

ΑΜΥΚΟΣ (p. 220 Lor)

6 (3 Ahr)

Schol. Soph. Ai. 722 κydάζεται· και Ἐ. ἐν Ἀμύκωι

Ἄμυκε, μὴ κydάζέ μοι
τὸν πρεσβύτερον ἀδελφεόν.

schol. Apoll. Rh. I 1337 κydός γὰρ ἀρσενικῶς παρὰ Συρακοσίοις, cf. Hesych. s. v. Phot. κydός· λοιδορία ἀρσενικῶς, καὶ παροιμία 'κydου δίχην ὀφείλιν' (ἐπὶ τῶν) συκοφαντησάντων, quod proverbium non opus ut ad Siculum poetam referamus. receperunt vocabulum tragici Attici.

2 ἀδελφόν: corr. Emsley. loquitur Castor frater minor.

7 (4 Ahr)

εἶ γε μὲν ὅτι

ἐγκεκόμβωται καλῶς.

Et. gen. (Et. M. 311, 8) ἐγκομβώσασθαι . . Ἐπίχαρμος εἶγε . . καλῶς Ἀμύκωι. item Phot. epist. 156 (p. 210 ed. Lond). Hesych. ἐγκεκόμβωται· ἐνείληται. huc pertinet schol. Ap. Rh. II 98 Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἄμυκον, Ἐ. δὲ καὶ Πείσανδρός φασιν ὅτι ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης.

1 εἶ γε μὲν ὅτι Blomfield, possis ἴστε μὲν ὅτι alia plura 2 κεκόμβωται Et.

8

Anecd. Bekk. 98, 33 ἡμιούγκιον· Ἐπίχαρμος Ἀμύκωι. rectius ἡμιόγκιον. Phot. ὀγκλιαν· τὸν σταθμὸν Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος. v. ad fr. 9. 10.

ΑΡΠΑΓΑΙ (p. 221 Lor)

de argumento incerta coniecit Crusius Philol. vol. suppl. VI 285, qui huc referebat et fr. 231 et proverbii Zenobiani (Ath. II 77. vulg. I 31) ἀρπαγὰ τὰ Κορνίδα explicationem e Timaeo petitam.

9. 10 (5. 6 Ahr)

9

ὥσπεραὶ πονηραὶ μάντιες,
αἶ θ' ὑπονέμονται γυναῖκας μωρὰς ἄμ πεντόγκιον
ἀργύριον, ἄλλαι δὲ λίτραν, ταὶ δ' ἀν' ἡμιλίτριον
δεχόμεναι, καὶ πάντα γινώσκοντι τῶι . . . λόγῳ.

10

ἐγὼ γὰρ τό γα βαλάντιον· λίτρα
καὶ δεκάλιτρος στατήρ, ἐξάντιόν τε πεντόγκιον.

Poll. IX 81. 82 σὺν δὲ τῇ λίτραι καὶ ἄλλα ὠνόμασε νομισμάτων ὀνόματα Ἐ. ἐν Ἀρπαγαῖς 'ὥσπερ αἶ . . τῶι λόγῳ' (9), καὶ πάλιν 'ἐγὼ . . πεττόγκιον' (10). Hesych. ἐξᾶς· εἶδος (νομίσματος) παρὰ Συρακουσίοις.

9, 1 ὥσπερ αἶ vulgo, ὥσπερ εἶπον ἢ αἶ μαντεῖαι cod. Salam. et Falck: corr. Ahrens 2 Hesych. ὑπονέμεσθαι· ἐξαπατᾶν. ἀμπετώκιον codd: videtur

traditum πετόγκιον, cf. fr. 10, 2 3 αὶ δ' : corr. Ahrens ἡμίλιτρον: corr. Bentleius 4 τῷ τε λόγῳ unus cod. P, τῷι τηνᾶν λόγῳ Bentr.

10, 1 γε 1. 2 λιτροκεδεκάλιτρος· λίτρα καὶ δ. Hemsterhusius 2 πετόγκιον, ad fr. 9, 2. sententia haec fortasse 'ego enim habeo quod quaeris marsupium. insunt enim λίτρα καὶ δεκάλιτρος (εἷς) στατήρ, ἐξάντιον, πετόγκιον'. Corinthium staterem s. didrachmon decem litrarum apud Siceliotas fuisse Aristoteles testatur apud Poll. IV 174.

11 (7 Ahr)

Et. gen. (e Zenobio ad Apollonii Rhematicum, Et. M. 662, 11) πέποσχε ἀπο τοῦ πάσχω . . ἐν Ἀρπαγαῖς Ἐπιχάρμον

ἃ δὲ Σικελία πέποσχε.

cf. Phot. s. πέποσχα.

12

Poll. IX 26 ὁ δὲ νέας (πόλεως πολίτης) νεαπολίτης κατὰ Πλάτωνα, καὶ κατ' Ἐπίχαρμον λέγοντα ἐν Ἀρπαγαῖς νέοικον.

13

Poll. IX 41. 42 ἐκάλουν δὲ τὸ διδασκαλεῖον καὶ χορόν, ὅποτε καὶ τὸν διδάσκαλον χορηγόν, καὶ τὸ διδάσκειν χορηγεῖν, καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, ὡς Ἐ. ἐν Ὀδυσσεῖ Αὐτομόλωι. ἐν δὲ Ἀρπαγαῖς χορηγεῖον τὸ διδασκαλεῖον ὠνόμασεν. pro χορόν Polluci scribendum erat χορηγεῖον. Epicharmi vocabulum servavit, ut videtur, Hesychius χοραγ(ε)ίων· διδασκαλεῖων. cf. Ammon. p. 148 V χορηγιον (l. -γεῖον) καὶ χορηγός (l. χορός) διαφέρει. χορηγ(ε)ῖον μὲν τὸ διδασκαλεῖον καὶ χορηγός ὁ διδάσκαλος. χορός δὲ τὸ σῖσθημα κτλ.

* ΑΤΑΛΑΝΤΑΙ (p. 294 Lor)

hand dubie nec Phormidis neque Epicharmi fabula erat; difficile tamen intellectu, si homines perstringebantur a Cratino Eupoli Aristophane notati, haec fabula quomodo Siculis poetis adscribi potuerit. v. etiam ad Strattidis Atalantam.

14

Athen. XIV 618d ἡ δὲ τῶν ἱστορογῶν φθὴ αἴλιος, ὡς Ἐ. ἐν Ἀταλάνταις ἱστορεῖ.

15

Hesych. Διονυσ(ι)οκ[ρ]οισπυρώνωι. Κρατῖνος ἐν Σερφίοις . . τὸν γὰρ Διονύσον (l. Διονύσιοι) κορυφα ὄντα κωμωιδεῖ. κορυφαὶ δὲ ἴν πρὸς πάνπου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάνταις συνθεῖς.

16

Schol. V Arist. Av. 1294 Οπουνητίωι δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ (ὄνομα ἴν). Δίδυμος· ὡς τοιοῦτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεῖει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥίγχος

17

Et. gen. (Et. M. 630, 48) *ὀρίγανον* .. οὐδετέρως .. παρ' *Ἐπιχάρμωι ἐν Ἀταλάντῃ* (sic B, *ἄταλαν*^τ A, plurale fort. restituendum). Athen. II 68 b οὐδετέρως δ' *Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας*, i. e. τὸ *ὀρίγανον*.

18

Athen. XIV 652 a *φοίνικα* δὲ τὸν καρπὸν .. *κέκληκεν* .. καὶ *Φόρμος* ὁ *κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις*.

ΒΑΚΧΑΙ (p. 222 Lor)

19 (8 Ahr)

Athen. III 106 f ὁ μὲν *ἐπιπλους* παρ' *Ἐπιχάρμωι ἐν Βάκχαις* καὶ τὸν *ἀρχὸν ἐπικαλύψας ἐπιπλόωι*.

20

Hesych. *αἴγλη* .. καὶ *πέδη* παρὰ *Ἐπιχάρμωι ἐν Βάκχαις*. Bekk. An. 354, 23.

ΒΟΥΣΕΙΡΙΣ (p. 223 Lor)

21 (9 Ahr)

*πρᾶτον μὲν αἶκ ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις·
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἅ γνάθος,
σοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.*

Athen. X 411 ab ἦν καὶ ὁ *Ἡρακλῆς ἀδηφάγος* .. *Ἐ. μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων 'πρῶτον .. οὔατα'*. Phryn. p. 65 L ὁ φάρυγξ ἀρσενικῶς μὲν *Ἐπίχαρμος* λέγει.

1 *πρᾶτον* Ahrens *αἶκ*: cf. WSchulze Philol. Wochenschr. 1890 p. 1502 et Wilamowitz Goett. Gel. Anz. 1898 p. 134; tum *ἀποθάνοις* (*ἀποθάνης* et antea *ἴδης* CE) corruptum: offendit non tam optativus quam vocabulum velut *φόβωι* vel *δέει* omissum; fort. *ἴδοις, τί κα πάθοις*; 3 *τέτριγ'* ὁ Athen, *τέτριγε δ' ὁ* Eust. 870, 11, cf. Hesych. *τέτριγε· τρίζει*. nuntiatur Busiridi de Herculis voracitate.

22

Poll. IX 45 ταῦτα δὲ (τὰ σιτοβόλια) *ῥογοῦς Σικελιῶται ἠνόμαζον, καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν Ἐπιχάρμου Βουσίριδι*. Hesych. s. v. Inscr. It. et Sic. p. 175.

ΓΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ (p. 223 Lor)

videtur *Γᾶς* et *Θαλάσσης* certamen fuisse de suorum utriusque bonorum praestantia. pisces multos memoratos testatur Aelianus nat. an. 13, 4 (fr. 32).

23 (11 Ahr)

Athen. XIV 648 b *πόλτον* δὲ *μνημονεῖ* *Ἀλκμάν* (fr. 75) .. καὶ *Ἐ. δὲ οὕτως λέγει ἐν Γῆι καὶ Θαλάσση*

πόλτον ἔψειν ὄρθριον.

scholium servavit Varro de ling. l. V 105 *haec (puls) appellata vel quod ita Graeci vel ab eo unde scribit Apollodorus, quod ita sonat cum aquae ferventi insipitur.*

24 (15 Ahr)

Et. gen. (Et. M. 77, 1) ἀμαμαξύς· ἢ ἀναδενδράς . . Ἐ. ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι
οὐδ' ἀμαμαξύας φέρει.

cf. schol. Ar. Vesp. 326. Hesych. ἀμαμαξύς et ἀμαξίς. Suid. s. v.

25 (14 Ahr)

Athen. IX 370 b καὶ Ἐ. ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι
ναὶ μὰ τὰν κράμβαν.

26

Athen. XIV 645 ef ἐπικύκλιος (fort. ἐγκύκλιος) πλακοῦς τις παρὰ Συρα-
κοσίοις . . καὶ μέμνηται αὐτοῦ Ἐ. ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι.

27

Athen. III 120 c τὸ σίσαρον καλούμενον, οὗ μνημονεύει Ἐ. ἐν Γῆι καὶ
Θαλάσσει. v. ad fr. 3.

28

Athen. VII 322 f συναγρίδες . . τούτων μνημονεύει Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμωι (v. ad
fr. 69) καὶ ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι.

29 (10 Ahr)

Athen. VII 313 ab Σπείσιππος δ' ἐν δευτέρωι Ὅμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι
τῆι μαινίδι βόακας καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ἐν Γᾶι καὶ Θα-
λάσσαι οὕτως

ὄκχ' ὄρῃι βῶκάς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας . .

1 οκχωρη: corr. Casaub. τε add. Dindorf.

30 (13 Ahr)

Athen. III 105 b τὸν δ' ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ὄστακὸν λέγουσι . .
Ἐ. δ' ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι φησὶν
κάστακοὶ γαμψώνυχοι.

31 (12 Ahr)

Athen. III 106 de κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε . . Ἐ. ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσαι
κουρίδες τε ταὶ φοινίχαι.

τε τε A, τε CE: correxi. servata sunt extrema tetrametri verba.

32

Aelian. nat. an. 13, 4 ἀκούσειας δ' ἂν ἀλιέων καὶ λχθύων τινὰ καλλιῶνυ-

ἰχθύων πανθοινίαις ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι ποιητῶν θεμένων σπουδῆν ἐς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐ. μὲν ἐν Ἑβας Γάμωι καὶ Γᾶι καὶ Θαλάσσαι κτλ. v. fr. 71.

ΔΙΟΝΥΣΟΙ (p. 225 Lor)

33 (17 Ahr)

χύτρα δὲ φακέας ἤψετο

Athen. IV 158c Ἐ. δ' ἐν Διονύσοις 'χύτρα .. ἤψ.' Herod. dict. solit. p. 6, 22 φακέα φακῆ. Ἐπίχαρμος 'χύτρα .. ἤψετο' (sic cod. Vindob. cf. Ludwich Aristarch. II 685).

ΕΛΠΙΣ Η ΠΛΟΥΤΟΣ (p. 225 Lor)

cf. Th. Birt Elpides (1881)

34. 35 (18. 19 Ahr)

34 ἀλλ' ἄλλος ἔστειχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας,
τὸν ῥαιδίως λαψῆι τυ κατ τὸ νῦν γὰ θην
εὖωνον ἀείσιτον· ἀλλ' ἔμπας ὄδε
ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.

35 συνδειπνέων τῶι λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῶι γὰ μὴ λεῶντι, κούδεν δεῖ καλεῖν.
τηνεὶ δὲ χαρίεις τ' εἰμι καὶ ποιέω πολὺν
γέλωτα καὶ τὸν ἰστιῶντ' ἐπαινέω·

5 καὶ κα τις ἀντίον <τι> λῆι τήνῳι λέγειν,
τήνῳι κνδάζομαί τε κάπ' ὧν ἠχθόμαν.
κῆπειτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπιῶν
ἄπειμι· λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει,
ἔρπω δ' ὀλισθράζων τε καὶ κατὰ σκότος

10 ἔρημος· αἶ κα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τοῦθ' οἶον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς, ὅτι
οὐ λῶντι πλεῖον ἀλλὰ μαστιγοῦντί με.

ἐπεὶ δέ χ' εἶκω οἴκαδις καταφθερεῖς,
ἄστροτος εὐδῶ· καὶ τὰ μὲν πρᾶτ' οὐ κοῶ,

15 ἄς κά μ' <ἐχ>ων ὠκρατος ἀμφέπηι φρένας . .

Athen. VI 235ef τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῶι Περὶ διδασκαλιῶν εὐρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐ. ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳι παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως λέγων 'ἀλλ' .. βίον' (34). καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς τὸν πυνθανόμενον 'συνδειπνέων .. φρένας' (35). καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρμου παράσιτος.

34, 1 ἄλλος ὄδ' ἔστηχ' ὄδε A: ὄδ' del. Meinekios, ἔστειχε corr. Bergk, ὧδε Schweighaeuser 2 τὸν ῥα δεινῶς: corr. censor Athen. ed. Schweigh. καὶ τοῖ νυν γαθην: correxi 3 ἀεὶ σίτον sententia haec 'hunc tu facile, ut nunc res

est, convivam habebis ad epulandum semper paratum: nam quantumvis pauper avidis tamen haustibus vitam bibit'. ἀείσιτος paullo aliter ac solet usurpatum, cf. Hesych. v. v.

35,2 τῷ γαμηλιῶντι τῷ γακαῦδεν δεν καλεῖν: distinx. Petitus, λεῶντι Dindorf, κούδεν δεῖ Grotius 3 τηνιδε: corr. Schweigh. χαριστ' 5 τι add. Grotius λέγει: corr. 5 6 καπωνηχθομαν: dist. Meineke Bergk 8 'non habeo puerum qui in face ferenda operam mihi praebeat' i. e. ipse hoc facit 10 ερμος: corr. Casaub. Ahrens, i. e. 'solus in tot noctis periculis' εκκαδεντυχω: corr. Musurus 11 τουτοιον: corr. Ahr. 12 πλεῖον Ahr: παιων 13 επιδεχεικω: corr. Schweigh. Ahr. οἴκαδ' εἰς: corr. Dindorf καταφθερεῖς: corr. Heringa 14 πρῶτ' rectius fort. κοῦω, cf. v. 3 15 ἄς καμῶν ἄκρατος οἶνος: ἄς κάμ' Τουρ, rectius Bergk οἶνος delevit, ἔχων supplēvi.

* 36

Schol. T Hom. P 577 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ παρασίτου εἴρηται ἐν Ἐλπιδι Επιχάρμῳ. ipso vocabulo poctam usum esse recte negat Wilamowitz, cf. ad fr. 35.

37 (20 Ahr)

Athen. IV 103 b τὸ δὲ αἰκλον (l. αἰκλον δὲ) ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται (τὸ) δεῖπνον· Ἐ. γοῦν ἐν Ἐλπιδι φησὶν

ἐκάλεσε γὰρ τὴν τις

ἐκ' αἰκλον ἀέκων· τὸ δὲ ἐκῶν ὄιχεο τρέχων.

τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Περιάλλωι.

1 τοι τις: corr. Casaub. 2 ἀέκων Wilamowitz· ἐκῶν τράχων Ahrens.

38 (22 Ahr)

Perodian. dict. solit. p. 21, 10 ἔστι μέντοι τινὰ προπαροξενόμενα ἔχοντα τὴν αἰ δίφθογγον. . . ἄκαιρος εἰκαιρος Πάλαιρος (εὐπάλαιρος codd: corr. Cramer)· ἐστὶ δὲ χωρίον τῆς Ἀκαρνανίας (ἀκαρίας Hann. ἰκαρίας Vind: corr. Cramer, cf. Strabo p. 450). μέμνηται καὶ Ἐπιχάρμος, ὡς ἐν Ἐλπιδι <ῆ> Πλούται

οὔτ' ὦν Πάλαιρος οὔτε βοιαντοῦ

οἶν traditum βοιωτοῦ Vindob. verba plane obscura, Acarnanum oppidulum si poeta commemorare potuit, potuit fortasse etiam Doriensium Βοιόν s. Βοιά vel ethnicum Βοιάτης, Steph. B. p. 172, 19 M. cf. Dittenberger Hermae XXXII 185.

39 (21 Ahr)

Poll. X 160 (καλιός) ἤδη δὲ καὶ τὸν (l. τόπον) πρὸς οἰκήσεις (an οἰκησιν?) ἐπιτήδειον οὔτω λέγουσιν, ὡς ἐν Ἐλπιδι Ἐπιχάρμον εἴρηται

τὸν τοῦ γείτονος καλιόν.

fort. τὸν τε γ. κ.

40

Antiatt. Bekk. 105, 32 λίτρα· ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν· ὅτι δὲ καὶ . . .

ΕΟΡΤΑ ΚΑΙ ΝΑΣΟΙ v. ΝΑΣΟΙ

ΕΠΙΝΙΚΙΟΣ (p. 229 Lor)

fabula ab uno Herphaestione memorata p. 49, 2 καὶ πρὸ Κρατίνου παρ' Ἐπιχάρμῳ, ὃς καὶ ὅλα δύο δράματα τούτῳ τῷ μέτρῳ (i. e. tetrametro anapaestico catalectico) γέγραφε τούς τε Χορείοντας καὶ τὸν Ἐπινίκιον (hinc schol. Ar. Plut. 487).

ΗΒΑΣ ΓΑΜΟΣ . ΜΟΥΣΑΙ (p. 230. 238 Lor)

Athen. III 110b Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας Γάμῳ καὶ Μούσαις· τοῦτο δὲ τὸ δράμα διασκευὴ ἐστὶ τοῦ προκειμένου. coniunxi fabulas inter se simillimas, neque curo Aelianum nat. an. 13, 4, qui sic memorat Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας Γάμῳ καὶ Γαί καὶ Θαλάσσαι καὶ προσέτι Μούσαις. nuptiarum lautitiae non in scaena actae sed sciscitanti alicui videntur narratae fuisse velut a Mercurio.

41

Tzetzes ad Hesiodi op. 6 (p. 23 Gaisf) Ἐ. δ' ἐν τῷ τῆς Ἡβας Γάμῳ ἐπὶ λέγει (Μούσας), θυγατέρας Πιέρου καὶ Πιμπληίδος νύμφης, Νειλοῦν Τριτώνην Ἀσωποῦν Ἐπταπόρην Ἀχελωίδα Τιτόπλου καὶ Ροδίαν. eadem omisso fabulae nomine Cram. An. Ox. IV 424, ubi Πιμπλιάδος νύμφης scriptum. parentum nomina a pinguedine et ab impletione ridicule ficta, filiarum nomina a fluminibus piscosis ducta; scribendum videtur Τριτωνίδα et Ἐπτάπορον, praeterea Τιτωνοῖν pro Τιτόπλου, cf. Philostephanus in schol. Lycophr. 1276.

42. 43 (23. 51 Ahr)

- 42 ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
 λεπάδας, ἀσπέδους, κραβύζους, κικιβάλους, τηθύνια,
 κτένια, βαλάνους, πορφύρας, ὄστρεα συμμενκότα,
 τὰ διελεῖν μὲν ἐντι χαλεπά, καταφαγῆμεν δ' εὐμαρία,
 5 μύας ἀναρίτας τε κάρυκας τε καὶ σκιφύδρια,
 τὰ γλυκία μὲν ἐντ' ἐπέσθειν, ἐμπαγῆμεν δ' ὄξεια,
 τούς τε μακρογογγύλους σωλήνας· ἅ μέλαινά τε
 κόγχος, ἄπερ κογχοθηρᾶν παισὶν ἐστριώνια·
 θάτεραι δὲ γαίαι κόγχοι τε κάμαθίτιδες,
 10 τὰ κακοδόκιμοί τε κηῶνοι, τὰς ἀνδροφυκτίδας
 πάντες ἄνθρωποι καλέονθ', ἅμεις δὲ λεύκας τοὶ θεοί.

43 κόγχος, ἢν τέλλιν καλέομεν· ἐστὶ δ' ἄδιστον κρέας.

Athen. III 85 c e σχεδὸν τὰ πλεῖστα αἰτῶν (conchyliorum et ostrrearum genera) μνήμης ἤξιωμένα παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἡβας Γάμῳ εἰρίσκω διὰ τούτων ἄγει δὲ . . τοὶ θεοί' (42). ἐν δὲ Μούσαις γράφεται ἀντὶ τοῦ 'κόγχος . . ἐστριώνια' (v. 8) 'κόγχος ἄν . . κρέας' (43).

42, 2 ἀσπέδοις suspectum κικιβάλους, cf. Hesych. κικοβαυλίτιδες 2.3 τηθύνια Mein. κτένια Ahr: τηθυνάκια 3 ὄστρεα: recte Athen. III 92 f Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμῳ ὄστρεα συμπεφνκότα 4 ἐστὶ, cf. v. 6 καταφαγεῖν δ': corr. Mein.

5 ἀναρίπτας: ed. Basil. 8 παισίν Bergk: πᾶσιν, extremum vocab. corruptum
 9 δέ ται κόγχοι τει ἀμαθίτιδες: Ahr. 10 ται Ahr: τε κακοδόκιμοστε:
 Musur. κηγόνοι: Ahr. cf. Hesych. εὔωνον· ὃ μὴ ἄξιον λόγου.
 43 ἀντέλλειν: corr. Casaub. Dind.

44 (50. 52 Ahr)

μῦες . . ἀλφησταί τε κορακίνοι τε κοριοειδέες,
 αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες
 πίονες χίπκίδια λεία ψύχεικαλο κουρίδες.

Athen. VII 252 a μνημονεύει δ' αὐτοῦ (i. e. τοῦ ἀλφηστοῦ) . . καὶ Ἐ. ἐν Ἡβας
 Γάμωι 'μῦες . . κοριοειδέες'. id. 305 * ἐν δὲ Ἡβας Γ. καὶ τῶν αἰολιῶν μνημο-
 νεύει ὡς διαφόρων (a coracinis) 'μῦες . . κυνόγλωσσοί τε'. id. 258 b περὶ ὧν
 (i. e. τῶν κυνογλώσσων) . . Ἐ. φησιν 'αἰολίαι . . σκιαθίδες', cf. 322 f. id. 307 b
 καὶ Ἐ. δ' ἐν Μοῖσαις οὕτως αὐτοῖς (i. e. τοὺς πλωτάς) ὀνομάζει 'αἰολίαι . . σκια-
 θίδες'. accedit id. 304 e Ἴπποι· μήποτε τοίτους ἰπκίδια καλεῖ Ἐ. ὅταν λέγη
 'κορακίνοι δὲ κοριοειδέες πίονες . . κουρίδες'. hinc v. 3 adiunxi.

2 ἐνῆν δὲ καὶ σκ. 258 b, corruptius 322 f 3 λιηπίδια: corr. Dindorf, tum
 velut φηκίόπλοοι κουρίδες.

45. 46 (25. 49 Ahr)

45 λαμβάνοντι γὰρ
 ὄρνυγας στρουθοῦς τε κορυδαλλᾶς (τε) φιλοκονίονας
 τέτραγᾶς τε σπερματολόγους κάγλαᾶς συκαλλίδας.

46 ἦν δ' ἔρωιδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλαίχενες
 τέτραγῆς τε σπερματολόγοι κάγλααι συκαλλίδες.

Athen. IX 398 d (τέτραξ) καὶ Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμωι 'λαμβάνοντι . . συκαλλι-
 δας' (45). καὶ ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (in Musis, opinor) 'ἦν δ' . . συκαλλίδες' (46).
 id. II 65 Ἐ. 'κάγλαᾶς συκ.' καὶ πάλιν 'ἦν δ' . . συκ.' ἀλλασκονται δ' αὐταὶ τῶι
 τῶν σύκων καιρῶι· διὸ βέλτιον ὀνομάζονται ἂν δι' ἐνὸς λ, διὰ δὲ τὸ μέτρον
 Ἐ. διὰ δυοῖν εἴρηκεν. metrum cum non obstaret, revera συκαλλίδες poeta videtur
 scripsisse.

45, 2 τε κορυδ. Porson: τε καὶ κορυδ. φιλοκονίμονας: correxi 3 τετρ.
 σπερματ. τε: corr. Porson.

47. 48 (43. 54 Ahr)

47 κομαρίδας τε καὶ κύνας κίστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

48 χαλκίδας τε καὶ κύνας κίστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

Athen. VII 319 b Ἐ. δὲ φησιν 'κομαρίδας . . αἰόλας' (47) et ibid. litt. e
 πέρκη· καὶ ταύτης Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμωι μέμνηται καὶ Σπείσιππος, ὧν τὰ μαρ-
 τίμια πρόκειται. id. 323 a Ἐ. δ' ἐν Μοῖσαις κίστρας ὀνομάσας οἴκει σφν-
 ραίνας ὀνομάζει ὡς ταῦτόν οἶσας 'χαλκίδας . . αἰόλας' (48). id. 323 c Ἐ. Ἡβας

49. 50 (39. 55 Ahr)

49 σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροι τε, γλαῦκοι πόνες.

50 σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοι τε, σαῦροι πόνες.

Athen. VII 295b γλαῦκος· 'Ε. ἐν Ἡβας Γάμωι 'σκορπίοι . . πόνες' (49).
id. 320e 'Ε. δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον 'σκορπίοι . . πόνες'
(50).

51 (40 Ahr)

κῶξιρυγχοὶ ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χρυσόφρονες.

Athen. VII 304c (ἵππουροι) μνημονεῖει δ' αὐτῶν 'Ε. ἐν Ἡβας Γάμωι 'κῶξιρυγχοὶ . . χρυσόφρονες' id. 319c ῥαφίδες· καὶ τούτων μὲνηται 'Ε. λέγων 'κῶξι . . ἵππουροὶ τε'. id. 328ab μνημονεῖει δ' αὐτῶν (τῶν χρυσόφρων) καὶ 'Ε. ἐν Μούσαις.
rectius fort. ῥαπίδες, cf. Antiatt. Bekk. 113 ῥαπίδα· τὴν βελόνην. 'Ἐπίχαρμος.

52

Athen. III 110b (cf. XIV 645e. 646b) 'Ε. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι καὶ Μούσαις . . ἄρτων ἐκτίθεται γίνη κριβανίτην, ὄμορον, σταιτίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφανίτην, ἡμιάρτιον. ὄμορον CE, ὄμοιρα Hesych. v. Sophronis fr. 23. praeterea fort. κλιβανίτην, v. fr. 143, simul vero Sophr. fr. 23. 24.

53 (26 Ahr)

Athen. III 91c καὶ 'Ε. ἐν Ἡβας Γάμωι περὶ τῶν ἐχίνων φησὶ
καρκίνοι θ' ἴκοντ' ἐχίνοι θ', οἱ καθ' ἀλμυρὰν ἄλα
νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζᾶι δ' ἐμπορεύονται μόνοι.

1 θικοντι ἐχίνοι τε τοι εἶ 2 πεζαὶ δ': corr. Tourp.

54 (24 Ahr)

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σκάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θέμιτον ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Athen. VII 320c (σκάρους) 'Ε. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι 'αὐτὸς . . θεοῖς'. id. 319f (σκάρους) 'Ε. δ' ἐν Ἡβας Γ. φησὶν 'ἀλιεύομεν σκάρους καὶ σκάρους . . θεοῖς'.

1 ποτιδαναιῶν γαυλοῖς: corr. Koen 2 εἶκε Ahr: εἶ καὶ, tum incertum ἀγεμῶν fuerit an ἀλιέων, sententia obscura 3 σκῶρ: Wilamowitz.

55. 56 (44. 31 Ahr)

55 αἱ δὲ λῆις, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . .

56 ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροι τε καὶ ταὶ γίνταται
ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀδείαι δὲ κώλλιγου πυρός.

Athen. VII 321b (σαργοὶ) 'Ε. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι 'αἱ δὲ . . πόντιοι' (55, . . ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνοισ ἐν τοῖσδε καταλέγει 'ἦν δὲ . . ἀδείαι δέ'. id. 325 f

ταινίαι· καὶ τούτων Ἐ. μέμνηται 'καὶ ταλ . . πινός'. id. 313 d (μελάνουρος)
μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐ. ἐν Ἡβας Γ. ἦν δὲ . . μελάνουροί τε'.

56, 2 ἀδείται superser. η 325 f, fort. ἀδείαι.

57 (27 Ahr)

Athen. III 105 a b (cf. litt. c) καὶ Ἐ. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι τὸν προειρημένον
ἀστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ ὅτι κέραβός ἐστι, λέγων οὕτως

ἐντὶ δ' ἀστακοὶ κολύβδαιναί τε χῶς τὰ πόδι' ἔχει
μικρά, τὰς χεῖρας δὲ μακράς, κέραβος δὲ τοῦνομα.

1 τ' ἔχουσα: corr. Porson Dind. 2 τῶννομα Ahr.

58 (29 Ahr)

καὶ σκιφίας χρομῖς θ', ὅς ἐν τῷ ἦρι κατ τὸν Ἀνάγιον
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι.

Athen. VII 282 ab ἀνθίας κάλλιχθος· τούτου μέμνηται Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμωι
'καὶ . . χείματι'. id. 328 a χρομῖς· καὶ τούτου μνημονεύει Ἐ. λέγων 'καὶ . .
ἄριστος'. cf. Anan. fr. 5 B.

1 χρομῖος 282 χρομῖας 328: corr. Ahr. θ' ὅς Schweigh: τε ἄς 328 τ' 282.

59 (30 Ahr)

Athen. VII 286 b (βατίδος μνημονεύει) καὶ Ἐ. ἐν Ἡβας Γάμωι

ἦν δὲ νάρκαι, βατίδες, ἦν δὲ (καὶ) ζύγαιναί, πρήστιες,
κάμιαί τε καὶ βάτοι ὄναι τε τραχυδέρμονες.

1 καὶ supplevi 2 καμείται βάτοι: corr. Porson.

60 (35. 36 Ahr)

ἔτι δὲ πὸτ τούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι,
βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.

Athen. VII 286 f (βῶκες) Ἐ. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι 'ἔτι . . κάμμοροι'. id. 306 c
κάμμοροι. Ἐ. ἐν Ἡβας Γ. 'ἔτι . . κάμμοροι'. id. 287 b Ἐ. ἐν Ἡβας Γ. βαμβρα-
δόνας αὐτὰς καλεῖ 'βαμβρ. . . ἄλκιμοι'. cf. VII 305 c. Et. gen. app. litt. B — Et.
M. 195, 30 βεμβράς· εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. Ἐ. δ' αὐτὰς (βεμ)βραδόνας καλεῖ
'(βεμ)βραδόνες . . ἄλκιμοι'. huc spectat Athen. VII 285 ab Ἐ. δ' ἐν Ἡβας Γ.
ἐν μεμβράσι καὶ καμμάροις (καμάροις A) τὰς ἀφίας καταριθμεῖται, διαστέλ-
λων τὸν λεγόμενον γόνον, ideoque duos hos versus coniunxi.

1 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις 306 c κάμμοροι 306 c 2 sic Et. gen: βαμβρ. δ'
ἔτι κίχλαι καὶ λαγοὶ Ath. 287 b, β. τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ id. 305 c, fort. βαμβρ.
κίχλαι τε καὶ λ. ceterum cf. Ath. IX 400 c (λαγός) οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνό-
ματι καὶ Ἐ. κτλ.

61 (33 Ahr)

πώλυκοί τε σηπίαί τε καὶ ποταναὶ τευθίδες

Athen. VII 318 e 'E. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι 'πώλυποι . . ἐριθ.' id. 323 f 'E. δ' ἐν Ἡβας Γ. 'πώλυποι . . τευθίδες'.

1 πώλυπες A 323f ποτ' αἰναί A: recte C 2 χαλυσώδεις: corr. Casaub. cf. Hesych. ἐριθάκη . . καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακῶν.

62 (32 Ahr)

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ', οἳ τε κολιᾶν μέζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τᾶν θυννίδων γὰ μείονες.

Athen. VII 321 a (σκόμβροι) μνημονεύει αὐτῶν οὕτως (ut exiguos esse dicat) καὶ 'E. ἐν Ἡβας Γάμωι 'καὶ χελ. . . μείονες'. id. 313 e 'E. δ' ἐν Ἡβας Γ. μύρμας αὐτούς (i. e. τοὺς μορμύρους) ὀνομάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσὶν· γράφει δ' οὕτως 'χελιδόνες . . ἐντὶ'.

1 τοί τε κοιλίαν A: θ' οἳ τε Ahr. κολιᾶν Casaub. μέζονες p. 321
2 θυννίλων A: corr. Casaub. γε μηνος A: Casaub.

63 (33 Ahr)

ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πίνες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδέαι δ' ἐν τῷ θέρει.

Athen. VII 321 d σάλπη· 'E. Ἡβας Γάμωι 'ἀόνες . . θέρει'. id. 327 c (φάγρος) 'E. δ' ἐν Ἡβας Γ. φησὶν 'ἀόνες . . λαβρ.' Hesych. ἀών.

1 τε λαβρ. 321: τε καὶ λαβρ. 327 καὶ ταὶ C: καί τε A.

64 (37 Ahr)

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κάχαρίστους βαιόνας.

Athen. VII 288 a 'E. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι βαιόνας τινὰς ἰχθύς καλεῖ ἐν τούτοις 'ἄγε . . βαιόνας'. id. 324 e ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος 'E. ὀνομάζει αὐτὰς (τὰς τρίγλας) κυφὰς ἐν Ἡβας Γ. διὰ τούτων 'ἄγε . . βαιόνας'.

δὴ 324: δὲ 288. addit Athen. 288 proverbium μή μοι βαιῶν· κακὸς ἰχθύς.

65 (38 Ahr)

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

Athen. VII 306 a (κίθαρος) 'E. Ἡβας Γάμωι 'ἦν . . ἐνῆς'. id. 326 e ὕες· 'E. ἐν Ἡβας Γ. 'ἦν . . ἐνῆς'. id. 330 a βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ 'E. ἐν Ἡβας Γ. 'ὑαινίδες . . κίθαρος'. id. 288 b 'E. δ' ἐν Ἡβας Γ. 'βούγλωσσοι . . ἐνῆς'.

ἦ δ' 306.

66 (41 Ahr)

Athen. VII 309 d 'E. δ' ἐν Ἡβας Γάμωι κωβιόους ὀνομάζει

τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἀδροὶ κωβιοί.

✓ χαλαδροὶ A χαλάδροι C: corr. Casaub.

67 (42 Ahr)

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστρους ὄνους.

Athen. VII 315 f (ὄνοι) μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐ. ἐν Ἦβας Γάμῳ 'μεγαλ. . . ὄνους'. id. 327 f χάνναι Ἐ. ἐν Ἦβας Γ. 'μεγαλ. . . ὄνους', Clem. Alex. paed. II 18 τοῦτον (τὸν ὄνον) ἐκτραπελόγαστρον Ἐ. καλεῖ ὁ κωμικός.

μεγαλοχάμμονας 327 (σκηπτραπελογάστορας Athen: corr. e Clemente.

68 (45 Ahr)

χαλκίδες θ' ὕες τε ἱερακὲς τε χῶ πίων κύων.

Athen. VII 326 e νες Ἐ. ἐν Ἦβας Γάμῳ (sequitur fr. 65) . . λέγει δὲ τινὰς καὶ ὕας διὰ τούτων 'χαλκίδες . . πίων'. id. 328 c Ἐ. δ' ἐν Ἦβας Γ. 'χαλκίδες . . πίων'. χαλκίδας et ἱερακα simul commemorat Epraenetus Athen. 328 f.

*69 (47 Ahr)

συναγρίδας μαζοῦς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποικίλους.

Athen. VII 322 f συναγρίδες τούτων μνημονεύει Ἐ. ἐν Ἦβας Γάμῳ καὶ ἐν Γᾶι καὶ Θαλάσσει. ad alteram utram fabulam referendus versus apud Athen. 322 b συνόδοντες [καὶ συναγρίς hoc lemmatis augmentum spurium videtur]. καὶ τούτων Ἐ. μέμνηται 'συναγρίδες . . ἐρυθροποικίλους'. συναγρίς audit apud Aristotelem quoque et Hesychium; tamen dubito num vere.

70 (46 Ahr)

Poll. X 86 καὶ λεκίδα δὲ Ἐ. εἴρηκεν ἐν Ἦβας Γάμῳ
λεκίδα κῆμβάφια δύο.

cf. Hesych. λεκίς· παροψίς et infra fr. 126.
κῆμβάφια Poll.

71 (48 Ahr)

Athen. VII 282 d Ἐ. δ' ἐν Μοῖσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν. λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως

τὸν τε πολυτίματον ἔλοφ', ὃ δ' αὐτὸς χαλκὸς ὦνιος,
ἕνα μόνον· καὶ κῆνον ὃ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήδατο
κατθέμειν αὐτῷ τε οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωτέρω.

1 extrema corrupta; sententia haec fere videtur fuisse ὃ δ' οὐδὲ χρυσοῦ 'στ' ὦνιος. Varro Menipp. fr. 549 B nec multumunmus piscis ex saalo captus helops. Madvig ὃ δ' αὐτὸς καλλιώνυμος metro invito, nisi forte non poetae sed interpolatoris verba esse dicas, v. quae scripsit Athenaeus. de elopis raritate v. Aelian. n. anim. VIII 28 et XIII 4 (fr. 32). 2 κῆνον A, iure fort. Ahrensius requirebat τῆνον 3 κατθεμὲν A. Ahr. Trypho Πάθη λέξ. § 23 ὡς παρ' Ἐπικάρμῳ τὸ κατθεῖναι ἀντὶ τοῦ καταθεῖναι non nisi de syncopa loquitur. τε οἱ Casaub: τε ει θωτέρω corruptum, conicias θώστριον (i. e. cibum) a verbo θώσθαι factum, ut στεγιάστριον et θερίστριον, incertius Hesych. φαρμάστριον καὶ κῆκελήδατο ἔλοπος κατθεμὲν αὐτῷ τε οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωτέρω.

72 (53 Ahr)

Athen. VII 312 c Ἐ. δ' ἐν Μοῖσαις χωρὶς τοῦ δ' μυραίνας αἰτὰς καλεῖ οὕτως λέγων

οὔτε <οί> γόγγρων τι παχέων οὔτε μυραίνῶν ἀπῆς.

γόγγρωι A: οἱ supplevi, i. e. Neptuno piscium copias advehenti, v. fr. 54. 64.

73

Athen. VII 297 c τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνημονεύει Ἐ. ἐν Μούσαις.

74

Athen. VII 303 d θυννίδες . . καὶ Σπείσαιππος . . διίστησιν αὐτὰς τῶν θύνων καὶ Ἐ. ἐν Μούσαις. cf. fr. 62.

75

Athen. IV c. 54 p. 184 f καὶ τὴν Ἀθηνῶν δέ φησιν Ἐ. ἐν Μούσαις ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκουέροις τὸν ἐνόπλιον. cf. schol. Pind. Pyth. II 127, ubi τὸν ἐνόπλιον νόμον scriptum.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ο ΕΠΙ ΤΟΝ ΖΩΣΤΗΡΑ (p. 241 Lor)

76 (57 Ahr)

<δ> Πυγμαρίων λοχαγὸς ἐκ τῶν κανθάρων
τῶν μεζόνων, οὓς φαντι τὰν Αἴτναν ἔχειν.

Schol. V Arist. Pac. 73 μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κἀνθαροὶ μαρτυροῦσι δ' οἱ ἐπιχώριοι, Ἐ. ἐν Ἡρακλεῖ τῶι ἐπὶ τὸν ζωστήρα ἰπυγμαρίωνι λ. ἐκ τ. κ. τ. μεζόνων, οὓς φασὶ τὴν Αἴτνην ἔχειν'. dorice refinxit Ahrens.

1 δ Crusius, Πυγμαρίων Dindorf. de Herculis cum Pygmaeis pugna fabulam a Philostrato imag. II 22 narratam significavit Crusius. res incerta.

*77

Antiatt. Bekk. 63, 28 Ἀφάννας (ἀφάνης cod). Ἐ. Ἡρακλεῖ τῶι (ἐπὶ τὸν ζωστήρα). Steph. B. p. 149, 1 Ἀφανναι, χωρίον Σικελίας ἄσημον, ἀφ' οὗ ἢ εἰς Ἀφάννας ἐπὶ τῶν ἀδελῶν καὶ ἐκτετοπισμένων. aliter Zenob. vulg. III 92 (cf. Ath. II 36) λέγεται δ' ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι. Hesych. Ἀφάνναι· χωρίον τῆς Λαμαρ(ε)τίδος φυλῆς. πόρρωθεν. dicebatur aliquis hostem invictum (Herculem?) fugasse ad ultima usque terrarum.

probabiliter huc rettulit Wilanowitz, nam agitur fabula non in Libya sed apud Siculos.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ο ΠΑΡΑ ΦΟΛΩΙ (p. 241 Lor)

78 (58 Ahr)

ἀλλὰ μὰν ἐγὼν ἀνάγκαι ταῦτα πάντα ποιέω·
οἶομαι δ' οὐδείς ἐκὼν ποιεῖν οὐδ' ἄταν ἔχων.

Eustratius ad Aristot. Eth. Nicom. III 5, 4 ed. Heylb. παροιμία γὰρ τοῦτο
 ή. e. οὐδείς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ), ἢ καὶ 'Ε. ὁ Συνακούσιος χρῆται
 ἐν οἷς φησιν 'ἀλλὰ .. ἔχων'. ἐν Ἡρακλεῖ δὲ ταῦτα τῷ παρὰ Φόλωι κεῖται.

1 ἀναγκαῖα: corr. Ahr, fort. ἐγὼν γ' ἀνάγκαι.

ΘΕΛΡΟΙ (p. 242 Lor)

79 (58 Ahr)

κιθάραι, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χάλκλαι,
 χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χάλκιοι,
 κρατῆρες, ὀδελοί· τοῖς γὰ μὰν ὑπωδέλοισ
 καιλωτε βαλλίζοντες ὀισσον χρῆμα εἶη.

Athen. IX 408 d 'Ε. δ' ἐν Θεαροῖς εἶρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων 'κιθάρα ..
 λ. χάλκιοι'. id. VIII 362 b 'Ε. ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ .. ἐν
 οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ
 ἑκάστου λέγοντες φασὶ καὶ τὰδε 'λέβητες .. εἶη.

1 κιθάρα: corr. Meinekios χαλκεῖαι A 2 λοιβλιλεβητες A: Grote-
 fend χάλκιοι 408 χάλκιοι 362 3. 4 ὑπόδελοι quid esse possint hoc loco non
 video, nec sī τριωδέλοισ (Hes. s. v) conicias, multum proficies; tum fortasse
 χλιδῶντι βαλλίζοντες, ὀισσον χρῆμ' ἐνι (vel ἐνῆς).

80 (59 Ahr)

Athen. III 107 a ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμωι .. ἐν Θεαροῖς
 ὀσφύος τε κέρι κῆκιπλόου.

καὶ ἐπιπλου: corr. Ahr.

ΚΥΚΛΩΨ (p. 243 Lor)

81 (62 Ahr)

Herodian. diet. solit. p. 10, 30 εἶρηται δὲ καὶ Ποτιδᾶς (ποτίδας Vind. πο-
 τείδας Havn) ὡς Κερκιδᾶς (κερκίδας codd)· ἐνθεν αἰτιατικῇ ἐν Κίκλωπι (ante-
 cedit Epich. fr. 115)

ναὶ τὸν Ποτιδᾶν, κοιλότερος ὀλμοῦ πολύ.

ναὶ τὸν Mein: αἰνετὸν codd; tum aut Ποτειδᾶν, ut Herodianus erraverit,
 aut κοιλότερός (ἐσθ') ὀλμοῦ. iurat Polyphemus per patris nomen.

82 (60 Ahr)

Athen. IX 366 b 'Ε. ἐν Κύκλωπι

χορδαὶ τε ἄδύ, ναὶ μὰ Δία, χῶ κωλεός.

83 (61 Ahr)

Athen. XI 498 a τὸ σκύφος οὐδετέρως .. καὶ 'Ε. ἐν Κίκλωπι

φέρ' ἐγγέας εἰς τὸ σκύφος.

ΚΩΜΑΣΤΑΙ Η ΑΦΑΙΣΤΟΣ (p. 244 Lor)

Boethus apud Photium Ἡρας δεσμούς ὑπὸ νίεος. Πολιτείας β' (Plato Π 378 d) οὕτω γραπτόν. παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὃ τινὲς ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός', καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμης. ἡ ἱστορία (sic e Suida corr) καὶ παρ' Ἐπιχάρῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. cf. Welcker Nachtr. zur Aesch. Tril. p. 300. Wilamowitz Nachr. d. Goett. Gesellsch. 1895 p. 217.

84 (63 Ahr)

Athen. IX 389a (πέρδιξ) Ἐ. δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως
σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
ἄγαν εἰούσας A: corr. Schweigh; possis ἄγει alia plura.

85 (64 Ahr)

Apollon. de pron. p. 96a τεῦς· αὐτὴ σύζυγος τῆι ἐμεῦς. Ἐ. ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἀφαιστῳ

οὐδὲ ποτθιγεῖν ἐγὼν τεῦς ἀξιῶ.

οὐδεποτ' ἰοιγινετ' ἐγὼν: correxi duce Ahrensio, qui ἀλλ' οὐδὲ ποτθιγεῖν ἔτ' ἐγὼν κτλ.

86

Hesych. φρύγιον ἱστόρησον· πέπαιχεν Ἐ. ἐν Κωμασταῖς ἐπικενώμενος. plane haec obscura.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΝΑ (p. 244 Lor)

Λογίνα ab Λόγος similiter ductum ac παλλακῖνος δελφακίνα κορακῖνος ἀγρωστῖνος ab παλλακῆ δέλφαξ κόραξ ἀγρώστης. pertinent huc Hesychii ἔργαστῖναι· αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι, quod vocabulum in Atticis titulis nondum repertum dubites num Atticum fuerit. Italiotica maxime haec formatio videtur (regina latrina gallina), quamquam eiusdem generis sunt etiam Ἀρκτῖνος Χαροπῖνος (Herod. V 99) Εὐκολίνη βουκολίνη alia.

87 (65 Ahr)

Athen. VIII 338 d τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐ. παίζει, ὥσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (λόγον εἶναι A)

— ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἰστιῶν.

— ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

— ἀλλ' οὐτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον (γά) τοι λέγω.

1 ἐστιῶν 3 γα add. Ahr.

88 (66 Ahr)

Hephaest. p. 49,4 Ἀριστόξενος ὁ Σελινούντιος . . οὐ καὶ αὐτὸς Ἐ. μνημονεύει ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ

οἱ τοὺς λάμβους καὶ τὸν ἄριστον τρόπον,
ὄν πρῶτος εἰσαγήσαθ' ὠριστόξενος.

1 κατ τὸν ἀρχαῖον τρόπον Porson, quod non sufficit 2 εἰσαγήσαθ'

89 (67 Ahr)

Athen. III 106 d e κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε Σώφρων . . Ἐ. δὲ ἐν
Γᾶι καὶ Θαλάσσαι (fr. 31) . . ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίῳ διὰ τοῦ ὦ εἶρηκεν

ἀφύας τε κωρίδας τε καμπύλας.

ΜΕΓΑΡΙΣ (p. 245 Lor)

90 (68 Ahr)

Athen. VII 288 c (βάτος βατίς) Ἐ. ἐν Ἦβας Γάμῳ (fr. 59) . . ἐν δὲ
Μεγαρίδι

τὰς πλευρὰς οἰόνπερ βατίς,
τὰν δ' ὀπίσθιαν ἔχεις, Θεάγενες, οἰόνπερ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστῶν οἰόνπερ ἔλαφος οὐ βατίς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιος τεοῦ.

2 ἔχησθ' ἀτενὲς A: correxi 3.4 non intellego.

91 (69 Ahr)

Hephaest. p. 13, 1 ἤδη μέντοι ἢ διὰ τοῦ μν σύνταξις ἐποίησέ πον καὶ βρα-
χεῖαν, ὡς . . παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Μεγαρίδι

εὐμνος καὶ μουσικὰν ἔχουσα πᾶσαν, φιλόλυρος.

in fine quod addunt codices (etiam Ambrosianus, Studemund Anecd. I 111)
ἠχῆι delevit Arnaldus, licet unde inrepperit non facile dicas.

92 (70 Ahr)

Athen. IX 366 a b οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λεγόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς . .
Ἐ. γοῦν ἐν Μεγαρίδι φησὶν ορεατηρηδίων κωλεοί, σφονδύλοι, τῶν δὲ
βρωμάτων | οὐδὲ ἔν. recte, ut videtur, ὄρῳα (vel ὄροῖα) Casaubonus, vix
recte Musurus τυρίδιον. nec sententia nec numeri facile restitui possunt.

ΜΗΝΕΣ (p. 246 Lor)

93

Hesych. σκυφοκώνακτος· Ἐ. ἐν τοῖς Μησί, τοῖς σκίφοις περιφόρητος.
cf. β. κωνᾶν· περιβινεῖν.

94

Hesych. σκωρυνφίαν· τὸ σκάνδαλον. (Ἐπιχάρμος) ἐν Μησί, ἐν δὲ
Τριακάσιν τὰ δαιώδη χρέα. non intellego glossam inter σκώμματα et σκῶνες

ΝΑΣΟΙ (p. 229 Lor)

Nāsoi fabula quater memorata, semel (fr. 96) Ἐ. ἐν ταῖς Ἑορταῖς καὶ Νάσοις, ubi duplicem fabulam adgnovit etiam Crusius Philol. vol. suppl. VI 290, Ἑορτά et Νάσοι; vitiosus vero articulus ταῖ. fortasse ἐν τε Ὅρται καὶ Νάσοις. acta fabula post a. 477/76, cf. Boeckh ad Pind. Pyth. II.

95

Zenob. Ath. I 80 ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Ἐ. μέμνηται ταύτης ἐν Νήσοις. φασὶ δὲ ὅτι οἱ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες ἐπηγάγοντο λαγούς, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. addit Zenob. vulg. IV 48 καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο ὥστε τὸν σίτον καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν βλαβῆναι. eadem fere de Balearibus Strabo III p. 168, sed ad explicandum proverbium his nihil proficitur. simile est Καρπάθιος τὸν μάρτυρα, v. Archilochi fr. 152 B.

96

Athen. IV 160 d ὅτι κόγχος παρὰ προτέρῳ (i. e. ante Timonem) μνήμης τετίχηκεν Ἐπιχάρμῳ ἐν ταῖς Ἑορταῖς καὶ Νάσοις (v. ad fabulae titulum). addi poterat ἐν Ἡβας Γάμῳ fr. 42, 8. 43.

97

Poll. X 62 καὶ ξιστίδας δ' αἰτᾶς (τὰς σιλεγγίδας) ἂν τις εἴποι· ἐν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχάρμον Νήσοις εὔρηται τοῦνομα κτλ.

98

Schol. Pind. Pyth. I 98 ὅτι δὲ Ἀναξίλαος Λοκροῦς ἠθέλησεν ἄρδην ἀπολέσαι καὶ ἐκωλύθη πρὸς Ἰέρωνος, ἱστορεῖ καὶ Ἐ ἐν Νάσοις.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΥΤΟΜΟΛΟΣ (p. 247 Lor)

*99

τῆλ' ἀπε]νθῶν τεῖδε θωκησῶ τε καὶ λεξοῦ[μ' ὅπως
πιστά κ' ε]ῖμιν ταῦτα καὶ τοῖς δεξιωτέροι[ς δοκῆι.
'τοῖς θεοῖς] ἐμὴν δοκεῖτε πάγχυ καὶ κατὰ τρόπ[ον
καὶ λοικό]τως ἐπεύξασθ', αἷ τις ἐνθυμῆν γ[α λῆι,
5 ὅσσ' ἐγών]γ' ὄφειλον ἐνθ[ῶ]ν ὑπερ ἐκελή[σασθ' ἐμὲ
τῶν παρ' ὑμέ]ων ἀγαθικῶν κακὰ προτιμάσαι θ' [ἅμα
ἅμα τε κίν]δυνον τελέσσαι καὶ κλέος θεῖον [λαβεῖν,
πολεμίο]ν μολῶν ἐς ἄστυ, πάντα δ' εὖ σαφα[νέως
πυθόμε]νος δίοις τ' Ἀχαιοῖς παιδί τ' Ἀτρέος ψί[λωι
10 ἄψ ἀπαγγ]εῖλαι τὰ τῆναι καὶ τὸς ἀσκηθῆς [μολεῖν.]

decem versus una cum scholiis in charta ex Aegypto adlata papyracea scriptos ed. Gomperz Pap. Erzherz. Rainer V 1, qui huic Epicharmi fabulae tribuit. cf. Blass Ann. Fleckeis. 1859 p. 257, qui scholia adscripta sic fere legit:

πορρω καθοδοῖμαι καὶ προσποιήσομαι πάντα διαπεπραχθαι et [τὸ δε]ξι(ω)τ(έ-
ροις) παρὰ προσδοκίαν, ὡσεὶ ἔλεγε τοῖς [ἀμαθισ]τάτοις et πάλιν πρὸς τοὺς
τραγικούς λέγεται, ἐπεὶ ἐδόκουν ἐκεῖνοι . . . et . . . δ' παραλέλειπται στιχίδια,
δι' [ῶν] ἢ συνάρτησις . . . et . . . τιμ' τῶι Ἀριστοξένωι προσέχειν, ἀκηκοέναι
δ' . . . et . . . ομενο(ς) ἀναστρέφειν . . . ὄφειλον· ἤδη τις λόγος εἰ . . . et . . . εἰ
τοιούτον· μέτριον ἢ ἀνθρώπινον, πρὸς δ' ἀντι[λέγει . . .], quae non omnia per-
tinent ad traditos decem versus.

1 init. suppl. Gomperz   4 in. suppl. Blass, extr. Gomp.   5 ΕΝΘΕ, N
pap. i. e. ἐνθεν ex ἐνθεν correctum, fort. recte, ut infinitivus pendeat a verbo
ἐκελήσασθε   7 λαβεῖν Gomp.   8 σαφανέως Blass   9 suppl. Gomp.
10 suppl. Blass.

Ulixes explorandi causa Troiam missus metu praepeditus proficisci noluit.
iam in media fabula solus in scaena sedens meditari videtur quam apud Achaeos
habiturus est orationem. sermonis epici imitatio manifesta.

100 (71 Ahr)

δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα,
οὐχ ἑκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμην τ' ὤμνυέ με τὸν δέλφακα.

Athen. IX 374 de δέλφαξ. Ἐ. τὸν ἄρρενα χοῖρον οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ
Αἰτομόλωι δέλφακά τε . . . δέλφακα. Et. genuin. (Et. M. 255, 3) δέλφαξ· ὁ γαλα-
θηνὸς χοῖρος. Ἐπίχαρμος δέλφακά τε . . . φυλάσσω. ad v. 3 Hesych. συμβο-
λατεύειν· συναλλακτεύειν.

2 ἐλευσίνιοις Ath. fort. recte   ἀπώλεσας: corr. Petitus   3 ἔφη et 4
προδιδόμην Ath.

101 (72 Ahr)

ἃ δ' Ἀσυχία χαρίεσσα γυνά,
καὶ Σωφροσύνας πλατίον οἰκεῖ.

Stob. fl. 58, 7 Ἐπιχάρμον ἐξ Αἰτομόλου. ἢ δ' Stob.

102 (73 Ahr)

ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἦς,
ὑπομελανδρῶδες . . .

Athen. III 121 b οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρῶι, ὧν καὶ Ἐ. μνημονεύει ἐν
Αἰτομόλωι Ὀδυσσεῖ οὕτως ποτιφ . . . ὑπομελ. μελανδρῶς δὲ τῶν μεγίστων
θύννων εἶδός ἐστιν, ὡς Πάμφιλος ἐν τοῖς Περὶ ὀνομάτων παρίστησιν, καὶ ἐστὶ
τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα, cf. VII 315 d. Hesych. ὑπομαλανδρῶδες· εἶδός
τι ταρίχου.

103

Antiatt. Bekk. 95, 27 ἐνεδρεία ἀντὶ τοῦ ἐνέδρα. Ἐ. Ὀδυσσεῖ Αἰτο-

104

Poll. IX 41. 42 *ἐκάλουν δὲ τὸ διδασκαλεῖον καὶ χορόν, ὅποτε καὶ τον διδάσκαλον χορηγὸν καὶ τὸ διδάσκειν χορηγεῖν, καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, ὡς Ἔ. ἐν Ὀδυσσεῖ Ἀντομόλωι. pro χορόν scribendum χορηγεῖον, v. ad fr. 13.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΝΑΥΑΓΟΣ (p. 248 Lor)

105

Athen. XIV 619 a b *Δίομος δ' ἦν βουκόλος Σικελιώτης ὁ πρῶτος εὐρῶν τὸ εἶδος (i. e. τὸν βουκολιασμόν). μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἔ. ἐν Ἀλκωνεῖ (fr. 4) καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ Ναυαγῶι.*

106

Poll. X 134 *ὀρθίαξ δὲ τὸ κάτω τοῦ ἱστοῦ καλεῖται, ὡς τὸ ἄνω καρχήσιον. καὶ ἔστι τὸ ὀρθίαξ ἐν Ἐπιχάρμου Ὀδυσσεῖ (ὀδυσσι C, omis. rell. cf. Bethe Goett. Nachr. 1895 p. 329) Ναυαγῶι. Hesych. ὀρθίας· ἱστός νεώς. v. praeterea fr. 172. 173.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ sive ΑΥΤΟΜΟΛΟΣ sive ΝΑΥΑΓΟΣ (p. 248 Lor)

107 (74 Ahr)

Et. Orion. 139, 1 *ῥήγος τὸ βαπτὸν στρῶμα (τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον Et. M. 703, 21). ῥέξαι γὰρ τὸ βάψαι (καὶ οἶονεῖ μεταποιῆσαι add. Et. M) . . καὶ ῥηγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς οἱ παλαιοὶ (καὶ ῥέγος τὸ βάμμα add. Et. M). Ἔ. Ὀδυσσεῖ*

ἀλλὰ καὶ ῥέξει τι χρῶμα.

ἀντὶ τοῦ βάπτει. Phot. ῥέξαι· ποιῆσαι, πράξαι, Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι, παρ' Ἐπιχάρμωι τὸ βλάψαι (l. βάψαι). Hesych. ῥέξει· πράξει, θύσει, παρασκευάσει, ἐτοιμάσει, ξέσει. dubito de tingendi significatu, nec sustulit dubitationes Meinekii Iahnii ann. 1863 p. 388.

ῥέξει legerat fort. Hesychius.

108

Antiatt. Bekk. 82, 16 ἀνυπόδετος· Ἔ. Ὀδυσσεῖ.

ΟΡΥΑ sive ΟΡΟΥΑ (p. 248 Lor)

Athen. III 94 f *χορδῶν τε μέμνηται Ἐπιχάρμος, ἃς ὀρύας ὀνομάζει (cf. IX 366 b), ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν. Hesych. ὀρούα· χορδή, καὶ σύντριμμα πολιτικόν (?), εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δράμα. cf. Hesych. ὀρύα. Theogn. p. 106 (cf. An. Bekk. p. 1382) ἰγνύα ὀρύα. Ἀρίσταρχος συστέλλει τὸ ἄ καὶ ἐκτείνει τὸ ὕ καὶ προπαροξύνει ἐναλλαγὴν τόνου (καὶ χρόνου Bekk) πεποιηκώς, ὡς φησὶν Ἡρωιδιανός. Lehrs Arist.² p. 302.*

nihil superest, sed v. ad Νᾶσοι fabulae titulum.

ΠΕΡΙΑΛΛΟΣ (p. 249 Lor)

hominis nomen proprium videtur, certe procul habenda glossa Hesychii περιάλλος· τὸ ἰσχίον, de qua v. Meinekius ad Alciphr. p. 107.

109 (75 Ahr)

Athen. IV c. 81 p. 183 c τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐ. ἐν Περιάλλῳ μνημονεύει οὕτως

Σεμέλα δὲ χορεύει,
καὶ ὑπανλεῖ σφιν σοφὸς κιθάραι παριαμβίδας· ἅ δὲ γεγάθει
πυκινῶν κρηγμῶν ἀκροαζομένα.

superest scholium Hesych. παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοῖς λάμβους αὐτάς φησι πεποιῆσθαι, ἅς οἱ κιθαρωῖδοι αἰδοῦσιν. Phot. παριαμβοὶ καὶ παριαμβίδες καὶ ἱαμβοὶ· κιθαρωῖδικοὶ νόμοι οἷς προσήλουν, et similiter Poll. IV 89. cf. Hesych. λαμβανλεῖν. Bergk opusc. II 272.

2 καὶ ὑπαλισφιν codex: ὑπανλεῖ Schweigh, tum nomen requiritur tibiennis citharoedo (ipsine Baccho?) succinentis.

110 (20 Ahr)

Athen. IV 189 b Ἐ. γοῦν ἐν Ἐλπίδι φησὶν

ἐκάλεσε γὰρ τὴν τις
ἐπ' αἰκλον ἀέκων· τὸ δὲ ἐκῶν ὦχεο τρέχων.

τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Περιάλλῳ. v. ad fr. 37. incertum num eisdem plane verbis in utraque fabula poeta usus sit.

ΠΕΡΣΑΙ (p. 249 Lor)

111 (76 Ahr)

Poll. IX 92 ἢ δὲ τῶν πολλῶν καὶ ἰδιωτῶν χρῆσις [τὸν] χαλκὸν τὸ ἀργύριον λέγει, οἷον ὄκ' ἔχω χαλκόν' καὶ ὄφειλω χαλκόν'. εἶρηται δὲ καὶ τοῦτο (scilicet τοῦτο καὶ) ἐν Ἐπιχάρμῳ Πέρσαις

χρυσὸν καὶ χαλκὸν ὄφειλων.

112

Euphroditus Et. gen. (Et. M. 155, 35) ἀσκωλιάζω . . εἶρηται παρὰ τὸν σκῶλον, ὃ ἐστὶ σκόλοπα, τὸ ἐνὶ ποδὶ ἄλλεσθαι. ὅπερ Ἐ. ἐν Πέρσαις σκωλοβατίζειν φησὶν.

ΠΙΘΩΝ (p. 249 Lor)

πίθων ἰ. q. πίθηκος, cf. schol. Pind. Pyth. II 131.

113 (77 Ahr)

ἢ θύλακον βόειον ἢ κόιν φέρει

Poll. X 179 εἶη δ' ἄν καὶ κόϊξ ἐν τι τῶν πλεγμάτων, ὃν οἱ μὲν Δωριεῖς κόϊον καλοῦσιν, ὡς Ἐ. Πίθωνι ἤ .. κωρυκίδα', οἱ δὲ Ἀττικοὶ κόϊκα. cf. Hesych. κόϊκες.

ΠΟΛΙΤΑΙ

v. ad Chrysogoni Πολιτείαν quas dicentur.

ΠΥΡΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΜΑΘΕΥΣ

sive ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ vel ΔΕΥΚΑΡΙΩΝ (p. 250 Lor)

Πύρρα καὶ Προμαθεύς (fr. 114. 118) et seorsim Πύρρα (fr. 121) et Προμαθεύς (fr. 116. 119), denique Δευκαλίων (fr. 120) fabula inscripta fertur, aut una aut, quod magis probabile, unius fabulae editiones duae. accedit Et. gen. Δεικαρίων' οἶον Πύρρα ἢ Δεικαρίων. Δευκαλίων (Et. M. 561, 54), ubi scribendum videtur Πύρραν Δεικαρίων, v. ad fr. 117. non recte Schneider Callim. fr. ἀποσ. 130 p. 735. Deucalionem si Leucarionem poeta nominavit, lepide videtur, ut observavit Wilamowitzius, Albulum Rufae uxoris maritum finxisse; mirum vero quod Πύρρα καὶ Δεικαρίων fabula inscripta nunquam traditur. Δεικαρία Romi mater (Dionys. Halic. I 72 extr.) eodem Graecorum lusu facta est ex Alba.

114 (78 Ahr)

Athen. III 56 a de voc. τέλλις vel τελλίνης disputans: Ἐ. ἐν Πύρραι καὶ Προμαθεῖ φησι

τὰν τέλλιν μάν, τὸν ἀναρίταν θᾶσαι δὴ, καὶ λεπὰς ὄσσα.

τὰν Schweigh, τέλλιν μάν ego (duce Casaubono, qui τελλίναν), τὸν ἀναρίταν Casaub: καὶν τις ἑλλήνων τὸν ἀνδρὶ τὰν codex Epicharmi forma est τέλλις (fr. 43), recentiorum τελλίνης (la tellina Itali).

*115 (16 Ahr)

Herodian. diet. solit. p. 10, 27 παρὰ δὲ Δωριεῖσι τρεπομένου τοῦ ὀ εἰς ἰ Ποτειδάν, κατ' ὄξειαν τάσιν· ἐνθεν γενικὴ παρ' Ἐπιχάρμῳ δευτέρῳ (fort. Δεικαρίωνι)

τοῦ Ποτειδᾶνος δὲ χρηστὸν νῖον ἵπποκάμπιον.

ποσειδᾶνος et ἵππόκαμπιον codd: corr. Dindorf. mira Hesychii glossa ἵππόκαμπτος' στρουθιον τι.

116 (79 Ahr)

πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὐδαμεῖ.

Et. genuin. (Et. M. 725, 25) στατήρες οἱ χρεῶσται, οἶον 'πολλοὶ .. οἶδ' Ἐπιχάρμος Προμαθεῖ ἐν αὐτῷ (sic B, ἐν αὐτῷ A), quod non expedit, nequo expedit Reitzenstein Ind. I. Rostoch. 1891/92 p. 13.

οὐδαμεῖ scripsi: οὐδ' ἄν εἰς AB, δ' οὐδ' ἄν εἰς Et. M.

*117 (80 Ahr. fr. inc. 98 Lor)

Et. M. 559, 42 (glossa ab genuino Et. aliena) μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ. E. ὁ κωμικός

Πύρραν γὰ μῶται Δευκαρίων.

similiter Helladius Photii bibl. 531a 2 τὸ γὰρ ζητεῖν (ζητῶ Bekk) Δωριεῖς λέγουσι μῶ (καὶ μῶμαι), καὶ μῶται τὸ τρίτον πρόσωπον παρ' Ἐπιχάρμου.

γε μῶ καὶ Et. Δευκαλίωνα Et: primum casum restituit Wilamowitz, quod probari videtur Et. gen. s. Δευκαρίων· οἶον 'Πύρρα ἢ Δευκαρίων', ubi Πύρραν scribendum, v. ad titulum fabulae.

118 (81 Ahr)

Poll. X 82 (μαγίς mensa sacra) παρὰ μέντοι Ἐπιχάρμου ἐν Πύρραι καὶ (ἐν Πύρραι ἢ C, ἐν πυρκαϊᾷ FS) Προμηθεὶ καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην χρῆσιν εἴρηται

κύλικα, μαγίδα, λύχνον.

cf. Helladius in Photii bibl. 553b 10. glossa est Aristophanis Byzantii, cf. Eust. 1761, 34. Poll. VI 83. Strecker Hermae XXVI 277.

*119

Antiatt. Bekk. 85, 24 βλεν(ν)όν· τὸν νοθῆ καὶ μωρὸν Σώφρων Προμηθεὶ aut Σώφρων errore scriptum pro Ἐπιχάρμος aut excidit Epicharmi nomen. v. Sophronis fr. 43. Hesych. βλεννόν.

120

Antiatt. Bekk. 90, 3 δεοῦμεθα· ἀντὶ τοῦ δεηθησόμεθα Ἐ. Δευκαλίωνι.

121

Athen. X 424 d καὶ Ἐ. δ' ἐν Πύρραι εὐωνέστερον ἔφη.

*122 (inc. fr. 51 Lor)

Schol. Pind. Ol. IX 68 (de Pyrrha et Deucalione) καὶ ὁ μὲν Ἐ. ἀπὸ τῶν λάων, τῶν λίθων, λαοὺς τοὺς ὄχλους φησὶν ὠνομάσθαι. cf. Et. M. 553, 6.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ (p. 251 Lor)

eiusdem nominis similisque, ut videtur, argumenti Nicophontis fabula.

*123 (fr. inc. 32 Lor)

λαοὶ τοξοχίτωνες, ἀκούετε Σειρηνάων.

Schol. T Hom. T 1 ῥοάων· Βοιωτίος ἢ φωνή. καὶ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς ἀρσενικῶν Ἄρτεμι Κρητάων πότνια τοξοφόρων. ἄραοι.. Σειρηνάων Ἐπιχάρμος. in priore versu Κρηταίων (potius Κρηταῶν) corr. Nauck Herm. XXIV 454, alterum frustra Callimaeo potius quam Epicharmo dignum censuerunt. numeri Homerici Sirenis etiam in comoedia apti, Σειρήνα forma Italica videtur. sed

124 (82 Ahr)

- πρῶλ μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' ἀούς ἀφύας ἀπεπυρίζομες
 στρογγύλας, καὶ δελφακίνας ὄπτα κρέα καὶ πωλύπους,
 καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὦν ἐπίομες οἶνον. — οἴβοιβοῖ τάλας.
 — περὶ γὰ μὰν αἴκλου τί κά τις καὶ λέγοι. — φουῦ τῶν κακῶν.
 5 — ὃ καὶ πάρα τρίγλα τε μία παχεῖα κάμλαι δύο
 διατετμαμέναι μέσαι, φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆν
 σκορπίοι τε.

Athen. VII 277 f μνημονεύει δ' αὐτῶν (τῶν ἀμῶν) . . καὶ Ἐ. δ' ἐν Σει-
 ρῆσιν 'πρῶλ . . σκορπίοι τε'.

1 ἀποπυρίζομες: corr. Schweigh. 4 περὶ σαῦμα με καλοῦσα κατίσκα
 λεγοι: correxi; ientaculo adiungitur cena 5 ὃ καὶ corruptum τρίγλας τε
 καὶ παχηα: Ahr. 6 διατεταγμαμέναι: Meinekius τοσαῦται.

ΣΚΙΡΩΝ (p. 251 Lor)

125 (84 Ahr)

- τίς ἐστι μάτηρ; — Σακίς. — ἀλλὰ τίς πατήρ;
 — Σακίς. — τίς ἀδελφεὸς δέ; — Σακίς.

Schol. Arist. Pac. 185 τοῦτο (triplex illud Trygaei μαρώτατος) . . τὸ ἀληθὲς
 τὴν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ Σκίρωνος παρ' Ἐπιχάρμου ἔχει, ἐπεὶ κάκεῖνος πεποίηκε
 τὸν φορμὸν ἐρωτηθέντα 'τίς ἐστι μήτηρ' ἀποκρινόμενον ὅτι 'Σηκίς', καὶ 'τίς
 ἐστι πατήρ' εἰπόντα 'Σηκίς', καὶ 'τίς ἀδελφός' ὁμοίως 'Σηκίς'. ἀλλ' ἐκεῖνος
 μὲν ἔδοξε πρὸς τὸ ἐρωτώμενον καὶ τὸ ἐξῆς (fort. κατὰ τὸ συγγενὲς) ἀποκρί-
 νεσθαι· ἔστι γάρ τις τοῖς φορμοῖς συγγένεια πρὸς τὰς σηκίδας, ἐνταῦθα δὲ
 οὐκέτι κατὰ τὸ συγγενὲς οὗτος ἀπεκρίθη. versus variis modis restitui pos-
 sunt. ceterum Epicharmi mater Σηκίς (apud Suidam) hinc nata videtur.

126 (83 Ahr)

Poll. X 86 καὶ λεκίδα δὲ Ἐ. εἴρηκεν ἐν Ἑβας Γάμῳ (fr. 70), ἐν δὲ Σκί-
 ρωνι καὶ πηλίνων λεκίς. poeta argenteis aeneis aliis vasibus memoratis addi-
 disse videtur τῶν δὲ παλίνων λεκίς.

ΣΦΙΓΞ (p. 252 Lor)

127 (86 Ahr)

Herodian. apud Steph. B p. 694 M Χιτώνη· οὕτως ἡ Ἄρτεμις λέγεται, καὶ
 Χιτωνία, ὡς . . Ἐ. ἐν Σφιγγί

καὶ τὸ τᾶς Χιτωνέας ἀύλησάτω τίς μοι μέλος.

τῆς χιτωνόης R τῆς χιτωνίης AV, τᾶς Χιτωνίας Ahrens. Athen. XIV
 629 e παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ Χιτωνέας Ἄρτέμιδος ὄρχησις τις ἔστι καὶ
 ἀύλησις.

128 (85 Ahr)

Athen. III 76 c τῶν δ' ἐρινῶν σύκων (μνημονεύει) Ἐ. ἐν Σφιγγί

ἀλλ' οὐχ ὁμοῖα (τάδε) γ' ἐρινοῖς οὐδαμῶς.
τάδε adieci, ταῦτ' ἐρινοῖς praeivit Bergk.

ΤΡΙΑΚΑΔΕΣ (p. 252 Lor)

dubium utrum ad Hecatae sacra (Plut. prov. Alex. 8 ed. Crusius, v. eiusdem comment. p. 20) pertineat fabula an ad Syracusanam rem publicam, cf. Hesych. ἐτριέκοψεν' εἰς τριακάδας ἐνέγραψε Σικελοί. ubi si ἐτριάκαξεν emenda-
veris, potest ipsum Epicharmi verbum fuisse.

129

Hesych. σκωρρυφίαν· τὸ σκάνδαλον (Ἐπίχαρμος) ἐν Μησίῳ (fr. 94). ἐν δὲ Τριακάσειν τὰ ὀσιώδη κρέα. ubi scribendum videtur τὰ ὀσιώδη κρέα, quibus frustra quis dentes impingit.

ΤΡΩΕΣ (p. 253 Lor)

130 (88 Ahr)

Macrob. V 20, 5 Gargana et oppidum et montem esse demonstraturus: et Epicharmus . . in fabula quae inscribitur Troes ita posuit

Ζεὺς ἄναξ, ἂν' ἄκρα ναίων Γαργάρων ἀγάννιφα.

ἂν' ἄκρα scripsi: ανααδαν cod; cf. Hom. Ξ 352 εἶδε πατὴρ ἂνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ, quae verba et ipsa citavit Macrobius Γαργάρων Meinekius: γαργα-
ρα cod.

131 (87 Ahr)

Zenob. Ath. III 131, vulg. IV 7 (Pseudoplut. I 93) ἔκ παντὸς ξύλου κίφων γένοιτ' ἂν' . . μέμνηται δ' αὐτῆς Ἐ. ἐν Τρωσίῳ. prov. Coisl. 168 (I 54 adn. ed. Gott) καὶ ἄλλη ἔκ παντὸς ξύλου κλωῖος γένοιτ' ἂν καὶ θεός'. οἱ Λωριεῖς τὸν κίφωνα κλωῖον λέγουσι (immo κλοιόν, cf. Hesych. s. v). poterat poeta talia scribere

ἔκ παντὸς ξύλου
κλωῖός τε καὶ γένοιτο κῆκ τούτου θεός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΑΣ (p. 253 Lor)

132 (90 Ahr)

Athen. XIV 628 b Ἐ. ἐν Φιλοκτιήτῃ ἔφη

οὐκ ἔστι διθύραμβος ὄρχ' ὕδωρ πίησις.

οὐχ ὕδωρ A: corr. Casaub.

133 (91 Ahr)

Poll. X 71 Ἐ. μέντοι ἐν Φιλοκλήτῃ (em. Seber) διακρίνειν ἔοικε κάδον καὶ ἀμφορέα, εἰπὼν

οὗτ' ἐν κάδῳι δηλοῖμην οὗτ' ἐν ἀμφορεῖ.

134 (89 Ahr)

Athen. IX 371 f μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐ. ἐν Φιλοκτῆτι οὕτως
ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.

versus restitutio incerta.

ΧΟΡΕΥΟΝΤΕΣ sive ΧΟΡΕΥΤΑΙ (p. 254 Lor)

Hephaest. p. 49, 2 παρ' Ἐπιχάρμωι, ὃς καὶ ὅλα δύο δράματα τούτωι τῶι μέτρωι (i. e. tetrametro anapaestico catalectico) γέγραφε τοὺς τε Χορεύοντας καὶ τὸν Ἐπινίκιον. potest fieri ut olim scriptum fuerit τοὺς τε Χορευτάς.

135

Herodian. dict. solit. p. 12, 2 τὰ εἰς λων λήγοντα ὀνόματα εἰ διπλασιάζοι τὸ λ, οὐ θέλει ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἶναι . . Σίλλων, Ἐ. Χορευταῖς. dicitur fortasse Sillax Rheginus pictor, v. infra fr. 163.

ΧΥΤΡΑΙ (p. 254 Lor)

de fabulae argumento ingeniosam coniecturam fecit Crusius Philol. vol. suppl. VI 293. adhibito simul proverbio quod est κεραμέως πλοῦτος (ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ εὐθραύστων Pseudodiogen. V 97) figulum fingit magnas divitias somniantem, tum ollis diffractis omni spe crudeliter deiectum.

136. 137 (92. 93 Ahr)

136 ἄλλ' ὁμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες εὐρησοῦντί μοι
δέκα νόμους· πωλατιᾶς γὰρ ἐντι τᾶς ματρός . . .

137 καῖρυξ ἰὼν
εὐθὺς πρῖα μοι δέκα νόμων μόσχον καλάν.

✓ Poll. IX 79. 80 ὁ δὲ νοῦμμος δοκεῖ μὲν εἶναι Ῥωμαίων, τοῦνομα τοῦ νομισματος, ἐστὶ δὲ Ἑλληνικὸν καὶ (fort. καὶ Ἑλλ.) τῶν ἐν Ἰταλίαι καὶ Σικελίαι Δωριέων. Ἐ. τε γὰρ ἐν ταῖς Χύτραις φησὶν ἄλλ' . . ματρός' (136), καὶ πάλιν 'καῖρυξ . . καλάν' (137)

136, 1 καλαὶ καὶ codd, ὁ καῖαι καὶ cod. Salam. fort. μάλ' αἶδε 1. 2 εὐρησοῦσι δέ μοι καὶ νόμους: μοι δέκα Bentley, reliqua corr. Ahrens 2 δέκα νόμους πωλάν· καλᾶς γὰρ Bergk (τοίας γὰρ Ahr).

137, 2 πρῖω et νόμων et καλήν codd.

E FABVLIS INCERTIS

138

Antiatt. Bekk. 113, 14 ῥαπίδα· τὴν βελόνην Ἐ. v. ad fr. 51.

139 (167 Ahr. 99 Lor)

An. Bekk. 417, 6 in docta de Apaturis disputatione (eadem brevior in

schol. Plat. Tim. p. 21 b. schol. Ar. Ach. 146. Pac. 590. Et. M. 98, 56): ἡ δὲ δευτέρα (τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα), ἐν ἧι θύουσαι, ἀνάρσεις· τὸ γὰρ θύειν ἀναρρίειν καὶ τὸ θῦμα ἀνάρμα ἐλέγετο, ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀνακλῶντες τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἀναρύνοντες ἔθνον . . . καὶ Ἐπίχαρμος δὲ πού φησιν ὁ θεὸς ἐναρρῖει, quae verba alieno loco tradita (p. 417, 20) huc revocanda sunt. rectius reliqui auctores ἀναρρῖειν ἀνάρσεις scribunt. adde Eust. 1159, 56 Πανσανίας δὲ καὶ ἐπὶ θυσίας κεῖσθαι τὴν λέξιν λέγει (i. e. τὸ θύειν), ὅθεν καὶ ἀναρρῖειν φησὶ τὸ θύειν, καὶ ἡ θυσία ἀνάρσεις. Hesych. ἐπαναρρῖεται· μετὰ κρίσιν (in Areopago) θύει, κρέα δίδωσιν. apud Epicharmum deorum aliquis (Herculem puta) laetabundus exclamabat

θεοσοῦμεθα·

ὁ Ζεὺς ἀναρρῖει.

140 (168 Ahr. 62 Lor)

An. Ox. Cram. I 85, 20 ἀγλευκῆς . . . Ἐπίχαρμος

ἀγλευκῆς ἐσθ' ἄνθρωπος.

Hesych. ἀγλευκῆς· ἀηδῆς.

141 (127 Lor)

An. Ox. Cram. I 224, 22 κλείω . . . κλήω . . . καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ κατακλείωνται (κατὰ κέκλωνται cod), τροπῆι τοῦ ἦ εἰς ᾧ.

142 (114 Lor)

An. Ox. Cram. IV 273, 8 γίνεται δὲ τὰ ὑποκοριστικά ἢ διὰ (τὸ) γελοῖον, ὡς τὸ παρὰ Ἐπιχάρμῳ Πριαμιλλύδριον. cf. Theognosti Cap. An. Ox. Cram. II 126, 27. schol. Dion. Thr. p. 856, 1 ἢ τοῦ γελοίου χάριν (λαμβάνεται ὁ ὑποκορισμός), ὡς τὸ Πριαμόλλιον ὁ Πρίαμος. ex Ulixe Transfuga vel e Troianis. falso Kock Com. III 640 fr. 1373.

143 (92 Lor)

An. Par. Cram. IV 46, 3 κλίβανον λέγουσι, καὶ εὔρηται ἢ χρῆσις παρὰ Ἐπιχάρμῳ. nisi spectant haec ad fr. 52.

144 (123. 125 Lor)

Apollon. de pron. p. 95a ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακοσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόρινθα καὶ Ἐ. ἐχρήσαντο . . . ἔτι καὶ ἐμέος οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς καὶ ἐν συναλοιφῇ ἐμεῦς. αἱ χρήσεις παρ' Ἐπιχάρμῳ. p. 106 b ἡ ἐμέ . . . παρὰ Δωριεῦσι μετὰ τοῦ ἔμεϊ, ἢ συνεχῶς Ἐ. χρῆται.

145 (157 Ahr. 124 Lor)

Apollon. de pron. p. 96 c (τεοῦ) Ἐπίχαρμος παιδὶ τεοῦ.

146 (48 Lor)

λοῦνται τῆς τῶν ὀφειλόντων σωτηρίας, οὔτω καὶ τοὺς εὐεργετήσαντας βού-
λεσθαι εἶναι τοὺς παθόντας ὡς κομιουμένους τὰς χάριτας, τοῖς δ' οὐκ εἶναι
ἐπιμελὲς τὸ ἀνταποδοῖναι. Ἐ. μὲν οὖν τάχ' ἂν φαίη ταῦτα λέγειν αὐτοὺς

ἐκ πονηροῦ θαμένους:

ἔοικε δ' ἀνθρωπικῶι. θεωμένους traditum.

147 (124 Ahr. 49 Lor)

τόκα μὲν ἐν τήνων ἐγών ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοισ ἐγών.

Arist. Rhet. III p. 1410 b 3 εἰσὶ δὲ καὶ ψευδεῖς ἀντιθέσεις, οἷον καὶ Ἐ.
ἐποίει τόκα . . ἐγών. Demetr. de eloc. 24 ἔστι δὲ κῶλα ἃ μὴ ἀντικείμενα
ἐμφαίνει τινὰ ἀντίθεσιν διὰ τὸ τῶι σχήματι ἀντιθέτως γεγράφθαι, καθάπερ
τὸ παρ' Ἐπιχάρμω τῶι ποιητῇ πεπαιγμένον ὅτι τόκα . . ἐγών. ἀλλ' οὗτος
μὲν ἴσως γελωτοποιῶν οὔτως ἀντίθεκεν καὶ ἅμα σκώπτων τοὺς φήτορας.

ἐν τήνοισ Dem. non recte.

148 (99 Ahr, cf. fr. 122. 44. 45 Lor)

ἐκ μὲν θυσίας θοῖνα,

ἐκ δὲ θοῖνας πόσις ἐγένετο. — χαρίεν, ὧς γ' ἐμῖν (δοκεῖ).

— ἐκ δὲ πόσιος μῶκος, ἐκ μῶκου δ' ἐγένεθ' ὑανία,

ἐκ δ' ὑανίας (δίκα . . , ἐκ δίκας δὲ κατα)δίκα,

δ' ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.

Athen. II 36 cd Ἐ. δὲ φησιν ἐκ μὲν . . ζαμία. huc rettulit Meinokius
Aristot. Gen. an. p. 724 a 28 ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα, ὡς Ἐ. ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμη-
σιν, ἐκ τῆς διαβολῆς ἢ λοιδορία, ἐκ δὲ ταύτης ἢ μάχη, item Rhet. I p. 1365 a 10
καὶ τὸ συντιθέναι δὲ καὶ ἐποικοδομεῖν ὡσπερ Ἐ. nam ὑανία ab Hesychio ex-
plicatur τέρβη vel μάχη, et μῶκος ab Simplicio (ad Epict. man. IV p. 222 Schw)
μυκτηρισμός. concedendum sane non satis accuratam Epicharneae sententiae
memoriam Aristotelem servasse, si quidem διαβολή et λοιδορία ex uno vocabulo
μῶκος nata videntur.

1 θοῖνη CE; suppl. velut (ἄγομεν γὰρ θεοῖσι θυσίαν). ἐκ δὲ θυσίας θοῖνα
(δὴ) κτλ. 2 θοῖνης CE ἐμῖν Mein: ἐμοὶ δοκεῖ suppl. Dindorf 3 κῶμος
et κῶμον CE: corr. Mein. ἐγένετο θυανία CE. Casaub. Dobr. 4 suppl.
HStephanus, δίκα τάχ' Ahr, praestat fort. δίκα μάλ' 5 σφαλὸς Bochart:
σφάκελλος CE, cf. Hesych. v. v. ζημία CE.

149 (100 Ahr. 26 Lor)

— τί δὲ τόδ' ἐστί; — δηλαδὴ τρίπους. — τί μὰν ἔχει πόδας
τέτορας; οὐκ ἐστὶν τρίπους, ἀλλ' (ἐστὶν) οἶμαι τετράπους.

— ἐστὶν ὄνομ' αὐτῶι τρίπους, τέτορας γὰ μὰν ἔχει πόδας.

— Οἰδίπους τοίνυν ποτ' ἦν αἰνιγμά τοι νοεῖς.

Athen. II 49 c Ἐπιχάρμος τί δε . . νοεῖς.

1 τόδ' Blaydes: τὰδ' CE τί μὰν Eust. 1398, 19: τίμανον CE, poterat

poeta τί μάν; ἔχων (vel ὅς ἔχει) κόδας τ. οὔκ ἐστιν κτλ. 2 τέτταρας ἐστίν
 suppl. Dindorf, praestat fort. μᾶλλον δέ γ' οἶμαι 3 ἔστιν Wilamowitz: ἐστὶ
 δ' CE ὄνυμ' Ahr. τέττορας C τέτταρας E 4 corrigendum aut in hanc
 sententiam isti quidem hercle orationi Oedipo opust coniectore (Plaut. Poen. 443)
 aut sic Oidipon 'στὶ νυν τὸ τῆν' αἴνυγμα· τί νοεῖς;

150 (101 Ahr. 71 Lor)

Athen. II 52 a b οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ
 ἀκρόδρα κάρνα λέγουσιν, Ἐ. δὲ κατ' ἐξοχὴν ὡς ἡμεῖς

κακυρὰ τρώγων κάρν', ἀμυγδάλας . .

κακυροτρώγων (sive -γειν significat compendium): corr. Dindorf.

151 (102 Ahr. 72 Lor)

Athen. II 56 a Ἐπίχαρμος

〈καὶ〉 φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἶ χ' ὁ Διόνυσος φιλήι.

καὶ add. Toup φλέηι Bergk 'si vitis florescat', non recte; fort. φλύη
 'effervescat', nam ebrietatis remedium fruges tostae.

152 (103 Ahr. 73 Lor)

Athen. II 57 d ὦεα δ' ἔφη Ἐ

ὦεα χανὸς κάλεκτορίδων πετεινῶν.

fort. χανῶν.

153 (104 Ahr. 54 Lor)

Athen. II 58 d (μολόχη pro μαλάχη) Ἐπίχαρμος

πράντερος ἐγὼν γὰ μολόχας.

154 (105 Ahr. 55 Lor)

Athen. II 59 c Ἐπίχαρμος

ὑγιώτερόν θῆν ἐστὶ κολοκύντας πολύ.

ὑγιώστερον E suprascr. ε, ὑγιέστερον C: correxi, cf. Sophr. fr. 34.
 τ' ἦν ἔτι: corr. Mein. Grotius v. Zenob. vulg. VI 27.

155 (106 Ahr. 56 Lor)

Athen. II 60 e f φύονται δ' οἱ μύκητες γηγενεῖς καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐδώδιμοι
 ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ καὶ Ἐ παίζων ἔφη

οἶον αὶ μίκαι ἄρ' ἐξεσκληκότες πνιξείσθῃ (με).

γὰρ Bergk (pro ἄρ') ἐπεσκληκότες: corr. Naeke, possis κατεξεσκληκώ-
 τες με add. Bergk.

156 (77 Ahr)

157 (108 Ahr. 75 Lor)

Athen. II 64 f Συρακόσιοι δὲ τὰς κίχλας κικηλάς λέγουσιν. Ἐπίχαρμος
τὰς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κικηλάς.

Hesych. κικηλαί scrib. κικηλάς, si versus exordium servatum putes.

158 (109 Ahr. 76 Lor)

Athen. II 68 f Ἐπίχαρμος
θρίδακος ἀπολελεμμένας τὸν καυλόν.
ἀπολελεμμένου C.

159. 160. 161 (110. 111. 112. 113 Ahr. 78—81 Lor)

159 μακωνίδες,
μάραθα, τραχίτες τε κάκτοι, τοὶ σὺν ἄλλοις μὲν φαγεῖν
ἐντὶ λαχάνοις εἰς τοπιον, αἶ κα τις ἐκτρίψας καλῶς
παρατιθῆι νιν, ἀδύς ἐστ' αὐτὸς δ' ἐπ' αὐτοῦ χαιρέτω.

160 θρίδακας, ἐλάταν, σχίνον . . . ῥαφανίδας, κάκτους . . .

161 ὃ δὲ τις ἄγροθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,
ἴψνον, λάπαθον, ὀτόστυλλον, σκόλιον, σερίδ', ἀτράκτυλον,
πτέριν, κάκτον ὀνόπορδον.

Athen. II 70 f σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ Ἐ. μετὰ τῶν ἐδωδίων λαχά-
νων καὶ τὴν κάκτιον καταλέγων οὕτως 'μήκων μάραθα . . χαιρέτω' (159). καὶ
πάλιν 'θρίδακας . . κάκτους' (160). καὶ πάλιν 'ὃ δὲ . . ὀνόπορδον' (161).

159, 1 μακωνίδες Ahr: μήκων CE 2 μάραθοι et τοῖς ἄλλοις CE: corr.
Dindorf 3 fort. εὔστομοι καὶ κα τις, nam hanc εὔστομος adiectivī signifi-
cationem Epicharmo recentiore fuisse minime constat. e plurali κάκτοι quod sin-
gulare repetitur κάκτος (νιν), neminem offendet 4 ἐφ' αὐτοῦ E

161, 2 Hesych. λάπαθον· λάχανον ἄγριον ἐδωδιμον, idem σκόλυμος·
λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες, quod vocabulum in medio versu corrupto latere
videtur σερίδα δρακτυλον CE: distincti 3 fort. περδίκιον, κακὸν ὀνό-
πορδον, cf. Hesych. ὀνόπορδον· τὴν ἐλξίνην· ἐστὶ δὲ λάχανον ἄγριον et ἐλξίνη·
ἢ περδίκιος βοτάνη.

ad fabulam Γᾶ καὶ Θάλασσα refertur vult Wilamowitzius.

162 (82 Lor)

Athen. III 119 d καὶ Ἐ. δ' ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ τάριχος, cf. litt. b.

163 (132 Lor)

Athen. V 210 a b Πολέμων ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιούντι κατὰ τὴν
πολεμάρχειον στοᾶν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημο-
νεύουσιν Ἐ. καὶ Σιμωνίδης. v. ad fr. 135.

164 (83 Lor)

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες
πάντας, ὀπτᾶντες δὲ χἀδύνοντες αὐτοὺς χναύομες.

Athen. VII 309 e f κόκκυγες (piscēs)· Ἐ. 'κάγλαοι . . χναύομες'. καὶ Δω-
ρίων δὲ φησὶν δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν παρασχίσαντας κατὰ ῥάξιν καὶ παρηδύνειν
χλόηι τυρῶϊ σιλφίωι ἄλλ' ἐλάωι κτλ. Dorio Epicharmi verba sine dubio ante
oculos habebat; fortasse poeta et ipse condimenta singula quaedam enumerarat.

2 πάντες: corr. Casaub. χἀδίναντες A χῆδύνοντες C χναύομες Λ:
corr. C.

165 (115 Ahr. 19 Lor)

Athen. VIII 363 f ὡς καὶ Ἐ. πού φησιν-

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὄκκα παρίωντι κάρρονες.
παρεόντι: corr. Ahrens. videtur e fabula petitus versus.

166 (116 Ahr. 85 Lor)

Athen. IX 391 d καὶ Σπτεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς τοῦ ὄ κῶ-
πας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος

σκῶπας, ἔποπας, γλαῦπας.

fort. κῶπας Epicharmus quoque scripsit in secunda vel quarta tetra-
metri sede.

167 (52 Lor)

Clem. Alex. Protr. II p. 25 P ἀλλ' αἴ γε πατρίδες αὐτοῖς (i. e. τοῖς θεοῖς)
καὶ αἱ τέχναι καὶ οἱ βίλοι, πρὸς δὲ γε καὶ οἱ τάφοι ἀνθρώπων γεγονότας
ἐλέγχουσι. Ἄρης γοῦν . . ὡς μὲν Ἐ. φησιν, Σπαρτιάτης ἦν. cf. Wentzel
Ἐπικλήσεις c. 4, 4. dubium num ex fabula hoc sumptum sit.

*168

οἶαιπερ ἂ δέσποινα, τοῖα χἀ κύνων.

Clem. Alex. Paed. III 11 p. 296 P οἶα γὰρ δέσποινα, φασὶν οἱ παροιμια-
ζόμενοι, τοιάδε χἀ κύνων. accuratius citatur versus in scholiis Clementis et
Platonis Rep. VIII 563, qui ipse αἱ κύνες, inquit, κατὰ τὴν παροιμίαν οἶαιπερ
αἱ δέσποιναι γλῆγονται. cf. Cic. ad Att. V 11, 5 et Pseudodiogenian. V 93.
doricās formas unus servavit Clemens; Epicharmi versum esse conieci.

169 (162 Ahr. 63 Lor)

Ps. Diogenianus II 47 ἀγρὸς ἢ πόλις· ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος
ἀγρὸν τὰν πόλιν ποιεῖς.

τὴν traditur. cf. Crusius Philol. vol. suppl. VI 291.

170 (94 Ahr. 40 Lor)

— ἀλλ' αἰ τοὶ θεοὶ παρήσαν χῆπέλιπον οὐ πώποκα,

- ἀλλὰ λέγεται μὲν χάος πρῶτον γενέσθαι τῶν θεῶν.
 - πῶς δέ κα; μὴ ἔχον γ' ἀπό τινος ἐνθὲν ὅ τι πρῶτον μόλοι.
 5 — οὐκ ἄρ' ἔμολε πρῶτον οὐδέν; — οὐδὲ μὰ Δία δεύτερον,
 τῶνδε <γ> ὧν ἄμεις νῦν ὧδε λέγω μέλλει τάδ' εἶν
 αἱ πότε ἀριθμὸν τις περισοῖν, αἱ δὲ λῆις, πότε ἄρτιον
 ποτθέμειν λῆι ψᾶσον ἢ καὶ τῶν ὑπαρχουσᾶν λαβεῖν,
 ἢ δοκεῖ κά τοι γ' ἔθ' ὧτὸς εἶμεν; — οὐκ ἐμίγνα κα.
 10 — οὐδὲ μὲν οὐδ' αἱ ποτὶ μέτρον παχναῖον ποτθέμειν
 λῆι τις ἕτερον μᾶκος ἢ τοῦ πρόσθ' ἐόντος ἀποταμῆιν,
 ἔτι χ' ὑπάρχοι κείνο τὸ μέτρον; — οὐ γάρ. — ὧδε νῦν ὄρη
 καὶ τὸς ἀνθρώπους· ὁ μὲν γὰρ ἀΐξεθ', ὁ δὲ γὰ μὲν φθίνει,
 ἐν μεταλλαγᾷ δὲ πάντες ἐντὶ πάντα τὸν χρόνον.
 15 ὁ δὲ μεταλλάσσει κατὰ φύσιν κοῦποχ' ἐν ταύτῳ μένει,
 ἕτερον εἶη κα τόδ' ἤδη τοῦ παρεξιστακότος.
 καὶ τὲ δὴ κῆγὼ χθὲς ἄλλοι καὶ νῦν ἄλλοι τελέθομες,
 καὐθις ἄλλοι κοῦποχ' ὧτὸι κατ τὸν (αὐτὸν αὐ) λόγον.

Diog. Laert. III 12 Ἄλκιμος ἐν τοῖς πρὸς Ἀμύνταν, ἃ ἐστὶ τέτταρα· ἐνθα καὶ ἐν τῷ πρώτῳ φησὶ ταῦτα· φαίνεται δὲ καὶ Πλάτων πολλὰ τῶν Ἐπιχάρμου λέγων· σκεπτέον δέ. ὁ Πλάτων φησὶν ἀσθητὸν μὲν εἶναι τὸ μηδέποτε ἐν τῷ ποιῶι μηδὲ τῷ ποσῶι διαμένον, ἀλλ' αἰεὶ ῥέον καὶ μεταβάλλον· ὡς ἐξ ὧν ἂν τις ἀνέλημι τὸν ἀριθμὸν, τούτων οὔτε ἴσων οὔτε τινῶν οὔτε ποσῶν οὔτε ποιῶν ὄντων. ταῦτα δ' ἐστὶν ὧν αἰεὶ γένησις, οὐσία δὲ μηδέποτε πέφυκε. νοητὸν δ' ἐξ οὗ μηδὲν ἀπογίνεται μηδὲ προσγίνεται. τοῦτο δ' ἐστὶν ἢ τῶν αἰδίων φύσις, ἢν ὁμοίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν αἰεὶ συμβέβηκεν εἶναι. καὶ μὴν ὁ γε Ἐπιχάρμος περὶ τῶν ἀσθητῶν καὶ νοητῶν ἐναργῶς εἴρηκεν· ἀλλ' αἰεὶ . . κατὰ τὸν λόγον'.

1 αἰεὶ τοι codd. fort. rectius 2 διὰ δὲ codd: corr. Kuehn 4 πῶς δέ κ' ἀμύχανον γ' (γ' om. P, add. P²) codd. corr. GHermann ἐνθὲν scripsi: μηδὲν codd, εἶμεν GHerm. 6 τῶν δ' ὧν P² (δ' in litura trium litterarum) corr. GHerm. λέγω P, λέγων reliqui fere: λέγομες, ἀλλὰ ταῖς ἔχει GHerm, βλέπομες, ἀλλ' αἰεὶ τάδ' ἦς Bergk. at transitur iam ad τὰ ἀσθητά: conieci ἀλλὰ τοῦμπαλιν, nisi forte desinit Epicharmi haec ecloga in λέγομες sequiturque altera, cui Alcimus praemiserit καὶ πάλιν 'αἱ πότε . . λόγον' 7 πότε ἄρτιον Bergk: τὸν ἄρτιον codd. 8 ποτὲ θέμην P (θέμιν P²): corr. Ahr. τὰν ὑπαρχουσᾶν codd: corr. GHerm. 9 κατοῖκ (κ oras. P) καὶ ὁ αὐτός εἰ μὲν P (καὶ om. Q): ὧτὸς εἶμεν alii, reliqua ego correxi ἐμιν τάκα codd: corr. GHerm. 10 οἶδ' ἀποτι μέτρον παχὺ ἔον codd. corr. Casaub. ποτ' ἐθέμιν codd: corr. Ahr. 11 λῆι τις στερρὸν (ἕτερον superscr. P²) μᾶκος P λῆ τις ἕτερον στερρὸν μ G (Laurent. 69, 2^a), λῆ τις στερρὸν μᾶκος F 12 τῆνο GHerm. 13 τὼς ἀνθρώπους P: corr. Ahr. 16 κάτω δὴ τοῦ P: corr. Cob, fort. εἶη κα τὸ (νῦν) δὴ τοῦ π. 17 κῆγὼ codd. 18 κοῦποχ' αὐτοὶ κατὰ τὸν λόγον codd: corr. et suppl. Cobetus.

huc rettulit Bernays (Op. I 109) Plut. de sera num. vind. p. 559 b μάλλον δ' ὅλωσ ταῖτά γε τοῖς Ἐπιχαρμείοις ἔοικεν, ἐξ ὧν ὁ αὐξόμενος ἀνέφην τοῖς

σοφισταῖς λόγος· ὁ γὰρ λαβὼν πάλαι τὸ χρέος νῦν οὐκ ὀφείλει γεγονῶς ἕτερος, ὁ δὲ κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ἐχθρὸς ἀκλήτος ἦκει τήμερον· ἄλλος γάρ ἐστιν. adde Plut. de commun. not. p. 1053 a ὁ τοίνυν περὶ ἀνξήσεως λόγος ἐστὶ μὲν ἀρχαῖος· ἠρώτηται γάρ, ὡς φησι Χρῖσιππος, ὑπ' Ἐπιχάρμου.

171 (95 Ahr. 41 Lor)

- ἄρ' ἐστὶν ἀνλήσις τι πρᾶγμα; — πάννυ μὲν ὦν.
 — ἄνθρωπος ὦν ἀνλήσις ἐστίν; — οὐδαμῶς.
 — φέρ' ἴδω, τί δ' ἀνλητάς; τίς εἰμὲν τοι δοκεῖ;
 ἄνθρωπος, ἢ οὐ γάρ; — πάννυ μὲν ὦν. — οὐκῶν δοκεῖς
 5 οὕτως ἔχειν καὶ περὶ (γα) τῷγαθοῦ; τό γα
 ἀγαθὸν τὸ πρᾶγμ' εἰμὲν καθ' αὔθ', ὅστις δέ κα
 εἰδῆι μαθῶν τῆν', ἀγαθὸς ἤδη γίνεται.
 ὥσπερ γάρ ἐστ' ἀνλησιν ἀνλητάς μαθῶν
 ἢ ὄρχησιν ὄρχηστάς τις ἢ πλοκεὺς πλοκάν,
 10 ἢ πᾶν γ' ὁμοίως τῶν τοιούτων ὅ τι τυ λῆις,
 οὐκ αὐτὸς εἶη κα τέχνα, τεχνικός γα μάν.

Diog. L. III 13. 14 ἔτι φησὶν ὁ Ἄλκιμος (v. ad fr. 170) καὶ ταυτί . . . διὸ καὶ φησιν (Plato) ἐν τῆι φύσει τὰς ἰδέας ἐστάναι καθάπερ παραδείγματα τὰ δ' ἄλλα ταύταις εἰκέναι, τούτων ὁμοιώματα καθεστῶτα. ὁ τοίνυν Ἐπίχαρμος περὶ τε τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν οὕτω λέγει 'ἄρ' ἐστὶν . . . τεχνικός γα μάν'.

1 οὐν, item 2 et 4 (οὐν οὐκοῖν) codd. 4 ἢ del. Cobetus 4. 5 δοκεῖ οὕτως ἔχειν (τοι) GHerm, ego v. 5 γα adieci 5 περὶ τ' ἀγαθοῦ codd. 6 τὸ δὲ πρᾶγμα codd: correxi 7 γίνεται codd. 8 γὰρ εἰς τὴν ἀνλησιν P (εἰ τ. αἰλ. alu): correxi (scriptum fuit ἐστίν) 9 ἢ ὄρχησιν P, τὴν post ἢ add. P² 10 καὶ πᾶν γ' Wilamowitz 11 οὐκ αὐτὸς εἶη γὰ P: correxi (οὐκ αὐτὸς iam Scaliger).

172. 173 (96. 97 Ahr. 42. 43 Lor)

- 172 Εὐμαιε, τὸ σοφὸν ἐστὶν οὐ καθ' ἓν μόνον,
 ἀλλ' ὅσαπερ ζῆι, πάντα καὶ γνώμαν ἔχει
 καὶ γὰρ τὸ θῆλυ τῶν ἀλεκτορίδων γένος,
 αἰ λῆις καταμαθεῖν, ἀτενὲς οὐ τίκτει τέκνα
 5 ζῶντ', ἀλλ' ἐπώϊζει καὶ ποιεῖ ψυχὰν ἔχειν.
 τὸ δὲ σοφὸν ἅ φύσις τόδ' οἶδεν ὡς ἔχει
 μόνα· πεπαίδευται γὰρ αὐτάντας ἵπο.
 173 θανμαστὸν οὐδὲν ἀμὲ ταῦθ' οὕτως λέγειν
 καὶ ἀνδάνειν αὐτοῖσιν αὐτοῦς καὶ δοκεῖν

κάλλιστον εἶμεν φαίνεται, καὶ βῶς βοί,
 5 ὄνος δ' ὄνωι κάλλιστον, ὕς δέ θην ἔλ' .

Diog. L. III 15. 16 (ex Alcimo, ut fr. 170. 171) Πλάτων ἐν τῇ περὶ τῶν ἰδεῶν ὑπολήψει . . μνημονεύει τῆς ὁμοιότητός τε καὶ τροφῆς ὅποια τίς ἐστὶν αὐτοῖς (i. e. τοῖς ζώοις), ἐνδεικνύμενος διότι πᾶσι τοῖς ζώοις ἔμφυτός ἐστὶν ἢ τῆς ὁμοιότητος θεωρία· διὸ καὶ τῶν ὁμοφύλων αἰσθάνεται. πῶς οὖν ὁ Ἐπίχαρμος; Ἐϋμαιο . . ὑπο' (172) καὶ πάλιν Ἐπιχάρμω . . ἔλ' (173).

172, 2 ὅσαπερ codd. 5 ἐπώλζει P (ι in α corr. P²) ψυχὴν codd.
 7 αὐ ταύτας codd: corr. Porson.

173, 1 οὐδέν με P: corr. Ahr. 3 πεφυκέναι codd: corr. Ahr.

prius fragmentum ex Ulixē Naufrago petitum videtur, fortasse etiam alterum.

174 (70 Lor)

Et. genuin. (Et. M. 197, 33) Βιβλίνη ἄμπελος . . Ἐ. δὲ ἀπὸ Βιβλίνων ὄρων τῆς Θράικης, ἐνθα φύεται, λελέχθαι αὐτὴν οἶεται. cf. Athen. I p. 31 a. Steph. B. p. 168, 10. Geffcken de Steph. B. p. 16.

175 (105 Lor)

Et. gen. (Et. M. 197, 54) Σώφρων καὶ Ἐ. τὸ βαπτίζω βιπτάζω λέγουσιν. Ἡρωιδιανός. Hesych. s. v.

176. 177

Et. gen. (Et. M. 199, 52) βλείς· Ἐπίχαρμος τυροβλείς (176). φασὶν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βληθείς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ βλείς. ἢ ἀπὸ τοῦ βλημι ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην, οἷον πόθεν δὲ ὠλκὸς εὐπετέες ἔβλης (177), ἢ μετοχὴ βλείς . . οὕτως Ἡρωιδιανός Περὶ παθῶν. eadem fere s. v. βλείμην, ubi in Epicharmi verbis δ' ἔωλκὸς εὐπετέες cod. B.

176 incerta emendatio, velut ψύρον vel τυτθὸν βλείς.

177 scribendum videtur πόθεν δ' ἔολκὸς εὐπετέες | ἔβλης; forma ab ἔλω ducta ut ἔολπα ab ἔλπομαι.

178 (116 Lor)

Et. gen. (Et. M. 393, 1) εὐληρα . . παρὰ δ' Ἐπιχάρμωι αὐληρα εἴρηται, παρὰ τὸ αὐλόν, τὸ ἐπιμηκες, ἢ ἢ τὰ ἐπιμήκη. Hesych. αὐληρα, αὐληρον.

179 (165 Ahr. 117 Lor)

Et. gen. (Et. M. 420, 47) ἡδυμος . . Ἐπίχαρμος

ἅμα τε καὶ λόγων ἀκούσας ἀδύμων . .

ἅμα τε om. Et. M. ἅμα δὲ Nauck. καὶ om. Zonar. I 975.

*180

Et. genuin. (cf. Et. M. 491, 52) καρκίνος ζῶιον θαλάσσιον.

καρκίνος . . ἦνθ' ἐκ βυθοῦ θαλασσίον.

Epicharmo tribuit Meinekius (Hermae III 454); quod si verum, e Musis fortasse verba petita, cf. fr. 53. potest tamen poeta de canero Herculis dixisse ut Plato Euthyd. p. 297 c πολὺ γὰρ πού εἰμι φαυλότερος τοῦ Ἡρακλέους, ὃς οὐχ οἴός τ' ἦν τῆι τε ἕδραι διαμάχεσθαι . . και καρκίνωι τινι ἑτέρωι σοφιστῆι ἐκ θαλάττης ἀφικμένωι, νεωσιτὶ ἔμοι δοκεῖν καταπεπλευκότει.

ἐνθ' codd: δ' ἦνθ' Meinekius; possunt alia fieri velut κ. δ' ὄδ' ἐνθῶν κτλ.

181 (133 Lor)

Et. gen. κοκρυίδες· παρὰ τὴν (τὸ B) κρόκην. κρόκος γὰρ (γὰρ om. A) κρόκυδες (κόκρυδες A, om. B). Ἐπίχαρμος τὴν χρῆσιν. Cram. An. Par. IV 74, 22 κοκρυίδες· παρὰ τὴν κρόκην κροκίς κροκίδος κροκίδες. Ἐ. τὴν χρῆσιν.

182

Et. gen. cod. A in append. litt. Δ λῆμα και λῆμμα (l. λῆμμα και λῆμα), οἶον τὸ θέλημα. Ἐπίχαρμος

ἀλλὰ χρῆ εἶμειν ἐν τε λῆμα πᾶσι και λῆσιν μιαν.

χρῆ ἡμῖν ἐν τε χρῆμα π. και κλήσιν μ. cod: λῆμα Reitzenstein, reliqua ego correxi. Hesych. λῆσις· βούλησις. de crasi v. Rhesi v. 685 χρῆ εἰδέναι.

183

Et. gen. λίτες· τὸ δὲ λίτες παρ' Ἐπιχάρμωι ἐνδελίτες ἐστὶν και ἐνλίτες (sic A: ἐστὶν και ἐν λιταίοις και λίτες B). ὥστε μὴ εἶναι ἀφαίρεσιν δύο συλλαβῶν. ἐνδελίτες, ἄρον τὴν μέσην, ἐνλίτες, εἶτα λίτες. οὐκ ἄρα ἀφαίρεσις δύο συλλαβῶν. Theognost. p. 162, 31 τὰ εἰς εἰς λίγοντα ἐπιρρήματα ἀπλᾶ φωνικῶς οὐκ ἔστιν ὅτι μὴ τὸ ἐχθές διαίλλαβον και χθές μονοσύλλαβον, και ἐνδελιστές ὀξύτονον παρὰ Συρακοσίοις, ὃ και ἔλλιςτές λέγεται. Hesych. ἐνδελιπές· παντελής. tractavit haec Reitzenstein Ind. I. Rost. 1891 92 p. 13. Epicharmus dixit et ἐνδελιτέες et ἐλλιτέες.

184 (118 Lor)

Et. gen. Ῥαικός· Ἐπίχαρμος Φιλόξενος δὲ εἶναι Γραικός, και ἀποβολῆι τοῦ γ Ῥαικός (Zonar. II 1603). Hesych. Ῥαικός· Ἑλλην. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ προσθέντες Γραικόν φασι. Phot. Ῥαικός· οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας.

185 (166 Ahr. 107 Lor)

Et. gen. (Et. M. 796, 26) ἀλλὰ τὰς κλεινὰς Συρακοῖς, ἀποβολῆι τῆς αε συλλαβῆς (ἐκ τοῦ add. Et. M.) Συρακούσας. εἰ δέ τις εὐθείαν θέλει ποιεῖν ἢ Συρακῶ, ἐστὶ γενικὴ τῆς Συρακοῦς. Strabo VIII p 364 Ἐ. δὲ . . Συρακῶ τὰς Συρακούσας. Epicharmus dixit

ἀλλὰ τὰς κλεινὰς Συρακοῦς.

και pro ἀλλὰ Et. M.

- 186 abed (122 Lor)

187 (86 Lor)

Eust. p. 1676, 38 θυσία τριττία λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οἱ τριττίαν ἔλεγον τὴν ἐκ τριῶν ζώων θυσίαν, οἷον δύο μῆλων καὶ βοός, ὡς Ἐ. Pausaniae videtur glossa, cf. Eust. p. 1386, 47 (p. 148 Schwabe). Epicharmus, nisi in nomine eius erratum est, τρικτύα potius dixit, cf. Sophronis fr. 2 et Hesych. τρικτύα, Schneider ad Callim. fr. 403.

188 (121 Lor)

Herodian. dict. solit. p. 37, 4 τὰ εἰς $\overline{\sigma\omega\upsilon\upsilon}$ λήγοντα συγκριτικὰ δισύλλαβα εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ $\overline{\alpha}$, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει . . ἔνθεν παρ' Ἐπιχάρμωι τὸ βάσσον. Et. gen. (Et. M. 191, 8) παρὰ τὸ βάθος γίνεται βαθύτερος βαθίων, ὁ τρίτος τύπος βάσσων, ἔνθεν καὶ παρ' Ἐπιχάρμωι

βάσσον τὸ χωρίον.

ἀντὶ τοῦ βαθύτερον, εὐγείον (haec extrema om. Et. gen.).

189 (120 Lor)

Herodian. dict. solit. p. 41, 31 διὸ καὶ τὸ ζόος παρ' Ἐπιχάρμωι οἱ πλείους ἐβάρυνναν

τρὶς ἀπεδόθη ζόος.

ἀνεδόθη Bergk de homine dictum existimans, qui pythagorice ter ad vivos redierit.

190 (126 Lor)

Herodian. de verbis in $\overline{\mu\iota}$ (Cram. An. Ox. IV 339, 20) πολὺ δὲ τοιοῦτον ἔθος (de perfectis in $\overline{\omega}$ loquitur) παρὰ Συρακοσίοις, καὶ τὸ κέκλυκε δὲ παρ' Ἐπιχάρμωι ἀπὸ θέματος τοῦ κεκλύκω, καὶ εὐρήκε ἀπὸ τοῦ εὐρήκω. Epimer. Hom. Cram. An. Ox. I 374, 24 ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκω, ὄλωλα ὄλώλω. ταῦτα συνεχῶς παρὰ (Συρα)κουσίοις, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν ἔστηκα ἔστήκω κτλ. ibid. 212, 25 ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τοῦ ἦκα γίνεται κατὰ Συρακουσίους ὄῆμα ἦκω, ὡς πεποίηκα πεποιήκω (Et. M. 470, 50). Siculis tribuuntur λέλλάθω et πεποιήκω formae Et. M. 323, 2. quae dubito an Epicharmi fuerint omnia.

191 (102 Lor)

Hesych. ἄγκυρα· τὸ αἰδοῖον παρὰ Ἐπιχάρμωι. item An. Bekk. 209, 27.

*192

Hesych. ἄρτυεν ὁ Τιτάν. ἄρτυεν ἀντὶ τοῦ διέτασσαν, ἐβασίλευεν. hinc ἀρτυῖναι vel ἀρτυῖνοι Argivorum et Epidauriorum magistratus. Epicharmi esse coniecit Wilamowitz.

193 (88 Lor)

✓ Hesych. βλιτάχεια παρ' Ἐπιχάρμωι. οἱ μὲν τὰ κογχύλια, οἱ δὲ τὰ ὕφ'

ἡμῶν σελάχια. nisi forte scribendum βαιτάχεια vel βαρτάχεια. sequitur apud Hesychium βλίταχος· βάτραχος. contrarium mendum An. Bekk. 84, 17 βαιτών καὶ βαιτάς· ἀντὶ τοῦ μωρός ἢ μωρά. et βλίτων et βλιτάς (Hesych) Italiotarum fortasse vocabula, bliteus enim Plautinum.

194 (87 Lor)

Hesych. κάμπη· κῆτος παρὰ Ἐπιχάρμῳ. cf. fr. 115.

195 (111 Lor)

Hesych. καπνοκορηνάζεται· σκιρτάι. παρ' Ἐπιχάρμῳ. si quid mutandum, satis erit καπνοκορθνάζεται scribere, cf. Hesych. κορθύεται· εἰς ὕψος αἴρεται

*196 (112 Lor)

Hesych. λυκόστρατος· ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ (Ἐπιχάρμῳ Salmasius). glossam inter λυκόποδες et λύκος positam non intellego.

197 (113 Lor)

Hesych. ῥογκιῆν· ῥέγκειν. Ἐπίχαρμος.

198 (101 Lor)

Hesych. σαμαίνεται· σφραγίζεται. παρὰ Ἐπιχάρμῳ.

199 (119 Lor)

Hesych. ψύλλα . . ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα ζωντίου μικροῦ. ἀρσενικῶς [ὡς] φησὶν Ἐ. schol. Arist. Plut. 538 οἱ δὲ Λωρεῖτις ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν ψύλλον. Phryn. p. 332 L ψύλλος βάρβαρον. cf. Photius alii.

200 (95 Lor)

Philemo p. 194 Os. χάλις ὁ οἶνος λέγεται . . Ἐ. δέ φησι τὸ χαλιμάζειν (-κάζειν cod) ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἡδοιῆς ἀνλεσθαι πρὸς σινοσίαν καὶ ἱποστέλλειν. similia sed non memorato Epicharmo Et. M. 605, 9. Et. genuin. cod. B χαλιμάζειν τὸ περὶ τὰς σινοσίας πείθεσθαι (ἐπτοῆσθαι?). incertum quae fides habenda sit Philemoni.

201 (57 Lor)

Philodemus de vitiiis VII¹ III f. 49. Ox. I 102, 4 (Aristot. Oecon. p. 61 Goettl) δεῖ δὲ τὸν μέλλοντα καὶ σιναξίειν τι καὶ τὸ σιναχθὲν φιλάζειν μὴ τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν κατ' Ἐπίχαρμον . . προνοεῖν δὲ καὶ τοῦ μέλλοντος. καὶ γὰρ νῦν ἐνέλιπιδας ποιεῖ καὶ παρὸν γινόμενον εἰσφραίνει κτλ. idem VII² IX f. 198 εἰ μὴ κατ' Ἐπίχαρμον) εὖ π(οιεῖν) τὸ παρὸν μ(έλλει) ἀλλὰ καὶ τοῦ (ΤΟΓ ms) μέλλοντος) . . προνο(εῖν).

202 (96 Lor)

Phot. Suid. καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. Σικελιῶται δ' ἡμεῖς βουλιμαῖν. Ἀπολλόδωρος ἐν 5' περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν. cf. Poll. II 217. videtur ipse Epicharmus dixisse καρδιώσσειν.

203 (94 Lor)

Phot. ὄγκλιαν· τὸν σταθμόν. Σώφρων καὶ Ἐ. Antiatt. Bekk. 110, 22, ubi ✓ οὐγκλιαν. v. ad fr. 9. 10.

204 (89 Lor)

Phot. ῥάφανον· τὴν ῥαφανίδα. Ἐπίχαρμος. fort. ῥάφανα scribendum, cf. Hesych. ῥαφανίς . . Τρύφων δέ φησιν παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανίδας λέγεσθαι, τὰς δὲ μεγάλας ῥάφανα.

205 (110 Lor)

Phot. Suid. ῥησός· ἀρχός, ὃς αἰρέσει τὰ θέσφατα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν 5' Τραγωιδουμένων ἀριστον αὐτὸν γεγονέναι τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. eodem auctore Hesych. ommissa Epicharmi mentione, ubi sic traditum ῥησόσαρχος ὃς ῥέει τ. θ. apud Suidam sic ῥησίαρχος ὃς ῥέει τ. θ. Asclepiades Rhesi nomen explicat (Rhes. 970 sqq), Epicharmus vero videtur Italiotica quadam regis vocabuli forma usus esse (de quo voc. v. Kretschmer Einleit. in d. Gesch. d. griech. Spr. p. 126), ita ut regem sacrificulum significaret ὃς ἀναιρεῖ τὰ θέσφατα.

206 (97 Lor)

Phot. Suid. σικελίζειν· τὸ ἀτηρεύεσθαι (sic etiam Hesych. s. v, ἀύστηρεύεσθαι Suid) παρ' Ἐπιχάρμῳ. οἷ δὲ πονηρεύεσθαι. sed Athen. I 22 c σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. an fuit (ἐγ)κιλικίζειν· πονηρεύεσθαι, ut verba οἷ δὲ πονηρεύεσθαι non tam altera sint interpretatio quam corrupti prioris verbi emendatio. cf. Et. M. 310, 54. Hesych. ἐγκιλικίζεται.

207 (161^b Ahr. 90 Lor)

Phot. σικάμνα . . τὰ δὲ μόρα Δώριον μάλλον. Ἐπίχαρμος
μόρων νέον τὸ φυτόν.

cf. Athen. II 51 b. τὸ φῖτυ Bergk, coll. Hesych. s. v.

208 (104 Lor)

Phot. συνθυμεῖν (-θυμοι cod)· συμπεῖθεσθαι. οὕτως Ἐ. cf. Hesych.

209 (129 Lor)

Phryn. (p. 108 L) e cod. Laurentiano apud RSchoellium Act. min. acad. Monac. 1893 II 510 γεννηθῆναι· ἀντὶ τοῦ γενέσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ, καὶ ἐστὶ Δώριον· ἀλλ' ὃ ἀττικίζων γενέσθαι λεγέτω. petitum videtur e Pseudepicharmeis.

210 (130 Lor)

Poll. IV 56 καὶ ἐρετικὰ δὴ τιν' ἀνλήματα καὶ ποιμενικά. Ἐ. δὲ καὶ ποιητικὸν τι μέλος ἀνλεῖσθαι φησιν, Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ συβωτικὸν . . Τυρρηνοὶ δὲ τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ οὐ πυκτεύουσιν ὑπ' ἀνλῶι μόνον ἀλλὰ καὶ μαστιγοῦσιν καὶ ὄψοποιοῦσιν. Epicharmus videtur πυκτικὸν μέλος memorasse, fort. in Amyco fabula.

211 (91 Lor)

Poll. VI 90 καὶ Ἐ. δὲ τὴν ἔγγελλον πατάνεψιν εἴρηκεν.

212 (109 Lor)

Poll. VII 183 οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἐπιστάτας ἔργων λέγουσιν, Ἐ. δὲ καὶ ἐργεπιστάτας.

213

Rufus Eph. de part. hom. 78. 79 p. 143 Daremb. ἀγκῶν τὸ σύμπαν ἄρθρον, καὶ τὸ ὄξύ ἐπὶ οὐ κλινόμενοι στηριζόμεθα οἱ δὲ ὀλέκρανον καλοῦσιν, Δωριεῖς δὲ οἱ ἐν Σικελίαι κύβιτον Ἐπίχαρμος δὲ καὶ τὸ παλεῖν τῷ ἀγκῶνι κυβιτίζειν ἔλεγεν. exscripsit Poll. II 141. Phot. κύβιτον Ἴωνες τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος οὔτως Ἐπίχαρμος, quae turbata sunt. Hesych. κυβιτίζειν.

214 (50 Lor)

Schol. Aesch. Eum. 616 τιμαλφούμενον· συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ· διὸ σκώπτει αὐτὸν Ἐ. nisi forte in Atalantis fabula Aeschyleum vocabulum ridebatur, de qua v. supra p. 93.

215 (61 Lor)

Schol. V Arist. Pac. 344 σνβαρίζειν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. πεποιήται παρὰ τὰ Σνβάρεια ἐπιφθέγματα, ἅπερ ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ, ἢ παρὰ τὴν τῶν Σνβαριτῶν τρυφήν. Suid. Σνβαριτικαῖς, ubi codd. deter. ἀποφθέγματα, fortasse recte, cf. schol. Ar. Av. 471.

*216

Schol. Arist. Eccl. 109 παρὰ τὴν παροιμίαν

ὄκκ' ἀργύριον ἦι, πάντα θεῖ κηλαύνεται.

Suid. θεῖ· ἐνκόλως ρεῖ . . κατὰ τὴν παροιμίαν ἄλλ' ὅταν . . κηλαύνεται . . brevius Phot. πάντα θεῖ. utitur Aristaen. I 14 ἐὰν ἀργύριον κτλ. videtur Epicharmi versus.

ὄ κ' traditum, ὄκ' Bentley κηλαύνεται trad.

217 (153 Abr. 60 Lor)

Schol. A Hom. H 93 καὶ παροιμία ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός' (Nauck fr. trag. ad. 449, ubi scribendum videtur ὅ τοι κακὸς π. ἢ. ἢ. π.

ὁ τοι κακὸς θαρσεῖ μάλ' αὐτόθεν [ἔπειτα φεύγει].

restitutio incerta, sed αὐτόθεν sanum, spuria fortasse quae notavi. non persuasit Gomperz Act. min. acad. Vindob. v. 83 p. 569.

218 (115 Lor)

Schol. A Hom. Θ 527 (Herodian. prosod. p. 247 Lehrs) τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ
γυναικάνδρεςσι ποθεινοί.

219 (128 Lor)

Schol. A Hom. N 288 βλεῖο βληθείης (Hesych. βλειης) . . κέχρηται Ἐ. καὶ
τῷ ἐνεργητικῷ

αἶ κά τυ βλειης σφενδόναι.

cf. fr. 176. 177.

220 (59 Lor)

Schol. Plat. Crat. 384 a χαλεπὰ τὰ καλά· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπρα-
γίαι μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα . . μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐ.

221 (155 Ahr. 58 Lor)

Schol. Soph. Ai. 1074 καὶ Ἐ. φησιν

ἐνθα δέος, ἐνταῦθα καιδῶς.

dicta haec ad Cypriorum versiculum ἴναπερ δέος, ἐνθα καὶ αιδῶς, cf. schol. Plat. Euthyphr. p. 12 a. Plut. de cohib. ira p. 459 d alii multi; indidem Sophoclea sententia expressa οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἄν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροντ' ἄν ἐνθα μὴ καθεστήκη δέος, οὐτ' ἄν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, μηδὲν φόβον πρόβλημα μήτ' αιδουῶς ἔχων.

222 (131 Lor)

Schol. anon. Verg. Aen. I 8 *has* (i. e. Siculas) *Musas Siculus Epicharmus non Musas sed ὁμονοούσας dicit.* ubi recte fortasse Dukerus *non multas sed* coniecit. ad fabulam si referas, certe non ad Musas referre licet, ubi septem fuere Musae eaeque non Siculae.

223 (106 Lor)

Strabo VIII p. 364 (inter alia apocopae exempla, auctore Apollodoro, ut notavit Wilamowitzius) Ἐ. δὲ τὸ λίαν λι, Συρακῶ δὲ τὰς Συρακούσας (fr. 185). cf. An. Bekk. 381, 1 ἄλφι· ἄλφιτον. νοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὃ φασὶ πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.

224 (100 Lor)

Suidas ἀνανέμειν· ἴσον τῷ ἀναγιγνώσκειν. Ἐπίχαρμος. v. Meinekios ad Theocr. 18, 48.

225 (67 Lor)

Suid. ἀφ' ἱερᾶς· παροιμία κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. λέγεται δὲ τις

παρὰ τοῖς πεσσεῖουσιν ἱερὰ γραμμῆ· οὔτως Ἐ incertum num ipsa poetae verba servavit Suidas, immo dubites an errore Epicharmum nominaverit pro Sophrone (fr. 127).

226. 227 (160. 161 Ahr. 68. 69 Lor)

Suid. τὰ Ταντάλου τάλαντα . . παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα (pro-
verbia verborum lusu distincta) πεποιήκασιν, οἶον ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ
σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμωι. Photius Athen. ἀγαθῶν ἀγαθίδες
τάττεται ἢ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν. cf. Poll. VII 31.
Prov. Alexandr. 38 ed. Crus. quae apud Phryn. Bekk. 9, 31 legitur fabella, eam
cave ad Epicharmum referas.

228 (64 Lor)

Zenob. vulg. IV 40 ἱερὸν ἢ συμβουλή ἐστὶν παροιμία . . μέμνηται ταύ-
της Ἐπιχάρμος. Plat. Theag. 122 b καὶ λέγεται γε συμβουλή ἱερὸν χρῆμα
εἶναι (hinc Lucian. rhet. praec. c. 1). eodem spectat fortasse Plut. praec. ger.
reip. p. 816 a ἱερὸν δὲ χρῆμα καὶ μέγα πᾶσαν ἀρχὴν οἴσαν κτλ. Epicharmum
dixisse puto

ἱερὸν ἢ συμβουλίᾳ ἐστὶ χρῆμα.

229—237

Proverbia Zenobii Athoi III 110—118 (p. 373 Mill), cum duo (fr. 229 et 235)
Epicharmi esse certis testibus constaret, incerta ratione omnia ex Epicharmo
petita statuit Crusius Anal. paroem. p. 56. tractavit idem Philol. vol. suppl. VI 2-2
aliaque addidit a me non recepta. ex eis quae recepi non dubito quin aliena
ab Epicharmo sint fr. 233 et 234.

229 (161 c Ahr. 65 Lor)

ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται.

Ath. III 110. vulg. III 64 εἴρηται δ' ἢ παροιμία παρόσον πέντε κριταὶ
τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον, ὡς φησιν Ἐ. Hesych. πέντε κριταί. ipsa poetae
verba esse docet transposita ἐν praepositio.

*230 Ath. III 111. vulg. II 65 Βοιωτίας νόμος. ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρ-
χὰς ἡρεμούντων, ἕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων . . εἴρηται δὲ ἢ παροιμία
παρόσον Βοιωτοὶ πρότερον βίον ἄλυπον καὶ ἡρεμον ἔχοντες μετὰ τελευτὴν
Δαίου πολλοῖς κακοῖς περιέπεσον quibus nihil proficitur.

*231 Ath. III 112, [Plut.] I 78 ἀρπαγὰ Κοτιττίοις. Κοτιττία ἐορτή
τις ἐστὶ Σικελική, ἐν ἣι περὶ τιας κλάδοις ἐξάπτοντες πόπανα καὶ ἀκρόθρυα
ἐπέτρεπον ἀρπάζειν, quae mutila sunt; cf. proleg. schol. Theocr. p. 2 Ziegl.
Crusius Philol. I. s. 284. v. ad fabulam Ἀρπαγαί.

*232

μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ath. III 113. [Diogen.] VI 48. [Plut.] I 79 οἶονεὶ πολλὴ παρουσία. πάν-

*233

ἄει γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος.

Ath. III 114. vulg. II 43 ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἄει τρεφομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

γεωργός recens. Paris. cf. Stob. fl. 57, 8 Φιλήμων ἐν Ὑποβολιμαίῳ 'ἄει γεωργός εἰς ν. πλ.' vel propter γεωμόρος formam dubium num Epicharmi sit versus.

*234 Ath. III 115. App. prov. I 50 Βάτα Κάρας ἐπὶ τῶν παχέων λέγεται τοῦτο. τινὲς οὖν ἐνόμισαν ἐν ὄνομα τοῦτ' εἶναι, καὶ ἐχρήσαντο τῇ παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν παχέων. ἐστὶ δὲ υἱὸς ὁ Κάρας τοῦ Βάτα, ὡς ἐν τῷ Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ (l. Σαμίῳ) ἐπιγέγραπται. titulum corruptum servavit Hesych. Βάστα Κάρας 'Βάστα Κάρας Σάμιος Ἡρη τήνδε θήρη ἀνέθηκε'. quae omnia ut docta ita perversa sunt. titulus male descriptus ad proverbium explicandum nullius usus, Epicharmus nec titulum nec proverbium noverat. ceterum cf. Hesych. Βάστας ὁ Χίος ex Eupolidis Baptis petita glossa.

235 (103 Lor)

γέρρα Νάξια

✓ Ath. III 116. App. prov. I 72 γέρρα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα αἰδοῖα (Hesych. s. v.). ἦν δὲ ἐν τῇ Σικελικῇ Νάξῳ τέμενος ἐπιθαλάσσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο. schol. Lucian. IV 219 Iac. παρ' Ἐπιχάρμῳ μὲν γὰρ γέρραι ναξία καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων, ubi scriptum fuisse videtur γέρραι Ναξιακαί, v. Nonius p. 118, 22 Merc. gerrae, nugae, ineptiae. et sunt gerrae fascini qui sic in Naxo insula Veneris ab incolis appellantur.

*236 Ath. III 117. Prov. Laurent. cod. 80 (Crusius Philol. l. s. 283) εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ. ἐπὶ τῶν ἀσυνκοφαντήτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἦγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια. non intellego.

*237 Ath. III 118. Prov. Laurent. cod. 80 (Crusius Philol. l. s. 283) οὐχ ἱππονεκτας περισσὰς πλώμεσ. ἐπὶ τῶν βραχέα κεκτημένων. duo proverbialia distinxit Crusius οὐχ ἱππον ἔκτασαι (s. ἐκτάσα) et περισσὰ πλώμεσ, quod improbable, si quidem explicatio subiecta ad priorem potius quam ad alteram partem pertinet. versum facile sic restituas οὐχ (vel potius οὐδ') ἱππον ἔκτασαι; τί περισσ' ἐπλώμεσ, sed plane haec incerta.

*238

ἃ Κορινθία, ἔοικας χοιροπωλήσειν.

Zenob. Ath. III 130 (ἃ Κορινθία ἔοικας lemma solum servatum). Prov. Laur. [Plut.] I 92 ἀκροκορινθία ἔ. χ. ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν θρυπτομένων γυναικῶν, οἷον ἔοικας μισθαρήσειν ἐν Κορίνθῳ· τὸ γὰρ γυναικεῖον μῦθον χοῖρος λέγεται. Epicharmi videtur versus, apte Syracusanus homo Corinthiam mulierem inridet.

239 (163 Ahr. 66 Lor)

Σικελὸς ὀμφακίζεται.

Zenob. Ath. III 133. [Plut.] I 95 μετενήνεκται δὲ ἀπο τῶν Σικελῶν τὰς

ἀβρώτους ὄμφακας κλεπτόντων. μέμνηται ταύτης Ἐ. Phot. v. v. Crusius Philol. vol. suppl. VI 290 attulit Athen. XIV 621 d παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιός, ὡς φησι Σωσίβιος, οὐκ ἄγαν σπουδαῖος . . ἐμμεῖτο γὰρ τις ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει κλέπτοντάς τινας ὀπίωραν, quae valde incertum num ad Epicharmi versum quidquam pertineant.

Epicharmo tribuit Cobetus (Nov. lect. 726) versum a Zenobio (Ath. II 73. vulg. IV 35) traditum θᾶσσον ὁ τόκος Ἡρακλείτω (τῷ) Τερριναίω τρέχει, emendatum olim etiam a Finckhio (Ἡρακλείτω περιναίω traditum), cf. Mein. ad Steph. B. p. 617. at genitivorum formae ab Epicharmo alienae, quibus poterat quidem Rhintho uti, sed dubito huic trochaicum versum adscribere. magis etiam aliena quae ab Apollonio de pron. p. 61 b (de adv. p. 583. synt. p. 156) addita ὠτε χειρᾶτις γυνᾶ οἰδὲν προμαθιονμένα Epicharmi esse arbitrabatur Bergk PL III⁴ p. 742. vulgaris versus Φρίξ ἀνῆρ πληγείς ἀμείνων καὶ διακονέστερος (Suid. Φρίξ) cur Epicharmo tribuatur idoneam causam non video (fr. 159 Ahr). cf. Crusius Disquis. ad Herodam p. 49. abieci denique quae non nisi errore Epicharmi nomine inscripta ferri alii recto intellexerunt (Athen. II 63 c. Stob. fl. 68, 9. 69, 17. 87, 7. 90, 8). quae inter incertorum comicorum reliquias relata invenies.

ΨΕΥΔΕΠΙΧΑΡΜΕΙΑ

Epicharmi fabularum reliquiae paucis exceptis omnes grammaticorum opera servatae sunt, qui sive glossas Siculas sive sermonis antiqui testimonia sive vocabula rara et obsoleta sive formas dialecto Syracusanorum proprias sive denique proverbialia ex docta Apollodori editione diligenter collegerunt. quae praeterea Epicharnea memorantur quaeritur Epicharmine sint revera itemque num e fabulis petita. Apollodorus, qui acri iudicio, ut par est, genuina a spuris discernere studuit, haec fere tradidit (Athen. XIV 648 d): τὴν μὲν ἡμίραν οἱ τὰ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἶδασιν καὶ τῷ Λίρῳ ἐπιγραφομένῳ οὕτω λέγεται καὶ πικρὸν ἴδιον διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίρας δὲ. τὰ δὲ Ψευδέπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι Χρυσόγῳτος τε ὁ ἀλλήτης, ὡς φησὶν Ἀριστόξετος ἐν ὀγδόῳ Πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην. Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς Περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Δοκρὸν γένος εἶτε Σικανῶνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. non unum igitur sed complura carmina eaque argumento inter se diversa satis antiquo tempore Epicharmi nomine falso inscripta ferebantur. non dubium igitur quia ieiuni illi et tenues versiculi quos servavit Clemens Alex. Strom. V 119 (ὁ κωμικὸς Ἐπίχαρμος ἐν τῇ Πολιτείᾳ) a Chrysogono tibicine facti sint, i. e. exeunte saeculo quinto (Athen. XII 535 d. Wilamowitz Eurip. Heracles I 30), qui versus si quaeras quemnam in libro de Republica locum habuerint, explicabitur hoc Critiae exemplo, qui quidem simillime rem instituit. Chironis carminis, cuius unum habemus certo testimonio firmaturum versum, non potest dubium esse argumentum: facile adgnosces centaury medicum praecepta ad Hesiodi exemplum instituta. hoc carmen ut subditivum certo

satis certam facias coniecturam. sed quoniam in libro de Vaticinatione Philochorus una cum Sententiis Canonem memoravit, veri saltem simile est, quoniam in Sententiis haec vix fuerunt, ex Canone sumptum esse quam de somniorum divinatione Epicharmi opinionem rettulit Tertullianus de anim. 46 (fr. 289). sed cum non unum hoc Canonis argumentum fuisse possit, de reliqua huius libri natura nihil affirmo, nec quidquam Epicuri Canone comparato proficitur. sequitur ut de Sententiis dicam, Axiopisti Locrensis, si Philochoro credas, opusculo. supersunt haud ita paucae de hominum moribus iudicandis vel corrigendis sententiae, tetrametris trochaicis conceptae omnes, et dicendi et cogitandi genere ab vere Epicharmeis plane diversae. satis vilis sunt et vulgaria Pythagoreae disciplinae vel sapientiae popularis praecepta, saeculis postchristianis pervulgata, dignum et utile ut videtur stoicae scholae instrumentum, ad Theognideae fortasse syllogae similitudinem institutum. finxit etiam amicum falsarius ad quem scriberet, alterum tamquam Cyrium: apparet hoc ex duobus versibus simillimis (fr. 272 et 274), altero a Plutarcho altero ab Gellio tradito: οὐ λέγειν τὴν ἔσση δεινός, ἀλλὰ σιγῆν ἀδύνατος et οὐ φιλόστροφος τὴν ἔσση ἔχει νόσον· χαίρει δαδούς haec enim non in universum ad quemvis legentem, sed ad certum quendam hominem scripta existimo. hoc Axiopisti opusculum utrum integrum manserit an tempore posteriore novis additis sententiis auctum sit, quae est solita gnomologiorum sors, dubitari potest. sunt enim non omnes sententiae eiusdem bonitatis, quaedam tam viles tanquam male expressae ut indignae videantur sive Axiopisto sive alio quovis homine Philochoro antiquiore. accedit quod in aliis doricae dialecti vestigia idonea nec supersunt nec restitui possunt, aliae ad satis severam dialecti normam exactae sunt. quamquam non obstabo, si quis ipsum Axiopistum non satis sibi hae in re constituisse crediderit.

reliqua est ordine postrema, dignitate haud dubie prima de eis versibus quaestio qui et cogitationis et elocutionis granditate ac antiquitate ita eminent, ut dispari pretio aestimanda videantur. quorum omnium argumentum in rerum hominisve natura cognoscenda versatur. haec igitur docte sapienter acuto dicta non dubitaverunt fere viri docti quin ex ipsis Epicharmi fabulis petita sint. mihi haec de re prudentius ac rectius iudicasse videtur Wilamowitzius quam Dielsius (Sched. Sibyll. p. 34, 1) et Rohdinus (Psyche p. 551). docuit primus Wilamowitzius Euripidem eius generis novisse nonnulla et suas per fabulas expressisse. verum quidem est causam idoneam fingi non posse cur Euripidi tragico a sententiis comici poetae et vetustioris et Saeculi utique abstinendum fuerit. attamen quo casu factum esse putabimus ut in eis quae ex fabulis petita esse certo scimus nihil simile reperiamus, quo casu factum ut e sententiis naturalibus ne una quidem cum fabulae nomine tradita sit? accedit aliud. Epicharmeum est apud Euripidem Bacch. 276 Δημήτηρ θεά· γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὀπότερον βοίλη κἀλεῖ. αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς κτλ. fuit enim in Enni Epicharmo, ut testatur Varro de l. l. V 64, Terra Ops, quod hic omne opus est et hac opus ad vivendum et ideo dicitur Ops mater quod Terra mater. haec enim 'terris gentis omnes peperit et resumit denuo, quae dat cibaria' e. q. s. aliud Epicharmeum vertit Ennius hoc (Varro l. s. 65) 'istic est is Iupiter quem dico quem Graeci vocant aerem, qui ventus est et nubes, imber postea', quae ab Euripide hoc modo expressa sunt (fr. 941 N²), ὀρεῖς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν περίεξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις· τοῦτον νό-

μιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῖ θεόν. Enniumne putas Epicharmi fabulas legisse nondum ab Apollodoro editas et explanatas, e variis fabulis singulas de rerum natura sententias studiose excerptas cum arte in carmen unum et integrum coniecisse? immo quod in Euhemero fecit Ennius, quod in Hedyphageticis, idem in Epicharmo fecisse putandus est: integrum latine vertit Epicharmi quod ferebatur carmen physicum, idem illud quod Euripides legerat. quod carmen si quis cum elegantissimis ab Alcimo servatis versibus (fr. 170 sqq) composuerit, monito vix opus erit quam aliter in scaena Epicharmus philosophari consuevit, non sententiose et vatis instar divinitus instincti, sed argumentatim minutatim explicite, ut intellegerent spectatores utque seria argumentorum certamina ludicro fabulae filo intexerentur. ab hoc vero consilio mirum quam aliena splendida illa magni oris praecepta velut *ἰάφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν* vel *νοῦς ὄρηι καὶ νοῦς ἀκοίει*, quae cum aliis similibus physico illi carmini tribuenda esse persuasum habeo, cuius extrema verba feliciter servavit is qui Alcimi disputationi apud Diogenem III 17 haec adidit *ὅτι δ' οἶδ' αὐτὸς Ἐπίχαρμος ἠγνόει τὴν αὐτοῦ σοφίαν, μαθεῖν ἔστι καὶ τούτων ἐν οἷς τὸν ζηλώσοντα προμαντεῖται ὡς δ' ἐγὼ δοκέω — δοκέων γὰρ σάφα ἴσαμι τοῦθ' ὅτι τῶν ἐμῶν μνῆμα ποκ' ἔσσειται λόγων τοῦτων ἔτι κτλ.* vates haec loquitur Heraclito similis, non scaenicus philosophus. fuit igitur Epicharmi nomine inscriptam *Περὶ φύσεως* carmen, sive a falsario quodam saeculi quinti (non sane a Chrysogono, cuius miseram artem novimus e Politiae reliquiis) sive quod aegre crediderim ab ipso Epicharmo compositum. falsario magis dignum quod coniecit poeta in extremo carmine (fr. 254) *καὶ λαβὼν τις αὐτὰ περιλίψας τὸ μέτρον ὃ νῦν ἔχει, εἶμα δοῖς καὶ πορφύραν λόγοισι ποικίλας καλοῖς δνοπάλαιστος αὐτὸς ἄλλοις ἐνπαλαιστος ἀποφανεί.* certa res foret, si etiam hoc carmen sciremus parastichidiis ornatum fuisse (cf. TEST. 8), planissimo fraudis indicio.

CARMEN PHYSICVM

239 (11 Lor)

Menander apud Stob. fl. 91, 29

ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει
ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας.

rectius Varro de r. r. I 4 *eius* (i. e. agri culturae) *principia sunt eadem quae mundi esse Ennius scribit* (in Epicharmo scilicet), *aqua terra anima et sol.* Vitruv. VIII praef. 1 *Pythagoras Empedocles Epicharmus aliique physici et philosophi haec principia quattuor esse posuerunt, aerem ignem aquam terram, eorumque inter se cohaerentiam naturali figuratione ex generum discriminibus efficere qualitates.*

*240 (12 Lor)

Varro de l. l. V 65 *idem hi dei caelum et terra Iupiter et Iuno, quod, ut ait Ennius,*

*istic est is Iupiter quem dico, quem Graeci vocant
aerem, qui ventus est et nubes, imber postea,*

*haece propter Iupiter sunt ista quae dico tibi,
quando mortalis atque urbes beluasque omnis iuvat.*

Eurip. fr. 941 N ὄραϊς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ
ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις· τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἠγοῦ θεόν.

*241

Varro de l. l. V 64 *Terra Ops, quod hic omne opus et hac opus ad viven-
dum, et ideo dicitur Ops mater quod Terra mater. haec enim
terris gentis omnis peperit et resumit denuo
quae dat cibaria,*

ut ait Ennius. cf. Vahlen Enn. p. 168. Eurip. Bacch. 276 Δημήτηρ θεά· γῆ δ'
ἔστιν, ὄνομα δ' ὀπότερον βούληι κάλει· αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βρο-
τούς κτλ.

242

Varro de l. l. V 68 *hinc Epicharmus Enni Proserpinam quoque appellat
quod solet esse sub terris, dicta Proserpina quod e. q. s.*

243. 244

Varro de l. l. V 59 *itaque Epicharmus de mente humana ait*

243 *istic est de sole sumptus, isque totus mentis est.*

*ut humores frigidae sunt humi, ut supra ostendi. quibus iuncti caelum et terra
omnia exgenuerunt, quod per hos natura*

244 *frigori miscet calorem atque humori aritudinem.*

sic fere ex Vahleni emendatione Enn. p. 168.

245 (126 Ahr. 8 Lor)

[Plut.] cons. ad Apoll. p. 110 a καλῶς οὖν ὁ Ἐπίχαρμος φησι

συνεκρίθη καὶ διεκρίθη ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν πάλιν,

γᾶ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἐν.

vertit latine Ennius in Epicharmo (Prisc. Inst. I 341 H) *'terra corpus est, at
mentis ignis est'*. imitatur Eurip. Suppl. 531, Menander in Hypobolimaeano (Stob.
fl. 121, 7) ὅστις θεωρήσας . . τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν πάλιν (ταχύ
traditum), item incertae originis titulus CIG 6870.

246 (145 Ahr. 5 Lor)

Clem. Alex. Strom. IV p. 584 P καὶ ὁ Ἐπίχαρμος

αὐτὰ φύσις ἀνθρώπων, ἀσχοὶ πεφυσάμενοι.

πεφυσάμενοι trad. versus restitui nequit, v. Hiller Ann. Fleckeis. 1887
p. 202. imitatur Petronius c. 42 *heu heu, utres inflati ambulamus.* scilicet anima
in corpore tamquam in vesica, ut ait Varro Menipp. fr. 25, conclusa. cf. Iamblichus

Stob. I 49 p. 354 W ἔνεστιν ἡ ψυχὴ τῷ σώματι καθάπερ ἐν ἀσκῶι πνεῦμα περιεχομένη. non Epicharmi sed Sophronis esse verba coniecit Wilamowitz.

*247 (144 Ahr. 10 Lor)

Sext. Emp. p. 661, 16 B τὸν τε θάνατον ὅτι οὐδὲν ἔστι πρὸς ἡμᾶς, Ἐ. αὐτῶι (i. e. Epicuro) προμεμήνηκεν εἰπὼν

ἀποθανεῖν ἢ τεθνᾶναι οὐ μοι διαφέρει.

errore idem p. 664, 32 τό τε τὸν θάνατον μηδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς εἰρηται μὲν ἴσως τῷ Σώφρονι, ἀποδέδεικται δ' Ἐπικούρωι. vertit Cicero (an Ennius?) Tusc. I 8, 15 Epicharmi acuti nec insulsi hominis ut Siculi sententiam . . 'emori nolo, sed me esse mortuum nil aestimo'. cf. Eur. Heraclid. 1016 θανεῖν μὲν οὐ χρίζω, λιπὼν δ' ἔν οὐδὲν ἀχθολυγὴν βλον Graeca sic fere reflexit Ahrens ἀποθανεῖν οὐ λῶι, τεθνάκειν δ' οὐδὲ ἔν μοι διαφέρει.

248

Censorin. de die nat. VII 5. 6 nam septimo mense parere mulierem posse plurimi adfirmant . . quorum omnium consensus Euryphontem Cnidium non deterret id ipsum intrepide negantem. contra eum ferme omnes Epicharmum secuti octavo mense nasci negaverunt. huc rettuli coll. Doxogr. gr. p. 195 Diels.

249 (117 Ahr. 2 Lor)

νοῦς ὀρῆι καὶ νοῦς ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά.

Aristot. Probl. XI 33 p. 903a 20 ὡσπερ εἴρηται τὸ 'νοῦς . . ἀκοίει' (hinc schol. Hom. X 25). totidem versus verba praeter alios (Hense ad Stob. III 4, 41) Iulian. or. VIII p. 247 a 'νοῦς . . ἀκοίει', φησὶν ὁ Σικελιώτης et Max. Tyr. XVII 10. cf. Philo de poster. Caini c. 36 (II 27, 26 Wendl) et Greg. Nyss. de hom. opif. c. 6 (vol. XLIV 140 Migne., quae attulit Norden Beitr. z. Gesch. d. gr. Phil. in Fleckeis. Ann. vol. suppl. XIX 433. totum versum Plut. de Alex. M. fort. p. 336 b (ὡς φησιν Ἐ.), ubi quae adduntur τυγχάνει λόγου δεόμενα speciem habent numerosam, a poeta vero aliena videntur; idem poeta non nominato de fort. p. 98 c. sollert. an. 961a (hinc Porphy. de abst. III 21). Nicomachus Geras. apud Porphy. vit. Pyth. 46 et Iamblich. vit. Pyth. 228 νοῦς γὰρ κατ' αὐτοῦς (i. e. Pythagoreos; κατ' αὐτὸν Porph. i. e. Pythagoram) πάνθ' ὀρῆι (ὀρᾶι Porph) καὶ πάντ' ἀκοίει, τᾶλλα δὲ κτλ. Clem. Alex. Str. I 442 P Ἐ. εἰπάτω 'νοῦς . . τυφλά'. Olympiod. ad Plat. Phaed. p. 65 b (ubi putabat Epicharmi versum notari) καθάπερ Ἐ. φησι 'νοῦς . . τυφλά'. latine versum Tertull. de anim. 18 meminerat (i. e. Plato Phaed. l. s) Epicharmi comici 'animus cernit, animus audit, reliqua surda et caeca sunt'. cf. Eur. Hel. 122. comparari potest similis Xenophanis versus apud Sext. Emp. adv. math. IX 144 (p. 422) εἰ γὰρ ἔστι τὸ θεῖον, ζῶιόν ἐστιν· εἰ ζῶιόν ἐστιν, ὀρᾶι ὄλος· 'οἶλος' γὰρ ὀρᾶι, οἶλος δὲ νοεῖ, οἶλος δὲ τ' ἀκοίει', cf. Diog. L. IX 19.

ὀρῆι (pro ὀρᾶι) Plut. ubique, praeterea Clem. et Iambl.

250 (119 Ahr. 17 Lor)

νᾶφε καὶ μέμβασ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τᾶν φρενῶν.

φρενῶν' (hinc Suid. s. νῆφε et πρόχειρος); idem XXXI 21, 12 poeta non nominato. Dio or. LXXIV 1 (II 182 Arn) 'νῆφε . . φρενῶν' poeta non nominato. Clem. Alex. Str. IV p. 566 P 'E. 'μέμνασ' ἀπιστεῖν' φησί, 'ἄρθρα . . φρενῶν'. Cic. ad Att. I 19, 8 *ut crebro mihi vafer ille Siculus insusurret cantilenam illam suam* 'νῆφε . . φρενῶν'. latine vertit Q. Cicero de pet. cons. 10, 39. cf. Eur. Hel. 1617 *σώφρονος δ' ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς. τᾶν* Dio et Cicero: τῶν reliqui.

251 (123 Ahr. 47 Lor)

Aristot. Metaph. XII p. 1086 a 14 ὥστε πάντας συμβαίνει κατα μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ' οὐκ ὀρθῶς. καὶ αὐτοὶ δ' ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτ' ἀλέγοντες ἀλλὰ τ'ἀναντία· αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ ἀρχαὶ ψευδεῖς· χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν καλῶς, κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως τε γὰρ λέλεκται καὶ εὐθέως φαίνεται οὐ καλῶς ἔχον. numeros facile sentias, versus restitui nequeunt.

252

Arist. Metaph. III p. 1010 a 5 διὸ εἰκότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ δὲ λέγουσιν· οὕτω γὰρ ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ 'E. εἰς Ξενοφάνην. duce Zellero (Philos. gr. I⁴ 461) Gomperzius poetam haec fere dixisse putabat

εἰκότως μὲν οὐκ ἔφα τόδ', ἀλλ' ἀλαθέως ἔφα.

cf. Act. min. acad. Vindob. LXXXIII 569.

253 (114 Ahr. 27 Lor)

τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρέω.

Athen. VII 308 c ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν σοφὸν 'E. 'τὰ . . ἀποχρέω', item VIII 362 d (κατὰ τὸν Συρακόσιον ποιητήν). Plato Gorg. p. 505 e (v. scholia) ἵνα μοι τὸ τοῦ Ἐπιχάρμου γένηται 'ἄ . . ἔλεγον, εἰς ὧν ἱκανὸς γένωμαι'.

254 (98 Ahr. 1 Lor)

ὡς δ' ἐγὼ δοκέω — δοκέων γὰρ σάφα ἴσαμι τοῦθ' ὅτι τῶν ἐμῶν μνάμα ποκ' ἐσσεῖται λόγων τούτων ἔτι. καὶ λαβῶν τις αὐτὰ περιλύσας το μέτρον ὃ νῦν ἔχει, εἶμα δούς καὶ πορφύραν, λόγοισι ποικίλας καλοῖς, ὃ δυσπάλαιστος αὐτὸς ἄλλους εὐπαλαιστους ἀποφανεῖ.

Diog. Laert. III 12, 17 (non ex Alcimo) ὅτι δ' οὐδ' αὐτὸς 'E. ἠγνόει τὴν αὐτοῦ σοφίαν, μαθεῖν ἔστι κάκ τούτων, ἐν οἷς τὸν ζηλώσοντα προμαντεύεται 'ὡς δ' . . ἀποφανεῖ'.

1 σαφὲς ἀμι: corr. Ahr. cf. Hesych. ἴσαμι· ἐπίσταμαι. Συρακούσιοι
3 περιδύσας: Cobet 5 αὐτὸς Heimsoeth: ὧν τοὺς, quod videtur ωὐτὸς fuisse. haec in extremo carmine posita fuisse conicias.

ΧΡΙΣΟΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΛΥΔΗΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

255. 256. 257 (fr. spur. 11—13 Lor)

255 ὁ βίος ἀνθρώποις λογισμοῦ κἀριθμοῦ δεῖται πάνν·
ζῶμεν ἀριθμῶι καὶ λογισμῶι· ταῦτα γὰρ σώζει βροτούς.

256 ὁ λόγος ἀνθρώπους κυβερναῖ κατὰ τρόπον σώζει . . .

257 ἔστιν ἀνθρώπων λογισμός, ἔστι καὶ θεῖος λόγος
. . . . ἀνθρώπων πέφυκε περὶ βίου καταστροφάς.
ὁ δέ γε τὰς τέχνας ἅπασι συνέπεται θεῖος λόγος,
ἐκδιδάσκων αὐτὸς αὐτούς ὅτι ποιεῖν δεῖ συμφέρον·
5 οὐ γὰρ ἄνθρωπος τέχνην τιν' εἴρεν, ὁ δὲ θεὸς ταύταν φέρει·
ὁ δέ γε τὸν ἀνθρώπου πέφυκεν ἀπὸ γε τοῦ θείου λόγου.

Clem. Alex. Str. V p. 719 P ὅ τε κωμικός Ἐ. σαφῶς περὶ τοῦ λόγου ἐν τῇ Πολιτείᾳ λέγει ὡδὲ πως 'ὁ βίος . . βροτούς' (255). εἶτα διαρρηδὴν ἐπιφέρει 'ὁ λόγος . . σώζει' (256). εἶτα 'εἰ ἔστιν . . θείου λόγου' (257). hinc Euseb. Pr. ev. XIII 692 b c.

255, 2 ζῶμεν Grotius: ζῶμεν δὲ Clem. ζῶμεν δ' ἐν Eus.

256 suppl. velut σώζει (τ' αἰεὶ | καὶ τὰ πρῶτα γενομένους καὶ) περὶ βίου καταστροφάς, v. ad fr. 257, 2.

257, 1 ἔστιν Grotius: εἰ ἔστιν. cf. Herm. ad Tat Stob. ecl. I 275, 16 Wachsm. ὁ νοῖς ἐν τῷ θεῶι, ὁ λογισμὸς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ 2 καὶ τὰς τροφάς Clem: corr. ex Eusebio. versus mutilus partim ad fr. 256 referendus videtur, reliqua vere opinor correxit et supplevit Wilamowitzius huc transposito versu 6 ὁ δέ γε τὸν ἀνθρώπου πέφυκεν ἀπὸ γε τοῦ θείου λόγου, quem non suo loco traditum esse apparet 3 deletis verbis ὁ δέ γε e v. 2 (6) hinc delatis possis τὰς τέχνας (δ' εἰρήν) ἅπασι, quamquam offendit ἅπασι. ceterum cf. Isocr. Nicocl. 9 νόμους ἐθέμεθα καὶ τέχνας ἤρομεν, καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἔστιν ὁ συγκατασκευάσας 4 διδάσκων Euseb. αὐτὸς Euseb: αἰεὶ αὐτὸς Clem. fort. σύμφερον 5 τέχνην τιν' Euseb: τέχνην Clem. ταύταν φέρει interpolatoris, sufficit ὁ δὲ θεὸς μόνος.

*258 (136 Ahr. 25 Lor)

ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθός, οἷς δὲ καὶ κακός.
Stob. III 37, 18 p. 702 Hens. Ἐπιχάρμου.

259 (spur. fr. 7 Lor)

Antiatt. Bekk. 105, 19 κακεντρεχῆς Ἐ. Πολιτεία (πολίταις cod: corr. Wilamowitz). vocabulum recentius.

260 (ibid. Lor)

Antiatt. Bekk. 112, 16 παράκαιρος ἀντὶ τοῦ ἄκαιρος Ἐ. Πολιτεία (πο-

ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΚΡΟΥ Η ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ ΓΝΩΜΑΙ

composui hoc capite quicumque tetrametri in Axiopisti gnomologio fuisse possunt. non dubito tamen quin alia rectius ad Chrysogoni carmen, alia ad aliorum falsariorum opera referenda sint. asterisco signavi quae Epicharmi nomine non inscripta tradita sunt.

261 (152 Ahr. 9 Lor)

εὐσεβῆς βίος μέγιστον ἐφόδιον θνατοῖς ἐστι.

Anecd. Boiss. I 125 Ἐπιχάρμου.

videntur sic haec traicienda ἐφόδιον θνατοῖς μέγιστόν ἐστιν εὐσεβῆς βίος. cf. Menandri fr. 472 et 360 K.

*262

ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὡς γ' ἐμὴν δοκεῖ.

Aristot. Rhet. II p. 1394 b 13 οἷον ἀνδρὶ . . δοκεῖ'.

γ' ἡμῖν: Meinekius, qui Epicharmo tribuit coll. schol. Plat. Gorg. 451 e τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δ' Ἐπιχάρμου. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον ἕγχι μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶι κτλ. v. similiter factum versum fr. 279.

*263 (123^b Ahr)

θνατὰ χρῆ τὸν θνατόν, οὐκ ἀθάνατα τὸν θνατόν φρονεῖν.

Arist. Rhet. II p. 1394 b 25 ὁμοίως δὲ καὶ θνατὰ . . φρονεῖν'.

Epicharmo dedit Schneidewin; cf. [Isocr.] Demon. 32.

264 (129 Ahr. 18 Lor)

Cicero ad Q. fr. III 1, 23 nihil de praeceptis Epicharmi

γνώθῃ πῶς ἄλλωι κέχρηται.

fort. ἄλλοις, cf. [Isocr.] Demon. 24 μηδένα φίλον ποιού, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις.

265 (146 Ahr. 7 Lor)

*εὐσεβῆς νόωι πεφυκῶς οὐ πάθοις κ' οὐδὲν κακὸν
κατθανών· ἄνω τὸ πνεῦμα διαμένει κατ' οὐρανόν.*

Clem. Al. Str. IV p. 640 P ἄγαμαι καὶ Ἐπιχάρμον σαφῶς λέγοντα ἕσεβῆς . . οὐρανόν'.

1 νόωι: corr. Teuffel κ' Dind: γ' 2 cf. fr. 245.

266 (146 Ahr. 7 Lor)

*οὐδὲν ἐκφεύγει τὸ θεῖον· τοῦτο γινώσκειν τυ δεῖ·
αὐτός ἐσθ' ἀμῶν ἐπόπτας, ἀδυνατεῖ δ' οὐδὲν θεός.*

Clem. Alex. Str. V p. 708 P πάλιν τὸ δυνατόν ἐν πᾶσι προσάπτουσι καὶ οἱ παρ' Ἑλλησι λογιώτατοι τῶι θεῶι, ὃ μὲν Ἐ. (Πυθαγόρειος δ' ἦν) λέγων

'οὐδέν . . θεός'. hinc Euseb. Pr. ev. XIII p. 674 et Theodoret. serm. VI p. 88. fortasse Chrysogoni versus.

2 ἐπόπτης codd.

267 (149 Ahr. 4 Lor)

ὡς πολὺν ζήσων χρόνον χῶς ὀλίγον, οὕτως διανοοῦ.

Clem. Alex. str. VI p. 744 P πάλιν Ἐπιχάρμου εἰπόντος ὡς . . διανοοῦ Ἐριπίδης γράφει κτλ. (Antiochae fr. 196). similliora Apollinis verba apud Bacchylidam 3, 78 θνατὸν εὖντα χρῆ διδόμενος ἀέξειν γνώμας, ὅτι τ' αἴριον ὄψεαι μοῦιον ἄλλου φάος, χῶτι πεντήκοντ' ἔτεα ζωὴν βαθύπλουτον τελεῖς

268 (150 Ahr. 31 Lor)

ἐγγύας ἄτα (ἔστι) θυγάτηρ, ἐγγύα δὲ ζαμίας.

Clem. Alex. Str. VI p. 749 P οὐχὶ καὶ Χίλωνος ἀποφθεγξαμένου ἔγγια, παρὰ δ' ἄτα Ἐ. τὴν αὐτὴν γνώμην ἑτέρωι ὀνόματι προηνέγκατο ἔγγυας . . ζαμίας.

ἐγγύα ἄτα θυγάτηρ: corr. et suppl. Teuffel.

269 (151 Ahr. 3 Lor)

καθαρὸν ἂν τὸν νοῦν ἔχῃς, ἅπαν τὸ σῶμα καθαρὸς εἶ.

Clem. Alex. Str. VII p. 844 P καλῶς ἄρα καὶ Ἐ. φησι 'καθαρὸν . . εἶ'.

270. 271 (127. 128 Ahr. 13. 14 Lor)

270 αἶ τί κα ζατῆς σοφόν, τᾶς νυκτὸς ἐνθυμητέον.

271 πάντα τὰ σπουδαῖα νυκτὸς μᾶλλον ἐξευρίσκειται.

Cornutus Theol. 14 καὶ γὰρ τῆς ἐν νυκτὶ ζητήσεως δεῖ πρὸς τὰ κατὰ παιδείαν. ἐνφρόνην γὰρ οὐ δι' ἄλλο τι οἱ ποιηταὶ τὴν νύκτα ἐκάλεσαν, καὶ ὁ Ἐ. 'ἀντίκα εἶτε τι, φησί, ζητεῖς . . ἐνθυμ.' καὶ 'πάντα . . ἐξευρ.'

270 correxi Hermae XXVIII 45.

272 (130 Ahr. 28 Lor)

οὐ λέγειν τύγ' ἔσοι δεινός, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος.

Gellius I 15, 15 Epicharmiūm quoque illud non inscite se habet 'οὐ . . ἀδύνατος', ex quo hoc profecto sumptum est 'qui cum loqui non posset, tacere non potuit', quae Sallustii verba esse comiecit Hertz. cf. Gnomol. Paris. p. 20 ed. Sternbach Δημόκριτος θεασάμενός τινα πολλὰ μὲν ἀπαίδευτα δὲ διαλεγόμενοι 'οὔτως, ἔφη, οὐ λέγειν μοι δοκεῖ δυνατὸς ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος'.

simillimus versus infra fr. 274.

273 (118 Ahr. 53 Lor)

[Plato] Axioch. p. 366 c προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὔτος (Prodicus) οὐδένα διδάσκει

ἅ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει· δός τι καὶ λάβ' αἴ τι <λῆις>.

καὶ λαβέ τι trad: correxi. ex Axiocho in gnomologia pervenit versus (Hense ad Stob. III 10, 13) ubique pariter mancus, nec ut aliter sentias efficiet Stob. III 10, 34 Προδίκου· δός τι καὶ λάβοις τι. quo nisus testimonio perperam CFHermannus καὶ λάβοις τί <κα> supplebat. δός καὶ λαβέ testatur Varro Menipp. fr. 498 B. cf. Meleagri ep. AP V 207 τί δὲ τερπνόν, Ἔρωτες, ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλοι. ἅ χεῖρ γὰρ τὰν χεῖρα κτλ.

274 (125 Ahr. 29 Lor)

οὐ φιλάνθρωπος τύγ' ἔσσ'· ἔχεις νόσον, χαίρεις διδούς.

Plut. vit. Popl. 15 οἷόν ἐστι τὸ λεγόμενον Ἐπιχάρμου πρὸς τὸν ἄσωτον 'οὐ' . . διδούς'. idem de garrul. p. 510 c τὸ λελεγμένον πρὸς τὸν εἰκῆι καὶ ἀκρίτως ἐκχέοντα τὰ ἑαυτοῦ 'οὔτοι φιλ. σύγ' . . διδούς'.
v. ad fr. 272.

*275

Plut. de aud. poet. p. 21 e τὸν γράψαντα

ποτὶ πονηρὸν οὐκ ἄχρηστον ὄπλον ἅ πονηρία.

id. de vitioso pud. p. 534 a ὁ μὲν γὰρ εἰπὼν 'ποτὶ . . πονηρία'.

ποτὶ τὸν π. utrubique: corr. Schneidewin, qui Epicharmo tribuit.

*276

Plut. de prof. in virt. p. 75 f ἀλλ' ὀρθῶς μὲν εἴρηται τὸ

πρὸς στάθμαι πέτρον τίθεσθαι, μὴ τι πρὸς πέτρῳι στάθμαν.

Epicharmo tribuit Gomperz.

277 (143 Ahr. 39 Lor)

πρὸς <δὲ> τοὺς πέλας πορεύου λαμπρὸν ἱμάτιον ἔχων,
καὶ φρονεῖν πολλοῖσι δόξεις, τυχὸν ἴσως <οὐδὲν φρονῶν>.

Stob. II 15, 7 p. 186 W Ἐπιχάρμου.

1 suppl. Welcker, 2 Meinekius, cf. Phocylid. fr. 9.

*278

τῶι λόγῳ μὲν εὖ διέρχηι πάντα, τῶι δ' ἔργῳι κακῶς.

Stob. II 15, 18 p. 188 W auctoris nomine omisso.

*279

φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι, δεύτερον δὲ <μανθάνειν>.

Stob. II 31, 25 p. 206 W auctoris nomine omisso; non recte Eubulidae comico tribuebat Wachsmuth.

suppl. Mein. cf. Isocr. XV 189 et supra fr. 262, infra fr. 284.

280 (131 Ahr. 20 Lor)

οὐ μετανοεῖν ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν.

Stob. III 1, 10 p. 6 H Ἐπιχάρμου.

281—283 (132—134 Ahr. 21—23 Lor)

281 μὴ ἐπὶ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε.

282 ἐπιπολάζειν οὐ τι χρὴ τὸν θυμὸν ἀλλὰ τὸν νόον.

283 οὐδὲ εἰς οὐδὲν μετ' ὀργᾶς κατὰ τρόπον βουλευέται.

Stob. III 20, 8 p. 540 H Ἐπιχάρμου. 9 τοῦ αὐτοῦ. 10 τοῦ αὐτοῦ.

281 Anton. Mel. p. 143 Menandro tribuit errore.

282 νόον Ahr: νόμον, cf. Theogn. 631.

283 οὐθεις: corr. Grotius ὀργῆς codd. κατὰ τρόπον om. S.

284 (135 Ahr. 24 Lor)

ἂ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλέονα δωρεῖται φίλοις.

Stob. III 29, 54 p. 638 H Ἐπιχάρμου

φίλε coní. Wilamowitz.

285 (137 Ahr. 33 Lor)

τις δὲ κα λώη γενέσθαι μὴ φθονούμενος φίλοις;

δῆλον ὡς ἀνὴρ παρ' οὐδέν ἐσθ' ὁ μὴ φθονούμενος

τυφλὸν ἠλέησ' ἰδὼν τις, ἐφθόνησε δ' οὐδὲ εἰς.

Stob. III 38, 21 p. 712 H Ἐπιχάρμου.

1 δ' ἐγκαλοίη: corr. Porson φίλοις scripsi: φίλος 2 παρ' οὐδέν
Hense, ego: γὰρ οὐδεὶς 3 ἰδὼν τις SM: τις ἰδὼν A.

286 (140 Ahr. 36 Lor)

σώφρωνος γυναικὸς ἀρετὰ τὸν γενόντα μὴ ἀδικεῖν.

Stob. II. 74, 37 Ἐπιχάρμου.

ἀδικεῖν ἄνδρα: glossam del. Valckenarius.

287. 288 (120. 121 Ahr. 15. 16 Lor)

287 τῶν πόνων πωλοῦσιν ἅμιν πάντα τὰγάθ' οἱ θεοί.

288 ὦ πονηρέ, μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκληρὰ ἔχης.

Xenoph. Memor. II 1, 20 μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐ. ἐν τῷιδε τῶν . . θεοί. καὶ
ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ φησὶν ὦ . . ἔχης. hinc utrumque versum Stob. III 1, 205
p. 163 H, priorem id. III 29, 8 p. 628 et 48^a p. 636 H. priorem versum Platoni
tribuit error Epicteti ad Romanos I p. 8 Debeo rina custodia romana Horatio

287 τῶν: ῥεπόντων Stob. III 29, 48^a (codd. SM) τῶν γὰρ πόνων Syr.
 ἡμῖν Xenoph. Syrian. πάντα om. Syr. severiorem Dorida cave cum
 Ahrensis restituas.

288 μὴ τὰ μαλακὰ Xen: μὴ ποτὰ μαλακὰ Stob. III 1, 205 cod. A (μὴ ποτ'
 ἀμαλακόματα M) μῶσο Ahr: μῶεο vel κῶς ὁ vel μοσω vel μώσης ὦ³ codd.

ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΥ ΚΑΝΩΝ

*289 (spur. fr. 17 Lor)

Tertull. de an. 46 *ceterum Epicharmus etiam summum apicem inter divinationes somniis extulit cum Philochoro Atheniensi.* cf. Athen. XIV 648 d et supra p. 133 sq. praeterea v. Tertulliani haec quoque verba (l. s) *quanti autem commentatores et affirmatores in hanc rem: Artemon Antiphon Strato Philochorus Epicharmus Serapion Cratippus et Dionysius Rhodius Hermippus, tota saeculi litteratura.*

INCERTI AUCTORIS

ΧΙΡΩΝ (ΟΨΟΠΟΙΙΑ?)

290 (91^b Ahr. spur. fr. 10 et 6 Lor)

καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο.

Athen. XIV 648 d τὴν μὲν ἡμίναν οἱ τὰ εἰς Ἐπιχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιητότεσ οἶδασι, κὰν τῷ Χίρωνι ἐπιγραφομένῳ οὕτω λέγεται 'καὶ . . δύο'. id. XI 47^b a Διόδωρος δ' ἐν Ἰταλικαῖς Γλώσσαις καὶ Ἡρακλείδης, ὡς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμον 'καὶ . . δύο'. coll. fr. 291 huc referendum Antiatt. Bekk. 99, 1 ἡμίνα· ἐν τῇ ἀναφερομένῃ εἰς Ἐπιχαρμον Ὀψοποιία, ut Ὀψοποιία pars Chironis carminis inscripta fuerit. cf. Hesych. ἡμίνα· κοτύλη et ἱμίνα· χοῖνιξ.

291

Antiatt. Bekk. 98, 32 ἡμιλιτριον· Ἐ. Χείρωνι.

*292 (spur. 14 Lor)

Columella VII 3, 6 *E. autem Syracusanus, qui pecudum medicinas diligentissime conscripsit, affirmat pugnacem arietem mitigari terebra secundum auriculas foratis cornibus, qua curvantur in flexu.*

*293 (spur. 15 Lor)

Plinius hist. nat. XX 89 *E. testium et genitalium malis hanc (i. e. brassicam) utilissime inponi, efficacius eandem cum faba trita item convolsis, cum ruta contra ardorem febrium et stomachi vitia, cum rutae semine ad secundas, et muris aranei morsus foliorum aridorum farina altera utra parte exinanit.*

* 294 (spur. 15 Lor)

Plinius ibid. 94 de brassica silvestri: *E. satis esse eam contra canis rabiosi morsum imponi, melius si cum lasere et aceto acra, necari quoque canes ea si detur ex carne.*

ΟΨΟΠΟΙΑ

v. ad fr. 290.

INCERTI AUCTORIS

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΑΝΤΗΝΟΡΑ

295

Plut. vit. Numae 8 χωρὶς δὲ τούτων ἑτέροις ἔξωθεν ἐπαγωνίζονται τεκμηρίοις οἱ τὸν ἄνδρα τῶι ἄνδρι (Numam Pythagorae) σινοικειοῦντες· ὧν ἕν μὲν ἐστὶν ὅτι Πυθαγόραν Ῥωμαῖοι τῇι πολιτείαι προσέγραψαν, ὡς ἱστορήκεν Ἐ. ὁ κωμικὸς ἕν τινι λόγῳ πρὸς Ἀντήνορα γεγραμμένῳ, παλαιὸς ἀνὴρ καὶ τῆς Πυθαγορικῆς διατριβῆς μετεσχηκῶς

INCERTI POETAE

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

296

Εἰμὶ νεκρός· νεκρός δὲ κόπρος, γῆ δ' ἢ κόπρος ἐστίν·
εἰ δὴ γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός ἀλλὰ θεός.

Schol. BT ad Hom. X 414 (κατὰ κόπρον) ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συρφετὸν τῆς γῆς. ἔστι δὲ καὶ ἐπίγραμμα ὃ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφέρεται (ἐπίγρ. εἰς Ἐ. οὐτως B) 'εἰμὶ . . θεός'.

1 ἐστίν om. B 2 ἢ δὲ γῆ νεκρός B reliquis omissis, εἰ δὲ γῆ νεκρός T: verum est εἰ δὴ γῆ ('corpus igitur si terra est, dea est'), non quod Bergkius voluit εἰ δ' ἢ γῆ, nec scribendum εἰ δέ τε γῆ θεός ἐστ', uti voluit Chiapelli (Act. acad. Lync. mun. V m. Apr. 29 a. 1889), duobus nisis titulis sepulchralibus, altero iam ab Hauptio adhibito (Opusc. II 191), altero post reperto Romae in urbe (ed. Gatti Bull. arch. comun. 1887 p. 150); in altero vertitur sein est terra dea, ego sum dea, mortua non sum, in altero terra dea est, ergo ego mortua non sum. adde graecum carmen Eretriae repertum (ed. Richardson Diar. archaeol. Americ. VII 252)

χαῖρε Διοδώρου Δι[όγε]νες, φῦς δίκαιος καὶ εὐσεβής·
εἰ θεός ἐσθ' ἢ Γῆ, καγὼ θεός εἰμι δικαίως·
ἐκ γῆς γὰρ βλαστὼν γενόμεν νεκρός, ἐκ δὲ νεκροῦ γῆ.

ubi Epicharmae sententiae praemittitur versus quadratus Epicharmeus.

FRAVDES

extremo hoc capitulo conlegi pauca illa quae Euripidi Epicharmum suffuratum esse clamitarant homines quidam nequiter docti Alexandrini saeculi a. Chr. n. tertii. qui furta ut comprobarent, Epicharmeis versibus inpudenter confictis usi sunt, v. quae dixi Hermae vol. XXVIII 62.

297

μηδὲν γὰρ εἶ] τις δυστυχῶν βίον τ' ἔχων
μηδὲν καλόν] τε κάγαθὸν ψυχᾷ διδῶι,
ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὐ]τι φασῶ μακάριον,
φύλακα δὲ μᾶ]λλον χρημάτων καλῶν [κακόν.

Florilegii antiquissimi (medii saec. III) frustulum in scheda papyracea servatum ed. Mahaffy Flinders Petrie Papyri I in Act. acad. Hibern. VIII tab. 3: 'Ἐπιχάρμου' . . . τις δυστυχῶν . . . καλῶν . . .' sequitur *Εὐριπίδου* 'εἰ δ' εὐτυχῶν τις . . . εὐδαίμονα' (fr. 198).

1. 2 supplementa incerta.

298 (inc. fr. 30 Lor)

ὦ θύγατερ, αἰαῖ τύχας·
ξυνοικεῖς ὦν νέωι γ' ἔσσα παλαιτέρα.
ὃ μὲν γὰρ ἄλλην λαμβάνει νεανίδα,
ἃ δ' ἄλλον ἄλλῃ δῆτα μαστεύει τινά.

Clem. Al. Str. VI p. 740 P 'Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος 'ὦ θύγατερ . . . παλαιτέρα' καὶ ἐπάγοντος 'ὃ μὲν . . . τινά', *Εὐριπίδης* γράφει 'κακὸν γυναῖκα . . . βουλεύει κακά' (fr. 24. 914).

2 *συνοικίζων με ὦ σεσσα πολαπερα* codd: verba e Sapphonis fr. 75 efficta οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ ξυνοικῆν νέωι γ' ἔσσα γεραιτέρα correxi qualia falsarius fere scripsisse videbatur, licet mireris quod trimetrum facere noluerit

3. 4 ἄλλην δῆτα λαμβάνει: traieci δῆτα in v. 4.

299

Philo Quaest. in Gen. IV 203 (p. 406 Auch. VII 188 R) *porro optime dixit Epicharmus: 'quicumque, ait, minus delinquit, optimus est vir: nemo est enim innocens, nemo reprehensionis expers.'* et *Euripides* e. q. s. (sequitur Eur. fr. 954).

Alius generis fraudes sunt Fulgentianae, quibus non facile a me inpetravi ut vel in imo subsellio locum darem. adscripsi quales e codice Harleiano 2685 (s. IX vel X) Leidensi Munckeriano simillimo enotatas mihi tradidit Otto Rossbach.

300 (spur. 4 Lor)

Fulg. myth. I 14 (de Musa *Θάλεια*) *Epicarmus comicus in diffilo comedia ait. ΛΝΙΑΜ ΦΙΑΦΝΤΙΟΛΡΤΙΝΝΙ id est 'germina dum non viderit famem consumit'*. in Graecis fuisse videtur (*δαίτα*) *θάλειαν οὐκ ἰδὼν κτλ.*

301 (spur. 18 Lor)

Fulg. III 1 unde et *Epicarmus comicus ait 'damastes heros leonte adinandi taleros'*. id est 'domitor Cupido leonea virtute praesumptior'. graeca fuerunt fere *δαμαστής (?) Ἔρωος λεοντείας δυνάμει θαλερός.*

302 (spur. 19 Lor)

Fulg. III 5 *Epicarmus ita ait: 'cinto ides istesi foros cedranctese probebece crisallos'*. id est 'florigere coronatos atque ebrius processit crisallus'. voluit fere *ἀνθοειδής (an Ἀητοιίδης?) στεφανόφορος καὶ . . . προβέβηκε Χρύσαυλος.*

3. PHORMIS

TESTIMONIA

1 Suidas Φόρμος Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἃ ἐστὶ ταῦτα· Ἄδμητος Ἀκλίνους Ἀκλονέες (ἢ Ἀκλονεὺς?) Ἴλλου Πόρθησις Ἴππος Κηφεὺς [ἢ κεφάλαια] ἢ Περσεὺς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικοῦς. [μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δράματος Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς Ἀταλάντης (XIV 652a)]. ad sensum corrigi potest καὶ σκηνῇ (ἀντὶ) δερμάτων φοινικίσι (κατεσκευασμένῃ), cf. Aristot. Eth. Nic. IV p. 1123a 21 cum scholiis (supra p. 75).

2 Aristoteles Poet. 5 p. 1449b 5 τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προλόγους ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγγόηται· τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις. hinc Themist. or. 27 p. 406 Di, qui Φόρμον appellat. cf. Suid. s. Ἐπίχαρμος .. ὃς εὗρε τὴν κωμωδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ.

dubium plane num idem fuerit Phormis, ὃς ἐκ Μαινάλου διαβὰς ἐς Σικελίαν παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινομένους καὶ ἐκείνῳ τε αὐτῷ καὶ Ἰέρωνι ὕστερον ἀδελφῷ τοῦ Γέλωνος ἐς τὰς στρατείας ἀποδεικνύμενος λαμπρὰ ἔργα ἐς τοσοῦτο προῆλθεν εὐδαιμονίας ὡς ἀναθεῖναι κτλ. Pausan. V 27, 1. donario Olympiae dedicato inscriptum erat carmen hoc Φόρμις ἀνέθηκεν Ἀρκὰς Μαινάλιος, νῦν δὲ Συρακόσιος. fuit Olympiae etiam Phormidis statua ab Lycorta Syracusano amico consecrata, Pausan. V 27, 7.

fabularum apud Suidam catalogus nescio qua fide dignus sit; ut Κηφεὺς ἢ Περσεὺς duo sunt eiusdem fabulae nomina, ita etiam Ἴλλου Πόρθησις (ἢ) Ἴππος, Ἀκλίνους autem et Ἀκλονεὺς duplex eiusdem nominis scriptura. nihil superest quod certa ratione ad Phormin referri possit.

* ΑΤΑΛΑΝΤΑΙ

v. ad Epicharmi fabulam p. 93.

4. DINOLOCHVS

TESTIMONIA

1 Suidas Δεινόλοχος Στρακοῦσιος ἢ Ἀκραγαντίνος· κωμικός ἦν ἐπὶ τῆς οὔ Ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δέ τινες, μαθητής. ἐδίδαξε δράματα ἰδ' Ἀσπίδι διαλέκται.

2 Aelianus nat. an. VI 51 Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου.

Dinoloehus, qui Epicharmo aequalis vel suppar perhibetur (ille enim πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη 5 fuisse dicitur i. e. ol. 73, 3), multo recentiori aetati tribuendus esset, si recte Antiatticista Bekkeri p. 112, 29 Κωμωιδιοτραγωιδίαν eum scripsisse tradidisset. fabulae eius grammaticis tantummodo antiquis notae fuerunt.

ΑΛΘΑΙΑ

1 (6 Lor)

Antiatt. Bekk. 82, 29 ἀνάδεξαι· οἶον ἐγγόησαι. Ἀντιφῶν πρὸς Πολύενκτον. Δ. Ἀλθαίαι.

AMAZONES

2 (5 Lor)

Poll. X 177 ζυγὸν δ' εἴποις ἂν ὑποζυγίων καὶ τὸ τῆς τρυτάνης καὶ τὸ τῆς νεῶς καὶ τὸ τοῦ ὑποδήματος καὶ τὸ τοῦ χοροῦ. Δ. δ' ἐν Ἀμαζόσιν ἔφη καπηλικοῦ ζυγοῦ. nisi forte καπανικοῦ ζυγοῦ scribendum. cf. Athen. X 418 d. Hesych. α. καπανικώτερα.

* ΚΩΜΩΙΔΙΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

3 (7 Lor)

Antiatt. Bekk. 112, 29 πέπαννται τὸ πληθυντικόν. ὁ αὐτὸς (antecedit fr. 7) Κωμωιδιοτραγωιδίαι. vide ne Alcaei vel Anaxandridae memoria antea exciderit, quorum uterque fabulam huius nominis scripsit.

ΜΗΔΕΙΑ

4 (3 Lor)

Poll. IV 173, 174 καὶ μὴν οἷ γε Ἀσπίεις ποιηταὶ τὴν λίτρην ποτὲ μὲν νόμισμα τι λεπτὸν λέγουσι . . ποτὲ δὲ σταθμὸν τινα, ὡς Δ. ἐν Μηδείαι

τετρωκονταλίτρος τινὶ νεανίσκῳ πέδας.

eiusdem auctoris glossa Antiatt. Bekk. 105, 32.

τετταρακ. codd: corr. Ahrens, versus talis fere fuit καὶ τετρωκονταλίτρος (εἰχέ) τινὶ κτλ. τινὶ si integrum, intellege uti οἰμώζεται τις, δώσει τις δίκην similia.

5 (4 Lor)

ΤΗΛΕΦΟΣ

6 (1 Lor)

Athen. III 111 c πανός ἄρτος. Μεσσήπιοι, καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν καὶ πάντα τὰ πλῆσμα. Βλαῖσος ἐν Μεσοτριβῶν (fr. 1) καὶ Δεινόλοχος (ἀρχιλοχος cod: corr. Kulnken) ἐν Τηλέφω. cf. Hesych. πάνεια· χειροτασμένη (-μένα Soping). fort. hic pertinet Hesych. πανίον αὐτόχρονον· ὁμόχρονον λευκὸν καθαρὸν. ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρὸς. καὶ ὁ μέλας καθαρὸς, quae de pane bene possunt intellegi: fort. ipsa verba πανίον αὐτόχρονον sive Dinolochi sive Blaesii fuerunt.

7 (2 Lor)

Antiatt. Bekk. 112, 29 πιττάκιον εἶπε Δ. Τηλέφω, incertum quo significato.

E FABVLIS INCERTIS

8 (9 Lor)

Aelianus nat. anim. 6, 51 τὸν Προμηθεῖα κλέψαι τὸ πῖρ ἢ φῖμη φησί, καὶ τὸν Δία ἀγανακτῆσαι ὃ μῖθος λέγει καὶ τοῖς καταμηνίσασι τὴν κλοπὴν δοῦναι φάρμακον γῆρας ἀμντήριον τοῦτο οὖν ἐπὶ ὄνοι θεῖναι τοὺς λαβόντας πέπυσμαί· καὶ τὸν μὲν προίεναι τὸ ἄχθος φέροντα, εἶναι δὲ ὥραν θέρειον, καὶ διψῶντα τὸν ὄνον ἐπὶ τινα κρήνην κατὰ τὴν τοῦ ποιοῦ χρεῖαν ἐλθεῖν. τὸν οὖν ὄφιν τὸν φυλάττοντα ἀνασιέλλειν αὐτὸν καὶ ἀπελαύνειν, καὶ ἐκεῖνον στρεβλοῖμενον μισθόν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι ὅπερ οὖν ἔτυχε φέρων φάρμακον. οὐκοῦν ἀντίδοσις γίνεται, καὶ ὃ μὲν πίνει, ὃ δὲ τὸ γῆρας ἀποδύεται, προσεπιλαβὼν ὡς λόγος τὸ τοῦ ὄνου δίψος. τί οὖν; ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὃ τῆς τραγωιδίας ποιητής (fr. 335) καὶ Δεινόλοχος ὃ ἀνταγωνιστής Ἐπιχάρμου καὶ Ἴβρυκος ὃ Ῥηγίνος (fr. 25) καὶ Ἀριστίας (?) καὶ Ἀπολλοφάνης (fr. 9 K) ποιηταὶ κωμωιδίας αἰδοῦσιν αὐτόν. cf. schol. Nicandri Ther. 343.

9 (8 Lor)

An. Bekk. 345, 27 ἀδυνατία, ὡς Δ.

10 (13 Lor)

Eust. p. 1441, 11 (cf. Epich. fr. 186) καὶ Δ. γενναιέστατον. e Philoxeno Περὶ συγκριτικῶν, cf. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. p. 352, 3.

11 (10 Lor)

Hesych. ἄδος . . παρὰ Δεινολόχῳ ὄξος. v. ἦδος Athen. II 67 c. Doricum enim voc. Fādos ad suum dicendi usum mutatum receperunt Athenienses.

12 (11 Lor)

Hesych. μυρμηκία . . ἦν δὲ καὶ λόγος ὡς ὁ πτύσας εἰς μυρμηκίαν οἰδεῖ τὰ χεῖλη, ὡς ὁ Δ. Photius μυρμηκίᾶν· τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκοῦσθαι τὴν γλῶττιάν φασιν (e lexico rhetorico Eust. 1259, 47). uno verbo μυρμηκίᾶν poeta usus esse videtur.

13 (12 Lor)

Hesych. ὀλβάχιον· κανοῦν. Δεινόλοχος· idem εὐπλουτον κανοῦν . . και οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ Δωριεῖς ὀλβακῆια (l. ὀλβάκνια s. ὀλβάχνια). Et. gen. (Et. M. 621, 20) ὄλαχον και ὄλβαχνον. εἴρηται εἰς τὸ δερβιστήρ, ubi haec: παρὰ τὸ δέρος δερβιστήρ, και πλεονασμῶι τοῦ β δερβιστήρ. πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακόσσιοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον. ὀλάχνιον γάρ ἐστι τὸ ἀπαθές, τὸ τὰς οὐλάς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰς οὐλάς. vera igitur forma ὀλβάχνιον, cui similiter formatum πέταχνον.

14 (14 Lor)

Phot. ὅς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται. παροιμία παρὰ Δεινολόχῳι, ἐπὶ τῶν ἐαυτοῦς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. item Hesych. s. v. omisso poetae testimonio.

ipsa poetae verba servata videntur, nec verbum δραμεῖται interpolatum esse potest.

II MIMI

1. SOPHRON

TESTIMONIA

1 Suidas Σώφρων Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος· τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην¹⁾ καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους καὶ μίμους γυναικείους· εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε. [Σώφρων κωμικός· τούτου ἔστι δράματα καὶ κωμωιδία Πενθερά, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς (III p. 110 c)].

2 Arist. Poet. 1 p. 1447 b 3 οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοῖς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοῖς Σωκρατικοῖς λόγους οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τοιοῦτων ποιοῖτο τὴν μίμῃσιν. idem apud Athen. XI 505 c Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Περὶ ποιητῶν οὕτως γράφει· 'οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους (ὄντας) τοῖς καλουμένοις Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ μιμήσεις μὴ (ἢ cod) τοῖς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοῖς πρότερον (πρώτους cod) γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγους (διαλόγων cod).²⁾ cf. Philodemi Περὶ ποιημάτων fr. 72 Hausrath (Ann. Fleckeis. vol. suppl. XVII 270) .. καὶ αὐτὸς εἶν[αι] ἐκείνα ποιήματα ἔ[φη], καὶ μὴ μόνον· καὶ γὰρ [τὰ τοῦ] Σώφρονος καὶ τὰ [τῶν] ἄλλων μιμογράφων εἴ ποτε ποιήματα λέγεται καὶ μὴ ... οἱ συντιθέν[τες] ... μίμων ποιη... κτλ. id. fr. 53 καὶ κατὰ τοῦτο δήπο[υθεν] τὰ τοιαῦτα τέρε[ιν] τε καὶ ποιήματ' εἶναι· κα[τὰ τὰ] κρούματα γὰρ οὐκ ἂν φθάνοιεν οὕτω ποιήματα λέγοντες. ὑπὲρ γὰρ τοῦ διὰ μηδὲν ἕτερον ἢ δὴ ποιήματα τὸ [τοῦ] Σώφρονος [εἰ]ρηκέ[ναι] κτλ.

3 Diog. Laert. III 18 δοκεῖ δὲ Πλάτων καὶ τὰ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου βιβλία ἡμελημένα πρῶτος εἰς Ἀθήνας διακομίσαι καὶ ἠθοποιῆσαι πρὸς αὐτὰ· ἃ καὶ εὐρεθῆναι ὑπὸ τῆι κεφαλῇ αὐτοῦ (v. Suid. Test. 1). cf. Quintil. I 10, 17. Vit. Plat. p. 7, 10 Did. Olympiod. vit. Plat. p. 2, 22 ibid. Timonis de eadem re testimonium apud Tzetam Chil. X 809 suspectum Wachsmuthio (fr. 26 a) ficticium demonstravit ChHarder De Tzetzae histor. fontibus (Kiliae 1886) p. 47. cf. Duris apud Athen. XI 504 b καὶ ὁ τοῖς μίμους δὲ πεποιηκώς, οὗς ἀεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρις φησὶ τὸν σοφὸν Πλάτωνα κτλ.

---

1) confundi videtur, ut saepius factum, Sophron cum Epicharmo; Sophronis filius Xenarchus Dionysii tyranni aequalis fuit, cf. Phot. s. Ῥηγίλους.

2) ducibus aliis emendavi, extrema ante me Bakhuizen Var. lect. (1842) p. 123; perperam refragatur Hirzel Dial. I 100, 2.

4 incerto auctore Solinus Collect. V 13 (p. 50 Momms. ed. 2) *quidquid Sicilia gignit sive soli sive hominis ingenio, proximum est his quae optima iudicantur . . . hic primum inventa comoedia, hic et carillatio mimica in scaena stetit. Epicharmum dicit et Sophronem.*

5 Sophronis mimos δράματα appellat Demetrius de eloc. 158, ipsum Sophronem γελωτοποιόν Vit. Plat. p. 7, 10 Did. ἐζήλωσε δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελωτοποιόν, τὴν μίμησιν ὡσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων καὶ μίμησιν προσώπων εἰσάγει. confunditur poeta p. imorum cum mimis qui apud Romanos dicebantur, quales enumerat Athen. I p. 19 c. 35. simili errore Lydus de magistr. I 41 Πέριστος τὸν ποιητὴν Σώφρονα μιμήσασθαι θέλων κτλ.

6 Demetrius de eloc. 128 τῶν δὲ χαρίτων αἱ μὲν εἰσι μείζονες καὶ σεμνότεραι, αἱ τῶν ποιητῶν, αἱ δὲ εὐτελεῖς μᾶλλον καὶ κωμικώτεραι, σκώμμασιν ἔοικυῖαι, οἷον αἱ Ἀριστοφάνους χάριτες καὶ Σώφρονος καὶ Λυσίου

7 Statius Silv. V 9, 156 tu (patrem adloquitur) *pandere doctus carmina Battidae latebrasque Lycophronis atri Sophronaque implicitum tenuisque arcana Corinnae.*

8 Tatianus ad Graec. p. 36, ὁ Schw λήρονος τε καὶ φλαρίας Σώφρων δια συνταγμάτων παραδοῖς ἐνδοξότερος χάριν τῆς χαλκευτικῆς [ἱ] μέχρι νῦν ἐστίν. quae enumerat hominum clarorum simulacra ipse se Romae in urbe vidisse simulat, cf. Kalkmann Mus. Rh. XLII 489.

9 Schol. in Gregor. Nazianz. ed. Montfaucon Bibl. Coisl. p. 120 (cf. Valckenar. Theocr. p. 200. Norden Kunstprosa p. 46): ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὸν Συρακούσιον Σώφρονα μιμεῖται· οὗτος γὰρ μόνος ποιητῶν ῥυθμοῖς τισι καὶ κώλοις ἐχρήσατο ποιητικῆς ἀναλογίας καταφρονήσας.

Sophronis mimos edidit Apollodorus docto commentario illustratos, distinctis muliebribus et virilibus, cf. Athen. III 89a. VII 309cd ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος, VII 281ef ἐν τῷ γ' Περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοῖς ἀνδρείους, cf. schol. BL Hom. E 576. libri primus et secundus videntur de muliebribus fuisse. ex hac Apollodori divisione prima colligitur Sophronis mimos mixtas non habuisse personas viriles et muliebres. quod ut per se satis est memorabile, si diversum diversi saeculi apud Herodam usum comparaveris, ita percommodum fuit Sophronis reliquias disposituro: facile enim plerumque mulierum vel virorum sermones distinguuntur. non minus vero illud docet Apollodori divisio, praeter hominum vitam moresque nullum fuisse mimosum argumentum.

de Sophrone eiusque mimis egregie disputavit Vaekkenarius in commentario ad Theociti Adoniasusas scripto; v. etiam Olahnii ad Persium Proleg. p. xciii sqq. mimosum reliquias conlegit non integras Ahrens Dial. II 464, integras Botzon in progr. scholastico Marienburgensi 1867.

ΣΩΦΡΟΝΟΣ ΜΙΜΟΙ

Ι ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ

ΑΚΕΣΤΡΙΑΙ

1 (28 Ahr. 1 Bo)

Et. genuin. (Et. M. 573, 54) μακάρτατος . . μεμπτέον Σώφρονα λέγοντα
φορτάτους ἀει καπήλους παρέχεται.

Suid. κάπηλος et melius eadem Cram. An. Ox. II 456, 2 ἕτερόν ἐστιν οἴνο-
πώλης καὶ ἕτερον κάπηλος· καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον.
ἔστι γὰρ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκεστρίαῖς.
φοροτάτους Et: corr. Blomfield.

*2 (64 Ahr. 46 Bo)

ἄκουε νῦν καὶ ἐμεῦ, Ῥόγκα.

Apoll. de pron. p. 82 c ἐμεῦ· κοινή Ἰώνων καὶ Δωριέων. ἄκουε . . Ῥ.
Σώφρων.

Ῥόγκα cod: corr. Wilamowitz. Hesychii glossa (ante Ῥογκιῆν) Ῥογία· ἀκέ-
στρια fortasse sic emendanda Ῥόγκα· (Σώφρων) Ἀκεστρίαῖς.

ΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΙ ΤΑΝ ΘΕΟΝ ΦΑΝΤΙ ΕΞΕΛΑΝ

Apollon. de adv. p. 592, 8 τὸ γὰρ οἱ τοί φασὶ Δωριεῖς καὶ τὸ αἰ ταί . .
λέγω δὲ ὅτε κατὰ προτακτικὴν θέσιν ἐστὶ τὸ ἄρθρον· ἐπεὶ ὅτε γε καθ' ὑπό-
ταξιν ἐστὶ, τὸ τ οὐ πάντως προστιθέασιν . . ὅθεν οὐδ' ἐπίμεμπτον ἄται γυ-
ναῖκες αἰ ταν θεόν φαντι ἐξελαῖν'. est autem ἐξελαύνειν i. q. ἐξιέναι s. ἐξέχειν
ποιεῖν, dea Luna est. ex hoc mimo Theocriti Pharmaceutriae expressum carmen,
cf. ad fr. 4.

3 (33 Ahr. 2 Bo)

Athen. XI 480 b κυαθίς· κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
μίμῳ Γυναῖκες αἰ ταν θεόν φαντι ἐξελαῖν (ἐλεξαν cod)

ὑποκατώρυκται δὲ ἐν κυαθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρμάκων.

τρικτοὶ A: corr. Schweigh, cf. Epicharmi fr. 187.

4

Schol. Theocr. II 70 ταύτας γὰρ (i. e. τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην) συνερ-
γοὺς εἰς τὰ περὶ τοῦ ἐρωμένου φάρμακα παραλαμβάνει. τὴν δὲ τῶν φαρ-
μάκων ὑπόθεσιν (hoc voc. in lacuna perexigua om. Ambr) ἐκ τῶν Σώφρονος
(εὐφορίωνος codd: corr. Adert) μίμων μεταφέρει. corrigunt τῶν Φαρμακευ-

τριῶν ἐπόθεσιν, quod non potuit hoc scholiorum loco adnotari. intellege incantationis argumentum; alieni enim a Sophrone Simaethae amores.

5 (35 Ahr. 3 Bo)

Ammon. de diff. p. 122 V τὸ γὰρ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων
 πεῖ γὰρ ἂ ἄσφαλτος; πῦς, Θεστυλί, σκοπῆι τυ;

Sophrone non nominato Apoll. de adv. p. 542. 622. 625 nihil nisi πεῖ γὰρ ἂ ἄσφαλτος.

ποιος εἰλισκοπεῖται Amm: correxi ad Theocr. v. 18 ἀλλ' ἐπίπασσε, Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; cf. argum. Theocr. τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνευκε μίμων. incertam vero an ποι relinquendum fuerit.

*6 (37 Ahr. 8 Bo)

An. Ox. Cram. I 277, 8 οὕτως οὖν καὶ μέγαρον μέγαρος (haec decurtata, cf. Et. M. 287, 45). ζητεῖται τὸ (τῶι cod) παρὰ Σώφρονι

κύων πρὸ μεγαρέων μέγα ἴλακτέων.

tum ei refutantur qui πρὸ Μεγαρέων explicabant. Verg. buc. 8, 107 *Hylax in limine latrat*, qui aut ipsum Sophronem aut haec Sophronis verba in scholiis Theocriteis memorata legerat.

*7 (6 Bo)

Schol. Theocr. II 11. 12 χθονίαν δὲ τὴν Ἐκάτην φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον νερετέρων πρίτανιν αὐτὴν κέκληκε Σ.

νερετέρων om. Ambr. tum πριτανεῖ Ambr. πριτανείαν rell: corr. Adert.

*8 (7 Bo)

Schol. Lycophr. 77 καὶ γὰρ Σ. ἐν τοῖς Μίμοις φησὶν αὐτῇ (i. e. τῇ Ἐκάτῃ) κίνας θύεσθαι. cf. schol. Theocr. II 12.

*9 (9 Bo)

Apollodorus apud Stob. I 49, 50 p. 419, 15 W Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄιδου καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σ. Μορμολύκαν ὠνόμασεν.

*ΤΑΙ ΘΑΜΕΝΑΙ ΤΑ ΙΣΘΜΙΑ

Theocr. Adon. argum. παρέπλεσε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι θεωμένων (θεμένων codd: corr. Valck) τὰ Ἰσθμια. mimi nomen non plane certum.

*10 (38 Ahr. 17 Bo)

Et. genuin. (Et. M. 287, 50) δρίφος Συρακοσίων,

Hesych. *δίφρον· τὸν δίφρον Δωριεῖς*. Sophronis verba adgnovit Valcken. e Theocr. v. 2 *ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐταῖ· ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον*. et hoc quoque vocabulum hoc loco apud Sophronem fuisse conicias adhibito Poll. VI 9 *καὶ ποτίκρανον δὲ οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον*. cautius idem II 42 *ποτίκρανον τὸ προσκεφάλαιον οἱ ποιηταί*.

ΝΥΜΦΟΠΟΝΟΣ

ab Hesychio explicatur ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη.

11. 12 (29. 30 Ahr. 27. 28 Bo)

11 *κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλλιζον*.

12 *βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν*.

Athen. VIII 362 c *καὶ Σ. δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησὶν 'κῆπειτα . . ἐβάλλ.' (11) καὶ πάλιν 'βαλλ. . . ἐνέπλησαν' (12)*. Cram. An. Ox. I 166, 30 *τὸ βάλλω κοινόν, τὸ βαλλίζω παρὰ Σώφρονι*.

12 *σκατὸς Ahrens*.

13 (31 Ahr. 29 Bo)

✓ Poll. X 107 *ἡ μὲν πατάνη Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ πατάνα αὐτοποίητος*. cf. VI 90. Hesych. *πάτανα· τρύβλια, sed παντάνα· τρύβλιον*.

ΠΕΝΘΕΡΑ

14 (32 Ahr. 32 Bo)

Athen. III 110 c *καὶ τυρῶντος δ' ἄρτου μνημονεύει ὁ Σ. ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθεραῖ οὕτως*

συμβουλεύω γ' ἐμφαγεῖν· ἄρτον γάρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις ἴαλε.
γ' scripsi: τ'.

ΜΥΛΙΕΒΡΙΜ ΙΝCΕΡΤΑ

prima quae secuntur fragmenta (fr. 15—18) unius mimi esse docet *Κοικόα* nomen; inscriptum fuisse *Ταὶ συναριστῶσαι* apte coniecit Wilamowitzius.

15 (48 Ahr. 20 Bo)

Athen. IX 380 e (παραφέρειν) Σ. δ' ἐν *Γυναικείοις κατὰ (τὸ) κοινότερον κέχρηται λέγων*

πάρφερε, Κοικόα, τὸν σκύφον μεστόν.

περίφερε: corr. Dalecampius. de nomine *Κοικόα* v. ad fr. 17.

16 (50 Ahr. 23 Bo)

Athen. IX 409 a *καὶ Σ. ἐν Γυναικείοις*

τάλαινα Κοικόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος τάχ' ἄμιν τὰν τράπεζαν.

'da nobis cenam quam dudum exspectamus'.

*17

Demetrius *Περὶ ποιημάτων* in Vol. Herc. Oxon. I 121, melius ed. Barnabei Not. degli scavi di Pompei n. 2. II (1870) p. 86 . . . ἀπαλλάξειν ωουο . . κα . . ἀληθῆ ἄν (vel κατ' ἀλήθειαν) . . . ε. θε . . ὑφ' ἡμῶν, ῥαίδιόν ἐστ[ι] σ]υνιδεῖν ἐπ[ακολουθοῦν]τας τοῖς προεκκειμένοις] ὑπὸ τῆς εἰσαγομένη[ς γ]υναικός. Κοικῶαν μὲν γὰρ ὠνοματοποίησεν [αὐτή]ν . . . π . . ἦν ξενιτ . . κτλ. videtur laudari Κοικῶα nomen ingenio et conditioni servili adaccommodatum. cf. Aelian. V. H XIII 15 φασὶ παχύτατον γενέσθαι τὴν διάνοιαν οὐ τῆς κωμωδίας ποιηταὶ Πολύδωρον τινα . . καὶ ἄλλον Κοικυλίωνα ὄνομα, ὅσπερ τὰ κίματα ἤρθμεν ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀνοίας. notum verbum κοικύλλειν i. e. *hietaire* adde eiusdem Demetrii p. 127 Ox. p. 90 Barn. . . κατὰ [τ]ὸν τόπο[ν] τὸν περ[ὶ] π]οημάτων τοιαῦτα . .]κν . . σιν . . αρεν προ . ταισπαις ἐκ τῶν Σώ[φ]ρον[ο]ς Μείμων κτλ. quae quo pertineant non video.

*18 (49 Ahr. 21 Bo)

Et. genuin. ex Herodiano *Περὶ παθῶν* (Et. M. 478, 13) οἱ γὰρ Δωριεῖς λέγουσι *πίμπλη* (*πίπλη* A) *οἶον*

πίμπλη δέ, *Κοικῶα*.

δὲ servavit unus cod. B *κυκεῶ* AB: corr. vulg.

*19 (65 Ahr. 84 Bo)

αἱ δὲ μὴ ἐγὼν ἔμασσον ταῖς ἀνταντᾶς χερσίν.

Apollon. de pron. p. 79 b *μόνη διπλασιάζεται παρὰ Δωριεῦσιν ἢ αὐτός ἐν τῷ ἀνταντός· 'αἱ . . χερσίν' Σώφρων.*

μαθον et *αντανταις* cod: *ἔμασσον* Valcken. (*ἔματτοι*), alterum corr. Ahrens.

20 (46 Ahr. 18 Bo)

ἔτι μεθὲν ἅ καρδία παδῆι.

Apoll. de pron. p. 83 c *ἐμέθεν καὶ παρὰ Σιρακοσίοις 'ἔτι . . παδῆι' Σ. Γυναικείοις. id. p. 98 a ἄλλως τε τὸ 'ἔτι . . παδῆι' ἐγκέκλειται. non licet igitur ἐμέθεν corrigere.*

21 (66 Ahr. 35 Bo)

ἅ δ' ἄρ' ἀμὲ ἐλωβῆτο.

Apoll. de pron. p. 127 a *ἀμὲ Δωριεῖς· 'ἅ δ' ἄρ' ἀμὲ λωβῆτο' Σ. Γυναικείοις.*

*22 (87 Ahr. 47 Bo)

ἦ ῥα καλῶς ἀποκαθάρασα ἐξελεπύρωσεν.

Apoll. de adv. p. 580 extr. *καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν ἔνια ὀξίνεται, ὥστε (ὅτε Ahr) κατ' ἐγκλισιν ἀνεγνώσθη 'ἦ . . ἐξελ.' cf. Herodian. dict. solit. p. 25, 29. Ahrens Dial. II 89.*

Sophroni Bastius tribuit. intellege velut triticum, fabas sim. cf. Hesycl. *λεπυριῶσαι· ἐξαχυριῶσαι, ubi ἐξελεπιρίωσε (vel ἐξελεπύρωσε)· ἐξηχυρίωσε sci-*

*23 (45 Ahr. 48 Bo)

Apoll. de adv. p. 604 αὐτόθεν αὐτῶ

αὐτῶ ὀρῆις, Φύσκα.

Epim. Hom. Cram. An. Ox. I 245, 30 πόθεν πῶ, αὐτόθεν αὐτῶ, τουτόθεν τουτῶ παρὰ Σιρακοναίοις οὕτως λεγόμενα. Sophroni tribuit Ahrens

24 (54 Ahr. 38 Bo)

τίνες δ' ἐντί ποκα, γίλα, τοῖδε τοὶ μακρογόγγυλοι; — σωλῆνες θην τοῦτοί γα, γλυκῆκρεον κογχίλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχρευμα.

Athen. III 86e Σ. δ' ἐν Μίμοις 'τίνες . . λην.' Demetrius de eloc. 151 ἔχουσι δέ τι στωμίλον καὶ ἀλληγορίαί τινές, ὥσπερ ὅσα τε ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀλληγορεῖ (Sophron), οἷον ἐπ' ἰχθύων 'σωλῆνες . . λην.' καὶ μιμικώτερα τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ αἰσχροά. Hesych. σωλῆνες' τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων. pisces quidam γλυκῆκρεωι memorantur in epistula Michaelis Italici (cf. Treu Byzant. Zeitschr. IV 1) Cram. An. Ox. III 170, 27.

τοὶ μακροὶ κόγχαι A: correxi, cf. Epicharmi fr. 42, 7 γλυκῆκρεων Ath. C κογχύλεαν Ath. A.

25 (51 Ahr. 33 Bo)

αἶ γα μὰν κόγχαι, ὥσπερ αἶκ ἐξ ἐνὸς κελείματος κεχάναντι ἄμιν πᾶσαι, τὸ δὲ κρῆς ἐκάστας ἐξέχει.

Athen. III 87a (κόγχη) καὶ Σ. Γυναικείοις 'αἶ . . ἐξέχει'. Et. genuin. κέλευμα . . Σ. 'οἶγε . . κελείματος'. Φιλόξενος Ῥηματικῶι.

οἶγε . . κόγχαι ὥσπερ ἐξ Et. de αἶκ v. ad Epich. fr. 21 ἕκαστος Ath. A: corr. CE.

26 (52 Ahr. 34 Bo)

Athen III 106d κοριδάς δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε Σ. ἐν Γυναικείοις οὕτως

ἴδε καλᾶν κοριδάων, ἴδε καμμάρων, ἴδε γίλα· θᾶσαι μὰν ὡς ἐρυθραὶ τ' ἐντί καὶ λειοτριχιῶσαι.

ἴδεν καλαν A: corr. Musurus, tum conieceram ἴδε καμμαρίδων γύλα, sed pulcrum illud ἴδε γίλα tenendum (cf. fr. 21), nec improbandus fortasse genetivus.

27 (57 Ahr. 11 Bo)

Athen. III 110c (varia panis genera ab Epicharmo memorata fr. 52) ὦν καὶ Σ. ἐν γυναικείοις Μίμοις μνημονεῖει λέγων οὕτως

δεῖπνον ταῖς θεαῖς κριβανίτας καὶ ὀμάρους καὶ ἡμάρτιον Ἐκάται.

ταῖς θεαῖς Wilamowitz, contra ἐκάται Ahrens; praeplacet prius.

*28 (56 Ahr. 10 Bo)

Athen. III 110c Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ στοιχείου λέγοισι καὶ κριβαίον, καὶ κριβανίτην, Ἡρόδοτος δὲ . . καὶ ὁ Σ. δὲ ἔφη

τίς σταιτίτας ἢ κλιβανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;
Hesych. ἡμιάρτιον. cf. fr. 27.

29 (58 Ahr. 12 Bo)

Athen. III 110e ὁ δ' αὐτός (Sophron) μνημονεύει καὶ πλακίτα τινὸς ἄρτον
ἐν Γυναικείοις

εἰς νύκτα με αἰτιαῖ σὺν ἄρτωι πλακίται.

μ' ἰστιάσειν duce Casaubono Mein. et Botzon, nisi fuit potius μελίτειον
vel μελιτίταν σὺν ἄ. πλ.

30 (59 Ahr. 19 Bo)

τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐγάργαιρεν ἅ οἰκία.

Athen. VI 229f Σ. δ' ἐν γυναικείοις Μίμοις φησὶν 'τῶν . . οἰκία'. Schol.
Arist. Ach. 3 καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθειτο . . καὶ παρὰ Σώφρονι
'ἅ δὲ οἰκία τῶν ἀργ. γάργαιρε'.

ἐμάρμαιρε δοκία Athen.

31 (55 Ahr. 13 Bo)

Athen. VII 325f κὰν τοῖς Γυναικείοις δ' ἔφη (Sophron) τρίγλαν γενε-
ᾶτιν. habet Hesych. γενεᾶτιν τρίγλαν.

32 (44 Ahr. 30 Bo)

θᾶσαι ὅσα φύλλα καὶ κάρφια τοὶ παῖδες τοῖς ἀνδρας βαλλίζοντι·
οἴονπερ φαντί, φίλα, τοῖς Τρῶας τὸν Αἴαντα τῶι παλῶι.

Demetr. de eloc. 147 Σ. δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὁμοίου εἴδους (i. τῆς παρα-
βολῆς) φησὶ 'θᾶσαι . . παλῶι'. καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐπιχαρις ἢ παραβολή ἐστι, [καὶ]
τοῖς Τρῶας διαπαίζουσα ὡσπερ παιδας. cf. hypoth. Soph. Aiac. extr.
ad Isthmiazusas referendum putabat Wilamowitz.

33 (36 Ahr. 15 Bo)

Et. M. 718, 2 (om. Et. gen) σκιρωθῆναί φαμεν ἐπὶ τοῦ ῥυποῦ σφόδρα
ἐμμένοντος καὶ δυσεικλύτου. Σ. ἐν τοῖς Γυναικείοις τροπικῶς

πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι.

34. 35 (61—63 Ahr. 39—41 Bo)

34 ὑγιώτερον κολοκύντας.

35 τατωμένα τοῦ κιτῶνος, ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.

Et. M. 774, 42 (e Philoxeno; mutila haec in Et. genuin) ζητεῖται τὸ παρὰ
Σώφρονι 'ὑγ. κολ.' (34) πῶς οὐ λέγει ὑγιέστερον, ῥητέον οἶν ὅτι ἐκοντὶ ἡμαρτε
τὸ ἀκακὸν τῆς γυναικείας ἐρμηκείας μιμούμενος. ὃν τρόπον κάκεινο (κάκει
τὰ δὲ ἐσφαλμένα 'σπασμύων καὶ α' ὄντι τοῦ δούλουου θεσίου' ἃ * α ἃ' (35)

τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους (i. e. τῆς ὑπερβολῆς) ἐστὶ καὶ τὸ .. 'κολοκύντης ὑγιέστερον'.
cf. *ibid.* 162.

35 τατωμένα τοῦ κιτῶνος i. e. 'tunica carens'; addit autem grammaticus
quod in ipso mimo poeta narraverat, mulierem tunicam oppigneratam habuisse.

* 36 (92 Ahr. 45 Bo)

Plut. de E apud Delphos p. 386 d ed. Paton, otiosam esse θην particulam
disserens: οἶον τὸ Σώφρονος

ἅμα τέκνων θην δευμένα.

δευομένα deter. cod. sententia obscura.

37 (60 Ahr. 36 Bo)

Poll. IV 173 καὶ μὴν οἷ γε Δωριεῖς ποιηταὶ τὴν λίτραν ποτὲ μὲν νόμισμά
✓ τι λεπτόν λέγουσιν, οἶον ὅταν Σ. ἐν τοῖς γυναικείοις Μίμοις λέγη

ὁ μισθὸς δεκάλιτρον.

38 (37 Bo)

Poll. X 175 καὶ βαίτας δὲ τὰς τῶν ἀγροίκων διφθέρας ἐν τοῖς γυναι-
κείοις Μίμοις ὁ Σ. ἐκάλεσεν. Hesych. βαίτη. schol. Theocr. V 15.

* 39 (11 Ahr. 42. 43 Bo)

Schol. Arist. Ach. 263 περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον .. παρὰ
Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως 'ὁ δ' αὖ Φάλῆς κατακνπτάζει'. οὕτω Σώφρων ἐχρή-
σατο. cf. Hesych. φάλῆς· δερμάτινον [καὶ] ἀνδρείον. contra Cyrillus Cram.
An. Par. IV 179, 16 ἄλειαρ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρα, τὰ δ' ἀπὸ κριθῆς ἄλφια
(Hom. v 108) .. ἐνθεν ὁ μιμογράφος ἐπαιξεν 'ἄλλ' ἀμφάλιτα κνπτάζει'. Etym.
gen. ἄλητα. Σώφρων 'ἀμφ' ἄλητα'. ἀλήατα κατὰ συγκοπήν <ἄλητα>· οὕτως
'Ἡρωιδιανὸς ἐν τοῖς Περὶ παθῶν. similia fuerunt in corrupta Hesychii glossa
ἀμφ' ἄλητα· περὶ τὰ ἄλευρα. ἀμφάνα μάλιστα (i. e. ἀμφ' ἀλείατα, ἄλητα).
eadem Sophronis verba in scholiis Arist. et apud Cyrillum tradita esse adgnovit
Nauck, qui correxit

ἃ δ' ἀμφ' ἄλητα κνπτάζει.

fallitur vero idem quod ambigue dictum putabat, ut et ἀμφ' ἄλητα et ἃμ Φά-
λητα intellegi posset, nam dici nequit κνπτάζειν ἀνά τινα. scholiasta Arist. er-
ravisse videtur antiqua verborum corruptela deceptus. ἄλητα recte formatum,
ut δελήτιον factum ex δελεάτιον fr. 116.

40 (50 Bo)

Schol. Arist. Pac. 28 ὡς τῶν γυναικῶν ἐαυταῖς ἐπιμελέστερον τριβουσῶν,
ὥστε μὴ διακεχύσθαι τὴν μᾶζαν διὰ τὸ ἄτριπτον εἶναι ἀλλὰ συνεστράφθαι.
παρατετήρηκε δὲ ταῦτα καὶ Σ. καὶ Καλλιμαχος (fr. 516).

41 (43 Ahr. 44 Bo)

Schol. Arist. Lysistr. 17 *κνπτάζειν ἐστὶ τὸ περὶ τι πονεῖν καὶ διατρέβειν· κομπῶς δὲ τῇ ἀμφιβολίαι καὶ χαριέντως ἐχρήσατο, καθὰ καὶ Σ.*

ἐνθάδε κνπτάζοντι πλείσται γυναῖκες.

κνπτάζουσι traditum.

II ΑΝΔΡΕΙΟΙ

* ΑΓΓΕΛΟΣ (fr. 51 Bo)

huc rettulerunt schol. Theocr. II 11. 12 *τὴν Ἐκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρότανιν, καθὰ καὶ Σώφρων (fr. 7). Ἦραν (Δήμητρα?) μυχθεῖσαν Διὶ γεννῆσαι παρθένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ταῖς Νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ Διὸς τρέφεσθαι. αὐξάνθεισαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς Ἦρας μύρον, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἠθάς ἦν χρεῖσθαι, καὶ δοῦναι Εὐρώπῃ τῇ Φοῖνικος θυγατρὶ. αἰσθομένην (δὲ) τὴν Ἦραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τηνικαῖτα μὲν τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκίας οἶκον καταφυγεῖν, ἐκείθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν Ἦραν ἀποστῆναι, τὸν δὲ Δία τοῖς Καβίρους κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθᾶραι αὐτήν. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην ἀπαγαγόντας ἀγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρωσθαι τοῖς τεθνεῶσι καὶ καταχθονίοις φασίν. cf. schol. Ambros. ibid. Καλλίμαχος κατὰ λέξιν ὠδέ φησιν (καταλέξω δὲ φ. cod: corr. OSchneider et Reitzenstein). τῇ Δήμητρι μυχθεῖς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἐκάτην διαφέρουσαν ἰσχύι καὶ μεγέθει ἣν ἰπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ζήτησιν. καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται κτλ. Hesych. Ἄγγελον Σιρακούσιοι τὴν Ἄρτεμιν λέγουσιν. Iepidam fabellam in ipso mimum narratam fuisse eiusque narrationis exordium superesse fr. 42 existimat Wilamowitzius. mimi vero, si maxime fecit Sophron talia aliquem narrantem, hic mimus non a fabulae argumento sed a fabulatoris persona velut *Μυθολόγος* nominandas fuisse videtur. nec magnifica fr. 42 verba fabulae potius narrandae quam rei gestae nuntiandae exordium fuisse puto. denique ipsius scholii formam si consideraveris, nihil sane eo ducit ut scholiastam credas ullam Sophronis testimonium adhibuisse praeter illum mimum e quo Pharmaceutriae expressae erant.*

42

Schol. Paris. Arat. ed. Maass *Hermiae XIX 99 ζητεῖται διὰ τί ἐκ τοῦ Διὸς ἤρξατο καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Μουσῶν . . οὐ φαίνεται δὲ Ἄρατος μόνος οὕτως ἤρχθαι ἀλλὰ καὶ Κράτης ὁ κωμικὸς . . καὶ Σώφρων (in mimum qui Nuntius inscribitur add. schol. Germ. Basil)*

ἐξ Ἐστίας ἀρχόμενος καλέω Δία πάντων ἀρχαγέταν.

καλῶ et ἀρχηγέτην traditum. notum proverbium ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμενος.

ΩΛΙΕΥΣ ΤΟΝ ΑΓΡΟΙΩΤΑΝ

Brevius semel (fr. 45) *ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ* Sophronis mimum a Moscho carmine quinto quadamtenus expressum esse coniecit Wilamowitz, cuius v. 1 ὁ ψισκατοῖ.

43 (4 Ahr. 53 Bo)

Athen. VII 288 a βλέννος (piscis)· τούτου μέμνηται Σ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεὺς τὸν ἀγροιώταν βλέννωι θηλαμόνι. cf. fr. 51. similiter piscis nomen cum simili adiectivo tertio casu positum fr. 65, quod huc fortasse pertinet. v. etiam ad fr. 66.

44 (55 Bo)

Athen. III 86 a παρὰ Σώφρονι δὲ κόγχοι μελαινίδες λέγονται (fr. 101) . . ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεὺς τὸν ἀγροιώταν χηράμβας ὀνομάζει.

45 (52 Bo)

Athen. VII 309 c καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ κωθωνοπλύται (αγροιωτικῶι θωλινοπλύται cod: corr. Casaub) φησὶν . . Σικελιῶται δ' εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νικανδρὸς φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος.

ΘΥΝΝΟΘΗΡΑΣ

Aelian. nat. an. XV 6 θύννων δ' ἄρα ἡρημένων τῇ θήρῃ τῇ Ποντικῇ . . ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι καὶ Σικελικῇ· (ἢ) τί καὶ βουλόμενος ἂν τὸν ἡδὺν θυννοθήραν ὁ Σώφρων ἔγραψε κτλ.

46 (1 Ahr. 56 Bo)

ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας ὄκκα τινὸς δῆσθε.

Athen. VII 306 d Σ. θυννοθήραι ἅ δὲ . . δῆσθε'. Hesych. καρχαρίας· ὁ θαλάσσιος κίων. dicitur ἔλακτεῖν ἢ γαστήρ, audacius Lucret. II 17 nil aliud sibi naturam latrare.

47 (58 Bo)

Athen. VII 309 c καὶ Σ. . . τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου (i. e. τοῦ κώθωνος, cf. fr. 45) Κωθωνίαν προσηγόρευσεν.

48 (2 Ahr. 57 Bo)

ἐγκίκρα, ὡς εἶω.

Et. M. 423, 22 (minus haec integra Et. gen. s. ἀπῆμεν et ἦε ex Herodiano Περὶ παθῶν) ἐστὶν εἶω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου, ὡς φησὶ Σ. ἐν θυννοθήρῃ ἐγκ. ὡς εἶω'. item ibid. 121, 30, ubi additum τουτέστι κέρασον ἵνα πορευθῶ'. omisso fabulae nomine eadem Choerob. in Theodos. II 104, 34. cf. Cram. An. Ox. I 167, 16. 211, 23. Hesych. ἐγκίκρα· ἐγκίρνα.

49 (3 Ahr. 59 Bo)

Et. M. 572, 42 (e Sorano; om. Et. gen) λογάδες· ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ λευκά . . ἢ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. Σ. ἐν θυννοθήρῃ (alii θυννοθῆ; videtur singulare restituendum)

λοξῶν τὰς λογάδας.

cf. Hesych. λογάδας.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΦΥΞΕΙΣ

Schol. Nicand. Ther. 179 τὸ δὲ ποιφύζειν . . λέγεται . . ἐπὶ τοῦ ἐκφοβεῖν, ὡς Σώφρων ἐν Μίμοις Παιδικὰ ποιφυξείς (παιδικὰς ποιφύξεις vel ποιφύζεις codd), non haec ex Athenaeo hausta (v. ad fr. 50), cf. Meinekius ad Euphor. fr. 196. Hesych. ποιφύξεις· ἐκφοβήσεις. titulus fortasse non integer, requiritur etiam τὰ παιδικὰ π.

50 (5 Ahr. 70 Bo)

τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια.

Athen. VII 324f ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφυξείς (παιδὲ καὶ ποιφυξίς cod) φησὶ (Sophron) 'τρίγλας τ' ἐνηον τριγολαπισθίδια' et paullo post Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς Περὶ ζώων τὸν τριγόλαν τινὰς οἶσθαι κόκκυγα εἶναι, διὰ τε τὸ ἐμπερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείωται ὁ Σ. λέγων 'τρίγλας μὲν γε πίννας, τριγόλα δ' ὀπισθίαν'. emendavit Ahrens.

* ΠΡΟΜΑΘΕΥΣ v. ad fr. 51

*51 (72 Bo)

Antiatt. Bekk. 85, 24 βλεν(ν)όν· τὸν νωθῆ καὶ μωρόν. Σώφρων Προμηθεῖ. aut Epicharmus (fr. 119) nominandus erat pro Sophrone aut Σώφρων (καὶ Ἐπίχαρμος) Προμ. scribendum cum Bergkio Hist. litt. gr. IV 40, 71.

VIRILIVM INCERTA

primo loco quinque posui fragmenta ex eodem, ut videtur, mimo petita, cui aptum Wilamowitzius nomen invenit Γέροντες.

*52 (8 Ahr. 79 Bo)

ἐνθάδε ὦν κῆρὼ παρ' ἐμὲ τοῖς ὄτριχας ἐξορμίζομαι πλόον δοκάζων· ποντῖναι γὰρ ἤδη τοῖς ταλικοῖσδε ταὶ ἄγκυραι.

Demetrius de eloc. 131 ἔχουσι δὲ τι στωμάλον καὶ ἀλληγορίαι τινές, ὡσπερ . . καὶ τὰ Σωφρονος δὲ τὰ ἐπὶ τῶν γερόντων 'ἐνθάδε . . ἄγκυραι'. schol. Arat. v. 19 ἡ δὲ τοιαύτη συγκοπὴ Δωριέων ἐστίν· ἐκεῖνοι γὰρ τοὺς ὀμότριχας ὀριχὰς φασὶ κτλ.

ἐνθα δέον et ὀμότριχας cod: IGschneider ποντῖναι corruptum: πόντιαι Galeus, ad sensum requiritur velut πλόον δ. πόντι(ον)· ἀρτέλαι γὰρ κτλ. ex hoc Sophronis loco adumbratam putabat Wilamowitzius fabellam de Epicharmo narratam ab Aeliano var. h. II 34.

*53 (9 Ahr. 81 Bo)

κνυζοῦμαι δὲ οἰδὲν ἰσχύων· ἅ δὲ ξυσμὰ ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλὰν ἱππάζεται.

Etym. genuin. (Et. M. 522, 54) εἴρηται δὲ κνυζοῦν τὸ ξίειν παρὰ Δωριεῖσι, καὶ τὸ ἀγυειοῦν et τὸ δὲ κνύζω (l. κνυζῶ) σημαίνει πολλάκις τὸ ξίειν (cf.

ξύσμα ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλὰν ἱππάζεται' (sic codd. Sorb. et Par. 2631) ἀντὶ τοῦ κνήθου. cf. Epimer. Hom. Cram. An. Ox. I 222, 4. Eustath. p. 1766, 34 ὁ δ' αὐτὸς (i. e. Herodianus) διασκευάζων ὡς ταῦτόν ἐστι τό τε ξύειν καὶ τὸ κνεῖν (l. κνήν) . . παράγει χρήσεις τοιαύτας 'ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων' τουτέστι κνώμαι, καὶ Σώφρων 'βαιὰ δ' ἔξυσμαι ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλάν' ἤγουν κέκνησμαι, quae ita restituenda τουτέστι κνώμαι. Σώφρων. καὶ 'ἅ δὲ ξυσμά . . κεφαλάν'. Hesych. ξύσμα (l. ξυσμά)· κνηφή, λέπρα.
κνυζοῦμαι scripsi.

* 54 (7 Ahr. 80 Bo)

τὸ γὰρ ἀπεχθόμενον γῆρας ἀμὲ μαραινον ταριχεύει.
Stob. fl. 116, 30 Σώφρονος.

55 (8 Ahr. 73 Bo)

✓ . . . τί μὰν ξύσιλος; — τί γάρ; σῦφαρ ἀντ' ἀνδρός.

Et. genuin. (Et. M. 737, 1) σῦφαρ· οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρωσ . . τὸ κατερρυσωμένον, τουτέστι το δέρμα. (sequentia om. B) καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδήλωκε Μίμοις εἰπὼν 'τί . . ἀνδρός'. τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα ξύσιλον παίζων εἶρηκεν ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα, κᾶπειτα ἀποκρινόμενον (l. -ναμένου) 'σῦφαρ ἄ. ἄ.' δέρμα ψιλόν, ὡς τῶν ἄλλων ἤδη δεδαπανημένων. cf. Hesych. σῦφαρ. ab initio iocantis senis verba supplenda velut ξύσιλος τὴ γ' ἐσσί, cui alter reponit τί μὰν ξύσιλος; tum ille 'etiam rogas? pellis, non homo'.

56 (10 Ahr. 82 Bo)

καθαιρημένος θην καὶ τήνος ὑπὸ τῷ χρόνῳ.
Apollon. de pron. p. 75a Δωριεῖς τήνος. 'καθ . . χρόνω' Σώφρων.
τῷ χρόνῳ cod: corr. Ahrens.

57 (23 Ahr. 74 Bo)

ὦ οὔτος, ἢ οἴῃ στρατείαν ἐσσεῖσθαι;

Apollon. de pron. p. 72 c Σ. 'Ἀνδρείοις, item p. 25 b.
οἴη στρατηαν 72, οἴηστρατιαν 25.

58 (24 Ahr. 75 Bo)

οὐχ ὁ δεῖν τυ ἐπικαζε.

Apoll. de pron. p. 75 c ἢ ὁ δεῖνα . . παρὰ δὲ Συρακουσίοις δίχα τοῦ ἄ.
οὐχ . . ἐπικαζε' Σ. 'Ἀνδρείοις.
οδιν cod. ἐπικήκαζε Lobeck, ἐπλάζε Botzon, possis ἐπείραζε.

* 59 (27 Ahr. 98 Bo)

'Ἡρακλῆς τεοῦς κάρρων ἦς.

Apoll. de pron. p. 95 b c καὶ τῇ ἐμοῦς Δωρίῳ ἢ τεοῦς (τὴν αὐτὴν ὁμοφωνίαν ἀναδεδεγμένη). 'Ἡρ. . . ἦν' Σώφρων. novit hoc fortasse Chamaeleon

Heraclæota (peripateticus ille haud dubie) legatus ad Seleucum missus apud Memnonem (Phot. bibl. p. 226 a 16): ἐνὸς τοῦ Χαμαιλέοντος οὐδὲν ὀρρωδῆσαντος τὰς ἀπειλὰς ἀλλὰ φαιμένον 'Ἡρακλῆς κάρρων, Σέλευκε' (κάρρων δὲ ὁ ἰσχυρότερος παρὰ Δωριεῖσιν) ὁ δ' οὖν Σέλευκος τὸ μὲν ῥηθὲν οὐ συνῆκεν κτλ. hinc simul aetas Chamaeleontis definita erit.

* 60 (41 Ahr. 92 Bo)

ὕμεις δὲ ἐπεγγνάμενοι θωκεῖτε.

Apoll. de pron. p. 119 b Δωριεῖς ὑμέσ· 'ὕμεις . . θωκ.' Σώφρων.

61 (25 Ahr. 76 Bo)

ἐμὲ δ' Ἀρχωνίδας ἴαλλε παρ' ὑμέ.

Apoll. de pron. p. 127 b Δωριεῖς ὑμέ· 'ἐμὲ . . ὑμέ' Ἀνδρείοις Σ. nomen Archonidas apud Siculos nimis vulgare quam ut cum Bergkio opus sit Herbitæorum tyrannum (Diod. XII 8) intellegere.

* 62 (22 Ahr. 80 Bo)

λιγνοτέρα τῶν πορφυρᾶν.

Athen. III 89 a Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ 'λιχ. τ. π' φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶν καὶ λέγει (λέγεται l.), ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάρματος· οὐ γὰρ ἂν προσψαίση, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς παρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος ἀγίην· ἄλλοι δ' ἀπὸ τοῦ ζώου. v. ad fr. 63.

63 (23 Ahr. 61 Bo)

καταπνυοτέραν τ' ἀλφηστᾶν.

Athen. VII 251 e f Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ Περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους Μίμους προθεῖς τὸ 'καταπ τ' ἀλφ.' φησὶν 'ἰχθῆς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κισσοειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αἰτούς ἀλλασκεσθαι σίνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πνυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν'. hinc Et. genuina. ἀλφησταί. cf. Hesych. Phot. καταπύγων.

fr. 62. 63 in unum coniungi voluit Ahrens, λιγνοτέραν scribens fr. 62; ad-versatur etiam articulus altero loco additus altero omissus.

64 (17 Ahr. 62 Bo)

κίστραι βότιν κάπτουσαι.

Athen. VII 256 e d Σ. δ' ἐν Μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν ἐν τούτοις 'κίστραι β κ.' καὶ μήποτε βοτάνην τινα λέγει. cf. id. p. 323 a. Hesych.

65 (18 Ahr. 54 Bo)

Athen. VII 287 c (βεμβράδες) Ἐπίχαμος . . βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (fr. 60) . . καὶ Σ. ἐν Ἀνδρείοις βαμβραδόφι ραφεία. temptavit Casaub. ραφίδι, latet aliud velut τραφεραῖ, cf. [Theocr.] XXI 44 καὶ τις τῶν τραφερῶν (i. e. piscium) ὠρέξατο. v. supra ad fr. 43.

66. 67 (15. 16 Ahr. 63. 64 Bo)

66 τριγόλαι ὄμφαλοτόμωι.

67 τριγόλαν τὸν εὐδιαῖον.

Athen. VII 324 e Σ. δ' ἐν τοῖς Ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τούτοις ὀνομάζει 'τρ. ὄμφ.' (66) καὶ 'τρ. τ. εὐδ.' (67).

67 τριγόλαι cod: corr. Musurus ceterum v. ad fr. 43: videntur τριγόλας ὄμφαλοτόμος (obstetrix) et βλέννος θηλαμῶν (nutrix) aliquo modo inter se compositi fuisse, licet masculi generis uterque.

*68 (72 Ahr. 108 Bo)

Ἠπιόλης ὁ τὸν πατέρα πνίγων.

Demetrius de eloc. 156 ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας· φύσει γὰρ χάριεν πράγμα ἔστιν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σ. μὲν ἐπιάλης, ἔφη, ὁ τ. π. πν. ubi ἐπίλης cod. Par. habet et in mg. ἐπιηκής; ἐπιάλης corr. Galeus. Et. genuin. (Et. M. 434, 13) Ἀπολλῶ δέ φησι τὸν Ἐπιάλτην αὐτὸν ἠπιάλην (ἐπιάλην B) καλεῖσθαι καὶ τροπῆι τοῦ ἄ εἰς ὃ ἠπιόλην, ubi Apollodori commentarios Sophroneos adgnovit Reitzenstein. scribendum igitur Ἠπιόλης, cf. Hesych. ἠπιόλιον· ῥιγοπυρέτιον et fr. 70.

69

Etym. Orionis 101, 30 μαστροπός . . παρὰ τὸ μαίεσθαι τοὺς τρόπους τῶν πορνεουσῶν γυναικῶν, ubi e codicibus melioribus Et. Gudiani accedunt haec: οὕτως ἐν ὑπομνήματι (scil. Apollodori) Σώφρονος Ἀνδρείων. itaque μαστροπός voc. apud Sophronem fuit.

*70 (99^b Ahr. 111 Bo)

Eustath. p. 561, 19 ἐν δὲ τοῖς Ἡρωιδιανοῦ κεῖται καὶ ἠπιάλης ἠπιάλητος. οὗ χρῆσις, φησί, παρὰ Σώφρονι

Ἡρακλῆς Ἠπιάλητα πνίγων.

v. ad fr. 68.

71 (78 Bo)

Harpocr. p. 163, 18 πωλάς ἀντὶ τοῦ πράσις Ὑπερείδης . . ἔστι τοῦνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις. Suid. s. v. πώλας s. πῶλας (A) Harp.

72 (26 Ahr. 77 Bo)

Poll. IV 174 (λίτρα νόμισμα λεπτόν) Σ. ἐν τοῖς Ἀνδρείοις

σῶσαι δ' οὐδὲ τὰς δύο λίτρας δύναμαι.

*73 (112 Bo)

Ἡράκλεις, πνίγει γύλιον τυ.

Schol. V Arist. Pac. 527 (γύλιος) ἐστὶ δὲ καὶ ζῶιον οὗ μὲννηται Σ "Ἡρ. . . τι". ἐστὶ δὲ ὁ καλούμενος ὑπὸ τινων χοιρογρύλλιος. Suidas s. v. addit λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς Γύλιος, similiter Hesych. s. v. Et. M. 244, 26. Theophostus Gram. An. Ox. II 19, 15.

πνίγος γύλιόν τι traditum: correxi, 'irenaceum probe aculeatum strangulas', quae res strangulanti sane periculosior quam strangulato.

*74 (27^b Ahr. 117 Bo)

μωρότερος εἰ Μορύχον, ὃς τάνδον ἀφείξῃ ἔξω τᾶς οἰκίας κάθηται.

Zenob. Ath. IV 68, vulg. V 13 αὕτη ἢ παροιμία λέγεται παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπρασσομένων, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον Ἐπιστολῇ (fr. 73 Pr). λέγεται δὲ οὕτως 'μωρότερος . . κάθηται'. Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον . . καταγνωσθῆναι δ' αὐτοῦ εὐήθειαν παρόσον ἔξω τοῦ νεώ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τῇ εἰσόδῳ ἐν ὑπαίθρῳ. cf Phot. Suid. s. v.

εἰμί pro εἰ Phot, τῆς pro τᾶς omnes. Sophroni tribuit Ahrens, quod si verum, aut ἐσοὶ et κάθηται aut εἰμί et κάθημαι corrigendum erit.

SEDIS INCERTAE

75 (91 Ahr. om. Bo)

πῦς εἰς μυχὸν καταδύηται;

Ammon. de diff. p. 122 V πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων (fr. 5) . . ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησὶ 'πῖς . . κατ.' ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα μυχόν.

76 (127 Bo)

Antiatt. Bekk. 93, 25 ἐκποιῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐκτελέσαι. Σώφρων.

77 (128 Bo)

An. Bekk. 351, 12 (cf. Phrynichus ibid. p. 10, 12) ἀθήρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθήρα τὸ αὐτὸ φασιν . . ἐστὶ δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως πολλὴ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ἦ προαγομένη, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ ᾱ. κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλλους (?) κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ᾱ, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ ἦ. οὕτω δὲ καὶ Ἑλλάνικος καὶ Σώφρων ἐχρήσατο. ἐκτείνουσι δὲ καὶ τὸ ᾱ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀθήρα τῆς λέξεως μεταληφθείσης. turbatum videtur aliquo modo, Sophronis forma vix potest alia ac ἀθήρα fuisse, cf. ibid. 351, 27 τὸ μέντοι ἀθήρα εἰς τὸ ἀθήρα Δωρικῶς γέγονεν.

78 (154 Bo)

An. Bekk. 42^v, 22 ἀποκηδήσαντες . . παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀποκαδεῖν. Quid ἀποκαδεῖσαντες παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδεῖσαντες.

79 (155 Bo)

An. Bekk. 452, 30 (cf. 461, 26) ἄσμα· τὸ διάσμα. καὶ Σώφρων. cf. Suid. s. v. et Hesych. ἄσμα et ἄττεσθαι.

80 (129 Bo)

Epim. Hom. An. Oxon. Cram. I 279, 22 (μακρότατος) δύναται καὶ διὰ τοῦ ῶ, ἐὰν βραχεῖαι χρήσῃται (τῆι μᾶ) καὶ διὰ τοῦ ὄ, ἐὰν μακρᾷ. ὁμοίως τὸ ἐρυθρότατος παρὰ Σώφρονι μακρᾷ χρησαμένωι τῆι ρῶ.

81 (39 Ahr. 16 Bo)

ἐγὼν δέ τυ καὶ πάλαι ὄψεον.

Apollon. de pron. p. 63b Δωριεῖς ἐγὼν. Σώφρων 'ἐγὼν . . ὄψεον'. Choerob. in Theodos. II 57, 2 Hilg. ὄψεον παρὰ Σώφρονι, οἶον 'ἐγὼν . . ὄψεον'.

τυ Bekk: τοι Apoll. Choer. non huc, pertinet Hesych. ὄψεον (ὄψαιον cod)· περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο.

82 (74 Ahr. 99 Bo)

τί τυ ἐγὼν ποιέω;

Apollon. de pron. p. 68b ἡ γὰρ τὸ (σημαίνει) ἐγκλινομένη αἰτιατικὴν . . καὶ 'τί . . ποιέω' Σώφρων.

83 (75 Ahr. 89 Bo)

ἐκπεφάναντί τεος ται δυσθαλῖαι.

Apoll. de pron. p. 95c ἔτι τῆι ἐμέος ἡ τέος κατ' ἐγκλισιν σύζυγος. 'ἐκπεφάναντι . . δυσθ.' Σώφρων.

corr. Ahrens. θυσθαλλῖαι (an δυσθάλλῖαι vel δυσθάλλῖαι?) incertum quo sensu usurpatum sit, cf. Archytas verba Stob. III 1, 108 p. 58H νόσοι μακρᾷ ἀπομαραίνονται τὰν εὐθάλλῖαν τᾶς εὐδαιμοσύνας.

84 (76 Ahr. 100 Bo)

Apoll. de pron. p. 96c ἀπὸ τῆς σοῦ Δώριος ἐγένετο ἡ τεοῦ ὁμότονος . . Σώφρων

οὐχ ἡσῶν τεοῦ.

85 (42 Ahr. 25 Bo)

τουτῶ θάμεθα.

Apoll. de pron. p. 99a πρὸς οἷς καὶ τὸ τουτῶ περισπώμενον 'τ. θ.' Σώφρων. cf. de adv. p. 604. 623. v. etiam ad fr. 19.

86 (53 Ahr. 101 Bo)

μόνον ἐμίνγα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος.

Apoll. de pron. p. 104bc Δωριεῖς ἐμίν, καὶ ἔτι ἐμίνγα. Σ. 'μόνον . . τέμ.'

Soplurone non nominato Et. genuin. *σύγε* (Et. M. 732, 37) 'τοῦτό γα τὸ τ. γ. τ.' ubi demonstratur dorice *ε* in *α* mutari non solum in compositis ut *σύγα* sed etiam in particulis libens velut *αἰκα* et *γα*. incertum igitur Sophron quid scripserit.

87 (77 Ahr. 103 Bo)

οὐκέτι οἱ δωσῶ.

Apoll. de pron. p. 106a (de οἱ dativo) καὶ Δωριεῖς ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν 'οὐκέτι οἶδω' Σώφρων. quod corr. RSchneider.

88 (78 Ahr. 102 Bo)

τί οὐ παρ' ἐμ' ἐστράφη;

Apoll. de pron. p. 106b παρὰ Δωριεῦσι μετὰ τοῦ ἰ ἐμεῖ . . κοινῶς μέντοι ὁ Σ. 'τί . . ἐστρ.' cf. Hesych. *στραφῆναι*· *ἀναστραφῆναι*. ἢ *στραφθῆναι*.

89 (79 Ahr. 24 Bo)

ἐμέων γὰρ ἀπρίξ ἔχονται.

Apoll. de pron. p. 122a 'ἐμέων . . ἔξ.' Σώφρων. cf. Hesych. *ἀπρίξ*.

90 (80 Ahr. 88 Bo)

ὁ δ' ἐκ τῷ σκότειος τοξεύων ἀὲν ἓνα τινὰ ὦν ζυγαστροφεῖ.

Apoll. de pron. p. 122c ἐν ἴσῳ τῷ αὐτῶν παρὰ Συρακουσίοις τίθεται τὸ ὦν. Σώφρων 'ὁ δ' . . ζυγ.'
τῷ forma inprobabilis, del. Bekker. alio sensu ἐν σκότῳ τοξεύειν dixit Aristides Aeg. II 295, 8 Keil. tum ζυγαστροφεῖν nescio quid sit.

91 (81 Ahr. 96 Bo)

ὅσα κα ἔμιν ἀνέσω.

Apoll. de pron. p. 124bc ἐμῖν . . παρ' ἴσῳ προπερισπᾶται ἐγκλινομένη, καθὼ συστέλλει τὸ ἰ. καὶ ἔτι παρὰ Δωριεῦσιν 'ὅσαις ἔ. ἀν.' Σώφρων. quod correxi.

92 (82 Ahr. 97 Bo)

οὐ μάν τοι δίφρον ἐπημμένον ὑμῖν.

Apoll. ibid. pergens καὶ ἐν ὀρθῇ τάσει 'οὐ . . ἰμῖν'. non intellego.

93 (83 Ahr. 93 Bo)

Apoll. de pron. p. 126b (cf. Et. M. 702, 41) Συρακοῖσιοι ψίν. 'αμανι ψιν γενομενα' Σώφρων. cf. id. p. 122c Δωριέων δὲ Συρακοῖσιοι διὰ τοῦ ψ πάσας

94 (84 Ahr. 95 Bo)

πῶς ψε καὶ γινώσκομες;

Apoll. de pron. p. 128 b ψὲ Συρακοῖσιοι. Σ. 'πῶς . . γινώσκομεν'.

95 (85 Ahr. 86 Bo)

τίς μοι τὰ λαῖα ἐκτίλλει;

Apoll. de adv. p. 567, 9 λῆμος, ἀφ' οὗ λάιος καὶ λάιον καὶ λάια, καὶ ἐν συναιρέσει πάλιν τοῦ ᾠ λαῖα. 'τίς . . ἐκτ.' Σώφρων, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται.

*96 (88^b Ahr. 157 Bo)*οὐδ' ὅπως ἄριστα.*

Apoll. de adv. p. 584, 20 ὄθεν δοκεῖ μοι καὶ κατὰ τὴν Δωρικὴν διάλεκτον τῷ μὲν προκατειλεγμένῳ λόγῳ ὅπως ἀναγιγνώσκειν 'οὐδ' . . ἄρ.', τῷ μέντοι μᾶλλον αὐτοῦς συγκαταβιβάζειν τὰ ἐπιρρήματα ὅπως, ὥστε ἀμφοτέρως τὰς ἀναγνώσεις λόγου ἔχουσθαι.

Sophroni tribuit Ahrens.

*97 (88 Ahr. 158 Bo)

ταντᾶι ται θύραι, μᾶτερ.

Apoll. de adv. p. 592, 9 τὸ γὰρ οἱ τοί φασι Δωριεῖς καὶ τὸ αἰ ται. 'ταντᾶι . . μᾶτερ'. Sophroni tribuit Bast, est fortasse e muliebribus.

ταντᾶι Wilam. coll. Theocr. Adon. 60: ταντᾶι.

*98 (86 Ahr. 156 Bo)

εἰ τὰ τῶν χοιραγγᾶν.

Apoll. de adv. p. 625, 9 τὸ γὰρ 'εἰ . . χοιρ.' ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ ὅπου. quae verba cum ubique una cum certis Sophronis verbis afferantur, Sophronis et ipsa sunt, cf. p. 542, 30. 622, 18. de synt. p. 335, 25. intellege 'ubi laniorum tabernac sunt'.

99 (67 Ahr. 22 Bo)

Athen. II 44b ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον. Σώφρων

ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὰν κύλικα.

100 (68 Ahr. 26 Bo)

Athen. II 48c de stramentis disserens Σ. δέ φησιν

στρουθωτὰ ἐλίγματα ἐντετμαμένα.

ἐντετιμημένα A ἐντετιμένα E: corr. Meinekianus.

101 (19 Ahr. 65 Bo)

Athen. III 86a παρὰ Σώφρονι δὲ κόγχοι μελαινίδες λέγονται

μελαινίδες γὰρ τοὶ νισοῦντι ἐμὴν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος.

gloriatur haec fort. ὠλιεύς πρὸς τὸν ἀγροιώταν (v. p. 161); portus minor insulae Ortygiae ad septemtrionem.

102 (69 Bo)

Athen. III 91b μνημονεῖει τῶν σπαταγγῶν καὶ Σ. cf. Hesych. σπατάγγαι· οἱ μεγάλοι ἐχίνοι οἱ θαλάσσιοι.

103 (68 Bo)

Athen. VII 312c Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις (fr. 72) χωρὶς τοῦ σ̄ μυραίνης αὐτὰς καλεῖ . . ὁμοίως δὲ καὶ Σ.

104 (69 Ahr. 106 Bo)

Athen. IX 376b λαρινεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶ καὶ σιτιῖσθαι. Σώφρων
βόες δὲ λαρινεύονται.

Phot. λαρινοὶ βόες . . Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς ἐντραφεῖς λαρινούς· λαρινεῖειν γὰρ τὸ σιτεῖν, scil. in commentariis Sophroneis.

105 (70 Ahr. 5 Bo)

Athen. XI 479b καὶ Σώφρων
κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίαν.

106 (71 Ahr. 124 Bo)

Athen. XI 504b (κρατηρίζειν) καὶ ὁ τοῖς Μίμους δὲ πεποικηώς, οἷς αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρις φησὶν τὸν σοφὸν Πλάτωνα, λέγει που

κῆκρατηρίχημες

ἀντὶ τοῦ πεπώκειμεν. cf. Hesych. ἐκρατηρίχημες et ἐκεκρατηρίχημες.

107

Choricius de mimis 3, 10 (Graux op. II 43) οὗτος τοίνυν ὁ Πλάτωνα λαχῶν ἐραστὴν (Sophron) μιμεῖται μὲν ἄνδρας, μιμεῖται δὲ γυναῖα. φθέγγεται καὶ παιδίον αὐτῷ μῆπω γινώσκον ὀρθῶς οὐ μητέρα καλεῖν, οὐ πατέρα προσγορεῖν.

*108 (13 Ahr. 123 Bo)

Demetrius de eloc. 127 (cf. 162) τοῦ δὲ αὐτοῦ εἶδους (i. e. τῆς ὑπερβολῆς) ἐστὶ καὶ τὸ φαλακρότερος εὐδίας καὶ τὸ ἄκολοκύντης ὑγιέστερος' (fr. 34). Phot. φαλακρότερος εὐδίας. Suid. φαλακρός.

109 (122 Bo)

Demetrius de eloc. 133 de Arist. Nub. 130, 179 dissrens: ἤδη μέντοι ἐκ δύο τόπων ἐνταῖθα ἐγένετο ἡ χάρις· οὐ γὰρ παρὰ προσδοκίαν μόνον ἐπηνέχθη, ἀλλ' οἷδ' ἠκολούθει τοῖς προτέροις. ἡ δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γρίφος, ὡσπερ ὁ παρὰ Σώφρονι δητορεῦων Βουλίας· οὐδὲν γὰρ ἀκό-

Untersuch. p. 51. *Bulias non rhetor sed iudex ἀναβαλλόμενος ἀεὶ καὶ ὑπερτιθέμενος τὰς κρίσεις in proverbio est: Βουλίας δικάζει Zenob. vulg. II 76. homo est nomine suo semper condigne faciens.*

110 (73 Ahr. 109. 110 Bo)

Demetrius de eloc. 156 ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας. φύσει γὰρ χαρὲν πράγμα ἐστὶν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σ. μὲν (fr. 68) . . καὶ ἀλλαχοῦ πού φησιν

ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν. τορύναν ἔξεσεν. κύμινον ἔπρισεν.

καὶ γὰρ δυσὶν παροιμiais καὶ τρισὶν ἐπ' ἀλλήλαις χρῆται, ὡς ἐπιπληθύνονται αὐτῶι αἱ χάριτες.

ἔπρισεν Hemsterh: ἔσπειρε trad. κυμινοπρίσται Ar. Vesp. 1348. v. Leutsch ad Zenob. V 15. ceterum non continua haec posuit Sophro proverbia sed vicina, ut fecit proverbiiis similiter abusus Herodae Battarus in mimo secundo.

111 (135 Bo)

Et. Orionis 62, 23 καὶ Σ. φησὶν ἀπὸ τοῦ πυκτεύω πυκταλεύω. cf. schol. T Hom. A 472.

*112 (165 Bo)

Et. M. 134, 12 (om. fere Et. gen.) ἀρά· ἡ εὐχή παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους. ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι ἔταττον, καὶ μάλιστα Συρακούσιοι ἀρύετ' ἄν φυζην' ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθε καὶ ἐφέλκεσθε. Hesych. ἀρύσασθαι· ἐπικαλέσασθαι. emendatio incerta, conieci tamen ἀρύετε τὰν φύξηλιν.

113 (131 Bo)

Et. gen. (Et. M. 151, 50) καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων (ἀσελέαν Σ. Et. gen. A) τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. cf. Hesych. ἀσαλεῖν. an fuit ἀσάλε(ι)α ab ἀσαλής?

114 (49 Bo)

Et. gen. (Et. M. 197, 55) Σ. καὶ Ἐπίχαρμος (fr. 175) τὸ βαπτίζω βιπτάζω λέγουσιν.

115 (132 Bo)

Et. gen. βύκτης (Et. M. 216, 50) . . τὸ γὰρ βῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔλεγον, καὶ Σ. βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα. Hesych. βυβὰ ταῦτα· ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται. Sophronis videntur verba βυβὰ ταῦτα.

116 (133 Bo)

Et. gen. (Et. M. 246, 33) δαλός . . λαμπάς . . λέγεται δὲ καὶ δαλός, καὶ δαελός (δάελος AB) παρὰ Σώφρονι. Lacones δαβελός ap. Hesychium.

117

ἐν ὄσσωι δέει δαδύσσεσθε.

Et. gen. (pauciora Et. M. 289, 7) δαδίσσω ὁ σημαίνει τὸ ταράσσω Σ. ἐν Μίμοις ἔν . . δαδ' Hesych et δαδίσσεσθαι· ἔλκεσθαι, σπαράσσεσθαι et δαδύσσεσθαι· ἔλκεσθαι.

ὄσσω Et. cod. B.

118 (20 Ahr. 66 Bo)

Et. M. 254, 52 (om. AB) δελήτιον τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς
ἔχε τὸ δελήτιον.

additum in codicibus ἢ Σώφρων, verissima emendatio.

119 (134 Bo)

Et. gen. (Et. M. 334, 10) ἐμβραμένα παρὰ Σώφρονι ἢ εἰμαρμένη. Hesych.
s. v. et βεβραμένων· εἰμαρμένων.

120 (40 Ahr. 4 Bo)

Et. gen. (Et. M. 443, 52) θαύμακτρον παρὰ τὸ θαυμάζω . . Σώφρωνι
φέρει τὸ θαύμακτρον κήπιθυσιῶμες.

κάπιθ- traditum. praeterea scribendum videtur θύμακτρον.

*121 (164 Bo)

Et. gen. (ex Herodiano Περὶ παθῶν, cf. etiam Et. M. 492, 38). κάρρων·
οἶον

ναὶ κάρρων <ὁ> βῶς.

Sophroni recte tribuerunt. ὁ addidi. cf. fr. 59.

122 (96 Ahr. 114 Bo)

Et. gen. (Et. M. 256, 30) ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ πρόβατον γίνεται προβάτιον,
(οὔτω καὶ ἀπὸ τοῦ add. Reitzenstein) οἷς οἶος (οἰὸς A), οἰότεον (sic A,
οἰότεον B οἰότερον Et. M), ὡς λέγει Σώφρων. τοῦτο γὰρ οὐ λέγει (i. e. He-
rodianus) πλεονασμὸν ἀλλὰ συνκδρομὴν τοῦ προβάτεον. οὔτω δεξιτερὸς καὶ
ἀριστερός. Ahrens Sophronein dixisse putabat προβάτον προβάτερον, οἶος
οἰότερον. ego nihil intellego, nec iuvat adferre [Luciani] Asin. c. 33 σωφρο-
νέστερον προβατίου.

123 (83 Bo)

Et. gen. (Et. Orionis p. 28, 3. Zonar. p. 266 b) ὡς παρὰ τὸ ὄζω ὄζαινω.
Σώφρων

ἐγὼ δὲ οἴτου μὲν οὐδὲν ὄζαινομαι.

ὄζαινομαι codd. fere, in Et. cod. A vero (Sophrone non nominato) ita λ...

124 (130 Bo)

Et. Gud. 450, 18 *παλλακῖνος· παρὰ Σώφρονι τὸ ὄνομα. δηλοῖ δὲ τὸν πάλληκα* (Hesych. *πάλληξ· βούπαις*) ἢ τὸν τῆς παλλακῆς υἱόν. eadem Cyrilus in Cram. An. Par. IV 187, 27 (ubi *παρὰ Σωφρονίωι τὸ ἰ*). Hesych. *παλλακῖνος· πολεμιστήριος*, cf. Immisch Stud. Lips. VIII 314 et supra p. 106 ad Epicharmi fabulam *Λόγος καὶ Λογίνα*.

125 (89 Ahr. 87 Bo)

πῶ τις ὦν ὄνον ὠνασεῖται;

Et. gen. *πώμαλα .. οὕτω καὶ πόθεν πώ* (v. ad fr. 19) .. *Σώφρων 'πῶ τις οὖν οἶνον ὄναση...'* (sic A, *ἀνάσειται* B). cf. Et. M. 698, 40 *καὶ παρὰ Σώφρονι 'πῶ τις ὄνον ὠνάσηται'* et Et. gen. s. *τῶι* (Miller Misc. p. 289, om. A), ubi *πῶ τις ὦνον ὠνάσηται*. Sophrone non nominato Apollon. de adv. p. 604 *πωποτισονον ονασειται* et p. 623 *πῶ τις ὄνον ὠνασεῖται*. itaque et *ὦν* et *ὄνον* certum videtur.

126

Et. gen. (Miller p. 311, om. A) e Philoxeno *χρέος· οὐκ ἀπὸ τοῦ χρῶ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρέω καὶ χρέομαι. Σώφρων*

τῶ χόλωι χρέομαι.

cf. Et. M. 814, 20.

127 (98 Ahr. 113 Bo)

Eustath. 633, 62 (e Suetonio, cf. Miller Misc. p. 435) *παροιμία κινεῖν τὸν ἀφ' ἱεραῶς .. χρῆσις δὲ ταύτης καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν τῶι*

κινήσῳ δ' ἤδη καὶ τὸν ἀφ' ἱαράς.

ἱεραῶς traditum. cf. Epicharmi fr. 225.

128 (126 Bo)

Eust. 1112, 12 de formis *ἰππότα τοξότα aliis: Εὐδαίμων ὁ Πηλουσιώτης Μακεδόνων γλώσσης εἶναι λέγει .. καὶ Συρακούσιον τὸ ὄ Μύριλλα, οὗ μνησθαι λέγει τὸν Σώφρονα, ἱστορῶν καὶ ὅτι τοῦ Συρακουσίου τούτου (τὸ) κύριον Δημόκοπος ἦν ἀρχιτέκτων. ἐπεὶ δὲ τελεσιουργήσας τὸ θέατρον μύρον τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις διένειμε, Μύριλλα ἐπεκλήθη. nisi forte apud Sophronem talia fuerunt *δαμοκόπος ὁ Μύριλλα*. simile fortasse nomen virile apud Diogenem L. VIII 2, 63 traditum, ubi Empedocleis versibus scholion additur hoc: *μέγαν δὲ τὸν Ἀκράγαντα εἰπεῖν φησι Ποτάμιλλα, ἐπεὶ μυριάδες αὐτὸν κατῶκουν ὀγδοήκοντα κτλ.* monuit hoc Bernardus Lupus.*

129 (99 Ahr. 85 Bo)

Eustath. 1397, 24 *λέγει ὁ ταῦτα παραδιδούς* (Suetonius, cf. Miller Misc. p. 435) *καὶ ὡς οἱ τῆι παιδιᾷ ταύτηι χρώμενοι ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων τρηματῖται* (τρηματικταί Suet. itemque Hesychius, fort. et ipsum e Sophrone) *λέγονται, παράγων καὶ χρῆσιν Σώφρονος τὸ*

δειπνήσας ὠστιζεται τοῖς τρηματιζόντεσσι.

dativus suspectus, fort. ἐν τοῖς τρ.

130 (137 Bo)

Eust. 1651, 2 ἄλλοι δὲ μισήτην βαρυντόνως πρὸς διαστολὴν τῆς ὀξύτο-
νουμένης, τὴν κοινὴν καὶ ῥαιδίαν, λέγοντες καὶ χρῆσιν αὐτῆς εἶναι παρὰ Κρα-
τίνωι καὶ Σώφρονι. de accentu v. Trypho apud Ammon. p. 94 V, cuius ad
Sophronem spectant haec verba τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ παρὰ
Δωριεῦσι φησι φυλάττεσθαι καὶ παρ' Ἰωσιν.

131 (21 Ahr. 67 Bo)

Herodian. dict. solit. p. 10, 32 Σ. τε τὴν κλητικὴν ἔφη

Ποτιδᾶ δραστοχαῖτα.

ποτίδα trad. incertum Ποτιδᾶ an Ποτειδᾶ, v. ad Epicharmi fr. 61. tum
πρασιοχαῖτα Ahrens coll. Hesych. φυλιοχαίτην. recte fortasse, si de colore in-
tellegas ut κvanoχαίτης. possis etiam πρασοχαῖτα coll. Hesych. φῖκος.

132 (138 Bo)

Herodian. dict. solit. p. 12, 7 Τρέλλων· παρὰ Σώφρονι τὸ ὄνομα.

133 (139 Bo)

Herodian. dict. solit. p. 32, 24 (τέκνωρ, ἴδωρ, ἔλδωρ) νίκωρ παρὰ Σώφρονι)
τῶι μιμογράφωι.

134 (90 Ahr. 115 Bo)

Herodian. dict. solit. p. 44, 22 (έσσι) ἡ δὲ χρῆσις παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ
Συρακουσίοις. διὸ καὶ Σ. φησί

ὀδαῖός γ' ἔσσι.

ὀδαγός Ahrens. apud Plotium ὀδαῖος Mercurii cognomen correctum du-
dum in ὀδιος, cf. Hesych. s. v. an fuit ἀδαῖός γ' ἔσσι? cf. ad fr. 137.

* 135 (12 Ahr. 159 Bo)

λαδρέοντι δὲ τοῖ μνκτῆρες.

Herodianus in Cram. An. Ox. I 123, 14 (δείδω) παρὰ τὸ δείω κατὰ πλε-
ονασμὸν τοῦ δ . . καὶ τὸ παρὰ τῶι Συρακουσίωι 'λαδρ. . . μνκτ.' ἔγκειται
γὰρ τὸ λᾶ (λ cod) ἐπιτατικὸν τῶι (φείω cod) ῥέοντι ἀντὶ τοῦ μεγάλως ῥέοντι.
Et. gen. (Et. M. 554, 33) λαδρέοντι παρὰ τὸ λᾶ καὶ τὸ φείω λαρέοντι, μεγάλως
ῥέοντι, πλεονασμῶι τοῦ δ.

Sophroni tribuit Ahrens. Herodiano credere difficile est, πλαδαρέοντι
coni. Wilanowitz.

136 (140 Bo)

Hesych. ἀγροῦ πιγῆ (ἀγροπηγῆ cod; παροιμία . . ὃ δὲ Σ. τὰ πλεῖστα (fort.
τὰ πιότατα) μέρη, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων (μετὰ τῶν ὀρῶν cod: cf. App.

137 (141)

Hesych. ἀδαῖα· εἰς κόρον ἄγοντα παρὰ τὸ ἄδην. ὁ δὲ Σώφρων τὸν ἀηδῆ ἀδανὸν ἔφη. Eustath. 1394, 37 (e lexico rhetorico) ἄδην .. ἀφ' οὗ ἀδόλεσχος .. καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι τὸ εἰς κόρον ἔργον (l. ἄγον). cf. Hesych. ἀδαιόν· δαψιλές, ἀτερπές, ὀκνηρόν. duas glossas inter se confudit Eustathius eiusve auctor, Sophro ἀδαῖος vel ἀδαιός dixit. v. ad fr. 134.

138 (142 Bo)

Hesych. Ἀλικαύων· ὁ Ποσειδῶν. Σώφρων. nomen suspectum, an Ἀλικλῦδων?

139 (143 Bo)

Hesych. ἀλύδοιμον· πικρὸν παρὰ Σώφρονι. Arcad. p. 61, 23 Bark (cf. Dindorf Gr. gr. p. 56) καὶ τὸ ἀλύδοιμος ὁ οἰκτρός προπαροξύνεται. Suid. ἀλύδοιμος· ἢ οἰκουρός (l. οἰκτρός). nescio apud Hesychium οἰκτρόν an πικρός apud reliquos scribendum sit.

140 (144 Bo)

Hesych. διατελείαν (inter διαίτιεν et διάττος posita glossa)· τὸ ἀπρακτον παρὰ Σώφρονι. τινὲς δὲ γράφουσι διαγγελίαν. fuitne δι' ἀτέλειαν (i. e. ἀλητουργησίαν, cf. Hesych)?

* 141

Hesych. ἐποτούδιξε (-ιξε cod). κατέβαλεν ἐπὶ γῆν. aut Epicharmi aut Sophronis esse videtur verbum ποτουδίζειν.

142 (145 Bo)

Hesych. Ἡρύκαλον· τὸν Ἡρακλέα. Σώφρων ὑποκοριστικῶς.

143 (146 Bo)

Hesych. καταστίζων .. καταψηφίζων· παρ' ὅσον τῶν ἀτακτούντων τὰ ὀνόματα παρέστιζον καὶ ἐζημίουν. καὶ Σ. κεντήματα φησὶν (scil. pro καταστίγματα). sic haec ordinanda; in codice verba καὶ .. φησὶν adhaerent insequenti glossae κατάστικτον· ποικίλον. cf. Hesychii cod. s. παραστίζουσα. errat Crusius Disquisit. Herod. p. 107.

* 144

νῦν τ' ἦνθες εἰς χορὸν νῦν τ' ἔπραδες.

Hesychii lemma sic explicatum νῦν εἰς χορὸν ἦλθες καὶ νῦν ἔπραδες. similiter Suidas νῦν ἦλθον εἰς χορὸν, νῦν τ' ἔπραδες. nec iambis nec trochaeis cum apta sint verba, vix dubito quin Sophronis fuerint, quem paratacticum dicendi genus inprimis decet.

145 (93 Ahr. 105 Bo)

Hesych. σκανα ... ντα· ἐπιχαλκ .. παρὰ σωφρονίωσκανὰς πορεύση ἐν τῇ ἀσπίδι. Καλλίας δὲ σκεῦος (v. Bekk. An. 302, 31. Et. M. 716, 54). ad sensum

rectissime Ahrensius *σκανασῆι ἐν τᾷ ἐπιχάλκωι*, cui tamen interpretis verba adcommodari vix possunt, quae satis violenter idem corrigebat *σκηνοποιή-σῃ ἐν τῇ ἀσπίδι*. multo vero infelicius Lobeck Paral. p. 334, 15. possunt verba ad iuvenem in bellum profecturum dicta fuisse. hinc Theocritus Lyciscae v. 53, ut vidit Wilamowitzius, *Σίμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς ἐκπλεύσας ὕγιης ἐπανήνθε*.

*146

Hesych. *ψαφοτριβέων· περὶ τοὺς λόγους (λογισμοὺς Hemsterh) τρι-βομένων*. cf. Epich. fr. 170, 8. incerta coniectura ad Sophronem rettuli.

147 (147 Bo)

Photius *κάρκαρον· τὸ δεσμητήριον. οἴτως Σώφρων*. Hesych. *κάρκαροι . . καὶ δεσμοί*. latine *carcer*.

148 (148 Bo)

Photius *λίτρα . . ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος τε* (fr. 40) *καὶ Σ. ἐχρήσαντο*.

149. 150 (94. 47 Ahr. 90. 91 Bo)

149 *αἴ τις τὸν ξύοντα ἀντιξύει*.

150 *ὁ χοραγὸς ξύεται*.

Phot. et Suid. *ξυήλην . . καὶ τὸ κνήν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν, ὡς καὶ Σ. 'αἴ . . ἀντιξ.' καὶ πάλιν 'ὁ χ. ξ.'*

149 καὶ Σώφρονα τις Phot. καὶ Σώφρων ἄν τις Suid. corr. Ahrens.

cf. schol. Aristid. III 524, 6 Dind. *παροιμία· τὸν ξύοντα ἀντιξύειν*. Varro-
nis satira inscripta *Mutuum muli scabunt*. OJahn Persii Proleg. p. xcviij.

151 (149 Bo)

Phot. *ὄγκιαν· τὸν σταθμὸν Σ. καὶ Ἐπίχαρμος* (fr. 203). ✓

152 (150 Bo)

Phot. *παμφάλυα· τὴν πομφάλυγα Σ. comparari possunt ὀλίγος ὀλιος, Φιγάλεια Φιάλεια*.

153 (151 Bo)

Poll. IX 46 *τῶν δὲ πόλεως μερῶν καὶ . . προεξέδραι, θῶκοι, καί, ὡς Σ. φησὶν, σὺνθωκοι*.

154 (126 Bo)

Priscian. VI 13, 70 *Syracusii enim ἥρων προ ἥρωε dicunt. sic Socratica*

155

Quintilian. I 10, 17 *grammaticae quondam et musicae iunctae fuerunt, si quidem . . . eosdem utriusque rei praeceptores fuisse cum Sophron ostendit mimorum scriptor . . . tum Eupolis* (i. e. in Capris). cf. schol. Dion. Thr. in Cramerii An. Ox. IV 324, 34.

156 (100 Ahr. 107 Bo)

Schol. Arist. Ach. 204 *τῆ ῥῆμα προστακτικόν . . . ἐχρίσατο δὲ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σ. εἰπών*

τῆτέ τοι κορωναί ἐντι.

εἰσιν traditum.

157 (102 Ahr. 94 Bo)

Schol. Arist. Nub. 756 *καὶ Σ. πληθυντικῶς*

ἀργυρίων δεήσῃ.

158 (22^b Ahr. 104 Bo)

Schol. Arist. Thesm. 846 *ἰλλός· τυφλός, διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Σώφρων*

ἰλλοτέρα τᾶν κορωνᾶν.

Galen. XVII 1 p. 680 *ἰλλός· ἀφ' οὗ καὶ Σ. δοκεῖ πεποιηκέναι τὸ συγκριτικόν 'ἰλλότερον τᾶνκνονα'.*

159 (101 Ahr. 119 Bo)

Schol. Arist. Plut. 1050 *τὸ δὲ Ποντοπόσειδον ἀντὶ τοῦ ᾧ μέγιστε Πόσειδον. καὶ Σ. γὰρ φησιν πόντος ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημαῖναι.*

160 (126 Ahr. 31 Bo)

Schol. Eur. Andr. 166 *σαίρειν παρὰ τὸ σάρον, ὡς παρὰ Σώφρονι*

τὸ σάρον ἄνελε.

Hesych. *σάρον . . . βαρυντητέον, ὡς παρὰ Σώφρονι.*

161 (152 Bo)

Schol. Eur. Phoen. 3 *ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τοὺς ἵππους. Σ. τὰν ἵππον.*

162

Schol. B Hom. E 576 (corrigendum e schol. Greg. Nazianz. p. 11 ed Piccolomini) *παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν (τὸ τάλαντον) μνῶν κδ', νῦν δὲ ιβ'. δύναται δὲ ὁ νόμος (δὲ εἶναι schol. Hom) τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς*
 ✓ *Περὶ Σώφρονος Ἀπολλόδωρος. ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς τῶν Οὐηστίνου (τ. Οὐ. om. schol. Hom) Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. videtur igitur νόμος*
 \ *voc. ut apud Epicharmum fuit (fr. 136. 137) ita apud Sophronem fuisse.*

163 (127 Ahr. 116 Bo)

Schol. A Hom. A 385 εἰς κέρατος τρόπον ἀνεπλέκοντο οἱ ἀρχαῖοι.
Σώφρων

κορώνας ἀνδούμενοι.

non recte explicatum videtur, cf. Hesych. κορώνη· εἶδος στεφάνου et Athen. XV 680 d.

164

Schol. Lucian. Lexiph. IV 156 Iac. σιληπορδεῖν παρὰ Σώφρονι τὸ στρηγιῶν καὶ ἀβρίνεσθαι. Hesych. σιλαπορδῆσαι· ἀβρίνεσθαι, θρίπτεσθαι, χλιδῶν. idem v. σιληπορδεῖν itemque Photius.

165 (103 Ahr. 120 Bo)

κύμβου ὄγκον ἔχων.

Schol. Nicand. Ther. 526 κύμβοιο· τοῦ ὄξυβάφου, ἐπειδὴ κυφόν ἐστι . . καὶ παρὰ Σώφρονι 'κ. ὄ. ἔ.' ἀντὶ τοῦ σκυφοειδοῖς ποτηρίου.

unus cod. G κύμβου ἔχων ὄγκον.

166 (34 Ahr. 14 Bo)

ἀεὶ δὲ πρὸς ἀῶ φύλλα ῥάμνου κραστιζόμεθα.

Schol. Nic. Ther. 860 (de rhamno) καὶ Σ. ὁμοίως 'ἀεὶ . . κρασι.'

πρὸς ἀῶ scripsi: πρόσω codd, cf. Phot. ῥάμνος κραστιζόμεθα unus cod. P, κρατιζόμεθα rell. cf. Bekk. An. 273, 2s κράστις· ὁ χόρτος ὁ ἡμίξηρος. ὅθεν καὶ τὰ ζῶια κραστιζέσθαι φασιν, οἶον ἐμφορεῖσθαι τοιοῦτου χόρτου.

167 (153 Bo)

Schol. Pind. Nem. I 1 ἐνοιό φασιν . . ἱερὰν εἶναι τὴν κρήνην (i. e. Arethusam) Ἀρτέμιδος· τὴν δὲ θεὸν ἰππικὴν εἶναι (v. Pind. Ol. 3, 26), καθὸ Σ μὲν αὐτὴν ἀτρέστην (l. ἀτρέσταν), Ὅμηρος δὲ χρυσήμιον.

168 (104 Ahr. 121 Bo)

μοῖτον ἀντὶ μοίτου.

Varro de l. l. V 179 mutuum quod Siculi moeton; itaque scribit Sophron 'moeton antimio et.' correxit Husehke, cf. Hesych. μοιτοὶ ἀντιμοί (l. μοῖτον ἀντὶ μοίτου). παροιμία Σικελοῖς· ἢ γὰρ χάρις μοι τὸν οἰνόχαριν ubi scribendum cum Wilamowitzio ἢ γὰρ χάρις μοῖτον· οἶον χάριν (ἀντὶ χάριτος). Theognost. Can. An. Ox. Gram. II 74, s μοίτος voc. cum οἶτος κοῖτος φοῖτος aliis componit.

169 (118 Bo)

Zenob. Ath. I 5s. vulg. II 17 ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγραι· ταύτης μέμνηται Μένανδρος καὶ Σ. καὶ Ἄλεξις sequitur Demonis enarratio, cf. Crusius

* 170

Zenob. vulg. II 94 γραῖς ἔριφος (σέριφος Suid). Ἀπολλόδορός φησιν ὅτι ἔστι τις παροιμιώδης λεγομένη ἔριφια γραῖς (sic P: σέριφος B), ἢ ἐν παρθενίαι γεγηρακῦα (quod nescio plane quo pertineat). οἱ δὲ ἀπο (l. ἐπι) τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπὸ τινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῖν ἔριφον καλεῖσθαι ἢ γραῖν ἐρίφην (ἐρίφων B). λέγουσι δὲ ὅτι εἴ τι ἐμβλέψειε ζῶωι, κακὸν ἐκείνωι γίνεται. mutila eadem Hesychius, brevius Suidas s. v. ad Theocriti versum X 18 μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖξειται καλαμαῖα scholion Ambrosianum hoc superest: ταύτην οἱ μὲν γραῖν ἔριφον, οἱ δὲ ἀρουραίαν ὀνομάζουσιν. ἐστὶ δὲ ἀκρίς καὶ καλεῖται μάντις... Ἀριστοφάνης (rectius in aliis Ἀριστάρχος ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχίλου) τὴν ἀκρίδα ταύτην, εἴ τι ἐμβλέποι ζῶωι, τούτωι κακὸν γίνεσθαι. apud Siculos videtur γραῖς ἔριφος dicta fuisse, de qua conicias Apollodorum in Sophroneis commentariis (minus crediderim in Epicharmis) exposuisse.

* 171

Theocriti carmen Lycisca aliquo modo ad Sophronis imitationem institutum esse non inde solum apparet quod in libris cum Pharmaceutriis et Adoniazusis arte coniunctum reperitur, sed e rerum quoque hominumque ad vitae veritatem descriptione plane simili colligitur, v. etiam ad fr. 145. Ptolemaeum τὸν ἀριστον μισθοδότην eodem consilio addidit Theocritus quo in Adoniazusis Arsinoae erga Adonidem pietatem regisque ipsius magnificentiam laudavit. vere praeterea hoc mihi Wilamowitzius coniecisse videtur, pastoricii carminis originem e Sophronis mimis primitus repetendam esse: pastorum vitam moresque satis accurate Theocritus in Viatoribus repraesentavit, in reliquis aliena multa admisit novataque arte novum carminum genus condidit.

Sophroni quae sive falsa sive incerta nimis coniectura tribuerunt pauca haec memorabo. in Platonis Gorgia p. 493a qui dicitur κομψὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελὸς τις ἢ Ἰταλικὸς (cf. Timocr. fr. 6 B), is non potest Sophron esse Syracusanus, quem intellegi volebat Schusterus Mus. Rhen. XXIX 605, cf. Hirzel Comm. Momms. p. 13. neque recte Sophroni tribuit Bergkiius PL⁴ III 743 verba a Demetrio de eloc. 151 servata ὡσπερ τὸ δελφοῖ παιδίον ἑμῶν ἅ κίων φέρει, pergunt enim Demetrius καὶ τὰ Σώφρονος δέ κτλ. Sophronis nomen Lobeckius (Aglaoph. p. 1032) supplevit in glossa Et. gen. (Et. M. 286, 35) δραξῶν (δράξα B). ἢ λέξις Σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ [τοὺς] ἄλλων τινῶν δρασσομένους καὶ ἀρπάζοντας. οὕτως Ἐρατοσθένης. (Σώφρων δὲ) καμπηδάλους καλεῖ. cf. Hesych. καμπηδάλος (καμπικίδαλος Soring, cf. ἐγκαμπικίδαλος Lucian. Lexiph. 10)· ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιστα καὶ μὴ διδόντων ἀλόμενος, quae frustra tractavit Schoemannus Comment. Studemund. (1859) p. 624. cf. Hesych. δραξῶν· ἐν Σικελίαι ἱερὸν, εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον... ὅθεν καὶ δραξόντες (δράσσοντες cod) ἐκλήθησαν illustrari videtur popularis quidam Siculorum usus, de quo Eratosthenem disputasse conicias ut comoediae origines explicaret; similia in Cotyttiis agebantur, cf. Crusius Philol. vol. suppl. VI 284. Etymologi verba mutila: auctoris nomen intercedisse cum probabile sit, propter

Luciani imitationem de attico poeta comico recte opinor Wilamowitzius cogitavit. Hesychii glossa similis est altera haec θυλακίζειν τὸ (μετὰ βοῆς add. s. v. θαυλακίζειν) ἀπαιτεῖν τι ἐπόμενον μετὰ θυλάκου. Ταραντῖνοι. unde et corrigenda fortasse et supplenda glossa καψιπήδαλος ὁ μεταιτῶν τὰ ἄλφια καὶ μὴ διδόντων ἀλλόμενος (vel ἐφαλλ) καὶ ἐγκάπτων sim. ad poetam Tarentinum num referenda sit glossa, ne sic quidem certum. non persuasit mihi Wilamowitzius (PVoigt Sorani liber de etym. corp. hum. p. 43) Sophronis verba a Meletio servata esse (Cram. An. Ox. III 89, 13) τὸ στῆθος λέγεται καὶ στέρνον καὶ θῶραξ . . στέρνον μὲν διὰ τὸ στερεόν, καὶ στῆθος παρὰ τὸ αὐτό . . ἄλλοι δὲ ὅτι ἐν αἰτῶι τὸ ἡγεμονικὸν ἐστήκεν. ἐξ οὗ καὶ ἰστεύται τις λωβῆσαι σε'. habet formam non doricam λωβῆσαι etiam Hesychius, ut corrigere non audeas; rectius fortasse tragici poetae versiculum adgnosces ἰστεύται τι λωβῆσαι σε. denique nihil nisi error est Sexti Emp. p. 664, 32, cum Sophronis dictum esse contendit quod ipse paullo ante (p. 661, 16) Epicharmo recte tribuerat, v. ad Epich. fr. 247.

2. XENARCHVS

TESTIMONIA

1 Aristot. Poet. 1 p. 1447b 3 τὸν Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους.
v. de Sophrone TESTIM. 2.

2 Phot. Ῥηγίνους τὸν δειλόν. Ξενάρχος γὰρ ὁ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱὸς ἐκωμῶιδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. cf. Suid. et Hesych. Ῥηγῖνος. ignaviae criminationem e leporis imagine Rheginorum nummis olim insculpta recte repetiit Bergkii Hist. litt. gr. IV 42, 82, cf. Head Hist. numm. p. 93. continuum Rheginorum cum Dionysio bellum enarrat Diodorus libro XIV. Athen. I 19f τοιοῦτος ἦν καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρούσας Ῥηγίνοις, ὡς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος. Nymphodorus sine dubio idem de quo Clearchus loquitur Athen. X 452f ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμανλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. fuit igitur mimorum actor et fortasse Xenarchi mimum in scaena agebat.

*3 Plut. vit. Niciae 1 ὃς (i. e. Timaeus) ἐλπίσας τὸν μὲν Θουκυδίδην ὑπερβαλεῖσθαι δεινότητι, τὸν δὲ Φίλιστον ἀποδείξειν παντάπασι φορτικὸν καὶ ἰδιώτην, διὰ μέσων ὠθεῖται τῇ ἱστορίᾳ τῶν μάλιστα κατωρθωμένων ἐκείνοις ἀγῶνων καὶ ναυμαχιῶν καὶ δημηγοριῶν, οὐ μὰ Δία ἑκτὸν ἀπὸ Λύδιον ἄρμα πεζὸς ἰχνεύων, ὡς φησι Πίνδαρος, ἀλλ' ὅλως τις ὀψιμαθῆς καὶ μειρακιώδης ἐν τοῦτοις καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον ἑκτὸν παχύς, ὠνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ, πολλοῦ δ' ὑπορρέων εἰς τὸν Ξενάρχον, ὅσπερ ὅταν λέγη τοῖς Ἀθηναίοις οἰωνὸν ἠγήσασθαι γεγονέναι τὸν ἀπὸ τῆς νίκης ἔχοντα τοῦνομα στρατηγὸν ἀντιπόντα πρὸς τὴν στρατηγίαν κτλ. secuntur alia id genus facetiarum exempla. Xenarchum dubito mimorum poetam intellegam an rhetorem aliquem ignotum. de Xenarcho peripatetico Strabonis praeceptore cogitavit Wilamowitzius, quem Strabo narrat (p. 670) Alexandriae Athenis Romae vitam degisse, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλόμενον.

De mimis Xenarchi nihil praeterea superest.

III. P H L Y A C E S

1. RHINTHON

TESTIMONIA

- 1 Anth. P. VII 414 *Νοσσίδος τῆς μελοποιουῦ.*

*Καὶ κακνρὸν γελάσας παραμείβεο καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί· 'Ρίνθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,
Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλύακων
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.*

- 2 *Συρηκ. Plan, scribendum potius v. 3 ὀλίγα.*

2 Stephanus Byz. p. 603 *Τάρας . . ὁ πολίτης Ταραντίνος. καὶ ἀνεγρά-
φησαν οὕτω πολλοὶ χρηματίζοντες, μάλιστα Πυθαγόρειοι, καὶ Ἀριστόξενος . .
καὶ 'Ρίνθων, Ταραντίνος φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον.
φέρονται δ' αὐτοῦ δράματα λή' (hinc Eust. ad Diou. v. 576). Tarentinum sac-
pissime vocant, natione tamen Syracusanum fuisse Nossidi credemus. apud
Stephanum interpunctio ita mutanda erat, ut verba Ταραντίνος φλύαξ (vel ὁ
Τ. φλ., uti paullo post Ἴκκος ὁ Ταραντίνος ἰατρός) inter se iungerentur. Taren-
tinorum proprium erat phlyacum genus ideoque qui hoc genus excolebat iure
Tarentinus vocari poterat.*

3 Suidas *'Ρίνθων, Ταραντίνος κωμικός. ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἰλαρο-
τραγωιδίας, ὃ ἔστι φλυαγογραφία. υἱὸς δ' ἦν . . . κεραμέως καὶ γέγονεν ἐπὶ
τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δ' αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ (l. κωμικοτρα-
γικὰ) λή'. patris nomen intercidit, nisi forte κεραμέως voc. ex ipso nomine patris
corruptum putes. de hilarodis et magodis v. Athen. XIV 620. 621.*

4 Sosibius apud Athen. XIV 621 f *τοῦ δὲ εἴδους τῶν δικηλιστῶν πολλὰ
κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγοραὶ. Σικωνῖοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς κα-
λοῦσιν, ἄλλοι δ' ἀντοκυβδάλους, οἳ δὲ φλύακας, ὡς Ἴταλοι*

5 Donatus de com. c. VI 1 (supra p. 68) *comoedia autem nullas species
habet. aut enim palliata est aut togata aut tabernaria aut Attellana aut mimus
aut Rhinthonica aut planipedia. eadem Lydus de magistr. 1, 40, qui addit καὶ
'Ρινθωνική ἢ ἐξωτική, et Euanthias c. IV 1 (supra p. 66), qui ait Rhinthonicas ab
auctoris (actoris trad: corr. IG Vossius) nomine. cf. Leo Hermae XXIV 82 sq.*

- 6 Lydus de magistr. 1, 41 *'Ρίνθωνα καὶ Σκίρην καὶ Βλαῖσον καὶ τοὺς ἄλ-*

τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς, καὶ διαφερόντως τὸν Ῥίνθωνα, ὃς ἑξαμέτροις ἔγραψε πρῶτος κωμωδίαν. ἐξ οὗ πρῶτος λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Λουκίλιος ὁ Ῥωμαῖος ἠρωικοῖς ἔπεσιν ἐκωμώδησεν. μεθ' ὃν καὶ τοὺς μετ' αὐτόν, οὓς καλοῦσι Ῥωμαῖοι σατυρικούς, οἱ νεώτεροι τὸν Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χαρακτῆρα ζηλώσαντες, τοῖς μὲν Ῥίνθωνος μέτροις τοῖς δὲ τῶν μνημονευθέντων διασυρμοῖς χρησάμενοι τὴν σατυρικὴν ἐκράτυναν κωμωδίαν κτλ. cf. Leo l. s. p. 82. non debebam fidem habere Lydi eiusve auctoris commento (Hermae XXII 509). hexametris non usus est Rhintho, qui confunditur fortasse cum Boeoto Syracusano eiusve similibus poetis. Boeotus enim, ut ait Alexander Aetolus p. 230 M, notavit εὖ παρ' Ὀμηρεῖν ἀγλαίην ἐπέων πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλοῦνην φλύων ἀνθηρῆι σὺν κακοδαιμονίῃ. hoc loco commemorare licet schol. Nicandri Alex. 214 φλύζων· φλυαρῶν ὑπὸ τῆς μανίας· καὶ οἱ Ἰταλιῶται τοὺς φλυαρογραφοῦντας φλυζογράφους ἐκάλουν. inepte hoc, quoniam φλυζός nomen nec fuit nec potuit esse. fuerunt potius primitus Phlyaces, ut recte explicat Wilamowitzius, daemones ingenti phallo podiceque insignes, quales in vasis Corinthiis exhiberi solent. cf. Hesych. φλύαξ· μέθυσος . . γελοιαστής.

Rhinthonicas fabulas nemo legit praeter grammaticos et lexicographos Alexandrinos, novissimus testis Herodianus. tradita igitur Rhinthonis memoria eodem plane modo ac reliquorum comoediae Italioticae auctorum. Rhinthonis reliquias conlegit Voelker diss. Halensi a. 1887; de re scaenica v. Bethe Proleg. ad hist. theatri (1896) p. 278; de fabularum argumentis a vasculorum pictoribus Italicis expressis Heydemann Jahrb. d. arch. Inst. I 260 sqq. et AKoerte ibid. VIII 61 sqq.

ΡΙΝΘΩΝΟΣ ΦΛΥΑΚΕΣ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

argumentum in vasis pictura expressum (v. Heydemann l. s. litt. J).

1

Athen. III 111 c πανός· ἄρτος Μεσσήπιοι. καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν καὶ πάντα τὰ πλήσματα. Βλαῖσος (fr. 1) καὶ Δεινόλοχος (fr. 6) . . . Ῥίνθων τε ἐν Ἀμφιτρυῶνι. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πάντα τὸν ἄρτον καλοῦσιν. v. ad Dinolochi fr. 6.

ΕΥΝΟΒΑΤΑΙ

fabulae nomen si est corruptum, non recte Ἰοβάτας GHermannus coniecit; Sophoclea tragoedia a phlyacum risu haud dubie aliena.

2

Herodian. dict. solit. p. 19, 24 ὀλίγος· οὐδὲν εἰς γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Ι παραλήγεται καὶ παροξίνεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὀλίγος· μήτι οὖν Ταραντῖνοι χωρὶς τοῦ γ̄ προφερόμενοι τὴν λέξιν ἀναλογώτερον ἀποφαίνονται, ὡσπερ Ῥ. . . ἐν Εὐνοβάταις

χρηίζω γὰρ ὀλίον μισθὸν αὐτὸς λαμβάνειν.

ex Herodiano Et. gen. (Et. M. 621, 52) ὀλλος, ubi sola verba ὀλλιον μισθόν. v. ad fr. 8.

ΗΡΑΚΛΗΣ

3

Athen. XI 500 f ἴστιακὸν ποτήριον ποιὸν Ῥ. ἐν Ἡρακλεῖ
ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατήρα . .
καθαρῶν τ' ἀλήτων κάλφίτων ἀπερρόφεις.

Hesych. ὑστιακός· ποτήριον ποιόν. Ἰταλιῶται, qua scriptura praenultima longam fuisse effici videtur. cf. Hesych. ὑετίς (l. ὑστίς)· ὑδρίς. Ταραντῖνοι et paullo post ἕητα· ὑστίς. Ταραντῖνοι, quae fortasse duas glossae fuerunt ἕητα . . . et ὑστίς· ὑδρίς. ἐλατήρ i. e. πέμμα πλατύ schol. Arist. Ach. 246, cf. Hesych. increpari videtur Hercules: ἐν ὑ. τὸ καθαρὸν ἐλατήρ ἄμα (vel ὄλον) κτλ. cf. Lucian. Lexiph. 5 δ δ' ἐρρόφει τῶν κριθῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Α ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ

4. 5. 6

Pollux VII 90 Ῥίνθων δὲ Κολοφωνίου τε (ὑποδήματος) καὶ καλτίου καὶ ὄγκου ἐν Ἰφιγενείαι τῆι ἐν Αὐλίδι (μύμηται). Hesych. Κολοφώνια· ὑποδήματα κοῖλα. idem κάλτοι· ἰποδήματα κοῖλα, ἐν οἷς ἰκπεύουσι (latine calcei).
καλτίον· ἰσχυρὸν ὑπόδημα, ὡς ἰσχυρὸν ἰππεύουσι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Α ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

7

ἔχουσα καινὰν φαινόλαν καπαρτίω.

Poll. VII 61 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φαινόλης (φελώνης codd. Salm. et Falck) ἔστιν ἐν Ῥίνθωνος Ἰφιγενεΐαι τῇ ἐν Ταύροις. Hesych. φαινόλα· τὸ ὕφασμα. (Ῥίνθων) οὕτως ἔχουσα καινὰν φαινόλαν.

ἔχεις (s. ἔχοις) ἄκαιναν φελώνην codd. Salm. et Falck. de feminino vocabuli φαινόλα genere constat, latine est *paenula*. extremum voc. corruptum; vix spectat huc Hesych. καππάτια (paullo ante καπήλτια)· γυναικεῖα ἱμάτια, nec minus alienum est quod idem habet ἀπασσεῖον (superscr. ται)· παμποίκιον. οἷ δὲ λινούν χιτῶνα, οἷ δὲ μαλλωτόν, ubi olim κυπασσίς vel κυπάσσιον lemma videtur fuisse, v. Hesych. s. v. Rhintho quid scripserit non satis certum, conieci κατ ταρσίων i. e. paenulam talarem. καταρβύλοις χλαίναις dixit Sophocles fr. 565.

ΔΟΥΛΟΣ ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

aut *Μελέαγρος δούλος* titulus fuit aut quod probabilius *Δουλομελέαγρος*, ut coniecit Bernhardt. simile *Duloresta*.

8

Herodian. dict. solit. p. 19, 27 (de ὀλίος forma, v. ad fr. 2) Ῥίνθων ἐν Δούλωι Μελεάγρωι

ὀλίοισιν ὑμῶν ἐμπέφυκ' εὐψυχία.

ex Herodiano Et. gen. (Et. M. 621, 52) ὀλλος.

λιοίοισιν Herod. codd. εὐτυχία Et.

ΜΗΔΕΙΑ

9

Hesych. κομάκτωρ· ἡ λέξις παρὰ Ῥίνθωνι ἐν Μηδεΐαι (μη^δ cod). in titulo primi a. Chr. saeculi Magnesiaie reperto (n. 217 ed. Kern) sic: οἱ κομάκτορες καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ διάκονοι τὸν Ἐρμῆν ἀνέθηκαν. sunt coactores.

ΟΡΕΣΤΑΣ

10

ὁ σὲ Διόνυσος αὐτὸς ἐξώλη θείη.

— Ἰππώνακτος τὸ μέτρον. — οὐδέν μοι μέλει.

Hephaest. p. 9 Ῥίνθων μὲν γὰρ καὶ ἐν λάμβωι ἐπισημασίας ἤξιωσε τοιοῦτον. ἐν γὰρ Ὀρέστηι δράματι φησιν ὁ . . θείη. εἶθ' Ἰππ. . . μέλει (sic Turnebus; θείης ἴθ' cod. Ambros. Studemund Anecd. I 111). inde Choerob. in Theodos. II 79, 6 Hilg. πολλάκις εὐρίσκονται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα κοινήν συλλαβὴν τὸ π̄τ καὶ π̄τ . . ὡς παρὰ τῷ Ῥίνθωνι Ἰππών. . . μέλει.

1 sive mavis ὁ σὲ 2 εἰ·δ' Ἰππώνακτος τὸ μέτρον, οὐδέν μ. μ. coni. Wilamowitzius, unius personae ut omnia sint, quod mihi non probabile. sed erratum esse ego quoque credo; poeta fort. Ἰππώνακός (γα) scripsit.

ΤΗΛΕΦΟΣ

11

Poll. X 35 ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος Μεσσηνίαι καὶ τῷ Ῥίνθωνος Τηλέφωι καὶ κράββατον εἰρησθαι λέγουσιν· ἐγὼ δ' οὐκ ἐντετύχηκα τοῖς δράμασιν. i. e. *grabatum*.

EX INCERTIS FABVLIS

12

Erim. Hom. An. Ox. Gram. I 171, 18 φυλάττουσι δὲ τοῦ εἰς τὴν δίφθογγον καὶ Αἰολεῖς καὶ Δωριέων οἱ παλαιότεροι· παρὰ γὰρ Ῥίνθωνι ἐτράπη
οὐδ' ἦς κύων.

ἀντὶ τοῦ οὐδὲ εἰς. *rectius fort. οὐδὲ ἦς κύων.*

13

Apollon. de pron. p. 95b ἡ μέντοι ἐμίω (εμειο cod) καὶ [ἔτι] ἐμίω (ἐμείω cod) καὶ ἔτι σὺν τῷ σ' ἐμίως καὶ ἐμῶς δυσλλάβως παρὰ Ῥίνθωνι. idem p. 104c ἡ ἐμίνη συνήθης Ταραντίνοις ἡ δὲ χρῆσις παρὰ Ῥίνθωνι. Apollon. de pron. p. 96c καὶ ἔτι ἡ τίως. ἡ μέντοι τίω καὶ τίως (τεως cod), συζυγοῖσαι τῇ ἐμίω (ἐμείω cod) καὶ ἐμίως (ἐμέως cod) πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Ῥίνθωνι εἴρηνται. ad Rhinthonem referendum etiam quod dicit id. p. 105c σίζυγος τῇ ἐμίνη ἡ τίνη, ἡ ἔστι παρὰ Ταραντίνοις. v. gloss. Tarent. p. 206 n. 93.

14

Choerob. in Theodos. I 191, 19 Hilg. τινὲς δὲ καὶ τὴν Διὸς γενικὴν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εἰρημένης παρὰ τῷ Ῥίνθωνι cf. id. I 214, 30.

15

Hesych. ἀσεκτιος· ἀγαθὸς παρὰ Ῥίνθωνι Ταραντίνωι φιλοσόφωι (φλυακογράφωι coniecerunt). glossa vix integra.

16

Hesych. βριδαλίχα· πρόσωπον γυναικίον παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν ὀρεῖτίθεται ὁ Ῥίνθων (ὀρίνθω cod) τὴν ὀρχίστραν (ὀρχίστραν cod), καὶ γυναικεία ἱμάτια ἐνδέδεται· ὅθεν καὶ τὰς μαχρὰς (μαχλὰς Voelker, ἀκριδας Wilamowitz, fort. βάκχας) βριταλίχας (βρυλλίχας cod) καλοῦσι Λάκωνες, quae nomen expedit. cf. Hesych. βριλλοχισταί· οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεία καὶ ἔμους αἰδοντες. idem βρυλικταί· πολεμικοὶ ὀρχησταὶ μενέδουποι. Ἰθυκος (fr. 53) καὶ Στησίχορος (fr. 79). idem βυλλίχαι· χοροὶ τινες ὀρχηστῶν παρὰ Λάκωσι, si quidem haec huc pertinent. denique Pollux IV 104 ἦν δὲ τινα καὶ Λακωνικὰ ὀρχήματα. . . καὶ Ἰθιμβοὶ ἐπὶ Διονύσωι καὶ καρνάτιδες ἐπ' Ἀρτέμιδι καὶ βρυαλίχα (βρυλλικά Δ), τὸ μὲν εἶρημα Βρυαλίχον (βρυλλίχον Δ), προσωροῦντο δὲ γυναῖκες Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι.

17

Hesych. Γαλεοί· μάντεις· οὔτοι κατὰ τὴν Σικελίαν ὄικησαν. καὶ γένος τι, ὡς φησι Φανόδημος καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος. sequitur glossa γαλεώτης· ὁ ἀσκαλαβώτης κτλ. Steph. B. p. 196, 21 Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. γαλεὸς δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης. Cicero divin. I 39 *interpretes portentorum, qui Galeotae tum in Sicilia nominabantur.* illos igitur Γαλεούς maligne vocavit Rhintho; nam stelionis nomen fraudulentissimi animalis in maledictum translatum ait Plinius XXX 89, cf. Arist. Nub. 170. Petron. c. 50 *Hannibal homo vafer et magnus stelio.*

*18

Hesych. καμμάρως· τὰς ἐρυθρὰς καρίδας. si poetae est, Rhinthonem potius quam Epicharmum vel Sophronem ipsa forma accusativi indicat.

19

Hesych. Καλαβρίαν· τὴν Μεσσαπίαν χώραν. Ῥίνθων.

20

Hesych. κάρκαρα· οὔλα ὁ διήτω (οὔλα ὀδόντων Heinsius et Valesius). καὶ τὰ ποικίλα τῆι ὄψει, καὶ ἐπιτυρὰ Σιμωνίδῃ (Semon. fr. 33). ἔνιοι τοὺς μάνδρας, Ῥίνθων. τὰ τῆι οὐρανίαι ἦρι. quorum pars ad μάρμαρα potius pertinere videtur. Rhinthonem κάρκαρα dixisse Ahrensius putabat pro stabulo.

21

Hesych. περάγην· διέρρωγα. Ῥίνθων. sic Meinekios: codex περάγειν· διερρωγέρειν θῶ. coniectura incerta.

22

Hesych. σάλω· ἀρκεῖ. παρὰ Ῥίνθωνι. idem σαλιᾶ· ἀρκεῖ. cf. idem σαλία· πλέγμα καλάθωι ὁμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαινοι. οἱ δὲ θολίαν (Theocr. 15, 39). cf. idem θαλιοποιοί· οἱ τὰ σκντούμενα (l. ἐσκντούμενα) κιβώτια καὶ τοὺς δερματίνους ῥίσκους ἐργαζόμενοι. itaque θάλος θαλία Laconica vocabula σάλος σαλία scribebantur, ut σιοί pro θεοί alia. apud Hesychium Tonpius ἀρκύι pro ἀρκεῖ coniecit, rectius fortasse ἀρκηι i. e. *arca*.

23

Hesych. σάννορος· μωρός παρὰ Ῥίνθωνι. Ταραντῖνοι (fort. π. Ῥ. Ταραντίνωι). cf. Eustath. p. 1669, 43 (σάννας) et Phot. σάνναν· τὸν μωρόν. οὕτως Κρατῖνος. apud Hesychium dubito num sit σάννυρος scribendum (inde Σαννυρίων nomen). cf. latina *sanna sannio*.

24

Hesych. σαπύλλειν· σαίνειν. Ῥίνθων. est fortasse i. q. θαπύλλειν (v. ad fr. 22), cf. Hesych. θήπων· ἐξαπατῶν, κολακεύων, θαυμάζων et idem θήπει et θηπητής. cf. etiam Hesych. ἀπυλλέ· ω· αἰνέσθω, ubi recte opinor Hemsterhusius ἀπυλλέσθω· σαινέσθω, nisi potius σαπυλλέσθω debebat.

25

Hesych. σάρματα' καλλύσματα και κόπρια παρὰ Ρίνθωνι.

26

Hesych. τροχαῖα' μέσα ἐν κύβοις. ἢ ὁδός, ὡς Ρίνθων. scribendum τροχία' τὰ μέσα ἐν κ. altera interpretatio pertinet ad τροχιά', ut vidit MSchmidt.

27

Hesych. ἰδράν' εἰς θυσίαν ἀχραιφνές. Ρίνθων. cf. idem ἰδράνη' τὸ ἀχραιφνές και καθαρόν et ἰδρανός' ὁ ἀγνιστής τῶν Ἐλευσινίων. Rhintho videtur aut ἰδράνα aut ἰδρανόν dixisse, quibus comparanda ἐργάνη et ἔργανον.

28

Photius Athen. et Suidas ἀγλευκές' τὸ ἀηδές . . δοκεῖ δὲ ξενικὸν εἶναι τὸ ὄνομα, Σικελικόν. πολὺ γοῦν ἔστι πάλιν παρὰ τοῖς Ρίνθωνι. Hesych. s. v. cf. ad Epicharmi fr. 140.

falso ad Rhinthonem relata sunt quae tradidit Clemens Alex. Protr. p. 14 P. qui postquam Iovem sub tauri specie e Cerere Proserpinam, sub serpentis specie e Proserpina Bacchum tauriformem genuisse narravit, sic pergit (ut scriptum extat teste ESchwartzio in Parisino libro) ἀμέλει, φησί τις ποιητῆς εἰδωλικός 'ταῖρος πατήρ δράκοντος και πατήρ ταίρου δράκων ἐν ὄρει τὸ κρήφιον βουκόλος τὸ κέντρον', βουκολικὸν οἶμαι κέντρον τὸν νάρθηκα ἐπικαλῶν (inde Euseb. Praep. ev. II 3, 21). eadem narravit Arnobius adv. nat. V 20 sqq: auctorem aliquis desiderabit rei: tum illum citabimus Tarentinum notumque senarium quem antiquitas canit dicens 'taurus draconem genuit et taurum draco'. Rhinthonis versiculos esse perperam coniecit Reifferscheidius, ego e carmine potius mystico petitos crediderim, qualia scimus apud Italios in usu fuisse. multa molitus tractavit Crasius Mus. Rhen. XLV (1890) p. 265.

item a Rhinthone alienus versiculus apud Ciceronem ad Att. I 20, 3 nam, ut ait Rhinthon, ut opinor, οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει. traditum est phinton, quod Philemon nuper nescio quis correxit. quo versu recte fortasse opinantur Euripidis verba exprimi (Oenei fr. 565 N²) οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

plane incertum est quod Meinekius apud Hesychium corrigebat ἐνμηχατέθειν (ἐνμαχ- cod.) ἐγκεκλεισθαι, παρὰ Ρίνθωνι (πγλειτονον cod.).

2. SCIRAS

TESTIMONIA

1 Athen. IX 402 b Σκίρας· εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς καλουμένης κωμωιδίας ποιητής, γένος Ταραντίνος.

2 Lydus de magistr. I 41 Πίνθωνα καὶ Σκίραν (ἀσκήραν cod) καὶ Βλαῖσον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν Πυθαγορείων ἴσμεν οὐ μικρῶν διδαγμάτων ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς.

Scirae carmina si ex duobus qui soli supersunt versiculis licet coniecturam facere, phlyacum generi adscribenda sunt.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

comparanda Rhinthonis fabula Δούλος Μελέαγρος p. 186.

1

ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν βοτά,
οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρώζεται.

✓ Athen. IX 402 b οὐκ ἀγνωῶ δ' ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον . . καὶ Σκίρας . . ἐν Μελεάγρῳ φησὶν 'ἔνθ' . . καπρ.' Hesych. ἀσχέδωρος· ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλοῖς. Eust. 1872, 4 ἀσχέδωρος ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλιώταις . . λέγει δὲ καὶ ἡ κωμωιδία 'ἔνθ' . . καπρώζεται'. ἔνθα καὶ ὅρα τὸ καπρώζεται, οὗ . . θέμα παρ' ἄλλοις πρωτότυπον τὸ καπρῶν· ἐξ οὗ καὶ γυνὴ καπρῶσα ἢ μάχλος.

5 2 καπρώζεται Athen: καταπρῶίζεται Madvig (potius καππρῶίζεται) expressa verba ex Eur. Hippol. 75.

procul habenda sunt quae SCLERIAE ignoti plane hominis nomine tradita sunt apud Stob. III 2, 7 p. 179 H Σκληρίου·

πολλοῖσι θνητῶν ἢ μὲν ὄψις εὐγενής,
ὁ νοῦς δ' ἐν αὐτοῖς δυσγενῆς εὐρίσκεται.

et III 18, 2 p. 513 Σκληρίου·

ὥς οὐκ ἀνεκτός, ὅστις ἢ πάροις ὦν
ἢ καὶ μεμηνῶς εἰς μὲν αὐτὸν ἀσφαλῆς
ἀεὶ ποτ' ἐστίν, εἰς δὲ τοὺς πέλας νοσεῖ.

quorum versuum et numeri severiores et sententiarum inbecillitas et dicendi genus triviale tragicum philosophum resipiunt. vulgari philosopho illud quoque dignum quod legitur in Mantiss. prov. II 61 πόλεμος οὐ λαφυραγωγεῖ τὴν ἀρετήν. Σκληρίου, adhibitum id, ut videtur, a Plutarcho de lib. educ. p. 5 f. adde scolium ab aliis Simonidi vel Epicharmo, a Stobaeo fl. 103, 9 Scleriae adscriptum ὑγιαίνειν μὲν ἀριστον ἀνδρὶ θνατῶι κτλ. incertum iudicium de eo qui schol. Eur. Andr. 32 Schw. nominatur homine: Σκληρὶς (Σκληρίας Schwartz) δὲ ἐκ μὲν Ἀνδρομάχης Μεγαπένθη, ἐκ δὲ Ἑρμιόνης Ἀγέλαον (genuisse Neoptoleumum).

alia nec Scirae nec Scleriae videntur carmina superesse.

3. BLAESVS

ΤΕΣΤΙΜΟΝΙΑ

1 Stephanus Byz. p. 357, 1 *Καπρή, νῆσος Ἰταλίας. Ἐκαταῖος Εἰρώπη . . ἐντεῖθεν ἦν Βλαῖσος σκουδογελοίων ποιητῆς Καπριάτης.*

2 Lydus de magistr. I 41 *Ῥίνθωνα καὶ Σκίραν καὶ Βλαῖσον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν Πυθαγορείων ἴσμεν οὐ μικρῶν διδαγμάτων ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς.*

haud inepte Voelkerus (Rhynth fragm. p. 31) e Stephani testimonio conligebat non fabulas Blaesum scripsisse sed saturas Menippeas. fuit homo Diodoro Aristophaneo antiquior (ad fr. 2), Menippo non multo posterior, quae supersunt e Diodori Glossis omnia petita esse vidit Wilamowitzius.

ΜΕΣΟΤΡΙΒΑΣ

Et. M. 575, 10 *μέζεια τὰ αἰδοῖα . . Σικελοὶ δὲ καὶ Ταραντῖνοι μέσα ἀποκαλοῖσιν.*

1

Athen. III 111c *πανός ἄρτος. Μεσσαῖοι. καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν καὶ πανία τὰ πλήρομα. Βλαῖσος ἐν Μεσοτριβῆαι. v. ad Dinol. fr. 6. Rhynth. fr. 1.*

ΣΑΤΟΥΡΝΟΣ

2

ἐπὶ μαθαλίδας ἐπίχεε ἅμιν τῷ γλυκυστάτῳ.

Athen. XI 457c *μαθαλίδας Βλ. ἐν Σατοῦρνῳ φησὶν ἐπὶ . . γλ. Πάμφιλος δὲ φησὶν μήποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος, ἢ μέτρον οἴου κίαθος. Διόδωρος δὲ κίλικα ἀποδίδωσιν. cf. Hesych. s. v. altera Pamphili explicatio probabilis.*

ἡμῖν traditum iambos facile restitui posse vidit Meinckius correcto ἐπίχεον in versus initio.

SEDIS INCERTAE

3

Hesych. *μοκκῶνωσις* περιφρονεῖς παρὰ Βλαῖσῳ. idem *μακκοᾶν* παραφρονεῖν. latet *Μακκῶ* nomen, cf. schol. Ar. Eq. 62.

4

Hesych. *μολγῶι* νέφος. παρὰ Βλαῖσῳ ἢ ἀκόλουθος. idem *ὀμολγῶι* ζόγωι. videtur *ὀμολγόν* Blaesus dixisse quem *ἀμοργόν* alii.

5

Hesych. *φυλατός* ἢ λέξις παρὰ Βλαῖσῳ. σημαίνει δὲ ὠιδόν. fuit italicum, ut videtur, vocabulum.

4. SOPATER

TESTIMONIVM

Athen. II 71 a b *Σώπατρος ὁ Πάφιος, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβιούς δὲ καὶ ἕως τοῦ δευτέρου τῆς Αἰγύπτου βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.*

ab eodem Athenaeo, qui unus Sopatri memoriam servavit, saepius ὁ παρωιδός vocatur, quater etiam ὁ φλυακογράφος, et hoc quidem non proprio vocabuli sensu. videtur poeta Sotadis ingenio fuisse consimili pariterque ac Sotades Alexandriae vitam degisse, v. ad fr. 1. 23. 24.

ΒΑΚΧΙΣ. ΒΑΚΧΙΔΟΣ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ. ΒΑΚΧΙΔΟΣ ΓΑΜΟΣ

aut tria unius fabulae nomina, aut tribus fabulis continuis meretriculae vita pertexta, sicut Sophocles scripsit (Ἑλένην) Ἑλένης Ἀπαίτησιν Ἑλένης Ἀρπαγὴν Ἑλένης Γάμον, Alexis Ἑλένην Ἑλένης Ἀρπαγὴν Ἑλένης Μνηστῆρες.

1

Athen. IV 158 d Cynulcus ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὦ Πλούταρχε, σύντροφοί ἐστε τῷ φακίνωι βρώματι, καὶ πᾶσα ὑμῶν ἢ πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων (ἄρτων) ὧν καὶ Σ. ὁ Φάκιος (lusus Athenaeo dignus) παρωιδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι λέγων

οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορῶν χαλκήλατον
μέγαν κολοσσὸν φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.

sententia aut 'ego Alexandrinus Rhodi vivere nequeo' aut 'Rhodiis cum licet, Alexandrinis panibus non vescor'. de panibus Rhodiis dixit Lynceus Athen. III 109 d e.

2

Athen. IV 176 a de monaulo ab Osiride invento: Σ. Βακχίδι

καὶ τὸ μόναυλον μέλος ἤχησε.

versus Sotadeus vel choriambicus.

3

Athen. IV 160 a διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν, ὡς καὶ τῶν ἐξ Ἐρετρίας, ὡς Σ. ἐν Βακχίδος Μνηστῆρσιν· φησὶν γάρ

Ἐρέτριαν ὠρμήθημεν εἰς λευκάλφιτον.

4

Athen. XIV 644 c ὅτι δὲ καὶ οἱ Σάμοι διαφέροντές εἰσιν πλακοῦντες Σ. ὁ φλυακογράφος φησὶν ἐν Βακχίδος Μνηστῆρσιν

πλακουντοποιὸν ὠνομασμένην Σάμον.

5

Athen. XIV 656f δελφάκων δὲ σιτευτῶν ὁ φλυακογράφος Σ. (μνημονεύει)
ἐν Βακχίδος Γάμωι οὕτως

εἴ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς ἔγρυξεν.

ἔγρυξεν: Schweigh. versus priareus.

*ΓΑΛΑΤΑΙ

6

παρ' οἷς ἔθος ἐστίν, ἤνικ' ἄν προτέρημά τι
ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς
τοὺς αἰχμαλώτους· (τοὺς) Γαλάτας μιμούμενος
κἀγὼ κατακαύσειν ἠΰξάμην τοῖς δαίμοσι

5 διαλεκτικούς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.

καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοῶς
ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἰρουμένους
τὴν κείραν ὑμῖν λήψομαι τῶν δογμάτων,
πρῶτον καπνίζων· εἴτ' ἐὰν ὀπτιωμένων

10 ἴδω τιν' ὑμῶν συσπᾶσαντα τὸ σκέλος,

Ζηνωνικῶι παραθήσειθ' οὗτος κυρίωι

ἐπ' ἐξαγωγῆι, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

Athen. IV 160ef ὁ Μάγνος Ὁ μὲν πάντα ἄριστος, ἔφη, Λαρίνσιος ὀξέως
καὶ καλῶς ἀπήντησε τῶι γαστριδὶ κενὴ περὶ τοῦ κόγχων· ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς
τοῦ Παφίου Σωπάτρου Γαλάτας παρ' οἷς . . ἀγνοῶν.

3 suppl. Porson 6 καὶ μὴ et φιλολόγων τ' Α corr. Musurus 8 ἔμιν

Iacobs: ὑγιῆ 9 πρῶτον scripsi: πρόστιον⁹ 11 παραθήσειθ'. Casaub.

ΕΥΒΟΥΛΟΘΕΟΜΒΡΟΤΟΣ

7

Athen. III 55f τὰ παιδάρια δ' ἤνικ' ἄν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν (τὴν λεπάδα),
αἰλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν (ait Callias Mytilenaeus), καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν
τὰ σπερμολόγα τῶν παιδαρίων ταῖς καλομέναις τελλίναις, ὡς καὶ Σ. φησὶν
ὁ φλυακογράφος ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι δράματι Εὐβουλοθεομβρότωι

ἀλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξαίτηης μέγας
ἀκοῶς μελωιδὸς ἤχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

1. f. 112

1 μέγας CE: μέ τις A.

ΙΠΠΟΥΤΟΣ

8

ἀλλ' οἶα μήτρα καλλιπάρηιος ἐκβολὰς
 δίεφθα λευκανθεῖσα τυροῦται δέμας.

1 καλλίκαρπος: correxi, cf. Hipparchi versus ab eodem Athenaeo adlati ἀλλὰ λοπὰς μ' εὐφραιν' ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα ἐκβολάδος. anapaestus Homericam imitatione excusatur.

ΚΝΙΔΙΑ

9

Athen. III 109e (Α)ταβυρίτην Σ. ἐν Κνιδίαι

Ἄταβυρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

de pane Rhodio v. fr. 1.

ΜΥΣΤΑΚΟΥ ΘΗΤΕΙΟΝ

θητεῖον i. e. opinor μίσθωμα.

10

νάβλας ἐν ἄρθροις γραμμάτων οὐκ εὐμελής,
 ὧι λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγείς
 ἔμπνουν ἀνίει μοῦσαν· ἐγρέτου δέ τις
 τὸν ἠδονῆς μελωιδὸν εὐάζων χορόν.

Athen. IV 175c de nablo a Phoenicibus invento: καὶ ἐν Μυστάκου δὲ Θητίω φησὶν (Σ. ὁ παρωιδός) 'νάβλας . . χορόν'.

1 ἐν ἄρθροις ῥαμμάτων Wilamowitzius, dubito num recte; sensus hic 'nablum non pulcra forma (οὐκ εὐμελής i. e. membrum non apte compositum), cui quidem e latere tibia infixa prominet; quae tibia quamvis non inflata (ἄψυχος) sonum edere videtur, dum manu nablum tractatur, cf. fr. 16. similiter compositum instrumentum ἐγκεραύλης apud Hesychium, tibiis adfixo cornu 3 ἐγρέτου verbum corruptum, tum fortasse τὸν Ἀδώνιδος μελωιδὸν εὐ. χ.

11

Athen. IV 183b (c. 81) Σ. δ' ὁ παρωιδός ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μυστάκου Θητείῳ (suppl. Wilam) δίχορδον εἶναι φησι τὴν πηκτίδα λέγων οὕτως

πηκτίς δὲ Μούσῃ γανριῶσα βαρβάρῳ
 δίχορδος εἰς σὴν χεῖρα πῶς κατεστάθη;

1 μούσης: corr. Musurus.

12. 13

12 ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
 Ἴστρος Σκύθαισιν ἡμίνηρον ἠδονῆν.

13 Μενδήσιός θ' ὠραῖος ἀκρόπαστος εὖ,
 ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτίσιν πυρός.

Athen. III 119a και ὁ Πλούταρχος Ὁ μὲν ἡμίνηρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ ἡμιταρίχου, (οὗ) ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος μέμνηται; ἀλλ' ὁμως ὠνόμασεν ἡμίνηρον ὁ Πάριος Σ. ἐν Μυστάκου Θητίωι οὕτως 'ἐδέξατ' . . ἡδονήν (12). και τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει 'Μενδήσιος . . πυρός' (13).

13, 1. 2 εὐξανθεσιν: corr. Musurus.

ΝΕΚΥΙΑ

14

Ἴθακος Ὀδυσσεύς, τοῦπι τῆι φακῆι μύρον,
πάρεστι· θάρσει, θυμέ.

Athen. IV 160bc ὁ Σ. δὲ . . ἐν Νεκυίαι μνημονεύει (τῆς φακῆς) οὕτως "Ἴθακος . . θυμέ". Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς Περὶ παροιμιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ἐπὶ τῆι φακῆι μύρον, ἧς μέμνηται και Οὐάρρων ὁ Μενίππειος καλούμενος (p. 219 ed. 3 B).

1 Ἴθ. Ὀδ. Euripidis verba Cycl. 101; ex Euripide, non e Sopatros citavit Steph. B. p. 328, 24.

ΟΡΕΣΤΗΣ

15

Athen. VI 230e και Σ. δ' ὁ παρωιδὸς ἐν Ὀρέστηι
σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.

ΠΥΛΑΙ

titulus obscurus; Πυλαία Cratini, Πυλαῖαι Alexidis fabula fuit.

16

Athen. IV 175c ὃν (i. e. τὸν νάβλαν) φησὶ Σ. ὁ παρωιδὸς ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι δράματι Πύλαι Φοινίκων εἶναι και τοῦτον εὕρημα. λέγει δ' οὕτως

οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα
λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

1 νάβλα <βαρὺς> Meinekios, numeris non bonis 2 chordis exutus est, ἔκχορδος πεποιήται.

17

Athen. XIV 649a de copta placenta: ὁ δὲ φλυακογράφος Σ. ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι Πύλαι δράματι φησιν

τίς δ' ἀναρίθμου μήκωνος εὔρε κοπτὰς
ἢ κνηκοπύρους ἡδονὰς τραγημάτων ἔμιξεν;

ΣΙΛΦΑΙ

suntne blattae χαρτοφάγοι?

18

Athen. III 101b de vulva quae ἐκβολὰς dicitur (v. fr. 8. 21): Σ. δ' ἐν Σίλφαις

μήτρας ὑείας ἐφθὸν ὡς φάγηις τόμον,
δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν . .

ΦΑΚΗ

19

Athen. VI 230e καὶ Σ. δ' ὁ παρωιδὸς ἐν Ὀρέστῃ (fr. 15) . . ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆι φησιν

ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῖς ὄξιδ' ἀργυρᾶν ἔχει
δρακοντομίμοις ὀργάνων τορευμασιν·
οἶαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου,
μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ.

2 conieceram ἠρμένην τορευμασιν 3. 4 et verba et res obscura; pro μαλακὸν quod olim numerale velut ἑκατόν exspectabam, vereor ne species fefellerit. Thibron Harpalo occiso pecuniisque eius usurpatis interfectus ca. a. 322 iussu Ophelae, Arrian. ap. Phot. bibl. p. 70a 10 sqq. ceterum in epitoma μαλακὸς et ἐκτανταλωθεὶς scriptum.

20

Athen. XV 702b (in loco mutilo) Σ. γὰρ ὁ φλυακογράφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆι λέγει οὕτως

κρεανομοῦμαι, καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον σὺν ὀκτῶ λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

gloriari videtur aliquis ridicule, non κρεανομεῖν ἐπίσταμαι sed κρεανομοῦμαι, non miscere vinum sed bibere scio. σὺν ὀκτῶ quid sit nescio; συνόκτω Dindorfius, sed plenum convivium in Musarum numero consistere dicit Varro Menipp. fr. 333 B. σὺν ὄψωι vix recte Meinekios.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΟΣ

21

Athen. III 101a (de vulva, fr. 18) Σ. ἐν Φυσιολόγῳ

μήτρας ὑείας εὖ καθεψηθεὶς τόμος,
τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλην ἔχων.

1 οὐκ αφεψηθεὶς: correxi.

E FABVLIS INCERTIS

22

Athen. Π 71a b ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως ἡμῖν Σ.
δ Πάφιος.

23

Athen. VIII 341e περὶ δὲ τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρωιδὸς Σ. λέγων φησὶν
δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
ἦσται, τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

verba quo spectent non iam intellegitur.

24. 25

24 βαυκαλῖς (δ') ἢ τετράκυκλος.

25 νᾶμα μελισσῶν ἠδὲ μὲν ὄρθρου
καταβαυκαλίσει τοῖς ὑπὸ πολλῆς
κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

Athen. XI 784b c. 28 (inter vasa potoria) βαυκαλῖς· ἐν Ἀλεξανδρείαι καὶ
αὐτῇ, ὡς Σ. ὁ παρωιδὸς 'βαυκ. ἢ τετρ.' καὶ πάλιν 'νᾶμα . . κατόχοις'.

24 τετρακότυλος Meinekios; βαυκαλῖς i. q. gillo, vino refrigerando inser-
viens vas.

5. HERACLIDES

TESTIMONIUM

Diog. Laert. V 6, 93 de Heraclida Pontico: γεγόνασι δ' Ἡρακλεῖδαι τεσ-
σαρεσκαίδεκα. πρῶτος αὐτὸς οὗτος· δεύτερος πολίτης αὐτοῦ, πυρρίχας καὶ
φλυαρίας συντεταγμένος κτλ. ubi probabiliter Wilamowitzius φλύακας correxit.

GLOSSARIUM ITALIOTICVM.

1. SYRACVSANORVM

1 Schol. T Hom. Φ 471 Ἄρτεμις ἀγροτέρη· οὕτω δὲ παρὰ Συρακοσίοις καὶ Ἀθηναίοις τιμᾶται.

2 Hesych. ἀκτίς· οἰκέτου ὄνομα. παρὰ δὲ Συρακουσίοις ὀδηγὸς ἢ ναῦς. Eust. p. 826, 26 Πανσανίας γοῦν φησιν ὅτι ἀκτίς καὶ οἰκέτου ὄνομα, καὶ ἀγγεῖον δὲ ἐφ' οὗ οἱ ὀβολοὶ ῥιπτοῦνται (?). Hesych. ἀκτεῖνος· ὀδηγός. Συρακούσιοι. scribendum ἀκτῖνος, de cuius vocabuli forma v. ad Epicharmi fabulam Λόγος καὶ Λογίνα. factum hoc ab ἀκτός, inde ἀκτίς, utrumque ab ἄγειν verbo.

3 Hesych. ἀμποίχοιτις· ἐν Συρακούσαις ἀρχή. conieci ἀμπλοικοί, τις ἐν Σ. ἀ. sic apud Lacedaemonios ἄμπαιδες (i. e. ἀμπίπαιδες) dicebantur οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι teste Hesychio. rectius fortasse ἄμποικοί WSchulze coll. Hesych. ἀμπέσαι· ἀμφιέσαι. Λάκωνες.

4 Hesych. ἄμφασμα· ψαιστὰ οἴνωι καὶ ἐλαίωι βεβρεγμένα, ἐν θυρίαις. Συρακούσιοι. similiter explicat idem ἀμφίμαστα· ψαιστά. ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα et ἀμφίπαστον· ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις ἐλαίωι, ubi corrigendum velut ἄλφιτα οἴνωι ἀναδεδευμένα καὶ ἐλ. Syracusanum videtur ἀμφίμαστα, de forma nomine ducto. diversa videntur Hesych. φάμμη· ἄλφιτα et φαμμάστρια· τὰ ψαιστά· καὶ ἐορτή τις coll. ψαμμήν· ἄλφιτα et ψαμματίζουσα· ψωμίζουσα.

5 Et. gen. ἀντιφάρα· ἡ ζάλη παρὰ τοῖς Συρακοσίοις. τὸ φέρω Δωριεῖς φάρω . . παρὰ τὸ φάρω οὖν φάρα καὶ ἀντιφάρα ἢ ἐναντίως φερομένη. Et. M. 114, 19. Epimer. Homer. in Crameri An. Ox. I 83, 22. Hesych. ἀντιφάρα· ἀντιλογία, μάχη, ζήλη (ζάλη)· οἱ δὲ μητροιά. potest Sophron vocabulo usus esse sensu metaphorico.

6 Hesych. Βαιῶτις· Αφροδίτη παρὰ Συρακουσίοις. incerta nominis origo, sed poterat vulgo licet falso ad piscem cui βαιών nomen erat referri, ut Hecaten Τριγλανθίνην tamquam triglis gaudentem explicabat Apollodorus apud Athen. VII 325 b c. Veneri omnia sacra quae in mari nascuntur, cf. Plut. de soll. an. p. 983 ef.

7 Hesych. βάμβα· τὸ χρωμα, καὶ μύρον τι γένος. καὶ τὸ ἔμβαμμα Συρακούσιοι. vere corrigunt βάμμα.

8 Et. gen. (Et. M. 204, 31) βόλιμος· τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκεν, καὶ τὸ σημαϊνόμενον εἶρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν· ἐστὶ μόλιβος καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν βόλιμος παρὰ Συρακουσίοις. eadem forma nunc in titulis Epidauris, cf. GMeyer Gramm. p. 251 ed. 3.

*9 Phryn. p. 355 L βουνός· ὀθιεία ἢ φωνὴ τῆς Ἀττικῆς. καὶ γὰρ αὐτός ὁ χρησάμενος τῷ ὀνόματι, συνεῖς ξένωι (ξένως: corr. Mein) κεχρημένος, σημαίνεται ὡς ἀσαφῶς διαλεγόμενος· εἰπόντιος γὰρ τινος

βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά,

ὁ προσδιαλεγόμενος οὐ συνεῖς τὸ ξένον τοῦ ὀνοματός φησι

τίς ἐσθ' ὁ βουνός; Ἴνα σαφῶς σου μανθάνω.

ἐν δὲ τῇ Συρακουσῶν ποιήσει καθωμίληται . . ὁ δ' οὖν κεχρημένος τῷ βουνός ὀνόματι Φιλήμων ἐστίν, εἰς τῶν τῆς νέας κωμωιδίας (fr. 142 K). apparet fabulae haec esse cui Νόθος inscriptum erat, cf. Eust. p. 580, 32 Αἴλιος δὲ Διονύσιος λέγει ὅτι Φιλήμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα (i. e. βουνός) ὡς βάρβαρον· λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ ὅτι βουνὸν Φιλήμων ἐν Νόθῳι (fr. 49 K) ὡς σύνηθες τίθειν, ἄλλοτε δὲ (fort. ἄλλος δέ τις) ὡς ξενικὸν ἐπισκώπτει. Libyenum vocabulum esse dicit Herod. IV 199, Syracusanum Atticistae ea sola opinor de causa quod et apud Philemonem Syracusanum et apud Aeschylum (Suppl. 109) reperiatur, cf. Athen. IX 402 c. ceterum Ἡρα Βονναία Corinthi (Paus. II 9, 7), Hesych. Τοξίου βουνός· τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. vocabulum doriceum recte censet WSchulze.

10 Hesych. γαφάγας (γαφάτα cod)· σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακούσιοι. eadem Et. M. 221, 49. Bekk. An. 230, 29.

11 Et. M. 250, 39 Δαφνίτας· Ἀπόλλων παρὰ Συρακουσίοις. Hesych. Δαφνίτης. apud Lacedaemonios Δαφναία Ἄρτεμις (Paus. III 24, 5), Olympiae Δαφνία erat (Strab. VIII 343).

12 Hesych. δέδορκα· πόπανον παρὰ Συρακουσίοις τετρημένον (τετριμμένον cod), δι' οὗ ἐστὶ διαβλέψαι (διβλ. cod). glossa inter διεδοιδίχισε et διέδρα conlocata incertae emendationis; cogitari potest διάδορκα vel quod probabilius διάδροκα.

13 Hesych. Διοννσιφόροι· ἀρχὴ τις ἐν Συρακούσαις.

14 Hesych. ἔβασον· ἔασον. Συρακούσιοι. Et. M. 308, 27 ἔβασον· ἀντὶ τοῦ ἔασον, συγχώρησον. οὕτως Συρακούσιοι καὶ Δάκωνες. cf. Ahrens Dial. II 49.

15 Schol. Arist. Ach. 581 ἰλιγγιῶ· σκοτοδινιῶ. τοῦτο δὲ καὶ Συρακούσιοι εἰλεὸν λέγουσιν, ubi Aldina εἰλεον. inde Suid. εἰλιγγιῶ . . τοῦτο δὲ οἱ Σαρσίελον λέγουσιν. Zonar. p. 1648 σιελ· σκοτοδίνη . οἴτω λέγουσιν οἱ Σ. (cf. Moeris p. 209, 15 σίαλον et σιέλον). Hesych. εἶλος· εἰλιγγος et ἔλος· ὁ τῶν ἐντέρων παραγμός et ἔλος . . ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός et s. ἰλιγγος καὶ ἰλιξ· ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ ἐντέρων θόρυβος ἰλεός λέγεται, ὁ σπαραγμός, denique εἰλεός· στρόφος. Syracusani ἰλεός vel εἰλεός dixisse videntur

16 Et. M. 663, 27 λέγει δὲ ὁ Τεχνικὸς ὅτι εἴ τις τὸ ἔξω φησὶ σὺν τῷ ἰ γράφεσθαι, ἐπειδὴ οἱ Συρακοῖσιοι ἔξοι λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρεῖ καλῶς. ἰδὸν γὰρ τὸ ἔνδον ἔνδοι λέγουσιν (Theocr. Adon. 1) κτλ. cf. Eust. p. 140, 15. Epimer. Hom. in Cramerī An. Ox. I 344, 30 (enumerantur adverbia in -ος) παρὰ δὲ Συρακουσίοις τὸ ἔξος καὶ τὸ ἔνδος. formae ἔνδοι (ἔνδω) et ἔξοι (ἔχθοι) nunc e titulis Doricis notae, ἔνδος e titulis Gortyniis et Delphicis.

17 Ἐπιλυσαμένη v. Tarentinorum gloss. 108.

18 Hesych. ἐπιτυφῶ· ἐπαπολύω. Συρακοῖσιοι. parum probabiliter Kusterus ἐπαφῶ, conl. Hesych. ἐπαφήσιν· ἐπαπολύει.

19 Schol. Plat. Lys. p. 206d Ἐρμαῖα . . λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἀγῶν παρὰ Συρακουσίοις, ὡς φησι Διογενιανός.

20 Hesych. Ἐρμιόνη· καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Κόρη ἐν Συρακούσαις. cf. Ἀλκυνών Ἀλκυνόνη alia.

21 Hesych. ἔσκλητος· ἡ τῶν ἐξόχων συνάθροισις ἐν Συρακούσαις. item Rhegii, cf. Inscr. Sic. et Ital. 612.

22 Hesych. Εὐδωσώ· ἡ Ἀφροδίτη ἐν Συρακούσαις.

23 Theognosti Can. Cram. An. Ox. II 102, 20 θεά τὸ βαρύτονον· ὅπερ Συρακοῖσιοι θάα λέγουσιν. nescio an finxerint vocabulum, ut θᾶσθαι verbum explicarent. doricum sine dubio θατύς, Hes. ἐς θατύν· εἰς θεωρίαν.

24 Phot. κιλλικύριοι ἐν Συρακούσαις τινὲς ἐκλήθησαν, οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάνοντες τοῦ πολιτεύματος οἷον εἴλωτες καὶ πενέσται τινές. Phot. Suid. καλλικύριοι· οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις . . (lacuna ex eis explenda quae altero loco Photius habet), γενόμενοι πολλοὶ τινες τὸ πλῆθος (δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν 5')· ὅθεν τοὺς ὑπερβολῆι πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δ' ἀπὸ τοῦ εἰς ταῦτό συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακοσίῳ Πολιτεία, ὅμοιοι τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἴλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρώταις. eodem auctore (Pausania?) e lexico rhetorico Eust. 295, 30. proverbium Καλλικυρίων πλείους habet Zenob. Athen. III 12 (Ps. Plut. I 10), vulg. IV 54 (Suid. l. s. Hesych. κιλλικύριοι), in Athoo sic explicatum ὅτι Καλλικυρίων ποτὲ πλῆθος ἐπώικησε ταῖς Συρακούσαις οὕτω πολὺ ὥστε καὶ τοὺς προτέρους οἰκήτορας ἐκβαλεῖν. longe aliter Herodot. VII 155 μετὰ δὲ τοῦτο τὸ εὔρημα τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίῳ ἐκπεσόντας ὑπὸ τε τοῦ δήμου καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεομένων δὲ κυλλυρίων, ὁ Γέλων καταγαγὼν τούτους κτλ. neque Aristoteles quomodo vocabulum explicaverit intellego nec quatenam aut verior aut antiquior forma fuerit.

25 Hesych. κλάσσεται· ἄρχεται. Συρακοῖσιοι. verborum ordo flagitat καάσσεται (ante κάβαισος); emendatio incerta, βανάσσεται MSchmidt.

26 Schol. Apoll. Rh. I 1337 κύδος γὰρ ἀρσενικῶς παρὰ Συρακοῖσιοις, v. ad Epicharmi fr. 6.

27 Athen. XI 483 a Φιλητᾶς δὲ Συρακοσίους κύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάξης καὶ τῶν ἄριτων ἐπὶ τῆς τραπέζης καταλείμματα. videtur esse quod vulgo σκύβαλα dicebant, cf. Hesych. κύπαλον· μμειρασμένον (velut ἀποστειρωμένον, v. Hesych. ἀποβράσματα).

28 Varro de l. l. V 151 quod Syracusis ubi de causa custodiuntur vocantur *latomia*, inde *lautimia* translatum.

29 Hesych. λημνίσκους· τὰς στενὰς (σθενᾶς cod) Συρακοῦσιοι ταινίας. sic cod· τὰς ταινίας Συρ. Hemsterhusius vix recte; videntur potius terrae quasdam linguas, quas στενὰς ταινίας scriptores dicere solent (Polybius Appianus alii), Syracusani λημνίσκους adpellasse, velut Ortygiae insulae ea quae ad meridiem vergit pars haud inepte lemniscus dici poterat.

30 Et. gen. (Et. M. 569, 41) λογγῶν. ἐν Συρακοῖσιν λιμένες εἰσὶ διττοὶ [λογγῶνες]. λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, οὓς τρυπῶσιν ἴν' ἐξαρτῶσιν ἐξ αἰτῶν τὰ σχοιῖα τῶν νεῶν. τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγᾶσια ἔλεγον. cf. Suid. λογγῶνος. Phot. λογγᾶσω. Hesych. λογγᾶσια et λογγασίη· νεὼς καὶ ἰστίου ἔρεισμα.

31 Epim. Hom. in Cram. An. Ox. I 278, 13 ἐκ τοῦ μουσα καὶ μοισῶ ῥῆμα παρὰ Συρακοῖσις. hoc si verum est, μοισᾶν ridiculo is dici videtur qui a Musis captus versus fundere gestit, cf. ἡ γλῶσσά μοι λογαί Luc. Lexiph. 15.

32 Athen. XIV 647 a Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ Περί Θεσμῶν (fort. ἔδεσμάτων) ἐν Συρακοῖσιν τοῖς Παντελείοις τῶν Θεσμοφορίων ἐκ ἀσάμου καὶ μέλιτος κατασκευάζεσθαι ἐφήβια γυναικεία, ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Σικελίαν μυλλοῦς καὶ περιφέρεισθαι ταῖς θεαῖς.

33 Hesych. μύρκος· ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν. Συρακοῦσιοι. ἐνεός, ἄφωνος. cf. idem βροκός· ἄφωνος νεκρός. idem μρικᾶς· ἄφωνος, ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν. huc pertinet fortasse eiusdem glossa βροκός· μωρός et βροῖκος (l. βροῖκος)· ἐνεός ἢ μαινόμενος. latine *maurcius*?

34 Athen. VI 229 a Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφός Συρακοσίους φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον ξηροτήγανον· διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι ποιηματικῷ τήγανον εὐ ἠψησεν ἐν ὀψητῆρι κολίμβωι, τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. Syracusanum fuisse vocabuli usum inde fortasse colligebant quod Theodoridas Syracusanus fuit; sed ξηροτήγανον aliunde non notum videtur.

35 Et. M. 651, 5 πάππα . . οὔτω λέγεται παρὰ Συρακοῖσις ὁ πατήρ, πᾶς καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν πάπας καὶ πλεονασμῶι τοῦ π̄ πάππα. eadem Eust. 565, 17, qui quod addit παρὰ δὲ τοῖς παλαιότεροις φέρεται καὶ ὅτι πάπας τῆι Ῥωμαίων γωνῆι πατέρα σημαίνει, καὶ ὅτι Ῥωμαῖοι μὲν αὐτὸ βαρβάρως προφέρουσιν, ἡμεῖς δὲ περισπωμένως, dicere videtur ecclesiae vocabula *papa* et *papās*. Festus p. 205 M *pa* pro *patre* (*parte* cod) et *pro* potissimum positum est in *saliari* carmine. in Etymologico Valckenarius iure correxit παρὰ Συρακοῖσις ὁ πατήρ π̄ ᾱ καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν πάππα κτλ. cf. ad

36 Phryn. p. 55 L ἡ πηλός Συρακούσιοι λέγουσιν ἀμαρτάνοντες. Eust. 1504, 37 κατὰ τὸν γραμματικὸν Διόδωρον. contra τῷ παλῷ Sophr. fr. 32.

37 Aristot. Pol. V p. 1313 b 11 (de tyrannorum subsidiis) καὶ τὸ μὴ λανθάνειν πειρᾶσθαι ὅσα τυγχάνει τις λέγων ἢ πράττων τῶν ἀρχομένων, ἀλλ' εἶναι κατασκόπους, οἷον περὶ Συρακούσας αἱ ποταγωγίδες καλούμεναι, καὶ οὗς ὠτακουστάς ἐξέπεμπεν Ἰέρων, ὅπου τις εἶη συνουσία καὶ σύλλογος. ex Aristotele fluxit Hesychii glossa corrupta ποδαγκώνιδας· συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας ἢ πράττοντας. brevius Phot. ποταγωγίδες· (συκο)φάνται ἢ μηνυταί. apud Hesychium igitur scribendum fere ἢ (μηνυτάς μηνύοντας) τοὺς κτλ. cf. Plut. de curios. p. 522 f τοὺς δὲ προσαγωγίδας οἱ Διονύσιοι τοῖς Συρακοσίοις κατέμιξαν, sed inprobabilis forma προσαγωγίδης. videntur mulieres fuisse qui in hominum suspectorum familiaritatem se insinuarent.

✓ 38 Hesych. σαυκόν· ξηρόν. Συρακούσιοι. *καυκόν· ξηρόν·*

39 Et. M. 724, 32 Ἡρωιδιανὸς λέγει ὅτι τοὺς πυρούς σπυρούς λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι, παρὰ τοὺς σπόρους. eadem Epim. Hom. in Cram. An. Ox. I 362, 18, ubi additur satis inepte ὡς καὶ ἡ σπυρὶς διδάσκει. Hesych. σπυρ[ρ]οὺς· πυρούς. eadem forma in titulis Cois 38, 9. 39, 11 ed. Paton-Hicks.

✓ 40 Hesych. τάρπη· Συρακούσιοι σύηνος. τινὲς σορόν. scribendum videtur κόφινος, cf. idem δάρπη· σαργάνη, κόφινος et ταρήφη (τάρφη?)· κόφινος μέγας, οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον (i. e. σορόν).

41 Schol. Hom. E 205 (Cramerii An. Par. III 250, 16) τόξοισι πίννος· τὸ τοῖξα κατὰ γλῶσσαν Συρακοσίαν.

42 Et. genuin. cod. B (deficit A) ὠμόλινον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον κολόβιον φασιν Συρακόσσιοι. κολόβιον subucula monachorum.

43 Choerob. in Theodos. II 238, 31 Hilg. οἱ Συρακούσιοι . . τὰ προστακτικὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου εἰς ὄν μεταποιοῦσιν, τὸ λάβε λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἀνελε ἀνελον καὶ τὸ νύγε νύγον. cf. p. 240, 32. tum p. 241, 7 ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἢ εἰς ὄν κατάληξις Συρακουσίων ἰδίωμα ἀλλὰ κοινῆς κυρίως ἔστι διαλέκτου (scil. λάλησον alia). v. ipse Theodosius can. p. 65, 2 Hilg. Et. M. 302, 35. Epim. Hom. Cram. An. Ox. I 194, 32.

*44 Schol. Theocr. III 52 τὰν κεφαλάν· Νικάνδρος (recte Νικάνωρ Volkmann) κεφάλαν ὡς ἡμέραν. πολλὰ γὰρ (Αἰολικὰ add. Geel) σῶίζεται παρὰ Συρακουσίοις i. e. in Theocriti carminibus, velut ad V 85 adnotatur διδυματόκος· Αἰολικῆς διαλέκτου.

2. TARENTINORVM

45 Hesych. ἀβάς· εὐήθης καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ Ταραντίνοις. lex. in Cram. An. Par. IV 54, 31 ἀβάς· ὁ εὐήθης. καὶ ἰδία νόσος παρὰ Ταραντίνοις. de priore glossa v. Hesych. s. ἄβαξ ἀβάκης ἀβῆς ἄβλας alia. altera fortasse ἄφα nomen, unde ἄφασθαι ἄφάζω verba ducta, cf. WSchulze Qu. ep. p. 443.

46 Hesych. ἄβρος· ἔξω. Ταραντίνοις. recte ut videtur MSchmidt ἄβρος· ἔξ ἔω.

47 Et. M. 7, 8 ἀγάλιος· λοιδορία. καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι λοιδορεῖσθαι. Ταραντίνοι. Hesych. ἀγαλμός· λοιδορία et ἀγάλλιος· λοιδορος et ἀγαλλιᾷζει· λοιδορεῖται. adiectivum incertum, nomen (quod in Et. intercidit) ἀγαλμός, verbum ἀγαλλιᾷζειν vel ἀγαλλιᾷζεσθαι fuisse videtur, omnia haec Tarentina.

48 Hesych. ἀγέτρια· μαῖα. Ταραντίνοι et ἀναγέτρια· ἡ ταῖς τικτοῖσαις ὑπηρετοῦσα γυνή παρὰ Ταραντίνοις οὕτω λεγομένη, ἣν Ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν (cf. Hesych. ὑφαιρέτρια· μαῖα).

49 Hesych. ἄδιξις· ὁμολογία παρὰ Ταραντίνοις idem γάδιξις· ὁμολογία. igitur *Ἔδιξις* est ab *Ἔδος* i. q. ψήφισμα ductum.

50 Hesych. ἀήτητον· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον παρὰ Ταραντίνοις Cyrill. Vallicell. E 11 ἀήμιτον habet, unde certo corrigendum ἀνδρόμητον, quod ipse Hesychius explicat συσπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικόν, cf. idem σύσπαστον· τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συντρέχον, ἐν Αἴαντος ἱποκρίσει. cum de Tarentina vocabuli origine vel propter ipsam formam dubitari nequeat, referenda glossa ad Aiacem quandam fabulam ipsius fortasse Rlinthonis. de ipsa re docte Lobeckius ad Aiac. 513.

51 Hesych. αἰδάνης· διατρίβων. Ταραντίνοι. aliud est Hesychii διανδῆς· πολυχρόνιος. Κρητες, quod recte Lobeckius αἰανῆς emendasse videtur. fortasse Tarentinorum ἀδρανῆς erat, quod ὁ δραν οὐ δυνάμενος explicari solet. improbable certe quod αἰ et δάν in unum coaluisse putabat MSchmidt.

52 Theognosti Can. in Cramerii An. Ox. II 3, 11 λέγεται δὲ καὶ αλή διὰ τοῦ ἢ παρὰ Ταραντίνοις, φυλαττομένης τῆς κατ' ἀρχὴν αἰ διφθόγγου, τροπή τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ἦ. eadem Epimer. Hom. in Cram. An. Ox. I 71, 14. An. Par. III 321, 24.

53 Hesych. ἀκελλεᾶ· ἔκλεψαν. οἱ Ταραντίνοι. idem ἀπεκέλλερεν· ἀπέκλεψαν et ἐκκελλήρικεν· ἐκκέκληκεν. tenebras inlustrasse non videtur Immisch Curt. Stud. VIII 307. subest fortasse eadem stirps unde κέλλειν ὀκέλλειν (celer, cellere) ducta sunt.

54 Hesych. ἀκρόδρονον· πλῆρες μέτρον παρὰ Ταραντίνοις. dubito num integrum sit vocabulum.

55 Hesych. ἀλαζονεῖεσθαι· ψεῖδεσθαι. ἢ αἰσχύνεσθαι. Ταραντίνοι.

✓ 56 Hesych. ἀλανέως· ὀλοσχερῶς. Ταραντῖνοι. cf. idem ἀλλανής· ἀσφαλής. Λάκωνες et ἀλανές· ἀληθές (ἀσφαλές?). ἀΦλανέως est in titulo Eleo IGA 113 c p. 178, incertae vero significationis.

✓ 57 Hesych. ἀλιακτῆρ· τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ Σικελοί. ἀλιαίαν· ἐκκλησίαν. Ταραντῖνοι. scriptum olim fuisse videtur velut οἱ γὰρ Σικελοί (i. e. Italiotae) ἀλίαν τὴν ἐκκλησίαν. Ἀλιακτῆρ autem non tam loci nomen quam simulacrum numinis positum in foro, non Iovis Liberatoris (schol. Plat. Eryx. p. 392 a) dico statuam maximam, Lysippi opus (Strab. VI p. 278. Plin. XXXIV 40), sed herois cuiusdam quem populus Ἀλιακτῆρα nuncupaverit.

58 Hesych. ἀματίς· ἄπαξ. Ταραντῖνοι. vix recte ἀμάκισ corrigebat Ahrens, quod est Creticum. simile fortasse αὐτίς. *ἀματίς?*

59 Hesych. ἀμήκωα· δεινά. Ταραντῖνοι. frustra Sopingius corrigebat ἀνήκωα, quod ἀνάκωα esse debebat. res incerta. *ἀμήκωα?*

60 Hesych. ἀμικόνιστος· ἄρτος. Ταραντῖνοι. idem ἀμμισκόμιστον· συγκομιστόν ἄρτον. utrobique fortasse scribendum ἄμμιξ (i. e. ἀνάμιξ pro ἀναμιγής, uti εὐπηξ pro εὐπαγής, GHerm. ad Eur. Or. 1428)· συγκόμιστος ἄρτος. hoc enim panis genus Galenus gloss. Hipp. ita exponit τοὺς ῥυπαροὺς (ἄρτους), διὰ τὸ πάντα ἅμα τὰ ἄλευρα συγκομιζέσθαι καὶ μὴ διακρίνεσθαι, mixtis furfuribus et farina, panis furfureus.

61 Hesych. ἀμπίθυρον (-ουρον cod: corr. Is. Vossius)· πυλῶνα Ταραντῖνοι. v. ad Syracus. gloss. 3, in latinis titulis *ampitheatrum* scribitur, cf. WSchulze in Kuhnii Ann. XXXII 388.

62 Hesych. ἀμώσας· κρεμάσας. Ταραντῖνοι. ἀνεμώσας intellegebat Immisch l. s. p. 276 (cf. Hesych. ἀμῶνας· τὰς ἀνεμῶνας. Αἰολεῖς), sed cf. Hesych. ἀμμάξαι· ἀλωρῆσαι καὶ κρεμάσαι. fuitne ἀμβῶσαι et ἀμβάξαι ab ἄμβη ἄμβων vocabulis?

✓ 63 Hesych. ἀναλει· σχολάζει. Ταραντῖνοι. incerta res, v. ad gl. 51.

64 Hesych. ἀναρός· ἄγγελος. Ταραντῖνοι. fuit ἄγγαρος. cf. lex. rhet. p. 212, 3 Bekk. Et. M. 7, 20 et 6, 44, ubi οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. hinc explicanda glossa Hesych. ἀστάνδης· ἡμεροδρόμος. ἢ ἄγγελον Ταραντῖνοι.

65 Hesych. ἀνασοβεῖ· ἀνακινεῖ. Ταραντῖνοι. vulgare verbum e Tarentinorum usu notatum iure offendebat Piersonum Moer. p. 341, qui Ταραντῖνοι voc. ad insequentem glossam corruptam ἀνασεῖν· ἀναφέρεσθαι transferri voluit, ad praecedentem ἀνασκολύψας· γυμνώσας Valckenarius Theocr. Adon. p. 285 c, cf. Bekk. An. 423, 1 ἀπεσκόλυπτε· κυρίως τὸ δέρμα ἀφήρει. ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐγύμνου. res incerta.

66 Hesych. ἀναντα· ἡπειρωτικά. Ταραντῖνοι παραχρημα λέγουσιν. item πάραντα dicebatur.

67 Hesych. ἀνδικά· ὁ βόλος. δίκη ἢ ἐξ ἰπαρχῆς δικαζομένη παρὰ Ταραντίνους. incertum ἂν ἀνδίκαια ἢ τὰ ἀνδίκαια dixerint. sine causa idonea Hemsterhusius verba παρὰ Ταραντίνους ad glossam antecedentem referebat ἀνδινος περίπατος (cf. ἀναδινῶ· περιπατῶ).

68 Hesych. ἀνεγμα (ἀνεγκα cod)· αἰνιγμα Ταραντῖνοι. καὶ ἐκβολῆ τοῦ ἐνὸς ἰ καὶ τροπῆ τοῦ δευτέρου εἰς ἔ ψιλόν.

69 Hesych. ἀνεμώτας· ὄνος ἀφετος (ὄνομα ἀφεκτος cod, ἱερός, τοῖς Ἄνεμοις θνύμενος ἐν Ταραντίνους. Et. M. 103, 33 ἀνεμίτας παρὰ Ταραντίνους ὁ ὄνος ὁ Ἄνεμοις θνύμενος. conicias ἀνεμοίτας, sed Ἄθηνᾶ Ἀνεμῶτις Methonae fuit, Pausan. IV 35, 8. cf. Preller-Robert p. 474, 2.

70 Hesych. ἀνθεται· ἐλείθεροι παρὰ Ταραντίνους. fortasse ἀνθεται· ἀπελεύθεροι.

71 Hesych. ἀννωμα· θρυπτόμενα. Ταραντῖνοι. idem ἀνωδεῶς· τρυφερῶς, σοβαρῶς. scribendum videtur ἀνώματα. cf. idem νόματα· ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα (quod ad γνώματα pertinere putant. οἱ δὲ τὰ θρήματα (θρήματα?). sed inutilis coniciendi opera, nomen obscurum, nisi forte eiusdem stirpis est cuius νόγαλα, v. Hesych. τωγαλεύματα . . οἱ δὲ τὰ μί, εἰς χορτασίαν ἀλλὰ τρυφερά (πυγαε?).

72 Hesych. ἀντομαι· ὑπαντιῶ, ἰκετεύω. ἢ αἱ καλάμαι ἐπὶ Ταραντίνων. altera interpretatio ad ἀντομοι pertinere videtur, Hesych. ἀντόμοις· οσόλοπας. ✓ Σικελοί. in tabulis Heracleensibus ἀντομος via est.

73 Hesych. ἀπαρτύειν· ἀποκηρύσσειν. Ταραντῖνοι. cf. Inscr. Sic. et Ital. p. 174.

74 Hesych. ἀποκλωνεῖ· ἀποστρ. φεῖ. Ταραντῖνοι. vix est quod facile conicias ἀποκλωνεῖν verbum.

75 Hesych. ἀπόληρος· ἢ τοῦ θανάτου γραφή. Ταραντῖνοι. vocabulum ut videtur corruptum, fortasse ab ἀπολέσαι verbo ductum.

76 Hesych. ἀρβάλη· τήγανον ὀστράκην. Ταραντῖνοι.

77 Hesych. ἀρμόγαλα· τὰ ἀρτίματα. Ταραντῖνοι. idem ἀρμολίματα· ἀρτίματα et ἀρμωλα· ἀρτίματα. Ἀρκάδες. καὶ ἀρμώματα. cum ἀρτίματα sint condimenta, non poterat alio sensu quisquam grammaticorum vocabulum illud interpretatus esse. coincidunt igitur quae Meister exposuit in Kuhnii Ann. XXXI 313, qui Φαρμύφαλα et Φαρμώματα intellegi voluit, quorum prius ex Φαρ- (tegere) et Φελ- (cf. εἶλαρ) compositum esset. fortasse duo vocabula sunt ἀρμώματα (ab ἀρμός ἀρμόω) et ἀρμαλα (unde ἀρμαλιά).

78 Hesych. ἀστύξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει οἰκίαν ἰδίαν. Ταραντῖνοι. aliter ἀστοξένος explicatum a Pausania Dionysioque lexicographis auctore

79 Hesych. ἄτα· ὠτα Ταραντινοί. ἄτα ex ὄατα sicut πρᾶν e πρῶαν, πρᾶτος e πρῶατος, Wackernagel Kuhnii Ann. XXIX 141.

80 Hesych. ἀύλητήριον· τόπος παρὰ Ταραντινοίς.

81 Hesych. Ἄφραττος· ἡ Ἐκάτη παρὰ Ταραντινοίς. Ahrens Dial. II 103 τὴν ἄφραστον intellegit, magis crediderim τὴν ἄφρακτον (cf. Δύκτος Δύττος alia), cuius templum muro saeptum non erat.

82 Hesych. ἄφυσσαν· τὴν κοτύλην. Ταραντινοίς. cf. Lobeck Paralip. p. 135, 50.

83 Hesych. Ἀχέλουρις· ποιμνη τις παρὰ Ταραντινοίς. scribendum fortasse πολίχνη τις.

84 Et. M. 186, 1 βακίας· βόρβορος, πηλὸς ὑπὸ Ταραντινῶν. idem voc. Hesych. βαβύας· βόρβορος, πηλὸς et βακολίας· πηλός. scriptura incerta.

85 Hesych. βαννάται· αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ Ταραντινοίς· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάννατροί. non expedio, cf. Immisch l. s. 309.

86 Hesych. βάρκα· αἰδοῖον παρὰ Ταραντινοίς. καὶ περον . . glossa post βαρύκαν· σφῦραν posita, itaque corrigunt βάρυκα. improbabiliter (σα)-βαρίχα MSchmidt.

87 Hesych. post βασιλινδα: παρὰ Ταραντινοίς δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη Βασιλίς.

88 Hesych. βατάς· ὁ καταφερής. Ταραντινοί. idem βαδάς· κίναϊδος, ὡς Αμερίας. cf. idem βάταλος· καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος, κίναϊδος, ἔκλυτος. incertum βάτας an quod praeplacet βατᾶς scribendum sit.

89 Hesych. βάφιον· ὀξύβαφον. Ταραντινοί.

90 Hesych. βειλαρμοσταί, βειλάρχας. Ταραντινοί. duo sunt militaria officia, unus Φιλάρχας, plures Φιλαρμοσταί.

91 Hesych. βροῦκος· ἀκρίδων εἶδος. Ἴωνες. Κύπριοι δὲ τὴν χλωρὰν ἀκρίδα βροῦκαν. Ταραντινοί δὲ ἀττέλεβον. ἕτεροι ἀρουραίαν μάχ(τιν) (suppl. Musurus, v. ad Sophr. fr. 170). cf. Hesych. βρεῦκος, βρόκοι, βρούκος et ἀττέλεβος. Et. M. 216, 7. latine bruchus. cf. OHoffmann Bezenb. Beitr. XV 59.

92 Hesych. βυτίνη· λάγυνος ἢ ἀμίς. Ταραντινοί. idem πυτίνη. cf. Siculorum glossa βατάνια pro πατάνια.

93 Eust. p. 188, 30 γάιος παρὰ Ἰταλιώταις καὶ Ταραντινοίς ὁ μισθιος, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος. eadem An. Bekk. 229, 18 (γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσιν). Et. M. 223, 24. Hesych. γαῖος· ὁ ἐργάτης βοῦς καὶ ὁ ἀπόγειος ἄνεμος et s. γαῖσον· οἷ δὲ μισθόν. inde servus παῖς γάιος dictus Inscr. Sic. et Ital. 1432, cf. Petron. c. 43.

107 Hesych. *ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον· παιδιᾶς εἶδος παρὰ Ταραντίνους.* aliunde non notus lusus.

108 Hesych. *Ἐπιλυσαμένη· ἐλευθερία. καὶ μία τῶν Εἰλειθυῶν, καὶ ἐπώνυμον Δίμητρος παρὰ Ταραντίνους καὶ Συρακουσίους.* cf. Preller-Robert p. 781, 3.

109 Hesych. *ἐργαλεῖον· ἐργαστήριον παρὰ Ταραντίνους.* et ordo verborum et rei ratio flagitat *ἐργανεῖον*, ut coniecit MSchmidt.

110 Hesych. *Ἐριδάντας· Ἡρακλῆς παρὰ Ταραντίνους.* de vocabulo *ἐριδάντης* a Democrito et Timone usurpato v. Wachsmuth Tim. p. 153; dubitari vero potest fueritne sacrum Herculis nomen an a phlyacographo ei impositum.

111 Hesych. *ἐρώτιον· ἐρώμενον.* Ταραντίνους (i. e. οἰκεῖον, cf. gl. 95).

112 Hesych. *ἐς βόθυν(ον)· εἶδος παιδιᾶς.* Ταραντίνους. nisi fuit παρὰ Κρατίνωι, cf. Antiatt. Bekk. 85, 1.

113 Hesych. *ἐσταλώπια· ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ ὑπὸ Ταραντίνων.* olim *ἐστοπώλια* (Hesych. *ἔστα· ἐνδύματα*), post multo peius *ἔστα λάπια* MSchmidt, recte ut videtur *ἐς τὰ λώπια* Reiske.

114 Hesych. *ἔστ' ὄκα· ἐνλίτε παρὰ Ταραντίνους.*

115 Hesych. *ἐφαμεροφαρίωι· ἀνεφημέρωι.* Ταραντῖνοι. idem ἐπ' ἀμετροφανίωι· ἐπὶ ἡμέρ . . φ . . . . scribendum *ἐφ'* (vel *ἐπ'*) *ἀμεροφανίωι· ἐπὶ ἡμέρας φαινομένης* sim.

116 Hesych. *θυλακίζειν· τὸ ἀπαιτεῖν τι ἐπόμενον μετὰ θυλάκου.* Ταραντῖνοι. idem *θαυλακίζειν· μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι.* cf. ad Sophr. p. 181. quod sequitur apud Hesychium *Θαύλια· ἐορτή.* Ταραντῖνοι. *ἀχθεῖσα ὑπὸ Κτεάτου, παρ' ὃ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς Δωριεῖς,* hic Pergerus Ταραντῖνοι. delevit, fortasse recte.

117 Hesych. *ἰπνασία· γαστήρ παρὰ Ταραντίνους.* antecedit *ἰπνια*, sequitur *ἰπνοδόμαν· τὴν φρυγίαν.* Κρηῆτες, quae glossa ita fere corrigenda videtur *ἰπνῖτιν κοδομάν· τὴν φρύκτριαν* (cf. Hes. *κοδομαί· αἱ φρύκτριαι*). Tarentinum vocabulum non expedit; poterat phlyax aliquis ventrem tamquam *μαγειρεῖον* notare.

118 Hesych. *κάπηλα· ἡ κρεώπωλις ἀγορὰ παρὰ Ταραντίνους.* καπηλεῖα MSchmidt.

119 Hesych. *κλαυμαριόμενον· κλαίοντα.* Ταραντῖνοι. idem *κλαυμαρεῖται· [ῆ] κλαίει.* Cyrill. Vall. E 11 *κλαυμυριζομένων* (θ super κλαυ add. corrector)· *κλαιόντων.* cf. Ahrens Dial. II 209.

120 Hesych. *κριός . . καὶ παρὰ Ταραντίνους (εἰς?) τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κριός.* καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τι τοῦ Κορινθίου κίονος. potest machina quaedam cogitari bellicae illi similis cui aries nomen; nisi forte

κεραμικά pro μεταλλικά scribendum, cf. Suid. s. v. ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσει κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον αἰ τὰ λοιπὰ ἐπήρεισται (ἐπιτηρεῖται codd: ἐνήρεισται Et. Gud. 347, 19).

121 Hesych. κυμίνδαλα· καταστροφή. Ταραντίνοι. non intellego.

122 Hesych. κυρτά . . ὑπὸ δὲ τῶν Ταραντίνων κόπρον. καὶ τὰ ἔντερα τὰ δεκτικὰ κόπρων. καὶ σκυβάλων (l. σκίβαλα) τῶν βρωμάτων.

123 Herod. Περὶ διχρόνων (Cram. An. Ox. III 286 14) p. 348 Lehrs: ἐν δὲ μονοσυλλάβοις (εἰς αψ) τὸ δρᾶψ ἐκτείνεται, κείμενον παρὰ Ἀριστοφάνει, καὶ τὸ λάψ παρὰ Ταραντίνοις. non λάψ sed μάψ cod. Barocc. A, cf. Arcad. p. 126, 19 μᾶψ ὄρνέον τι. cf. Lobeck Paral. 112.

124 Hesych. λέπανος ἢ λέπανθος· λιπόδερμος. Ταραντίνοι. alterum vix recte explicat Wilamowitzius comparato nomine Μέλανθος; prius a λεπ- ductum, ut στεγανός a στεγ-, videtur idem fere ac λισπός.

125 Hesych. Μαῖρα . . Ταραντίνοι δὲ μαιριῆν (μαιρίην cod) τὸ κακῶς ἔχειν. idem μαιρίην· ὀχλείσθαι, πυρέττειν. item a μαρίειν.

126 Epimer. Hom. in Cram. An. Ox. I 274, 22 μέγας . . ὁ β' μεγίων, ὁ τρίτος μέσων . . ἢ δὲ τῶν Ταραντίνων διάλεκτος τὰ δύο σὺ εἰς ζ τρέπει, καὶ γίνεται μέζων.

127 Hesych. μίρον· ὅταν ἀπονυστάζη τις, λέγουσι Ταραντίνοι. recte cum βρίζειν coniungit MSchmidt, quod Wiedemann Bezenb. Beitr. XVIII 310. cf. βροντός et μύρκος, supra gl. 33. de forma μίρον dubitare licet.

128 Poll. X 167 μολγός . . ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλωτταν. βόειος ἀσκός. cf. Hesych. s. v.

129 Poll. IX 80 νοῖμμος (cf. ad Sophr. fr. 162) . . καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ταραντίνων Πολιτείᾳ καλεῖσθαι φησι νόμισμα παρ' αὐτοῖς νοῖμμον, ἐφ' οὗ ἐντετυπῶσθαι Τάραντα τὸν Ποσειδῶνος θεοφῶνι ἐποχοῦμενον.

130 Hesych. ὀδάχα· καταπύγων. Ταραντίνοι. nomen ὀδαχᾶς fuisse coniecit MSchmidt. cf. Hesych. ἄδαχῆ· κνᾶι, κνήθει τὴν κεφαλὴν, ψηλαφαῖ.

131 Hesych. ῥαδανῶροι· οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί. Ταραντίνοι. cf. ῥαφανουροί· κηπουροί. fortasse ῥάδανος i. q. ῥάδαμος (Hesych. explicat κανλόν, βλαστόν); apud Nicandrum Alex. 92 ῥαδάμους codices, i. e. ῥαδάμους in ῥαδάμους correctum.

132 Hesych. ῥαιξία· τόπος ἴδιος ἱατροῦ ἐν Ταραντίνοις. idem ῥαί- ζεται· ὑγιαίνει.

134 Hesych. *σάμερον· σήμερον, νῦν. Ταραντίνοι.*

135 An. Bekk. 300, 16 *συνολισειν· τὸ εἰς ταὐτὸ συμφέρειν. Ταραντίνοι.* Hesych. *συνολισειν· συνενεγκειν.* item An. Bachm. 375, 30 (inde Phot. s. v), ubi etiam *συνοῖσον· συμφέρον.* cf. Lobeck ad Phryn. p. 724.

136 Hesych. *σφιγκτήρ· χιτών. Ταραντίνοι.*

137 Hesych. *ταυρίνδα· κεφαλὴ ἢ παιδιὰ παρα Ταραντίνοις.* fortasse ipsa ludentium verba *ταυρίνδα (τὰν) κεφαλάν* i. e. 'tauri more caput proice.'

✓ *138 Hesych. *τελλίην· ὁ δεινα. Ταραντίνοι.* frustra latinum *talis* comparant. fort. *τέλλιν· σωλήνα,* cf. ad Epich. fr. 114.

139 Hesych. *τήνης· ἔως. Ταραντίνοι.* non expedio.

140 Hesych. *τί δόστορε· τί ποιείτε. Ταραντίνοι.* non expedio.

141 Hesych. *τόρονος· τόρονος. Ταραντίνοι.* forma *τορονευτός* compluriens in edicti Diocletiani exemplo Geronthraeo, cf. WSchulze Kuhnii Ann. XXXIII 124. Kretschmer ibid. XXXI 397.

142 Hesych. *τρολογδον· μέτρον τι παρὰ Ταραντίνοις.* i. e. $\frac{3}{8}$?

143 Hesych. *ύστις (ύετις cod)· ύδρις. Ταραντίνοι.* v. ad Rhinthonis fr. 3.

144 Hesych. *ἀ χραδαμύλα· ὁ κοχλίας. Ταραντίνοις.* corrupte idem *ἀκραμύλα· κοχλίας,* item *χραμαδοῖλαι· χελῶναι.* καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κνῶν. οἱ δὲ τοὺς κοχλίας.

145 Epimer. Hom. Cram. An. Ox. I 62, 16 *τὸ ἀρμόττω καὶ σφάττω καὶ τὰ ὅμοια οὐκ ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ζ̄ λεγομένων εἰσίν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν (διὰ) δύο σ̄ λεγομένων παρὰ Ταραντίνοις.* οἱ γὰρ Ταραντίνοι τὰ εἰς ζ̄ λήγοντα ῥήματα βαρύτενα διὰ τῶν δύο σ̄ λέγουσι, οἷον *σαλπίσσω λακτίσσω φράσσω* . . πάλιν δὲ τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα διὰ δύο σ̄ παρ' αὐτοῖς ἔμπαλιν διὰ τοῦ ζ̄ ἐκφέρεται, οἷον *πλάσσω πλάζω καὶ τὸ ἀνάσσω ἀνάζω* . . τὸ οὖν *νίπτω* παρ' Αἰολεῦσι *νίσσω* λεγόμενον . . μεταθέσει τῶν δύο σ̄ εἰς ζ̄ παρὰ Ταραντίνοις λέγεται *νίζω*· 'νίζ' ὕδατα λιάρ' (A 829). cf. Et. M. 605, 44 Ταραντίνων δὲ φωνῆι γίνεται *νίζω*· παρὰ τὸ *νίζω* γίνεται *νίτρον*.

3. METAPONTIORVM

- 146 Hesych. ἀκοαστῆρες· ἀρχή τις παρὰ Μεταποντίοις.
- 147 Steph. B. p. 64, 2 ἔκαλεῖτο δὲ (scil. ὁ Διόνυσος) . . παρὰ Μεταποντίοις Ἐρίφιος, Ἀπολλόδωρός φησιν.
- 148 Hesych. Εὐκόλος . . Ἐρμῆς παρὰ Μεταποντίοις. recte fortasse WSchulze Εὐκλος, ut sit deus animarum dux et comes (ψυχοπομπός), cf. Inscr. Sic. et Ital. 641 p. 159.
- 149 Hesych. Δημυκαί· γένος τι ἐπισήμων ἐν Μεταποντίῳ. dubito num integrum sit nomen.
- 150 Hesych. Παιδοκόρης· Ἐρμῆς τιμᾶται ἐν Μεταποντίοις.

4. MESSAPIORVM

- 151 Hesych. βισβην· δρέπανον ἀμπελοτόμον λέγουσι Μεσάπιοι, καὶ ἔορτην Βισβαία, ἣν ἡμεῖς Κλαδεντήρια λέγομεν.
- 152 Steph. B. 185, 16 βρέντιον γὰρ παρὰ Μεσσαπίοις ἢ τῆς ἐλάφου κεφαλῆ, ὡς Σέλευκος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν, cf. Strabo VI p. 282. Et. M. 212, 28 βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον Μεσάπιοι. καὶ βρέντιον Μεσσαπίοις ἢ κεφαλῆ τῆς ἐλάφου. Hesych. βρένδον· ἔλαφον. cf. Bugge in Bezzenb. Beitr. III 99.
- 153 Et. M. 389, 26 βαυρίαν, ἣ κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς φησὶ Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός· τοῖτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀσλλέες ἠγερέθοντο βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοόνονος νέποδες· κατ' ἔλλειψιν οὖν τοῦ ἀ . . βίριον v. Meinek. An. Alex. 124. apud Cleonem Siculum fortasse poetam alii βυριόθεν scriptum inveniebant, inde Hesych βυριόθεν· οἴκοθεν. cf. idem βύριον· οἴκημα.

- 154 Hesych. ἡμιλάμιον· μέρος Μεσσαπίων. videtur potius μέτρον fuisse.
- 155 Hesych. σίπτα· σιώπα. Μεσάπιοι. cf. Fick Wörterb. I⁴ 580.

5. CROTONIATARVM

- 156 Hesych. κάγχαμος· κισσός ἐπὶ Κροτωνιατῶν. fort. κάγχαλος· κρήκος. cf. Hes. κάγχαλος et ῥόπτρον. v. ad gl. 193.

6. THVRIORVM

158 Hesych. *αίγυλις* . . και *ιτέα* ὑπὸ *Θουρίων*. Thuriorum vocabulum fuit *αίγυλις*, quod *λύγος* explicatur Et. M. 28, 23 et Hesych. s. v.

159 Hesych. *Ἐπιβολεύς*· ὁ *Ἡρακλῆς* παρὰ *Θούροις*.

160 Hesych. *ἰψόν*· τὸν *κισσόν*. *Θούριοι*.

161 Athen. VII 329a *Καλλίμαχος* δ' ἐν *Ἐθνικαῖς ὀνομασίαις* . . ἐν ἄλλω δὲ μέρει καταλέγων *ἰχθύων ὀνομασίας* φησὶν *ὄζαινα*, ὁ *σμύλιον* *Θούριοι*, *ἰώπες*, *ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι* (fr. 38 Schn). mireris talia tamquam Thuriorum propria Callimachum notasse, cf. Poll. II 76, και *ὄσφυλλα ἰχθύων* τι γένος ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν *ὄζαινα* καλουμένη.

162 Hesych. *ῥάγανον*· *ῥαίδιον*. *Θούριοι*. vix recte *ῥάγανον*· *ῥαβδίον* MSchmidt coll. Hes. *ῥόχανον*. latet fortasse nihil nisi *ῥαδινόν*.

163 Hesych. *σαννίς*· *δρυοσάνδραξ*. *Θούριοι*. explicatio obscura, an *δρυι-
νός ἄνθραξ*?

164 Hesych. *φέρτρυς*· ἄθλος. *Θούριοι*.

7. ITALIOTARVM ITALORVM SICELIOTARVM
SICVLORVM

Antiqui rerum scriptoris verba Steph. Byz. p. 568, 4 servavit haec: τῶν δὲ νησιωτῶν οἱ μὲν *ἰθαγενεῖς* πάλαι *Δίγνες* ἐξ *Ἰταλίας* *Σικελοὶ* λέγονται, οἱ δὲ ἐπήλυδες *Ἑλληνές* εἰσι *Σικελιωταὶ* [ὡς *Ἰταλιῶται*]. eandem doctrinam Aelius Dionysius tradidit apud Eustathium 1896, 50: *Ἰταλοὶ* μὲν οἱ *βάρβαροι*, *Ἰταλιῶται* δὲ οἱ ἐπωικηκότες *Ἑλληνες* τὴν *Ἰταλίαν*. οὕτω και *Σικελοὶ*, φησί, και *Σικελιωταὶ* διαφέρουσιν. v. Schwabius Ael. Dion. et Paus. ad p. 176, 215. apud lexicographos vero et glossographos etsi Siceliotae et Italiotae ubi nominantur Graeci ubique intellegendi sunt, non tamen ubi Siculi et Itali, barbari ubique. praeterea autem nec Italiotae ei solum qui in Italia habitabant Graeci vocantur nec Siculi vel Siceliotae ei solum qui in Sicilia: noto enim usu Italia et Sicilia vocabula inter se confunduntur. itaque haec quoniam non satis certa ratione poterant discerni, uno capite omnes comprehendendae erant glossae ad certam quandam civitatem non relatae. Italicarum glossarum copia facile augeri poterat adsumptis eis vocabulis quae artiore quodam linguae vinculo cum Italicorum Oscorum Umbrorum vocabulis coniuncta sunt. sed hac in re quam facile quis licitos fines transgredi potuerit, Immischii exemplum docet qui de glossis lexicis Hesychiani Italicis commentatus est Stud. Lips. VIII 267. recepi igitur quae certis testimoniis Siculis vel Italis adscripta inveneram.

165 Hesych. ἀβολεῖς· περιβολαὶ ὑπὸ Σικελῶν. fuit fortasse ἀμβολεῖς (vel ἀββολεῖς)· περίβολοι.

166 Hesych. ἄδρα . . Σικελοὶ δὲ ἄδρα λέγουσι τὰ μήλα. Athen. III 83a Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν Δακωνικαῖς Γλώσσαις (p. 188 N) τὰ κοκκῶ-μηλά φησι τοὺς Δάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα Περσικά, ἃ τινες ἄδρα.

167 Rufus Ephes. de nom. part. corp. p. 162 Daremb. Φιλιστίνων δὲ ὁ ἐξ Ἰταλίας κατὰ τὸ ἐπιχώριον τοῖς ἐκεῖ Δωριεῦσιν ἄετούς τινας ὀνομάζει φλέβας τὰς διὰ χροτάφων ἐπὶ κεφαλὴν τεινούσας unus cod. Flor. δὲ τοὺς habet pro ἄετούς.

168 Hesych. ἄζετον· ἄπιστον. Σικελοὶ verbum ἀζετόω in titulo Delphico (Inscr. dial. 2034) i. e. convincere. an πιστόν pro ἄπιστον?

169 Schol. T Hom. Ω 323 αἰθούσας τινὲς τὰ τῆς αὐλῆς τείχια. Σικελοὶ δὲ τὴν αὐλειὸν θύραν, Κύπριοι δὲ παστάδα ἀμφίθυρον. eadem Eust. 1947, 56.

170 Hesych. ἀκερσίλα· μυρσίγη. Σικελοὶ.

171 Hesych. ἄλλην· λάχανον. Ἰταλοὶ . . ἐξ οὗ ἀνταντόπολις (ἀλλαντο-πώλης Musurus). latine *allium*. nisi forte recentissima forma est ἄλλιν pro *allium*.

172 Hesych. ἀμοῖος· κακός. Σικελοὶ. cf. idem σμοῖός· χαλεπός, φοβερός, στυγνός et μοῖός· σκυθραπός.

173 Athen. XIV 646 e ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς. cf. Hesych. ἀμόρα (Philetas apud Athen. 646 d)· σεμίδαλις ἐφθῆ σὺν μέλιτι. ἀμοργίτας· πλακοῦντας.

174 Poll. I 37 Κόρης παρὰ Σικελιώταις Θεογάμια καὶ Ἀνθεσφόρια.

175 Hesych. ἀρβίννη· κρέας. Σικελοὶ. latine *artina*, cf. Leo in Woelfflinii Arch. IX 161. Immisch p. 322.

176 Hesych. ἀτταλίζομαι· πλανῶμαι. Σικελοὶ. videtur verbum coniungi posse cum ἀκταίζειν ἀκταίνειν i. e. incerto pede ingredi, inmutato paululum significatu; fortasse ἀτταίζομαι scribendum.

177 Cyrilli lex. Cram. An. Par. IV 180, § αὔροι· λαγωοί, γλωττῶν Ἰταλικῶν i. e. e Diodori Glossis Italicis. cf. Hesych. αὔροι· λαγοί, Ἰσαυροί, quae est explicatio.

✓ 179 Hesych. *βαστά· ὑποδήματα. Ἰταλιῶται.* a radice *Ἔσ-* ductum putabat Baunack Curtii Stud. X 75, vix recte.

✓ 180 Hesych. *βατάνια· λοπάδια. ἡ δὲ λέξις Σικελική.* usi sunt comici Attici, cf. Bekk. Antiatt. 84, 15 et Athen. IV 169 d f. Hesych. *πατάνια.* Ahrens Dial. II 394. Tarentinorum gl. 92 *βυτίνη.*

181 Hesych. *βλάστα (l. βλαστά)· βλαστήματα. πλαταγώνια Σικελοί.* communi significatu posuit Nicander Alex. 332 et Georg. fr. 74, 52.

182 Hesych. *βράσκη· κράμβη. Ἰταλιῶται.* verborum ordo requirit *βρασσίκη* i. e. *brassica.*

*183 Antiatt. Bekk. 88, 2 *γαῖσον· τὸ ὄπλον, δοκοῦν εἶναι Ἰταλικόν.* videtur error esse inde ortus quod Tarentinorum glossa *γάιος* antiquitus cum altera coaluit, velut apud Eust. 344, 13 *καὶ γάιος ἢ γαῖον δόρον ὀλοσίδηρον παρὰ Πανσανίαι ἢ ἐμβόλιον ὀλοσίδηρον.* cf. Hesych. *γαῖσον* et Et. M. 223, 6; ad gl. 93. non recte Immisch p. 323 et Schwabius Ael. Dion. et Paus. p. 132 sq.

✓ 184 Hesych. *δρακιά· φύλλα. Σικελοί.* glossa non suo loco post *δράστις* posita. fortasse *ἀρακίδας· φιάλας (ἀράκα· φιάλη MSchmidt),* v. ad Athen. XI vol. III p. 108, 4. nec obstat quod apud Athenaeum Aeolensium fuisse vocabulum *ἀρακίς* dicitur.

185 Hesych. *Ἐλευσίνα . . καὶ ἐν Σικελίαι τιμᾶται Ἄρτεμις (Ἐλευσινία) καὶ Ζεὺς Ἐλευσίνιος παρ' Ἰωσιν.* cf. Preller-Robert 322, 5.

186 Hesych. *ἐπάσκιον· ἡ χώνη. Σικελοί.*

187 Hesych. *ἐπίορα· χωρίου μέρος ἐν Σικελίαι.* videtur esse *confinium.*

188 Hesych. *ἰαροχρεῖαν· τὴν ὀσφύν. Ἰταλοί.* sequitur *ἰαροχρῆς· καθαρός, θύσιμος* i. e. ad sacrificium utile et aptum.

189 Hesych. *ἰδέατοι· καλὸς ἀνήρ. Σικελοί.* rectius idem *ἰδήρατος· καλός, ὠραῖος,* nisi fuit *εἰδήρατος,* sicut *εἰδεχθῆς.*

190 Hesych. *ἰλαξ· ἡ πρίνος, ὡς Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες.* sine dubio Ameriae glossa. potest Italioticum fuisse, latine *ilex.*

191 Hesych. *ἰμεστος· δίκη. Σικελή (l. Σικελοί).* an fuit *ἰμμεσος* i. e. aequum iudicium? Hom. Ψ 574 *ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάζετε,* quod recte explicant *τὸ δίκαιον.* parum probabiliter Pearson *θέμιστες* emendabat.

*192 Poll. IV 103 *τὸ δὲ Ἰωνικὸν Ἄρτέμιδι ὠρχοῦντο Σικελιῶται μαλιστα.* videtur error esse, v. ad Athen. XIV 629 e.

193 Hesych. *κάγχαλος· κρῖκος ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις. Σικελοί.* idem *κάγχαμος· κισσὸς ὑπὸ Κροτωνιατῶν,* v. ad gl. 156.

*194 Cyrilli lex. Cram. An. Par. IV 184, 21 *Κάδμιλος*· κατὰ Ἰταλοῦς ὁ Ἐρμῆς. videtur Varronis doctrina subesse, qui *camillum* et *Casmilum* ad eandem originem referebat (de l. l. VII 34). aliter vero in Et. Gudiano (Reitzenstein Hist. Etym. p. 81) *Κάδμιλος* λέγεται ὁ Ἐρμῆς τοῖς Τυρσηνοῖς. hinc Cyrilli glossam, quae deest Vallicelliano lexico, interpolatam, tum corruptam esse putat Wentzelius coll. Reitzenst. l. v. p. 84. 86.

195 Hesych. *κάμπος*· ἵπποδρόμος. *Σικελοί*. procul habendus ὁ *κάμπειος* δρόμος, videntur Siculi *campus* vocabulo usi esse, sed vereor ne recentiores.

196 Hesych. *κανθός* . . τινὲς δὲ *καπνοδόχην*. καὶ πώποτε ὡς (μήποτε οἱ Meinekus) *χυτρώποδες*, *Σικελοί*. καὶ εἰς ὃ τὰς *κάχους* φρόγουσιν.

197 Hesych. *κάρχαι*· *καρκίνοι*. καὶ ὄχλοι (*κόχλοι* MSchmidt).

198 Varro de l. l. V 120 *Siculi dicunt κάτινον*, ubi *assa ponebant*. latine *catinus catillum*.

199 Schol. Theocr. V 25 οἱ *Σικελιώται* τὴν *ἀλώπεκα κίναδον* προσγορεύουσιν. ἐστὶ δὲ ἀντὶ τοῦ *πανούργου*· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον. item fere Harp. 111, 18. mire Et. M. 514, 13 (*κίναδος*) ὅπερ τοὺς *Σικελιώτας* ἐπὶ τῆς τῶν *κακούργων* φθέγγεσθαι *καταδίχην*. eadem sine dubio glossa corrupta Bekk. An. 272, 5 *Σικελιώται* δὲ τὸν *ἀλώπεκα κονδέαν* καλοῦσιν.

200 Hesych. *κλαραγείων*· ἑλαφρῶς καθεύδει. *Σικελοί*. non liquet.

201 Hesych. *κολουρῖτις γῆ*. *Σικελοί*. idem *κολουρῖαι*· τῆς ἀποτομῆς. intellege loca abrupta.

202 Hesych. *κόρνος*· *κεντρομυρσίην*. *Σικελοί*. v. idem *σκόρνος* et *ἀκερσίλα* (supra gl. 170). ^{ἴσσημι}

203 Erotian. p. 89, 11 *κραμβλίον*· *Σικελοί* τὸ *κώνειον* οὔτω καλοῦσιν. Hesych. v. v.

204 Hesych. *Κυπάρα*· ἡ ἐν *Σικελίαι* κρήνη Ἀρέθουσα. simile flavii nomen *Κακύπαρις* (Κοκ· C) Thuc. VII 80.

205 Hesych. *κυριττοί*· οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα προσωπεῖα (-πία cod) κατὰ Ἰταλίαν καὶ ἐορτάζοντες τῆς *Κορυθαλῆαι* γελοιασταί. Diana Corythalia apud Lacones colebatur, similia sacra fortasse apud Tarentinos. incertum num huc pertineant Hesychiana vocabula *κύνθιον* *κυλίνθιον* *κύριθρα*, quae omnia προσωπεῖα ξύλινα explicantur.

*206 Hesych. *κωλική*· *Σικελική*. similis glossa ibid. *κωμική*· Ἀττική. sed

207 Hesych. *κωραλλεῖς· οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον περὶ Σικελίαν* (-*λας* cod). Dioscur. V 139 *εὐρίσκειται δὲ πλεῖστον (coralium) ἐν τῷι κατὰ Συρακούσας ἀκρωτηρίῳ τῷι καλουμένῳ Παχύνῳ*. *prima coralli memoria apud Theophrastum de lap. 67.* { *Βαῖς ο-γ σ.υ. Κορράλιον*

✓ 208 Hesych. *Λάγεις· θεός. Σικελοί. Photius Δ. θεὸς Σικελιακή.*

209 Hesych. *λαθρακάζων· χαλιναγωγῶν (χαλαιν- cod). Σικελοί. idem ὀλκάζει· χαλιναγωγεῖ et ποθολκίς· ἡ ἡνία τῶν ἵποζυγίων. vix sufficiet καθολκάζων vel ποθολκάζων, nec probabile λάθραι ὀλκάζων.*

✓ 210 Hesych. *λαοργός· ἀνόσιος. Σικελοί (-λός cod: corr. Salmasius). cf. idem λεωργός et λιωργός. Phot. λεωργὸν ἐν τῷι ω̄ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες . . Δωριεῖς δὲ διὰ τοῦ οῡ λεουργόν (l. διὰ τοῦ ο̄ λαοργόν).*

211 Hesych. *λασιχνεύουσα· πλανωμένη. Σικελοί. saltem λασιχνέουσα, ut sit pro λασιχνέουσα 'per silvas saltusque quaerens'.*

212 Varro de l. l. V 101 *lepus quod Siculi quidam Graeci dicunt λέποριν.* v. SBugge Bezenb. Beitr. XIV 67 et Kuhnii Ann. XXXII 62.

213 Hesych. *μετάβολοι· πραγματευταί. καὶ οἱ Μεταποντιοὶ παρὰ Ἰταλοῖς. duas glossas coniunctas esse putabat Bernhardius: Metapontios enim Μετάβους vocari. sed ipsam urbem quamquam Μέταβον vocatam scimus (Strabo VI 265 ex Antiocho. Steph. Byz. p. 448, 16), incolas fortasse poeta aliquis irridens pro Metabiis μεταβόλους dixit.*

214 Hesych. *μύττακες· μύκαι. Σικελοί. Ἴωνες (l. Λάκωνες) πώγωνα.*

215 Hesych. *νέβεστα· περιτάλματα τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Σικελῶν. glossa inter νεβλάραι et νέβρακες posita multifariam corrupta.*

*216 Phot. *Νῆστις· Σικελική θεός. Ἄλεξις. Sricula dea quippe ab Empedocle Agrigentino inventa (v. 35. 200 ed. St). parum credibilia Dieterich Grabschr. des Aberkios p. 43 sqq.*

217 Phot. Suid. *νίδες· αἰδοῖα ἢ ὀρχίδια παίδων. Σικελοί. Hesych. νίδες· παίδων αἰδοῖα. Cyrillus Cram. An. Par. IV 186, 31 νίδας· νέος παιδὸς κόρονος. non rectius νήιδες Cobetus quam ἱνίδες Lobeckius coniecit.*

218 Poll. VI 48 *τυρὸς χλωρός· τὸν δὲ ξηρὸν ἰσχνὸν ἔλεγον. ὁ γὰρ ὄξειας τυρὸς εἴρηται μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, Σικελικὸν δὲ τὸ ἔδεσμα. id. VI 63 τυρὸν Σικελικόν memorat. Hesych. ὄξειας· τυρὸς ἀχρεῖος. corrigunt ὄξυρίας et ὄξηρίας. ξερῖαν potius caseum intellegi vult WSchulze; ξερὸς i. q. ξηρὸς. nomen ignotum fortasse e Sricula comoedia petatum.*

219 Hesych. *ὀρροβήλος· ὁδός. Ἰταλιῶται. idem βηλός· ὁδός. comparandum ὀρροθύρα. est via per posticum ducens.*

220 Hesych. παμῶχος· ὁ κύριος. Ἴταλοί. καὶ ἡ δεκάς et παμωχίων· κεκτημένος. verbum παμωχεῖν in tab. Heracl. Inscr. Sic. et Ital. 645. altera Hesychii explicatio nescio quo pertineat.

*221 Theognostus Can. Cram. An. Ox. II 38, 20 τὰ εἰς ᾠν ὀξύτονα ἔχοντα πρὸ τοῦ ᾠ ἐν τι τῶν διπλῶν ἢ τὸ σ, ἐπίθεται ὄντα ἢ ἐθνικά, τρέπει τὸ ᾠ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Ἀυσῶν Αἰσόνος, πρηξῶν πρηξόνος· οὕτω γὰρ τοὺς ἀγοραίους καλοῦσι Σικελοί. πρηξῶν ionicum, fort. intercidit δραξῶν δραξόνος, de quo v. ad Sophr. p. 180.

222 Aristoph. Byz. p. 432 Miller προμνήστρια· ἡ περὶ τῶν μελλόντων συναφθῆναι προμνησχομένη καὶ συνιστώσα. παρὰ δὲ Σικελοῖς προμνηστικτρία (-ήκτρια cod). Poll. III 31 Σικελιώται δ' αὐτὰς (i. e. τὰς προμνηστρίας) καλοῦσι προμνηστικτρία. cf. Hesych. προμνήστρια.

223 Et. M. 711, 25 σημαίας· Ἴταλοί τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. vocabulum inde a Polybio vulgatum.

224 Athen. IV 182 d c. 60 ὁ δὲ καλάμινος αἰλὸς τιτύρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίαι Δωριεῖσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν β' περὶ Δωρίδος. cf. Hesych. s. v.

*225 Hesych. τόργος .. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ γῶν παρὰ Σικελιώταις. Siculum^v fuisse vocabulum inde conligebatur quod Τόργιον Siciliae erat mons, cf. Hesych. Τόργιον· ὄρος ἐν Σικελίαι, ὅπου νεοιτείουσιν οἱ γῶνες· ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι.

226 Poll. IV 174 ἐν δ' Ἱμεραίων Πολιτεία φησὶν (Aristoteles) ὡς οἱ Σικελιώται τοὺς μὲν δύο χαλκοῦς ἐξᾶντα καλοῦσι, τὸν δ' ἓνα οὐγκίαν (cf. Epicharmi fr. 9. 10), τοὺς δὲ τρεῖς τριαῖντα, τοὺς δὲ ἕξ ἡμίλιτρον, τὸν δὲ ὀβολὸν λίτρον, τὸν δὲ Κορίνθιον στατήρα δεκάλιτρον, ὅτι δέκα ὀβολοὺς δύναται. ad Siculam comoediam fortasse pertinet Hesych. τριαῖντος πόρνη· λαμβάνουσα τριαῖντα ὃ ἐστὶ λεπτὰ εἴκοσι. item, ut bene coniecit WSchulze, Hesych. τετραντίας· τετράγωνος καὶ ἰσχυρός, ut sit homo Simonideus τετράγωνος.

227 Hesych. τριπτίρη .. ἐπὶ δὲ Σικελῶν ὁ δοιδίξ. An. Bekk. 308, 21 ἄλλοι δὲ φασὶ τριπτῆρας εἶδος θυίας.

228 Hesych. τρυφώματα· θρήμματα (recte θρίμματα Is. Vossius). Ἴταλοί.

*229 Poll. VIII 126 ὑβριστοδίκαι δὲ ἐκαλοῦντο, εἴ τι χρὴ Κρατέρω πιστεύειν τῷ τὰ ψηφίσματα συναγαγόντι, οἱ μὴ βουλόμενοι τὰς δίκας εἰσάγειν. ἐπεπόλασε δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν Σικελίαι. cf. Phot. s. v. Hesych. explicat οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς. ad Siculos rettulit fortasse qui Bubiæ Sophronei intempestive sane meminerat τοῦ ἀναβαλλομένου εἰεὶ καὶ ὑπερτιθεμένου τὰς κρίσεις (Sophr. fr. 109).

230 Hesych. ὑποδῆσαι· ἐνεχυρα θείναι (ἐνεχυραθῆναι: corr. Salm). Ἴτα-

✓ *231 Et. M. 381, 23 ἔσεται . . οἱ Σικελοὶ τὰ ἀπὸ μελλόντων ῥήματα προηγουμένων βραχέων φωνηέντων διπλασιάζουσι τὸ σ̄, τελέσσω λέγοντες· ὁμοίως καὶ τὸ ἔσω ἔσσω. Epich. fr. 99 τελέσσαι.

f. 210
 *232 Schol. Ambros. Theocr. XII 24 τοὺς ἐπὶ τῆς ῥινὸς φνομένους ἰόνθους Σικελιῶται ψεύστας ἔλεγον τοὺς ψεύστας διελέγχοντας. probat hoc Buecheler Mus. Rhen. XXX 45 mutato accentu ψευστάς scribens. at in aliis scholiis sic: ψεύδεα ῥινὸς (ὑπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω)· φύσκει ἐπὶ τῆς ῥινὸς λεπταὶ αἱ λεγόμεναι ἰόνθοι . . ἃς ψυδράκια ἐκάλουν, καὶ οἱ Σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα ψευδηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. item in recentioribus eadem ψεύσματα appellari adfirmatur, quod vulgare est vocabulum pro ψεύδεα. iam vero cum Alexander Probl. IV 58 τὰ ἐπὶ τοῖς ὄνυξι τῶν χειρῶν λευκὰ σημεῖα testatus sit ab aliis ἐραστάς, ab aliis ψεύδεα appellari utpote amoris periuri indicia, apparet in Ambrosianis ψεύδεα scribendum esse pro ψεύστας (sic recte Ahrens). dubitari autem potest utrum Siculum vocabulum fuerit an e Theocriti usu Siculum fuisse scholiasta effecerit.

INDICES

I. POETARVM

* ARISTOXENVS p. 67	PHORMIS p. 148
ΑΧΙΟΡΙΣΤΥΣ p. 140. 144	RHINTHON p. 153
BLAESVS p. 191	SCIRAS p. 190
CHREYBOGONVS p. 139	* SCLERIAS p. 190
DINOLOCHVS p. 149	SOPATER p. 192
EPICHARMVS p. 88	SOPHON p. 152
HERACLIDES p. 197	ΧΕΝΑΡΧΟΥΣ p. 182

II. TITVLORVM

Ἄγγελος Sophr. p. 161	Δευκαλίων v. Πήρρα
Ἀγροιώτας v. Ὠλιεὶς τὸν Ἀγροιώταν Sophr. p. 161	Διόνυσος Epich. p. 96
Ἀγρωστίνος Epich. p. 91	Δούλος Μελέαγρος v. Δουλομελέαγρος Rhinth. p. 186
Ἄδμητος Phorm. p. 148	Ἐλπίς ἢ Πλοῦτος Epich. p. 96
Ἀκίστρια Sophr. p. 154	* Ἐορτὰ καὶ Νῆσοι Epich. p. 98
Ἄλθαία Dinol. p. 149	Ἐπίγραμμα incerti auctoris p. 145
Ὠλιεὶς τὸν ἀγροιώταν Sophr. p. 161	Ἐπινίκιος Epich. p. 98
Ἀλκονεὶς Epich. p. 91. Ἀλκονεὶς v. Ἄλκινος Phorm. p. 148	Εἰβουλοθεόμβροτος Sopat. p. 193
Ἀμαζόνες Dinol. p. 149	Ἐνοβάται Rhinth. p. 185
Ἄμυκος Epich. p. 92	
Ἀμφιτρόων Rhinth. p. 185	Ἐβας Γάμος Epich. p. 98
πρὸς Ἀντήνορα Λόγος incerti auctoris p. 145	Ἐρακλῆς Rhinth. p. 153
Ἄρπαγαι Epich. p. 92	Ἐρακλῆς ὁ ἐπὶ τὸν ζωστήρα Epich. p. 104
* Ἀταλάνται Epich. p. 93. Phorm. p. 148	Ἐρακλῆς ὁ παρὰ Φόλωι Epich. p. 104
Ἄφαιστος v. Κωμασταί	
	Θεαροί Epich. p. 105
Βάκχαι Epich. p. 94	Θυνοθήρας Sophr. p. 162
Βακχίς Βακχίδος Μνησιτῆρες Βακχίδος Γάμος incertum unius an trium fabu- larum nomina Sopat. p. 192	
	Ἴλλον Πόρθησις ἢ Ἴπκος Phorm. p. 148
Γᾶ καὶ Θάλασσα Epich. p. 94	Ἴππόλυτος Sopat. p. 193
Γαλάται Sopat. p. 193	Ἴπκος v. Ἴλλον Πόρθησις

- Κανών Αχιοπίστη* p. 144
Κηφεύς ἢ Περσεύς Phorm. p. 148
Κνιδία Sopat. p. 194
Κύκλωψ Epich. p. 105
Κωμασταὶ ἢ Ἄφαιστος Epich. p. 106
* Κωμωιδοτραγωιδία Dinol. p. 149
- Λευκαρίων* v. *Πύρρα*
Λόγος καὶ Δογίνα Epich. p. 106
Λόγος πρὸς Ἀντήνορα incerti auctoris
 p. 145
- Μεγαρίς* Epich. p. 107
Μελέαγρος Scirae p. 190
Μεσοτρίβας Blaesi p. 191
Μήδεια Dinol. p. 149
Μήδεια Rhinth. p. 186
Μῆνες Epich. p. 107
Μοῦσαι Epich. p. 98
Μυστάκου Θητεῖον Sopat. p. 194
- Νᾶσοι* Epich. p. 108
Νεκυία Sopat. p. 195
Νυμφοπόνος Sophr. p. 156
- Ὀδυσσεὺς Ἀυτόμολος* Epich. p. 108 v.
 Add
Ὀδυσσεὺς Ναυαγός Epich. p. 110
Ὀρέστας Rhinth. p. 186
Ὀρέστης Sopat. p. 195
Ὀρούα s. *Ὀρύα* Epich. p. 110
Ὀψοποιία incerti auctoris p. 145
- * Παιδικὰ ποιφυξεῖς* Sophr. p. 163
Πενθερά Sophr. p. 156
- Περίαλλος* Epich. p. 111
Πέρσαι Epich. p. 111
Περσεύς v. *Κηφεύς*
Πίθων Epich. p. 111
Πλούτος v. *Ἐλπίς*
* [Πολίται Epich. p. 112. 139]
Πολιτεία Chrysogoni p. 139
* Προμαθεύς Sophr. p. 163. v. *Πύρρα*
* Πύλαι Sopat. p. 195
Πύρρα καὶ Προμαθεύς s. *Λευκαρίων*
 s. *Λευκαρίων* Epich. p. 112
- Σατοῦρονος* Blaesi p. 191
Σειρήνες Epich. p. 113
Σίλφαι Sopat. p. 196
Σκίρων Epich. p. 114
Σφίγξ Epich. p. 114
- Ταὶ γυναῖκες αἰ τὰν θεόν φαντι ἐξελαῖν*
 Sophr. p. 154
Ταὶ θάμεναι τὰ Ἴσθμια Sophr. p. 155
* Ταὶ συναριστῶσαι Sophr. p. 156
Τήλεφος Dinol. p. 150. Rhinth. p. 187
Τριακάδες Epich. p. 115
Τρωῆς Epich. p. 115
- Φακῆ* Sopat. p. 196
Φιλοκτῆτας Epich. p. 115
* Περὶ φύσεως incerti auctoris p. 135
Φυσιολόγος Sopat. p. 196
- Χίρων* incerti auctoris p. 144
Χορεύοντες s. *Χορευταί* Epich. p. 116
Χύτραι Epich. p. 116

III. FONTIVM

non solum Ep(icharmi) Bl(aesi) Din(olochi) Rhi(nthonis) Sci(rae) Sop(atri) So(phronis) fragmenta sed etiam Gl(ossas) indicavi non tam quo quaeque auctore quam quo veterum librorum loco traditae sint. Pseudepicharmeae sive Axiopisti sive Chrysogoni sive aliorum auctorum brevitatis gratia tamquam *Ep(icharmeae)* litteris inclinatis significavi.

Aelianus

nat. an. (VI 51) Din. 8 (XIII 4) Ep. 32
(XV 6) So. p. 162

Alexander

Probl. (IV 58) Gl. 232

Ammonius

de diff. verb. (p. 94 V) So. 130 (p. 122)
So. 5. 75 (p. 148) Ep. 13

Antiatticista v. Anecdota Bekkeri
p. 77—116**Anecdota Bachmanni**

(p. 375, 30) Gl. 135

Anecdota Bekkeri

(82, 16) Ep. 108 (82, 29) Din. 1 (83, 28)
Ep. 77 (85, 24) Ep. 119. So. 51 (88, 2)
Gl. 183 (90, 3) Ep. 120 (93, 25) So. 76
(95, 27) Ep. 103 (98, 32) *Ep. 291*
(98, 33) Ep. 8 (99, 1) *Ep. 290* (105, 19)
Ep. 259 (105, 32) Ep. 40. Din. 4
(110, 22) Ep. 203 (112, 16) *Ep. 260*
(112, 28, 29) Din. 3. 7 (113, 14) Ep.
51. 138 (114, 5) Din. 5 (209, 29)
Ep. 191 (229, 18) Gl. 93 (230, 29)
Gl. 10 (272, 5) Gl. 199 (273, 28)
So. 166 (300, 16) Gl. 135 (308, 21)
Gl. 227 (345, 27) Din. 9 (351, 22)
So. 77 (354, 28) Ep. 20 (381, 1)
Ep. 223 (417, 6) Ep. 139 (428, 22)
So. 78 (452, 30) So. 79. Gl. 98

Anecdota Boissonadii

(I 125) *Ep. 261*

Anecdota Crameri

Oxon. I (62, 16) Gl. 145 (71, 14)
Gl. 52 (83, 22) Gl. 5 (85, 20) Ep. 140
(123, 14) So. 135 (166, 30) So. 12
(167, 16) So. 48 (171, 18) Rhi. 12
(211, 23) So. 48 (212, 25) Ep. 190
(222, 4) So. 53 (224, 20) Ep. 141
(245, 30) So. 23 (273, 8) Ep. 142
(274, 22) Gl. 126 (277, 8) So. 6 (278, 13)
Gl. 31 (279, 22) So. 80 (344, 30)

II Theognosti Can. (3, 11) Gl. 52
(19, 15) So. 73 (38, 20) Gl. 221 (74, 8)
So. 168 (102, 20) Gl. 23 (126, 27)
Ep. 142 (162, 31) Ep. 183 porro
(456, 2) So. 1

III Michaelis Italici epist. (170, 27)
So. 24 Herodianus (286, 14) Gl. 123

IV Herodianus de verbis in -*μ*
(339, 20) Ep. 190 Tzetza (425) Ep. 41
Paris. I (192, 25) *Ep. 287*

III (250, 16) Gl. 41 (321, 24) Gl. 52

IV (46, 3) Ep. 143 (74, 22) Ep. 181
Cyrilli lex. (84, 31) Gl. 45 (179, 16)
So. 39 (180, 8) Gl. 177 (184, 21)
Gl. 194 (186, 31) Gl. 217 (187, 27)
So. 124

Apollonius Dyscolus

de adv. (p. 542) So. 98 (p. 567) So. 95
(p. 580) So. 22 (p. 584) So. 96 (p. 592)
So. 97. 154 (p. 604) So. 23. 85. 125
(p. 622) So. 98 (p. 623) So. 85. 125
(p. 625) So. 98

de pron. (p. 25 b) So. 57 (p. 63 b)
So. 81 (p. 68 b) So. 82 (p. 72 c) So. 57
(p. 75 a) So. 58 (p. 75 c) So. 58 (p. 79 b)
So. 19 (p. 80 b) Ep. 5 (p. 82 c) So. 2
(p. 83 c) So. 20 (p. 95 a) Ep. 144 (p. 95 b)
Rhi. 13 (p. 95 b c) So. 59 (p. 95 c)
So. 83 (p. 96 a) Ep. 85 (p. 96 c) Ep. 145.
So. 84. Rhi. 13 (p. 98 a) So. 20 (p. 99 a)
So. 85 (p. 104 b c) So. 86 (p. 105 c)
Rhi. 13 (p. 106 a) So. 87 (p. 106 b)
Ep. 144. So. 88 (p. 119 b) So. 60
(p. 122 a) So. 89 (p. 122 c) So. 90. 93
(p. 124 b c) So. 91. 92 (p. 126 b) So. 93
(p. 127 a) So. 21 (p. 127 b) So. 61
(p. 128 b) So. 94

de synt. (p. 335, 25) So. 98

Arcadius

de acc. (p. 61, 23) So. 139 (p. 126, 19)
Gl. 123

Aristaenetus

Epist. (I 14) Ep. 216

Aristoteles

Eth. Nic. (IX 1167 b 20) Ep. 146
 Gen. anim. (724 a 28) Ep. 148 Metaph.
 (III 1010 a 5) *Ep. 252* (XII 1086 a 14)
Ep. 251 Polit. (V 1313 b 11) Gl. 37
 Probl. (XI 33) *Ep. 249* Rhetor. (I
 1365 a 10) Ep. 148 (II 1394 b 13. 25)
Ep. 262. 263 (III 1410 b 3) Ep. 147

Athenaeus

II (36 c d) Ep. 148 (44 b) So. 99
 (48 c) So. 100 (49 c) Ep. 149 (52 a b)
 Ep. 150 (56 a) Ep. 151 (57 d) Ep. 152
 (58 d) Ep. 153 (59 c) Ep. 154 (60 e f)
 Ep. 155 (64 f) Ep. 157 (65 b) Ep. 45. 46
 (68 b) Ep. 17 (68 f) Ep. 158 (70 a)
 Ep. 156 (70 f) Ep. 159. 160. 161 (71 a b)
 Sop. 22

III (76 c) Ep. 128 (83 a) Gl. 166
 (85 c) Ep. 42. 43 (85 f) Sop. 7 (86 a)
 Ep. 114. So. 44. 101 (86 e) So. 24
 (87 a) So. 25 (89 a) So. 62 (91 b) So. 102
 (91 c) Ep. 53 (92 f) Ep. 42 (94 f) Ep.
 Ὀρῦα p. 110 (101 a) Sop. 8. 21 (101 b)
 Sop. 18 (105 a b) Ep. 57 (105 b) Ep. 30
 (106 d) So. 26 (106 d e) Ep. 31. 89
 (106 f) Ep. 19 (107 a) Ep. 80 (109 e)
 Sop. 9 (110 b) Ep. 52, cf. p. 98 (110 c)
 So. 14. 27. 28. 29 (111 c) Din. 6. Rhi. 1.
 Bl. 1 (119 a) Sop. 12. 13 (119 d)
 Ep. 162 (120 c) Ep. 3. 27 (121 b)
 Ep. 102

IV (139 b) Ep. 37. 110 (158 c) Ep. 33
 (158 d) Sop. 1 (160 a) Sop. 3 (160 b c)
 Sop. 14 (160 d) Ep. 96 (160 e f) Sop. 6
 (175 c) Sop. 10. 16 (176 a) Sop. 2
 (182 d c. 80) Gl. 224 (183 b c. 81) Sop. 11
 (183 c c. 81) Ep. 109 (184 f c. 84)
 Ep. 75

V (210 a b) Ep. 163

VI (229 a) Gl. 34 (229 f) So. 30
 (230 e) Sop. 15. 19 (235 e f) Ep. 34. 35

VII (277 f) Ep. 124 (281 e f) So. 63
 (282 a) Ep. 44 (282 a b) Ep. 58 (282 d)
 Ep. 71 (285 a b) Ep. 60 (286 b) Ep. 59
 (286 c) Ep. 90 (286 c d) So. 64 (286 f.
 287 b) Ep. 60 (287 c) So. 65 (288 a)
 Ep. 64. So. 43 (288 b) Ep. 44. 65

(295 b) Ep. 49 (297 c) Ep. 73 (303 d)
 Ep. 74 (304 c) Ep. 51 (304 e) Ep. 44
 (305 c) Ep. 60 (306 a) Ep. 65 (306 c)
 Ep. 60 (306 d) So. 46 (307 b) Ep. 44
 (308 a) Ep. 44 (308 c) *Ep. 253* (309 c)
 So. 45. 47 (309 d) Ep. 66 (309 e f)
 Ep. 164 (312 c) Ep. 72. So. 103 (313 a b)
 Ep. 29 (313 d) Ep. 56 (313 e) Ep. 62
 (315 d) Ep. 102 (315 f) Ep. 67 (318 e)
 Ep. 61 (319 b c) Ep. 47. 48. 51 (319 f.
 320 c) Ep. 54 (320 e) Ep. 50 (321 a)
 Ep. 62 (321 b) Ep. 55. 56 (321 d)
 Ep. 63 (322 b) Ep. 69 (322 f) Ep. 28.
 44. 69 (323 a) Ep. 48. So. 64 (323 c)
 Ep. 47. 48 (323 f) Ep. 61 (324 e)
 Ep. 64. So. 66. 67 (324 f) So. 50 (325 f)
 Ep. 56. So. 31 (326 e) Ep. 65. 68
 (327 c) Ep. 63 (327 f) Ep. 67 (328 a b)
 Ep. 51. 58 (328 c) Ep. 68 (329 a)
 Gl. 161 (330 a) Ep. 65

VIII (338 d) Ep. 87 (341 e) Sop. 23
 (362 b) Ep. 79 (362 c) So. 11. 12 (362 d)
Ep. 253 (363 f) Ep. 165

IX (366 a b) Ep. 82. 92 (370 b) Ep. 25
 (371 f) Ep. 134 (374 d e) Ep. 100 (376 b)
 So. 104 (380 e) So. 15 (389 a) Ep. 84
 (391 d) Ep. 166 (398 d) Ep. 45. 46
 (400 c) Ep. 60 (402 b) Sci. 1 (408 d)
 Ep. 79

X (411 a b) Ep. 21 (424 d) Ep. 121
 XI (409 a) So. 16 (478 a) *Ep. 290*
 (479 b) So. 105 (480 b) So. 3 (483 a)
 Gl. 27 (487 c) Bl. 2 (498 f) Ep. 83
 (500 f) Rhi. 3 (504 b) So. 106 (784 b
 c. 28) Sop. 24. 25

XIV (618 d) Ep. 14 (619 a b) Ep. 4.
 105 (628 b) Ep. 132 (629 e) Ep. 127
 (644 c) Sop. 4 (645 e f) Ep. 26 (646 d e)
 Gl. 173 (647 a) Gl. 32 (648 b) Ep. 23
 (648 d) *Ep. 290* (649 a) Sop. 17 (652 a)
 Ep. 18 (656 f) Sop. 5

XV (682 a) Ep. 2 (702 b) Sop. 20

Censorinus

de die nat. (VII 5. 6) *Ep. 248*

Choeroboscus

in Theodos. (I 191, 19. 214, 30) Rhi. 14

- (II 57, 2) So. 81 (II 79, 6) Rhi. 10
(II 104, 34) So. 48 (II 238, 31. 240, 32.
241, 7) Gl. 43
- Choricus**
de mimis (3, 10 ed. Graux) So. 107
- M. Cicero**
Tusc. (I 8, 15) *Ep.* 247 ad Att.
(I 19, 8) *Ep.* 250 ad Q. fr. (III 1, 23)
Ep. 264
- Q. Cicero**
de pet. cons. (X 39) *Ep.* 250
- Clemens Alexandrinus**
Protr. (p. 25 P) *Ep.* 167.
Paedag. (II p. 177) *Ep.* 67 (III p. 296)
Ep. 168
Strom. I (p. 442) *Ep.* 249 IV (p. 566)
Ep. 250 (p. 584) *Ep.* 246 (p. 640)
Ep. 265 V (p. 708) *Ep.* 266 (p. 719)
Ep. 255. 256. 257 VI (p. 740) *Ep.* 298
(p. 744) *Ep.* 267 (p. 749) *Ep.* 268
VII (p. 844) *Ep.* 269
- Columella**
de re rust. (VII 3, 6) *Ep.* 292
- Cornutus**
Theol. (14) *Ep.* 270. 271
- Cyrillus**
Vallicell. E 11 s. ἀημετον Gl. 50 κλαυ-
μυριζομένων Gl. 119 v. Anecdota
Cram. Paris. IV
- Demetrius**
de carm. (VHOx. I 121, 127) So. 17
- Demetrius**
de elocut. (24) *Ep.* 147 (127) So. 35.
108 (147) So. 32 (151) So. 24. 32
(153) So. 109 (156) So. 68. 110 (162)
So. 35. 109
- Diogenes Laertius**
- [**Diogenianus**]
Prov. (II 47) *Ep.* 169 (VI 48) *Ep.* 232
- Dioscurides**
(V 139) Gl. 206
- Erotianus**
Lex. (p. 89, 11) Gl. 203 (p. 117, 6)
Ep. 173 a Add
- Etymologicum genuinum**
ἀλητα So. 39 ἀλφησται So. 63 ἀμα-
μαξός *Ep.* 24 ἀντιφάρα Gl. 5 ἀπῆ-
μεν So. 48 ἀσαλέα So. 113 ἀσκα-
λιάζω *Ep.* 112 βεμβρός *Ep.* 60
Κιβλίνη ἄμπελος *Ep.* 174 βιπτάζω
So. 114 βλείς *Ep.* 176. 177 βόλιμος
Gl. 8 βύκτης So. 115 δαδύσσω
So. 117 δαλός So. 116 δέλφαξ *Ep.* 100
δεξιτερός So. 122 δερβιστήρ Din. 13
δρίφος So. 10 ἐγκομβώσασθαι *Ep.* 7
ἐμβραμίνα So. 119 εὐληρα *Ep.* 178
ἦδυμος *Ep.* 179 θαύμακτρον So. 120
καρκίνος *Ep.* 180 κάρρων So. 121
κέλευμα So. 25 κνυζούν So. 53 κο-
κρύδες *Ep.* 181 κολαφίζω *Ep.* 1
λαδρέοντι So. 135 Λευκαρίων *Ep.* 117
λήμα *Ep.* 182 λίτες *Ep.* 183 λογγών
Gl. 30 μακάρτατος So. 1 ὄλαχον
Din. 13 ὄλιος Rhi. 2. 8 ὄριγανον
Ep. 17 πέποσχε *Ep.* 11 πώμαλα
So. 125 Ραικός *Ep.* 184 στατήρες
Ep. 116 σύγε So. 86 σῦφαρ So. 55
τῶι So. 125 χαλιμάζειν *Ep.* 200 χρέος
So. 126 ὠμόλιον Gl. 42
- Etymologicum Gudianum**
(347, 18) Gl. 120 (450, 18) So. 124
- Etymologicum Magnum**
(7, 8) Gl. 47 (18, 32) Gl. 100 (77, 1)
Ep. 24 (103, 33) Gl. 69 (114, 19) Gl. 5
(121, 30) So. 48 (134, 12) So. 112
(151, 50) So. 113 (155, 35) *Ep.* 112
(186, 1) Gl. 84 (191, 8) *Ep.* 188 (195, 30)
Ep. 60 (197, 33) *Ep.* 174 (197, 55)

- (216, 50) So. 115 (221, 49) Gl. 10
 (223, 24) Gl. 93 (244, 26) So. 73
 (246, 33) So. 116 (250, 39) Gl. 11
 (254, 52) So. 118 (255, 3) Ep. 100
 (256, 30) So. 122 (287, 45) So. 6
 (287, 50) So. 10 (289, 7) So. 117
 (308, 27) Gl. 14 (311, 8) Ep. 7 (323, 2)
 Ep. 190 (334, 10) So. 119 (381, 23)
 Gl. 231 (389, 26) Gl. 153 (393, 1)
 Ep. 178 (420, 47) Ep. 179 (423, 22)
 So. 48 (434, 13) So. 68 (443, 52)
 So. 120 (478, 13) So. 18 (492, 38)
 So. 121 (514, 13) Gl. 199 (522, 54)
 So. 53 (525, 8) Ep. 1 (554, 33) So. 135
 (569, 41) Gl. 30 (572, 42) So. 49 (573, 54)
 So. 1 (575, 10) Bl. p. 191 (589, 42)
 Ep. 117 (605, 44) Gl. 145 (621, 20)
 Din. 13 (621, 52) Rhi. 2. 8 (630, 48)
 Ep. 17 (651, 5) Gl. 35 (662, 11) Ep. 11
 (663, 27) Gl. 16 (698, 40) So. 125
 (702, 41) So. 93 (703, 21) Ep. 107
 (703, 44) Gl. 133 (711, 25) Gl. 223
 (718, 2) So. 33 (720, 34) Ep. 173 a Add
 (724, 32) Gl. 39 (725, 25) Ep. 116
 (732, 37) So. 86 (736, 26) Ep. 185
 (737, 1) So. 55 (774, 42) So. 34. 35
 (805, 9) Ep. 200 (814, 20) So. 126
- Etymologicum Orionis**
 (28, 3) So. 123 (62, 23) So. 111
 (101, 30) So. 69 (139, 1) Ep. 107
- Euripides**
 Bacch. (276) *Ep. 241* Helen. (122.
 1617) *Ep. 250* Heraclid. (1016) *Ep. 247*
 Suppl. (531) *Ep. 245* (fr. 941) *Ep. 240*
- Eusebius**
 Praep. evang. XIII (p. 674) *Ep. 266*
 (p. 682) *Ep. 255. 256. 257*
- Eustathius**
 Comm. Hom. (140, 15) Gl. 16 (188, 30)
 Gl. 93 (295, 30) Gl. 24 (561, 19) So. 70
 (565, 17) Gl. 35 (633, 62) So. 127
 (826, 26) Gl. 2 (870, 11) Ep. 21
 (880, 32) Gl. 9 (1112, 12) So. 128
 (1259, 47) Din. 12 (1347, 56) Gl. 169
- (1386, 47) Ep. 187 (1394, 37) So. 137
 (1397, 24) So. 129 (1441, 11) Ep. 186.
 Din. 10 (1504, 34) Gl. 36 (1651, 2)
 So. 130 (1676, 38) Ep. 187 (1766, 34)
 So. 53 (1871, 53) Ep. 1 (1872, 4)
 Scir. 1
- Eustratius**
 ad Arist. Eth. Nic. (III 5, 4) Ep. 78
- Festus**
 (p. 205 M) Gl. 35
- Fulgentius**
 Myth. (I 14) *Ep. 300* (III 1) *Ep. 301*
 (III 5) *Ep. 302*
- Galenus**
 XVII 1 (p. 680) So. 158
- Gellius**
 Noct. Att. (I 15, 15) *Ep. 272*
- Gnomologium Parisinum**
 (p. 20 ed. Sternb) *Ep. 272*
- Gregorius Nyssenus**
 de hom. opif. (c. 6) *Ep. 249*
- Harpocraton**
 (p. 111, 18) Gl. 199 (163, 18) So. 71
- Helladius**
 Chrestom. Phot. bibl. (531 a 2) Ep. 117
 (533 b 10) Ep. 118
- Hephaestion**
 (p. 9) Rhi. 10 (13, 1) Ep. 91 (49, 2)
 Ep. p. 98. p. 116 (49, 4) Ep. 88 (49, 6)
 Aristox. fr. p. 87
- Hermogenes**
 Progymn. (3) *Ep. 287*
- Herodianus**
 de dichron. (p. 348 L) Gl. 123
 de dict. solit. (p. 6, 22) Ep. 33 (10, 27)
 Ep. 115 (10, 30) Ep. 81 (10, 32) So. 131

(12, 2) Ep. 135 (12, 7) So. 132 (19, 24) Rhi. 2 (19, 27) Rhi. 8 (21, 10) Ep. 38 (25, 29) So. 22 (32, 24) So. 133 (37, 4) Ep. 188 (41, 31) Ep. 189 (44, 22) So. 134

de prosod. Iliac. (p. 247 L) Ep. 218 v. Anecd. Cram. Oxon. IV non notavi Etymologicorum glossas ex Herodiano petitas permultas

Herodotus

(VII 155) Gl. 24

Hesychius

ἀβάς Gl. 45 ἀβολείς Gl. 165 ἄβος Gl. 46 ἀγάλλιος ἀγαλλιύζει ἀγαλμός Gl. 47 Ἄγγελον So. p. 161 ἀγέτρια Gl. 48 ἀγκύρα Ep. 191 ἀγλευκῆς Ep. 140. Rhi. 28 ἀγροῦ πηγὴ So. 136 ἀδαία ἀδαιόν So. 134. 137 ἀδιξίς Gl. 49 ἄδος Dia. 11 ἄδρα Gl. 166 ἀζετον Gl. 168 ἀήτητον Gl. 50 αἰγάδας Ep. 173 α Add αἰγίλιω Gl. 158 αἶγλη Ep. 20 αἰδανῆς Gl. 51 ἀκελλεά Gl. 53 ἀκερσίλα Gl. 170. 201 ἀκοαστήρες Gl. 146 ἀκραμίλα Gl. 144 ἀκράδρον Gl. 54 ἀκτίς ἀκτεῖνος Gl. 2 ἀλαζονεῖσθαι Gl. 55 ἀλανές ἀλανέως Gl. 56 ἀλιακτῆρ Gl. 57 Ἀλικανών So. 138 ἀλιφθερῶσαι So. 35 ἀλλανῆς Gl. 56 ἄλλην Gl. 171 ἀλύδοιμον So. 139 ἀματίς Gl. 58 ἀμήκωα Gl. 59 ἀμκόνιστος ἀμμισκόμιστον Gl. 60 ἀμμάξαι Gl. 62 ἄμοιος Gl. 172 ἀμόρα Gl. 173 ἀμπίθρον Gl. 61 ἀμφ' ἄλητα So. 39 ἀμφασμα ἀμφίμαστα Gl. 4 ἀμφοίχοιτις Gl. 3 ἀμώσας Gl. 62 ἀναγέτρια Gl. 48 ἀναλεῖ Gl. 63 ἀναρός Gl. 64 ἀνασοβεῖ Gl. 65 ἀναυτα Gl. 66 ἀνδικά Gl. 67 ἀνδρόμητον Gl. 50 ἀνεγμα Gl. 68 ἀνεμώτας Gl. 69 ἀνθεταί Gl. 70 ἀνωδεῶς ἀνωμα Gl. 71 ἀντιφάρα Gl. 5 ἀντομαι Gl. 72 ἀπαρτύνειν Gl. 73 ἀπεκέλλερον Gl. 53 ἀποκλωνεῖ Gl. 74 ἀπόληρος Gl. 75 ἀπυλ-

βίννη Gl. 175 ἀρομόγαλα ἀρομοίματα ἀρωα Gl. 77 ἄρτυεν Ep. 192 ἄσεκτος Rhi. 15 ἀστάνδης Gl. 64 ἀστόξενος Gl. 78 ἄτα Gl. 79 ἀτταλίζουμαι Gl. 176 ἀτέλεβος Gl. 91 αὐλητήριον Gl. 80 αἶροι Gl. 177 Ἄφρατιος Gl. 81 ἄφουσαν Gl. 82 Ἄχελουρίς Gl. 83 ἄχραδαμύλα Gl. 144

βαβύας βακοίας Gl. 84 Βαιῶτις Gl. 6 βάμμα Gl. 7 βάννας Gl. 178 βαννάται Gl. 55 βύρα Gl. 86 βασιλινδα Gl. 87 βαστά Gl. 179 Βάστα Κάρας Ep. 234 βατάνια Gl. 180 βατάς βάταλος Gl. 88 βάφιον Gl. 89 βειλαρμωσταί Gl. 90 βισβην Gl. 151 βλαστά Gl. 181 βλιτάχεια Ep. 195 βράσκη Gl. 182 βρένδον Gl. 152 βρεῦκος βρόκος βροῦκος βρόκος Gl. 91 βροκός βροῦνος βροκός Gl. 33 βρονδαλίχα Rhi. 16 βυβά So. 115 βυλίχαι βυλλοχοῦται Rhi. 16 βύμιον βυριόθεν Gl. 153 βυτίνη Gl. 92

γάδιξις Gl. 44 γαίος Gl. 93 γαῖσον Gl. 91. 183 Γαλεοί γαλεώτης Rhi. 17 γαφάγας Gl. 10 γέλουτρον Gl. 95 γενεᾶτιν So. 31 γέρρα Ep. 235 γίο Gl. 94 γολύριον Gl. 95 γραβία Gl. 96 γραῦς ἔριφος So. 170 γύλιος So. 73 δαδύσσεσθαι δαιδύσσεσθαι So. 117 δάθεα Gl. 97 δαίμα Gl. 98 Δάμεια Gl. 99 δαναιεδαϊδοῦλαι Gl. 100 δάρπη Gl. 40 Δαφνίτης Gl. 11 δεδηγμένος δεδηνώσθαι Gl. 101 δέδορκα Gl. 12 διασυνκάξαι Gl. 102 διατελείαν So. 140 Διονυσοκουροπυρώνων Ep. 15 Διονυσιφόροι Gl. 13 δρακιά Gl. 184 δρίφον So. 10 δρόμος Gl. 103 δυναχιδώτερον Gl. 104

ἔβασον Gl. 14 ἐγκλίχα So. 48 εἶλος εἰλεός Gl. 15 ἐκεκρατηρήχημες So. 106 ἐκκελλήρικεν Gl. 53 ἐκρατηρήχημες So. 106 Ἐλευθέριος Gl. 105 Ἐλευσίνα Gl. 185 ἐμβραμένα So. 119 ἐνδελιπές Ep. 183 ἐνμυχατεύειν Rhi. 189 ἐν Τάραντον Gl. 106 ἐξάγω Gl. 108 ἐξᾶς Ep. 10 ἐπ' ἀμετροφανίω Gl. 115 ἐπίσταν Gl. 162 ἐπύρα

ἐπίορα Gl. 157 ἐπιτυφῶ Gl. 18 ἐπο-
οῦδιζε So. 141 ἐργαλίον Gl. 109
Ἐριδάντας Gl. 110 ἐριθάκη Ep. 61
Ἐρμόνη Gl. 20 ἐρώτιον Gl. 111 ἐς
βόθυνον Gl. 112 ἔσκλητος Gl. 21
ἐσταλώπια Gl. 113 ἔστ' ὄκα Gl. 114
ἐτριέκωπεν Ep. p. 115 Εὐδωσῶ Gl. 22
Εἵκολος Gl. 148 εὐωνον Ep. 42 ἐφα-
μεροφαρίω Gl. 115

ἡμάρτιον So. 28 ἡμιλάμιον Gl. 154
ἡμίνα Ep. 290 Ἡρύκαλον So. 142
θυλακίζειν θούλια θυλακίζειν Gl.
116

ιαροχρείαν Gl. 188 ιδέατοι Gl. 189
Ἰλαξ Gl. 190 Ἰγγος Gl. 15 Ἰμιστος
Gl. 191 Ἰμίνα Ep. 290 Ἰπνασία Ἰπνο-
δόμαν Gl. 117 ἰψόν Gl. 160

κάγχαμος Gl. 156, 193 Καλαβρίαν
Rhi. 19 καλλικέριοι Gl. 24 κάλτοι
Rhi. 5 καμμάρος Rhi. 18 κάμπη
Ep. 194 κάμπος Gl. 195 κανθός
Gl. 196 κάπηλα Gl. 115 καπνοχορ-
τυάζεται Ep. 195 κάρκαρα Rhi. 20
κάρκαροι So. 147 κάρχαι Gl. 197
καταστίζων So. 143 κλαραγείων
Gl. 200 κλάσεται Gl. 25 κλανμα-
ρεῖται (-μαριόμενον) Gl. 119 κοκ-
κνυία Gl. 157 κολουρίτις Gl. 201
Κολοφώνια Rhi. 4 κομάκτωρ Rhi. 9
κόρνος Gl. 202 κορώνη So. 163
κραμβίον Gl. 203 κριός Gl. 120 κύ-
δος Ep. 6. Gl. 26 κυμίνδαλα Gl. 121
κύπαλον Gl. 27 Κυπάρα Gl. 204
κυριτοί Gl. 205 κυρτά Gl. 122 κω-
λική Gl. 206 κωραλλεῖς Gl. 207

Λάγεις Gl. 208 λαθρακάζων Gl. 209
λαοργός Gl. 210 λάπαθον Ep. 161
λασιχνεύουσα Gl. 211 λέπανος Gl. 124
λεπυριῶσαι So. 22 λεωργός λωργός
Gl. 209 λημνίσκους Gl. 29 Δημκαί
Gl. 149 λῆσις Ep. 182 λογάδας So. 49
λυκόστρατος Ep. 196

μαθαλίδες Bl. 2 Μαῖρα μαιριῆν
Gl. 125 μακκοῦν Bl. 3 μετάβολοι
Gl. 213 μίρον Gl. 127 μοιός Gl. 172
μοιτοί So. 168 μοκκῶνσις Bl. 3
μολγός Gl. 128 μολγῶι Bl. 4 μυρι-

κᾶς μύρκος Gl. 33 μυρμηκία Din. 12
μύττακες Gl. 214

νέβεστα Gl. 215 νίδες Gl. 217 νυμ-
φοπόνος So. p. 158 νῦν τ' ἴνθες So.
144 νώματα Gl. 71

ξομά So. 53
ὀδάχα Gl. 130 ὀλβάχιον Din. 13
ὀλκάζει Gl. 209 ὀμολγῶι Bl. 4 ὀξε-
ρίας Gl. 218 ὀρούα Ep. 110 ὀρρό-
βηλος Gl. 219

Παιδοκόρης Gl. 150 παλλακίνος
So. 124 παμῶχος Gl. 220 πάνεια,
πανίον ἀντόχρον Din. 6 παραστί-
ζουσα So. 143 παριαμβλίδες Ep. 109
περάγην Rhi. 21 ποδαγκωνίδες Gl. 37
ποθολκίς Gl. 209 ποιφύξεις So. 163
ράγανον Gl. 162 ραδανῶροι Gl. 131
Ῥαικός Ep. 184 ραιξία Gl. 132 ρα-
φανίς Ep. 204 ρέξει Ep. 107 ῥη-
σόσαρχος Ep. 205 ρογία So. 2 ῥο-
γκιῆν Ep. 197

σάλω σαλία σαλιᾶι Rhi. 22 σαμαί-
νεται Ep. 198 σάμερον Gl. 134
σαννίς Gl. 163 σάννορος Rhi. 23
σαπύλλειν Rhi. 24 σάρματα Rhi. 25
σάρον So. 160 σανκόν Gl. 33 σιλα-
πορδήσαι σιληπορδεῖν So. 164 σίπτα
Gl. 155 σκανα... So. 145 σκόρνος
Gl. 201 σκύτα Ep. 100 a Add σκυ-
φοκίνακτος Ep. 93 σκωρυνφίαν
Ep. 94, 129 σμοιός Gl. 172 σπυρούς
Gl. 39 συνθνεῖν Ep. 208 σνολίσειν
Gl. 135 σῦφαρ So. 55 σφαλός Ep. 148
σφιγκτήρ Gl. 136

τάρπη Gl. 40 τατωμένα So. 35
ταυρίνδα Gl. 137 τελλήην Gl. 138
τέτριγε Ep. 21 τήνης Gl. 139 τί
δόστορε Gl. 140 τιτύρινος Gl. 224
Τόργιον τόργος Gl. 225 τόρονος
Gl. 141 τρηματικτάς So. 129 τριαν-
τίας τριᾶντος Gl. 226 τρικτύα Ep. 187
τρίογδον Gl. 142 τρικτήρ Gl. 227
τροχαλα Rhi. 26 τρυφώματα Gl. 228

ὑανία Ep. 148 ὑβριστοδίκα Gl. 229
ὑδράν Rhi. 27 ὑετίς Rhi. 3. Gl. 143
ὑποδέσματα -δέσμος -δῆσαι Gl. 230
ἵπομαλανδριῶδες Ep. 102 ἵπανέμε-
σθαι Ep. 9 ἵστιακκός Rhi. 3

- φαινόλα Rhi. 7 φάλης So. 39 φέρ-
 τρος Gl. 164 φρύγιον Ep. 56 φυλα-
 τός Bl. 5
 γραματοίλαι Gl. 144 χοραγίων
 Ep. 13
 ψαφοτριβέων So. 146 ψύλλα Ep. 199
- Iamblichus**
 Vit. Pyth. (228) Ep. 249
- Isocrates**
 Nicocl. (9) Ep. 257 Demon. (24)
 Ep. 264 (32) Ep. 263
- Iulianus**
 or. VIII (p. 247a) Ep. 249
- Macrobius**
 Sat. V (20, 5) Ep. 130
- Maximus Tyrius**
 diss. (XVII 10) Ep. 249
- Meleager**
 Anth. P. (V 207) Ep. 273
- Memnon**
 Hist. Phot. bibl. (226a 16) So. 59
- Menander**
 apud Stob. flor. (91, 29) Ep. 239
 (121, 7) Ep. 245
- Michael Italicus v. Anecd. Cram.**
 Ox. III
- Moeris**
 (p. 209, 15 B) Gl. 15
- Nonius**
 (p. 118, 22) Ep. 235
- Olympiodorus**
 ad Plat. Phaed. (p. 65b) Ep. 249
- Papyri**
- Philodemus**
 de vit. (VH¹ III 49. VH² IX 198)
 Ep. 201
- Petronius**
 (c. 42) Ep. 246
- Philemon**
 Lex. (p. 194 Os) Ep. 200
- Philon**
 de poster. Caini (α. 36) Ep. 249
 quaest. in Gen. (IV 203) Ep. 299
- Photius**
 Bibliotheca v. Helladius Memnon
 Epist. (156 p. 210) Ep. 7
 Lexicon (Athen) ἀγαθῶν ἀγαθίδες
 Ep. 227 (Athen) ἀγλευκές (Rhi. 28)
 Ἑρας δεσμούς Ep. p. 106 καλλικύριοι
 Gl. 24 καρδιώτιεν Ep. 202 κάρκα-
 ρον So. 147 κιλλικύριοι Gl. 24 κύ-
 βιον Ep. 213 κύδος Ep. 6. Gl. 26
 Λάγεις Gl. 208 λαρινοὶ βόες So. 104
 λωργόν Gl. 210 λτρα Ep. 40. So. 148
 μυμηκίαν Din. 12 Νῆσις Gl. 216
 νίδες Gl. 217 ξυήλην So. 149. 150
 ὄγκιαν Ep. 8. 203. So. 151 παιψάλλα
 So. 152 πέποσχα Ep. 11 ποταγω-
 γίδες Gl. 37 Παικούς Ep. 184 φά-
 φανον Ep. 204 φέξαι Ep. 107 φησός
 Ep. 205 σικελίζειν Ep. 206 Σικελός
 ὀμφακίζεται Ep. 239 σιληπορδεῖν
 So. 164 συνθυμείν Ep. 208 συνλοσει
 Gl. 135 συκάμνα Ep. 207 ὕβριστο-
 δίκαι Gl. 229 ἔς ὑπὸ ῥόπαλον Din. 14
 φαλακρότερος So. 108
- Phrynichus**
 Ecl. (p. 55) Gl. 36 (65) Ep. 21 (108)
 Ep. 209 (332) Ep. 199 (355) Gl. 9
- Platon**
 Axioch. (366 c) Ep. 273 Gorg.
 (505 e) Ep. 253 Rep. (563 a) Ep. 168
 Theag. (122 b) Ep. 228
- Plinius**

Plinius

Epist. (V 21, 3) Ep. 247 Add

Plutarchus

Vit. (Num. 8) *Ep.* 295 (Poplic. 15)
Ep. 274 Moral. (p. 21 e) *Ep.* 275
 (75 f) *Ep.* 276 (98 c) *Ep.* 249 (110 a)
Ep. 245 (336 b) *Ep.* 249 (386 d)
 So. 36 (510 c) *Ep.* 274 (522 f) Gl. 37
 (534 a) *Ep.* 275 (559 b) Ep. 170 (816 a)
 Ep. 228 (961 a) *Ep.* 249 (1083 a)
 Ep. 170

Ps. Plut. Prov. (I 10) Gl. 24 (I 78. 79)
 Ep. 231. 232 (I 95) Ep. 239

Pollux

I (37) Gl. 174
 II (42) So. 10 (141) Ep. 213
 III (31) Gl. 222
 IV (56) Ep. 210 (103) Gl. 192 (104)
 Rhi. 16 (173. 174) So. 37. Din. 4.
 Ep. 9. 10. So. 72. Gl. 226
 VI (9) So. 10 (48. 63) Gl. 218 (90)
 Ep. 211. So. 13
 VII (31) Ep. 227 (61) Rhi. 7 (90)
 Rhi. 4. 5. 6 (183) Ep. 212
 VIII (126) Gl. 229
 IX (26) Ep. 12 (41. 42) Ep. 13. 104
 (45) Ep. 22 (46) So. 153 (79. 80)
 Ep. 136. 137. Gl. 129 (81. 82) Ep. 9. 10
 (92) Ep. 111
 X (35) Rhi. 11 (62) Ep. 97 (71)
 Ep. 133 (82) Ep. 118 (86) Ep. 70. 126
 (107) So. 13 (134) Ep. 106 (160) Ep. 39
 (175) So. 38 (177) Din. 2 (179) Ep. 113
 (187) Gl. 128

Polybius

Hist. XVIII (40, 4) XXXI (21, 12)
Ep. 250

Porphyrius

de abstin. (III 21) *Ep.* 249 Vit.
 Pythag. (46) *Ep.* 249

Priscianus

Instit. (I 255 H) So. 154 (I 341) *Ep.*
 245

Proverbia

Append. prov. (I 4) So. 136 (I 50)
 Ep. 234 (I 72) Ep. 235

Prov. Laurent. (cod. 80) Ep. 236. 237
 v. Diogenianus Plutarchus Ze-
 nobius

Quintilianus

Inst. or. (I 10, 17) So. 155

Rufus Ephesius

de nom. part. corp. (p. 143 Daremb)
 Ep. 213 (p. 162) Gl. 167

Scholia

Aeschyli Eum. (616) Ep. 214
 Apollonii Rh. (II 98) Ep. 7
 Arati (1) So. 42
 Aristidae (III 524, 6) So. 149
 Aristophanis Ach. (3) So. 30 (204)
 So. 156 (263) So. 39 (581) Gl. 15
 Nub. (756) So. 157
 Pac. (28) So. 40 (73) Ep. 76 (185)
 Ep. 125 (344) Ep. 215 (527) So. 73
 Av. (1283) Ep. 100 a Add (1294)
 Ep. 16
 Lysistr. (17) So. 41
 Thesm. (846) So. 158
 Eccles. (109) Ep. 216
 Plut. (538) Ep. 199 (1050) So. 159
 Aristotelis Eth. Nic. (p. 153 H) *Ep.*
 287 v. Eustratius
 Dionysii Thr. (p. 856, 1) Ep. 142
 Euripidis Andr. (166) So. 160
 Phoen. (3) So. 161
 Gregorii Naz. (p. 11 ed. Piccol) So. 162
 Hesiodi (Tzetzae ad Op. 6) Ep. 41
 Homeri (T A 472) So. 111 (B E 576)
 So. 162 (A H 93) Ep. 217 (A Θ 527)
 Ep. 218 (A A 385) So. 163 (A N 288)
 Ep. 219 (T P 577) Ep. 36 (T T 1)
 Ep. 123 (T Φ 471) Gl. 1 (X 25)
Ep. 249 (BT X 414) *Ep.* 296 (T Ω 323)
 Gl. 169
 Luciani (IV 156 Iac) So. 164 (IV 219)
 Ep. 235
 Lycophronis (77) So. 8
 Nicandri (Alex. 91) So. 55 Add (Ther.

- 179) So. p. 163 (Ther. 526) So. 165
(Ther. 860) So. 166
Pindari (Olymp. IX 68) Ep. 122
(Pyth. I 98) Ep. 98 (Pyth. II 127)
Ep. 75 (Nem. I 1) So. 167
Platonis (Crat. 364a) Ep. 220 (Eryx.
392a) Gl. 105 (Gorg. 451e) Ep. 262
(Gorg. 505e) Ep. 253 (Lys. 206d)
Gl. 19 (Rep. VIII 563) Ep. 168
Sophoclis (Ai. 722) Ep. 6 (Ai. 1074)
Ep. 221
Theocriti (hypoth. II) So. 5 (II 11, 12)
So. p. 161 et fr. 7 (II 70) So. 4 (III 52)
Gl. 44 (V 25) Gl. 199 (X 18) So. 170
(XII 24) Gl. 232 (hypoth. XV) So. p. 155
Vergili (Aen. I 8) Ep. 222
- Sextus Empiricus**
(p. 661, 16. 664, 32) Ep. 247
- Simplicius**
ad Epictet. man. (IV 222 Schw)
Ep. 149
- Stephanus Byzantius**
(p. 64, 2) Gl. 147 (159, 8) Gl. 153
(185, 16) Gl. 152 (196, 21) Rhi. 17
(694, 9) Ep. 127
- Stobaeus**
I (49, 50 ed. W) So. 9 II (15, 7)
Ep. 277 (15, 18) Ep. 278 (31, 25)
Ep. 279 III (1, 10 ed. H) Ep. 280
(1, 205) Ep. 287. 288 (10, 13, 34)
Ep. 273 (20, 6) Ep. 281. 282. 283
(29, 8. 48*) Ep. 287 (29, 54) Ep. 284
(37, 18) Ep. 258 (38, 21) Ep. 285
Florileg. (58, 7) Ep. 101 (74, 37)
Ep. 286 (116, 30) So. 54
- Strabon**
VI (p. 282) Gl. 152 VIII (p. 364)
Ep. 185. 223
- Suetonius**
- Suidas**
ἀγλευκός Rhi. 28 ἀλύδιμος So. 139
ἀνανέμειν Ep. 224 ἀποκηδήσαντες
So. 78 ἀφ' ἱερῶς Ep. 225 γύλιος
So. 73 εἰλαγγιῶ Gl. 15 θεῖ Ep. 216
καλλικίριοι Gl. 24 κάπηλος So. 1
καρδιώττειν Ep. 202 κύδιλος Ep. 1
κρίός Gl. 120 λογγῶνος Gl. 30 νῆψε
Ep. 250 νίδες Gl. 217 νῖν ἰλθον
So. 144 ξυήλην So. 149, 150 πρόχει-
ρος Ep. 250 πωλάς So. 71 φησίαρ-
χος Ep. 205 σικελίζειν Ep. 206 Συ-
βαριτικάῖς Ep. 215 τὰ Ταντάλον
τάλαντα Ep. 226 φαλακρός So. 108
- Syrianus**
ad Hermog. (I p. 8 Rabe) Ep. 267
- Tertullianus**
de anima (18) Ep. 249 (46) Ep. 289
- Theocritus**
(II) ad Sophr. fr. 3—9 (XIV) So. 171
XIV (53) So. 145 (XV 2) So. 10
- Theodoretus**
Serm. (VI p. 88) Ep. 266
- Theognostus v. Anecd. Cram. Oxon.**
II 1—165
- [Tryphon]
de affect. serm. (23) Ep. 71
- Tzetzes v. Scholia Hesiodi**
- Varro**
de ling. lat. V (59) Ep. 243 (64)
Ep. 241 (65) Ep. 240 (68) Ep. 242
(101) Gl. 212 (105) Ep. 23 (120) Gl. 198
(151) Gl. 28 (179) So. 168
de re rust. (I 4) Ep. 239
Menipp. (fr. 498 B) Ep. 273
- Vitruvius**
de arch. VIII (praef. 1) Ep. 239

Zenobius

Athous I (58) So. 169 (80) Ep. 95
 III (12) Gl. 24 (110) Ep. 229 (111)
 Ep. 230 (112) Ep. 231 (113) Ep. 232
 (114) Ep. 233 (115) Ep. 234 (116)
 Ep. 235 (117) Ep. 236 (118) Ep. 237
 (130) Ep. 238 (131) Ep. 131 (133)
 Ep. 239 IV (68) So. 74

vulgatus II (17) So. 169 (43) Ep. 233
 (65) Ep. 230 (76) So. 109 (94) So. 170
 III (64) Ep. 229 IV (7) Ep. 131 (40)
 Ep. 228 V (13) So. 74

[Zonaras]

Lex. (p. 266) So. 123 (975) Ep. 179
 (1603) Ep. 184 (1648) Gl. 15

IV. VOCABVLORVM

singuli poetae etsi pro ingenii artis aetatis diversitate singula flagitabant vocabularia, tamen legentium commodo consulens unum feci nec Pseudepicharmea ab Epicharmeis aut Sopatrum comoediae atticae imitatore a reliquis separavi. praetermisi vero et Scleriae vocabula et ea quae in fraudibus Epicharmeis inveniuntur, Sopatri autem potiora tantum recepi selecta. vocabula a *Ϝ* littera incipientia, quoniam unus Epicharmus nec tamen constanter, ut videtur, ea littera usus est, ad eam litteram rettuli quae pro recentiorum usu prima erat; notavi vero sicubi metri ratio *Ϝ* a poeta adhibitum doceret. nomina personalia uno loco omnia collecta proposui p. 251.

ἄϜα Gl. 45

ἀγαθικῶν Ep. 99

ἀγαθίδες v. *ἀγαθός*

ἀγαθός Ep. 171. *ἀγ. δαίμων* Ep. 258.

ἀγαθᾶς φίσιος Ep. 284. *τὸ ἀγαθόν,*

τῷγαθοῦ Ep. 171. *ἀγαθόν* (ἐπιλέγω

τοῖς θεοῖς) Ep. 35. *ἀγαθὸν σιγῆν*

Ep. 165. *τᾶγαθῆ* Ep. 287. *ἀγαθῶν*

ἀγαθίδες Ep. 226. *ἀγαθῶν πόντος*

So. 159

* *ἀγάλιος ἀγαλλιᾶζειν* (-ζεσθαι) *ἀγαλμός* Gl. 47

ἀγάννιφα ἄκρα Ep. 130

ἄγγαρος (ἀναρός trad) Gl. 64

Ἄγγελος dea So. p. 161

ἄγει Ep. 42. *ἄγε* Ep. 64. * *ἄγον* Ep. 84.

ἄγων Ep. 54

* *ἀγεμών* Ep. 54

ἀγέτρια Gl. 48

ἄγκυρα Ep. 191. *ταὶ ἄγκυραι* So. 52

ἀγλαοὶ κόκκυγες Ep. 164. *ἀγλααὶ συ-*

καλίδες Ep. 45. 46

ἀγλαοφῶτις Gl. 165 a Add

ἀγλευκές Ep. 140. Rhi. 28

ἀγνοῶν (τὴν φρόνησιν) Sop. 6

ἀγροῦ πυγαί So. 136. *ἀγρόν ποιεῖς*

τὰν πόλιν Ep. 169. *ἀγρόθεν* Ep. 161

ἀγροιώταν So. p. 161

ἀγροτέρα Ἄρτεμις Gl. 1

Ἄγρωστινος Epich. fabula p. 91

ἀδαῖος So. *134. 137

ἀδελφεός (-φός trad) Ep. 125. *ἀδελφεόν*

(-φόν trad) Ep. 6

ἀδικεῖν Ep. 286

Ἔαδιξις Gl. 49

ἀδμενίδες Gl. 100

Ἔαδος Din. 11

* *ἀδρανής* Gl. 51

ἀδροὶ κωβιοί Ep. 66

ἄδρνα Gl. 166

ἀδύμων λόγων Ep. 179

ἀδυνατεῖ Ep. 266

ἀδυνατία Din. 9

ἀδύνατος σιγᾶν Ep. 272

ἀδύνοντες Ep. 164

ἀδύς (s. *Ἔαδύς*) Ep. 159. *Ἔαδύ* Ep. 82.

- ἀδείαι* (s. *ἀδείαι*) Ep. 56. *Φαδείαι* Ep. 63.
ἄδιστον κρέας Ep. 43
*Ἀδώνιδος χορόν Sop. 10
ἀεί Ep. 170 (ter). So. 1. 166 v. *αἰέν αἰή*
ἀείσιτον Ep. 34
ἄΐκων Ep. 37. 110
ἄετοί (venae) Gl. 167
ἄζετον Gl. 168
ἀθάνατα φρονεῖν Ep. 263
ἀθήρα So. 77
αἶ Ep. 55. 170 (ter). 172. 273. So. 19.
 149; ante vocalem *αἶα* Ep. 21. So. 25.
αἶ κα Ep. 36 (bis). 151 (χ'), 159. 219.
 270. *αἶ . . γα* Ep. 99 v. *ὡσπεραὶ*
οἶοναί
Αἶαντα So. 32
*αἰγάδες Ep. 173 a Add
αἶγλα (l. e. *πέδη*) Ep. 20
αἰγυλῆς Gl. 158
αἰδώς Ep. 221
αἰέν So. 90
αἰή Gl. 52
αἰθουσα Gl. 169
αἶκλον Ep. 97. 110. *αἶκλου* Ep. 124
αἶλινος (*ωἰδή*) Ep. 14
αἰνέσω (coniunct) So. 91
αἶνιγμα Ep. 149 v. *ἄνεγμα*
αἰολίαι Ep. 44
αἰόλας πέτρας Ep. 47. 48
αἶρουμένους e. infin. Sop. 6
Αἶτναν Ep. 76. *Αἶτνης* Sop. 23
αἰχμαλώτους Sop. 6
*ἀκελλέα Gl. 53
ἀκερσίλα Gl. 170
Ἀκίστριαι So. mimus p. 154
ἄκοάς (aures) Sop. 7
ἄκουστήρες Gl. 146
ἀκοίει Ep. 249. *ἄκονε* So. 1. *ἀκούετε*
 Ep. 123. *ἀκούσα;* Ep. 179
ἄκρα (Γαργάρων) Ep. 130
ἄκρατος [οἶνος] Ep. 35. *ἄκρατον ὕδωρ*
 So. 99
ἄχροαζομένα Ep. 109
ἄκρόδρονον Gl. 54
ἄκρόπαστος Sop. 13
ἀκτίσιν πρὸς Sop. 13
ἀλαζονεύεσθαι Gl. 55
ἀλαθέως Ep. 252
ἄΦλανέως Gl. 56
ἀλειφατίτης (ἄρτος) Ep. 52
ἀλεκτορίδων Ep. 152. 172
ἀλεξιφαρμάκων So. 3
ἄλητα So. 39. *ἀλήτων* Rhi. 3
Ἄλιακτήρ deus Gl. 57
ἀλιεύς So. 161. **ἀλιέων* Ep. 54 αἰν
Ἄλικλίδων (-καίων trad) Neptunus So.
 137
ἀλιφθερώκει So. 35
ἄλκιμοι δράκοντες Ep. 60
ἄλλὰ Ep. 34. 35. 87. 125. 149. 170. 172
 (bis). 182. 185. 296. *ἄλλὰ . . γ'* Ep. 128.
ἄλλὰ . . γὰ τοι Ep. 87. *ἄλλὰ καὶ*
 Ep. 107. 165. *ἄλλὰ μὲν* Ep. 78. 170-
ἄλλ' ὅμως Ep. 136 *ἄλλ' οἶτι* Ep. 87
 v. *οὐχ*
ἄλλην (alium) Gl. 171
ἄλλοϊότερον Ep. 186
ἄλλος Ep. 34. *ἄλλωι* (s. *ἄλλοις*) Ep. 264.
ἄλλοις Ep. 159. *ἄλλονος* Ep. 254.
τάλλα Ep. 249. *ἄλλαι δὲ . . ται δὲ*
 Ep. 9. *ἄλλοι* (diversi) Ep. 170 (ter)
ἄλμυρὰν ἄλα Ep. 53
ἄλδομον So. 139
ἄλφησται Ep. 44. *ἄλφησταιν* So. 63
ἄλφίτων Rhi. 3
ἄμα So. 36. *93. *ἄμα δὲ καὶ* Ep. 179.
ἄμα τε . . ἄμα τε Ep. *99
ἄμαθίτιδες κόγχοι Ep. 42
ἄμαμαξίας Ep. 24
ἄμάρρακον Gl. 171 a Add
ἄματίς Gl. 58
*ἄμβάξαι Gl. 62
*ἄ(μ)βολεῖς Gl. 165
*ἄμβῶσαι Gl. 62
ἐφ' ἄμεροφανίωι Gl. 115
ἄμιαί Ep. 59. 124
*ἄμμῆς (ἄρτος) Gl. 60
ἄμοιος s. *μοιός* s. *σμοιός* Gl. 172
ἄμορβίτης Gl. 173
ἄμπύθρον Gl. 61
ἄμποικοι s. *ἄμπλοικοι* Gl. 3
ἄμυγάλας Ep. 150

- ἀμφέπη (μ' ὄκρατος) Ep. 35.
 ἀμφὶ δειπνοῖς Sop. 19. ἀμφ' ἄλλα
 κυπτάζει So. 39
 ἀμφίμαστα Gl. 4
 ἀμφορεῖ Ep. 133
 ἄν (i. e. ἔάν) Ep. 269
 ἀνά: ἀν' ἄκρα ναίων Ep. 130. ἀν' ἡμι-
 λίτριον et ἄμ πεντόγκιον Ep. 9 de
 compositis v. etiam ἀν- et ἀμ-
 ἀναγέτρια Gl. 48
 ἀνάγκαι Ep. 78
 ἀναγκαιέστατον Ep. 186
 ἀνάδεξαι Din. 1
 ἀνάζω Gl. 145
 ἀνανέμειν Ep. 224
 Ἄνάνιον Ep. 58
 ἄναξ (Ζεύς) Ep. 130 v. βάννας
 Ἄναξίλα(ο)ς Ep. 98
 ἀναρίθμον μήκωνος Sop. 17
 ἀναρίταν Ep. 114. ἀναρίτας Ep. 42
 ἀναρρῶει Ep. 139 v. ἀρῶετε
 *ἀνασοβεῖ Gl. 65
 ἄναυτα Gl. 66
 Φανδάνειν Ep. 173
 ἀνδοῦμενοι (κορώνας) So. 163
 ἄνδικα s. ἀνδῖκα Gl. 67
 ἀνδρόμητον (ἔγχειρίδιον) Gl. 50
 ἀνδροφυκτίδας (κόγχους) Ep. 42
 ἄνεγμα Gl. 68
 ἄνελε So. 160. ἄνελον (imperativus)
 Gl. 43
 ἀνεμώτας (ὄνος) Gl. 69
 ἀνῆρ Ep. 285. Ep. 100 a Add (Φρονῆς ἄ.).
 ἀνδρῖ Ep. 262. ἄνδρα Ep. 280. ἄν-
 δρες Ep. 253. ἄνδρας So. 32. σῦφαρ
 ἀντ' ἀνδρός So. 55
 Ἄνθεσφόρια Gl. 174
 *ἄνθετοι Gl. 70
 ἀνθίας Ep. 58
 ἄνθρωπος Ep. 140. 171. 257. τάνθρω-
 που, ἀνθρώπωι Ep. 257. ἄνθρωποι
 Ep. 42. ἀνθρώπων Ep. 246. ἀνθρώ-
 ποῖς (-ποῖσι) Ep. 255. 258. ἀνθρώ-
 πους Ep. 170. 256
 *ἀνία So. 93
 ἀνλει μούσαν Sop. 10
 *ἀννώματα Gl. 71
 ἀντακαῖον Sop. 12
 ἀντ' ἀνδρός (σῦφαρ) So. 55. μοῖτον
 ἀντὶ μοῖτον So. 168
 ἀντιλον λέγειν Ep. 35
 ἀντιξύει (τὸν ξύοντα) So. 149
 ἀντιφάρα Gl. 5
 ἄντομοι Gl. 72
 ἀνυπόδετος Ep. 108
 ἄνω Ep. 245. 265
 ἀξιῶ Ep. 85. ἀξιοῖ Scir. 1
 ἄονες Ep. 63
 *ἀπαγγεῖλαι Ep. 99
 ἀπαρτίειν Gl. 73
 ἄπαν (τὸ σῶμα) Ep. 269. ἄπασι Ep.
 257
 ἄπειμι Ep. 35
 ἀπῆς Ep. 72
 ἀπῆλθεν Ep. 245. ἀπενθών Ep. 99
 ἀπεχθόμενον (γῆρας) So. 54. κάπ' ὦν
 ἠχθόμεαν Ep. 35
 ἀπιστεῖν Ep. 250
 ἀπό Ep. 170. 257. ἀπ' αὐός Ep. 124.
 τὸν ἀφ' ἰαράς Ep. 225. So. 127
 ἀπόδος So. 16. ἀπεδόθη (ἀν- coni)
 Ep. 189
 ἀποδοτῆρες Ep. 116
 ἀποθανεῖν Ep. 247. *ἀποθάνοις Ep.
 21
 ἀποκαδεῖ So. 78
 ἀποκαθάρασα So. 22
 *ἀπεκέλλερεν Gl. 53
 *ἀποκλωνεῖ Gl. 74
 ἀπολελεμμένας (τὸν καυλόν) Ep. 158
 *ἀπόληρος Gl. 75
 ἀπώλεσα Ep. 100
 ἀπεπυρίζομες Ep. 124
 ἀπερρόφεις (ἀλφίτων) Rhi. 3
 ἀποταμεῖν Ep. 170
 ἀποφανεῖ Ep. 254
 ἀποφθέγματα s. ἐπιφθέγματα Ep. 215
 ἀποχρέω Ep. 253
 ἀπρίξ So. 89
 ἄρα Ep. 170. So. 21 (δ' ἄρα). ἄρα in-
 terrog. Ep. 171
 ἀραβεῖ (ἀ γνάθος) Ep. 21
 ἀρακίδας Gl. 184
 ἀρβάλη Gl. 76
 ἀρβίννη Gl. 175
 ἀργύριον πεντόγκιον (adiect) Ep. 9. ἀρ-

- γυροῖς πίναξ Sop. 15. ἀργυρᾶν ὄξιδα Sop. 19
 ἀργύριον (subst) Ep. 216. ἀργυρίων So. 157
 ἀργυρωμάτων So. 30
 ἀρετά Ep. 286
 Ἄρης (Spartae) Ep. 167
 ἄρθρα (translate) Ep. 250. ἐν ἄρθροις *γραμμαμάτων Sop. 10
 ἀριθμὸν (περισσὸν et ἄρτιον) Ep. 170. ἀριθμοῦ καὶ λογισμοῦ Ep. 255 (bis)
 Ἀριστόξενος poeta Ep. 88
 ἀριστος ἰχθύων Ep. 58. *ἀριστον τριπὸν Ep. 88. ἀριστον Ep. 262. 279. ὅπως ἀριστα So. 96
 ἄρματα Ep. 79
 *ἀρώματα Gl. 77
 Ἄρνες Ep. 136
 Ἄρπαγᾶ Epich. fabula p. 92
 ἄρτιον ἀριθμὸν Ep. 170. ἀρτίως Ep. 251
 ἄρτος Ἀταβυρίτης Sop. 9. ἄρτωι πλακίται So. 29. ἄρτον τυρῶντα So. 14
 ἄρτυεν Ep. 192
 ἀρίετε So. 112 v. ἀναρρίει
 ἀρχαγέταν (Ἰλα) So. 42
 ἀρχόμενος So. 42
 ἀρχόν Ep. 19
 Ἀρχωνίδας So. 61
 ἄς (κα) Ep. 55
 ἄσαλέα So. 113
 ἄσεικτος Rhi. 15
 ἀσηθής Ep. 99
 ἄσκοι Ep. 246
 ἄσμα So. 69. Gl. 98
 *ἀσπέδους Ep. 42
 ἀστακοί Ep. 30. 57
 ἀστρωτος εὐδω Ep. 35
 ἄστυ Ep. 99
 ἀστυξένοι Gl. 78
 Ἄσυχλα Ep. 101
 ἀσφαλτος So. 5
 ἀσχέδωρος (aper) Scir. 1
 Ἄσωπῶ Musa Ep. 41
 ἄτα Ep. 268. ἄταν ἔχων Ep. 78
 ἄτα (ᾠτα) Gl. 79
 Ἄταβυρίτης ἄρτος Sop. 9
 *ἀτέλεια So. 140
 ἀτενές Ep. 124. 172
 ἀτράκτυλον Ep. 161
 ἀτρέσταν (Ἄρτεμιν) So. 167
 Ἄτρείος παιδί Ep. 99
 αὐ Ep. 170
 αὐθις Ep. 170
 αὐληρα Ep. 178
 αἰλησάτω Ep. 127
 αὐλησις Ep. 171 (ter)
 αὐλητάς Ep. 171 (bis)
 αὐλητήριον Gl. 80
 αὐξεται Ep. 170
 αὐροι Gl. 177
 ἀντάτας ἵπο Ep. 172. ταῖς ἀνταίτας χερσίν So. 19
 ἀντόμολος Ὀδυσσεύς Epicharmi fabula p. 108
 ἀντός (ἴρσε) Ep. 54. 99. 171. 254. 257. 266. Rhi. 2. 10. ἀντὰν τὰν νόσον So. 33. ἀντότερος ἀντῶν Ep. 5. ἀντὸς ἀντόν Ep. 281. ἀντός ἐπ' ἀντοῦ Ep. 159. ἀντοῖσιν ἀντούς Ep. 173. ἀντῶι οἱ Ep. 71. ἀντῶ (ἀντόθεν) So. 23. ἀντόθεν Ep. 217. ὁ (δ') ἀντός Ep. 71. ὠντός Ep. 170. τῶντοῦ Ep. 131. τὸν ἀντόν λόγον Ep. 170. ὠντοῖ ibid. τῶν ἀντῶν ibid. ἐν ταῦτῶι ibid. αἰτῶι (ει) Ep. 149. ἀντούς Ep. 164. 257. αἰτά Ep. 254. ἀντόν Ep. 281. καθ' αἰτό Ep. 171
 ἀντοποίητος (πατάνα) So. 13
 ἀντόχρουν (πανίον) Din. 6
 Ἄφάνναι oppidum Ep. 77
 ἀφείς So. 74
 Ἄφραττος (Ἐκάτη) Gl. 81
 Ἄφροδίτης λουτρόν (herba) Gl. 177 a Add
 ἀφύαι Ep. 60. ἀφύας Ep. 89. 124
 ἄφυσσαν Gl. 82
 Ἀχαιοῖς (-οῖσιν) Ep. 99. 100
 ἀχαρίστους βπιόνας Ep. 64
 Ἀχέλουρις oppidum (?) Gl. 83
 Ἀχελωῖς Musa Ep. 41
 οὐκ ἀχρηστον Ep. 275
 *ἄψ ἀπαγγεῖλαι Ep. 99
 ἄψυχος λωτός Sop. 10
 πρὸς αὐ So. 166. ἀπ' αὐς Ep. 124.

βα: ἔβη Sop. 7
 βαβίας v. βακίας
 βαθ: βίσσον Ep. 188
 βαίτα So. 38
 *βαιτάχεια Ep. 193
 βαιόνας Ep. 64
 Βαιῶτις (Ἀφροδίτη) Gl. 6
 *βακίας βακολας βαβίας Gl. 84
 βάκτρῳ Ep. 100 a Add
 Βάκχαι Epich. fabula p. 94
 βαλ: ἔβλης Ep. 177. βλείης (coniunct)
 Ep. 219. βλείς Ep. 176
 βαλάνους Ep. 42
 βαλάντιον Ep. 10
 βαλλίζοντι So. 32. βαλλίζοντες Ep. 79.
 So. 12. ἐβίλλιζον So. 11
 βαμβραδόνι So. 65. βαμβραδόνες Ep.
 60
 βάμμα Gl. 7
 *βάννας (Φάναξ?) Gl. 178
 *βαννάται, βάννατροι Gl. 85
 βαρβάρῳ Μούσῃ Sop. 11
 *βάρκα (βάρυκα) Gl. 86
 Βασιλῆς (Ἀφροδίτη) Gl. 87
 βαστά Gl. 179
 βατάνια Gl. 180
 βάτας s. βατᾶς Gl. 88
 βατίς Ep. 90. βατίδες Ep. 59
 βάτος Ep. 90. βάτοι Ep. 59
 βανκαλῆς Sop. 24
 βάφιον Gl. 89
 βδελυχραὶ σάλπαι Ep. 63
 Βιβλίη ἄμπελος Ep. 174
 βίος Ep. 255. βίος εὐσεβῆς Ep. 261.
 βιον καταστροφᾶς Ep. 257. βιον
 πίνει Ep. 34
 βιπτάζω Ep. 175. So. 114.
 βίσβη. Βισβαῖα Gl. 151
 βλαστά Gl. 181
 βλέννωι (piscis) So. 43
 βλεννός (stultus) Ep. 119. So. 51
 βλιτάχεια (βαιτ- coni) Ep. 193
 βόειον θύλακον Ep. 113
 ἐς βόθυνον Gl. 112
 βολβιτίς Ep. 61
 βόλιμος (i. e. μόλιβος) Gl. 8
 βοτά Scir. 1
 βότιν So. 64

βούγλωσσοι Ep. 64
 βουλευέται Ep. 283
 Βούλλας So. 109
 βουνός Gl. 9
 βουῆς v. βῶς
 βράσκη s. βρασίχη Gl. 182
 βρέμει (ὁ φάρυγξ) Ep. 21
 βρένδον βρέντιον Gl. 152
 βροτούς Ep. 255
 βροῦκος Gl. 91
 βρονάλιχα Rhi. 16
 βρωμάτων Ep. 92
 βυβὰ ταῦτα So. 115
 βυθοῦ Ep. 180
 βύριον Gl. 153
 βυτίνη Gl. 92
 βῶκες Ep. 60. βῶκας Ep. 29
 βῶς Ep. 173. So. 121. βολ Ep. 173.
 βόες So. 104

 γᾶν (εἰς γᾶν ἀπῆλθεν) Ep. 245. γῆ
 Ep. 296
 γα Ep. 10. 34. 35. 87 (γ'). 117. 171.
 So. 14 (γ'). 86. 134 (γ'). γε Ep. 257
 (ter). 262 (γ'). γα μάν Ep. 124. 149.
 170. 171. So. 25. αἶ . . γα v. αἶ.
 ἀλλὰ . . γὰ τοι Ep. 87. ἀτὰρ . . γα
 Ep. 62. δέ γε Ep. 257. ἦ . . γ' (coni.
 καὶ . . γ') Ep. 171. καὶ . . γ' Ep. 124.
 171. μὲν γ' Ep. 124. μὴ . . γ' Ep. 170.
 ὥς γ' ἐμὴν δοκεῖ Ep. 148. ἐγὼν γα
 Ep. 99. 153. ἐμὴν γα Ep. 170. So. 86
 adn. τύγ' Ep. 272. 274. τοί γ'
 Ep. 170. τοῦτοι γα So. 24. τάδε γ'
 Ep. 128. τῶνδ' γ' Ep. 170. κατ τὸ
 νῦν γὰ θην Ep. 34
 γεγάθει Ep. 109
 γαθυλλίδες Ep. 134
 γάιος Gl. 93. 183. γάιαι κόγχοι Ep. 42
 *γαῖσον Gl. 183
 Γαλάτας Sop. 6
 Γαλεοί, Γαλεῶται Rhi. 17
 γαμφώνηχοι ἀστακοί Ep. 30
 γάρ Ep. 10. 37. 45. 110. 136. 170 (bis).
 171. 172. 251. 254. 255. 257. So. 5.
 14. 52. 54. 89. 101. 110. Rhi. 2. καὶ
 γάρ Ep. 172. 173. οὐ γάρ Ep. 170.
 ἦ οὐ γάρ Ep. 171, v. οὐ. τί γάρ So. 55

- ἐγάργαιρον ἃ οὐκία c. gen. So. 30
 Γαργάρων ἄκρα Ep. 130
 γαστήρ So. 46
 γαύλοισιν Ep. 54
 γανριῶσα (πηκτὴς μούση βαρβάρωι)
 Sop. 11
 γαφάγας Gl. 10
 γείτονος Ep. 89. γειτόνων Ep. 100
 γέλωτα Ep. 35
 γενεᾶτις τρίγλα So. 81
 γένηον τρίγλας So. 50
 γενναιέστατον Din. 10
 γένος (sexus) Ep. 172
 γέρανος Ep. 87 (bis)
 γέροα Νάξια (nisi fuit γέροαι Ναξιακαί)
 Ep. 235
 γῆρας So. 54
 γίνεται Ep. 171. ἐγένετο Ep. 148 (bis).
 γένοιτο Ep. 131. γενέσθαι Ep. 170.
 γενομένα So. 93. γενηθῆναι Ep. 209
 γνώσκομες So. 94. γνώσκοντι Ep. 9.
 γνώσκειν Ep. 266 γνῶθι Ep. 264
 γλαῦκοι Ep. 49. 50
 γλαῦκας Ep. 166
 γλυκύχρεον κογχύλιον So. 24
 γλυκὴν οἶνον Ep. 124. γλυκντάτω (οἶ-
 νου) Blaes. 2. γλυκέα ἐπέσθειν Ep. 42
 γνάθος Ep. 21
 γνώμαν ἔχει Ep. 172
 γόγγρου So. 86. γόγγρων Ep. 72
 γομφίος Ep. 21
 ἐν γούνασι Ep. 229
 γραῖαι (pisces) Ep. 61
 γραίFla Gl. 36
 γραῦς ἔριθος So. 170
 ἔγραψεν (pínaxi) So. 110
 ἔγρυξεν (δέλφαξ) Sop. 5
 γύλιον So. 73
 γυνά Ep. 101. γυναικός Ep. 286. γυν-
 ναίκες So. 41. γυναικῶν So. 24. γυν-
 ναίκας Ep. 9
 γυναικάνδρεςσι Ep. 218

 δαδύσσεσθε So. 117
 δαελός So. 116
 δαιμονίως Ep. 100
 δαίμων Ep. 258. τοῖς δαίμοσι Sop. 6
 Δαμίτεια Gl. 99
 *δαμοκόπος So. 128
 Δαφνίτας (Απόλλων) Gl. 11
 δέ Ep. 9 (bis). 11. 21 (quinquiens). 33.
 35 (quinquiens). 37. 42 (quinquiens).
 44. 46. 53. 55. 56 (bis). 57 (ter). 58.
 59 (bis). 60. 63. 65. 71. 78. 90 (ter).
 92. 99. 101. 109 (bis). 110. 115. 125.
 126. 134. 148 (sexiens). 149. 161. 170
 (sexiens). 171 (bis). 172 (ter). 177. 179.
 254. 257. 258. 262. 266. 268. 273
 277. 279. 284. 285 (bis). 296. So. 3.
 11. 18. 19. 21. 24. 25. 39. 50. 53 (bis).
 60. 61. 72. 81. 90. 104. 123. 127. 135.
 166. δέ γε Ep. 257. * δέ και Ep. 179
 δεδοίκαω Ep. 190
 δείκνυε Ep. 281
 δεῖν: δεῖ Ep. 35 (bis). 257. 266. δέιται
 Ep. 255. δῆσθε So. 46. δευμένα
 (τέκνων) So. 36. δεήση So. 157. δεού-
 μεθα (futur) Ep. 120
 ὁ δεῖν (pro δεῖνα) So. 58
 δεινός λέγειν Ep. 272.
 δειπνήσας So. 129
 δεῖπνον So. 27
 δέκα Ep. 136. 137
 δεκάλιτρον So. 87. δεκάλιτρος στατήρ
 Ep. 10
 δελήτιον So. 118
 δελφακίνας κρέα Ep. 124
 δέλφαξ Sop. 5. δέλφακα Ep. 100 (bis)
 δέμας v. τυροῦται
 δεξιωτέροις Ep. 99
 δέος Ep. 221. δέει So. 117
 δέσποινα Ep. 168
 δεύτερον Ep. 170. 279
 δεχόμεναι Ep. 9
 δῆ Ep. 64. 114 (θάσαι δῆ). 133. 170. 296
 v. και
 δηλαδή Ep. 149
 δῆλον ὡς Ep. 285
 δηξίθυμον ὀξάλμην Sop. 21
 διὰ τῶν αὐτῶν ἀεί Ep. 170
 *διάδροκα Gl. 12
 διεκρίθη Ep. 245
 διαλεκτικούς τρεῖς Sop. 6
 διαμένει Ep. 265

- δίασμα* Gl. 98
διασυκάξαι Gl. 102
διατετμαμέναι Ep. 124
οὐ μοι διαφέρει Ep. 247
διδούς Ep. 274. *δὸς καὶ λαβέ* Ep. 273.
δούς Ep. 254. *δοῦσα κατὰ χειρός*
 So. 16. *δωσῶ* So. 87
διελεῖν Ep. 42
διέρχημι πάντα Ep. 278
διεφθα λευκανθεῖσα (μήτρα) Sop. 8
διθύραμβος Ep. 132
δικ: *δεδιγμένος Gl. 101
δίκα, δίκας Ep. 148
δῖνος Ep. 1
Δίομος bubulcus Ep. 4. 105
 * *Διονύσιος* Ep. 15
Διονυσιφόροι Gl. 13
Διόνυσος Ep. 151. Rhi. 10
δίοις Ἀχαιοῖς Ep. 99
διπλάσιον Ep. 290
Δίς Rhi. 14
δισσαῖς ἰχθύων φοραῖς Sop. 23
δίφρον So. 92. v. *δρίφρον*
δίχορδος πηκτίς Sop. 11
δίψης Sop. 25
δογμαίων Sop. 6
δοκάζων πλόον So. 52
δοκέω Ep. 254. *δοκεῖς* Ep. 171. *δοκεῖ*
 Ep. 148. 170. 171. 262. *δοκεῖτε* Ep. 99.
 * *δοκῆμι* Ep. 99. *δοκεῖν* Ep. 173. *δο-*
κέων Ep. 254. *δόξεις* Ep. 277
δρακοντομίμοις τορεύμασιν Sop. 19
δράκοντες (pisces) Ep. 60
δραμεῖται Din. 14
δραξών Gl. 220
δριμεῖαν πηγανῖτιν χολήν Sop. 18
δρίφρον So. 10. v. *δίφρον*
δρόμος Gl. 103
δύναμαι So. 72
δύο Ep. 70. 124. 134. 253. 290.
 So. 72
δυσθαλαίαι (s. *-θάλειαί* vel *-θάλειαί*)
 So. 83
δυσπάλαιστος Ep. 254
 * *δυσχιλότερον* (-*χιδώτερον* trad) Gl.
 104
δυσώδης βολβιτίς Ep. 61
δωρεῖται Ep. 284
- ἔφασον* Gl. 14
ἐγγύα, ἐγγύας Ep. 268
ἐγκίκρα So. 46
 * *ἐγκιλικίζειν* Ep. 206
ἐγκεκόμβωται Ep. 7
ἐγκρίς Ep. 52
ἐγκύκλιος (ἐπικ- trad) πλακοῦς Ep. 26
ἐγγέας Ep. 83
ἐγγέλεων Ep. 73
ἐγών v. Pronomen personale
ἔθος ἐστίν Sop. 6
εἰ δὴ Ep. 296
εἶ So. 98
Ἐπιλαρμοσταί Gl. 90
Ἐπιλάρχας Gl. 90
εἰλεός s. *ἰλεός* Gl. 15
εἶμα Ep. 254
εἶμι: *εἶω* So. 48. *ἰών* Ep. 137
εἶμι Ep. 35. 296. *ἐσσί* Ep. 272. 274.
 So. 134. *εἶ* Ep. 269. * So. 74. *ἐστίν*
 Ep. 43. 125. 132. 140. 149 (quater).
 154. 159. 171. 172. 228. 257 (bis). 261.
 262. 266. 268. 279. 285. 296 (bis).
ἔστ' ὅκα Gl. 114. *ἐντί* Ep. 42 (bis).
 57. 62. 136. 159. 170. So. 24. 26. 156.
ἦμι Ep. 216. *εἶη* Ep. 170. 171. *ἦν*
(eram) Ep. 147. *ἦς (erat)* Ep. 102.
 So. 59. *ἦν (erant)* Ep. 46. 56. 59 (bis).
 65. *εἶμεν* Ep. 170. 171 (bis). 173. *εἶ-*
μειν Ep. 99. 182. *έόντος* Ep. 170.
έσσειται Ep. 254. *έσσεισθαι* So. 57
εἰς γὰν Ep. 245. *εἰς κεφαλάν* So. 53.
εἰς νύκτα So. 29. *εἰς τὰν κύλικα*
 So. 99. *εἰς τὸν μυελόν* So. 33. *εἰς*
τὸ σκύφος Ep. 83. *ές ἄστν* Ep. 99.
ές βόθυνον Gl. 112. *ές μυχόν* So. 75.
ές χορόν So. 144. *ές τὰ λώπια*
 Gl. 113
εἰς ἐγών Ep. 253, v. *οὐδὲ εἰς*. *ἦς* Rhi. 12.
ένός So. 25. *ένα* Ep. 71. *ένα τινά*
 So. 90. *έν* Ep. 182. *καθ' έν* Ep. 172.
μία Ep. 124. *μίαν* Ep. 182
εἰσαγήσατο Ep. 88
έκ βυθοῦ Ep. 180. *έκ τῶν κανθάρων*
 Ep. 76. *έκ τοῦ λιμένος* So. 101. *έκ*
τοῦ ὄνυχος So. 110. *έκ τῶ σκότεος*
 So. 90. *έκ πονηροῦ θάμενοι* Ep. 146.
έκ θοίνας πόσις ἐγένετο similiterque

- septiens Ep. 148. item 131. *ἐκ πο-*
δός So. 53. *ἐξ Ἑστίας ἀρχόμενος*
 So. 42. *ἐξ ἐνός κελεύματος* So. 25
ἐκάστας (gen) So. 25
Ἐκάται So. 27
ἐκβαλεῖν Ep. 54
ἐκβολὰς μήτρα Sop. 8
ἐκδιδάσκων Ep. 257
 * *ἐκκελλήρικεν* Gl. 53
ἐξελεπύρωσεν So. 22
ἐκποιῆσαι So. 76
ἐξεσκληρότες (μύκαι) Ep. 155
ἐκταλαντωθεῖς Sop. 19
ἐκτίλλει (τὰ λάϊα) So. 95
ἐκτραπελογάστρους ὄνους Ep. 67
ἐκτρίψας (τὸν κάκτον) Ep. 159
ἐκπεφάναντι So. 83
ἐκφεύγει Ep. 266
ἐκκεχόρδωται Sop. 16
ἐκῶν Ep. 78. *Φεκῶν* Ep. 37. 110. *οὐχ*
ἐκῶν Ep. 100
ἐλαιοφιλοφάγους κυχῆλας Ep. 157
ἐλάταν Ep. 160
ἐλατῆρα Rhi. 3
ἐλαίνεται (πάντα) Ep. 216
ἐλαφος Ep. 90
ἤλέησε Ep. 285
Ἐλευθέριος Ζευς Gl. 105
Ἐλευσινία (Ἰστυμις) Gl. 185. *Ἐλευσι-*
νίοις (s. -αῖνιοις) Ep. 100
ἤλθεν Ep. 245. v. *ἐνθεῖν*
ἐλίγματα So. 100
ἔλω: * *ἐολκῶς* Ep. 177
ἐλλιτές Ep. 183. v. *ἐνδελιτές*
ἔλοπα Ep. 71
Ἐλλίς Epich. fabula p. 96
Φελύτριον, Φολύτριον Gl. 95
ἐμβάφια Ep. 70
ἐμβραμένα So. 119
 * *ἐμμηχατεῖν* Rhi. 189
ἐμῶν λόγων Ep. 254
ἐμπαγῆμεν Ep. 42
ἐμπας Ep. 34
ἐμπιῶν Ep. 35
ἐνέπλησαν So. 12
ἐμπνον μούσαν Sop. 10
ἐμπορεῖονται Ep. 53
ἐμπέφυκε Rhi. 8
ἐν γαύλοισιν Ep. 54. *οὐτ' ἐν κάδοι*
οὐτ' ἐν ἀμφορεῖ Ep. 133. *ἐν κναθίδι*
 So. 3. *ἐν ὑστιακῶι* Rhi. 3. *ἐν τᾷ*
ἐπιχάλκωι σκανασῆι So. 145. *κριτῶν*
ἐν γούνασι κεῖται Ep. 229. *ἐν δέει*
 So. 117. *ἐν μεταλλαγαῖ ἐντι, ἐν ταῦ-*
τῶι μένει Ep. 170. *ἐν τῶι Φῆρι, ἐν*
τῶι θέρει Ep. 63. *ἐν τήνων* Ep. 147.
ἐν Τάραντον Gl. 106. *ἐν ἰ. θ. ἐνήν*
 Ep. 134
ἐνδελιτές Ep. 183. v. *ἐλλιτές*
ἐνδοθι (θ') Ep. 21
ἐνδον So. 74
ἐνδος Gl. 16
ἐνδρεία Ep. 103
ἐνῆς Ep. 65. *ἐνήν* Ep. 44. v. *ἐν*
ἐνθα Ep. 221. Scir. 1
ἐνθάδε So. 41. 52
ἐνθες So. 144. * *ἐνθε* Ep. 180. *ἐνθέν*
 Ep. 170. *ἐνθῶν* (s. *ἐνθέν*) Ep. 99
ἐνθυμεῖν Ep. 99. *ἐνθυμητέον* Ep. 270
ἐνιαυτοῦ Ep. 232
ἐνόπλιος (νόμος) Ep. 75
ἐνταῦθα Ep. 221
ἐντειμαμένα So. 100
ἐντύχω Ep. 35
ἐξ v. *ἐκ*
ἐξάγω *χωλὸν τραγίσκον* Gl. 108
ἐπ ἐξαγωγῆι πραθήσεται Sop. 6
ἐξάντιον Ep. 10
ἐξελᾶν (futur) So. p. 154
ἐξευρίσκειται Ep. 271
ἐξέχει (eminet) So. 25
ἔξοι ἔξος Gl. 16. v. *ἔξω*
ἐξορμίζομαι So. 52
ἔξω c. gen. So. 74. v. *ἔξοι*
ἐξώλη θεῖη Rhi. 10
Ἐέφοικας Ep. 238. *Ἐέφοικε* Ep. 161.
Ἐέφοικότως Ep. 99. *εἰκότως* Ep. 252
 * *Ἐορτά* Epich. fabula p. 98
ἐπαινέω Ep. 35
ἐπάσκιον Gl. 186
ἐπεγγυάμενοι So. 60
ἐπεὶ κα (κ') Ep. 35
ἔπειτα Ep. 35. So. 11
ἐπέσθειν Ep. 42

- *ἐπημμένον δίφρον So. 92
 ἐπί: ἐπ' αὐτοῦ αὐτός Ep. 159. ἐπ'
 αἶκλον καλεῖν Ep. 37. 110. ἐπὶ μικροῖς
 Ep. 281. v. ἡμεροφανίωι
 Ἐπιβολεύς (Ἡρακλῆς) Gl. 159
 ἐπιηρέστερον Ep. 186
 *ἐπιθαλάττιος Ep. 90
 ἐπιθυσιῶμες So. 120
 ἐπικαλύψας Ep. 19
 ἐπικύκλιος v. ἐγκίκλιος
 ἐπιλέγω (τουῦθ' οἶον ἀγαθὸν τοῖς θεοῖς)
 Ep. 35
 Ἐπιλυσαμένη (Δημήτηρ) Gl. 16. 108
 ἐπιμελῶς Sop. 6
 Ἐπινίκιος Epich. fabula p. 98
 ἐπίορα Gl. 187
 ἐπεπλομες Ep. 124
 ἐπιπλόου Ep. 80. ἐπιπλόωι Ep. 19
 ἐπιπολάζειν Ep. 282
 *ἐπιφθέγματα (s. ἀποφθ-) Συβάρεια
 Ep. 215
 ταῖ ἐπιχάλκωι (ἀσπίδι) So. 145
 ἐπίχεε (ἐπίχεον coni) Blaes. 2
 ἔποπας Ep. 166
 ἐπόπτας Ep. 266
 ἐπτά Blaes. 2
 Ἐπτάπορις Musa Ep. 41
 ἐπώϊζει Ep. 172
 ἔρανον Ep. 87 (bis)
 ἔργανειον (-λειον trad) Gl. 109
 ἔργεπιστάτας Ep. 212
 τῶι ἔργωι v. λόγος
 Ἐρέτριαν Sop. 3
 ἔρημος Ep. 35
 Ἐριδάντας (Ἡρακλῆς) Gl. 110
 ἐριθακῶδες γραῖαι Ep. 61
 ἔριθος γραῦς So. 170
 ἐρινοῖς Ep. 128
 Ἐρίφιος (Διόνυσος) Gl. 147
 Ἐρμαῖα Gl. 19
 Ἐρμιόνη (Δημήτηρ et Κόρη) Gl. 20
 ἔρω Ep. 35
 ἐρυθροποικίλους συνόδοντας Ep. 69
 ἐρυθραὶ κουρίδες So. 26. ἐρυθρότα-
 τος So. 80
 ἐρωιδιοί Ep. 46
 ἐρώτιον Gl. 111
 ἐς v. εἰς
 ἔσθοντα Ep. 21
 ἔσκλητος Gl. 21
 ἐξ Ἐστίας So. 42
 ἕτερον Ep. 170 (bis). θάτεραι Ep. 42
 ἔτι Ep. 170 (bis). 254. So. 19. ἔτι δέ
 Ep. 60
 εὐ σαφανέως Ep. 99. εὐ ποιεῖν Ep. 201.
 εὐ διέρχηι πάντα Ep. 278
 εὐάζων χορόν Sop. 10
 εὐδίας So. 108
 εὐδιαῖον τριγόλαν So. 67
 εὐδῶ Ep. 35
 Εὐδωσώ (Ἀφροδίτη) Gl. 22
 εὐθύς Ep. 137. 173 a Add
 Εὐκόλος s. Εὐκλος (Ἐρμῆς) Gl. 148
 Εὐμαιε Ep. 172
 εὐμαρέα Ep. 42
 οὐκ εὐμελής (νάβλας) Sop. 10
 Εὐνοβάται Rhinth. fabula p. 185
 εὐπαλαιστους Ep. 254
 εὐπετές Ep. 177
 εὐρεν Ep. 257. εὐρησοῦντι Ep. 136.
 εὐρηκε Ep. 190
 εὐσεβής Ep. 265. εὐσ. βλος Ep. 261
 *εὐστομοὶ φαγεῖν Ep. 159
 εὐνμος Ep. 91
 εὐψυχία Rhi. 8
 εὐωνον ἀείσιτον Ep. 34. εὐωνοὶ Ep. 42.
 εὐωνέστερον Ep. 121
 ἐφθὸν μήτρας τόμον Sop. 18
 ἐφόδιον Ep. 261
 ἔχων ἄταν Ep. 78. ἔχει γνώμαν Ep. 172.
 ἔχων ἱμάτιον Ep. 277. ἔχει μέτρον
 (metrum) Ep. 254. ἔχουσα μουσικάν
 Ep. 91. ἔχης καθαρὸν τὸν νοῦν
 Ep. 269. ἔχεις νόσον Ep. 274.
 ἔχων ὄγκον So. 165. ἔχεις τὰς πλε-
 ρὰς οἰόνπερ βατίς alia similia Ep. 90.
 ἔχει πόδας τέσσαρας Ep. 149 (bis).
 ἔχει μικρὰ τὰ πόδια Ep. 57. ἔχης
 τὰ σκληρά Ep. 288. ἔχουσα φαινό-
 λαν Rhi. 7. ἔχειν φύσιν (ingenium)
 Ep. 279. ἔχε τὸ δελήτιον So. 118.
 ἔχων (με ὁ ἄκρατος) Ep. 35. ἔχειν
 τὰν Αἴτναν (incolere) Ep. 76. *μὴ ἔχον
 ἀπό τινος ἐνθέν Ep. 170. ἔχειν οὕτως
 Ep. 171. ὡς ἔχει Ep. 172. ἔχον καλῶς
 Ep. 251. ἔχονται ἀπρίξ So. 89

- ἐχῖνοι Ep. 53
 ἔπειν πόλτον Ep. 23. χύτρα φακίας
 ἤψετο Ep. 33

 ζαμία Ep. 148. ζαμίας Ep. 268
 ζάπλοντοι ἀγροῦ πυγαί So. 136
 ζατῆς Ep. 270
 ὁ Ζεὺς Ep. 71. 87. 139. Ζ. ἀναξ Ep. 130.
 Δία πάντων ἀρχαγέταν So. 42. ναί
 μὰ Δία Ep. 82. μὰ Δία Ep. 170
 ζῆι Ep. 172. ζῶμεν Ep. 255. ζῶντα
 (τέκνα) Ep. 172. ζήσων Ep. 267
 Ζηωνικῶι κυρίωι Sop. 6
 ζόος Ep. 189
 ζύγαιναί Ep. 59
 *ζυγαστροφει So. 90
 ζυγοῦ Din. 2

 ἦ παμπόνηρον ὄψον Ep. 87. ἦ ῥα κα-
 λῶς So. 22. ἦ (interrog) Ep. 170. So. 57
 ἦ Ep. 100 a Add. 170. ἦ .. ἦ So. 28.
 ἦ .. ἦ .. ἦ Ep. 113. 171. ἦ καί Ep. 170.
 ἦ οὐ γάρ Ep. 171
 ἦδη Ep. 170. 171. So. 52. 127
 ἦκω *Ep. 190. εἶπε Ep. 54. εἴκω (coni)
 Ep. 35
 ἦμιάρτιον Ep. 52. So. 27. ἦμιάρτια
 So. 28
 ἦμιλάμιον Gl. 154
 ἦμιλίτριον Ep. 9. 291
 ἦμίνας So. 105. ἦμίνας Ep. 290
 ἦμίνηρον ἠδονῆν (ἀντακαίον) Sop. 12
 ἦμιόγκιον Ep. 8
 Ἡπιόλης So. 68. Ἡπιάλητα (-όλητα?)
 So. 70
 ἐν τῶι Ἰῆρι Ep. 58
 Ἡρακλῆς So. 59. 70. Ἡράκλεις So. 73
 Ἡρόκαλον So. 142
 ἠρώνεσαι So. 154
 ἠσων So. 84
 ἠχησε (τὸ μέλος) Sop. 2
 ἠχος μελωδός Sop. 7

 *θάα Gl. 23
 θάλαμον So. 12
 θαλασσίον βυθοῦ Ep. 180. θαλασσίον
 ἐγγέλεων Ep. 73
 μένους Ep. 146. θᾶσαι Ep. 114. So.
 26. 32
 θαρσεῖ Ep. 217. θάρσει θυμέ Sop. 14
 θᾶσσον v. ταχύς
 θούμακτρον v. θύμακτρον
 θανμαστόν Ep. 173
 θεά: ταῖς *θεαῖς (θειαῖς trad) So. 27
 θεαροί Epich. fabula p. 105
 *θεάγενες Ep. 90
 θειαῖς (θεαῖς coni) So. 27
 θεῖος λόγος v. λόγος. τὸ θεῖον Ep. 266.
 θεῖον κλέος Ep. 99
 θέμιτον Ep. 54
 Θεογάμια Gl. 174
 θεός Ep. 131. 266. 296. ὁ θεός Ep.
 257. θεοί (σινε τοί θεοί) Ep. 170.
 τοί θεοί Ep. 42. οἱ θεοί Ep. 287.
 θεῶν Ep. 170. θεοῖς Ep. 54. τοῖς
 θεοῖς Ep. 35. *99. τὰν θεόν So. p. 154.
 v. θεά
 θεῖ (πάντα) Ep. 216
 θερινὰ λάχανα Ep. 158
 ἐν τῶι θέρει Ep. 63
 Θεστυλί So. 5
 θηλαμόνι βλέννωι So. 43
 τὸ θῆλυ γένος Ep. 172
 θην Ep. 34. 154. 173. So. 24. 36. 56. v. γα
 θητεῖον Μυστάκου Sop. fabula p. 194
 θίβρων ὁ Ταντάλον Sop. 19
 *τεθνάκειν Ep. 247
 τὸν θνατόν Ep. 263 (bis). θνατοῖς Ep.
 261. θνατὰ φρονεῖν Ep. 263
 θοῖνα, θοῖνας Ep. 148
 θρίδακος Ep. 158. θρίδακας Ep. 160
 θυγάτηρ (ἄτα ἐγγύας) Ep. 268
 θύειν Sop. 6
 θυλακίζειν Gl. 116
 θύλακον Ep. 113
 θύμακτρον (θανμ- trad) So. 120
 θυματίτις Gl. 187 a Add
 θυμόν Ep. 282. θάρσει θυμέ Sop. 14
 θυννίδες Ep. 74
 θυννοθήρας So. p. 162
 θύραι So. 97
 θυσίας Ep. 148
 θωκεῖτε So. 60. θωκησῶ Ep. 99
 θωσαίμεθα Ep. 189

ἱαλλε So. 61. ἱαλε So. 14
 ἱάμβους Ep. 88
 ἱαρὸν χρῆμα Ep. 228. τὸν ἀφ' ἱαρᾶς
 κινήσω Ep. 225. So. 127
 ἱαροχρῆς, ἱαροχρεία Gl. 188
 ἴδε So. 26 (ter). φέρ' ἴδω Ep. 171. ἴδοις
 Ep. 21. *Φιδών* Ep. 173 a Add. ἴδών
 Ep. 285
Φιδ: οἶδεν Ep. 172. εἶδῃ μαθών Ep. 171.
 v. *Φισαμι*
 *ἰδέατοι (ἰδήρατοι vel εἰδήρατοι conī)
 Gl. 189
 ἰέρακες (pisces) Ep. 68
 Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς Sop. 14
 ἴκοντο Ep. 53
 ἴλαξ Gl. 190
 ἰλεός v. εἰλεός
 ἰλλοτέρα τᾶν κορωνᾶν So. 158
 ἰμάτιον Ep. 277
 *ἴμμεσος (ἴμεστος trad) δίκη Gl. 191
 *ἰπνασία Gl. 117
 ἰππάζεται So. 53
 ἰππίδια Ep. 44
 ἰπποκάμπιον (υἰόν) Ep. 115
 τὰν ἵππον So. 161
 ἵππουροι Ep. 51
 Ἰππώνακτος (s. -ακος) Rhi. 10
Φῖσαμι Ep. 254. ἴσαντι Ep. 53. v. *Φιδ*
 Ἰσθμία So. 155
 ἰστιῶν (ἔρανον) Ep. 87. τὸν ἰστιῶντα
 Ep. 35
 ἰστόρησον Ep. 86
 Ἰστρος Sop. 12
 ἴσχε Sop. 7
 ἰσχύων So. 53
 ἴσως v. τυχόν
 ἴφνον Ep. 161
 ἰχθύων Ep. 58. Sop. 23
 ἰψόν Gl. 160
 *Ἰωνικόν (ὄρχημα) Gl. 192
 κα Ep. 35 (ter). 99. 124. 131. 170 (quater).
 171 (bis). 270. 285. So. 91. elisum
 Ep. 35. 265. v. αἰ ὅπως ὄκα
 κάγγαλος, κάγγαμος Gl. 156. 193
 Κάδμιλος Gl. 194
 κάδωι Ep. 133
 καθαιρημένος So. 56

καθαρὸν ἐλατήρα, καθαρῶν ἀλήτων
 Rhi. 3. καθαρὸς τὸ σῶμα, καθαρὸν
 νοῦν Ep. 269
 καθεψηθείς Sop. 21
 *κάθημαι (s. κάθηται s. κάθη) So. 74
 κατεστάθη (εἰς σὴν χεῖρα) Sop. 11
 καί copula Ep. 9. 10. 19. 29. 30. 35 (no-
 viens). 54. 58. 62. 66. 88. 91. 99. 101.
 109. 111. 114. 124 (quater). 127. 131.
 134. 136. 148 (bis). 151. 152. 161. 164
 (bis). 170 (sexiens). 172 (bis). 173 (qua-
 ter). 173 a Add. 182. 250. 254 (bis).
 255 (bis). 267. 273. 290. So. 11. 26.
 27 (bis). 32. 106. 120. Rhi. 3
 intensivum Ep. 59. 71. 99. 124. 165.
 168. 170 (bis). 171. 172. 173 a Add.
 221. 257. 258. So. 2. 56. 81 (καὶ πάλαι).
 94 (πῶς καί). 127
 καὶ . . καί Ep. 99. 170. καὶ . . δῆ
 Ep. 100. 170. καὶ γάρ Ep. 172. 173.
 ἀλλὰ καί Ep. 107. 165. v. ἀλλὰ δέ ἦ
 τε . . καί
 καινὰν φαινόλαν Rhi. 7
 κακεντρεχῆς Ep. 259
 κακοδόκιμοι Ep. 42
 ὁ κακός Ep. 217. κακὸς δαίμων Ep. 258.
 *κακὸν ὀνόπορδον Ep. 161. κακὸν
 οὐδέν Ep. 265. κακά Ep. 99. φου
 τῶν κακῶν Ep. 124. κακῶς Ep. 278
 κάκτος Ep. 159. κάκτους Ep. 160. 161
 Καλαβρίαν Rhi. 19
 καλέω So. 42. καλέομες Ep. 43. κα-
 λέοντι Ep. 42. καλεῖν et καλέσαι (ad
 cenam) Ep. 35. ἐκάλεσε (item) Ep. 37.
 87. 110
 καλίνωι βάκτρωι Ep. 100 a Add
 καλιόν Ep. 39
 καλλικύριοι Gl. 24
 καλλιπάρηιος μήτρα Sop. 8
 καλλιώννμος (piscis) Ep. 32, cf. fr. 71
 καλὰν μύσχον Ep. 137. *καλαὶ (Φάρνες)
 Ep. 136. καλᾶν κουρίδων So. 26. κα-
 λοῖς λόγοις Ep. 254. τὰ καλά Ep. 220.
 καλῶς ἔχον Ep. 251. κ. λέγειν Ep.
 251. κ. πεφύκειν Ep. 173. cum alijs
 verbis Ep. 7. 159. καλῶς (hoc accentu)
 So. 22. κάλλιστον Ep. 173 (bis). καλ-
 λιστοὺς σπάρους Ep. 54

- καλτίον* Rhi. 5
κάλχαι Ep. 2
κάμμαροι Ep. 60. *καμμάρων* So. 26.
καμμάρως Rhi. 18
κάμπη Ep. 194
κάμπος Gl. 195
καμπύλας κωρίδας Ep. 89
κανθάρων Ep. 76
κανθός Gl. 196
*καπανικοῦ (*καπηλικού* trad) *ζυγοῦ*
Din. 2
κάπηλα Gl. 118
καπηλικού v. *καπανικοῦ*
καπήλωνς So. 1
καπνίζων Sop. 6
καπνοκορνιάζεται (*an -κορθ-?*) Ep. 195
καπρωίζεται Scir. 1
κάπτουσαι So. 64
καπυρά κάρνα Ep. 150
κάραβος Ep. 57
καρδία So. 20
καρδιώσσειν Ep. 202
κάρκαρον So. 147. *κάρκαρα* Rhi. 20
καρκίνος Ep. 180. *καρκίνοι* Ep. 53
ὁ Καρπάθιος Ep. 95
κάρρων So. 59. 121. *κάρρονες* Ep. 165
καρτερεῖν Sop. 6
κάρνα Ep. 150
κάρυξ Ep. 137
κάρυκας (e conchyliis) Ep. 42
κάρφεια So. 32
κάρχαι Gl. 197
καρχαρίας (*γαστήρ*) So. 46
κατὰ χειρός So. 16. **κατ ταραίων*
Rhi. 7. *κατ τὸν Ἀνάγιον* Ep. 58.
κατ τὸν αὐτὸν λόγον Ep. 170. *κατ*
τὸ νῦν γὰ θην Ep. 34. *κατὰ φύσιν*
Ep. 170. *κατ' οὐρανόν* Ep. 265.
κατὰ σκότος Ep. 35. *καθ' ἄλλα*
Ep. 53. *κατ τὰ σκότα* Ep. 100 a
Add. *κατὰ πόδας* Ep. 34. *κατὰ*
τρόπον Ep. 99. 256. 283. *καθ' αὐτό*
Ep. 171. *καθ' ἓν* Ep. 172
καταβανκαλίσαι Sop. 25
καταδίκα, καταδίκας Ep. 148
καταδόμη (*ἐξ μυχάν*) So. 75
κατθανών Ep. 265
κατακέκλαινται Ep. 141
καταμαθεῖν Ep. 172
καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν So. 63
κατάστρεψον (*τὰν ἡμίαν*) So. 105
περὶ καταστροφᾶς βλον Ep. 257
κατθέμειν Ep. 71
καταφαγῆμεν Ep. 42. *καταφαγών* Ep. 35
καταφθερεῖς Ep. 35
κάτινον Gl. 198
κατόχοις (*ὑπὸ δίψης*) Sop. 25
καυλόν Ep. 158
κεῖνο (*an τῆνο?*) Ep. 170. v. *κῆνον*
κεῖται Ep. 229
κελεύματος (*ἐξ ἐνός*) So. 25
ἐκελήσατο Ep. 71. *ἐκελήσασθε* Ep. 99
κεντήματα So. 143
κέστραι So. 64. *κέστρας* Ep. 47. 48
κεφαλάν Ep. 90. So. 53. *κεφάλαι* (*hoc*
accentu) Gl. 44. v. *ταυρίνδα*
κέφαλος Sop. 13
κῆνον (*an τῆνον?*) Ep. 71
κιθάραι Ep. 79. 109
κίθαρος Ep. 65
κικιβάλους Ep. 42
κιλλικίριοι v. *καλλικίριοι*
κίναδος Gl. 199
κινάραν Sop. 22
κίνδυνον Ep. 99
κινεῖ (*οὐάτα*) Ep. 21. *κινησῶ* Ep. 225.
So. 127
κιτῶνος So. 35
κιχῆλας (*accus*) Ep. 157
κίχλαι (*piscēs*) Ep. 60
κλαυμαριόμενον Gl. 119
κλεινᾶς Συρακοῦς Ep. 185
κλέος Ep. 99
κλίβανος Sop. 5. *κλίβανον* Ep. 143.
v. *κριβ-*
κλοιός Ep. 131
κέκλυκε (*imperat*) Ep. 190
κνηκοπύροις ἡδονᾶς τραγημάτων Sop.
17
κνυζοῦμαι So. 53
κογχοθηρᾶν Ep. 42
κόγχαι So. 25
κόγχος Ep. 96. *κ. μέλαινα* Ep. 42. 43.
κόννηαι κόννηαι κόννηαι Ep. 49

Κοικόα So. 15. 16. 17. 18
κοιλότερος ὄλμοῦ Ep. 81
κόιν Ep. 113
κόκκυγες Ep. 164
*κοκκυγία Gl. 157
κοκρύδες Ep. 181
Κόλαφος Ep. 1
κολιᾶν Ep. 62
κολοκύντας Ep. 154. *ὑγιώτερον κολο-*
κύντας So. 34
κολοσσόν Sop. 1
κολουρίτις (γῆ) Gl. 201
Κολοφώνιον (ὑπόδημα) Rhi. 4
κολύβδαιναί Ep. 57
κομάκτωρ (coactor) Rhi. 9
κομαρίδας Ep. 47
κόπρος Ep. 296
κοπτάς (μήκωνος) Sop. 17
κορακῖνοι Ep. 44
ἅ Κορινθία (vocat) Ep. 238
κοριοειδέες κορακῖνοι Ep. 44
κόρνος Gl. 202
κορυδαλλάς Ep. 45
κορῶναι (cornices) So. 156. *ἰλλότεραι*
τᾶν κορωνᾶν So. 158
κορώνας (coronas) So. 163
κουρίδες Ep. 31. 44. *κουρίδων* So. 26.
v. κωρίδες
οὐ κοῶ Ep. 35
κράββατον Rhi. 11
κραβύζους Ep. 42
κραιπαλοβόσκου δίψης Sop. 25
ναὶ μὰ τὰν κράμβαν Ep. 25
κραμβίον Gl. 203
κραστιζόμεθα So. 166
κρατῆρες Ep. 79
ἐκρατηρίχημες So. 106
κρεανομοῦμαι Sop. 20
κρέας Ep. 43. *κρῆς* So. 25. *κρέα*
Ep. 124
κρεγμῶν Ep. 109
κριβανίτης (ἄρτος) Ep. 52. *κριβανίτας*
(acc) So. 27. 28. *v. κλιβ-*
κριός Gl. 120
κριτῶν (ἐν γούνασι) Ep. 229
κροκύδες v. κοκρύδες
κρυστάλλιον Gl. 203 a Add
κτένια Ep. 42

κναθίδι So. 3
κυβερναῖ Ep. 256
κυβιτίζειν Ep. 213
κύδαζε Ep. 6. *κνδάζομαι (τήνωι)* Ep. 35
κύδος Gl. 26
κύλικα Ep. 34. 118. So. 99
κυλλύριοι Gl. 24
κύμβον So. 165
*κυμίνδαλα Gl. 121
κύμινον (ἔπρισεν) So. 110
κυνόγλωσσοι Ep. 44
κυνόδων Ep. 21
κννοειδές Gl. 203 a Add
Κυπάρα fons Gl. 204
κύπελλα Gl. 27
κνπτάζει So. 39. *κνπτάζοντι* So. 40
κνρίωι Ζηνωνικῶι Sop. 6
κνριττοί Gl. 205
κνρτά Gl. 122
κνφᾶς (τριγλας) Ep. 64
κύων (ὀ) So. 6. Rhi. 12. (ἅ) Ep. 168. 173
(etiam κννί)
κύων (piscis) Ep. 68. *κύνας* Ep. 47. 48
κωβιοί Ep. 66
Κωθωνίας So. 47
κωθωνοπλίται So. 45
κωλεός Ep. 82. *κωλεοί* Ep. 92
Κωμασταί Epich. fabula p. 106
κῶπας v. σκῶπας
κωραλλεῖς Gl. 207
κωρίδας Ep. 89
κωρυκίδα Ep. 113
κωφά Ep. 249

λάβρακες Ep. 63
Λάγεις dea Gl. 208
λαγοί (piscis) Ep. 60
*λαδρέοντι (πλαδαρ- coni) So. 135
λελάθω Ep. 190
λαῖα So. 95
λακτίσω Gl. 145
λαμβάνοντι Ep. 45. *ἔλαβε* Ep. 71. *λα-*
βών Ep. 254. So. 11. *λαβέ v. δός.*
λάβον (imperat) Gl. 43. *λαψηῖ* Ep. 34.
λαβεῖν (demere) Ep. 170. *λαμβάνειν*
μισθόν Rhi. 2. *οἶνον* Sop. 20. *λα-*
βεῖν κλέος Ep. 99. *προτέρημα* Sop. 6.
λήψομαι πειράν τινος Sop. 6

- λαμπρόν ἱμάτιον* Ep. 277
λαοργός Gl. 210
λαοί Ep. 122. 123
λάπαθον Ep. 161
λαπάραν Ep. 90
λαρινεύονται So. 104
λαρυγγόφωνος (νάβλας) Sop. 16
*λασιχνέουσα Gl. 211
latomiae Gl. 28
λάχανα Ep. 156. *λαχάνοις* Ep. 159
λάψ Gl. 123
λέβητες Ep. 79
λέγω Ep. 87. **λέγομες* Ep. 170. *λέγοι*
Ep. 124. λέγειν Ep. 173. *ἔλεγον*
Ep. 253. λεξοῦμαι Ep. 99. *λέγεται*
Ep. 170. λέγειν δεινός Ep. 272. *ἀντίον*
λέγειν Ep. 35. *καλῶς λέγειν* Ep. 251
λεῖα ἱπίδια Ep. 44
λειοτριχῶσαι (κουρίδες) So. 26
λεκίς Ep. 126. *λεκίδα* Ep. 70
λέπανος, *λέπανθος Gl. 124
λεπάς Ep. 114. *λεπάδας* Ep. 42
λέποριν Gl. 212
λεπταί (ταινίαι) Ep. 56
λέοντα So. 110
λευκανθεῖσα (μήτρα) Sop. 8
λευκάλιτον (Ἐρέτριαν) Sop. 3
Λευκαρίων Ep. 117
λευκάς (κόγχους) Ep. 42
λεύσων (ἔς τι) Sop. 23
λήμα Ep. 162
λημνίσκοι Gl. 29
*Λημναί Gl. 149
λήσιν Ep. 182
λί (i. e. λίαν) Ep. 223
λιμένος So. 101
λίτρα Ep. 10. So. 148. *λίτραν* Ep. 9.
λίτρας So. 72
λιχνευμα So. 24
λιχνοτέρα τᾶν πορφυρᾶν So. 62
λογάδας So. 49
λογγῶνες Gl. 30
Λογίνα v. *Δόγος*
λογισμός Ep. 255. 257
Δόγος καὶ Λογίνα Epich. fabula p. 106.
ἀνὸς λόγον Ep. 170. *τῶι λόγῳι* (opp.
τῶι ἔργῳι) Ep. 276
λοιβάσια Ep. 79
λοξῶν τὰς λογάδας So. 49
λοχαγός Ep. 76
*λυκόστρατος Ep. 196
λύχνον Ep. 35. 118
λῶ: λῆις Ep. 55. 170. 171. 172. 273.
λῆι Ep. 35. 99. 170 (bis). *λῶντι* Ep. 35.
λῶιη Ep. 285. *τῶι λῶντι et λεῶντι*
Ep. 35
ἔλωβῆτο So. 21
ἐς τὰ λῶπια Gl. 118
λωτός Sop. 10
μά Δια Ep. 170. v. *ναί*
μαγίδα Ep. 118
μαζούς Ep. 69
μαθαλίδας Blaes. 2
μαιριῆν Gl. 125
μᾶκος Ep. 170
μακρογόγγυλοι (σωλήνες) Ep. 42. So. 24
μακροκαμπυλαύχενες (ἔρωιδιοί) Ep. 46
μακρὰς χεῖρας Ep. 57
μακωνίδες Ep. 159. v. *μήκων*
μᾶλ' ἄδροι Ep. 66. *μάλα θαρσεῖ* Ep. 217.
μᾶλλον Ep. 271
μαλακὸν ἔκταλαντωθεῖς Sop. 19. *τὰ*
μαλακά Ep. 288
μάν: ἀλλὰ μάν Ep. 78. 170. *γα μάν*
Ep. 79. So. 25. οὐ μάν τοι So. 92. *οὐδὲ*
μάν Ep. 170. *τί μάν* Ep. 149. So. 55.
θάσαι μάν So. 26, *similiter* Ep. 114
μανθάνειν Ep. 279. *μαθῶν* Ep. 171 (bis)
μάντιες (femin) Ep. 9
μάραθα Ep. 159. 161
μαραῖνον (γῆρας) So. 54
ἔμασσον (ἄρτον) So. 19
μαστιγοῦντι Ep. 35
μαστροπός So. 69
μάτηρ Ep. 125. *ματρός* Ep. 136. *μᾶ-*
τερ So. 97
μάψ Gl. 123
μεγαλοχάσμονας χάννας Ep. 67
μεγαρέων (ab το μέγαρος) So. 6
μέγαρος Ep. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- θάρων Ep. 76. μέγιστον ἐφόδιον
 Ep. 261
 μειονες (θυννίδων μύρμαι) Ep. 62
 μελαινίδες So. 101
 μελάνουροι Ep. 56
 μέλαινα κόγχος Ep. 42
 μέλει (μοι οὐδέν) Rhi. 10
 μελέτα Ep. 284
 μελισσῶν νᾶμα Sop. 25
 *μελίτειον So. 29
 μέλος Ep. 127. Sop. 2
 μελωιδὸς ἦχος Sop. 7. μ. χορός Sop. 10
 μέν So. 123. μὲν γ' Ep. 124. μὲν ὦν
 Ep. 171. μὲν .. δέ Ep. 21. 35. 42 (bis).
 53. 56. 147. 148. 159. 170. 245. 278.
 μὲν .. ἀλλά Ep. 252
 Μενδήσιος κέφαλος Sop. 13
 μένει (ἐν ταύτῳ) Ep. 170
 μέσα (i. e. μέζα) Blaes. p. 191
 μέσαι διατεταμέναι Ep. 124. Αἴτνης
 ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν et ἐν μέ-
 σαισιν ἰχθύων φοραῖς ἦσται Sop. 23
 μεστόν (σκύφος) So. 15
 μετ' ὀργᾶς Ep. 283
 μετάβολοι Gl. 213
 ἐν μεταλλαγαῖ Ep. 170
 μεταλλάσσει (intrans) Ep. 170
 μετανοεῖν Ep. 280
 μέτρον (mensura) Ep. 170 (bis). μέτρον
 (metrum) Ep. 254. Rhi. 10
 μή Ep. 6. 35. 170. 201. 281. 285. 286.
 288. So. 19. μή τι Ep. 276. μή
 finale Ep. 288
 μήκωνος Sop. 17. v. μακ-
 Μῆνες Epich. fabula p. 107
 μήτρα ἐκβολάς Sop. 8. μήτρας ὑείας
 Sop. 18. 21
 ἔμιξεν Sop. 17
 μικροῦ λιμένος So. 101. μικρὰ πόδια
 Ep. 57. ἐπὶ μικροῖς Ep. 281. v.
 μειονες
 μέμνασο Ep. 250
 *μίρον Gl. 127
 μισήτη So. 130
 μισθός So. 37. μισθόν Rhi. 2
 μνάμα Ep. 254
 μοιός v. ἄμοιος
 μοισᾶν (verbum) Gl. 31
 μοῖτον ἀντὶ μοίτου So. 168
 *μοκκῶνωσις Blaes. 3
 μολγός Gl. 128
 ἔμολε, μόλοι Ep. 170. μολεῖν, μολῶν
 Ep. 99
 μολόχας Ep. 153
 μόνανλον μέλος Sop. 2
 μόνον Ep. 35. 71. 172. So. 86. μόνα
 Ep. 172. μόνοι Ep. 53
 Μορμολύκα So. 9
 Μορύχου μωρότερος So. 74
 μόρων Ep. 207
 μόσχον Ep. 137
 Μούση βαρβάρωι Sop. 11. μουσαν ἔμ-
 πνον Sop. 10. v. μοισᾶν
 μουσικὰν πᾶσαν ἔχουσα Ep. 91
 ἐς μωλόν So. 33
 μύκαι Ep. 155
 μυλλοί (πέμματα) Gl. 32
 μυκτῆρες So. 135
 μύραιναι So. 103. μυραινᾶν Ep. 72
 Μύριλλα (nom. virile) So. 128
 μύρκος Gl. 33
 μύρμαι Ep. 62
 μυρμηκιᾶν Din. 12
 μύες (conchyliā) Ep. 44. μύας Ep. 42
 μύρον (τοῦπι τῆι φακῆι) Sop. 14
 μύττακες Gl. 214
 ἐς μυχόν So. 76
 μῶκος, μῶκον Ep. 148
 μῶμαρ Gl. 214 a Add
 μωρὰς γυναῖκας Ep. 9. μωρότερος
 Μορύχου So. 74
 μῶται Ep. 117. μῶσο Ep. 288
 νάβλας, νάβλα Sop. 10. 16
 ναί So. 121. ναὶ μὰ Δία Ep. 82. ναὶ
 τὸν Ποτιδᾶν Ep. 81. ναὶ μὰ τὰν
 κράμβαν Ep. 25
 ναίων Ep. 130
 νᾶμα μελισσῶν Sop. 25
 Νάξια γέρρα v. γέρρα
 νάρκαι Ep. 59
 Νᾶσοι Epich. fabula p. 98. 108
 ναναγὸς Ὀδυσσεύς Epich. fabula p. 110
 νᾶφε Ep. 250
 νεανίσκωι Din. 4
 Νειλώ Musa Ep. 41

νεκρός Ep. 296 (quater)
 νέμειν βοτά et νεμόμενος Sci. 1
 νέοικος Ep. 12
 νέον (φντόν) Ep. 207
 νερτέρων πρύτανιν So. 7
 νέω: νεῖν Ep. 53. νεύσας (σηπίας)
 Ep. 84
 *Νῆστις dea Gl. 216
 *νίδες Gl. 217
 νίζω Gl. 145. χεῖρ χεῖρα νίζει Ep. 273
 νίκωρ So. 133
 νισοῦντι So. 101
 νόμος (nummus) So. 162. νόμων Ep. 137.
 νόμους Ep. 136
 νόσον Ep. 274. So. 33
 νοῦς Ep. 249 (bis). νοῦν Ep. 269. νόον
 Ep. 282. νόωι εὐσεβῆς Ep. 265
 νοεῖς Ep. 149
 νυμφοπόνος So. p. 156
 νῦν Ep. 170. 254. So. 2. τὸ νῦν γὰρ
 Ep. 34. νῦν τε .. νῦν τε So. 144. νῦν
 Ep. 170. χθές καὶ νῦν ibid.
 νυκτός Ep. 270. 271. εἰς νύκτα So. 29
 νύσσω: νύγον (imperat) Gl. 43
 ξανθαῖσιν (ἀκτίσιν πυρός) Sop. 13
 ξερίας v. ὄξεριος
 ἔξεσεν τορύναν So. 110
 ξηροτήγανον Gl. 34
 ξύλου Ep. 131
 ξύσιλος So. 55
 ξυσμά So. 53
 ξυστίδες Ep. 97
 ξύεται So. 150. τὸν ξύοντα ἀντιξύειν
 So. 149
 ὁ ἄ τό formas notabiles excerpti has:
 οἶ Ep. 89 (quod dubium). 170 (in crasi
 ᾠτοῖ). 287. τοῖ Ep. 42. 55. 170.
 So. 24. 32. 135. αἶ So. 25 (αἶ γὰρ μὲν
 κόγχαι). ταί Ep. 31. 42. 56. 63. So. 52.
 83. 97, praeterea in mimorum titulis
 p. 154. 155. τᾶν Ep. 62. 170. 250.
 So. 62. 158. τός Ep. 170. τῶ trad.
 So. 56. 90. Blaes. 2. ad usum arti-
 culi: τὸ νῦν γὰρ Ep. 34. τὰ τηνεῖ
 Ep. 99. τὰ μὲν πρῶτα Ep. 35. τὸν

87. 139. ὁ Ποτιδᾶν Ep. 54. ὁ Διό-
 νυσος Ep. 151 (iuxta Σεμέλα). ὁ Τι-
 τᾶν Ep. 192. τοῦ Ποτειδᾶνος Ep. 115.
 τᾶς Χιτωνέας Ep. 127. ναὶ τὸν Πο-
 τιδᾶν Ep. 81
 ὁ ἄ τό pron. demonstr. ὁ δέ τις Ep.
 161. ὁ δέ So. 90. ἄ δέ Ep. 109.
 So. 21. 39. τοὶ δέ So. 11. ταὶ δέ
 Ep. 9. ὁ μὲν .. ὁ δέ .. ὁ δέ Ep. 170.
 πρὸ τοῦ Ep. 253. οἷς δέ v. ὄς
 ὄγκιαν Ep. 203. So. 151
 ὄγκον κύμβον So. 165
 ὄγκος (ὑπόδημα) Rhi. 6
 *ὄδαῖος (ἀδαῖος coni) So. 134
 *ὄδαγᾶς Gl. 130
 ὄδε Ep. 34. τοῦδε ibid. τοῖδε So. 24.
 τῶνδε Ep. 170. 245. τόδε Ep. 149.
 170. 172. τάδε Ep. *128. 170
 ὄδελοῖ Ep. 79
 Ὀδυσσεύς Sop. 14. v. Epicharmi fabulas
 ab eo nominatas p. 110
 ὄζαινα Gl. 161
 ὄζαινομαι So. 123
 ὄθεν Ep. 245
 οἰβοιβοῖ τάλας Ep. 124
 Οἰδίπους Ep. 149
 Φολκαδῖς Ep. 35
 οἰκεῖ Ep. 101
 οἰκία So. 30. οἰκίας So. 74
 οἶομαι Ep. 78. οἶμαι Ep. 149. οἶμι
 So. 57
 οἶνον Ep. 124. ἐκ Τυρρηνίας Sop. 20
 οἶον (tamquam) Ep. 35. οἶον αἶ (s.
 οἶοναί) Ep. 155
 οἶόνπερ Ep. 90 (ter). So. 32. οἶαπερ
 Ep. 168
 *οἶότερον So. 122
 ὦχεο τρέχων Ep. 37. 110
 ὄκα: ἔστ' ὄκα Gl. 114
 ὄκα Ep. 29. 132 (ὄκαχ'). 165. 216. So. 46
 ὀλβάχνιον Din. 13
 ὀλγόν πυρός (ταινία) Ep. 56
 ὀλλιον μισθόν Rhi. 2. ὀλλοισιν ὑμῶν
 Rhi. 8
 ὀλισθράζων Ep. 35
 ὀλμοῦ κοιλότερος Ep. 81
 ὀλίνομαι v. ὀλίνομαι

ὤμννε Ep. 100
 ὁμοῖα Ep. 128. 170. ὁμοίως Ep. 171
 ὁμολγός Blaes. 4
 ὁμονοούσας (Musas) Ep. 222
 ὁμφακίζεται Ep. 239
 ὁμφαλοτόμωι (τριγόλαι) So. 66
 ὁμωρος (ἄρτος) Ep. 52. ὁμώρους So. 27
 ὁμως Ep. 136
 ὄνομα Ep. 57. 149
 ὄνόπορδον Ep. 161
 ὄνος, ὄνωι Ep. 173. ὄνον So. 125
 ὄνους (pisces) Ep. 67
 ἐκ τοῦ ὄνυχος So. 110
 ὄξάλμην Sop. 21
 ὄξεριας τυρός Gl. 218 (ξεριας conī)
 ὄξιδα Sop. 19
 ὄξύθυμον Ep. 281
 ὄξύρυγχοι φαφίδες Ep. 51
 ὄξέα (ἐμπαγῆμεν) Ep. 42
 τὰν ὀπισθίαν Ep. 90
 ὀπισθίδια So. 50
 ὀπισθόκεντροι τρυγόνες Ep. 66
 ὄπλον Ep. 275
 *Ὀπούντιος n. pr. Ep. 16
 ὀπτᾶντες Ep. 164. ὀπτωμένων Sop. 6
 ὀπτός (κέφαλος) Sop. 13. ὀπτὰ κρέα
 Ep. 124
 ὀπως ἄριστα So. 96. *ὀπως κα Ep. 99
 ὀρηις So. 23. ὀρηι Ep. 249. ὀρηι (conī)
 Ep. 29. ὀρη Ep. 170
 μετ' ὀργᾶς Ep. 283
 ὀρθίαξ Ep. 106
 ὀρθριον πόλτον Ep. 23
 ὀρθρον Sop. 25
 τὸ ὀρίγανον Ep. 17
 ὠρμήθημεν Sop. 3
 ὀρούα v. ὀρύα
 ὀρρόβηλος Gl. 219
 ὀρτυγας Ep. 45
 ὀρύα s. ὀρούα Ep. 92. Epicharmi fa-
 bula inde nominata p. 110
 ὀρρησιν Ep. 171
 ὀρρηστάς Ep. 171
 ὀρρις Gl. 219 a Add
 ὄς Ep. 57. 58. So. 74. ὄν Ep. 88. τόν
 Ep. 34. ἄν Ep. 43. ὄ Ep. 254. οἶ
 Ep. 53. 62. τολ Ep. 159. αἶ (τε)
 Ep. 9. So. tit. p. 154. τά Ep. 42 (bis).

253. ὦν Ep. 170. τῶν Ep. 54. οὔς
 Ep. 76. 164. τὰς (ᾶ) Ep. 42. demon-
 strative οἷς δέ Ep. 258. ἄπερ (fem)
 Ep. 42
 ὀσμύλιον Gl. 161
 ὄσσον χρῆμα Ep. 79. ὄσσα λεπὰς Ep.
 114. *ὄσσα Ep. 99. ὄσσαπερ Ep. 172.
 ἐν ὄσσωι δέει So. 117. ὄσα So. 32. 91
 *ὄστέων Ep. 90
 ὄστις Ep. 171. ὄτι Ep. 170. 171. 257
 ὄστρεια Ep. 42
 ὄσφύος Ep. 80
 ὄτι Ep. 7. 35. 254
 ὄτριχας So. 52
 οὐ (οὐκ οὐχ) Ep. 35 (ter). 53. 90. 100.
 128. 132. 149. 171. 247. 263. 265.
 274. 275. So. 58. 84. οὐκ .. ἀλλά
 Ep. 172 (bis). 252. 272. 280. 282.
 296. οὐ .. δέ Ep. 257. τί οὐ So. 88.
 ἢ οὐ γάρ Ep. 171. οὐ μάν τοι So. 92
 οὔατα Ep. 21. v. ἄτα
 οὔδαμει Ep. 116
 οὔδαμῶς Ep. 128. 171
 οὔδέ Ep. 24. 54. 78. 85. 170. So. 72. 96.
 v. οὔδεις
 οὔδεις Ep. 78. οὔδὲ εἷς Ep. 283. 285.
 οὔδ' ἧς s. οὔδὲ ἧς Rhi. 12. οὔδέν
 Ep. 170. 265. 266 (bis). 277. 283. So.
 123. οὔδέν δεῖ καλεῖν Ep. 35. οὔδέν
 θαυμαστόν Ep. 173. οὔδέν ἰσχύων
 So. 53. οὔδέν μέλει Rhi. 10. παρ'
 οὔδέν Ep. 285. οὔδὲ ἐν Ep. 92. 245
 οὔκέτι So. 87
 οὔκῶν Ep. 171
 οὔποκα Ep. 170 (bis)
 οὔπώποκα Ep. 170
 κατ' οὔρανόν Ep. 265
 οὔτε .. οὔτε Ep. 72. 133. Scir. 1. οὔτ'
 ὦν .. οὔτε Ep. 38
 οὔτι Ep. 87. 282
 ὦ οὔτος So. 57. αὔτα Ep. 246. τάν-
 ταν Ep. 257. τοῦτοι So. 24. *ταῦ-
 ται So. 97 (corr. ταυτᾶι). τούτων
 Ep. 254. τούτοισι Ep. 60. τούτο
 Ep. 35. 254. 266. ταῦτα Ep. 78.
 99. 100. 173. 250. 255. οὔτως Ep.
 171. 173. 267. τουτῶ So. 85. *ταυ-
 τᾶι So. 97

- ὀφείλων Ep. 111. ὄφειλον (c. inf) Ep. 99
 ὄψεον So. 81
 ὄψον Ep. 87

 πᾶ, πάππα Gl. 35
 πάγχν Ep. 99. v. πάνν
 παδῆι (ἅ καρδία) So. 20
 πεπαιδευται Ep. 172
 παιδικά So. tit. p. 163
 παιδίσις So. 14
 Παιδοκόρης (Ἐρμῆς) Gl. 150
 παῖς *Ep. 90. παιῶν τεοῦ Ep. 145.
 Ἄτρειος Ep. 99. τοῖ παῖδες So. 32.
 παισὶν κοχχοθηρᾶν Ep. 42. παῖς (ser-
 vus) Ep. 35
 παῖσει Ep. 100 a Add
 πάλαι So. 81. καὶ πάλαι Ep. 173 a Add
 Πάλαιρος oppidum Ep. 38
 πάλιν ἀπῆλθεν Ep. 245
 τῶν παλίνων Ep. 126
 παλλακῖνος So. 124
 παλωῖ So. 32. v. πηλός
 παμπόνηρον ὄψον Ep. 87
 παμφάλα So. 152
 παμῶχος, παμωχεῖν Gl. 220
 πανός, πανία, πάντα Din. 6. Rhi. 1.
 Blaes. 1. v. αὐτόχρονν
 παντοδαπὰ κογχύλια Ep. 42
 πάνν δέται Ep. 255. πάνν μὲν ὦν
 Ep. 171. v. πάγχν
 πάππα v. πᾶ
 παρ' ἐμέων *Ep. 99. παρὰ τήνοισ Ep.
 147. παρ' ἠρώνεσι So. 154. παρ'
 ἐμέ So. 52. 61. παρ' ἐμέ So. 88.
 πάρα Ep. 124. composita v. sub παρα-
 et παρ-
 παράκαιρος Ep. 260
 *παράσιτος Ep. 36
 παρατιθῆι Ep. 159
 τῶν παρεγγεγραμμένων (διαλεκτικοῖς
 τρεῖς) Sop. 6
 πάρεστι Ep. 170. παρέωντι Ep. 165.
 παρῆν Ep. 124. παρῆσαν Ep. 170.
 πάρα Ep. 124
 τοῦ παρεξιστακότος Ep. 170
 παρέχεται So. 1
 παρσχιζομες Ep. 164
 πάρφερε So. 15
 πᾶς: παντός Ep. 131. πάντα Ep. 170.
 πᾶσαν Ep. 91. πᾶν Ep. 171. πάν-
 τες Ep. 42. 170. πᾶσαι So. 25. πάν-
 των Ep. 58. So. 42. πάντας Ep. 164.
 πάντα Ep. 9. 78. 99. 172. 216. 271.
 278. 287
 πάθοις Ep. 265. πέκοσχε Ep. 11
 πατάνα So. 13
 πατάνεψις ἔγγελος Ep. 211
 πατήρ Ep. 125. πατέρα So. 68
 πέπαννται Din. 3
 παχναῖον μέτρον Ep. 170
 παχεῖα τρίγλα Ep. 124. παχέων γόγ-
 γρων Ep. 72
 πέδαι Ep. 148. πέδας Din. 4
 πεζᾶι Ep. 53
 πεῖ So. 5
 πεῖραν (λήψομαι) Sop. 6
 τοὺς πέλας Ep. 277
 Πέλοπι Ep. 87
 πενθερά So. tit. p. 156
 πέντε κριτῶν Ep. 229
 πεντόγκιον (πεττόγκιον trad. videtur)
 Ep. 9. 10
 *περάγην Rhi. 21
 Περίαλλος Epich. fabula p. 111
 *περδίχιον Ep. 161 adn
 πέρδικας Ep. 84
 περδ: ἔπραδες So. 144
 περὶ αἰκλον (λέγειν) Ep. 124. περὶ τῶγα-
 θοῦ (οὕτως ἔχει) Ep. 171. περὶ gene-
 tivo postpositum Ep. 80. περὶ βίου
 καταστροφᾶς Ep. 257
 περιλύσας (τὸ μέτρον) Ep. 254
 περιπατεῖ Ep. 1
 περιπόλοις Ep. 35
 περισσὸν ἀριθμὸν Ep. 170
 περιστερεῶν Gl. 220 a Add
 πέρκας Ep. 47. 48
 πέσσει (panem) So. 28
 πετεηνῶν ἀλεκτορίδων Ep. 152
 πετομένους πέρδικας Ep. 84
 πέτρον, πέτρωι Ep. 276
 πηγανίτιν χολῆν Sop. 18
 παγείς Sop. 10

ἡ πηλός Gl. 36. v. παλ-
 Πίερος Musarum pater Ep. 41
 Πίθων Epich. fabula p. 111
 πίμπλη So. 18
 Πιμπλήης Musarum mater Ep. 41
 πίναξ ἀργυροῦς Sop. 15
 πίνει (ἄμυστιν τὸν βλον) Ep. 34. πίης
 ὕδωρ Ep. 132. πιεῖν ὕδωρ Ep. 290
 πῖοι Φάρνες Ep. 136
 πραθήσεται Sop. 6
 *πιστά Ep. 99
 πιττάκιον Din. 7
 πίων κύων (piscis) Ep. 68. πῖονες
 γλαῦκοι Ep. 49. π. σάλπαι Ep. 63. π.
 π. σαῦροι Ep. 50. π. σκιαθίδες Ep. 44
 *πλαδαρέοντι v. λαδρέοντι
 πλάζω Gl. 145
 πλακίται (ἄρτωι) So. 29
 πλακουντοποιόν (Σάμον) Sop. 4
 πλατίον Ep. 101
 πλείον Ep. 35. πλέονα Ep. 284
 πλείσται γυναῖκες So. 41
 πλευράς Ep. 90
 πλευροῖσιν Sop. 10
 πλησίγναθος (ἄρτος) Sop. 9
 πλοκάν Ep. 171
 πλοκεύς Ep. 171
 πλόον So. 52
 Πλοῦτος Epich. fabula p. 96
 πλωτές Ep. 44
 πνεῦμα Ep. 245. 265
 πνίγων So. 68. 70. πνίγεις So. 73.
 πνιξείσθε Ep. 155
 πόδια Ep. 57
 ποθεινοί Ep. 218
 ποῖ v. πῦς
 ποιεῖν (ὅτι δεῖ) Ep. 257. ποιέω ταῦτ'
 ἀνάγκαι Ep. 78. ἀγρόν τὰν πόλιν
 ποιεῖς Ep. 169. γέλωτα ποιέω Ep. 35.
 τί τυ ἐγὼν ποιέω So. 82. ποιεῖν c.
 infin. Ep. 172. εὖ ποιεῖν Ep. 201. πε-
 ποιήκω Ep. 190
 ποικίλας λόγοις Ep. 254
 ποικίλοι σκορπίοι Ep. 49. 50
 ποιμήν Scir. 1
 ποιφυξείς So. tit. p. 163
 ποκά Ep. 254. So. 24. v. οὔποκα οὐ-
 πώποκα

*πολεμίων Ep. 99
 πόλιν v. ποιεῖν
 πόλτον Ep. 23
 πολὺν γέλωτα Ep. 35. π. χρόνον Ep.
 267. πολλοὶ ἔρωιδιοί Ep. 46. π.
 στατήρες Ep. 116. πολλοὺς βῶκας
 Ep. 29. πολλοῖσι Ep. 277. πολλὰ
 καταφαγών, πόλλ' ἐμπιών Ep. 35.
 ἔγρυξεν πολὺ Sop. 5. πολὺ κοιλότε-
 ρος Ep. 81. πολὺ ὑγιώτερος Ep. 154
 πολύνευρον Gl. 220 b Add
 πολυτίματον ἔλοπα Ep. 71
 πονηρία Ep. 275
 πονηρόν Ep. 275. ὦ πονηρέ Ep. 288.
 πονηραὶ μάντιες Ep. 9. οὐδεὶς ἐκὼν
 πονηρός Ep. 78. ἐκ πονηροῦ θάμε-
 νοι Ep. 146
 πόνων Ep. 287.
 πόντιοι . . Ep. 55. *πόντιαι (ἄγκυραι)
 So. 52 adn
 πόντος ἀγαθῶν So. 159
 πορεύου Ep. 277
 πορφύραν Ep. 254
 πορφύρας (conchyliā) Ep. 42. πορφυ-
 ρᾶν So. 62
 πόσις, πόσιος Ep. 148
 ποταγωγίδες Gl. 37
 ποταναὶ τευθίδες Ep. 61
 ποτθιγεῖν Ep. 85
 ποτί c. acc. Ep. 170. 275. πότη Ep. 170
 (bis). πότη τούτοισι Ep. 60. v. πρὸς
 Ποτιδάν Ep. 54. Ποτ(ε)ιδᾶνος Ep. 115.
 τὸν Ποτιδᾶν Ep. 81. Ποτιδᾶ So. 131
 ποτίκρανον So. 10
 ποτιφόριμον (τέμαχος) Ep. 102
 ἐποτοῦδιξε So. 141
 ποτθέμειν Ep. 170 (bis)
 πόδας Ep. 149. κατὰ πόδας Ep. 34.
 ἐκ ποδός So. 53
 πράγμα Ep. 171 (bis)
 *πρασιοχαῖτα (s. πρασοχ-) So. 131
 πράτος Ep. 88. πράτον Ep. 170 (ter). πρά-
 τον μὲν Ep. 21. τὰ μὲν πράτα Ep. 35
 πραύτερος μολόχας Ep. 153
 πρεσβύτερον ἀδελφεόν Ep. 6
 πρήστιες Ep. 59
 πρία μοι Ep. 137
 Πριαμιλλύδριον Ep. 142

- πρὶν c. inf. So. 33
 ἔπρισεν (κόμενον) So. 110
 πρὸ μεγαρέων So. 6. πρὸ τοῦ Ep. 253
 προδιδόμειν Ep. 100
 προῆχε So. 11
 Προμαθεύς (καὶ Πύρρα) Epicharmi fabula p. 112, cf. So. p. 163
 προμυθία Gl. 222
 προνοεῖν Ep. 280
 Pronomen personale
 sing. pers. 1 ἐγών Ep. 78. 85. 147 (bis).
 153 (ἐγὼν γα). 253. So. 19. 81. 82.
 ἐγώ Ep. 10. 170. 254. So. 52. 123
 ἐμεῦ So. 2. ἐμοῦς ἐμέος ἐμεῦς
 Ep. 144. ἐμίσ ἐμίω ἐμίως ἐμῶς
 Rhi. 13. μεθέν So. 20
 ἐμίν Ep. 99. 148. 170 (ἐμίν γα).
 262. So. 86 (ἐμίν γα). 101. ἐμίνη
 Rhi. 13. μοι Ep. 6. 35. 127. 136. 137.
 247. So. 95. Rhi. 10.
 ἐμεί Ep. 144. ἐμέ *Ep. 99. So. 61.
 με Ep. 35. 87. 100. 155. So. 29
 pers. 2 τὺ Ep. 34. 37. 110. 170. 171.
 219. 272 (τὺγ'). 274 (τὺγ'). So. 5. 73
 τεοῦ *Ep. 90. 145. So. 84. τέος
 So. 83. τεῦς Ep. 85. τεοῦς So. 59.
 τίω τίως Rhi. 13
 τοι Ep. 170. 171. τίνη Rhi. 13
 τυ Ep. 37. 100 a Add. 110. 266.
 So. 58. 81. 82. σε Rhi. 10
 pers. 3 τίς Gl. 94
 οἱ Ep. 71 (οἱ αὐτῶι). 72. So. 87
 νιν Ep. 21. 159. So. 35
 v. αὐτός
 plur. pers. 1 ἀμείς Ep. 42. 170
 ἀμῶν Ep. 266
 ἀμῖν Ep. 287. ἀμίν So. 16. 25.
 Blaes. 2
 ἀμέ Ep. 173. So. 21. 54
 pers. 2 ὑμέσ So. 60
 ὑμέων *Ep. 99. So. 46. 89. ὑμῶν
 Rhi. 8
 ὑμῖν So. 92. ὑμιν So. 91
 ὑμέ So. 52. 61
 pers. 3 ὧν (pro αὐτῶν) So. 90
 ψιν So. 93. σφιν Ep. 109
 ψε So. 94
 πορεύου Ep. 277. πρὸς στάθμαι
 πέτρον, πρὸς πέτραι στάθμαν τί-
 θεσθαι Ep. 276. v. ποί
 πρόσθε Ep. 170
 προτέρημα So. 6
 προτιμάσαι Ep. 99
 πρύτανιν νεοτέρων So. 7
 πρωί Ep. 124
 *πτέριν Ep. 161 adn
 πνυαί ἀγροῦ So. 136
 Πνυμαρίων Ep. 76
 *πυθόμενος Ep. 99
 πνυκινῶν κρεγμῶν Ep. 109
 πνυκταλεύω So. 111
 πνυκτικόν (ποιητ- trad) μέλος Ep. 210
 πυρός ὀλίγον Ep. 56. πυρός ἀκτίσιν
 Sop. 13
 πυροί v. σπυροί
 Πύρραν Ep. 117. v. Προμαθεύς
 πῦς So. 5 (s. ποί). 75
 πῶ (i. e. πόθεν) So. 125
 πωλάν *Ep. 136 adn. πωλάς So. 71
 πωλοῦσιν Ep. 287
 πώλυποι Ep. 61. πωλύπους Ep. 124
 πῶποκα v. οὐ
 πῶς Ep. 170 (κα). 264. So. 94
 ῥα v. ἦ
 *ῥάγανον (an ῥαδινόν?) Gl. 162
 ῥαδανῶροι Gl. 131
 ῥαιδίως Ep. 34
 ῥαιξίς (Graecus) Ep. 184
 ῥαιξίς Gl. 132
 *ῥαμμάτων Sop. 10
 ῥάμνον So. 166
 ῥαπίδα Ep. 138. v. ῥαπίδες
 *ῥάφαν (ῥάφανον trad) Ep. 204
 ῥαφανίδας Ep. 160
 ῥαπίδες (s. ῥαπίδες) Ep. 51
 ῥέξει (ῥέξει con) Ep. 107
 ῤηγῖνοι δειλοί Xenarchus p. 182
 *ῥησός (ρεσ?) Ep. 205
 ῥήτρα Gl. 133
 ῥῖναι Ep. 59
 ῥίνεσσι Ep. 21
 ῤόγκα So. 2
 ῥογκιῆν Ep. 197

- Ῥοδία Musa Ep. 41
 ῥόπαλον Din. 14

 Σάγρας fluvius So. 169
 Σακίς Ep. 125
 σάλπαι Ep. 63
 *σάλω (i. e. θάλω?) Rhi. 22
 σαλπίσσω Gl. 145
 σαμαίνεται Ep. 198
 σάμερον Gl. 134
 Σάμον Sop. 4
 σαννίς Gl. 163
 σάνναρος Rhi. 23
 σαπρόν σίλουρον Sop. 15
 σαπύλλειν Rhi. 24
 σαργίνοι Ep. 56
 σαργοί Ep. 55
 σάρματα Rhi. 25
 σάρον So. 160
 σαυκόν Gl. 38
 σαῦροι Ep. 49. 50
 σάφα *Φίσαμι* Ep. 254
 σαφανέως Ep. 99
 Σειρήνες Epich. fabula p. 113. Σειρη-
 νάων Ep. 123
 σέλινον ἄγριον Gl. 220 a Add
 Σεμέλα Ep. 109
 σερίδα Ep. 161
 σημαῖαι Gl. 223
 σηπίαι Ep. 61. σηπίας Ep. 84
 Σιδωνίου νάβλα Sop. 16
 σιγῆν Ep. 165. σιγᾶν Ep. 272
 σίζει (ταῖς ῥίνεσσι) Ep. 21
 Σικελία Ep. 11
 *σικελίζειν Ep. 206
 Σικελός Ep. 239
 σιλαποροῦσαι So. 164
 Σίλλαξ pictor Ep. 163
 Σίλλων Ep. 135
 σίλουρον Sop. 15
 Σίλφαι Sop. fabula p. 196
 σίπτα Gl. 155
 σίσαρον Ep. 3. 27
 σιτεντός δέλφαξ Sop. 5
 σίτου So. 123
 σκανασῆι So. 145
 σκαῶρ (σκῶρ trad) Ep. 54. σκάτους (f.
 σκατός) So. 12
 σκάρους Ep. 54
 σκατοφάγοι σάλπαι Ep. 63
 σκέλος Sop. 6
 σκιαθίδες Ep. 44
 σκιρωθῆναι (de morbo) So. 33
 σκιφίας Ep. 58
 σκιφύδρια Ep. 42
 τὰ σκληρά Ep. 288
 *σκόλυμον Ep. 161 adn.
 σκόμβρων Ep. 62
 σκοπῆι So. 5
 σκοπὸν Αἴτνης Sop. 23
 σκόροδα Ep. 134
 σκορπίος Ep. 90. σκορπίοι Ep. 49. 50. 124
 κατὰ σκότος Ep. 35. ἐκ σκότεος So. 90
 Σκύθαισιν Sop. 12
 τὰ σκύτα Ep. 100 a et 173 a Add
 σκυφοκώνακτος Ep. 93
 σκύφος Ep. 83. σκύφον So. 15
 σκωλοβατίζειν Ep. 112
 *σκωρνοφίαν Ep. 94. 129
 σκῶπας (fort. κῶπας) Ep. 166
 σμαρίδες Ep. 29. 60
 σμοιός v. ἄμοιος
 σοφός * Ep. 109. σοφὸν ἄνδρα Ep. 280.
 τὸ σοφόν Ep. 172 (bis). σοφόν τι
 Ep. 270. σοφώτερος σοφοῦ Ep. 227
 σπάρους Ep. 54
 σπατάγγαι So. 102
 σπερματολόγοι τέτραγες Ep. 45. 46
 σπονδαῖα Ep. 271
 σπυροί Gl. 39
 στάθμαι, στάθμαν Ep. 276
 σταιτίτης (ἄρτος) Ep. 52. So. 28
 στατήρ Ep. 10
 στατηῆρες (i. e. χρεῶσται) Ep. 116
 ἔστειχε Ep. 34
 στόμα ἐνιαυτοῦ Ep. 232
 στρατεῖαν So. 57
 ἐστράφθη (παρ' ἐμέ) So. 88
 στρογγύλας ἀφίας Ep. 124
 στρουθούς Ep. 45
 στρουθωτὰ ἐλίγματα So. 100
 σύ v. τυ
 συναγρίδες Ep. 28. 69
 Συβάρεια ἀποφθέγματα Ep. 215
 συγκ: συνεκρίθη Ep. 245
 συκαλ(λ)ίδες Ep. 45. 46

συμβολατεύειν Ep. 100
 συμβουλεύω So. 14
 συμβουλία Ep. 228
 συμμεμνότα (ἄστρεια) Ep. 42
 συμφέρει (μοι λύχνον ὁ παῖς) Ep. 35.
 συμφέρον (αὐ συμφορον?) Ep. 257.
 v. συνοίσειν
 σὺν ἄρτωι So. 29. σὺν ἄλλοις Ep. 159
 συνδειπνέων Ep. 35
 τὸν συνόντα Ep. 286
 συνέπεται Ep. 257
 συνθυμῆν Ep. 208
 σύνθωκοι So. 153
 συνόδοντας Ep. 69
 συνοίσειν Gl. 135. v. συμφέρειν
 Συρακοῦς (gen) Ep. 185
 συσπάσαντα τὸ σκέλος Sop. 6
 σῦφαρ ἀντ' ἀνδρός So. 55 v. Add
 σφαλός Ep. 148
 σφενδόνα (βλείης) Ep. 219
 σφιγκτήρ Gl. 136
 σφονδύλοι Ep. 92
 *σχήματα Ep. 173 a Add
 σχῖνον Ep. 160
 σώϊζει Ep. 255, 256. σώσαι So. 72
 σωλῆνες Ep. 42. So. 24
 τὸ σώμα καθαρός Ep. 269
 Σωφροσύνας Ep. 101
 σώφρονος γυναικός Ep. 286

 ταινίαι (pisces) Ep. 56
 ταλάντοις Sop. 19
 τάλας Ep. 124. τάλαινα So. 16
 ταλικοῖσδε So. 52
 Ταντάλου v. Θίβρων
 ταριχεύει (ἀμὲ τὸ γῆρας) So. 64
 ὁ τάριχος Ep. 162
 τάρπη Gl. 40
 *κατ ταρσίων Rhi. 7
 τατωμένα (κατῶνος) So. 35
 ταυρίνδα (τῶν κεφαλῶν) Gl. 137
 τάχα So. 16
 ταχὺς δίνος Ep. 1. θᾶσσον Ep. 151
 τε enuntiatorum copula Ep. 9 (τε .. καί).
 42. *99 (θ' ἅμα .. ἅμα τε). 100 (bis).
 170. 251. So. 144 (τε .. τε)
 vocabulorum copula τε Ep. 42. 159.

84. 89. 99. τε .. τε .. τε Ep. 62. τε
 .. τε .. τε .. τε Ep. 44. τε .. καί (sive
 τε καί) Ep. 29. 35. 42 (bis). 57. 64. 66.
 67. 80. 82. 99. 131. 182. So. 26. τε ..
 τε .. καί Ep. 46. 55. 56. 63. 65. Rhi. 3.
 τε .. τε .. τε .. καί Ep. 45. 68. τε καὶ
 .. καί Ep. 148. τε καὶ .. τε Ep. 59.
 60. τε καὶ .. τε .. τε Ep. 47. 48. 124.
 τε .. τε καὶ .. τε Ep. 42. τε .. τε καὶ
 .. καὶ .. τε Ep. 61. καὶ .. τε Ep. 10.
 58. καὶ .. τε καὶ Ep. 51
 τεῖδε Ep. 99
 τέκνον (vocat) So. 105. τέκνα Ep. 172.
 τέκνων So. 36
 τελέθουμες Ep. 170
 τελέσσαι (κίνδυνον) Ep. 99. τελέσσω
 Gl. 231
 τέλλιν Ep. 43. 114. Gl. 138
 τελλίνης (gen) Sop. 7
 τέμαχος Ep. 102. So. 86
 τέτορας Ep. 149 (bis)
 τέτραγας Ep. 45
 τετράκκλος (-κότυλος coni) βανκαλῆς
 Sop. 24
 τετραντίας (ἀνήρ) Gl. 226
 τετράπους Ep. 149
 τετρωκονταλίτρους πέδας Din. 4
 τευθίδες Ep. 61
 τέχνα Ep. 171. τέχνην τινά, τέχνας
 Ep. 257
 τεχνικός Ep. 171
 τήγανον Gl. 34
 τηθύνια Ep. 42
 *τῆλε Ep. 99
 τηνεῖ Ep. 35. 99
 τήνος So. 56. τήνο Ep. 171. τήνωι
 Ep. 35 (bis). τήνων, τήνοις Ep. 147
 τῆτε (plurale τῆ) So. 156
 τίθεσθαι πρὸς στάθμαι Ep. 276. θείη
 (σε ἐξώλη) Rhi. 10
 τίκτει τέκνα Ep. 172
 τιμαλφεῖν Ep. 214
 τίς Ep. 125 (ter). 171. 285. So. 29. 95.
 τίνες So. 24. τί Ep. 124. 149. 171. 245.
 So. 82. τί γάρ So. 55. τί μάν Ep. 149.
 So. 55. τί οὐ So. 88
 τις Ep. 35. 87. 99. 124. 127. 159. 161.

149. τινός Ep. 170. So. 46. τινί Din. 4. τινά Ep. 257. So. 90 (ένα τινά). τι Ep. 35. 107. 171. 270. 273. v. οὔτις μήτις
 ὁ Τιτάν Ep. 192
 τιτύρινος (αὐλός) Gl. 224
 *Τιτωνώ (acc. Τιτόπλουv trad) Musa Ep. 41
 τοι: τῆτέ τοι So. 156. γάρ τοι So. 101. ἀλλὰ . . γὰ τοι Ep. 87. οὐ μάν τοι So. 92. in sententioso enuntiato Ep. 217. τοί i. e. σοί v. ἐγών
 *τοίνυv Ep. 149
 τοία Ep. 168
 τοιούτων Ep. 171
 τόκα μὲν . . τόκα δέ Ep. 147
 τόκος So. 35
 τόμον (μήτρας) Sop. 18. 21
 τόξα Gl. 41
 τοξεύων So. 90
 *τοξοχίτωνες (λαοί) Ep. 123
 τόργος Gl. 225
 τορεύμασιν Sop. 19
 τόρονος Gl. 141
 τορύναν So. 110
 τοσσαῦται Ep. 124
 τραγημάτων Sop. 17
 τραγίσκον v. ἐξάγω
 τράπεζαι Ep. 79. τράπεζαν (cenam) So. 16
 τραφεραῖ βαμβραδόνι So. 65
 τραχυδέρμονες ρῖναι Ep. 59
 τραχέες κάκτοι Ep. 159
 τράχων v. τρέχων
 Τρέλλων So. 132
 τρέφει Sop. 12
 τρέχων (τράχων coni) ὦιχεο Ep. 37. 110
 τρηματιζόντεσσι So. 129
 *ἐτριάκαξαν Ep. p. 115
 Τριακάδες Epich. fabula p. 115
 τριᾶντος πορνή Gl. 226
 τρίγλα Ep. 124. τρ. γενεᾶτις So. 31. τρίγλας Ep. 64. So. 50
 τριγόλα (gen) So. 50. τριγόλαν So. 67. τριγόλαι So. 66
 τέτριγε (ὁ κυνόδων) Ep. 21
 *τρικτύα (τριττύα trad) Ep. 187
 τρικτύς ἀλεξιφαρμάκων So. 3
 τρίλογδον Gl. 142
 τρίπους Ep. 149 (ter). τρίποδες Ep. 79
 τριπτήρ Gl. 227
 τρίς Ep. 189
 τριττύα v. τρικτύα
 Τριτωνίς Musa Ep. 41
 τρόπος Ep. 258. τρόπον (τὸν *ἄριστον) Ep. 88. κατὰ τρόπον Ep. 99. 256. 283
 τροχιά Rhi. 26
 τρυγόνες (pisces) Ep. 66
 τρυφώματα Gl. 228
 τρώγων (κάρνα) Ep. 150
 Τρωᾶς So. 32
 τύ v. Pronomen personale
 τύπος (νάβλα) Sop. 16
 τυρῶντα ἄρτον So. 14
 τυροῦται δέμας (μήτρα) Sop. 8
 ἐκ Τυρρηνίας οἶνον Sop. 20
 τυφλόν Ep. 285. τυφλά Ep. 249
 τυχόν ἴσως Ep. 277
 ὑαινίδες Ep. 65
 ὑανία, ὑανίας Ep. 148
 *ὑβριστοδίκαι Gl. 229
 ὑγιαίνειν Ep. 262
 ὑγιώτερον Ep. 154. So. 34
 ὑδράνα s. ὑδρανον Rhi. 27
 ὕδωρ Ep. 132. 290. So. 99
 ὑείας μητρός Sop. 18. 21
 υἱόν Ep. 115
 ὑλακτέων So. 6
 ὑπάρχοι et τᾶν ὑπαρχουσαῖν (ψάφων) Ep. 170
 ὑπαυλεῖ Ep. 109
 ὑπό: ἀυτάυτας ὑπο Ep. 172. ὑπὸ τῷ χρόνῳ (τῷ χρόνῳ trad) καθαιρημένος So. 56. ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται (ῦς) Din. 14
 ὑποδησαι (obligare) Gl. 230
 ὑποκατώρουκται So. 3
 ὑπέλιπον (intrans) Ep. 170
 *ὑπέκνεον (ὑπέκναιον s. ὑπέκνων coni) Ep. 173 a Add
 ὑπομελανδρουῶδες Ep. 102
 ὑπονέμονται Ep. 9
 *ὑπωδέλοις Ep. 79

- ὕς Ep. 173 (et ὕλ). Din. 14
 ὕες (pisces) Ep. 68
 ὕσπερ Ep. 99
 ὕστιακῶι Rhi. 3
 ὕστis Gl. 143
- φαγεῖν Ep. 159
 φάγροι Ep. 63
 φαίνεται c. inf. Ep. 173. 251
 φαινόλαν Rhi. 7
 Φακῆ Sop. fabula p. 196. φακέας χύτρα
 Ep. 33. τούπι τῆι φακῆι μύρον Sop. 14
 φάκινον ἄρτον Sop. 1
 φαλακρότερος εὐδίας So. 108
 φαντί Ep. 76. So. 32, cf. tit. p. 154. ἔφα
 Ep. 100. *252
 φάρυγξ Ep. 21
 φασήλους Ep. 151
 φάσσαι Ep. 124
 φέρει (adfert) Ep. 113. φέρε So. 120.
 φέρειν τέχνην Ep. 257. φ. ἀμαμαξύας
 Ep. 24. κάκτους alia Ep. 161. φέρ' ἐγ-
 χέας Ep. 83. φέρ' ἴδω Ep. 171. φέρ'
 ὦ So. 10
 φέρτρως Gl. 164
 φθίνει Ep. 170
 φθονούμενος φίλοις, ἐφθόνησε Ep. 285
 φιλόανθρωπος Ep. 274
 *φιλήι (fort. φλύηι) Ep. 151
 φιλοκονίονας (-κονείμονας trad) κορυ-
 δαλλάς Ep. 45
 φιλολογεῖν Sop. 6
 φιλόλυρος Ep. 91
 φίλωι (Ἄτρεος παιδί) Ep. 99. φίλα (voc)
 So. 24. 26. 32. φίλοις Ep. 284. 285.
 φίνταται Ep. 56
 φιλοσοφεῖν Sop. 6
 φῖτυ v. φυτόν
 φλύηι v. φιλήι
 φοινίκαι (κουρίδες) Ep. 31
 Φοινικικοῖς (γαύλοις) Ep. 54
 φοῖνιξ (καρπός) Ep. 18
 φοραῖς ἰχθύων Sop. 23
 φοῦ τῶν κακῶν Ep. 124
 φράσσω Gl. 145
 φρένας Ep. 35
 φρονεῖν, φρονῶν Ep. 277. θνατά, ἀθά-
- φρόνησιν Sop. 6
 *Φρύγιον ἱστορήσον Ep. 86
 Φρὸξ ἀνήρ Ep. 100 a Add
 πέφυκεν Ep. 275. πεφυκώς Ep. 265.
 πεφύκειν Ep. 173
 *φυζην (φύξηλιν?) So. 112
 *φυκιόπλοοι (ψυχειπαλο trad) κουρίδες
 Ep. 44
 φυλάσσω Ep. 100
 φύλλα So. 32. 166 (δάμνου)
 πεφυσάμενοι ἄσκοι Ep. 246
 Φυσιολόγος Sop. fabula p. 196
 ἅ φύσις Ep. 172. κατὰ φύσιν Ep. 170.
 φύσις ἀνθρώπων Ep. 246. φύσιν ἔχειν
 (ingenium) Ep. 279. φύσιος ἀγαθᾶς
 Ep. 284
 Φύσκα So. 23
 φυτόν (φῖτυ coni) Ep. 207
 φῶγε Ep. 151
 φωρτάτους καπήλους So. 1
- κεχάναντι So. 25
 χαιρεις διδούς Ep. 274. χαιρέτω Ep. 159
 χαλεπόν Ep. 245 251. χαλεπά Ep. 42.
 220
 χαλιμάζειν Ep. 200
 χαλκήλατον (κολοσσόν) Sop. 1
 χάλκιοι λέβητες, χάλκιοι τράπεζαι Ep.
 79
 χαλκίδες Ep. 48. 55. 68
 χαλκόν Ep. 111
 χαλκωμάτων So. 30
 χαμαιμηλον Gl. 230 a Add
 χανός (χανῶν?) ὤεα Ep. 152
 χάννας Ep. 67
 χάος Ep. 170
 χαρίεις Ep. 35. χαρίεσσα Ep. 101. χα-
 ρίεν Ep. 148
 ἐν χείματι Ep. 58
 χεῖρ χεῖρα νίξει Ep. 273. κατὰ χειρός
 So. 16. χεῖρας Ep. 57. χερσίν So. 19
 χειρόνιβα Ep. 79
 χελιδόνες (pisces) Ep. 62
 κηρᾶν γυναικῶν So. 24
 κηράμβαι So. 44
 χθές Ep. 170
 κητών v. κητών

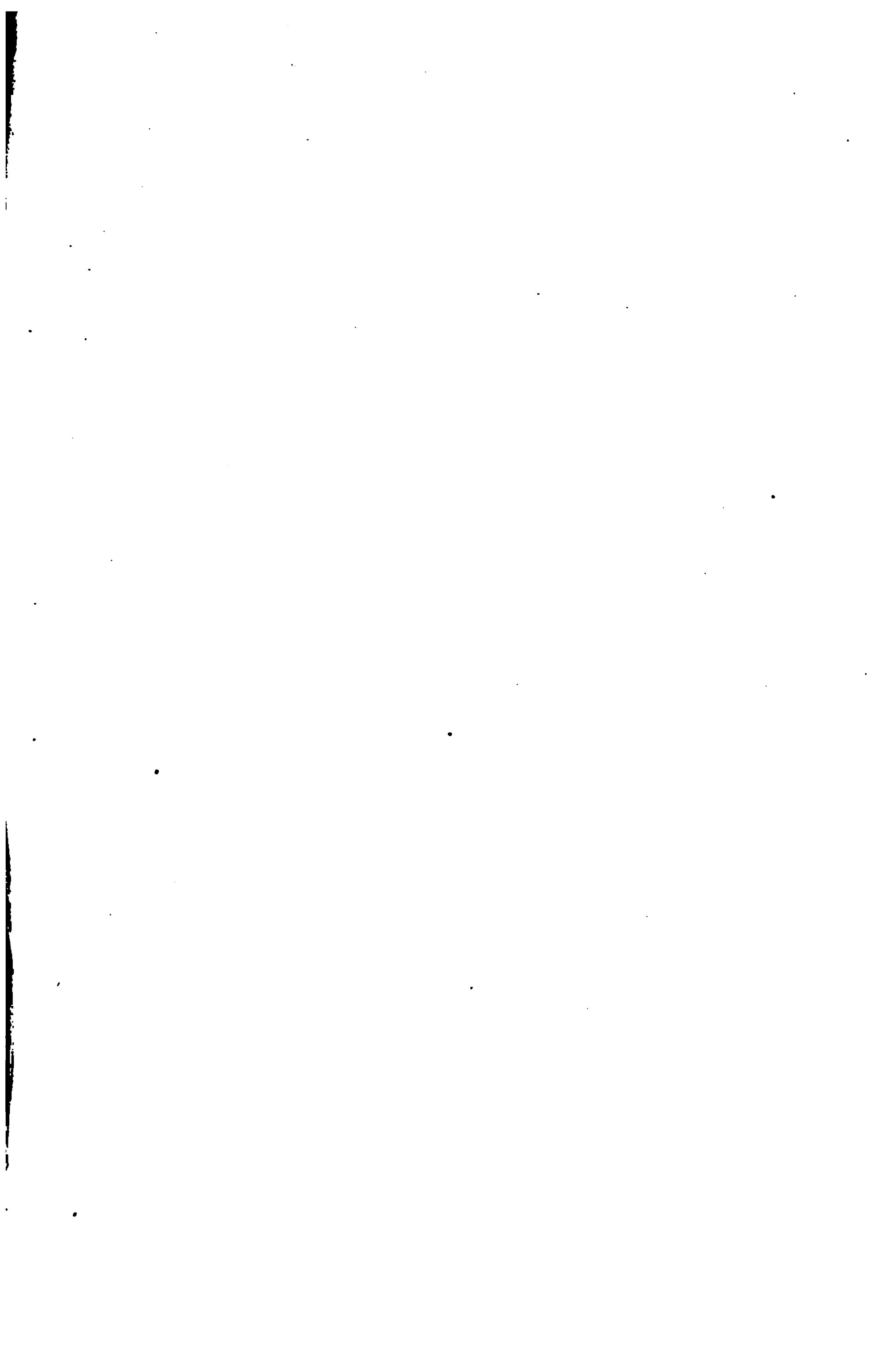

χλιαρόν ὕδωρ *Ep.* 290
 *χλιδῶντι (καίλωτε trad) *Ep.* 79
 χναύομες *Ep.* 164
 τὰ τῶν χοιραγγᾶν *So.* 98
 χοιροπωλήσειν *Ep.* 238
 χολήν πηγαῖτιν *Sop.* 18
 χόλωι *So.* 126
 χοραγεῖον *Ep.* 13. 104
 ἅ χοραγός *So.* 150
 χορδαί *Ep.* 82
 χορεύει *Ep.* 109. *Χορεύοντες* s. *Χο-*
ρευταί Epich. fabula p. 116
 χορόν *Ἀδώνιδος (ἡδονῆς trad) *Sop.* 10.
 ἔς χορόν ἦνθες *So.* 144
 χραδαμύλα *Gl.* 144
 χρέομαι (τῶι χόλωι) *So.* 126. *κέχρηται*
(ἄλλωι) Ep. 264
 χρή *Ep.* 182. 263. 280. 282
 χρήζω *Rhi.* 2
 χρῆμα *Ep.* 79. 228
 χρηστόν υἷόν *Ep.* 115
 χρόμις *Ep.* 58
 χρόνον (πάντα τόν) *Ep.* 170. *χ. πολύν,*
ὀλίγον Ep. 267. *ὑπὸ τῶι χρόνωι*
So. 56
 χρυσόν *Ep.* 111
 χρυσόφρονες *Ep.* 51
 χρῶμα *Ep.* 107
 χύτρα (φακέας) *Ep.* 33. *Χύτραι Epich.*
fabula p. 116
 χωλὸν τραγίσκον v. *ἐξάγω*
χωρίον Ep. 188

 ψᾶφον *Ep.* 170
 ψαφοτριβέων *So.* 146
 ψεύδεα (in naso) *Gl.* 232
 ψοφεῖ (ὁ γομφίος) *Ep.* 21
 ὁ ψύλλος *Ep.* 199
 ψυχάν *Ep.* 172

 ὦ̄ c. vocat. *Ep.* 288. ὦ̄ οὗτος *So.* 57.
 ὦ̄ τάν *Ep.* 87. φέρ' ὦ̄ *So.* 10
 ὦ̄δε *Ep.* 34. 170 (bis)
 ὦ̄εα *Ep.* 152

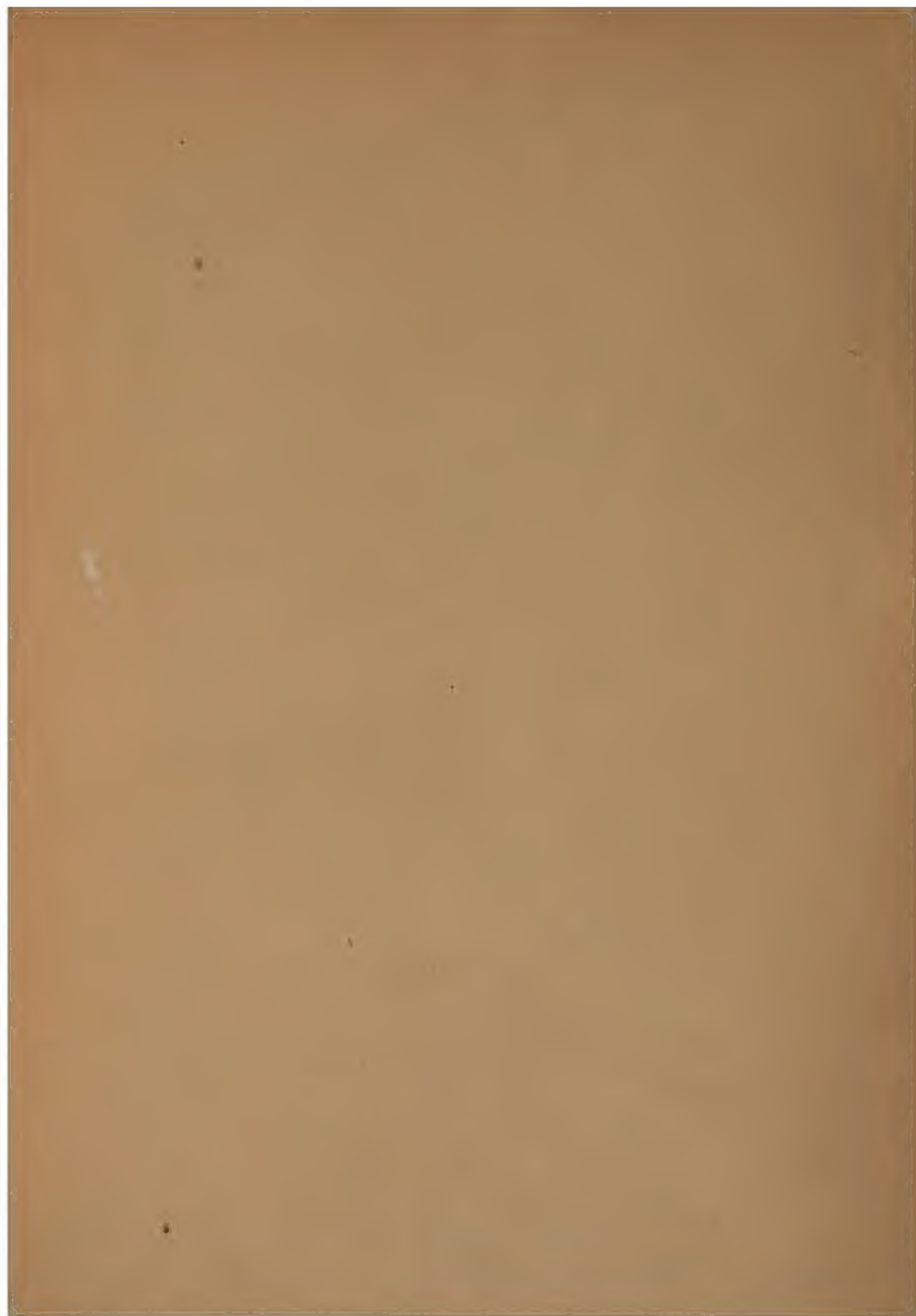
ὠθῶν *Sop.* 18
 ὠμόλινον *Gl.* 42
 ὦ̄ν *Ep.* 35. 124 (utrubique in tmesi). 171
 (bis). *So.* 52. 125. v. *μὲν οὐτε οὐκῶν*
ὠνασεῖται So. 125
 *ὦ̄νιος *Ep.* 71
 ὠραῖος (κέφαλος) *Sop.* 13. *ὠραιέστα-*
τον Ep. 186
 ὠς (ut) *Ep.* 172. *So.* 26. *ὠς δοκέω, δο-*
κεῖ Ep. 148. 254. 262. *ὠς δῖνος περι-*
πατεῖ Ep. 1. *ὠς finale So.* 48. *ὠς =*
ὄτι Ep. 285. *ὠς c. partic. Ep.* 267
 (bis)
 ὡσπερ *Ep.* 34. 171
 ὡσπερ αἰ s. *ὡσπεραί Ep.* 9. *So.* 25
 ὡστίζεται *So.* 129
 ὦ̄ τάν *Ep.* 87.

gravius corrupta

αδητατήγανος Ep. 54
αἰδανῆς Gl. 51
ἀμήκωα Gl. 59
ἀμώσας Gl. 62
ἀναλεῖ Gl. 63
ἀνασεῖν Gl. 65
ἄρμαλα Gl. 77
ἀρμόγαλα Gl. 77
ἀτταλίζομαι Gl. 176
βοιαντοῦ Ep. 38
δάθρα Gl. 97
διατελείαν So. 140
ἐπιτυφῶ Gl. 18
ἐστρισῶνια Ep. 42
θωτέρω Ep. 71
ἴμεστος Gl. 191
κλαραγείων Gl. 200
κλάσσεται Gl. 25
λαθρακάζων Gl. 209
νέβεστα Gl. 215
νίδες Gl. 217
ὀτόστυλλον Ep. 161
τήνης Gl. 139
τί δόστορε Gl. 140
φυλατός Blaes. 5

A FINE IS INCURRED IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW.

35130-29

CANCELLED

JUN 6 - 1966

~~CANCELLED~~
NOV 27 '71 H

1536552

JAN 3 - '72 H
3585-573

FEB 7 '72 H

~~41030-75~~

M. 6, pt. 1
graecorum fragmenta,
rary 001716723

4 085 074 599